卐 வந்தே ஜிநவரம் 卐

கிரியா கலாபம்

(தமிழ் உரையுடன்)

※

உரையாசிரியர்:

பூர்ணசந்திர சாஸ்திரியார்

ஆதிபகவன் அறநூற் பதிப்பகம்

நெ. 14, புதுப்பேட்டைத் தோட்டத் தெரு,

இராயப்பேட்டை சென்னை-14.

மஹாவீர ஸகாப்தம். 2490.] [ஜூன் 1963.

வெளியீடு-4. முதற் பதிப்பு ஜூன் 1963.

விலை ரூ. 5-00

பதிப்புரிமை :
வீடூர். பூர்ணசந்திர சாஸ்திரியார்

ஆதிபகவன் அறநூற் பதிப்பகம்
இராயப்பேட்டை சென்னை-14.

ரத்னம் பிரஸ், 11, பத்திரையன் தெரு, சென்னை-1.

முன்னுரை

மிகச் சிறந்த "கிரியா கலாபம்" என்ற இது திருவறத்தின் நற்செயலை விரிவுபடுத்திக் கூறுவது. சில காலமாக இது, கிரியா புஸ்தகம் என வழங்கி வந்துளது. "கிரியா கலாபம் ப்ரகடம் ப்ரவக்ஷ்யே" என்று இவ் வாசிரியரே 32-ஆம் பக்கத்தில் கூறுவதனாலும், பதார்த்த சாரத்தில், ஸ்த்ரீ நிர்வாண ப்ரகரணத்தில்;

"புவ்வேயம் வேயந்தா ஜேபுரிஸா கவக ஸேடி மாருடா
ஸேஸோதயேண விதஹா சாணுவ ஜுத்தாய தேஹ
[ஸிச்சந்தி."

என்று (சித்த பகதி, 7-6-ஆம்) சுலோகத்தை அமைத்து; அது, கிரியா கலாபத்திலுள்ளதாக மேற்கோள் காட்டி யிருப்பதினாலும்; இதனை கிரியா கலாபம் என்று கூறுவதே அமைவுடையதாகும்.

இதனை, முன்னர் கும்பகோணம் ஸ்ரீமான் இராமப்ப ஜெயின் அவர்களால், 1939, 1941-ல், இரண்டு பாக மாக பதிப்பிக்கப்பட்டுளது. அதில், இரண்டாம் பாகத்தில், பக்திகளின் விவரமும், தசபக்தியென்பது இன்னதென்பது முதலியனவும் விவரமாகப் பதிப்பித்துள்ளது போற்றற்கு உரிய செயலாகும்.

1. சித்த பக்தி, 2. சைத்ய பக்தி, 3. நந்தீஸ்வர பக்தி, 4. பஞ்சகுரு பக்தி, 5. சாந்தி பக்தி, 6. பரி நிர்வாண பக்தி, 7. ச்ருத பக்தி, 8. சாரித்ர பக்தி, 9. ஆசார்ய பக்தி, 10. யோக பக்தி ஆகிய இந்த பத்தும் தச பக்தி என்று வழங்கி வருகிறது. மற்றும்; முகஸ்துதி, ஈர்யாபதம், சாமாயிகம், சத்தாரி மங்களம், தோஸாமி தண்டகம் இவை முன்னும்; ஸமாதி பக்தி, ஸ்தோததிரம் ஆகியவை பின்னும் அமைத்துக்கூறல் மரபு, ஆடி, கார்த்

திகை, பங்குனி ஆகிய மாதங்களில் வரும் ஆஷ்டானிக காலங்களில் முறையே சித்த பக்தி, நந்தீச்வர பக்தி, பஞ்ச குரு பக்தி, சாந்தி பக்தி ஆகியவை பாராயணம் செய்யப் பட்டு வருகிறது. சைத்ய பக்தி முக்கியமானதால் சித்த பக்தியின் அண்மையில் சேர்த்துள்ளேன். தீபாவளியின் போது வேண்டப்படுவது, பரிநிர்வாண பக்தியாதலின் இந்நூலின் கடைசியில் சேர்த்துள்ளேன்.

இந்நூலில்; சம்ஸ்க்ருத சுலோகங்கள் பகவான் பூஜ்யபாத ஸ்வாமியாலும், ப்ராக்ருத மொழியிலுள்ளவை (உலக அறிஞர் பலராலும் போற்றப்படும் ஸமயசாரம் முதலான 84, தத்துவ கிரந்தங்களை இயற்றியருளிய) பகவான் குந்த குந்தாசாரியராலும், சைத்ய பக்தி மட்டி லும் கௌதம கணதரராலும் இயற்றப்பட்டவை. இவை யனைத்திற்கும் உரை எழுதியவர் பூஜ்யபாத ஸ்வாமி யாகும். இவ் விவரம் தேவநாகரியில அச்சிட்டுள்ள தச பக்தியாதி சங்கிரகத்திலிருந்து அறிந்தெழுதப் பட்டவை. இதற்கு உரை வகுக்குமிடத்து பல ஐயங்கள் தோன்றினமையின் ஏட்டுச் சுவடியையும், மேறகூறிய தச பக்தியாதி சங்கிரகத்தையும் ஒப்புநோக்கி அவைகளி லுள்ள பாட பேதங்களை சிற்சில இடங்களில் மேற்கொண் டுள்ளேன. அவ்வவ்விடங்களில் பழைய பாடபேதமும் குறிப்பிட்டுள்ளேன்.

வடமொழி சுலோகத்தின் கீழ் தமிழ் அறிந்தவர்க்கும் பயன்படும் வண்ணம் தமிழில் சுலோகம் அமைத்துள் ளேன். வடமொழியின் உச்சரிப்பு மாறின்றி வாசிகக வேண்டி 2, 3, 4, 5 ஆகிய எண்கள் அமைத்துள்ளேன். அவ்வெண்களில் 2 வருமிடத்து, பட்டேல் என்பதிலுள்ள ட் உச்சரிப்புப் போன்று மிக மிக அழுத்தியும், 4 வருமிடத்

தில் லேசாக அழுத்தியும், 3 வருமிடத்தில், பாம்பு என்பதிலுள்ள பு என்பது போலவும், 5 வருமிடத்தில், தனுசு என்பதிலுள்ள சு என்பது போலவும் (ஒலி) ஓசை அமைத்து வாசித்துககொள்ளுமாறு வேண்டுகிறேன்.

இந்நூலுக்கு உரை காணுமிடத்து உதவி புரிந்த பெரியார் ஸ்ரீமான் H. சேஷையங்கார் அவர்களாகும். அன்னவர்க்கு என் நன்றி எழுமையும் உரித்தாகுக. தமிழின் உரை நடையை ஒப்புநோக்கித் தநத, ஸ்ரீமான் ; மேல் மின்னல் M. சக்கரவர்த்தி நயினார் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரியதாகுக. யான் இந்நூலை வெளியிட, முதற்கண் ஊக்கமளித்த கும்பகோணம் ஸ்ரீமான் V. அனந்தராஜ ஜெயின் அவர்களுக்கும் என் நன்றி.

சாஸ்திர தானத்தை முன்னிட்டு ஏழு ரீம் பேப்பர் வாங்கித் தந்த பெரியார் வேதாரணியம் ஸ்ரீமான் A. I. அனந்தராஜய்யன் முதலியார் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரித்தாகுக.

இந்நூலை அழகாக அச்சிட்டுதவிய இரத்தினம் அச்சக உரிமையாளரவர்களுக்கும் என் நன்றி கலந்த வணக்கம் உரித்தாகுக.

இந்நூலை அச்சிடுமிடத்து என் அறியாமையாலும், அசதி மறதியினுலும் நேர்ந்த பிழைகளை, அறிஞர்கள் பொருத்தருள்வதுடன் அடியேனுக்குத் தெரிவிப்பாராயின் அடுத்த பதிப்பில் நன்றியறிதலுடன் திருத்தி வெளியிடு கிறேன்.

இங்ஙனம்.

வீடூர்,
17—6—'63.

பூர்ணசந்திரன்.

नाभेयं देवपूज्यं जिनवरमजितं सर्वलोकप्रदीपं ।
सर्वज्ञं संभवाख्यं मुनिगणवृषभं नंदनं देवदेवम् ॥
कर्मारिघ्नं सुबुद्धिं वरकमलनिभं पद्मपुष्पाभिगंधम् ।
क्षान्तं दान्तं सुपार्श्वं सकलशशिनिभं चन्द्रनामानमीडे ॥

1. " நா4பேயம் 3தேவ பூஜ்யம் ஜிநவர மஜிதம்
ஸர்வலோக ப்ர3தீபம்
ஸர்வஜ்ஞம் ஸம்4பவா2க்யம் முநி3கண
வ்ருஷ4பம் நந்3நம் 3தேவ3தேவம்.
கர்மாரி4க்நம் ஸு3பு3த்4திம் வரகமலநி4பம்
ப3த்ம புஷ்பா4பி3கந்4தம்
க்ஷாந்தம் 3தாந்தம் ஸுபார்5ச்வம் ஸகல
5ச5சிநி4பம் சந்3த்ர நாமாநமீ3டே.

कुंथुं सिद्धालयस्थं श्रमणपतिमरं त्यक्तभोगेषु चक्रम् ।
मल्लिं विख्यातगोत्रं खचरगणनुतं सुव्रतं सौख्यराशिम् ॥
देवेन्द्रार्च्यं नमीशं हरिकुलतिलकं नेमिचंद्रं भवान्तम् ।
पार्श्वं नागेन्द्रवंद्यं शरणमहमितो वर्द्धमानं च भक्त्या ॥

2. வி2க்யாதம் புஷ்ப3தந்தம் 4பவ4பய
ம2தநம் 5சீதலம் லோகநா2தம்
5ச்ரேயாம்ஸம் 5சீலகோ5சம் ப்ரவர நர3குரும்
வாஸு பூஜ்யம் ஸுபூஜ்யம்

முக்தம் 3தாந்தேந்3த்ரியா5ச்வம் விமலம்ருஷி
பதிம் ஸிம்ஹ ஸைந்யம் முநீந்3த்ரம்
4தர்மம் ஸ3த்4தர்ம கேதும் 5சமதம நிலயம்
ஸ்தௌமி 5சாந்தி; 5சரண்யம்.

विख्यातं पुष्पदन्तं भवभयमथनं शीतलं लोकनाथं ।
श्रेयांसं शीलकोशं प्रवरनरगुरुं वासुपूज्यं सुपूज्यम् ॥
मुक्तं दान्तेन्द्रियाश्वं विमलमृषिपतिं सिंहसैन्यं मुनीन्द्रम् ।
धर्मं सद्धर्मकेतुं शमदमनिलयं स्तौमि शान्ति शरण्यम् ॥

3. குந்2தும் ஸி3த்4தாலயஸ்3தம் 5ச்ரமண பதிபரம்
த்யக்த 4போ3கேஷு சக்ரம்
மல்லிம் வி2க்யாத 3கோத்ரம் 2கசர 3கணநுதம்
ஸுவ்ரதம் ஸௌ3க்ய ரா4சிம்
3தேவேந்3த்ரார்ச்யம் நமீ5சம் ஹரிகுல திலகம்
நேமி சந்3த்ரம் 4பவாந்தம்
பார்5ச்வம் நா3கேந்3த்ர வந்3த்யம் 5சரண மஹமிதோ
வர்3த்4த மாநம் ச 4பக்த்யா."

(தீர்த்தங்கர பக்தி).

ஓம்

நமஸ்ஸித்தேப்ய:

பாந்து ச்ரீபாத பத்மாநி பஞ்சாநாம் பரமேஷ்டிநாம்
லாலிதாநி ஸுராதீச சூடாமணி மரீசிபி:

நமஸ்தஸ்மை ஸரஸ்வத்யை: விமல ஜ்ஞாந மூர்த்தயே
விசித்ரா லோகயா த்ரேயம் யத்ப்ரஸாதாத் ப்ரவர்த்ததே.

நமோ வ்ருஷப ஸேநாதி கௌதமாந்த்ய கணேஸிநே
மூலோத்தர குணாட்யாயாம் ஸர்வஸ்மை முநயே நம:

குரு பக்த்யா வயம் ஸார்த்த த்வீபத்விதய வர்த்திநாம்
வந்தாமஹே த்ரிஸங்க்யோந நவகோடி முநீச்வராந்.

அஜ்ஞாந திமிராந்தாநாம் ஜ்ஞாநாஞ்ஜந சலாகயா
சக்ஷுருந் மீலிதம் யேந தஸ்மை ஸ்ரீகுரவேநம: (சாந்தி)

ஜபம்

ஸ்ரீ ஜிநாய நம:

கிரியா கலாபம்

[கிரியையின் பக்தி, செயல் முதலியன விவரித்தல்]

இறை வணக்கம்

1 *𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌾𑌂 ।*
𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌧𑍀𑌶𑌚𑍂𑌡𑌾𑌮𑌣𑌿𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

பாந்து ^{5}ச்ரீபா^{3}த ப^{3}த்மாநி பஞ்சாநாம் பரமேஷ்^{2}டிநாம்
லாலிதாநி ஸுரா^{4}தீ^{5}ச சூ^{3}டாமணி மரீசி^{4}பி:

ஸுராதீச	தேவேந்திரன் முதலாக நூறு இந்திரர்களும்
சூடாமணி	வணங்கும்பொழுது, அவர்தம் கிரீடத்தின்
மரீசிபி: லாலிதாநி	முடிமணியின் (கிரணங்களின்) ஒளியினுல்
பஞ்சாநாம்	பற்றப்பட்ட (சூழப்பட்ட) பஞ்ச பரமேஷ்டி
பரமேஷ்டிநாம்	களுடைய, ஒளிர்கின்ற தாமரைபோலும்
ஸ்ரீபாத பத்மாநி	திருவடிகள், நம்(மவர்) எல்லோரையும்
ந: பாந்து	காப்பாற்றட்டும்.

பஞ்ச பரமேஷ்டிகள் :—அருகர், சித்தர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், சர்வ சாது(க்கள்). “சூடா கிரீடம் கேசா:ச” அமரம் பரமே (முக்தியில்) ஷ்டி (திஷ்டந்தி, இருப்பவர்) இதி பரமேஷ்டிந: (1)

2 *𑌜𑌯 𑌜𑌯 𑌜𑌿𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍈𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋*
𑌹𑌰 𑌹𑌰 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷 ।
𑌨𑌯 𑌨𑌯 𑌨𑌤𑌨𑌾𑌕𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌧𑌾𑌮𑌂
𑌭𑌵 𑌭𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌮𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 ॥

ஓம்

நமஸ்ஸித்தேப்ய:

பாந்து ச்ரீபாத பத்மாநி பஞ்சாநாம் பரமேஷ்டிநாம்
லாலிதாநி ஸுராதீச சூடாமணி மரீசிபி:

நமஸ்தஸ்மை ஸரஸ்வத்யை: விமல ஜ்ஞாந மூர்த்தயே
விசித்ரா லோகயா த்ரேயம் யத்ப்ரஸாதாத் ப்ரவர்த்ததே.

நமோ வ்ருஷப ஸேநாதி கௌதமாந்த்ய கணேஸிநே
மூலோத்தர குணாட்யாயாம் ஸர்வஸ்மை முநயேந் நம:

குரு பக்த்யா வயம் ஸார்த்த த்வீப;த்விதய வர்த்திநாம்
வந்தாமஹே த்ரிஸங்க்யோந நவகோடி முநீச்வராந்.

அஜ்ஞாந திமிராந்தாநாம் ஜ்ஞாநாஞ்ஜந சலாகயா
சக்ஷு ருந் மீலிதம் யேந தஸ்மை ஸ்ரீகுரவேநம: (சாந்தி)

ஜயம்

ஸ்ரீ ஜிநாய நம:

கிரியா கலாபம்

[கிரியையின் பக்தி, செயல் முதலியன விவரித்தல்]

இறை வணக்கம்

1 [illegible]
[illegible]

பாந்து [5]ச்ரீபா[3]த ப[3]த்மாநி பஞ்சாநாம் பரமேஷ்[2]டிநாம்
லாலிதாநி ஸுரா[4]தீ[5]ச சூ[3]டாமணி மரீசி[4]பி:

ஸுராதீச	தேவேந்திரன் முதலாக நூறு இந்திரர்களும்
சூடாமணி	வணங்கும்பொழுது, அவர்தம் கிரீடத்தின்
மரீசிபி: லாலிதாநி	முடிமணியின் (கிரணங்களின்) ஒளியினால்
பஞ்சாநாம்	பற்றப்பட்ட (சூழப்பட்ட) பஞ்ச பரமேஷ்டி
பரமேஷ்டிநாம்	களுடைய, ஒளிர்கின்ற தாமரைபோலும்
ஸ்ரீபாத பத்மாநி	திருவடிகள், நம்(மவர்) எல்லோரையும்
ந: பாந்து	காப்பாற்றட்டும்.

பஞ்ச பரமேஷ்டிகள் :—அருகர், சித்தர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், சர்வ சாது(க்கள்). ''சூடா கிரீடம் கேசா:ச'' அமரம் பரமே (முக்தியில்) ஷ்டி (திஷ்டந்தி, இருப்பவர்) இதி பரமேஷ்டிந: (1)

2 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஜய ஜய ஜிந ^{5}ச^{5}ச்வ^{3}த் வி^{5}ச்வ வி^{3}த்யைக மூர்த்தே
ஹர ஹர ^{3}துரிதம் மே ஜந்ம ஜந்மந்ய^{3}தோஷ
நய நய நதநாகி வ்ராதமாம் முக்தி மார்க்^{3}கம்
^{4}பவ ^{4}பவ ^{5}சரணம் மே ஜந்ம ஜந்மந்ய^{4}தீச.

விச்வ வித்ய
ஏக மூர்த்தே
ஜிந த்வம் சச்வத்
ஜய ஜய
அதோஷ ! மே
ஜந்மஜந்மநி
துரிதம்
ஹர ஹர
நதநாகி வ்ராத-
மாம், முக்தி
மார்க்கம் நய நய
அதீச! மே
ஜந்ம ஜந்மநி
சரணம் பவ பவ

உலகம் முற்றிலுமுள்ள யாவையும் ஒருங்கே அறியும் கேவல ஜ்ஞானமே உருவாய் விளங்குகின்ற ஜிநேஸ்வரனே ! நீர், எந்தச் சமயத்திலும் எப்போதும் ஜயிக்கக் கடவாய்! ஜயிக்கக்கடவாய் !! பதினெண் வகைக் குற்றங்களில் நீங்கியவரே ! எமக்கு ஒவ்வொரு பிறவியிலும் ஏற்படும் தீவினைகளை அறவே ஒழிக்க வழி செய்வீராக ! ஒழிக்க வழி செய்வீராக !! தேவர்களின் சமூகங்களினால் வணங்கப்பட்டவரே ! எம்மை முக்தியின் வழியில் திகழுமாறு செய்வீராக. ஜிநேஸ்வர ப்ரபுவே ! எமக்கு ஒவ்வொரு பிறவியிலும் நீரே, காப்பாற்றுமவராக ஆகக் கடவீர் ! ஆகக் கடவீர் !!

உறுதியைக் குறித்தும், ஆதரவைக் குறித்தும் இரு முறையும் மும்முறையும் கூறுதல் மரபு. சகல கர்மங்களையும் வென்ற ஜினனை, ''ஜயிக்கக் கடவாய்'' என்று துதிப்பதன் காரணம்; பக்தி மார்க்கத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் தம் அன்பின் பெருக்கால் வெற்றியுடன் வாழக் கூறுதல் மரபு. நம் வினையை (நம் செயலாலன்றி) அவரால் நீக்கப்படுதல் இல்லை. எனினும், அவரை வணங்கும் நமக்கு, எண்ணம் தூயதாமாதலின், வினை நீங்க வழி பெறுகிறது. அவ்வழி கோலியவர் அவராதலின், உபசாரத்தால் அங்ஙனம் கூறினர். ''நல்லோர்கள் போய வழி நாலடிப் போயினும், பொல்லாங்கு நீங்கிப் புகழாய்ப் புண்ணியமுமாகும்,'' என்பர் வாமன முனிவர். (மாம்-என்னை.)

பதினெண்குற்றமாவன :—பசி, தண்ணீர் தாகம், அச்சம் (பயம்), சினம் (கோபம்), ஆசை, மயக்கம் (மோகம்), சிந்தை

(கலக்கம்), மூப்பு, ரோகம் (நோய்), மரணம், வியர்வை, ஆயாசம் (வருத்தம்), மதம் (கருவம்), (காமபோக) விருப்பம், வியப்பு (ஆச்சரியம்), பிறப்பு, நித்திரை, துன்பம்; என்பதாகும். இதனை,

''க்ஷு4தா த்ருஷா 4பயம் 3த்வேஷா ரா3கோ மோஹ3ச்ச சிந்தநம்
ஜரா ருஜா ச ம்ருத்யுச்ச ஸ்வே3த: 3கே3தோ ம3தோ ரதி:''.
''விஸ்மயம் ஜநநம் நி3த்ரா விஷா3தோऽஷ்டா3த3ச 4த்ருவா:
தே ஜ3கத் ஸர்வ 4பூதாநாம் 3தோஷா: ஸா4தாரணா இமே''.
''ஏதைர் 3தோஷைர் விநிர்முக்த: ஸோऽயமாப்தோ நிரஞ்ஜந:
வி3த்யந்தே ஏஷு3தே நித்யம் தேऽத்ர ஸம்ஸாரிண: ஸ்ம்ருதா:''

என்று காஞ்சீபுரம் A. அனந்தநாத நயினர் தொகுத்த திருக்குறள் ஆராய்ச்சி 105-ஆம் பக்கத்தில் விளக்கமாகக் கூறியுள்ளது கண்டுகொள்க. (1)

3 𑌅𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

அபவித்ரப்பவித்ரோவா ஸுஸ்2திதோ 3து:ஸ்2திதோபி வா
4த்யாயேத் பஞ்ச நமஸ்காரம் ஸர்வ பாபை: ப்ரமுச்யதே.

கச்சித் அபவித்ர:	ஒருவன், தூய்மையற்றவனாக இருந்தாலும்,
பவித்ரோவா	தூய்மையாளனாக இருந்தாலும், இன்பத்தில்
ஸுஸ்தித: துஸ்தித:	மகிழ்ந்திருந்தாலும், துன்பத்தில் வருந்தி
அபி பஞ்சநமஸ்காரம்	யிருந்தாலும், பஞ்ச பரமேஷ்டிகளின் நாமா
த்யாயேத் சேத் ஸ:	க்ஷரங்களாகிய பஞ்ச மந்திரங்களை, தியா
ஸர்வ பாபை:	னிப்பானாகில், அவன் எல்லாப் பாவங்களி
ப்ரமுச்யதே	னின்றும் நன்கு விடுபடுகிறான்.

பரமேஷ்டிகளின் தியானத்தால் பாபமனைத்தும் நீங்கப்பெறும். இனி, ஸுஸ்தித: துஸ்தித: என்பதற்கு ஆசாரமுடையவன், அநாசாரமுடையவன் என்று கூறினும் அமையும். செயலில் தூய்மையாளனாக இருப்பினும் முற்செய்த தீவினை யிருக்குமாதலின், அவனையும் சேர்த்துக் கூறினர். எல்லாப் பாவமும் என்றது முற்செய்த தீவினைகளையும் நோக்கியதாகும். (2)

4 𑌅𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ॥

அபவித்ரப் பவித்ரோவா ஸர்வாவஸ்[2]தாம் [3]கதோபி வா
யஸ் ஸ்மரேத் பரமாத்மாநம் ஸ[3]பாஹ்யா [4]ப்யந்தரே [5]சுசி:

ய: அபவித்ர:
பவித்ர: வா
ஸர்வ அவஸ்தாம்
கத: அபிவா
ஸ: பரமாத்மாநம்
ஸ்மரேத் சேத்
பாஹ்ய அப்யந்தரே
சுசி: பவதி ஹி

எவன் தூய்மையற்றவனோ, அல்லது சுத்தமானவனோ, அல்லது எல்லாவிதமான பால்யம், யௌவனம், முதுமை முதலிய நிலைமைகளையும் அடைந்தவனாயினும், அத்தகையோன், தன் உடலினுள் அடங்கியிருக்கும் பரிசுத்தமான ஆத்மனைத் தியானம் செய்யுமிடத்து; அவன், (அந்தரங்க பஹிரங்க) அகப்பற்று புறப்பற்றுக்களில் நீங்கிப் பரிசுத்த(மானவ)னாக விளங்குகிறான்,

தீவினையுடையவனாயினும், நல்வினை உடையவனாயினும், அல்லது வேறு எந்த நிலைமை அடைந்தவனாயினும், தன் ஆத்மனை மட்டும் முறைப்படி தியானிப்பானாகில், முக்தியை அடைகிறான்; என்பது பொருள். பவித்ரவாந், நல்வினையாளன். (3)

5 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌕𑌲𑌙𑍍𑌕𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌜𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥

ஸ்ரீமத் பவித்ர மகளங்க மநந்த கல்ப்பம்
ஸ்வாயம் [4]புவம் ஸகல மங்[3]களம் ஆ[3]தி தீர்த்[2]தம்
நித்யோத்ஸவம் மணிமயம் நிலயம் ஜிநாநாம்
த்ரைளோக்ய [4]பூஷணமஹம் [5]சரணம் ப்ரப[3]த்யே.

ஸ்ரீமத்	அந்தரங்க பஹிரங்க ஐஸ்வரியங்களோடு
பவித்ரம்	கூடி, பவித்திரனுக இருப்பவரும், எத்தகைய
அகளங்கம்	குற்றங்களும் இல்லாதவரும், எக்காலமும்
அநந்த கல்ப்பம்	அழிவில்லாதவரும், இயல்பாகிய கேவலஜ்
ஸ்வாயம்புவம்	ஞானத்தைப் பெற்றதனுல், ஸ்வயம்பு வான
ஸகல மங்கலம்	வரும், சகல மங்களங்களுக்கும் தானே
ஆதி தீர்த்தம்	காரணமானவருமான ஆதிபகவ(ன் விரு
நித்ய உத்ஸவம்	ஷப தீர்த்தங்கர)ளையும்; மற்றும்; நாள்
மணிமயம்	தோறும் பவ்வியர்களாலியற்றும் உத்ஸ
த்ரைளோக்ய	வாதி தரும காரியங்களுடையதும், நவமணி
பூஷணம்	மயமானதும், மூவுலகங்களுக்கும் பூஷண
ஜிநாநாம்	(அணி) மணி போன்றதுமான நூற்றெட்டு
நிலயம் அஹம்	ஜிந பிம்பங்களை (பிரதிமைகளை)யுடைய
சரணம்	இயற்கை ஜிநாலயங்களையும், யான் (எமக்கு
ப்ரபத்யே	இரக்ஷணையாகும்பொருட்டு, திரிகரண சுத்
	தியோடு) பக்தி செய்கிறேன்.

''ப்ரம்மா ஸ்வயம்பு: பகவாந்'' என்பது அமரம். நிலயம், ஜாத்யேக வசனமாதலின் பன்மையாகக் கூறப்பட்டது. 'ஸ்ரீமத்' முதலியன ஜிநாலயத்துக்கும் விசேஷமாக்கிக் கூறலாம். அங்ங னம் கூறும்போது, ஸ்ரீமத் - ஒளிர்கின்ற. ஸ்வாயம்புவம் - இயற் கையாயமைந்திருப்பன என்று கூறிக் கொள்க. கல்பம், கால வாசகம். மங்கள காரியத்திற்கு முன், இறை வணக்கம் முக்கிய மானதாகும். விருஷப தீர்த்தங்கரர் முதலாக, மகாவீரர் இறுதி யாகத் தீர்த்தங்கரர்கள் இருபத்து நால்வர். ஆதலின், ஈண்டு விருஷபதீர்த்தங்கரரை ஆதிபகவன் எனப்பட்டது. ''ஆதிபகவன் முதற்றே யுலகு'' என்பர் தேவரும். (4)

6 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌫𑌲𑌤𑌾 𑌨𑌯𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯

𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 ।

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕 𑌤𑌿𑌲𑌕 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌮𑍇

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑌿𑌰𑌯𑌂 𑌚𑍁𑌲𑍁𑌕𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌃 ॥

அ[3]த்யாऽ [4]பவத் ஸ[2]பலதா நயந[3]த்வயஸ்ய
[3]தேவ ! த்வ[3]தீய சரணும்[3]புஜ வீக்ஷணேந
அ[3]த்ய த்ரிலோக திலக ! ப்ரதி [4]பாஸதே மே
ஸம்ஸார வாரி[4]திரயம் சுளுகப்ரமாணம்.

தேவ த்வதீய. சரண அம்புஜ வீக்ஷணேந அத்ய மே நயந த்வயஸ்ய ஸபலதா அபவத் த்ரிளோக திலக அத்ய மே அயம், ஸம்ஸார வாரிதி: சுளுக ப்ரமாணம் ப்ரதி பாஸதே	தேவ தேவனே! உம்முடைய திருவடித் தாமரைகளைக் கண்டதனுல், இப்பொழுதே என் இரு கண்களுக்கும் பயன் பெற்ற தன்மை கிடைக்கப்பெற்றன (எனவே, கண் பெற்ற பயனைப் பெற்றேன்), மூவுலகிற்கும் மனேகரமானவரே ! உம்மைக் கண்ட இப் பொழுதே எனக்கு இப் பிறவிப் பெருங் கடல் நீர், உள்ளங்கை (தண்ணீர்) அளவாகக் காணப்படுகிறது.

இதுவரை உம்மைக் காணுத கண், இப்போது கண்டதனுல் மலர்ச்சி பெற்றதாகி, உள்ளத்தின் அச்சமும் நீங்கிப் பிறவிக் கடலை (உம்மைப்போல்) கடக்க எண்ணுகிறது. (5)

𑌅𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌳𑌿𑌤𑌂 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌵𑌿𑌮𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑍇 ।
7 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌤𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

அத்யமே க்ஷாளிதம் [3]காத்ரம் நேத்ரே ச விமலீக்ருதே
ஸ்நாதோऽஹம் [2]தர்ம தீர்த்[2]தேஷு ஜிநேந்[3]த்ர தவ [3]தர்[5]சநாத்.

ஜிநேந்த்ர தவ தர்சநாத் அஹம் தர்ம தீர்த்தேஷு ஸ்நாத: தத: மே காத்ரம் அத்ய	வினை வெல்லும் மாதவர்க்குத் தலைவ ! உம்மை நேரில் கண்டதனுல், யான் உம் திருமொழியின் அறவுரையாகிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்தவன் (முழுகியவன்) ஆனேன். ஆகவே, என் உடல், இப்

க்ஷாளிதம்	பொழுதே அழுக்கற சுத்தமாக (அலம்ப)ப்
நேத்ரேச	பட்டது; என் (இரு) கண்களுங்கூட, மல
விமலீக்ருதே	மற்றதாக விளங்குகிறது. (எனவே, அறிவு விளங்கப்பெற்றது).

தீர்த்தம் - ப்ரவசனம், (பரமாகமம்). ஸ்வாமி! ஆன்மாவாகிய யான், உம்மைக் கண்ட இன்றே ஞானக் கண் விழிப்படைந்து, திருவற முறையில் திகழத் தொடங்குகிறேன். (எனவே, உள்ளும் புறமும் சுத்தமாயின). திருவறத்தை தீர்த்தம் என்றதற்கேற்ப, ''ஸ்நாத:'' என்றார். அறமாகிய தீர்த்தத்தில் முழுகியவன்; வினைகளாகிற அழுக்கைப் போக்கிக் கொள்ளுகிறான். (6)

8 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟 𑌕𑍋𑌟𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌲𑍀𑌢 𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲 𑌮𑍁𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌿𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂
𑌜𑌿𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ॥

த்ரிலோக ராஜேங்^{3}த்ர திரீட கோடி
ப்ர^{4}பா^{4}பி ராலீ^{4}ட ப^{3}தாரவிந்^{3}தம்
நிர்மூல முந்மூலித கர்ம வ்ருக்ஷம்
ஜிநேங்^{3}த்ர சந்^{3}த்ரம் ப்ரணமாமி ^{4}பக்த்யா.

த்ரிளோக ராஜ	மூவுலக இந்திர(ர் நூற்றுவ)ரின் முடி மணி
இந்த்ர திரீடகோடி	களின் காந்தியினால் பற்றப்பட்ட திருவடித்
ப்ரபாபி: ஆலீட பத	தாமரைகளுள்ளவரும், வேர் சிறிதும் இல்
அரவிந்தம் நிர்மூலம்	லாதவாறு (வேரோடு) பிடுங்கி எறியப்
யதா ததா உந்மூலித	பட்ட வினைகளாகிற விருக்ஷங்களையுடைய
கர்ம வ்ருக்ஷம்	வரும் (எனவே, கரும [விருக்ஷ]ங்களைத்
ஜிநேந்த்ர சந்த்ரம்	தொலைத்தவரும்,) ஆகிய ஜிநேந்திர சந்தி
பக்த்யா	ரனை (ஆதி பகவனை), மன, வசன, காய
ப்ரணமாமி	சுத்தியுடன் வணங்குகிறேன்.

பவணர், வியந்தரர், ஜோதிஷ்கர், கற்பவாசியர் என, தேவர்கள் நான்கு வகையினர். அதற்கு மேல் கற்பாதீதர் என்ப. (அவை, நவக்ரைவேயகம் ஒன்பது, நவாணுதிசை ஒன்பது, பஞ்சாணுத்தரம் ஐந்து ஆகிய [23] இடங்களில் உள்ள தேவர்கள், ஒவ்வொருவரும் இந்திரர்களாதலின், அவர்கள் அகமிந்திரர் என்ற பெயருடையவராவர். அவர்கள் தாங்கள் இருக்கும் இடத்தை [விமானத்தை] விட்டு வெளிவருதல் இலர். இறை வணக்கம் செய்யும்போதும் தாங்கள் இருக்குமிடத்திலிருந்தே துதித்து வணங்குவார்கள். மேலும், அவர்களுக்கு, மனைவி முதலிய பரிவாரங்களின்றி, முக்தி இன்பத்துக்கு இணையான ஆன்ம லாபத்தையே அனுபவிப்பர்.) மற்றும் மேலே கூறிய நால்வகை தேவர்களில், பவணர் :—அசுர குமாரர், நாக குமாரர், வித்யுத் குமாரர், சுவர்ண குமாரர், அக்கினி குமாரர். வாத குமாரர், ஸ்தனித குமாரர், உததி குமாரர், தீப குமாரர், திக் குமாரர் எனப் பத்து விதப் பிரிவு உடையவராவர். அவர்களில் ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் (தலைவர்) இந்திரர் இருவர், பிரதீந்திரர் இருவர்; ஆக (10×4=40) நாற்பது இந்திரர் உளர்; அவ்வாறே, கின்னர, கிம்புருஷ, கருட, காந்தர்வ, யக்ஷ, ராக்ஷஸ, பூத, பிசாசர் என்ற எண்வகை வியந்தரர்களில் (8×4=32) இந்திரர் முப்பத்திருவர் உளர்; சூரிய, சந்திர, நக்ஷத்திர, கிரஹ, தாரகைகள் என்ற ஜோதிஷ்க தேவர்களின் பிரிவாகிய ஐந்துக்கும், சூரிய இந்திரன், சந்திர இந்திரன் என இருவரே யுளர்; சௌதர்மர், ஈசானர், சனத் குமாரர், மாகேந்திரர், பிரமர், பிரமோத்தரர், லாந்தவர், காபிஷ்டர், சுக்கிரர், மகா சுக்கிரர், சதாரர், சகஸ்ராரர், ஆனதர், பிராணதர், ஆருணர், அச்சுதர் என்ற பதினறுவர் கற்பவாசி தேவர்களில்; பிரம்மோத்தரர், காபிஷ்டர், சுக்கிரர், சதாரர் நீங்கலாக ஏனைய பனிரண்டிலும், இந்திரர் ஒருவர்; பிரதீந்திரர் ஒருவர் ஆக (12×2=24) இருபத்து நான்கு இந்திரர் உளர். ஆகவே, பவணரில் நாற்பது, வியந்தரரில் முப்பத்திரண்டு, ஜோதிஷ்கரில் இரண்டு, கற்பவாசியரில் இருபத்து நான்கு ஆக (40+32+2+24=98) தொண்ணூற்றெட்டும், மனிதர்களின் தலைவனாகிய (சக்கரவர்த்தி) நரேந்திரன் ஒன்று, மிருகங்களின் தலைவனாகிய (சிங்கம்) மிருகேந்திரன் ஒன்று, என்ற இந்திரர்கள்

நூற்றுவரையும் குறிப்பிடவேண்டி, "த்ரிலோக ராஜேந்த்ரர்" என்று குறிப்பிட்டார் ஆசிரியர். "இந்த சத வந்தியாணம்" என்பர் பஞ்சாஸ்திகாயம் முதல் காதையிலும். காதி கர்மங்களை மட்டும் வென்ற அருகத் பரமேஷ்டிக்கு வேதனீயம் முதலிய அகாதி கர்மங்கள் இருந்தும், காதி கர்மத்தின் பிரிவாகிய மோகனீயத்தின் சகாயமின்றி அவைகள் பயன் தாராதாதலின், "உந்மூலித கர்ம வ்ருக்ஷம்" என்றார். வ்ருக்ஷம் ஜாத்யேக வசனம். (7)

9 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

நிஸ்ஸங்3கோऽஹம் ஜிநாநாம் ஸ3தநமநுபமம்
த்ரிப் பரீத்யேத்ய 4பக்த்யா
ஸ்2தித்வா 3கத்வா நிஷீ4த்யுச்சரண பரிணதோऽந்
த3ச்5சனைர் ஹஸ்த யு3க்மம்
2பாலே ஸம்ஸ்2தாப்ய 3பு3த்4த்யா மம 3துரிதஹரம்
கீர்த்தயே 5சக்ர வந்3த்யம்
நிந்3தா 3தூரம் ஸ3தாப்தம் க்ஷயரஹித மமும்
ஜ்ஞாந 4பாநும் ஜிநேந்3த்ரம்.

அஹம் நிஸ்ஸங்க: யான் பற்றற்றவனாகி ஜிந பகவான்களு
ஜிநாநாம் அநு- டைய இணையற்ற கோயிலை, பக்தி பரிணு
பமம், ஸதநம் பக்த்யா மத்தோடு மும்முறை வலமாகச் சுற்றி
த்ரி: பரீத்ய ஏத்ய வந்து (த்வாரத்தின்) வாசற்படியின் அரு

ஸ்தித்வா நிஷிதி
உச்சரண பரிணத:
அந்த: சனை: கத்வா
ஹஸ்த யுக்மம்
பாலே ஸம்ஸ்தாப்ய
மம துரித ஹரம்
சக்ரவந்த்யம்
நிந்தா தூரம்
ஸத் ஆப்தம்
க்ஷய ரஹிதம்
ஜ்ஞாந பாநும்
அமும் ஜிநேந்த்ரம்
புத்யா கீர்த்தயே

கில் நின்று, நிஷிதி (இனி, என் உள்ளத்தைத் தீய வழிகளில் செல்லாமல் தடுத்துக் கொள்கிறேன்) என்று கூறி, துவாரபாலகரின் அனுமதி பெற்றவனுகி, மெதுவாக ஆலயத்தின் உள் சென்று, இருகைகளையும் நெற்றிக்கு நேராகக் குவித்து வணங்கி, ''என்னுடைய தீவினைகளை அகற்றுமவரும், தேவேந்திரர்களாலும் வணங்கப்பட்டவரும், நிந்தை முதலிய குற்றமில்லாதவரும், எச் சமயமும் நன்மையைத் தரும் சற்குணவான் களுக்கு இறைவரும், அழிவற்றவரும், கேவலஜ்ஞானத்தால் சூரியன் போலப் பிரகாசிப்பவரும் ஆகிய ஜிநேந்திரனை'' என் சிற்றறிவுக்கு எட்டியவாறு துதிபாடு கிறேன்.

இனி, ஸதாப்தன் (என்பதற்கு) சிரேஷ்டமான இறைவன், எனவும், எக்காலத்தும் இறைவன் என்று கூறவும் அமையும். (8)

10 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஜய ஜய ஜய த்ரைலோக்ய காண்[3]ட [5]சோ[4]பி [5]சி[2]காமணே
நு[3]த நு[3]த [3]நுத ஸ்வாந்த[4]த்வாந்தம் ஜ[3]கத் கமலார்க்க ந:
நய நய நய ஸ்வாமிந் [5]சாந்திம் நிதாந்த மநந்தி மாம்
நஹி நஹி நஹி த்ராதா லோகைக மித்ர [4]பவத் பர:

த்ரைளோக்ய
காண்ட
சோபி சிகாமணே

இம்மூவுலகத்துக்கும் சூடாமணி போலும் ஞான ஜோதியுடன் விளங்கும் ஸ்வாமியே! ஜயிக்கக் கடவீர்! ஜயிக்கக் கடவீர்!! ஜயிக்

ஜய ஜய ஜய	கக் கடவீர்!!! மூவுலகிலுமுள்ள உயிர்களின்
ஜகத் கமல அர்க்க ந:	உள்ளக் கமலங்களை மலரச் செய்யும் சூரிய
ஸ்வ அந்தம்	னுக விளங்கும் ஸ்வாமியே! எம்முடைய
த்வாந்தம்	உள்ளத்திலிருக்கும் (அறியாமை யென்
நுத நுத நுத	னும்) இருளை விலகச் செய்வீர்! விலகச்
ஸ்வாமிந்	செய்வீர்!! விலகச் செய்வீர்!!! எம்பெரு
அநந்திமாம்	மானே! முடிவில்லாதிருக்கிற சம்பூர்ண
நிதாந்தம் சாந்திம்	மான சாந்தியை (முக்தியை) அடைவிக்கக்
நய நய நய	கடவீர்! அடைவிக்கக் கடவீர்!! அடைவிக்
லோக ஏக மித்ர	கக் கடவீர்!!! ஏனெனில், உலகத்திலுள்ள
ந: த்ராதா	உயிர்களுக்கு உதவி புரியும் முக்கிய நண்ப
பவத் பர:	ரான இறைவனே! எம்மைக் காப்பவர், உம்
நஹி நஹி நஹி	மைக் காட்டிலும் வேருெருவர் இல்லை!
	இல்லை!! (இல்லவே) இல்லை!!!

மூன்று உலக மாவன :—கீழுலகம், மத்தியம உலகம், மேலுலகம் என்பன. நரகர் வசிக்கும் கீழ் உலகத்தினை, இன்னுவுலகம் என்றும், நாம் வசிக்கும் மண்ணுலகத்தினை, இவ்வுலகம் என்றும், தேவர் வசிக்கும் மேல் உலகத்தினை, அவ்வுலகம் என்றும், தேவர் கூறியுளர். இதனை,

''அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினுர்க் கில்லை; இருள் சேர்ந்த
இன்னு வுலகம் புகல்.'' (குறள் 243)

''அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லைப் பொருளிலார்க்(கு)
இவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு.'' (குறள் 247).

என்ற குறட்பாவில் கண்டு கொள்க.

''ஸ்வாந்தம், ஹ்ருத், மாநஸம், மந:'' என்பது அமரம். ''காண்ட: அஸ்த்ரீ தண்ட, பாணு, அர்வ, வர்க்க, அவஸரம் வாரிஷு'' அமரம். (அர்வ - குதிரை.) வர்க்க - பிரிவு. (9)

11 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சித்தே மு[2]கே [5]சிரஸி பாணி பயோஜயு[3]க்மே
[4]பக்திம் ஸ்துதிம் ப்ரணதிமஞ்ஜலி மஞ்ஜஸைவ
சேக்ரீயதே சரிகரீதி சரீகரீதி
ய[5]ச்சர்க்க ரீதி தவ[3]தேவ ஸஏவ [4]தந்ய:

தேவ ய: சித்தே தவ	தேவாதி தேவனே! எவனொருவன் தன்
பக்திம் சேக்ரீயதே	உள்ளத்தில் உம் பொருட்டு(ச் செய்ய
முகே தவஸ்துதிம்	வேண்டிய முறைப்படி) பக்தியை அதிசய
சரிக ரீதி சிரஸி	மாகச் செய்கிருனே, நாவினுல் உம்முடைய
ப்ரணதிம் சரீகரீதி	தோத்திரத்தை அதிசயமாக நவில்கின்
பாணி பயோஜ யுக்மே	ருனே, சிரம் வணங்கி தாமரை மொட்டு
அஞ்சலிம் தவ	போலத் தன் இரு கைகளேயும் குவித்துச்
அஞ்ஜஸா ஏவ	சிரசின் மேல் பொருந்தச் செய்து, சிறப்புற
சர்க்கரீதி ஸ	வணங்குகின்ருனே, அவனே இவ்வுலகில்
ஏவலோகே தந்ய:	புண்ணியவான் (ஆகிருன்).

''அதிசயேந குருதே சேக்ரீயதே'', ''அதிசயேந கரோதி சரிகரீதி, சரீகரீதி, சர்க்க ரீதி'' என்பன வியாகரண விதி.

உலகில் பக்தி செய்து துதிப்பவன் நற்குணவான் ஆவதனுல் யானும் பக்தி செய்கிறேன் என்பது கருத்து. (10)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஜந்மோந்மார்ஜ்ஜம் ⁴பஜது ⁴பவதப் பா³த ப³த்மம் ந ல⁴ப்யம்
தச்சேத் ஸ்வைரம் சரது நச ³துர்³தேவதாம் ஸேவதாம் ஸ:
அ⁵ச்நாத்யந்நம் ய³திஹ ஸுலப⁴ம் ³துர்ல⁴பம் சேந்மு
⁴தாऽऽஸ்தே
க்ஷு³த்வ்யா வ்ருத்யை க³பளயதிகக் காளகூடம் ³பு⁴புக்ஷு:

கச்சித் ஜந்ம	ஒருவன், (தன் உயிரோடு கலந்து துன்புறுத்
உந்மார்ஜ்ஜம்	துகின்ற) பிறவிப் பிணியை நல்கும் தீவினை
பவத: பாத பத்மம்	களாகிற அழுக்கைப் போக்கக் கூடிய, உம்
பஜது தத்	முடைய திருவடிக் கமலங்களைப் பக்தி பூர்
நலப்யம் சேத் ஸ:	வகமாக வணங்கட்டும்; அவ்வாறு, நும்
ஸ்வைரம் சரது தர்ஹி	திருவடிக் கமலங்கள் கிடைக்கப் பெரு
துர்த்தேவதாம், ச	விடின் தன் விருப்பம் போல், நடக்கட்டும்;
ந ஸேவதாம் லோகே	ஆனல், அவன் தீய தெய்வங்களைமட்டும்
இஹ கச்சித் அந்நம்	சேவித்து வணங்கவேண்டாம். எவ்வா
யதி ஸுலபம் சேத்	றெனில்? இவ்வுலகில் ஒருவன் உண்ணும்
அஸ்நாதி தத்	உணவு சுலபமாகக் கிடைத்தால் உண்ணு
துர்ல்லபம் சேத்	கிறன். (அவன் வருந்தியும்) அவ்வுணவு
முதா ஆஸ்தே கிம்து	கிடைக்கப் பெருவிடின் பேசாமல் இருந்து
புபுக்ஷு: க:	விடுகிறன். ஆனல், பசியோடு வருந்திய
க்ஷுத்யா வ்ருத்யை	எவன்தான், அப்பசியைப் போக்குவதற்கா
காள கூடம் கபளயதி	கத் தனக்குக் கிடைத்த கொடிய ஆலகால
	விஷத்தை உட்கொள்ளுவான் ?

தீய தெய்வ வழிபாடு, விஷத்தைப் போலத் துன்பத்திலாழ்த்தும் என்பதாம். விவரம் மேலே கூறுவாம். (11)

13 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌵𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌕𑌯𑌨𑍍

𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍌 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌲𑌯𑌨𑍍

𑌚𑍇𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍 ॥

ரூபந்தே நிருபா⁴தி ஸௌந்³தரமி³தம் ப⁵ச்யந் ஸஹஸ்ரேக்ஷண:
ப்ரேக்ஷா கௌதுக காரிகோऽத்ர ⁴ப³கவந் நோபைத்யவஸ்²தாந்தரம்
வாணீம் ³க³த்³க³தயந் வபுப் புளகயந் நேத்ர³த்வயம் ஸ்ராவயந்
மூர்த்⁴தாநம் நமயந்கரௌ முகுளயந் சேதோபி நிர்வாபயந்.

பகவந் அத்ர தே நிருபாதி ஸௌந்தரம் இதம் ரூபம் ஸஹஸ்ர-ஈக்ஷண: பச்யந் ப்ரேக்ஷா கௌதுக-காரிக: வபு:, புளகயந் நேத்ர த்வயம் ச்ராவயந் வாணீம் கத்கதயந் மூர்த்தாநம் நமயந் கரௌ முகுளயந் சேத: அபி நிர்வாபயந் அவஸ்தாந்தரம் ந உபைதி	பூஜ்யனை பகவானே! அணி ஆடை முதலியன அணியாத உந்தன் இயற்கை அழகொன்றே கண்களைக் கவரும். அத்தகைய உம் திருவுருவத்தைக் கண்டு, தன் இரு கண்களாலும் பருகித் திருப்தி அடைய முடியாமல், வியப்பின் பெருக்கால் தன் உடலில் ஆயிரங்கண்களை நிருமித்துக் கொண்ட தேவேந்திரன், உம்மைக் கண்டபோதே உடல் (சிலிர்த்து) மயிர்க் கூச்செறிந்து, இரு கண்களிலும் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகி வழிய, சொல்லும் தழதழத்துத்தடுமாறி, இரு கரங்களையும் சிரசின்மேல் குவித்துச் சிரம் வணங்கிச் சிந்தனை வேறொன்றில் செல்லாமல் மகிழ்ந்து துதி பாடுகின்றான்.

அன்பும், அச்சமும் அளவுகடந்தபோது வாய் குழறுவதும், மயிர்க் கூச்செறிவதும் இயல்பு. இந்திரன், ஆயிரங் கண்களை

நிருமித்துக் கொண்டான் என்பதனே, ஸ்ரீ புராணம், மஹா புராணம் முதலியவற்றிலும், மற்றும், ''களியானை நாற் கோட்டத் தொன்றுடைய செல்வன், கண்ணொராயிர முடையான் கண் விளக்க மெய்தும் ஒளியான்'' என சூளாமணி துறவு 67-ஆம் செய்யுளுரையிலும், காணலாகும். இதுபற்றியே''ஐந்தவித்தானாற்றல் அகல் விசும்புளார் கோமான் இந்திரனே சாலுங்கரி'' என்றார் தேவர் குறளிலும். (12)

14 *𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿*
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍-
𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌯𑌜𑍋𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌜𑌿𑌨 𑌕𑌿𑌂
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌗𑍋𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥

த்ரஸ்தாராதி ரிதித்ரிகால வி[3]திதி த்ராதா த்ரிலோக்யா இதி
[5]ச்ரேயஸ் ஸூதிரிதி [5]ச்ரியாம் நி[4]திரிதி [5]ச்ரேஷ்[2]டஸ் ஸுராணுமிதி
ப்ராப்தோ஽ஹம் [5]சரணம் [5]சரண்யம[3]கதிஸ் த்வாம் தத்ய ஜோபேக்ஷணம்
ரக்ஷக்ஷேம ப[3]தம் ப்ரஸீ[3]த ஜிநகிம் விஜ்ஞாபிதைர் [3]கோபிதை:

ஜிந !	(ஆகவே,) பகவந்தனே! உம்மைத் தவிர
அஹம் அகதி: ஸந்	வேறு திக்கில்லாதவனுகிய யான் ஆதரவு
சரண்யம் த்வாம்	அற்றவர்க்கெல்லாம் சிறந்த அபயம் அளிக்
த்ரஸ்த அராதி: இதி	கும் தீந பந்துவாகிய உம்மை, வினைப் பகை

த்ரிளோக்யா:
த்ரிகால வித் இதி
சரியாம் நிதி: இதி
த்ராதா இதி
ச்ரேய: ஸூதி: இதி
ஸுராணும்
ஸ்ரேஷ்ட: இதிச
சரணம் ப்ராப்த:
தத் (மயி)
உபேக்ஷணம்
த்யஜ (மாம்) ரக்ஷ மே
க்ஷேம பதம் ப்ரஸீத
கோபிதை:
விஜ்ஞாபிதை: கிம்

வரை வென்றவர் என்றும், அதனுல் மூவுல கத்திலும், முக்காலத்திலும் நிகழும் நிகழ்ச்சி கள் அனைத்தையும் ஒருங்கே அறிந்தவரென் றும், அதனுல் அந்தரங்க லக்ஷ்மி பஹிரங்க லக்ஷ்மி ஆகிய செல்வ மாதர்களை என்றும் விலகாதவாறு உம்மிடமே நிலை நிறுத்தினவ ரென்றும், மூவுலகத்தையும் இரக்ஷிப்பவர் நீரே என்றும், எவ்வுயிர்க்கும் நன்மையை அளிப்பவர் என்றும், தேவர்களுக் கெல் லாம் சிறந்த தேவாதி தேவனென்றும் அறிந்து நம்பி, உம்மைச் சரணமாக அடைந்தேன். ஆகவே, என்னிடம் பராமுக மாய் இருப்பதை விட்டு, என்னையும் ஆதரிப் பீராக. எனக்கு முக்தி பதத்தை அடையும் வழியை அருள் புரிவீராக. என் உள்ளத்தின் ஆவலை வெளிப்படுத்தாமல் மறைத்து வைப்பதால் யாது பயன்? (ஆகவே வாய் விட்டுக் கூறிவிட்டேன்.)

தேவேந்திரன் போன்ற நல்வினையாளர்களாலேயே, வணங் கும் தகுதியுடைய சர்வஜீவ தயாபரனுகிய உம்மை, வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முற்றவுணர்ந்த முனைவனுகிய உம்மை யானும் புகலாக அடைந்தேன்; என் உள்ளக் கருத்தையும் கூறி விட்டேன்; என்னையும் காப்பாற்றுவீர் என்று விண்ணப்பம் செய்த வாறு என்க. (13)

ஸ்ரீமத்பரம கம்பீர ஸ்யாத்வாதா மோகலாஞ்ஜநம் ।
ஜீயாத் த்ரைலோக்ய நாதஸ்ய சாஸநம் ஜிநசாஸநம் ॥

ஸ்ரீமத் பரம ^{3}கம்^{4}பீரம் ஸ்யா^{3}த்வா ^{3}தா மோ^{4}க லாஞ்ஜநம்.
ஜீயாத் த்ரைளோக்ய நா^{2}தஸ்ய ^{5}சாஸநம் ஜிந^{5}சாஸநம்.

ஈண்டு பரமாகமத்தைக் கூறித் துதிக்கின்றார்

ஸ்ரீமத்	முக்திச் செல்வத்தை அளிக்கும் ஆழ்ந்த
பரம கம்பீரம்	கருத்துடையதும், தவறாமல் பயனளிக்க
ஸ்யாத்வாத	வல்ல ஸ்யாத்வாத மென்கிற அடையாளத்
அமோக லாஞ்சநம்	தை, சப்த பங்கி நியாயத்தை மேற்கொண்
த்ரைலோக்ய	டிருப்பதும், முற்றவுணர்ந்த மூவுலகநாதன்
நாதஸ்ய	அருளிச் செய்த அறவுரையின் கட்டளையை
சாஸநம்	மேற்கொண்டிருப்பதும் ஆகிய (ஜிநசாஸ
ஜிந சாஸநம்	நம்) பரமாகமம் என்ற முதன்நூல், வெற்றி
ஜீயாத்	பெற்று விளங்கட்டும். எனவே, ப்ரவசனத்
	தையும் பக்தி செய்கின்றேன் என்றவாறு.

"நிம்நம், கபீரம், கம்பீரம், உத்தாநம், தத் விபர்யயே" அமரம். (நிம்நம்-ஆழம்). "மோகம் நிரர்த்தகம்." அமரம். ஈண்டு, சாஸநம்-கட்டளையைத் தெரிவிப்பது, அல்லது, கல்வியைக் கற்பிப்பது என்ற இருபொருளுடையது. இனி, சாஸநம், சிக்ஷை என்றுமாம். வித்தையைக் கற்பித்தல் என்ற பொருளையே யுடையது; (ஈண்டு, தண்டனையன்று.) இனி, ஸ்யாத்வாதம் என்பது யாதெனில் ?

இவ்வுலகின் கண்; பௌத்தம், ஜைனம், சாங்கியம், மீமாம்ஸம்,வேதம் முதலாகப் பலமதங்கள் உள்ளன. அவையனைத்தையும் தொகுத்துப் பொதுவாக, ஏகாந்தவாதம் அநேகாந்தவாதம் என்ற இரு பிரிவாகக் கூறப்படுகிறது. ஸ்யாத்வாதத்தை அடிப்படையாகவுடைய அநேகாந்தவாதம் ஜைனருடையது. அதாவது, உயிர் முதலிய பொருள்கள், நித்தியம், அனித்தியம், பின்னம், அபின்னம், அவாச்சியம், சூனியம் என்ற அறுவகைத் தன்மைகளை ஒவ்வொரு வகையில் பொருந்தியுள்ளன. அவையனைத்தும் ஒரு பொருளின் தன்மையினவே, என்று கூறுவது அநேகாந்தவாதம். நித்தியம் முதலியவைகளைத் தனித்தனியாக மேற்கொண்டிருப்பது, ஏனைய பிற மதங்களின் ஏகாந்தவாத மாகும். அதாவது, நித்திய மேவ என்று ஒருவரும், அனித்திய மேவ என்று ஒருவரும் இவ்வாறே ஒவ்வொன்றையே தங்கள் தங்களுடைய கொள்கைகளாகக் கூறுவர்.

அநேகாந்த வாதத்தில் முக்கியமாகக் கூறப்படுவது சப்த பங்கி நியாயமாகும். அதாவது ஒவ்வொரு (திரவியப்) பொருள் களும் இயற்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, எக்காலத்தி லும் அழிவின்றி (நிலைபேறுடையதாகி); அதுவே, செயற்கை யால் சமயம் சமயந்தோறும் அழிவுடைய (பரியாயப்) பொருள் களாக மாறிமாறிக் காணப்படுகிறது: தண்ணீர், இயற்கையில் தண்மையுடையதாகக் காணப்படுகிறது. அது, சூடேறியபோது, வெந்நீராக மாறிவிடுகிறது. அது, சூடு நீங்கி(ஆறி)ய போது, தண்மையையே அடைகிறது. (உருண்டை வடிவாக உள்ள) ஒரு பொன்; வளையல், செயின், மோதிரம் முதலிய பல உருவமாகச் செய்த போதிலும், பொன்னின் இயற்கைக் குணமாகிய மஞ்சள் நிறம், நயம் முதலியவற்றில் மாறுவதில்லை.

இயற்கையை, வடமொழியில் அந்வயம் அல்லது அஸ்தித் வம் என்றும், செயற்கையை, வ்யதிரேகம் அல்லது நாஸ்தித்வம் என்றும் கூறப்படும், (சத், அசத் என்று கூறுவதும் உண்டு): எனவே, அஸ்தி என்பது அழிவற்றது, நாஸ்தி என்பது சமயந் தோறும் அழிவுடையது என்பதாகும். (சமயந்தோறும் என்பது அடிக்கடி, அல்லது, அவ்வப்போது என்பதாகும்.) இந்த அஸ்தி, நாஸ்தி இரண்டையும் தமிழில், உண்டு. இல்லை என்று கூறப் படும். (இதனையே உண்மை, இன்மையென்று கூறுவதும் உண்டு).

இனி, அநேகாந்த வாதத்திற்கு ஆதாரமானது, சப்தபங்கி எனப்படும். பங்கி-பிரிவு. எழுவகைப் பிரிவு உள்ளது. சப்தபங்கி. (சப்தபங்கம் எனவும் வழங்கும்) இவ் ஏழுவிதப் பிரிவுகளுக்கும் (பங்க்ங்களுக்கும்) மூலகாரணமான சொற்கள் மேற்கூறிய உண்டு, இல்லை என்பனவே. உண்டு இல்லை என்ற முரண்பட்ட குணங்கள் ஒவ்வொரு பொருள்களிடத்தும் ஒவ்வொரு வகையி னால் காணப்படுகின்றன. அதாவது ஒரு குடத்தை நோக்கி, 'இது மண்ணாலானது, பொன்னாலானது அன்று' என்று கூறு மிடத்து, குடத்தில் மண் தன்மை உண்டு என்றும், பொன் தன்மை இல்லை யென்றும் விளங்குவதுபோல, ஒவ்வொரு பொருளினிடத் தும் உண்டு, இல்லை என்ற இருகுணங்களும் விளங்குகின்றதனை ஊகித்தறிக.

பொருள், இடம், காலம், குணம் என்ற இந் நான்கையும் குறித்து இவ் வேறுபாடு உண்டாகிறது.

என்னே ? யெனின், ஒருமனிதனைக்குறித்து, இவன் மனிதனா? தேவனா ? என்று கேட்குமிடத்து, 'இவன் மனிதன் ; தேவன் அல்லன்' என்று பொருளின் உருவத்தை (ஆக்ருதியை)க் குறித்தும், 'இவன் இவ்விடத்திலிருக்கின்றான் ; அவ்விடத்தில் (வேறு இடத்தில்) இல்லை' என்று இடத்தைக் குறித்தும், 'இவன் இன்று இவ்விடத்திலிருக்கின்றான் ; நேற்று இல்லை' என்று காலத்தைக் குறித்தும், 'இவன் இப்பொழுது அறிவாளியாகக் காண்கிறான்; இதற்குமுன் இங்ஙனம் இல்லை' என்று குணத்தைக் குறித்தும், ஒரு மனிதனிடமே உண்டு, இல்லை என்ற இரு தன்மைகளும், விளங்குவது அறிக. (தன்பொருள், இடம், காலம், குணம் என்ற நான்கினாலும், உண்டு எனவும் ; பிறபொருள், இடம், காலம், குணம் என்ற நான்கினாலும் இல்லை எனவும் பெறப்படும். இங்கு, தன்குணம், பிறகுணம் என்றது, நெருப்பிற்கு உள்ள வெம்மையைத் தன் குணமென்றும், தண்மையை பிறகுணம் என்றும் கூறப்படும்).

இங்ஙனம் ஒருவகையால் உண்டு, ஒருவகையால் இல்லை என்ற இவ்விரு தன்மைகளும், ஏழுவித பங்கங்களுள் 1. உண்டு, 2. இல்லை என்ற முதல் இரண்டு பங்கங்களாகக் கூறப்படும். இதனை,

"உண்டே தனதியல்பி னுணருங்காலை யுயிரென்றி
யுண்டாய வவ்வுயிரே பிறிதினில்லை யெனவுரைத்தி"

என்ற, (சீவக சிந்தாமணி 1419ஆம்) செய்யுளின் உரையில்,

"உணருங் காலத்து உயிர் தனதியல்பால் உண்டேயென்று கூறுநின்றாய் ; உண்டாய அந்த வுயிர்தானே பிறிதொன்றி னியல்பான் இல்லையென வுரையாநின்றாய்" எனவும், ஒரு பொருளிலே உண்டுமில்லையுங்கூறினார். "உயிர் ஒருவனிடத்துண்டு தூணிலில்லை. தூணிலில்லாமையும் அவ்வுயிர்க் கேற்றுக. இதனால் உயிர்தனக்கே உண்டுமில்லையுந்தங்கின". எனவும் கூறிய நச்சினார்க்கினியர் உரையாலும்,

''தந்தவுலகின் பொருளனைத்தும் தமதுண்மையினு லுளவாகும்
அந்தமிலதன் பிறகுணத்தி னுளவல்லனவா மெனவறைந்தாய்''
என்று திருக்கலம்பகத்தில் (7.ல்,) கூறியதனுலும் அறியலாகும்.

ஒரு பொருளினிடத்துள்ள உண்டு, இல்லை என்ற தன்மைகள் ஒவ்வொரு வகையால் காணப்பட்டபோதிலும், அவ்விரண்டும் ஒரு பொருளின் தன்மையாதலால், அவற்றை முறையே 3. உண்டும் இல்லையும் என்று கூறுவது மூன்ருவது பங்கமாகும். ''உண்மையு மின்மைதானு மொரு பொருள் தன்மையாகும், வண்மையைச் சொல்லும் மூன்ரும் பங்கம்''. என்று (மேருமந் தரம் 709, இல்) கூறியது காண்க. இங்கு உண்மை என்றது உண்டு என்னும் பொருளது. மற்றும்,

''பொருள் ஒன்ருகலின், தன்மையினை மட்டும் இரண்டாகக் கூறுவானேன்? அவ்விரு தன்மைகளையும் ஒரேசமயத்து ஒருங்கே ஒருசொல்லாகக் கூறுக'' எனின் கூறவியலாது. அஃது 4. உரைக் கொணுமை (சொல்லொணுமை) என்ற நான்காவது பங்க மாகும். அதாவது, உண்டு இல்லை என்பன ஒருபொருளின் தன்மை யாதலானும், அவ்விரு தன்மைகளும் ஒருபொருளிலேயே கிடத்தலானும், அவ்வுண்மையைத் தொகுத்து ஒருபொருளில் ஒருசொல்லால் கூற வியலாததே சொல்லொணுமை, அல்லது அவக்தவ்யம் என்ற நான்காம் பங்கமாகும்.

சிறந்த மாம்பழத்தின் உருசி இனிப்பாய் இருக்குமென்று கூறி விடலாம், அவ்வினிப்பு எப்படி இருக்கும்? என்று கேட்போ மாஞல், அதனை வேறுசொல்லால் விளக்கிக்கூற வியலாது; அத்தன்மை போல, ஒரு பொருளின் தன்மைகளை உண்டு, இல்லை என்று கூறிவிடலாம்; அவ்வுண்டு மில்லையும் என்ற இரு தன்மைகளையும் சேர்த்து ஒரு சொல்லாகக் கூற வியலாததே, சொல்லொணுமை யென்றுணர்க. அவ்வினிப்பைச் சொல்லால் கூற வியலாதேயன்றி அவ்வினிப்பு அவ்விடத்து (அப்பொருளில்) இல்லாத தன்று. அங்ஙனமே, உண்டு இல்லை என்பதன் தன்மை களை ஒருங்கே ஒரு சொல்லால் கூற வியலாதன்வே யன்றி, அவ் வுண்டு இல்லை என்ற இருதன்மைகளும் அவ்விடத்து இல்லாதன

அல்ல; அங்ஙனமாயின், பொருள்கள் சூனியமாகிக் கெடும், உலகிலுள்ள பொருள்களனைத்தும், இயற்கையாலோ, செயற்கையாலோ ஒவ்வொரு வகையிலும், ஒரு தன்மையை உட்கொண்டிருத்தல் கண்கூடு. அதாவது, ஒருபொருள் அதன் இயற்கையால் என்றும் அழியாதிருப்பதைக் கொண்டு உண்டு எனவும்; அதுவே, செயற்கையால் சமயந்தோறும் மாறும் தன்மையைக் கொண்டு (அதனிடம் நிலைத்த தன்மை) இல்லை எனவும், அந்த ஒரு பொருளினிடமே இயற்கை செயற்கை இரண்டும் அமைந்திருப்பதைக் கொண்டு, உண்டுமில்லையும் எனவும், அவ்வியற்கை செயற்கை ஆகிய இரண்டையும் ஒரு சொல்லால் கூறவியலாததே சொல்லொணுமை (அவக்தவ்யம்) எனவும், இதுவரை நான்கு பங்கங்கள் ஏற்பட்டன. (இவற்றை 1. ஸ்யாத் அஸ்தி, 2. ஸ்யாத்நாஸ்தி, 3. ஸ்யாத் அஸ்தி நாஸ்தி, 4. ஸ்யாத் அவக்தவ்யம்என்பர் வடநூலார்), இவ்வாறுரைப்பது பிரமாண சப்தபங்கி யெனப்படும். இதனையே, நயத்தின் மூலமாகவும் கூறுவதுண்டு. அதாவது, நிச்சய நயம் வியவஹார நயம் எனப் பொதுவாக நயம் இரண்டு விதம். ஒரு ஆத்மன் நிச்சய நயத்தால் என்றும் அழியாத தன்மையுடையதாயினும், வியவஹார நயத்தால் வினைகளின் வசமாகி, நாற்கதிகளிலும் பன்முறைத் தோன்றி மாய்ந்து, பல பிறவிகளில் சுழல்கிறது. அந்தப் பல பிறவிகளையும் ஒருங்கே சொல்ல இயலாததே; சொல்லொணுமை என்று கூறப்படுகிறது. எனவே, ஒவ்வொரு பொருளும் சொல்லொணுமையைப் பொருந்தியுளது என்பதறிக. ஆதலின், சொல்லொணுமை என்ற நான்காம் பங்கத்தோடு, உண்டு, இல்லை, உண்டு மில்லையும் என்ற மூன்றையும் கூட்டி முறையே, 5. உண்மையும் சொல்லொணுமையும், 6. இன்மையும் சொல்லொணுமையும், 7. உண்மையு மின்மையும் சொல்லொணுமையும் என்று கூறுவது, மற்றைய மூன்று பங்கமாகும். இவ் வேழுவகைக்குமேல் எவ்வகையில் ஆராய்ந்த போதிலும் வேறு பங்கங்கள் (பிரிவுகள்) பிறவா என்று உணர்க. (கேள்வியினுலேயே, இந்தப் பங்கங்கள் பிறக்கின்றன.) இவற்றை வடநூலார் (ஏக பங்கம், த்வி சம்யோக பங்கம், த்ரி சம்யோக பங்கம் என்பர். அதாவது,) ஒரு பதம் உடைய பங்கம், இரண்டு பதம் சேர்ந்த பங்கம், மூன்று பதம் சேர்ந்த பங்கம் என்பர்.

அதாவது, உண்மை, இன்மை, உரைக்கொணுமை என்ற மூன்றும் ஒருபதமே உடைய பங்கங்கள், உண்மையும் இன்மையும், உண்மையும் உரைக்கொணுமையும், இன்மையும் உரைக்கொணுமையும் என்ற மூன்றும், இரண்டு பதங்கள் சேர்ந்த பங்கங்கள்; உண்மையு மின்மையும் உரைக்கொணுமையும் என்பது மூன்று பதம் சேர்ந்த பங்கம் என்ப. இங்ஙனம் ஏழுவிதமாகக் கூறும் வழக்கினை,

"உண்மை நல் லின்மை யுண்மை யின்மையு முரைக்கொணுமை
உண்மை நல் லின்மை யுண்மை யின்மையோ டுரைக்கொணுமை
நண்ணிய மூன்றுமாக நயபங்கமேழு"

என்று மேருமந்தரச் செய்யுளில்(704.) கூறியுளது கண்டுகொள்க.

ஒரே பொருள் இப்படி ஏழுவிதமாக எங்ஙனம் பொருந்துமெனின், ஒரேமனிதன்; தன் மகனை நோக்குழித் தந்தை யென்றும், தன் தந்தையை நோக்குழித் தனயனென்றும், மனைவியை நோக்குழிக் கணவனென்றும், மாமனை நோக்குழி மருகனென்றும், இவ்வாறு பலமுறை யிட்டழைப்பதுபோலப் பொருந்துமென்க. "ஓரேழுபங்க வுரை வரம்பில் குணந்தோறும் ஒரு பொருளுக்கோதி" என்று திருக்கலம்பகத்தில் (81) கூறியிருப்பது காண்க. இவ்வேழுபங்கங்களினுலேயே ஒரு பொருள், நித்தியம், அனித்தியம், பின்னம், அபின்னம், தூயதன்மை, தூயதல்லாத தன்மை முதலிய பல குணங்கள் ஒவ்வொரு வகையால் உள்ளதென உணருவதற்கும், பொருள்களை உள்ளவாறு காண்பதற்கும் தகுதியாகின்றன.

இவற்றை வடமொழியில், 1 ஸ்யாத் அஸ்தி, 2 ஸ்யாத் நாஸ்தி, 3 ஸ்யாதஸ்தி நாஸ்தி, 4 ஸ்யாத்அவக்தவ்யம், 5 ஸ்யாதஸ்தி அவக்தவ்யம், 6 ஸ்யாத் நாஸ்தி அவக்தவ்யம், 7 ஸ்யாதஸ்தி நாஸ்தி அவக்தவ்யம் என்று கூறப்படும். ஸ்யாத் என்பது ஒரு பிரகாரத்தால் என்னும் பொருளுடையது. இதுபற்றியே, 'ஸ்யாத்வாத அமோக லாஞ்சநம்' என்ருர் ஆசிரியர். "ஸ்யாத்வாத ஸூக்திமணி தர்ப்பண வர்த்தமான" என்று ஸுப்ரபாதத் தோத்திரத்திலும், மற்றும் பல இடத்திலும் கூறியிருப்பது கண்டு

கொள்க. இதன் உண்மையை உணராமல் ஜினமதம் "அநேகாந்த வாதமதம்." அதனை, எப்படிச் சொன்னாலும் பொருந்தும் என்று கூறுவார் உரை, அறியாமையின் பாற்படும். 14

16 𑌮𑌯𑌕𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌸𑌗𑌰𑍍𑌹𑌞𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃॥

மயகா ^{3}துஷ்க்ருதம் ய^{3}த்யத் பாபிஷ்^{2}டேந ^{3}துராத்மநா
தத்ஸநிந்^{3}தம் ஸ^{3}கர்ஹஞ்ச முஞ்சே ^{3}தேவ ப்ரஸா^{3}த த:

தேவ	ஸ்வாமி! கொடும் பாவம் செய்தவனும்,
பாபிஷ்டேந	துர்ப்புத்தி யுள்ளவனுமான என்னால், பிறர்
துர்	பழி தூற்றுவதற்குக் காரணமான, அதா
ஆத்மநா	வது யான் அறிந்தே ஆணவத்தால் செய்த
தஸ்ஸ நிந்தம்	(நிந்தை) கொடுமைகளும், அறியாமை
மயகா	யால் செய்து அவ்வாறு செய்தபின்
ஸகர்ஹம் ச	அறிந்து அருவருப்பு (கர்ஹம்) அடை
யத் யத்	கின்ற கொடுமைகளும், ஆகிய எந்தெந்த
துஷ்க்ருதம்	கொடுஞ்செயல்கள் உண்டோ, அவை
தத்	யனைத்தையும் நன்கு ஆராய்ந்து உம் அரு
தேவ ப்ரஸாதத	ளால் (இனி உம்மைச் சாட்சியாக வைத்து
ஹி முஞ்சே	உம் எதிரிலேயே) சத்தியமாக விட்டு விடு
	கின்றேன்.

பாப முள்ளவன், பாபந். பாபிகள் இருவரில் ஒருவனைக் காட்டிலும் ஒருவன் மிக்க பாவம் செய்தவன், பாபீயாந் எனப்படும். பாபிஷ்ட்ட :—பாவம் செய்தோர் அனைவரிலும் தலைமை வாய்ந்த கொடும் பாவம் செய்தவன் என்ற பொருள் உடையதாகும். இனி, ஸநிந்தம் என்பதற்கு, என் (ஆத்ம)னை நிந்தித்து; என்றும், கர்ஹம் என்பதற்கு யான் செய்த இந்தத்தோஷத்திற்குப் பரிகாரம் என்ன செய்யவேண்டும் என்று ஆராய்ந்து செய்தல் எனினும் அமையும். 15

முகஸ்துதி முற்றும்.

|| 𑌈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌥𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ||

ஈர்யாபத சுத்தி :

(இடம் விட்டு வேறு இடம் செல்கையில் ஏற்படும் குற்றங்களைப் பரிகரித்தல்.)

17 𑌕𑌰𑌚𑌰𑌣𑌤𑌨𑍁𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑌾
𑌦𑌟𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀 |
𑌈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ||

கரசரண தநுவி[4]காதா[3]தடதோ நிஹத ப்ரமா[3]ததப் ப்ராணீ
ஈர்யாப[2]தமிதி [4]பீத்யா முஞ்சே த[3]த்[3]தோஷ ஹாந்யர்த்[2]தம்.

(அஹம்) அடத : மம	(யான்), ஓரிடத்திலிருந்து மற்ருேரிடம்
ப்ரமாதத :	செல்கின்ற (போது) என்னுடைய கவனத்
கர சரண தநு	தின் குறைவால், வீசிய கைகள், நடந்த
விகாதாத்	கால்கள், உடல் ஆகிய இவைகள் மோது
ப்ராணீ நிஹத :	கின்ற தாக்குதல்களிஞல், பிறவுயிர்கள்
ஸ்யாத் இதி பீத்யா	கொல்லப்படுமே என்ற அச்சத்தால் அத்
தத்	தகைய (கொலைக்) குற்றம் நேராமல் தடுக்
தோஷஹாநிஅர்த்தம்	கும் பொருட்டு, அவ்வாறு சஞ்சரிக்கும்
ஈர்யாபதம் முஞ்சே	செயலை விட்டு விடுகிறேன் (எனவே
	கவனித்து நடக்கின்றேன்).

18 𑌪𑌡𑌿𑌕𑍍𑌕𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌂𑌤𑍇 𑌇𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌹𑌿𑌯𑌾𑌏 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌹𑌣𑌾
𑌏 𑌅𑌣𑌾𑌗𑍁𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌇𑌗𑌮𑌣𑍇 𑌣𑌿𑌗𑍍𑌗𑌮𑌣𑍇 𑌠𑌾𑌣𑍇 𑌗𑌮𑌣𑍇
𑌚𑌂𑌕𑌮𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌣𑍁𑌗𑍍𑌗𑌮𑌣𑍇 𑌬𑍀𑌜𑍁𑌗𑍍𑌗𑌮𑌣𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌦𑍁𑌗𑍍𑌗𑌮𑌣𑍇
𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌪𑌸𑍍𑌸𑌵𑌣 𑌖𑍇𑌲𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌣𑌯 𑌵𑌿𑌯𑌡𑌿𑌪𑌇𑌟𑍍𑌠𑌾𑌵
𑌣𑌿𑌯𑌾𑌏 𑌜𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌾 𑌏𑌇𑌂𑌦𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌬𑍇𑌇𑌂𑌦𑌿𑌯𑌾𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌇𑌂
𑌦𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌚𑌉𑌰𑌿𑌂𑌦𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑌂𑌚𑌿𑌂𑌦𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌣𑍋𑌲𑍍𑌲𑌿𑌦𑌾

வா வெஸ்ஹிதா வா ஸம்வட்டிதா வா ஸம்வாதிதா வா உத்தாவிதா வா வரிதாவிதா வா கிரிச்சிதா வா லெஸ்ஸிதா வா அிந்திதா வா ஹிந்திதா வா டாணதோ வா டாண ஸங்கமணதோ வா தஸ உத்தரகுணம் தஸ்ஸ வாயச்சித்தகரணம் தஸ விஸோஹி கரணம் ஜாவ அரஹந்தாணம் ஹயவந்தாணம் ணமோக்காரம் கரேமி தாவ காயம் பாவகம்மம் துச்சரியம் வோஸராமி | ணமோஹத்ணம் ||

ப^{3}டிக்கமாமி ^{4}பந்தே இரியாவஹியா ஏ விராஹணா ஏ அஞு^{3}குத்தே அயி^{3}கமணே ணி^{3}க்^{3}கமணே ^{2}டாணே ^{3}கமணே சங்கமணே பாணு^{3}க்^{3}கமணே ^{3}பீஜு^{3}க்^{3}கமணே ஹரி^{3}து^{3}க் ^{3}கமணே உச்சார பஸ்ஸவண ^{3}கேள ஸிம்மாணய விய^{3}டி பயி^{2}ட்^{2}டாவணியா ஏ ஜே ஜீவா ஏ இங்^{3}தியா வா வேயிங்^{3}தியா வா தே இங்^{3}தியா வா சவுரிங்^{3}தியாவா பஞ்சேங்^{3}தியா வா ணொள்ளி^{3}தா வா பெள்ளி^{3}தா வா ஸங்^{4}கட்டி^{3}தா வா ஸங்^{4}கா^{3}தி^{3}தா வா உ^{3}த்^{3}தாவி^{3}தா வா பரி^{3}தாவி^{3}தா வா கிரிச்^{2}சிதா வா லெஸ்ஸி^{3}தா வா ^{2}சிங்^{3}தி ^{3}தா வா ^{4}பிங்^{3}தி^{3}தா வா ^{2}டாணதோவா ^{2}டாண சங்கமண^{3}தோ வா தஸ்ஸ உத்தர ^{3}குணம் தஸ்ஸபாய^{2}சித்த கரணம் தஸ்ஸ விஸோஹிகரணம் ஜாவ அரஹந்தாணம் ^{4}பயவந்தாணம் ணமோக்காரம் கரேமி தாவகாயம் பாவகம்மம் ^{3}துச்சரியம் ^{3}போஸராமி, ணமோஹத்ணம்.

பந்தே படிக்கமாமி அயிகமணே ணிக்கமணே டாணே கமணே சங்கமணே	ஞானவானே! (இறைவனே!) ப்ரதிக்ரமணம் செய்கிறேன் (யான் செய்த குற்றங்களைப் போக்கிக் கொள்ளுகிறேன்). எவ்வாறெனில்? யான், ஓரிடத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்த இடத்திலும், அவ்வாறே புறப்பட்டுச் சென்ற விடத்திலும், நிற்கின்ற விடத்திலும், நடக்கின்ற இடங்களிலும்,

பாணாக்கமணே	உலவுகின்ற இடங்களிலும், (இரண்டு இந்தி
பீஜாக்கமணே	ரியம், மூன்று இந்திரியம், நான்கு இந்தி
ஹரிதுக்கமணே	ரியம் ஆகிய) விகலேந்திரியங்களின்மேல்
உச்சார-	நடக்கின்ற இடத்திலும், முளைத்த (அங்கு
பஸ்ஸவண. கேள	ரம்) விதையின்மேல் நடக்கின்ற இடத்தி
ஸிம்மாணய	லும், பசுமையான புல், பூண்டு முதலிய
வியடி பயிட்டா-	வற்றின்மேல் நடக்கின்ற இடத்திலும்,
வணியாயே,	மலம் கழிக்குமிடத்திலும், சிறுநீர் கழிக்கும்
இரியா வஹியாயே	இடத்திலும், எச்சில் உமிழும் இடத்திலும்,
அணாகுத்தே	மூக்கு (ச்சளி) சிந்தி எறியும் இடத்திலும்,
ஏ இந்தியாவா	எரி முட்டை (வறட்டி) முதலியவற்றை
வே இந்தியாவா	வீசி எறியும் இடத்திலும் இவ்விதமாகச்
தே இந்தியாவா	செல்கின்ற சமயங்களில், மனம், சொல்,
சவுர் இந்தியாவா	உடல் ஆகிய மூன்றின் அடக்கம் இல்லாத
பஞ்ச இந்தியாவா	காரணத்தினால், ஓர் அறிவு உள்ள உயிர்,
ஜே ஜீவா	ஈர் அறிவுஉள்ளஉயிர், மூவறிவுஉள்ளஉயிர்
ணொல்லிதாவா	நாலறிவு உள்ள உயிர், ஐயறிவு உள்ள உயிர்
பெல்லிதாவா	ஆகிய எந்த உயிர்கள்; தம் விருப்பமான
ஸங்கட்டிதாவா	இடத்துக்குப் போகாமல் தடுக்கப்பட்ட
ஸங்காதிதாவா	னவோ; விருப்பமான இடத்திலிருந்து ஓட்
டாணதோவா டாண	டப்பட்டனவோ, மோதப்பட்டனவோ,
சங்கமணதோவா	கொல்லப்பட்டனவோ, அவைகள் உள்ள
உத்தாவிதாவா	இடத்திலேயாவது, அவைகள் உலவுகின்ற
பரிதாவிதாவா	இடங்களிலேயாவது, அவைகளைக் கிளப்பி
கிரிச்சிதாவா	ஓட்டப்பட்டனவோ, அல்லது, அவைகள்
லெஸ்ஸிதாவா	தவிக்குமாறு செய்யப்பட்டனவோ, பொடிப்
சிந்திதாவா	பொடியாக்கப் பட்டனவோ, மூர்ச்சை
பிந்திதாவா	அடைவிக்கப்பட்டனவோ, அறுத்துச் சேதிக்
விராஹணாயே	கப்பட்டனவோ, பிளக்கப்பட்டனவோ இவ்
தஸ்ஸ	விதமாக (விகரித்து)ச் செல்லும் காலங்
உத்தர குணம்	களில், அவ்வுயிர்களுக்குப் பல்வேறு பீடை
தஸ்ஸ	கள் செய்யப்பட்டிருக்குமானால்? அத்தகைய
பாயச்சித்தகரணம்	தீய செயல்களி னின்றும் நீங்கி மேன்மை

விசோஹிகரணம்
பயவந்தாணம்
அரஹந்தாணம்
நமொக்காரம்
ஜாவ கரேமி
ணமோஹ ணம்
தாவ, காயம்
பாவகம்மம்
துச்சரியம்
போஸராமி

யான குணம் பெறச்செய்வதும், அத்தீய செயல் நீங்குவதற்குத் தக்க பரிஹார மானதும் (கழுவாயும்), அத்தீய செயல் தன்னிடம் சேராமல் தடுக்கும் விசோதி பரிணமம் தருவனவும் ஆகிய பகவான் அருகத் பரமேஷ்டியினுடைய வணக்கத்தை (நமோங்கார மந்திரத்தை) எவ்வளவுக் கெவ்வளவு செய்கிறேனே, அவ்வளவுக் கவ்வளவு என்னுடைய உடலை வளர்ப் பதனையும், தீய தீவினைகளைச் சேகரிப்பதனை யும், தீய செயல்களில் நிகழ்வதனையும், விட்டு விலகுகின்றேன்.

எனவே, தீயசெயல்களில் நீங்கி வணங்கு வதனால், நல்வினை மிகப் பெற்று, மேலே செய்ததாகக் கூறிய தீவினைகளுக்கு ஓரளவு பரிகாரமாவது அறிதற்பாலது. பாணுக் கமணே, என்றது விக லேந்திரியங்களை குறிக்கும். பீஜம்-விதை. ஹரிதம்-புல் பூண்டு. உச்சார - மலம் கழித்தல். பஸ்ஸவண - சிறுநீர் கழித்தல். கேள - எச்சில் உமியல். ஸிம்மாணய - மூக்குசிந்துதல். குப்தி என்பதற்கு குத்தே என்றது பாகவதம். கிரிச்சிதா, என்பது பொடியாக்குதல். லெஸ்ஸிதா - மூர்ச்சை யடையச் செய்தல்.

'' நாசாமலந்து ஸிம்⁴காணம் '' என்பது அமரம். 2

19 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

நம: பரமாத்மநே நமோநே காங்³தாய ⁵சாந்தயே
ஈர்யாப²தே ப்ரசலதா³த்ய மயா ப்ரமா³நாத்
ஏகேந்³த்ரிய ப்ரமு²க ஜீவ நிகாய ³பா⁴தா

நிர்வர்த்திதா ய^{3}தி ^{4}பவே^{3}த யு^{3}காந்தரேக்ஷா
மி^{2}த்யாத^{3}தஸ்து ^{3}துரிதம் ^{3}குரு^{4}பக்திதோ மே.

பரமாத்மநே நம:	முக்தியடைந்த பரமாத்மனுக்கு நமஸ்
அநேகாந்தாயநம:	காரம், ஸ்யாத்வாத தத்துவத்தை விளங்க
சாந்தயேநம:	உபதேசம் செய்த ஸ்வாமிக்கு நமஸ்காரம்,
(அஹம்)	கலக்கமற்ற பரம சாந்தி மயமான ஸ்வா
அத்ய ஈர்யாபதே	மிக்கு நமஸ்காரம், யான் இப்பொழுது
ப்ரசலதாமயா	நடக்கின்ற (சஞ்சரிக்கின்ற) வழியில்,
அயுகஅந்தர ஈக்ஷா	நடந்து செல்கின்ற என்னல், என்எதிரில்
ப்ரமாதாத்	ஒரு நுகத்தடி அளவு, கூர்ந்து நோக்கிச்
ஏகேந்த்ரிய	செல்லாததனுல், (ஜாக்கிரதை யென்னும்
ப்ரமுக ஜீவநிகாய	கவனம் இல்லாத காரணத்தினுல்) ஒரு
பாதா நிர்வர்த்திதா	பொறி முதலாக, ஐம்பொறி வரையிலும்
யதிபவேத்	உள்ள ப்ராணிகளின் சமூகங்களுக்குப்
தத்துரிதம்	பீடை ஏற்பட்டிருக்குமாயின், அதனுல்,
மே குருபக்தித:	என்னிடம் வந்து சேரும் தீவினைகள், யான்
மித்யா அஸ்து	செய்யும் பஞ்ச குருபக்தியினுல் அவை
	பயனளிக்காமல் வீணுகப் போகட்டும். 3

20 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

இச்சாமி ^{4}பந்தே இரியா வஹியஸ்ஸ ஆளோசேவும் புவ்வுத்தர ^{3}தக்^{2}கிண பச்^{2}சிம சவு^{3}திஸு விதி^{3} ஸாஸு விஹரமாணேண ஜு^{3}கந்தர ^{3}தி^{2}ட்^{2}டிணு ^{3}த^{2}ட்^{2}டவ்வா ^{3}டவ^{3}டவ சரியாயே பமா^{3}த ^{3}தோஸேண பாண^{4}பூ^{3}த ஜீவஸ^{3}த்^{3}தாணம் ஏ^{3}தேஸிம் உவ^{4}கா^{3}தோ க^{3}தோவா காரி^{3}

தோவா கீரங் [3]தோவா ஸமணு மணி[3]தோ தஸ்ஸ மிச்[2]சாமே [3]துக்க[3]டே

பந்தே !	ஞான ஸ்வரூபனுன பகவந்தனே! யான்,
இரியா வஹியஸ்ஸ	நடக்கும் வழியில் ஏற்படும் ப்ராணிபீடா
ஆளோசேவும்	தோஷத்தை (உள்ளத்தே ஆராய்ந்து)
இச்சாமி	ஆலோசிப்பதற்கு விரும்புகிறேன். எவ்
புவ்வ தக்ஷிண	வண்ணமெனில்? கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு
பச்சிம உத்தர	வடக்கு ஆகிய நான்கு திக்குகளிலேயும்,
சவுதிஸா	தென் கிழக்கு முதலான நான்கு மூலேகளி
விதிஸாஸா	லேயும், ஒரு நுகத்தடி யளவு (நான்கு முழ
ஜுகந்தர திட்டிணு	தூரம்) கூர்ந்து நோக்கி நடக்கும் என்
விஹரமாணேந	னுல், ஒருபொறி முதலாக, ஐம்பொறி
மயா	எல்லேயாகவுள்ள உயிர்கள் காணப்படு
தட்டவ்வா	கின்ற விடத்திலே, ஜாக்கிரதை (எச்ச
பமாத தோஸேண	ரிக்கை)யில்லாமல், படபடவென்று வேக
டவடவ சரியாயே	மாக நடக்கும் போது (2, 3, 4 பொறி
யாண	களாகிய) விகலேந்திரிய ஜீவன்கள்; மண்,
பூத	நீர், நெருப்பு, காற்று ஆகிய இவைகளேயே
ஜீவ	உடலாகவுடையனவும், புல், பூண்டு
ஸத்தாணம்	முதலியனவுமாகிய ஏகேந்திரிய ஜீவன்கள்;
ஏ தேஸிம்	ஐம்பொறியில் வாழும் பஞ்சேந்திரிய ஜீவன்
உவகாதோ	கள் ஆகிய சமூகமான இவைகளுக்கு (என்
க தோவா	னுல்) நாசமாகத்தக்க பீடைசெய்யப்பட்டா
காரி தோவா	லும், (பிறரை ஏவி) செய்விக்கப்பட்டாலும்,
ஸம்ப்ரதி	(என்னுல் இப்போது) தற்சமயம் செய்து
மயா	கொண்டிருந்தாலும், இத்தகைய குற்றங்
கீரங்தோவா	களேப் பிறர் செய்கின்ற போது (யானும்
ஸமணு மணிதோவா	சம்மதத்தோடு) அனுமதிக்கப் பட்டாலும்,
தஸ்ஸதுக்கடே	அத்தகைய பீடைகளுக்கு (நாசத்துக்கு)ச்
மிச்சா	சம்பந்தமான தீயசெயல் வீணுகபொய்யாக
மே ஹொந்து	ஆகட்டும் (எனக்குப் பயனளிக்காதிருக்
	கட்டும்). 4

21. 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌜𑌡𑌧𑌿𑌯𑌾
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌲𑍋𑌭𑌿𑌨𑌾
𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌲𑍀𑌮𑌸𑍇𑌨 𑌮𑌯𑌕𑌾
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 ।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌤𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾
𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌹𑌂 𑌜𑌹𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌤𑌤𑌂
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 ॥

பாபிஷ்ட்[2]டேந [3]துராத்மநா ஜ[3]ட[4]தியா
மாயாவிநா லோ[4]பிநா
ரா[3]க [3]த்வேஷ மலீமஸேந*மயகா
[3]துஷ்க்கர்ம யந்நிர்மிதம்
த்ரைலோக்யா[4]தி பதே ஜிநேந்[3]த்ர [4]பவத[5]ச்
[5]ச்ரீ பா[3]த மூலே[2][4]துநா
நிந்[3]தா பூர்வமஹம் ஜஹாமி ஸததம்
நிர்வ்ருத்தயே கர்மணும்.

த்ரைளோக்ய அதிபதே, ஜிநேந்த்ர பாபிஷ்டேந துர் ஆத்மநா ஜடதியா மாயாவிநா லோபிநா ராக-த்வேஷ, மலீமஸேந மயகா யத் துஷ்கர்ம நிர்மிதம் தத் அஹம் பவத: ஸ்ரீ பாதமூலே ஸததம் கர்மணும் நிர்வ்ருத்தயே	மூவுலகத்துக்கும் இறைவனை ஜிநேந்திரனே! கொடும் பாவம் செய்தவனும், துஷ்டத்தனம் மிக்கவனும், உண்மையை அறிய வியலாத மந்தபுத்தி யுடையவனும், கபட முள்ளவனும், உலோபத் (தனத்)தால் பேராசை மிக்கவனும், உள்ளத்தே (ராக த்வேஷங்களென்னும்) ஆர்வ செற்றங்களாகிய மாசு படிந்தவனும் ஆகிய, என்னல் எத்தகைய தீவினை செய்யப்பட்டதோ, அத்னே யான் உம்முடைய திருவடிகளிலே கீழ்ப்படிந்து இனி, எப்போதும் அந்தத் தீய வினை நிருச்சரை அடையும் பொருட்டு இப்பொழுது (என்னே விட்டு விலகும்

அதுநா	பொருட்டு) முதலாவதாக என்னை நிந்தித்
நிந்தா பூர்வம்	துக்கொண்டு, தியாகஞ் செய்கிறேன். (தீய
ஜஹாமி	செயலை விட்டு விடுகிறேன். பா.பே.மநஸா 5

ஈர்யாபதம் முற்றும்.

|| ஏழ ||

|| ஸாமாயிக ஸ்வீகாரः ||

ஸாமாயிகம்.

நமஃ ஶ்ரீவர்த்தமாநாய நிர்த்தூதகலிலாத்மநே ।
ஸாலோகாநாம் த்ரிலோகாநாம் யத்வித்யா தர்பணாயதே ॥

நம^{5}ச் ^{5}சரீ வர்த்^{4}தமாநாய நிர்த்^{4}தூத கலிலாத்மநே
ஸா²லோகாநாம் த்ரிலோகாநாம் ய^{3}த்வி^{3}த்யா
^{3}தர்ப்பணுயதே.

யத் வித்யா	எந்தப் பகவானுடைய கேவல ஜ்ஞானம்
ஸ அலோகாநாம்	அனந்தானந்த மயமாகிய அலோகத்
த்ரிலோகாநாம்	தோடு கூடிய மூவுலகத்திற்கும் கண்ணுடி
தர்ப்பணுயதே	போல் ஆசரிக்கிறதோ (பிரதிபலிக்கிற
(தஸ்மை) நிர்த்தூத	தோ) அத்தகைய ஞானஸ்வரூபியும், கர்ம
கலில ஆத்மநே	மலங்கள் அனைத்தையும் கெடுத்தவரும்,
ஸ்ரீ வர்த்தமாநாய	அந்தரங்க பஹிரங்க லக்ஷ்மிநாயகருமான,
நம :	மகா வீரருக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

உலகம் முற்றிலுமுள்ளவற்றை அறிந்து, அறிந்தவாறே அறிவிக்கின்றமையின், ஸ்வாமி(யின் அறிவு)க்குக் கண்ணுடி உவமையாயிற்று. எண்ணற்ற பல கடல்களும் தீவுகளும் சூழ்ந்த இம் மண்ணுலகத்திற்குக்கீழே ஏழு கயறும் மேலே ஏழு கயறும் ஆக உயரம் பதினலு கயிறும், தெற்கு வடக்கு நீளம் ஏழுகயறும், கிழக்கு மேற்கு அகலம் அடியில் ஏழுகயிறும் (நாம் வசிக்கும் இடமாகிய)

மத்தியில் ஒரு கயிறும், பிரம்மகல்ப்ப அந்தியத்தில் ஐந்து கயிறும், சித்தர் உலகில் ஒரு கயிறும் ஆக, முந்நூற்று நாற்பத்து மூன்று கயற்றளவுள்ளதும், மூன்றுவகை காற்று வலையங்களால் சூழப் பட்டதும், மற்றும் உயிர் முதலிய அறுவகைத் திரவியங்களும் உள்ள இடமே உலகம் என்றும், அதனைச் சூழ எப்பக்கமும் அனந்தானந்த மயமாகிய ஆகாச ப்ரதேசம் மட்டிலும் உள்ள இடம் அலோகம் என்றும் கூறப்படும். இதனை, விவரமாக அறிய வேண்டின் பாண்டவ புராணம் இரண்டாம் பாகம் (2609,2610) சுலோகங்களின் உரையிலும்; மற்றும், சூளாமணி, ஸ்ரீபுராணம், கரதல லோகாணி முதலியவற்றிலும் கூறியுள்ளன, ஆங்குக் கண்டு கொள்க. 1

2) 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍁𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌿𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌬𑍋𑌧𑌾𑌦𑌿𑌭𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍌𑌘𑌂
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 ॥

ஜிநேந்^{3}த்ரமுந்மூலித கர்ம^{3}பந்^{4}தம்
ப்ரணம்ய ஸந்மார்க்^{3}க க்ருத ஸ்வரூபம்
அநந்த ^{3}போ^{4}தா^{3}தி ^{4}பவம் ^{3}குணௌ^{4}கம்
க்ரியா கலாபம் ப்ரகடம் ப்ரவக்ஷ்யே.

உந்மூலித	வினைகளின் சேர்க்கை முழுவதையும்
கர்ம பந்தம்	நாசஞ் செய்தவரும், முக்தி அடையும்
ஸந்மார்க்க	வழியை (மோக்ஷமார்க்கத்தை) நன்முறை
க்ருத ஸ்வரூபம்	யில் அருளிச் செய்தவரும், கடையிலா
அநந்த போதாதி	ஞானம் முதலான(வைகளால் ஏற்பட்ட)
பவம் குணௌகம்	குணசமுகங்களை யுடையவரும், ஆகிய
ஜிநேந்த்ரம் ப்ரணம்ய	ஜிநேந்திரனைப் பக்தி பூர்வகம் வணங்கி,
க்ரியா கலாபம்	தினந்தோறும் செய்ய வேண்டிய விதிகளை
ப்ரகடம்யதா ததர்	(கிரியைகளை) யாவரும் அறியும் வண்ணம்
ப்ரவக்ஷ்யே	தெளிவாகச் சொல்வோம் என்றனர்.

ஈண்டு, ''அனந்த போதாதி'' என்றது, நவ கேவல லப்தியைக் குறிப்பதாகும். அது, மேலே 25 ஆம் சுலோகத்தில் கூறப்படும். இனி, கடையிலா ஞானம் முதலிய எண்குணங்களைக் குறிப்பிட்டார் எனினுமாம். ஈண்டு, '' கிரியா கலாபம் '' என்று கூறியதைக் கொண்டே இந்தப் புத்தகத்துக்குக் *கிரியா கலாபம்* என்ற பெயர் அமைத்துள்ளேன். 2

சுபோபயோகத்தின் தன்மையை வருணித்தல்

24 யஸ்ஸர்வாணி சராசராணி விவிய
த்ரவ்யாணி தேஷாம் குணாந்
பர்யாயாநபி பூத பாவி பவத:
ஸர்வாந் ஸதா ஸர்வதா ।
ஜாநீதே யுகபத் ப்ரதிக்ஷணமத:
ஸர்வஜ்ஞ இத்யுச்யதே
ஸர்வஜ்ஞாய ஜிநேஸ்வராய மஹதே
வீராய தஸ்மை நம: ॥

யஸ்ஸர்வாணி சரா சராணி விவி^{4}த ^{3}த்ரவ்யாணி தேஷாம் ^{3}குஞ்ஞ்
பர்யாயாநபி ^{4}பூத ^{4}பாவி ^{4}பவத: ஸர்வாந் ஸ^{3}தா ஸர்வ^{2}தா
ஜாநீதே யு^{3}கபத் ப்ரதிக்ஷணமதஸ் ஸர்வஜ்ஞு இத்யுச்யதே
ஸர்வஜ்ஞாய ஜிநே^{5}ச்வராய மஹதே வீராய தஸ்மை நம:

ய: ஸர்வாணி சர அசராணி விவித த்ரவ்யாணி தேஷாம் குஞ்ஞ் பூத பாவி பவத: பர்யாயாந்	எவர் சமஸ்தமான (பல்வேறு வகையினதாகிய) ஈரறிவு, மூவறிவு, நாலறிவு, ஐயறிவு ஆகிய, ஓர் இடம் விட்டு வேறு இடம் செல்லும் (சரிக்கும்) உயிர்களையும், இருக்கும் இடம் விட்டுப் பெயர வியலாத ஓரறிவு உயிர்களையும், அவைகளின் முக்கா

ஸர்வாந் அபி
ஸதா ஸர்வதா,
ப்ரதிக்ஷணம் யுகபத்
ஜாநீதே அத:
ஸ: ஸர்வஜ்ஞ:
இதி உச்யதே
தஸ்மை ஸர்வஜ்ஞாய
ஜிநேச்வராய
மஹாதே
வீராய நம:
அஸ்து

லத்து நிகழும் குணங்கள், பரியாயங்கள் ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும், அனந் தங் காலத்திற்கும் அழியாமல், பிரத்திய க்ஷமாக சமயம் சமயந் தோறும் ஒருங்கே (ஒரு தடவையிலேயே) அறிகின்றாரோ, அத்தகைய கேவல ஜ்ஞானத்தையுடைய அவர், ஸர்வக்ஞன் எல்லாம் அறிந்தவர் என்று சொல்லப்படுகிறார். அத்தகைய கேவல ஜ்ஞானத்தினால் சமஸ்தத்தையும் அறிந்தவரும் வினைவென்றவர் யாவரிலும் சிறந்தவருமாகிய மகாவீரர்(வர்த்தமானர்) பொருட்டு நமஸ்காரம் செய்கிறேன்;

சராசரங்களையும், அவைகளின் குண பரியாயங்களையும், அவைகள் முக்காலத்து நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும், மற்றுமுள்ள இதர திரவியங்களையும், சமயம் சமயந்தோறும் ஒருங்கே பிரத்தியக்ஷமாக அறியும் ஞானம் கேவலஜ்ஞானம். அத்தகைய ஞானத்தை அடைந்தவர் பகவான் மகாவீரர். அவரை வணங்கிச் சுபோபயோகத்தைப் பெறுவோம் என்றனர்.

ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், மோஹநீயம், அந்தராயம் ஆகிய காதி கர்மங்களை வென்று, கேவல ஜ்ஞானம், கேவல தரிசனம், கேவல இன்பம், கேவல வீரியம் ஆகிய நான்கு குணங்களையடைந்த பகவான், (மேகத்தால் மறைக்கப்படாத சூரியன் போல) லோகா லோகத்திலுள்ள சமஸ்தத்தையும், ஞானத்தால் அறிந்து, அறிந்தவாறே நூல் முகமாக நமக்குத் தெரிவித்ததனால், அவரை வணங்கும் கடமை ஏற்படுகிறது. கேவலஞானம்-அஸஹாயமான ஞானம். அதாவது இந்திரியாதி சகாயமின்றித் தோன்றும் சம்பூர்ண ஞானம் கேவல ஜ்ஞானம் என்பர், அஷ்ட பதார்த்தசாரத்திலும். (ஸர்வம்-சமஸ்தத்தையும்,ஞ:-அறிந்தவன்) "பூத பாவி பவத:" இறந்த காலம், எதிர்காலம், நிகழ்காலம் ஆகிய முக் காலத்தையும் குறிப்பிட்டதாகும். மகாவீரர், கடைசி தீர்த்தங்கரராகிய வர்த்தமானர்.

சுத்தோப யோகத்தை யுடையவர் அடையும் கதியினைக் கூறுகின்றார்.

25 𑌯𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑌨𑍂𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌕𑍇𑌵𑌲𑌲𑌬𑍍𑌧𑌿𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥

யே஽^{4}ப்யாஸயந்தி க^{2}தயந்தி விசாரயந்தி
ஸம்^{4}பாவயந்தி ச முஹுர் முஹுராத்ம தத்வம்
தே மோக்ஷமக்ஷய மனூந மநந்த ஸௌ^{2}க்யம்
க்ஷிப்ரம் ப்ரயாந்தி நவ கேவல ல^{3}ப்^{4}தி ரூபம்.

யே ஆத்ம தத்வம்	யாவர் சிலர், ஆத்மனுடைய உண்மை
முஹுர் முஹு:	ஸ்வரூபத்தை அடிக்கடி அப்பியசித்து (ச்சிந்
அப்யாஸயந்தி	தித்து)ப் பழகுகின்றார்களோ, ஒருவரோடு
கதயந்தி	ஒருவர் பேசுகின்றார்களோ, (அல்லது உப
விசாரயந்தி	தேசம் செய்வதும், உபதேசம் பெறுவதுமா
ஸம்பாவயந்தி	கின்றார்களோ), அடிக்கடி ஆலோசிக்கின்
ச தே	றார்களோ, நன்முறையில் எண்ணித் தியா
அக்ஷயம்	னிக்கின்றார்களோ, அவர்கள் ஒருகாலும்
அநூநம்	கேடில்லாததும், குற்றங்குறை எதுவுமில்
அநந்த ஸௌக்யம்	லாததும், கடையிலா இன்ப முதலாகிய
நவ கேவல லப்தி-	நவகேவல லப்தி மயமானதும் ஆகிய பாவ
ரூபம், மோக்ஷம்	மோக்ஷத்தை (பரிணமத்தால் எய்தும்
க்ஷிப்ரம் ப்ரயாந்தி	கைவல்யத்தை)விரைவில் அடைகிறார்கள்.

மேலே (24-ல்) இறை வணக்கம் செய்தலாகிய சுபோப யோகத்தைக் கூறிய ஆசிரியர், ஈண்டு, தன் ஆத்மனையே முக்கியமாகத் தியானித்து முதலில் காதி கர்மங்களை வென்று, நவ கேவல லப்தியையும், குணத்தாலடையும் கைவல்யத்தையும் பெற்று அருகத் பதவியடைந்துப் பின்னர், அகாதி கர்மங்களையும் வென்று திரவிய மோக்ஷத்தையும் சித்தர் பதவியையும் அடைவ

தற்கு முதற் காரணமான சுத்தோப யோகத்தைப்பற்றிக் கூறி ஞர். அதாவது, யோகம்; தியானம் எனவும் வழங்கும். அது விரிவகையால் பலவிதமாயினும், தொகைவகையால் மூன்று வகைப்படும். அவை - அசுபோப யோகம், சுபோப யோகம், சுத்தோப யோகம் என்பன. அவற்றுள்,

1. *அசுபோப யோகம்*:—தீய வாஞ்சை, கோபம் முதலிய எண்ணங்களுடையதும், பிறவித் துன்பத்திற்குக் காரணமாகியது மாகும். இது, ஆர்த்தத் தியானம், ரௌத்திரத் தியானம் என்ற இரண்டும் உடையது.

2. *சுபோப யோகம்*:—தூயவாஞ்சை, இறைவன் வணக்கம், ஜீவகாருண்யம் முதலிய தூய எண்ணங்களுடையதும், தர்மா னுபந்தி புண்ணியம் உயிருடன் சேர்வதற்கும், சுத்தோப யோகத் திற் பொருந்தச் செய்வதற்கும் காரணமாகியதுமாகும். இதனே, தர்மத் தியானம் என்றும், வியவஹார இரத்தினத் திரய பாவனே யென்றும் கூறுவர்.

3. *சுத்தோப யோகம்* :—இறைவன் வணக்கம் முதலிய யாதோர் எண்ணமுமின்றி, நல்வினே தீவினே இரண்டையும் தகர்த்துக் கைவல்யம் எய்துதற்குக் காரணமான தன்னுடைய தூய உயிர் ஒன்றனேயே எண்ணுவதாகும். இதனேச் சுக்கிலத் தியானம் என்றும், (பாலனேய சிந்தை என்றும்,) நிச்சய இரத் தினத் திரய பாவனே யென்றும் கூறுவர்.

இறைவனே வணங்குவதும் நல்வினேகளுக்குக் காரணமாத லின், நல்வினே தீவினே இரண்டையும் தகர்ப்பவரான சுத்தோப யோகிகளுக்கு இறைவன் வணக்கம் வேண்டா வென்க. ஆகவே, "ஆத்ம தத்வம் முஹுர் முஹு: அப்யா சயந்தி" யென்ருர். (திரும்பத்திரும்ப ஆத்ம பாவனேயிலேயே சிந்தை செலுத்துதல் என்பதாகும்). "சேதியின் நெறியின் வேறு சிறந்தது சிந்தை செய்யா சாது" என்ருர், யசோதர காவியம்; 56-ஆம் செய் யுளிலும்.

மோக்ஷம் - கைவல்யம், கேவலஜ்ஞானத்தைப் பெற்று அடையும் முக்தி நிலே. அது, குணத்தாலடைந்த கைவல்ய நிலே,

குணத்தாலும் திரவியத்தாலும் அடைந்த கைவல்ய நிலை என இருவகைப்படும். பாவ மோக்ஷம், திரவிய மோக்ஷம் என்பர் வடநூலார். இதனை, மேரு மந்தரம் (105, 106-ஆம்) செய்யுட்களால் அறியலாகும். ஈண்டு, பாவம்-பரிணமம். பாபம் அல்ல.

இனி, சுத்தோப யோகத்தை யுடையார் குணத்தாலடையும் கைவல்ய நிலையையும், நவ கேவல லப்தியையும் அடையும் விதம் எங்ஙனம் எனின் ? வினைகள் காதி, அகாதி என இரண்டு வகைப் படும். அவை ஒவ்வொன்றும் நான்கு பிரிவினை யுடையதாக வினைகள் எட்டாகும். அந்த எட்டின் உட்பிரிவினால் வினைகள் நூற்று நாற்பத்தெட்டாகும்.

காதி வினைகளும் அவற்றின் உட்பிரிவும்			அகாதி வினைகளும் அவற்றின் உட்பிரிவும்		
1.	ஞானவரணீயம்	5	1.	வேதனீயம்	2
2,	தரிசனவரணீயம்	9	2.	ஆயுஷ்யம்	4
3.	மோஹநீயம்	28	3.	நாமம்	93
4.	அந்தராயம்	5	4.	கோத்திரம்	2
	ஆக	47		ஆக	101

1. ஞானவரணீயம் :—உயிரின் இயற்கையான அறிவை விளங்க வொட்டாமல் மறைப்பது (ஆவரணீயம்-மறைத்தல்).

2. தரிசனவரணீயம் :-உயிரின் இயற்கையான தரிசனத்தை விளங்கவொட்டாமல் மறைப்பது.

3. மோஹநீயம் :—கட்குடியனை, கள் மயக்குவதுபோல உயிரை மயங்கச் செய்வது.

4. அந்தராயம் :—தானம், லாபம் முதலியவற்றைப் பெற வொட்டாமல் தடுப்பது.

5. வேதனீயம் :—உயிருக்கு இன்ப துன்பங்களை உண்டு பண்ணுவது.

6. ஆயுஷ்யம் :—காலிற் பூட்டிய இரும்புத் தளே (விலங்கு) போல உயிரை நாற்கதிகளிலும் தங்கிச் சுழலச் செய்வது.

7. நாமம் :—ஓர் ஓவியன் பல சித்திரம் வரைவதுபோல உயிருக்கு உடல் முதலிய அவயவங்களே அமையச் செய்வது.

8. கோத்திரம் :—சிறிதும் பெரிதுமாகிய பாண்டங்களேச் செய்யும் குயவனேப் போல, உயிரை தூய உச்ச, நீச குலங்களிற் பிறக்கச் செய்வது.

இவற்றை இன்னும் விரிவாக அறியவேண்டின் மேருமந்தரம் 613,614-ஆம் செய்யுட்களிலும், மற்றும் கர்மஸ்வரூபம் முதலிய நூல்களிலும் கண்டு கொள்க. ஆன்ம குணத்தைக் கெடுப்பது காதி வினேயே யாகும். (காதம் - கெடுப்பது) ஈண்டு, அதன் பிரிவு நாற்பத்தேழாக இருப்பினும், அகாதி வினேயின் பிரிவான, நாமகருமத்தில் பதின்மூன்றும் ஆயுஷ்யத்தில் மூன்றும் சேர்ந்து, காதிவினே அறுபத்து மூன்று என்றும், அகாதிவினே எண்பத்தைந்து என்றும் கூறப்படும். இதனே, "ஆயிடை யெண்பத்தைந்து வினேவிட்ட வக்கணத்தே, போயுலகுச்சி புக்கான் பொருந்தி யெண் குணங்களோடும்" என்று மேருமந்தரத்தில் (811-ஆம் செய்யுளில்) கூறுவதனுல் அறியலாகும்.

இனி, காதி வினேகளின் பிரிவு நான்கிலும் மோஹனீயம் வலி மிக்கதாதலின் அதனே முன்னுல் கெடுத்த பிறகே மற்ற வினேகளே வெல்ல முடியும்.

> "முடிவிலா கொடுமைத்தாய மோஹந்தான் முன்னமில்லா
> கடிய தீவினேகளெல்லாம் கட்டவே தானுங்கட்டும்
> கெடுவழிதான் கெடாமுன் கேடெந்த வினேக்கும் ஒட்டாது
> அடுதலுக்கரிய மோஹமரசனும் வினேகட் கென்ருன்."

என்று மேரு மந்தரத்தில் (615-ல்) கூறுவது காண்க.

மித்தியா திரஷ்டி முதலாகக் கூறும் குணஸ்தானம் பதினுன்கினுள், நாலாவது *அஸம்யத* சம்யக் த்ரஷ்டி குணஸ்தானத்தை அடைந்த பவ்விய ஜீவன்; பின்பு நற்காட்சி, நல்லறிவு, நல்லொழுக்கமாகிய மும்மணி நிறையப் பெற்று, மோஹநீயத்தின்

பிரிவாகிய* **சப்தப்ரக்ரதிக்ளை** கெடுத்துப் பின் ஏழாவது **அப்ர மத்த** குணஸ்தானத்தை யடைந்து, ஆயுஷ்யத்தில்; நரகாயுஷ்யம் திர்யக் ஆயுஷ்யம், தேவாயுஷ்யம் ஆகிய மூன்றையும் கெடுத்துப் பின்பு ஒன்பதாவது அநிவிருத்தி குணஸ்தானத்தைத் அடைந்து **சுத்தோப** யோகத்திற் பொருந்தி சுக்கிலத் தியானத்தால், மோஹனீயத்தில் இருபதும், நாமகர்மத்தில் பதின்மூன்றும், தரிசனுவரணீயத்தில் மூன்றும் ஆக, முப்பத்தாறு கர்மங்களையும் கெடுத்துப் பின்னர், பத்தாவது சூட்சும சாம்பராய குணஸ்தானத்தில் மோஹனீயத்தில் எஞ்சி நின்ற சூட்சும லோபத்தைக் கெடுத்துப் பின்பு, பன்னிரண்டாவது க்ஷீணகஷாய குணஸ்தானத்துத் தரிசனுவரணீயத்தில் எஞ்சிநின்ற ஆறுகர்மங்களையும், ஞானுவரணீயத்தில் ஐந்தும், அந்தராயத்தில் ஐந்தும் ஆக பதினுறு கர்மங்களையும் கெடுத்து அப்பொழுதே பதின்மூன்ருவது **ஸயோகி** குணஸ்தானத்தையும், கடையிலா நான்கு குணங்களையும் அடைந்து (பாவ மோக்ஷத்தை) குணத்தால் அடையும் கைவல்யத்தினை அடைந்து **நவ கேவல** லப்தியுடன் விளங்குவது மரபு. (லப்தி - அடைதல்)

ஞானுவரணீயம் கெட்டதனுல், 1. க்ஷாயிக ஞானத்தையும், தரிசனுவரணீயம் கெட்டதனுல், 2. க்ஷாயிக தரிசனத்தையும், மோஹனீயம் கெட்டதனுல்: 3. க்ஷாயிக சம்யக்த்வத்தினையும், 4. க்ஷாயிக சாரித்ரத்தினையும், அந்தராயம் கெட்டதனுல், 5. க்ஷாயிக தானம், 6. க்ஷாயிக லாபம், 7. க்ஷாயிக போகம், 8. க்ஷாயிக உபபோகம், 9. க்ஷாயிக வீரியம் ஆகிய ஒன்பது குணங்களையும் அடைந்து **பகவான்** தன்மை பெறுதல் முறைமையாகும். க்ஷாயிக ஞானத்தை - கேவல ஜ்ஞானம் என்றும், கடையிலா ஞானம் என்றும், அனந்த ஜ்ஞானம் என்றும், மற்றும் பலவிதமாகவும் கூறுவதுண்டு. ஒருதரமே அனுபவிக்கும் பொருளாகிய சந்தனம், புஷ்பம், உணவு, முதலியன போகப் பொருள் என்றும், திரும்பத் திரும்ப நுகரும் வாகனம், வீடு, படுக்கை முதலியன உபபோகப்

** அனந்தானுபந்தி க்ரோதம், மானம், மாயம், லோபம்; மித்தியாத்வம், சம்யக் மித்தியாத்வம், சம்யக்த்வ ப்ரக்ரதி ஆகிய ஏழும் சப்த ப்ரக்ருதி யெனப்படும்.*

பொருள் என்றும் கூறப்படும். "துய்த்துக் கழிப்பன போகம், துய்ப் பாம்பெயர்த்துண்பனல்" என்பர் அருங்கலச் செப்பிலும். மேலே கூறியவைகளை இன்னும் விவரமாக அறியவேண்டின் எம்மால் உரை எழுதப்பட்ட சூளாமணி காவிய (துறவு முக்திச் சருக்க)த் திலும், பாண்டவ புராணம் இரண்டாம் பாகத்திலும், யசோதர காவியத்திலும் மற்றும், மேருமந்தரம் முதலிய நூல்களிலும் கண்டு கொள்க. கர்மங்களின் க்ஷயத்தினுல் (கேட்டினுல்) ஏற்படு வது, க்ஷாயிகம். இனி, என்றும் அழிவில்லாத உறுதி பெற்றவை என்க, 4

இனி, பாகத (ப்ராக்ருத) மொழியில் கூறும் ஆன்ம பாவனையைக் கூறுகின்றுர்

26 வஉாஉி ஸவ்வஜீவாணாம் ஸவ்வஜீவா வஉந்து மெ ।
மெத்திமெ ஸவ்வ ஹூதெஸு வெரம் மஜ்ஜம் ந கெணஜிக ॥

^{2}கமாமி ஸவ்வ ஜீவாணம் ஸவ்வே ஜீவா ^{2}கமந்து மே
மெத்திமே ஸவ்வ ^{4}பூதேஸு *வேரம் மஜ்^{4}சம் ந கேணசித்.

ஸவ்வ ஜீவாணம் கமாமி, ஸவ்வே ஜீவா மே கமந்து ஸவ்வ பூதேஸு மே மெத்தி பவது கேநசித் மச்சம் வேரம் ந அஸ்தி	யான், எல்லா ஜீவன்களுடைய குற்றமனைத்தையும் (அவைகள் மேல்) வெறுப்படையாமல் பொறுத்துக் கொள்கிறேன்; எல்லா ஜீவன்களும் என்னுடைய குற்றத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளட்டும். (எனவே, யான் யாதொரு குற்றமும் செய்யாதிருக் கிறேன்); எல்லா ஜீவன்களிடத்திலும் எனக்கு ஸ்நேகமான (அன்பான)து ஆகட் டும்; எந்த ஜீவன்களோடும் எனக்குப் பகை (வைரம்) இல்லை. * பா. பே. வைரம். 5

27 அஸரணமஸுஹமணிச்சம் துக்கமணாத்தாணமாவஸாமி
ஹவம், மொக்ஷஸ்த்து விவரீதாத்தெத்தி ஜ்ஜாயந்து ஸாமாயிகெ ॥

அ^{5}சரண ம^{5}சுபமநித்யம் ^{3}துக்^{2}கமநாத்மாநமாவஸாமி^{4}பவம்
மோக்ஷஸ் த^{3}த் விபரீதாத்மேதி ^{4}த்யாயந்து ஸாமாயிகே.

அசரணம்
அசுபம்
அநித்யம்
துக்கம்
அநாத்மாநம்
பவம்
ஆவஸாமி
மோக்ஷ :
தத்விபரீத -
ஆத்மா, இதி
ஸாமாயிகே
பவந்த :
த்யாயந்து

எவராலும் (துன்பம் அணுகாமல்) காப்பாற்ற முடியாததும், நன்மையில்லாத (தீமையே ஸ்வரூபமான)தும், ஸ்திரமில்லாத (சஞ்சலத்தோடு கூடிய)தும், (இன்பமில்லாத) துன்ப மயமானதும், ஆன்ம ஸ்வரூபத்துக்கு வேருகிய (புத்கலமயமான) தும், ஆகிய இப்பிறவிச் சுழற்சியில் (உடலில்), அனுதிகாலமாகச் சுழன்று வசிக்கிறேன் ; (யான் எய்தவேண்டிய) முக்தி(யின்பம்) என்பது ; இப்பிறவிச் சுழற்சிக்கு மாருன தன்மையது, (அதாவது, சரணமுடையதும், சுபமானதும், சாஸ்வதமானதும், இன்ப மயமானதும், ஆத்மனுலேயே சாதிக்கக் கூடியதுமாகும்) என்று, சமதாபாவத்தில் (சாமாயிக பக்தி செய்யுமிடத்தில்) எம்மைப் போலவே, நீங்களும் தியானியுங்கள். 6

28 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 । 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌦𑍍𑌯
𑌆𑌷𑌾𑌢𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌆𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌦𑌿𑌨 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌹𑌾𑌪𑌰𑍍𑌵
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥ [மாஸே

^{4}ப^{3}கவந் நமோऽஸ்து தே, ஏஷோऽஹம் அ^{2}த *ஆஷா^{4}ட ^{5}சுக்ல பக்ஷே ஆஷ்ட்டாஙிக மா^{4}த்யாஙிக ^{3}தேவதா ஸ்தவநேந ஸஹ*ப்ரதம ^{3}திந நந்^{3}தீ^{5}ச்வர மஹா பர்வ க்ரியாம் கரிஷ்யாமி, அ^{2}த ஸாமாயிக ஸ்வீகார:

---

* ஆடி மாதத்து ஆஷ்டான்னிகமாயிருந்தால் 'ஆஷாடமாஸே, என்றும், கார்த்திகமாதமாயின், 'கார்த்திகமாஸே' என்றும், பங்குனி மாதமாயின் 'பால்குணமாஸே' என்றும் கவனித்துக் கூறவும் மற்றும்,

* அஷ்டமியிலிருந்து பௌர்ணமி வரையில் எட்டு நாளைக்கும், ப்ரதம திந, த்விதிய திந, த்ரிதிய திந, சதுர்த்த திந, பஞ்சம திந, ஷஷ்டமதிந, சப்தம திந, அஷ்டமதிந, என்றும் மறுநாள் ப்ரதமையில் சம்பூர்ண திந மெனவும் கவனித்து மாற்றிக் (கூறிக்) கொள்ளவும்.

பகவந் தே	பகவந்தனே! உமக்கு என்னுடைய பக்தி
மே நம: அஸ்து	பூர்வகமான நமஸ்காரம் ஆகட்டும்;
ஏஷ: அஹம்	சாமாயிகத்தைத் தொடங்க எண்ணிய
ஆஷாட மாஸே	யான், ஆடி மாதத்தில், பூர்வ பக்ஷத்தில்
சுக்ல பக்ஷே	(அஷ்டமி முதலாக) எட்டு நாளைக்கும்
ஆஷ்ட்டாந்நிக	மேற்கொள்ளும் விரத தினங்களாகிய
மாத்யாந்நிக	ஆஷ்டான்னிகத்தில் மத்தியான காலத்தில்
தேவதா	(முறைப்படி) பஞ்ச பரமேஷ்டிகளுடைய
ஸ்தவநேந ஸஹ	துதியோடு கூட நந்தீச்வர பர்வத்தின்
ப்ரதம திந நந்தீச்வர	முதல்நாள் காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்
மஹா பர்வ க்ரியாம்	குகிறேன் (என்று சங்கல்பம் செய்து
கரிஷ்யாமி அத	கொண்ட) பிறகு (சமானமாக எண்ணும்)
ஸாமாயிக ஸ்வீகார:	சாமாயிகத்தை மேற்கொள்வது முறை
	யாகும். 7

அருகன் துதி

29 [illegible]
[illegible] ||

30 [illegible]
[illegible] ||

ஸி^{3}த்^{4}தம் ஸ்ம்பூர்ண ^{4}பவ்யார்த்^{2}தம் ஸி^{3}த்^{4}தே: காரணமுத்
ப்ர^{5}சஸ்த ^{3}தர்^{5}சந ஜ்ஞாந சாரித்ர ப்ரதி பா^{3}திநம். [தமம்
ஸுரேந்^{3}த்ர மகுடா^{5}ச்லிஷ்ட பா^{3}த ப^{3}த்மாம்^{5}சு கேஸரம்
ப்ரணமாமி மஹாவீரம் லோக த்ரிதய மங்^{3}களம்,

ஸித்தம் ஸம்பூர்ண	நல்வினையாளரான பவ்வியர்களுக்கு உரிய
பவ்யார்த்தம் ஸித்தே:	அறவுரையின் பயன் நிறைந்தவரும், அவர்
உத்தமம் காரணம்	கள் (பவ்வியர்கள்) முக்தி யடைவதற்கு
ப்ரசஸ்த தர்சந	மூலகாரணமானவரும், நற்காட்சி, நன்
ஜ்ஞாந சாரித்ர	ஞானம், நல் ஒழுக்கம் ஆகிய மூன்றும்

ப்ரதிபாதிநம்	நிறைந்த பிறகே முக்தி யடைய முடியும்
ஸுரேந்த்ர மகுட	என்று முடிவு கூறியவரும், தேவேந்திரன்
ஆச்லிஷ்ட பாத பத்ம	(வணங்கும்போது தன்) மகுட மணியின்
அம் சு கேஸரம்	கிரணங்கள் பற்றப்பட்ட திருவடித் தாமரை
லோக த்ரிதய	யின் கிரணமாகிய கேசரத்தை யுடைய
மங்களம் மஹாவீரம்	வரும், மூவுலகிற்கும் முக்கிய மங்களமா
ப்ரணமாமி	யிருப்பவருமான மஹாவீர பகவானை நமஸ்
	கரிக்கின்றேன்.

கேஸரம் என்பது, தாமரையின் மகரந்தத்தாள் கர்ணிகை யைச் சூழ்ந்து, சுற்றிலும் உள்ளன; தாமரை இதழ்களின் உட்புறத்தே (நடுவில்) மகரந்தத்தோடு கூடி விளங்குவது அது. கிரீடங்களின் கிரணங்கள் கேஸரமாகவும், திருவடிகளைத் தாமரைகளாகவும் உருவகம் செய்துள்ளனர் ஆசிரியர்.

அசரீரி (சித்தர்) துதி

31 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌚𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌦𑌦𑌤𑍁 𑌨𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥

ஸி^{3}த்^{4}த வஸ்துவசோ ^{4}பக்த்யா ஸி^{3}த்^{4}தாங் ப்ரணமதாம் [ஸ^{2}தா
*ஸி^{3}த்^{4}த கார்ய்யா^{5}ச்^{5}சிவம் ப்ராப்தா ஸி^{3}த்^{4}திம் ^{3}த^{3}தது நோऽவ்யயாம்.

ஸித்த வஸ்து	சித்த பரமேஷ்ட்டிகளைத் துதிக்கத் தக்க
வசோ பக்த்யா	பதங்கள் அமைந்த தோத்திரப் பாமாலை
சித்தாங் ஸதா	யைக் கூறிக் கொண்டு, பக்தியுடன் சித்த
ப்ரணமதாம்	பரமேஷ்ட்டிகளை எப்போதும் வணங்குகின்ற
ந:, ஸித்த-	நமக்கு, தாம் செய்ய வேண்டிய காரிய
கார்யா :	மனைத்தையும் பாக்கியின்றிச் செய்து
சிவம் ப்ராப்தா :	முடித்த(க்ருத க்ருத்யராகிய)வரும், கைவல்
ஸ: அவ்யயாம்	யத்தை அடைந்தவருமான சித்த பரமேஷ்ட்

சித்திம்	டிகள், ஒருகாலும் அழிவென்பதே யில்லாத
ததது	(கேடில்லாத) கைவல்ய பதவியை அளிக் கட்டும்

இனி, வஸ்து ஸ்தவம், ரூப ஸ்தவம், குண ஸ்தவம் என்ற மூன்று விதமான துதிகளில், சித்தர் அசரீரியாதலின், வஸ்து ஸ்தவம், குணஸ்தவம் என்ற இரண்டையும் கூறினர் எனினும் அமையும். * பா. பே. சித்திகார்யா. 10

சித்தர்களோடு சாதுக்களையும் துதிக்கின்றார்

32 நமோஸ்து துதபாபேப்ய: ஸித்தேப்ய: ரிஷிஸம்ஸதே ।
ஸாமாயிகம் ப்ரபத்யேஹம் பவப்ரமண ஸூதநம் ॥

நமோऽஸ்து [4]துதபாபே[4]ப்ய: ஸி[3]த்[4]தே[4]ப்ய: ரிஷி *ஸம்ஸ[3]தே
ஸாமாயிகம் ப்ரப[3]த்யேऽஹம் [4]பவப்ரமண ஸூ[3]தநம்.

துத பாபேப்ய: ஸித்தேப்ய:	நல்வினை தீவினைகளை முழுவதும் கெடுத்தவரான சித்த பரமேஷ்டிகளுக்கும்;
துத பாபேப்ய: ரிஷி ஸம்ஸதே	நல்வினை தீவினைகளை கெடுக்கத்தக்க ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், சர்வ சாதுக்கள் ஆகிய சாது பரமேஷ்டிகள் மூவருக்கும்,
நம: அஸ்து	யான் செய்யும் வந்தனையோடு கூடிய துதி சேரட்டும்,
தத: அஹம் பவ ப்ரமண ஸூதநம் ஸாமாயிகம் ப்ரபத்யே	அதன் பிறகே, யான் பிறவிச் சுழற்சியை ஒழிக்கத் தக்க சாமாயிகத்தை (சமதாபாவத்தை அதிசயமாக) முதலாவதாக அடைகிறேன்.

*பா. பே. பர்யதே. 11

33 ஸமதா ஸர்வபூதேஷு ஸம்யமச் சுபபாவநா ।
ஆர்த்தரௌத்ர பரித்யாக: தத்தி ஸாமாயிகம் வ்ரதம் ॥

ஸமதா ஸர்வ [4]பூதேஷு ஸம்யம[5]ச் [5]சு[4]ப [4]பாவநா
ஆர்த்த ரௌ[3]த்ர பரித்யா[3]க: த[3]த்[4]தி ஸாமாயிகம் வ்ரதம்.

ஸர்வ பூதேஷு (ஆத்ம) ஸமதா ஸம்யம: சுப பாவநா ஆர்த்த ரௌத்ர பரித்யாக: யத் தத் ஹி ஸாமாயிகம் விரதம்	எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி அவைகள் தம் உயிருக்கு இணையென்று கருதச் செய்வதும், பொறிகளைப் புலன்களிற் செல்லவொட்டாமல் தடுத்து விரதம் மேற்கொள்ளச் செய்வதும், உயிர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் தூய எண்ணத்தைத் தருவதும், ஆர்த்த ரௌத்திரத் தியானங்களை விட்டுத் தரும சுக்கிலத் தியானங்களில் திகழச் செய்வதும் ஆகிய இத்தன்மைகள், எதனால் உண்டாகின்றனவோ அதுவே *சாமாயிக* விரதம் எனப்படும்.

இனி, எல்லா உயிர்களிடத்திலும் பேதமின்றி யிருப்பதும், விரதம் மேற்கொண்டு நல்ல எண்ணத்தை அடைவதும், ஆர்த்த ரௌத்திரத்தை விடுவதும் சாமாயிக விரதம் என்று கூறினும் அமையும்.

1. ஆர்த்த த்யானம், 2. ரௌத்ர த்யானம், 3. தர்ம த்யானம், 4. சுக்கிலத் தியானம் எனத் தொகை வகையால் தியானம் நான்கு வகை. அவை விரிவகையால் ஒவ்வொன்றும் நான்கு வகைப்படும். அவை வருமாறு ;

1. ஆர்த்தத் தியானம் நான்குவகை. அவையாவன:—(1) ***இஷ்ட வியோகம்*** - தனக்கு இஷ்டமான மனைவி, மனை, மாடு, வீடு முதலியன, கேடடையுங்காலத்து ஏற்படும் இடைவிடாத துன்பம்.

(2) ***அநிஷ்ட சம்யோகம்*** - தனக்கு இஷ்டமில்லாத மனைவி, மனை, மாடு, வீடு முதலியன வாய்க்கு மிடத்து ஏற்படும் இடைவிடாத துன்பம்.

(3) ***லாபஜம்*** - எமக்கு லாபம் வரவில்லையே என்று சதா காலமும் கருதி வருந்துதல்.

(4) ***ரோகஜம்*** - எமக்கு நோய் வந்துவிட்டதே என்று சதா காலமும் எண்ணி வருந்துதல் என்பனவாம். இந் நான்கனுள்

ஏதாவது ஒன்றில் இரண்டு நாழிகை பரிணமிக்குமிடத்து, அது, மறுமையில், விலங்கு கதியில் சேர்ப்பிக்கும்.

2. ரௌத்திரத் தியானம் நான்கு வகை. அவையாவன:-(1) **ஹிம்ஸானந்தம்** - உயிர்களை வதைத்தலில் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி. (3) ***ம்ருஷானந்தம்*** - பொய்யுரைத்தலில் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி. (2) **ஸ்தேயானந்தம்** - பிறர் உடைமைகளைக் களவாடுவதில் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி. (4) ***சம்ரக்ஷண ஆனந்தம்*** - 'பெண்டு, பிள்ளை, (மனை) முதலியவற்றை யானே காப்பாற்றுகிறேன், யான் இல்லையேல் இவர்களைப் பிறர் இரக்ஷணை செய்ய இயலாது' என்று எண்ணும் மகிழ்ச்சி என்பனவாம். இந்நான்கு மகிழ்ச்சிகளுக்கும் விக்கினம் (தடை) ஏற்படுமிடத்து ரௌத்திரம் உண்டாவதனால் இந் நான்கும் ரௌத்திரத் தியானம் என்று பெயர் பெறும். இந்த நான்கினுள்ளும் ஏதாவதொன்றில் இரண்டு நாழிகை பரிணமிக்குமிடத்து; அது, நரக கதியில் சேர்ப்பிக்கும்.

3. தர்மத் தியானம் நான்கு வகைப்படும். அவையாவன:- (1) ***ஆஜ்ஞா விசயம்*** - இறைவன்அருளிய அறமொழியின் கட்டளையை விசாரித்தறிதல். (2) ***அபாய விசயம்*** - பிறவிச் சுழற்சியின் அபாயங்களை விசாரித்தறிதல், (3) ***விபாக விசயம்*** - 148, கர்மங்களின் அனுபாகம் (அனுபவிக்கும் தன்மை) முதலியவற்றை விசாரித்து அறிதல். (4) ***சம்ஸ்தான விசயம்*** - இம் மூவுலகங்களிலும் உத்தம(ர் பிறக்கும்) இடம் எவ்வெவ்விடங்களில் உள்ளதென விசாரித்து அறிதல். இவை நான்கும் தேவ கதியில் சேர்ப்பிக்கும்.

4. சுக்கிலத் தியானம் நான்குவகைப்படும். அவையாவன:- (1) **ப்ரதக்த்வ விதர்க்க வீசாரம்** - உயிர், (அவ்வுயிரோடு கலந்து தோன்றும்) உடல், (அதற்குக் காரணமான) வினைகள் முதலியன, வேறு வேறு தன்மைகளை யுடையன என்று, அவற்றை நன்றாக தர்க்கம் செய்து அறிந்து, பற்றறத் திகழ்தல். (2) ***ஏகத்வ விதர்க்க வீசாரம்*** - ஆன்ம ஸ்வரூபத்தை மட்டும் தியானித்தல். இவ்விரண்டும் காதிகர்மங்களை நாசம் செய்யும் தன்மையன. (3) ***ஸூக்ஷ்மக்ரியா ப்ரதிபாதி*** - காதிவினை கெட்டவுடன் தேவர்களியற்றிய கந்தகுடி முதலியவற்றை விட்டுத் தனியே

(ஏக விகாரியாகிச்) சென்று, தபோயோகத்தில் நின்று, மன: வசன, காயங்களாகிய யோகங்களை, சூட்சுமமாகச் செய்தல், (4) **வ்யுபரதக் க்ரியா நிவ்ருத்தி**-அகாதி வினையையும் வென்று முக்தி யடைதல். ஈண்டு கூறிய சுக்கிலத் தியானம் நான்கனுள், சூக்ஷ்மக்ரியா ப்ரதிபாதி, வ்யுபரதக் க்ரியா நிவ்ருத்தி யென்ற இரண்டும் உபசாரத்தால் கூறப்படும். அதாவது காதிவினையின் பிரிவான மோகனீயத்தை வென்ற அருகன், அதற்குமேல் தியானிக்க வேண்டிய பிரமேயம், நிச்சயமாய் இல்லை. அகாதி வினை (கட்டுதற்கு இயலாத) வெந்த வைக்கோற் புரி போன்றது என்று பரமாகமத்துள் கூறப்படுதலால் என்க. இனிமேல் கூற வேண்டிய தர்ம, சுக்கிலத் தியானங்களைத் தொடர்ச்சி நோக்கி இவ்விடமே கூறப்பட்டுள்ளன என கண்டு கொள்க. 11

34 *𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌮𑌮 𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍*
𑌆𑌶𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌮𑌹𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 ।

ஸாம்யம் மே ஸர்வ ^{4}பூதேஷு வைரம் மம ந கேநசித்
ஆ^{5}சா: ஸர்வா: பரித்யஜ்ய ஸமா^{4}தி மஹ மா^{5}ச்ரயே.

ஏவம்	இவ்வண்ணம் சாமாயிகம் மேற்கொண்ட
ஸர்வ பூதேஷு	தனுல் எல்லா உயிர்களிடத்திலும் எனக்கு
மே ஸாம்யம் அஸ்தி	(சமதாபாவம் அதாவது மன்னுயிரைத் தன்
கேந சித் மம	உயிர்போல் கருதும்) சமத்வம் இருக்கிறது,
வைரம் நாஸ்தி	எந்த உயிர்களினிடத்திலும் எனக்கு
தத: அஹம் ஸர்வா:	பகைமை (தரும் த்வேஷம்) இல்லை; ஆத
ஆசா: பரித்யஜ்ய	லால் இனி யான் இல்லறப் பற்றனைத்தை
ஸமாதிம்	யும் பூர்ணமாக விட்டு, நிரந்தரமான
ஆச்ரயே	ஆத்மத் தியானத்தை நிஜமாக மேற்
	கொள்கிறேன். 13

35 *𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃 ।*
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌮𑍇𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

ரா^{3}க ^{3}த்வேஷாந் மமத்வா ^{3}த்வா ஹா மயாயே விரோ [^{4}திதா:
க்ஷாம்யந்து ஜந்தவஸ்தேமே தே^{4}ப்யோ ம்ருஷ்யாம்யஹம் புந:

ராகாத் வா த்வேஷாத் வா மமத்வாத் வா ஹா மயா யே ஜந்தவ: விரோதிதா: தே ஜந்தவ: மே க்ஷாம்யந்து அஹம் புந: தேப்ய: ம்ருஷ்யாமி	ஆசையினுலாவது, கோபத்தினுலாவது, (மித்தியாத்துவ கர்மத்தினுல் அறிவுமயங்கி என்னுடையதல்லாதவற்றை என்னுடைய தென்றெண்ணும்) செறுக்கென்னும் அகங்காரத்தினுலாவது, ஐயோ! என்னல் எந்த உயிர்கள் பீடிக்கப்பட்டு (பகையடைந்து)ள்ளனவோ, அந்த உயிர்கள் இனி என் பொருட்டு பொறுத்துக் கொள்ளட்டும்; (என்று வேண்டுகிறேன்). இனிமேல் யானும் அவைகள் பொருட்டு, பொறுத்துக் கொள்கிறேன்.

அறியாமையால் மயங்கிய யான் இதுவரை பல குற்றம் புரிந்துளேன்; தெரியாமற் செய்த அக்குற்றங்களுக்காக அறிவு பிறந்த இப்போது, மன்னிப்பு கோருதல் கடமையாதலின், தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்ற இது பச்சாத்தாபத்தின் பாற்படும். "யான் எனதென்னும் செறுக்கறுப்பான் வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்", என்று (திருக்குறள் 346ல்) தேவரும்,

"அறிவில ராய காலத் தமைவில செய்த வெல்லாம்
நெறியினி லறிவ தூற நின்றவை விலகி நிற்பர்."

என்று யசோதர காவியம், 299-ஆம் செய்யுளிலும் கூறியவை ஈண்டு ஒப்புநோக்கி அறிதற்பாலன. 14

36 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍈𑌃 ।
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌭𑌵𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌹𑍇 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇 ॥

மநஸா வபுஷா வாசா க்ருத காரித ஸம்மதை:
ரத்ந த்ரய^{4}பவம் ^{3}தோஷம் ^{3}கர்ஹே நிந்^{3}தாமி வர்ஜ்ஜயே.

மநஸா வபுஷா வாசா க்ருத காரித	உள்ளம், சொல், உடல் (மனம், வசனம், காயம் என்ற) மூன்றினுல் யானே செய்யப்பட்டதும், பிறரைக் கொண்டு செய்யப்பட்டதும், (யான் ஏவாமலே) பிறரால் செய்யப்

ஸம்மதை:	பட்டதற்குச் சம்மதப்பட்டதும் (அனுமதித்
ரத்ந த்ரய	ததும்) ஆகிய செயல்களால் மும்மணி
பவம்	களுக்கு (மோக்ஷ மார்க்கத்துக்கு) ஏற்
தோஷம்	படும் குற்றங்களைச் செய்யுமாறு தூண்டிய
கர்ஹே	என் தீய செயலை நிந்தித்துப் பச்சாத்தாப
நிந்தாமி	மடைகிறேன்; அவ்விதம் வினைகளின்வயப்
வர்ஜ்ஜயே	பட்டுத் தீய வழியில் சென்ற என் ஆத்மனை
	யும் நிந்திக்கின்றேன்; அத்தகைய தீய
	செயலைச் செய்யாமல் இனி விட்டு விலகு
	கின்றேன்.

இனி, கர்ஹே என்பதற்கு, குருவை சாட்சியாக வைத்து ஆலோசிக்கின்றேன் எனினும் அமையும். 15

37 𑌤𑍈𑌰𑌶𑍍𑌚𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌹𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 |
𑌕𑌾𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌃 ||

தைர^{5}சசம் மாநவம் ^{3}தைவம் உபஸர்க^{3}கம ஸஹே^{4}துநா
காயாஹார கஷாயா^{3}தீந் ப்ரத்யா^{2}க்யாமி த்ரி^{5}சு^{3}த்^{4}தித:

அஹம்	யான் (என்) உள்ளம், சொல், உடல் ஆகிய
த்ரி சுத்தித:	வற்றின் தூய்மையால், பறவை முதலிய
தைரச்சம்	விலங்கினங்களால் ஏற்படுவதும், மனுஷ்ய
மாநவம்	ரால் ஏற்படுவதும், தேவதைகள் தேவர்கள்
தைவம்	முதலியோரால் ஏற்படுவதுமாகிய வேத
உபஸர்க்கம்	னையைத் தரும் பீடைகளை இப்பொழுது
அதுநா ஸஹே	பொறுத்துக் கொள்கிறேன்; அவ்வாறே
காய	(ஐந்து வித) உடலின் மீதுள்ள பற்றையும்,
ஆஹார	(அறுவகை) உணவின்மேல் ஏற்படும் விருப்
கஷாயாதீந்	பத்தையும், மோஹனீயம் முதலான எண்
ப்ரத்யாக்யாமி	வினைகள் வருவதற்குக் காரணமான
	குற்றங்களையும் (த்ரிகரண சுத்தி பூர்வகம்)
	விட்டு விடுகிறேன்.

காயாஹார கஷாயாதீந் என்றது, காயம் முதலியவற்றின் மேல் ஏற்படும் விருப்பு வெறுப்பை விடுகிறேன் என்பதற்குத் தொகுத்துக் கூறியதாகும். அதாவது, ஔதாரிகம், வைக்ரீயகம், ஆஹாரகம், தைஜஸம், கார்மணம் என உடல்களின் பிரிவு ஐவகையதாகும், அவை வருமாறு :—

1. மனிதர், விலங்கினம் ஆகிய இரு கதிகளில் தோன்றும் உயிர்களுக்கு அமையும் உடல்களுக்கு *ஔதாரிகம்* என்றுபெயர். 2. தேவர், நரகர் ஆகிய இருகதியில் தோன்றும் உயிர்களுக்கு அமையும் உடல்களுக்கு *வைக்ரீயகம்* என்று பெயர். (பல்வேறு உருவங்களை அடைவதற்குத் தகுதி வாய்ந்த விகுர்வண சக்தி உடையது). 3. முனிவர்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டபோது அவர்களின் நல்வினையால் அவர்கள் வலது தோளில் ஒரு முழ உயரத்தில் ஓர் உருவம் தோன்றி அதுவே, கேவலிகள் இருப்பிடம் சென்று சந்தேகம் தெளிந்துப் பின் இரண்டு நாழியில் மீண்டும் வந்து அம் முனிவர்கள் உடலிலேயே அடங்கிவிடுவது *ஆஹாரக* (சரீர)ம் என்று பெயர், 4. **தைஜஸம்**, 5. **கார்மணம்** என்பன உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு உயிரினிடமும்பொருந்தியிருப்பனவாகு அவற்றுள், தைஜஸம் என்பது (தேஜஸம்) ஒளி யென்பதாகும். கார்மணம் என்பது ஒவ்வொரு உயிரின் மேலும் (கவர் போன்று) சூட்சுமாகச் சூழ்ந்திருப்பது. அது, யானை முதலிய பெரிய உட லெடுக்கும்போது உயிர், விரிந்தும், எறும்பு முதலிய சிறிய உடல் எடுக்கும்போது (தானும்) சுருங்கியும் முக்தி யடையும் காலம் வரை தொடர்ந்து உயிரைப்பற்றியிருப்பது. இவ்விரண்டு(உடலு)ம் விட்ட பிறகே உயிர் முக்தி யடையும். ஔதாரிகம் முதலியவை ஒன்றுக் கொன்று சூட்சுமமானது. மற்றும் இதன் விவரத்தினை "ஔதாரிக வைக்ரீயக ஆஹாரக தைஜஸ கார்மணாநி சரீராணி, பரம் பரம் சூக்ஷ்மம்" என்ற தத்வார்த்த சூத்திரத்தின் உரை நூல் களிலும், பதார்த்த சாரத்திலும் நன்கு அறியலாகும்.

கர்மாஹாரம் முதலாக ஆஹாரம் அறுவகை. அவை வருமாறு :—1. *கர்மாஹாரம்* - (கருமத்துக்கு யோக்கியமான) கார்மண வர்க்கணைகள், கருமத்தின் தன்மை பெற்று உயிரோடு கலத்தல், 2, *நோகர்மாஹாரம்*-உயிர்களின் நல்வினை தீவினை

REFERENCE BOOK

களுக்குத் தக்கவாறு தாம் பொருந்தியுள்ள உடலுக்கு வேண்டிய புத்கல பரமாணுக்கள் சமயம் சமயந்தோறும் உடலில் வந்து சேரல் 3. **கபளாஹாரம்** - கவளம் கவளமாக உண்ணும் உணவைக் குறிப்பிடுவதாகும். (இக்காலத்து யானை உண்ணும் ஒரு கை உணவுக்கே கவளம் என வழங்குகிறது.) உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன என்ற நான்கும் கபள ஆஹாரத்தில் அடங்கும். 4. **லெப்பாஹாரம்** - உணவு உட்கொள்ள இயலாதபோது (அதாவது களைப்படைதல், உண்ணுவிரதம் ஏற்ற காலங்கள், உணவு உட்கொள்ளத் தகாத இரவு ஆகிய சந்தர்ப்பங்களில்) உண்ணத்தக்க உணவு, மருந்து முதலியவற்றை வயிறு முதலிய உடலின் அவயவங்களின் மேல் வைத்து உணவின் சத்து உடலில் சேரும்படிச் செய்தல். 5. **ஓஜாஹாரம்** - பறவை முதலானவை அவயம் காத்து அதன்மூலம் முட்டைக்குள்ளிருக்கும் குஞ்சுகளை வளரச் செய்தல். (கருவில் உள்ள உயிர்கள் சிலவற்றுக்கும் ஓஜா ஹாரமே கூறலாம்.) 6. **மனஸா ஹாரம்**- இது தேவர்களுக்கு உரியது. தேவர்களுக்கு பசி தோன்றும்போது பசி எடுக்கின்றது என்று உள்ளத்தே எண்ணும்போதே அவர்களின் பசி தணிதல். (இதற்கு விபரீதமானது நரகர்களுக்குக் கூறுவதாகும்,) இனி, மோஹனீயம் முதலியவற்றின் விவரங்களை சூளாமணி முக்தி சருக்கம் 181-ஆம் பக்கம் பார்க்க. 16

38 𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑍌𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑍍𑌯𑌦𑍀𑌨𑌤𑌾𑌃

𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌰𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।

ரா^{3}கம் ^{3}த்வேஷம் ^{4}பயம் ^{5}சோகம் ப்ரஹர்ஷௌத் ஸு$^{-}$க்ய ^{3}தீநதா:

வ்யுத்ஸ்ரஜாமி த்ரி^{4}தா ஸர்வம் அரதிம் ரதி மேவ ச.

ராகம் த்வேஷம்	ஆசை, கோபம், அச்சம், (பிறர் கருணை
பயம் சோகம்	காட்டத்தக்க) சோகம், (மிக்க) மகிழ்ச்சி
ப்ரஹர்ஷ -	(உள்ளத்தே தோன்றும் முயற்சி) யின்
ஔத்ஸு$^{-}$க்ய	ஆவல், (கெஞ்சுதலோடு கூடிய) ஏழ்மைத்
தீநதா:	தனம், வெறுப்பு, விருப்பு முதலான பல
அரதிம் ரதிம்	வற்றையும் உள்ளம், சொல், உடல் என்ற

CONNEMARA PUBLIC LIBRARY 27 FEB 2001 CHENNAI-600

ஸர்வம் ஏவ த்ரிதா வ்யுத்ஸ்ரஜாமி	மூன்றின் (த்ரிகரண) சுத்தியோடு விட்டு விடுகிறேன்.

ஹர்ஷம் - மகிழ்ச்சி. (ப்ர, உபசர்க்கம். அதிகத்தைக் குறிப்பிடுவது) தனக்குத் தானே அடைவது மகிழ்ச்சி. பிற பொருள்களை ஆதரவோடு விரும்புவது ப்ரீதி. 17

இதுமுதல் (45-ஆவது சுலோகம் வரை) சாமாயிக விரதத்தை மேற்கொண்டவன் (லக்ஷியத்தை) இருக்க வேண்டிய முறையைக் குறிப்பிடுகிறார்,

39 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌲𑌾𑌭𑍇𑌽𑌲𑌾𑌭𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇 ।
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌵𑌰𑍌 𑌸𑍁𑌖𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑌮𑌤𑌾 𑌮𑌮 ॥

ஜீவிதே மரணே லா^{4}பேऽலா^{4}பே யோ^{3}கே விபர்யயே
^{3}பந்^{4}தாவரௌ ஸு^{2}கே ^{3}துக்^{2}கே ஸர்வ^{3}தா ஸமதா மம.

(ஸாமாயிக விரத ஸ்வீகார: அஹம்)
மம ஜீவிதே
மரணே
லாபே
அலாபே ச
யோகே
விபர்யயே
பந்தௌ
அரௌ
ஸுகே
துக்கே
ஸர்வதா
ஸமதா
பூயாத்

(யான் சாமாயிக விரதத்தை மேற்கொண்டுள்ளேன் ஆதலின் இனி), எனக்கு என் உயிர் வாழ்க்கை நீடித்துப் பிழைத்திருந்தாலும்சரி, அல்லது மரணம் நேர்ந்தாலும் சரி, எனக்கு மிக்க லாபம் வந்தாலும் சரி, அல்லது பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டபோதிலும் சரி, அவ்வாறே எனக்குத் தேவையான பொருள்கள் கிடைத்தபோதிலும் சரி, அல்லது என் தேவைக்கு (விபரீதமான) எதிரிடையான பொருள் நேர்ந்தாலும் சரி, (அல்லது உள்ளது நாசமானபோதிலும் சரி), ஒருவர் என்னை உறவாடி பூஜித்து உதவி செய்தபோதிலும் சரி, அல்லது பகைவராகி துன்புறுத்தியபோதிலும் சரி, எனக்கு இன்பம் நேர்ந்தபோதிலும் சரி, அல்லது துன்பமே நேர்ந்தபோதிலும் சரி என்ற விருப்பு வெறுப்பற்ற தன்மை (ஒரே

விதமான சமதாபாவம்) என்னிடம் எப்பொழுதும் இருக்குமாறு என் உளம் திருந்தட்டும்.

உயிரோடு நீடித்திருக்கவேண்டும் என்று எண்ணமாட்டேன், இனி, இத் துன்பத்தைச் சகித்திருப்பதைவிட என் உயிர் இப்போதே பிரிந்துவிடக் கூடாதா என்று எண்ணவும் மாட்டேன் என்பதாம். (இவ்வாறு எண்ணுவது தற்கொலை [புரிந்து நரகத்தே சேர்கின்றவன்] எண்ணத்தோடு ஒக்குமாதலின் என்க.) மம என்பதனை எவ்விடத்தும் கூட்டுக. இன்பம் வந்தபோது மகிழாமலும், துன்பம் வந்தபோது அஞ்சாமலும் இருப்பதுவே ஸாமாயிகத்தின் முக்கியமான குறிக்கோளாகும். 18

40 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌮𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌽𑌽𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌽𑌵𑌶𑍇𑌷𑌕𑌮𑍍 ॥

த்யஜாம்யஹம் மமத்வம் ச நிர்மமத்வ முபஸ்^{2}தித:
மஹாऽऽலம்^{3}பநமாத்மைவ வர்ஜ்ஜயே சாऽவ ^{5}சேஷகம்.

அஹம் மமத்வம் ச த்யஜாமி நிர்மமத்வம் உபஸ்தித: அபி ச ஆத்மா ஏவ மே மஹா - ஆலம்பநம் அவ சேஷகம் வர்ஜ்ஜயே	யான் இதுவரை மேற்கொண்டிருந்த (யான் எனதென்னும்) மமகார அகங்காரங்களாகிய செறுக்கை விட்டு விடுகிறேன்; இனி, மேலும் அத்தகைய மமகார அகங்காரங்களை என்னிடம் சேராதவாறு கவனமுடன் பார்த்துக் கொள்கிறேன் (எனவே, அகப்பற்றையும் புறப்பற்றையும் விட்டுத் துறக்கிறேன்.) இனி, என் ஆத்மனே எனக்குத் தஞ்சம் (புகல், அல்லது அடைக்கலம் என்று நம்பி அமைகிறேன்), என் ஆத்மன் ஒன்று தவிர (என் அந்தரங்கத்தே நிறைந்துள்ள ஆத்மன் தவிர, பகிரங்கங்களாகிய) உடல், பொருள், ஆவி, உறவினர் முதலியவற்றின்மேல் ஏற்படும் பற்றை அறவே விட்டுத் துறக்கின்றேன். 19

41 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌸𑌦𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌰𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃 ॥

ஆத்மைவ மே ஸ³தா ஜ்ஞாநே ³தர்⁵சநே சரணே த²தா
ப்ரத்யா²க்யாநே மமாத்மைவ த²தா ஸம்வர யோ³கயோ:

தத: மே ஸதா ஜ்ஞாநே தர்சநே ததா சரணே மம ஆத்ம ஏவ	ஆகவே எனக்கு எந்தக் காலத்திலேயும் நல் அறிவு, நற்காட்சி (அவ்விரண்டிலுமே பொருந்தி நிற்பதாகிய) நல் ஒழுக்கம் ஆகிய மூன்றிலுமே என் ஆத்மன் பொருந்தி (ஐக்கியமாகி) யுளது (எனவே, வேறெவ் விதப் பற்று மில்லை) : இனி வருங்காலத்தி
ப்ரத்யாக்யாநே ஆத்மா ஏவ மஹாந்	லும் என் ஆத்மனிடம் சேரும் குற்றங் குறைகளை மேற்கொள்ளாமல் விட்டு விலகு கின்ற விடத்திலும், என் ஆத்மனையே பற்றுக் கோடாக ஏற்று (அதாவது ஆத் மனைக் கொண்டே) அவைகளை நீக்குகின்
ஆலம்ப: ததா ஸம்வர யோகயோ:	றேன் : அவ்வாறே கர்மங்கள் வந்து சேராமல் தடுக்கும் சம்வரையிலும், தபோ யோகம் முதலியவற்ருலாகும் நிர்ஜ்ஜரை யிலும், பொருந்துவதற்கும் என் ஆத்மனே
ஆத்மா ஏவ	மூலகாரணம் (அல்லது முதற்காரணம்) என்றுணர்ந்துளேன் ஆதலின், ஆத்ம பாவனையிலேயே நிலையாக நிற்கின்றேன்.

இனி, யோகம் என்பது, மனம் வசனம் காயம் என்று கொள்ளுமிடத்து ஆஸ்ரவம் என்று கூறவும் அமையும்.

பொதுவாக நோக்குமிடத்து உலகிலுள்ள ஜீவ வகை, முக்தி ஜீவனென்றும் சம்ஸார ஜீவனென்றும் இருவகையாகக்கூறப்படும். அவ் விரண்டிற்கும் முக்கியமான காரணம் யாதென நூல்களில் ஆராயுமிடத்து; ஆசை, கோபம், மயக்கம் (ராகம், த்வேஷம், மோஹம்) ஆகிய இம் மூன்றும் சம்ஸாரத்திற்கு (ப்பிறவிச் சுழற் சிக்கு)க் காரணமென்றும், நற்காட்சி, நல்லறிவு, நல்லொழுக்கம்

ஆகிய மூன்றும் முக்திக்கு (வீடுபேற்றுக்கு)க் காரணமென்றும் அறிவித்துளது. "சம்யக் தரிசன ஜ்ஞாந சாரித்ராணி மோக்ஷ மார்க்க:" என்று தத்வார்த்த சூத்திரத்தில் கூறியது காண்க. சூரியனுக்கு உஷ்ணமும் ஒளியும் இயல்பாய் உள்ளவை போல; உயிர்களுக்கு காட்சியும் அறிவும் இயற்கைப் பண்புகளாகும்.

நற்காட்சி; சம்யக்த்வம் அல்லது சம்யக்தரிசனம் எனவும் வழங்கும். சம்யக்த்வம் பொதுவாக மூன்று வகைப்படும். அவை, *உபஸம* சம்யக்த்வம், *வேதக* சம்யக்த்வம், *க்ஷாயிக* சம்யக்த்வம் என்பன. உபஸம சம்யக்த்வம் என்பது, ஐயமின்மை முதலிய எண்வகைக் குணங்களை உடையதும்; ஐயம் (சந்தேகம்) முதலிய இருபத்தைந்து குற்றங்களில் நீங்கியதுமாகும்.

எண்வகைக் குணங்களாவன :-1. *ஐயமின்மை*-(முனைவன் உரைத்த முதல் நூல், அதன் வழிநூல், சார்பு நூல்களில் உள்ள) திருவறத்தில் ஐயம் இன்றித் தெளிதல். 2. *அவாவின்மை* - (உலகப்) பற்றின்றி யிருத்தல், 3. *உவர்ப்பின்மை* - பரமாணுக் கூட்டங்களின் தன்மையை உள்ளவாறு உணர்ந்து அருவருப்பு இன்றி யிருத்தல், 4. *மயக்கமின்மை* - மூடச் செயல்களில் மயங்கி நடவாதிருத்தல், "இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள் நீங்கி மாசறு காட்சியவர்க்கு" என்று (குறள்: 352-ல்) தேவர் கூறியது ஈண்டு ஒப்புநோக்கி யறியும் தன்மையது. 5 *செய்பழி நீக்கல்* - உலகோர் (பெரியோர்) செய்த பழியை வெளியாகா வண்ணம் மறைத்தல், 6. *திரிந்தாரை நிறுத்தல்* - நீதியி னின்றும் நழுகினவரை முன்போல் நீதியில் நடக்கச் செய்தல், 7. *அன்புடைமை* - பெரியாரைக் காணின் கன்று கண்ட கறவை போல அன்புடனிருத்தல், 8. *அறவிளக்கஞ் செய்தல்*- திருவறத்தை யாவருக்கும் உபதேசித்தல் (போதித்தல்) என்பன வாம். இவற்றை வடநூலார்; 1. நிச்சங்கை, 2. நிர்க்காம்க்ஷை, 3. நிர்விசிகித்ஸை, 4. அமூட த்ரஷ்டித்வம், 5, உப கூஹனம், 6. ஸ்திதி கரணம், 7. வாத்ஸல்யம், 8. மார்க்க ப்ரபாவனை என்பர். "உறுவர் பேணல் உவர்ப்பின்மை" என்பர் சிந்தாமணி யாரும.

ஈண்டுக் கூறிய எண்வகைக் குணங்கட்கும் (மாருன) எதிரிடையான ஐயம் முதலிய குற்றங்கள் எட்டு; மற்றும், 1. (தாயின் சம்பந்தமான) பிறப்பு, 2. குலம், 3. வல்லமை, 4, செல்வம், 5. சிறப்பு (பெருமை), 6. வடிவழகு, 7. தவம், 8. அறிவு ஆகிய இவற்ருல் பெரியோம் யாம் என்று பிறரை இகழும் கர்வம் எட்டு; 1. உலகமூடம், 2. தேவமூடம், 3. பாஷண்டி மூடம் என மூடம் மூன்று; (அதாவது) 1. உலக மூடம்:—கடல், ஆறு முதலியவைகளில் நீராடுவதனுல், புண்ணியம் பெறலாம் என்பதும்; வேள்வியில் ஆடு முதலியன பலியிடுதல் முதலியனவுமாகும்; 2. தேவ மூடம்:-கடவுள் தன்மையற்ற சிறு தெய்வங்களை வணங்குதல், தேவதைகள் நம்மை காப்பாற்றும் என்று நம்பிப் பிரார்த்தனை செய்தல், பிள்ளை வரம் வேண்டல் முதலியனவும் இதில் அடங்கும்; 3. பாஷண்டி மூடம்:-பஞ்சாக்கினி மத்தியில் நின்று தவம் செய்பவர் முதலாகிய பாஷண்டிகளிடமிருந்து நாம் நன்மை பெறலாம் என்று மயங்கி விரும்புதல் முதலியனவுமாகும். பொய் வேதம் முதலியவற்றிற்கு வணங்குதலாகிய தீய சேவை ஆறு ஆக இந்த (8+8+3+6=25) இருபத்தைந்தும் - நற்காட்சியினை எய்துவோர்களுக்குக் குற்றமாகும். பொய் என்பது 'மித்யா' என்று வடமொழியில் கூறப்படும். அவை, மித்தியா தெய்வம், மித்தியா ஆலயம், மித்தியா சாஸ்த்திரம், மித்தியா சாஸ்த்திரி, மித்தியா தபம், மித்தியா தபஸ்வி என விரியும். இவற்றை இன்னும் விவரமாக அறிய விரும்புவோர் அருங்கலச் செப்பு, அறநெறிச் சாரம், மேரு மந்தரம், சிந்தாமணி, சூளாமணி, யசோதர காவியம் முதலியவற்றுள் கண்டு கொள்க.

இருபத்தைந்தாவது சுலோகத்திற் கூறியவாறு அனந்தாநுபந்தி குரோதம் முதலிய *சப்த ப்ரக்ருதி* ஏழினையும் உபசமம் அடையச் செய்வது; (அதாவது உதயத்திற்கு வாராமல் செய்வது) உபசம சம்யக்த்வம் என்றும், அவ் வேழையும் அறவே கெடுத்து விடுவது க்ஷாயிக சம்யக்த்வம் என்றும் கூறப்படும். சந்தேஹம் விபரீதம் முதலிய குற்றங்களின்றி நூல்களை அறிவது ஸம்யக் ஞானம் (நல்லறிவு) ஆகும்; அவற்றைச் சந்தேகமறத் தெளிதல்

ஸம்யக் தரிசனம் ஆகும்; அந்த அறிவு காட்சியிலேயே பொருந்தி நிற்றல் மாமுனிவர்களின் ஒழுக்கமாகும். மற்றையோர்க்கு குப்தி, சமிதி முதலாகப் பலவிதமாகக் கூறப்படும். அவைகளையும் சம்வரை நிர்ஜ்ஜரை முதலியவற்றையும் மேலே தெரிவிக்கப் படும். 20

42 𑌏𑌕𑍋 𑌮𑍇 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 ॥

ஏகோ மே ^{5}சா^{5}ச்வத ^{5}ச்சாऽத்மா ஜ்ஞாந ^{3}தர்^{5}சந லக்ஷண:
சேஷா ^{3}பஹிர் ^{4}பவா ^{4}பாவா: ஸர்வே ஸம் யோ^{3}க லக்ஷணா:

ஜ்ஞாந
தர்சந
லக்ஷண:
ஆத்மா ஏக:
மே சாச்வத:
சேஷா:
பஹிர்பவா:
ஸர்வேபாவா:
மே ஸம்யோக
லக்ஷணா:

இயற்கைக் குணங்களாகிய அறிவு காட்சி மயமான ஆத்மா ஒருவனே, என்னிடம் எக்காலத்தும் அழியாமல் இருப்பவன்; அறிவு காட்சி மயமான அந்த ஆத்மன் தவிர (பாஹ்யங்களாகிற) புறம்பே யிருக்கின்ற உடலும், அதன் சம்பந்தத்தாலான புத்திரன், மித்திரன், மனைவி, மனை, தனம், தானியம், வேலையாள், பசு, வாகனம் முதலானவை யாவும், (என் ஆத்மனுக்கு) எனக்கு சேர்க்கையாக வந்து சேர்ந்தனவே யாகும்; (எனவே, நிலையில்லாதனவே யாகும்.) 21

43 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

ஸம்யோ^{3}க மூலம் ஜீவேந ப்ராப்தா ^{3}துக்^{2}க பரம்பரா
தஸ்மாத் ஸம்யோ^{3}க ஸம்^{3}பந்^{4}தம் த்ரி^{4}தா ஸர்வம்
[த்யஜாம்யஹம்.

ஜீவேந ஸம்யோக மூலம் துக்க பரம்பரா ப்ராப்தா தஸ்மாத் அஹம் ஸம்யோக ஸம்பந்தம் ஸர்வம் த்ரிதா த்யஜாமி	ஜீவனுல், பாஹ்யப் பொருள்களின் மேல் ஏற்பட்ட பற்றின் (மோகங்) காரணமாக ஈட்டிய வினைகளின் உதயத்தாலேயே துன்பங்களின் வரிசை ஒன்றின்மேல் ஒன்ருக அடையப்படுகிறது; ஆதலால் யான், என்னுடைய தல்லாதவற்றை, என்னுடையதாக எண்ணி, சேர்த்துக் கொண்ட, அப்பொருட் பற்றனைத்தையும் மன வசன காய (த்ரிகரண) சுத்தி பூர்வகமாக விட்டுத் துறக்கின்றேன்.

ஸாமாயிகத்தை மேற்கொண்டவன், தன்னுடையதல்லாத வற்றை மயக்கத்தால் தன்னுடையதென்றெண்ணி பற்று கொண்ட காரணத்தினுல், வினையின் தொடர்ச்சி மாறி மாறி வந்து சேர்கிறது; அத் துன்பங்களின்னின்றும் விலகி, ஆத்மன் தன் நிலைமையை அடையவேண்டுமாயின், பாஹ்யப் பொருள்களின் மேல் கொண்ட பற்றை விட்டுத் துறப்பதே முதல் கடமையாதலின், அவைகளை முற்றும் துறக்கின்றேன் என்று முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பது குறிக்கோள்.

44 *𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।*
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌶𑍍𑌯𑌚𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌮 ॥

ஏவம் ஸாமாயிகாத ஸமயக் ஸாமாயிகம²கண்³டிதம
வர்த்ததாம் முக்தி மாநிந்யா வ⁵ச்ய சூர்ணுயிதம் மம.

ஏவம் ஸாமாயிகாத் ஸம்யக் ஸாமாயிகம் முக்தி மாநிந்யா: வச்ய சூர்ணுயிதம் மம அகண்டிதம் வர்த்ததாம்.	இவ்வண்ணம் என்ஞல் ஏற்றுக் கொண்ட ஸாமாயிக விரதத்தினின்றும் ஏற்படும் நன்மை மிக்க (இன்ப துன்பம் எது வந்து போதிலும் சமானமாக எண்ணுவ) தாகிய ஸாமாயிக பக்தியானது; முக்தி யென்னும் கன்னிகையை வசம் செய்யத்தக்க சூர்ணமாகும்; அத்தகைய இது என்னிடம் இடைவிடாமல் வர்த்திக்கட்டும் (என்றும் நழுகாமல் நிலைக்கட்டும்) என்பதாம்.

ஸாமாயிக விரதம் விருப்பு வெறுப்பு அற்ற தன்மைய தாகலின்; அது, முக்தியை அடைவிக்கும் என்று குறிப்பிட்டார். முக்தியை கன்னிகையாகக் கூறியதற் கேற்ப, ஸாமாயிக விரதத்தை வசிய சூர்ணமாக உருவகம் செய்தார் ஆசிரியர். இவ்வாறு கூறுதல் கவி மரபு, இதனை, இறைவன்மேல் கொண்ட பக்தியே, முக்தி யென்னும் கன்னிகையை மணப்பதற்குப் பரியம் போன்றுளது என்ற கருத்தில், *வாதீப சிம்மசூரி* யென்பவரால்,

"ஸ்ரீ பதிர் பகவான் புஷ்யாத் பக்தானும் வஸ்ஸமீஹிதம்
யத் பக்தி சுல்கதாம் ஏதி முக்தி கந்யா கரக்ரஹே"

என்று *க்ஷத்ர சூடாமணியில்* கூறியிருப்பது காண்க. வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லாத வீரன் கூறியதே வேண்டுதல் வேண் டாமையாகிய ஸாமாயிகம் என்க, 23

45 𑌅𑌣𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌰𑌤𑌞𑍍𑌚
𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍇𑌦𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂
𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌽𑌽𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌞𑍍𑌚 ॥

அணு வ்ரதஞ்சைவ ^{3}குண வ்ரதம்ச
^{5}சிக்ஷா வ்ரதம் பஞ்ச வி^{4}தம் த்ரி^{4}பே^{3}தம்
சதுர் வி^{4}தஞ்சேதி ^{3}குருப ^{3}திஷ்டம்
மஹ்யம் ஸ^{3}தாऽऽஸ்தாம் விமலம் ^{3}த்ரு^{4}டஞ்ச.

இதி மஹ்யம் குரு உபதிஷ்டம் பஞ்ச விதம் அணுவ்ரதம் த்ரிபேதம் குணவ்ரதம் சதுர்விதம் ச சிக்ஷா வ்ரதம் ச இதி விமலம் த்ருடம் ச ஸதா ஆஸ்தாம்	இல்லற தருமத்தை மேற்கொண்ட என் பொருட்டு அதற்கு உறுதுணையாகி; அருகர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர் ஆகிய மூவர் குருக்களாலும் அறவுரையின் மூலம் அருளிச் செய்யப்பட்ட *அணுவிரதம்* ஐந்து, *குணவிரதம்* மூன்று, *சிக்ஷா விரதம்* நான்கு • ஆகிய பன்னிரண்டும் என்னிடம் களங்கமின்றி பரிசுத்தமாகவும், உறுதியாகவும் எப்பொழுதும் நிலைத்திருக் கட்டும்.

1. எவ்வுயிரையும் கொல்லாமையும், 2, அறவுரை தவிர மற்றவை பேசாமையும், 3. பிறர் பொருள்களை விரும்பாமையும், 4. மாதரையே விரும்பாமையும், 5. அகப்பற்று புறப்பற்றின்றி இருத்தலும் ஆகிய ஐந்தும் முனிவர்களுக்கு உரிய **மகா விரதம்** எனப்படும்: இல்லறத்தார் இவ்வைந்தையும் ஓரளவு ஏற்று நிகழ்வதனால் அது, *அணு* விரதம் என்று கூறப்படும். அவை, 1. ஓரிடம் விட்டு ஓரிடம் நகரும் தன்மையுள்ள இரண்டறிவு முதலாக ஐயறிவு வரை உள்ள உயிர்களைக் **கொல்லாமையும்**, 2. தனக்கும், பிறருக்கும் தீமை தருவதாகிய **பொய்**யுரையாமையும், 3, பிறர் பொருளை **கள்ளாமை**யும் (பிறர் மனமாறக் கொடாத பொருளை அபகரிக்காமையும்), 4. தன் மனைவி தவிர மறு**மாதரை விரும்பாமை**யும், 5. தேவைக்கு வேண்டியவை தவிர மற்றவைகளில் பேராசை யின்றி யிருத்தலாகிய **மிகு பொருள் விரும்பாமை**யும் ஆகிய ஐந்தும் பஞ்ச **அணு விரதம்** என்று கூறப்படும். இவற்றோடு (எண்ணற்ற தீவினைக்கும், உயிர் கொலைக்கும் காரணமாகிய) 6. **தேன்**, 7. **புலால்**, 8, **கள்** ஆகியவற்றை உண்ணுவதில்லை யென்று விரதம் மேற்கொள்ளல், எண்வகை மூல குணம் என்று கூறப்படும். இனி, அத்தி, ஆல், அரசு, கல்லாலன், இலந்தம் ஆகிய இவைகளின் பழங்களைப் புசியாமலிருப்பதும் தேன், புலால், கள் உண்ணமலிருப்பதும் ஆகிய இந்த எட்டும் மூலகுணம் என்றும், கொல்லாமை முதலிய ஐந்தும், விரதம் என்றும் கூறுவதுண்டு.

திக் விரதம், அனர்த்த தண்டவிரதம், போகோப போக பரிமாண விரதம் என்ற மூன்றும் *குண* விரதம் என்றும், தேச விரதம், ஸாமாயிக விரதம், ப்ரோஷதோபவாச விரதம், அதிதி ஸம் விபாக விரதம் என்ற நான்கும் *சிக்ஷா* விரதம் என்றும் கூறப்படும். அவை வருமாறு ;

1. *திக் விரதம்* - கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு என திக்கு நான்கு, மூலைகள் நான்கு, மேல் கீழ் ஆக பத்து திக்குகளிலும் (வெகு தொலைவுவரை) எல்லை வகுத்துக் கொண்டு, அதற்குமேல் எவ்வித காரணத்தை முன்னிட்டும் யான் செல்வதில்லை என்று விரதம் மேற்கொள்ளல்.

2. *அனர்த்த தண்ட விரதம்*-பயனில்லாத வீண் காரியங்களைச் செய்யாமல் கவனமாக நடந்து கொள்கிறேன் என்று விரதம் மேற்கொள்ளல்: (அர்த்தம் - ப்ரயோஜனம்).

3. *போகோப போக பரிமாண விரதம்* - போக உப போகப் பொருள்களை (நுகருமிடத்து) மெட்டு செய்து (மிதம் செய்து) நுகர்தல்.

(1) *தேச விரதம்,* தேசாவகாசிகம் எனவும் வழங்கும். திக் விரதத்துக்குக் கூறியது போலவே அவ்வப்போது நாள், மாதம், வருஷம் முதலியவற்றை வரையறுத்து, ஊர்களையும், நதி முதலானவைகளையும் எல்லையாக ஏற்று, விரதம் மேற்கொள்ளல்.

(2) *சாமாயிக விரதம்*-வேண்டுதல் வேண்டாமை யின்றி ஆத்ம பாவனை செய்தல். கிரியா பாராயணம் செய்தல் முதலியன வாகும். (இது விடியற் காலையிலும், நடுப்பகலிலும், மாலையிலும் ஏற்று நடப்பது வழக்கமாக வுள்ளது.)

(3) *ப்ரோஷத உபவாச விரதம்* - போசத உபவாசம் எனவும் வழங்கும், அஷ்டமி, சதுர்தசி முதலிய பஞ்ச பர்வங்களில்; உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன ஆகிய நால் வகை உணவையும் துறந்து உபவாசமாக இருத்தல். உப, ஸமீபே என்பது தாது பாடமாதலின், தன் ஆத்மனிடத்திலேயே நழுகாமல் வர்த்திப்பது உபவாஸம் எனப்படும். உண்பன முதலிய நான்கு வகை உணவுகளைமட்டும் துறந்து மனக்கிலேச மடைதல் *'ரங்கணம்'* (பட்டினி) எனப்படும். உபவாசத்துக்கு முந்தின நாளும் மறுநாளும் பகலில் ஒரு வேளை மட்டும் உணவு உட்கொள்ளல். ப்ரோஷத உபவாசம் எனப்படும.

"உண்டி மறுத்த லுபவாசம் போசதம்
உண்ட லொருபோ தெனல்," அருங்கலச் செப்பு 125.

(4) *அதிதி ஸம் விபாகம்,* இது வையாப்ருத்யம் எனவும் வழங்கும். இல்லறத்தார், முனிவர், ஆர்யகை முதலியோருக்கு;

உணவு, மருந்து, திருவற சம்பந்தமாகிய நூல் ஆகியவற்றை தானமாகக் கொடுப்பதும், அபயதான மளிப்பதும், அல்லது (ஆவாஸம்) இடம் அளிப்பதுமாகும். (அதிதி - திதியைக் கருதாமல் எந்நாளிலும், தங்கள் சக்திக்குத் தக்கவாறு உபவாசம் முதலிய தவத்தை மேற்கொள்ளல் அதிதிஸம் விபாகம்)என்பதாம்.

இவ் விரதங்கள் ஒவ் வொன்றினுக்கும் ஐந்து ஐந்து பாவனை களும், அவ்வாறே ஐந்தைந்து அதீசாரங்களும் ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. ஈண்டு, அவற்றை யெல்லாம் கூறப் புகின் நூல் விரியுமாதலின் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டது. இவற்றை இன்னும் விரிவாக அறிய விரும்புவோர், அருங்கலச் செப்பு 83, முதல் 142 வரையிலும், க்ஷத்ர சூடாமணி காவியம், 414, 415 - ஆம் சுலோகங்களிலும், அஷ்டபதார்த்த சாரத்திலும், பதார்த்த சாரத்திலும், மேரு மந்தரம் 356-ஆம் செய்யுளிலும் அதன் உரையிலும், தத்துவார்த்த சூத்திரத்திலும், நல்லறத்தில் வெளியிட்ட, *'பகவான் விருஷபதேவர்'* என்ற தமிழ் மொழிப் பெயர்ப்பிலும் கண்டு கொள்க.

இனி, குணவிரத சிக்ஷா விரதங்களை மேற்கூறியவாறின்றி, "திக் தேசாநர்த்த தண்ட விரதி ஸாமாயிக ப்ரோஷதோபவாஸ உப போக பரிபோக பரிமாணஅதிதி ஸம் விபாக வ்ரத ஸம்பந் நச்ச" என்று கூறியதைக் கொண்டு திக், தேச, அநர்த்த தண்ட விரதம் என்ற மூன்றும் குணவிரதம் என்றும், மற்றவை நான்கும் சிக்ஷா விரதம் என்றும் கூறியிருப்பன (பொருந்தா உரையாகும்) அசதி மறதியினுல் ஏற்பட்ட வழு என்றேகோடல் வேண்டும். 24

46 அத *ஶ்ராவணமாஸஸ்ய ஶுக்லபக்ஷ ஶ்ரேஷ்டாஹ்நி
ஜாயந்தாஹ்நி ஜைவதாஸ்வதந்த்ர ஸஹ † ப்ரதிபந்
நக்ஷத்ர ஜஹாவவஷ்க்ரியாயாம் வஷவஷா ஆயஷாந

* பா. பே. ஆஷாட மாஸஸ்ய, சுக்லபக்ஷஸ்ய.

† முன் 41-ஆம் பக்கத்தில் கூறியவண்ணம் மாதங்களையும் தினங்களையும் முறைப்படி கூறிக்கொள்க.

𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌕𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌕𑌰𑍋
𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 ॥

அ[2]த ஆஷா[4]ட மாஸ [5]சுக்ல பக்ஷ ஆஷ்ட்டான்னிக மாத்யாந்நிக [3]தேவதா ஸ்தவநேந ஸஹ ப்ர[2]தம[3]திந நந்[3]தீ[5]ச்வர மஹா பர்வ க்ரியாயாம் பூர்வா சார்யா²நுக்ரமேண ஸகல கர்ம க்ஷயார்த்[4]தம்[4] பாவ பூஜா வந்[2]தநா ஸ்தவ ஸமேதம் ஸ்ரீமத் ஸி[3]த்[4]த [4]பக்தி காயோத் ஸர்க்[3]கம் கரோம்யஹம்.

அத அஹம் ஆஷாட-மாஸ சுக்லபக்ஷ ஆஷ்டாந்நிக மாத்யாந்நிக தேவதா ஸ்தவநேந ஸஹ ப்ரதமதிந நந்தீச்வர மஹா பர்வ க்ரியாயாம் பூர்வ ஆசார்ய அநுக்ரமேண ஸகல-கர்ம க்ஷயார்த்தம் பாவபூஜா வந்தநா ஸ்தவ ஸமேதம் ஸ்ரீமத் ஸித்த பக்தி காயோத் ஸர்க்கம் கரோமி	அதன்பிறகு யான், ஆடிமாதத்து சுக்கில பக்ஷத்து அஷ்டமி முதலாக பௌர்ணமி வரையிலும் (எட்டு நாளைக்கும்) ஏற்று நடத்தும் விரத தினங்களில் மத்தியான காலத்தில் செய்யும் நவ தேவதா ஸ்துதி யோடு கூடி, நந்தீச்வர பர்வத்தின் முதல் நாள் காரியத்தில், பூர்வாசாரியர்களால் ஏற்று நடந்த முறைப்படியே (என்னுடைய) எல்லா கர்மங்களும் நாசமாகும்பொருட்டு, பரிணமத்தினல் செய்யும் பாவபூஜை, வந்தனை. ஸ்தோத்திரம் முதலியவற்ருேடு கூடி முக்தியெய்தின சித்த பரமேஷ்டிக ளுடைய பக்தி (பூர்வகம் யானும் அந்) நிலையை அடையவேண்டி அதற்குத் தக்க காயோத் ஸர்க்கத்தை முறைப்படி ஏற்றுச் செய்கின்றேன். 25

ஸாமாயிகம் முற்றும்.

---o---

॥ ஒழ ॥

॥ அத்தாரி ஊ௦மஊழ ॥

சத்தாரி மங்களம்

47 *ஊஷொவஞ்ஊணொமொ௦காரொ ஷவ்வபாவவணாஷணொ ।*
ஊ௦மஊாணஞ்ஞ ஷவ்வெஷ௦ வஃஊ௦ ஹொஹி ஊ௦மஊழ ॥

ஏஸோ பஞ்ச ணமோங்காரோ ஸவ்வ பாபப் பணாஸணோ
மங்களாணஞ்ச ஸவ்வேஸம் ப^{3}டமம் வோஹி மங்களம்

ஸவ்வ பாப பணா- ஸணோ, ஏஸோ பஞ்ச நமோங்காரோ, வ: ஸவ்வேஸம் மங்களாணம் ச படமம் மங்களம் ஹி — எல்லாப் பாவத்தையும் நாசம் செய்யத் தக்க இந்தப் பஞ்ச பரமேஷ்டிகள் பொருட்டுச் செய்யும் வணக்கம் உங்களுக்கு ·(நீங்கள் செய்யவேண்டிய) எல்லா மங்களங்களுக்கும் முதலில் செய்ய வேண்டிய மங்களமாகும். 26

48 *ஓ௦ அத்தாரிஊ௦மஊ௦ ;- அரஹந்தாஊ௦மஊழ, ஸிஃதாஊஜஊழ, ஸாஹூ ஊஜஊழ, கெவலிவணத்தொ யஜொ ஊஜஊழ ॥ அத்தாரி ஊொமுத்தஊா :- அரஹந்தா ஊொமுத்தஊா, ஸிஃதா ஊொமுத்தஊா, ஸாஹூ ஊொமுத்தஊா கெவலி வணத்தொ யஜொ ஊொமுத்தஊா ॥ அத்தாரி ஸரணம் வவஜ்ஜாமி, அரஹந்தெ ஸரணம் வவஜ்ஜாமி, ஸிஃதெ ஸரணம் வவஜ்ஜாமி ஸாஹூ ஸரணம் வவஜ்ஜாமி, கெவலிவணத்த௦ யஜ: ஸரணம் வவஜ்ஜாமி ॥*

ஓம் சத்தாரி மங்^{3}களம்:—அரஹந்தா மங்^{3}களம், ஸி^{3}த்^{4}தா மங்^{3}களம், ஸாஹூ மங்^{3}களம, கேவலி பண்ணத்தோ ^{4}தம்மோ மங்களம்; சத்தாரி ளோ^{3}குத்தமா :— அரஹந்தா ளோ^{3}குத்தமா ^{4}ஸி^{3}த்^{4}தா ளோ^{2}குத்தமா,

ஸாஹூ ளோ[3]குத்தமா, கேவலி பண்ணத்தோ [4]தம்மோ ளோ[3]குத்தமா, சத்தாரி சரணம் பவ்வஜ்ஜாமி, அரஹந்தே ஸரணம் பவ்வஜ்ஜாமி, *ஸி[3]த்[4]தே ஸரணம் பவ்வஜ்ஜாமி, ஸாஹூ ஸரணம் பவ்வஜ்ஜாமி, கேவலி பண்ணத்தோ தம்மோ ஸரணம் பவ்வஜ்ஜாமி,

ஓம் சத்தாரி மங்களம்
அரஹந்தா
மங்களம்
ஸித்தா மங்களம்
ஸாஹூ மங்களம்
கேவலி பண்ணத்தோ
தம்மோ மங்களம்
சத்தாரி
ளோகுத்தமா
அரஹந்தா
ளோகுத்தமா
ஸித்தா ளோகுத்தமா
ஸாஹூ ளோகுத்-
தமா, கேவலி பண்-
ணத்தோ, தம்மோ
ளோகுத்தமா
சத்தாரி ஸரணம்
பவ்வஜ்ஜாமி
அரஹந்தே ஸரணம்
பவ்வஜ்ஜாமி சித்தே
ஸரணம்பவ்வஜ்ஜாமி
ஸாஹூ ஸரணம்
பவ்வஜ்ஜாமி கேவலி
பண்ணத்தோ தம்மோ
ஸரணம் பவ்வஜ்ஜாமி

இவ்வுலகிலே சிறப்புடைய மங்களங்கள் நான்கு உள; அவை, அருகத் பட்டாரகரும் மங்களகரமானவர், சித்த பரமேஷ்டிகளும் மங்களகரமானவர், (ஆசார்ய உபாத்தியாய சர்வ சாது ஆகிய) சாதுக்களும் மங்களகரமானவர், கேவலஜ்ஞானிகளால் திருமொழியின் மூலம் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவறமும் மங்களகரமானது;

உலகில் (உத்தமச்) சிறப்புடையன நான்கேயுள; அவை, அருகத் பட்டாரகர் உலக உத்தமர், அவ்வாறே, சித்த பரமேஷ்டிகளும் உலக உத்தமர், (ஆசார்ய உபாத்தியாய சர்வ சாது ஆகிய) சாதுக்களும் உலக உத்தமர்கள், கேவலிகளால் விரித்துரைத்த திருவறமும் உலகத்துள் உத்தமமானது.

ஆகவே, யான் நான்கு வகை சரணத்தையும் புகலாக அடைகிறேன். அதாவது அருகத் பட்டாரகரை சரணமாக அடைகிறேன், சித்த பரமேஷ்டிகளையும் சரணமாக அடைகிறேன்; (ஆசார்ய உபாத்தியாய சர்வ சாது ஆகிய) சாதுக்களையும் சரணமாக அடைகிறேன், கேவலியால் கூறப்பட்ட, திருவறத்தையும் சரணமாக அடைகிறேன்.

---

* பா. பே. ஸித்த ஸரணம்.

ஓம் என்பது, பஞ்ச பரமேஷ்டிகளின் நாம அக்ஷரங்களில் முதல் எழுத்து ஐந்தும் சேர்ந்ததாகலின், அவர்களை எண்ணித் துதிப்பதைக் குறிப்பிடுவதாகும். அதாவது; அருகர், அசரீரி (சித்தர்), ஆயிரியர் (ஆசாரியர்), உயாத்தியாயர், முனி (சர்வ சாது) ஆகிய பஞ்ச பரமேஷ்டிகள் பெயரின் முதலெழுத்து ஐந்து; அவற்றுள், (அ+அ+ஆ+உ+மு=ஓம்) இரண்டு அ+அ சேர்ந்தால், ஆ என்ருகும்; பஞ்ச், அ+அஸ்திகாயம் - பஞ்சாஸ்திகாயம் தர்ம், அ+அம்ருதம் - தர்மாம்ருதம் என்று சந்தியில் சேர, ஆ என்ருவது அறிக. அவ்வாறே இரண்டு ஆ+ஆ சேர்ந்தால் ஒரு; ஆ. ஆகும். ஸ்ரீலீலா + ஆயதனம் - ஸ்ரீலீலாயதநம் என்று சந்தியில் ஒரே ஆ, ஆவதனை அறிக. அவ்வாறே, ஆ+உ சேர்ந்தால் ஓ என்ருகும். கந்தா+உதகம் - கந்தோகம் என்ருவதனை உணர்க. இனி, மு என்பதின் முதல் எழுத்தாகிய ம் (+உ - மு) சேர்ந்து ஓம் என்ருயிற்று என்றுணர்க. இதனை,

“ அறிவரிய குணத்தருக னசரீரி யாயிரிய னுவாத்தி கோதஞ்
செறிவரிய முனிவரெனுந் திருநாம முதலெழுத்தோ
[ரைந்துஞ் சேர்ந்து
பிறிவரிய வோங்கார முன்னுரைப்பர் ”,
[எனக் கலம்பகத்திலும்,

“ அரஹந்தா அசரீரா ஆயிரியா தஹ உவச்சயா முணிநோ
படமக்கர ணிப்பண்ணே ஓங்கார பஞ்ச பரமேஷ்டி ”

என்று பிராக்ரதத்திலும் கூறுவதனுல் உணரலாகும்.

அதாவது, அருகருடைய முதலெழுத்தும், அசரீரியினுடைய முதலெழுத்தும் சேர்ந்தால், ஆ-என்ருயிற்று, இதனேடு ஆசாரியருடைய முதலெழுத்தாகிய (ஆ+ஆ=) ஆ, சேர்ந்தால் ஒரு ஆ, ஆயிற்று இதனேடு உபாத்தியாயருடைய முதலெழுத்தாகிய உ, சேர்ந்தால் (ஆ+உ)=ஓ என்ருயிற்று, இதனேடு முனிகளின் முதலெழுத்தாகிய; ம், சேர்ந்து ஓம் என்ருயிற்றென்க.

பதினைந்து கர்ம பூமிகளைக் குறிப்பிட்டு அவற்றுள் (முக்காலத்திலும்) விளங்கும் பஞ்ச பரமேஷ்டிகளை, அவரவர்கள் குணங்களைக் கூறித் துதிக்கின்றார்.

49 𑌅𑌡𑍍𑌢𑌾𑌇𑌜𑍍𑌜𑍇𑌸𑍁 𑌦𑍀𑌵𑍇𑌸𑍁, 𑌦𑍋𑌸𑍁 𑌸𑌮𑍁-
𑌦𑍍𑌦𑍇𑌸𑍁, 𑌪𑌣𑍍𑌣𑌰𑌸 𑌕𑌮𑍍𑌮𑌭𑍂𑌮𑌿𑌸𑍁, 𑌜𑌾𑌵 𑌅𑌰𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾
𑌣𑌂 𑌭𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑌾𑌣𑌂 𑌆𑌦𑌿𑌯𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌿𑌤𑍍𑌥𑌯𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌜𑌿𑌣𑌾
𑌣𑌂 𑌜𑌿𑌣𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌿𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌣𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾
𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌿𑌵𑍍𑌵𑍁𑌦𑌾𑌣𑌂, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌯𑌡𑌾𑌣𑌂; 𑌪𑌾𑌰𑌯𑌡𑌾𑌣𑌂
𑌧𑌮𑍍𑌮𑌾𑌇𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌂; 𑌧𑌮𑍍𑌮𑌦𑍇𑌸𑌯𑌾𑌣𑌂; 𑌧𑌮𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯𑌗𑌾𑌣𑌂
𑌧𑌮𑍍𑌮𑌵𑌰 𑌚𑌾𑌉𑌰𑌙𑍍𑌗 𑌚𑌕𑍍𑌕𑌵𑌟𑍍𑌟𑍀𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌣𑌂,
𑌣𑌾𑌣𑌾𑌣𑌂, 𑌦𑌂𑌸𑌣𑌾𑌣𑌂, 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌣𑌂, 𑌸𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍇𑌮𑌿
𑌕𑌿𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍𑌮𑌂 ||

அ[4]ட்[4]டா இஜ்ஜேஸு. [3]தீவேஸு தோஸு ஸமு[3]த்[3]தேஸு, பண்ணரஸ கம்ம[4]பூமிஸு, ஜாவ அரஹந்தாணம் [4]பயவந்தாணம் ஆ[3]தியராணம் தித்[2]தயராணம் ஜிணணம் ஜிணுத்தமாணம் கேவலியாணம் ஸி[3]த்[4]தாணம் [3]பு[3]த்[4]தாணம் பரிணிவ்வு[3]தாணம் அந்தய[3]டாணம்; பாரய[3]டாணம்; [3]தம்மாயிரியாணம் ; [4]தம்ம[3]தேஸயாணம் ; [4]தம்மணய[3]காணம் ; [3]தம்மவர சாவுரங்[3]க சக்கவட்டீணம் [3]தேவாஹி[3]தேவாணம், ணணணம், [3]தம்ஸணணம் சரித்தாணம், ஸ[3]தா கரேமி கிரியம்மம்.

அட்டா இஜ்ஜேஸு தீவேஸு தோஸு ஸமுத்தேஸு பண்ணரஸ கம்ம பூமிஸு	ஜம்பூ த்வீபம், தாதகிஷண்ட த்வீபம், புஷ்கரார்த்த த்வீபம் ஆகிய (2½) இரண்டரைத் தீபங்களிலும், இலவணம், காளோதகம் என்ற இரண்டு சமுத்திரங்களிலும், ஐந்து பரதம், ஐந்து விதேஹம், ஐந்து ஐராவதம் ஆகிய பதினைந்து கர்மபூமிகளிலும் (முக்

ஜாவ
பயவந்தாணம்
ஆதியராணம்
தித்தயராணம்
ஜிஞணம்
ஜிணுத்தமாணம்
கேவலியாணம்
அரஹந்தாணம்
புத்தாணம்
பரிணிவ்வு தாணம்
அந்தயடாணம்
பாரயடாணம்
ஸித்தாணம்
தம்ம - ஆயிரியாணம்
தம்ம- தேசயாணம்
தம்ம- ஞயகாணம்

காலத்திலும்) எவ்வளவுபேர், (ஏனையோரால் பூஜிக்கத்தக்க) பகவன் தன்மை அடைந்தவராயும் (பகவந்தராயும்), உலகிற்கே ஆதியில் (முதன்முதலாக) திருவறத்தை உபதேசித்த தீர்த்தங்கரராயும், (அதன் பின்னர்) அந்தந்தக் காலங்களிலும் பரம்பரையாகத் திருவறத்தை உபதேசித்து வந்தவராயும், காதிகர்மங்களை மட்டும் வென்றவராயும், கைவல்ய பதவிக்குக் காரணமான கேவலஜ்ஞானத்தை அடைந்தவர்களாயுமுள்ள *அருகத்பட்டாரகர்களையும்*; முக்தியடைந்த ஆன்மாவுக்குச் சைதன்ய அறிவு இல்லையென்று கூறுகின்ற நையாயிக, வைசேஷிகர் கொள்கைகளைத் தவறு என்று தெளிவிக்கத் தக்க உண்மை அறிவோடு விளங்கியவராயும், முக்தருக்கு அறிவும் இன்பமும் யுக்தியால் கூறும் சாங்கிய மதத்தைத் தவறு என்று நிராகரித்துத் தெளிவிக்கத் தக்க ஆன்மாவின் இயற்கையறிவும், கடையிலா இன்பமும் பெற்றவராயும், ஈச்வரன் ஸர்வதா முக்தனாகவேயுளன் என்கிற மதத்தைத் தவறு என்று தெளிவிக்கத்தக்க முறையில்; பிறவியையும், காதி அகாதி வினைகளையும் வென்று, முக்தி அடைந்தவராயும், பிறவிப் பெருங்கடலின் கரையை அடைந்தவர்களாயுமுள்ள **ஸித்த பரமேஷ்டிகளையும்**; பஞ்சாசாரம், தசதருமம் முதலான ஒழுக்கங்களில் தவறாமல் நடக்கும் *ஆசார்ய பரமேஷ்டிகளையும்*; பவ்வியர்களுக்குத் திருவறத்தை உபதேசிக்கும் தன்மையுள்ள *உபாத்தியாய பரமேஷ்டிகளையும்*; திருவறம் ஒன்றே குறிக்கோளாக நின்று முக்தி நெறி

தம்மவர	யைச் சாதிக்கும் *சர்வ சாது பரமேஷ்டி*
சாவுரங்க	களையும்; தர்மமென்கிற சாதுரங்க படை
சக்கவட்டீணம்	களுக்கு(த்தலைவராயும்) சக்கரவர்த்திகளா
தேவாஹி தேவாணம்	யும், தேவாதி தேவர்களுமாகிய பரமேஷ்டி
(தாவத: ஸந்தி	கள் எவ்வளவுபேர்கள் இனி இருப்பார்
பஞ்ச பரமேஷ்டிந:	களோ, முன் இருந்தார்களோ, இப்போது
நமஸ்க்ருத்ய)	இருக்கின்றார்களோ அந்தப்பஞ்சபரமேஷ்டி
ஞ்ஞணம்	கள் அனைவரையும் நமஸ்கரித்துத் துதித்து
தம்ஸஞ்ஞணம்	(வணங்கி) நல்லறிவையும், நற்காட்சியை
சரித்தாணம்	யும், நல்லொழுக்கங்களையும் எக்காலமும்
(ஸ்வீக்ருத்ய) ஸதா	மேற்கொண்டு ஆஷ்டான்னிகக் *கிரியா*
கிரியம் மம் கரேமி	*கலாப*த்தைப் பக்தி பூர்வகம் செய்கிறேன்.

பஞ்ச பரமேஷ்டிகள் ஐவரும், ஒருவரே தவிர ஐவர் அல்ல; எவ்வாறெனில்? (பள்ளிமாணவன் ஒருவன் முதல் வகுப்பிலிருந்துப் பின், தன்னுடைய அறிவுக்கும், செயலுக்கும் தக்கவாறு மேல் வகுப்புகளில் சென்று பரீக்ஷை தேறி வீடடைவது போல), ஆசார்யராக இருந்த முனிவரே தன் அறிவும் செயலும் விளங்கப் பெற்று உபாத்தியாயராகிப் பின், அவரே சர்வ சாதுவாகிக் காதி வினையை வென்று அருகர் தன்மையை எய்தி, அகாதியையும் வென்று சித்தராவார் என்றுணர்க. அதாவது, மதி ஜ்ஞானம், சுருத ஜ்ஞானம், அவதி ஜ்ஞானம் என்ற மூன்று ஞானத்தையும் அடைந்த *ஆசார்ய பரமேஷ்ட்டி*யா யிருந்தவர், (1) மோக்ஷ மார்க்கத்தைச் சாதிக்க வேண்டி யோகத்திலிருப்பதும், (2) யோகம் முடிந்தபின் பவ்வியர்களுக்கு அறம் போதிப்பதும், (3) புதிதாகத் துறவு மேற்கொள்வோருக்குத் தீக்ஷை கொடுப்பதும் ஆகிய மூன்று செயல்களையுடையவராகியிருந்துப் பின் அவரே நான்காவது மனப்பர்யய ஞானத்தையும் பெற்று *உபாத்தியாய பரமேஷ்ட்டி*யாவார். இவர்களையே கணதரர் என்று கூறுவதும் உண்டு; சிலர் ஆசார்ய பரமேஷ்டியே கணதரர் என்று கூறுவதுமுண்டு.) இவர்கள் (1) மோக்ஷமார்க்கத்தைச் சாதிப்பதற்காக யோகத்திலிருப்பதும், (2) யோகம் முடித்து பவ்வியர்களுக்கு அறம் போதிப்பதும் ஆகிய இரண்டு

செயல் உடையவராகி யிருந்துப் பின்*அவரே *சாது பரமேஷ்ட்டி* யாகிவிடுகிறார், மோக்ஷமார்க்கத்தை சாதிப்பதாகிய யோகத்தில் இருப்பது தவிர, அறம் போதிப்பதும் இல்லையாதலின், அவர்கள் சர்வ சாது எனப் பட்டார்; அதன் பின்பு அவரே காதி வினையை மட்டும் வென்று *அருகத் பரமேஷ்ட்டி*யாகி (கேவலஜ்ஞானியாகி), தேவர்களால் இயற்றப்பட்ட கந்தகுடி, சிம்மாசனம், தாமரை முதலிய அதிசயங்களைப் பெற்று அறம் போதிக்கின்றார்; அதன் பின்பு அவரே (அரகந்தரே) அகாதி வினையையும் வென்று *சித்த பரமேஷ்ட்டி*யாகி முக்தியடைகின்றார் என்றுணர்க.

இனி, *கர்மபூமி* முதலியவற்றின் விவரமாவன:—நாம் வசிக்கும் பூமியாகிய இது '*ஜம்பூ த்வீபம்*' எனப்படும், இது தட்டையாயும், வட்ட வடிவமாயும், இலக்ஷயோசனை பரப்புள்ளதாயும் (மூவுலகத்துக்கும் மத்தியில் உள்ளதாயும்,) இருக்கிறது. இந்த ஜம்பூ த்வீபத்தைச் சுற்றிலும் இலவண (உப்பு) சமுத்திரம், (ஆரக்கால் நீங்கிய வண்டிச் சக்கர வட்டையின் வளையம் போல,) இரண்டு லக்ஷ யோசனைப் பரப்பில் சூழ்ந்திருக்கிறது; இங்ஙனமே ஒன்றை ஒன்று சூழ்ந்து, ஒன்றற்கொன்று இரட்டித்த அளவுள்ளனவாகி, 1. ஜம்பூ த்வீபம், இலவண சமுத்திரம், 2. தாதகி ஷண்ட த்வீபம், காளோதக சமுத்திரம், 3. புஷ்கர வர த்வீபம், புஷ்கர வர சமுத்திரம், 4. வாருணிவர த்வீபம், வாருணிவர சமுத்திரம், 5. ருசகவர த்வீபம், ருசகவர சமுத்திரம், 6. புஜகவர த்வீபம், புஜகவர சமுத்திரம், 7. க்ரௌஞ்சவர த்வீபம், க்ரௌஞ்சவர சமுத்திரம், 8. *நந்தீச்வர* த்வீபம், நந்தீச்வர சமுத்திரம் என இவ்வாறே எண்ணற்ற பல த்வீபங்களும், பல கடல்களும் உள்ளன. அவைகளின் கடைசியிலுள்ளவை, சுயம்பு ரமண த்வீபமும், சுயம்பு ரமணக் கடலுமாகும்.

---

* பல முனிவர் கூட்டங்களுக்குத் தலைவர் ஒருவர் இருப்பார். அவர், தம் கடைசி காலத்தில் சங்கங்களில் உள்ள சிறந்த (அவதி) ஜ்ஞானிக்குத் தன் பதவியை அளித்துத் தான் சர்வ சாதுத் தன்மையை அடைவது மரபு.

16 லக்ஷ யோசனை அகலமுள்ள புஷ்கரவர த்வீபத்தின் (வெளிப்) பாதியில், 8 லக்ஷ யோசனை அகலத்தில், சுற்றிலும் மானுஷோத்தர பர்வதம் (என்னும் மலை) சூழ்ந்திருப்பதனுல், மனிதர் வாழும் இடம்; ஜம்பூ த்வீபம் 1. தாதகி ஷண்ட த்வீபம் 1. புஷ்கரார்த்த த்வீபம் (அர்த்தம் - பாதி) $\frac{1}{2}$ ஆக ($2\frac{1}{2}$) இரண்டரைத் த்வீபமும் லவண காளோதக மென்ற இரண்டு சமுத்திரமும் ஆகிய 45 லக்ஷ யோசனை ஆகும்.

அதாவது, லவண சமுத்திரம் 2 லக்ஷம், தாதகி ஷண்ட த்வீபம் 4 லக்ஷம், காளோதக சமுத்திரம் 8 லக்ஷம், புஷ்க ரார்த்தம் 8 லக்ஷம், ஆக ($2+4+8+8=22$) ஒரு பக்கத் திற்கு 22 லக்ஷம்; இரண்டு பக்கத்திற்கு $22+22=44$ லக்ஷம்; இதனேடு ஜம்பூ த்வீப விஸ்தாரம் ஒரு லக்ஷம் சேர ($44+1=45$) நாற்பத்தைந்து லக்ஷ யோசனை என்ப. கடல் மையத்திலிருந்தும் மாமுனிவர்கள் வினை வென்று வீடடைவதனுலும், இந்த நாற்பத் தைந்து லக்ஷ யோசனையே சித்தர் சிலையின் அளவாகக் கூறி யிருப்பதனுலும், ஈண்டு, ''தோஸு ஸமுத்தேஸு'' என்று இரண்டு கடலையும் ஒருங்கே கூறினுர் ஆசிரியர்.

அதன் விவரமாவன:—மாமுனிவர்கள் தங்கள் தபோ மாகாத் மியத்திற்குத் தக்கவாறு, பலவிதமான *சாரண* ரித்தியை அடைவர். அவர்களில், (நீரின்மேல் தங்கள் பாதம், நீரில் அழுந் தாமல் செல்லும்) ஜலகதர், (பூமியில் பாதம் படாமல் நாலங் குலத்துக்கு மேல் செல்லும்) ஸ்தலகதர், (பறவைகள் பறந்து செல்வது போல, வான்வழியாகச் செல்லும்) * ஆகாச சாரணர் முதலாகப் பல வகை உண்டு. அவர்கள் ஒரு நாட்டை விட்டு மற்ருெரு நாடு செல்லும்போதும், ஒரு த்வீபத்தை விட்டு மற் ருெரு த்வீபத்துக்குச் செல்லும்போதும்; கடல் மையத்தில் செல் லும்போது (வழிப்போக்கன் ஒருவன் தன் உயிர் பிரியவேண்டிய நியதி ஏற்படுமாயின், அவ் வழியிலேயே உயிர் நீங்குவதை நாம்

---

* (இதன் விபரம் பதார்த்த சாரத்திலும், மேருமந்தரம் சமவ சரண சருக்கத்திலும் கூறியிருப்பது கண்டு கொள்க.

காண்பது போலத்) தாங்கள் முக்தி யடைய வேண்டிய காலம் நெருங்கிவிட்டதாயின், அவ்விடமே கால் நிலந் தோயாக் கடவு ளாக விளங்கி, வினை வென்று, வீடுபேறு அடைவதும் உண்டு.

வட்டமாகவுள்ள ஜம்பூ த்வீபத்தைச் சூழ்ந்துள்ள தாதகி ஷண்ட த்வீபமும், புஷ்கரார்த்த த்வீபமும் ஆகிய இரண்டின் தெற்கிலும் வடக்கிலும் இஷ்வாகாரம் என்னும் நான்கு மலைகள் தெற்கு வடக்கு * 24, லக்ஷ யோசனை நீளம் நீண்டு வளர்ந்திருப் பதனால், அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் இரண்டிரண்டு பாகமாகப் பிரிந்து, ஜம்பூ த்வீபத்தோடு (தாதகி ஷண்ட த்வீபத்தின் பிரிவு இரண்டு, புஷ்கரார்த்த த்வீபத்தின் பிரிவு இரண்டு ஆக) ஐந்து பிரிவு ஆகின்றது; அவ் வைந்திலும் மையத்தில் *மகமேரு* என்னும் பொன் மலைகள் ஐந்து அமைந்திருக்கின்றன. மற்றும், ஜம்பூ த்வீபம் 1 தாதகி ஷண்ட த்வீபத்தின் பிரிவு 2. புஷ்கரார்த் தத்தின் பிரிவு 2, ஆகிய ஐந்திலும், ஹிமவான், மஹா ஹிமவான், நிஷதம், நீலி, ருக்மி, சிகரி என்ற ஆறு (குலகிரி) மலைகள் குறுக்கே வீழ்ந்து; அதனால், *பரதம்*, ஹைமவதம், ஹரிவர்ஷம், *விதேகம்*, ரம்யகம்; ஹைரண்யவதம்; *ஐராவதம்* என, ஏழு நாடாகப் பிரிந்து (5) 6 = 30; மலைக்கு 5 + 7 = 35) நாடுகள் முப்பத்தைந்து ஆயின.

அவற்றுள் தெற்கில் உள்ள ஐந்து பரதமும், வடக்கில் உள்ள ஐந்து ஐராவதமும், மத்தியிலுள்ள ஐந்து விதேகமும் ஆகிய 15-நாடுகளும் *கர்ம பூமி* என்றும், ஏனைய 20-நாடுகள் *போக பூமி* என்றும், அவற்றுள்ளும் விதேகநாடு *ஐந்தும்* எக்காலத்தும் கர்ம பூமியாகவே இருப்பதனால் *நியத* கர்மபூமி யென்றும், பரத ஐராவதம் *பத்தும்* போக பூமியாகவும் கர்ம பூமியாகவும் (உத் ஸர்ப்பிணி, அவஸர்ப்பிணி ஆகிய காலங்களில்) மாறுவதனால் *அநியத* கர்மபூமியென்றும் வழங்கப்படும். இவற்றையே " பண் ணரஸ கம்ம பூமிஸு " என்று குறிப்பிட்டார் ஆசிரியர்.

---

*ஒரு பக்கத்தின் நீளம் 22, யோசனையில் கடல் 10 யோசனை போக ஒரு பக்கத்திற்கு 12 யோசனை; இரு பக்கம் சேர்ந்து 24 ஆகும். அதாவது, தாதகி ஷண்ட த்வீபத்தின் தெற்கில் 4; வடக்கில் 4; புஷ்கரார்த்த த்வீபத்தில் தெற்கில் 8, வடக்கில் 8-ஆக (4 + 4 + 8 + 8 = 24) இருபத்து நான்கு ஆகும்.

மகமேரு, விதேகம், போகபூமி முதலியவற்றின் உண்மையை நூல்கள் வாயிலாக அறிய விரும்புவோர், ஜினமத நூல்களிலும், வால்மீகி இராமாயணம் கிஷ்கிந்தா காண்டம் 43-வது சருக் கத்தில், 33-வது சுலோகத்திலிருந்து 57-வது சுலோகம் வரை யிலும் கூறப்பட்டுள்ள வடமொழி சுலோகங்களிலும் கண்டு கொள்க.

இனி, 'கேவலியாணம்' என்பதற்கு, (1:) தீர்த்தங்கர கேவலிகள், (2.) இரண்டு நாழியில் காதி, அகாதி கர்மங்களை வென்று முக்தி யடைந்த (தருமர், பீமர், அருச்சுனர் முதலிய) அந்தர் முகூர்த்த கேவலிகள், (3.) ஜீவந்தரர் முதலிய இதர கேவலிகள் என்று கூறினும் அமையும், (கணதரர் சுருத கேவலி யெனப் படுவார்).

தருமம் முதலியவற்றை படைகளாகக் கூறும் வழக்கினை "ஒளிறுதேர் ஞானம் பாய்மா" என்ற சிந்தாமணி (3074-ஆம்) செய்யுளிலும், சூளாமணி முக்திச் சருக்கத்திலும் கண்டு கொள்க: "தேவர் தம் தேவர்க்கும் தேவா" என்பர் நீலகேசியிலும். 3

கரெமி ஹந்தெ ஸாமாயியம் ஸவ்வஸாவஜ்ஜொகம் பச்சக்காமி ஜாவஜ்ஜீவம் திவிஹெண மணஸா, வசியா, காயெண ண கரெமி, ண காரயெமி, அண்ணம் கரந்தம் விண ஸமணு மண்ணாமி। தஸ்ஸ ஹந்தெ அஇயாரம் பஃடிக்கமாமி; ணிந்தாமி கரிஹாமி அப்பாணம்; ஜாவ அரஹந்தாணம் ஹயவந்தாணம் பஜ்ஜுவாஸம் கரெமி தாவ காலம் பாவகம்மம் துச்சரியம் வொஸராமி ணமொ ஹரிணம் ॥ (ஜவ:)

கரேமி [4]பந்தே ஸாமாயியம், ஸவ்வ ஸாவஜ்ஜ ஜோ[3]கம் பச்சக்[2]காமி ஜாவஜ்ஜீவம் திவிஹேண மணஸா, வசியா, காயேண ண கரேமி, ண காரயேமி, அண்ணம் கரந்தம் விண ஸமணு * மண்ணுமி, தஸ்ஸ [4]பந்தே அயி

---

* பா. பே. மண்ணுமி திவிஹேண பச்சக்காமி.

சாரம் ப[3]டிக்கமாமி, நிந்[3]தாமி அப்பாணம் கரஹாமி அப் பாணம், ஜாவ அரஹந்தாணம் [4]பயவந்தாணம் பஜ்ஜு வாஸம் கரேமி தாவகாலம் பாப கம்மம் [3]துச் சரியம் [4]வோஸ ராமி ணமோ ஹூணம். *(ஜபம்) 4

பந்தே ஸாமாயியம்
கரேமி ஸவ்வ
ஸாவஜ்ஜ ஜோகம்
ப ச் ச க் கா மி
ஜாவஜ்ஜீவம்
மணஸா வசியா
காயேண ணகரேமி
ண காரயேமி
கரந்தம் அண்ணம் வி
ண ஸமணு மண்ணுமி
திவிஹேண
பச்சக்காமி
பந்தே தஸ்ஸ
அயிசாரம்
படிக்கமாமி
அப்பாணம்
நிந்தாமி
அப்பாணம்
கரஹாமி
அப்பாணம்
ஜாவ பயவந்தாணம்
அரஹந்தாணம்
பஜ்ஜுவாஸம்
கரேமி தாவ காலம்

ஞானவானே! மேற்கூறிய சாமாயிகத்தைச் செய்கிறேன்; (எவ்வாறெனில்?) குற்றங்கள் அனைத்துக்கும் காரணமான மன, வசன, காய வியாபாரங்களை, இப்போது அறவே விட்டுவிடுகிறேன், இனி மேலும் அவ்விதக் குற்றங்களை என் உயிர் உள்ளவரை, உள்ளம், சொல், உடல் ஆகிய மூன்றினாலும் செய்யேன், பிறரொருவரைக் கொண்டும் செய்விக்கமாட்டேன், பிறர் ஒருவர் செய்கின்றதையும் அனுமதிக்கமாட்டேன் (சம்மதிக்க மாட்டேன்); ஆதலால், அவைகளை மன, வசன, காய சுத்தியோடு விட்டுத் துறக்கின்றேன்; பட்டாரகனே! சாமாயிகக் காரியத்தின் (விரதத்தின்) அதீசாரத்தையும், (சாமாயிகம் நிறைவேறாமல் தடுக்கும் செயல்களையும்) விட்டுவிடுகிறேன்: இந்நாள்வரை இச்செயலில் ஈடுபடாத என்) ஆத்மனையும் நிந்திக்கின்றேன்; அதனுக்கே இறைவனை சாட்சியாக வைத்து (என்னை நிந்தித்து) விட்டுவிடுகிறேன்; எவ்வளவு காலம்வரை பகவந்தரான (பூஜ்யரான) அரஹந்தர்களை (பிரதி உபாஸநம்) சேவை புரிதலைச் செய்கின்றேனே, அவ்வளவு காலம் வரையில்,

* சத்தாரி மங்களம் முடிந்தவுடன் மூன்று சுற்று (27 தரம்) நவ தேவதா மந்திரத்தை உச்சரித்து ஜபம் செய்யவும்.

பாப கம்மம்-துச் சரியம், போஸராமி ணமோஹூணம்	தீவினையைத் தருகின்ற தீய எண்ணங்களை யும், தீமைதரும் செயல்களையும் விட்டுத் துறந்து விடுகிறேன், நமஸ்கரிக்கிறேன்.

சாமாயிக பக்தியை மேற்கொண்ட ஒருவனே, ஏனைய சித்த பக்தி முதலியவைகளையும் செய்கின்ருன். ஆதலால், சாமாயிக பக்தியோடு ஏனைய பக்திகளும் தொடர்ச்சியாய் நின்று அனுகூல மாகின்றன. ஆகவே, 'ஸாமாயிகம் கரேமி' என்ருர் ஆசிரியர்.

சத்தாரி மங்களம் முற்றும்.

। 𑌥𑍋𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌂 ॥

தோஸ்ஸாமி தண்டகம் (அல்லது, தோஷ்யாமி தண்டகம்).

𑌥𑍋𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌿 𑌹𑌂 𑌜𑌿𑌣𑌵𑌰𑍇 𑌤𑌿𑌤𑍍𑌥𑌯𑌰𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍀 𑌅𑌣𑌂𑌤𑌜𑌿𑌣𑍇 ।
𑌣𑌰𑌪𑌵𑌰𑌲𑍋𑌯𑌮𑌹𑌿𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌹𑍂𑌯𑌰𑌯𑌮𑌲𑍇 𑌮𑌹𑌪𑍍𑌪𑌣𑍍𑌣𑍇 ॥

[3]தோஸ்ஸாமிஹம் ஜிணவரே தித்[2]தயரே கேவளீ அணந்த- [ஜிணே
ணரப வரளோய மஹியே விஹுயரய மளே மஹப்பண்ணே.

மஹப்பண்ணே ஜிணவரே கேவலீ அணந்த ஜிணே ணரப வர ளோய மஹியே விஹுயரய மளே தித்தயரே	மிகச் சிறந்த அறிவு முதலிய குணங்களை யுடையவரும் (ப்ராஜ்ஞரும்), வினை வென்ற வர்களில் சிறந்தவரும், (அஸஹாய ஞான மான) கேவல ஜ்ஞானத்தைப் பெற்றவரும், முடிவில்லாத மோஹனீயம் முதலிய வற்றை முறிய(அ)டித்தவரும், அரசர் களுக்கு அதிபராகிய, சக்கரவர்த்திகள் முதலானவர்களால் சேவிக்கப் பட்டவரும், பசி, தாகம் முதலிய பதினெண் குற்றங்களை

அஹம் தோஸ்ஸாமி (ஸ்தோஷ்யாமி)	நீக்கியவருமான தீர்த்தங்கர பரம தேவர்களை யான் துதிக்கின்றேன்.

இனி, நர ப்ரவர, நரபவர என்று பிரித்துரைப்பினும் அமையும்

ஈண்டு, "ஜிணவரே" என்றது, ஜினர்களுக்குள் (கேவலக் ஞானிகளுக்குள்) சிறந்தவர் என்பதாம். வினைகளை வென்று கேவலக் ஞானத்தைப் பெற்றவர், ஜினர் எனப்படுவார். அதாவது, காதி வினையை வென்று, கேவலக் ஞானத்தைப் பெற்று சமவ சரணம் முதலிய சிறப்பினை எய்தியவர் (1) தீர்த்தங்கர கேவலிகள் என்றும்; காதி வினையை வென்று கேவலக் ஞானத்தைப் பெற்று, (சமவசரணத்தின் மையத்திலுள்ள) கந்த குடியை மட்டும் சிறப்பாக எய்தியவர் (2) இதர கேவலிகள் என்றும்; காதி அகாதி ஆகிய இருவினையையும் இரண்டு நாழியில் வென்று கேவலக் ஞானமுடன் முக்தி எய்தியவர் (3) அந்தர் முகூர்த்த கேவலிகள் என்றும் கேவலிகள் மூவகையினராவர். எனவே, ஈண்டு சிறப்பாக, தீர்த்தங்கரரைக் குறிப்பிட வேண்டி, "ஜின வரே" என்றார் ஆசிரியர். 1

52 ലോയസ്സ ഉജ്ജോയയരേ ധമ്മം തിത്ഥംകരേ ജിണേവന്ദേ ।
അരഹന്തേ കിത്തിസ്സേ ചഉവീസംചേവ കേവലിണോ ॥

[ஜிணேவந்[3]தே
ளோயஸ்ஸ உஜ்ஜோயயரே [4]தம்மம் தித்[2]தங்கரே
அரஹந்தே கித்திஸ்ஸே சஉவீஸஞ்சைவ கேவளிணோ.

ஸோயஸ்ஸ	உலகத்துக்கு ப்ரகாசம் செய்கின்ற(எனவே,
உஜ்ஜோயயரே	உலகிலுள்ள பவ்வியர்களின் அஞ்ஞானத்
தம்மம்	தைப் போக்கி நன் ஞானத்தை விளங்கச்
தித்தம்	செய்கின்ற), தரும தீர்த்தத்தை
கரே	(திருவறமழையைச் சொற்பொழிவு மூலம்)
	பொழிகின்றவர்களாகி (இறந்த காலம்,
	நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகியவற்றில்)
ஜிணே	திகழ்கின்ற (திகழ்ந்த) தீர்த்தங்கரர்களை
கேவளிணோ	யும், அந்தர் முகூர்த்த கேவலிகளையும்,

வந்தே (புந:) சவுவீஸம் அரஹந்தே ச ஏவ கித்திஸ்ஸே வந்தே	இதர கேவலிகளேயும் (த்ரிகரண சுத்தி பூர்வகம்) நமஸ்கரிக்கின்றேன்; மீண்டும் நிகழும் (வர்த்தமான) காலத்தின் அரஹந்தர்களாகிய **ஆதிபகவன்** முதல் **மகாவீரர்** வரையிலுமுள்ள இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்கரர்களேயும் அவர்கள் பெயரைத் தனித் தனியே கூறிப் புகழ்ந்து துதிக்கின்றேன். 2

𑌉𑌸𑌹𑌮𑌜𑌿𑌯𑌞𑍍𑌚𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑌭𑌿𑌣𑌨𑍍𑌦𑌣𑌂𑌚 𑌸𑍁𑌮𑌇𑌂𑌚 ।
𑌪𑌉𑌮𑌪𑍍𑌪𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌪𑌾𑌸𑌂 𑌜𑌿𑌣𑌞𑍍𑌚 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌪𑍍𑌪𑌹𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 ॥

[ஸுமயிஞ்ச

உஸஹமஜியஞ்ச வந்[3]தே ஸம்[4]பவம[4]பிணந்[3]தணஞ்ச
பவுமப்பஹம் ஸுபாஸம் ஜிணஞ்ச சந்[3]தப்பஹம் வந்[3]தே. 3

உஸஹம் ஜிணஞ்ச வந்தே அஜியம் ச ஸம்பவம் ச அபிணந்தணம் ச ஸுமயிம் ச பவுமப்பஹம் ச ஸுபாஸம் ச சந்தப்பஹம் ச வந்தே	ஆதிபகவனே (விருஷப தீர்த்தங்கரரை)த் துதித்து வணங்குகிறேன்; அவ்வாறே. அஜித தீர்த்தங்கரரையும், சம்பவ தீர்த்தங்கரரையும், அபிநந்தன தீர்த்தங்கரரையும், சுமதி தீர்த்தங்கரரையும், பத்ம ப்ரப தீர்த்தங்கரரையும் ஸுபார்ஸ்வ தீர்த்தங்கரரையும், சந்த்ரப்ரப தீர்த்தங்கரரையும் துதித்து வணங்குகின்றேன்; 3

𑌸𑍁𑌵𑌿𑌹𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌪𑍍𑌫𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍀𑌯𑌳𑌸𑍇𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌪𑍁𑌜𑍍𑌜𑌞𑍍𑌚 । 𑌵𑌿𑌮𑌳𑌮𑌣𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌯𑌵𑌂 𑌧𑌮𑍍𑌮𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂𑌚 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌿 ॥

[புஜ்ஜஞ்ச

ஸுவிஹிஞ்ச புப்[2]பயந்தம் ஸீயள ஸேயஞ்ச வாஸு
விமளமணந்தம் [4]பயவம் [4]தம்மம் ஸந்திம்ச வந்[3]தாமி.

அபி ச பயவம் ஸுவிஹிம் ச	மீண்டும், **பகவன்** தன்மை அடைந்தவர்களான ஸுவிதி என்கிற, புஷ்பதந்த தீர்த்

புப்பயந்தம் ச	தங்கரரையும், சீதள தீர்த்தங்கரரையும்,
ஸீயளம் ச ஸேயம் ச	சிரேயாம்ஸ தீர்த்தங்கரரையும், வாஸு
வாஸு புஜ்ஜம் ச	பூஜ்ய தீர்த்தங்கரரையும், விமல தீர்த்தங்
விமளம் ச அணந்தம் ச	கரரையும், அனந்த தீர்த்தங்கரரையும், தர்ம
தம்மம் ச	தீர்த்தங்கரரையும், சாந்தி தீர்த்தங்கரரை
ஸந்திம் ச வந்தாமி	யும் துதித்து வணங்குகின்றேன்.

புஷ்பதந்தரை, ஸுவிதி என்றும், சீதளரை, ஸ்ரீதளர் என்றும் வழங்குவதுண்டு. இருபத்துநால்வருக்கும் பகவன் என்ற பொருள் பொருந்துமாதலின் விருஷபர், *ஆதிபகவன்* எனப்பட்டார். பயவம் (பகவன்) என்பதனையும், ஜிணஞ்ச என்பதனையும் ஒவ்வொரு பதத்துக்கும் கூட்டுக. 4

கூுந்தூுஂஅ ஜிணவரிடீஂ கரஞ மல்லிஂ உுணி ஸுவயஞ
வந்தே அரிட்டணேமிஂ தஹ பாஸஂ வட்டமாணஂஅ || [*ணமிஂ*]

[யஞ்ச ணமிம்

குன்[2]தும்ச ஜிணவரின்[3]தம் அரஞ்சமள்ளிம் முணிஸுவ்வ
வன்[3]தே அரி[2]ட்[2]டணேமிம் தஹபாஸம் வ[4]ட்[4]டமாணஞ்ச.

தஹ ஜிண வரிந்தம்	அவ்வாறே வினைவென்றவர்களில் மிக்கோ
குந்தும் ச அரம் ச	ராகிய, குந்து தீர்த்தங்கரரையும், அர
மள்ளிம் ச	தீர்த்தங்கரரையும், மல்லி தீர்த்தங்கரரை
முணிஸுவ்வயம் ச	யும், முனிசுவ்ரத தீர்த்தங்கரரையும், நமி
ணமிம் ச	தீர்த்தங்கரரையும், (யதுகுல திலகரான
அரிட்ட ணேமிம் ச	அரிஷ்டநேமி என்ற) நேமி தீர்த்தங்கரரை
பாஸம் ச	யும், பார்ஸ்வ தீர்த்தங்கரரையும், மகாவீரர்
வட்டமாணம் ச	என்கிற வர்த்தமான தீர்த்தங்கரரையும்
வந்தே	துதித்து வணங்குகின்றேன், 5

ஏவம் மஏ அபித்தூஆ விஹுயரயமலா பஹீணஜரமரணா
சஉவீஸம்பி ஜிணவரா தித்தயரா மே பஸீயந்து || [*மரணா*]

ஏவம்மயே அ[4]பித்[2]து[3]தா விஹூயரயமளா பஹீண
[ஜரமரணு
சவுவீஸம்பி ஜிணவரா தித்[2]தயரா மே பஸீயந்து.

ஏவம் மயே	இவ்வண்ணம் என்னுல் பக்தி பூர்வகம்
அபித்துதா	துதிக்கப் பட்டவர்களாயும், காதி கர்ம
விஹூய ரய மளா	மலங்களைக் கெடுத்தவர்களாயும், (தமக்கு
பஹீண ஜர மரணு	ஏற்படும்) பிறப்பு இறப்பு என்பதை முழு
ஜிணவரா:	வதும் இல்லாமல் கெடுத்தவர்களாயும்,
சவுவீஸம்பி	ஜிநோத்தமர்களாயும் உள்ள இருபத்து
தித்தயரா	நான்கு தீர்த்தங்கரர்களும் எனக்கு நல்ல
மே பஸீயந்து	வரப்பிரசாதத்தை அளிக்கட்டும் (அனுக்
	கிரஹம் செய்யட்டும்). 6

கித்தியவந்திய மஹியா ஏதே லோகுத்தமா ஜிணா ஸித்தா ।
ஆருக்க போஹிலாஹம் ஸமாஹிமுத்தமம் திந்து ॥

கித்திய வந்[3]திய மஹியா ஏதே ளோ[3]குத்தமா ஜிணு
ஸி[3]த்[4]தா
ஆரோ[3]க்[3]க ணுணளாஹம் [3]திந்து ஸமாஹிம் ச மே
[3]போஹிம். 7

கித்திய-	நான்கு வகை தேவர்கள், கணதரர்,
வந்திய மஹியா	முனிவர் முதலிய பவ்விய ஜீவன்களினுல்,
ளோகுத்தமா	புகழ்ந்து வணங்கிப் பூஜிக்கப்பட்டவர்
ஸித்தா	களும், உலகத்திற்கே உத்தமர்களும், பாவ
ஏதே ஜிணு	மோக்ஷத்தை அடைந்தவர்களும் ஆகிய
மே ஆரொக்க-	இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கரர்களும்
ணுணளாஹம்	எனக்கு, உடல் ஆரோக்கியத்தையும், (சந்
போஹிம்	தேஹம், விபரீதம், மயக்கம் முதலிய) குற்றங்
ஸமாஹிம் ச	களில் நீங்கிய நல்லறிவும், நற்காட்சியும்,
திந்து	நல்லொழுக்கமும் ஆகிய மும்மணிகளும்
	எய்தி விளங்குமாறு அருள் (செய்து) பாலிக்
	கட்டும். 7

அஒெஹிம் ணிஜஸ்யரா ஆஜஒஜுஹிம்அஹியம்வயாஸஙா ।
ஸாயர ஜவ மம்ஹீரா ஸிஙா ஸிஙிம் ஐஐ திஸஞு ॥ அ ॥

[பயாஸந்தா
சந்[3]தேஹிம் ணிம்மளயரா ஆயிச்சேஹிம் அஹியப்
ஸாயர இவ [3]கம்[4]பீரா ஸி[3]த்[4]தா ஸி[3]த்[4]திம் மம [3]திஸந்து.

சந்தேஹிம்	சந்திரனைக் காட்டிலும் நிர்மலமானவரும்,
ணிம்மளயரா	சூரியனை (ஆதித்தனை)க் காட்டிலும் மிகவும்
ஆயிச்சேஹிம்	ஒளிரும் ஜோதிமயமானவரும், ஸாகரம்
அஹியம்	(கடல்) போல ஆழமான கம்பீரம் உடைய
பயாஸந்தா	வரும், (சித்தர் உலகை அடையத்தக்க)
ஸாயர இவ	*பாவ மோக்ஷத்தை யடைந்தவரும் ஆகிய
கம்பீரா	இருபத்துநால்வரும்; தாங்கள் அடையும்
ஸித்தா ஸித்திம்	சித்த பதவியை, யானும் அடையும் வண்
மம திஸந்து	ணம் எனக்கு அருள் புரியட்டும். 8

* பாவ மோக்ஷம். பரிணாமத்தினால் அடைந்த மோக்ஷம் விவரம் மேருமந்தரம் முதல் சருக்கத்துக்குக் காண்க.

59 *அஉவீஸம் திஙுயரெ உஸஹாய வீரவஜிமெ வஒெ ।*
ஸவ்வெஸம் மணமணஹரெ ஸிஜெஸிரஸாணஓஸாமி ॥

சஉவீஸம் தித்[2]தயரே உஸஹாய வீர பச்[2]சிமே வந்[3]தே
ஸவ்வேஸம் [3]குண்[3]கணஹரே ஸி[3]த்[4]தே ஸிரஸா
[ணமஸ்ஸாமி. 9

உஸஹாய வீர-	மீண்டும். ஆதிபகவன் முதலாக மகாவீரர்
பச்சிமே சவுவீசம்	வரையிலுமுள்ள இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்
தித்தயரே வந்தே	கரரையும் வணங்குகிறேன்; அவ்வாறே,
ஸவ்வேஸம் ஸித்தே	எல்லா சித்த பரமேஷ்டிகளையும்; சகல
ஸவ்வேஸம்	நற்குணங்களையும் அடைந்த கணதரர்
குண் கண ஹரே	முதலிய முனிவர் (ஸமுதாயக்) கூட்டங்
ஸிரஸா	களையும் (உத்தம அங்கத்தினால்) சிரஸி
ணமஸ்ஸாமி	[னா]ல் கை குவித்து வணங்குகின்றேன். 9

தோஸாமி தண்டகம் முற்றும்.

ஸித்த பக்தி

॥ 𑌅𑌥 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥

6) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌥𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇 ॥

ஸ்ரீ நிவாஸாய ^{5}சாந்தாய சி^{3}தாநந்^{3}தாத்மநே நம:

நமஸ் ஸ்வாத்மோத்^{2}த ஸெளக்^{2}யாய நமஸ் த்ரைளோக்ய ^{3}பந்^{4}தவே,

ஸ்ரீ நிவாஸாய சித் ஆநந்த ஆத்மநே ஸ்வ ஆத்ம உத்த ஸெளக்யாய த்ரைளோக்ய பந்தவே சாந்தாய நம: நம: நம:	அந்தரங்க பஹிரங்க லக்ஷ்மிக்கு இருப்பிடமானவரும், ஆத்மத்தியான (சுத்தோபயோக)த்தினு லடைந்த ஆநந்த மயமான அனந்த ஜ்ஞான ஸ்வரூபரும்; தன் ஆன்மாவின் இயற்கைப் பண்பினுலேயே வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவுடன், கடையிலா இன்பமுடையவரும்; மூவுலகிலுமுள்ள பவ்வியர்களின் துன்பத்தைநீக்கி எச்சமயத்தும் இன்பமளிப்பவரும் ஆகிய சாந்த ஸ்வரூபியான *சாந்திஜினன்* பொருட்டு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

பக்தியின் பெருக்கத்தினுல் மும்முறை வணங்கல் முறை. ஈண்டு, மத்திய மங்கள காரணமாகவும், தொடங்கப்போகும் சித்த பக்தி இடையூறின்றி முடியும் பொருட்டும், *சாந்திஜினரை* வணங்கினுர். ஈண்டு, இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கரர்களில், பதினுருவது சாந்தி நாதரை வணங்கக் காரணம் என்னவெனில்? சாந்தி பகவான் தன் முற்பிறவிகளில் பத்துபவம் வரை, துன்பமற்ற இன்பம் துய்த்தவராதலாலும், மூன்று பிறவி(யில்) முறையே சக்கரவர்த்தி பதவி பெற்ற புண்ணியவான் ஆதலாலும், அவரை வணங்கித் துதித்தவர்களுக்குச் *சர்வ சாந்தி* அடைவதனுலும் என்று கூற அமையும்.

61 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌷𑍍𑌟 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂
𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌙𑍍𑌕𑌂 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌚𑍂𑌡𑌾𑌮𑌣𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑌾𑌥𑌂
𑌨𑌮𑍋𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥

வி^{5}சுத்^{34}த ஸி^{3}த்^{4}தாஷ்ட்ட ^{3}குணை ர^{4}பீ ^{3}ட்யம்
விநஷ்ட்ட கர்மாஷ்ட்டக நிஷ்களங்கம்
த்ரிலோக சூ^{3}டாமணி ஸி^{3}த்^{4}த நா^{2}தம்
நமோ. வி^{5}சு^{3}த்^{4}த்யா ப்ரணமாமி நித்யம்,

விசுத்த சித்த	(குற்றமற்ற) நிர்மலமானவரும், (அனுதி
அஷ்ட குணை:	யாகவே ஆன்மாவிடம் பொருந்தியிருந்
அபீட்யம்	ததுவுமான, இயற்கையான) எண்குணங்க
விநஷ்ட	ளுடன் விளங்குவதனுல், துதிக்கப்படத்தக்க
கர்ம அஷ்டக	வரும், காதி அகாதியாகிய செயற்கையினு
நிஷ்களங்கம்	லான எண்வினைகளையும் வென்றதனுல் எவ்
த்ரிலோக சூடாமணி	விதக் குற்றமும் இல்லாதவரும், ஆகிய
ஸித்த நாதம்	மூவுலகின் உச்சியில் முடிமணிபோல
மநோ விசுத்யா	விளங்குகின்ற சித்த பரமேஷ்டிகளைத்
நித்யம் ப்ரணமாமி	திரிகரண சுத்தியோடு நாள்தோறும் வணங்குகின்றேன்.

இவ்வண்ணம் முக்கிய மங்கள கர்த்தாக்களான அருக சித்தரை வணங்கி, சித்த பக்தியைத் தொடங்குகிறுர்.

பொன்னை, அதன் கனியிலிருந்து வெட்டி எடுக்கும்போதே அது கிட்ட காளிதங்களோடு கூடியிருப்பது போல, அனுதி யாகவே ஆன்மாவைத் (துன்புறுத்தித்) தொடர்ந்து வந்த வினைகளை வேரற வென்று, இயற்கைப் பண்புகளாகிய எண் குணங்களையும் அடைந்தவர் சித்தர் என்க.

62 [illegible]

ஸி^{4}த்^{4}தா நு^{3}த்^{4}தூத கர்ம ப்ரக்ருதி ஸமு^{3}தயாந்
ஸா^{4}தி தாத்ம ஸ்வ ^{4}பாவாந்
வந்^{3}தே ஸி^{3}த்^{4}தி ப்ரஸி^{3}த்^{4}த்யை
த^{3}தநுபம^{4}குண ப்ர^{3}க்ரஹாக்ருஷ்டி துஷ்டட:
ஸி^{3}த்^{4}திஸ் ஸ்வாத்மோப ல^{3}ப்^{4}தி: ப்ர^{3}குண ^{3}குண
கஞ்ச்^{2}சா^{3}தி ^{3}தோஷா ^{2}பஹாரா^{3}த்
யோ^{2}க்யோ பா^{3}தாந யுக்த்யா ^{3}த்ருஷ்^{3}த
இஹ ய^{2}தா ஹேம ^{4}பாவோப ல^{3}ப்^{4}தி:

உத்தூத கர்ம	மூல ப்ரக்ருதி, உத்தர ப்ரக்ருதி, உத்தரோத்
ப்ரக்ருதி	தர ப்ரக்ருதி என்ற பேத பின்னங்களாகிய
ஸமுதயாந்	(பிரிவாகிய) காதி அகாதி வினைகளின்
ஸாதித ஆத்ம	சமூகங்களைக் கெடுத்தவர்களும்; அதனுல்
ஸ்வபாவாந்	தன் ஆன்மாவின் இயற்கைப் பண்புகளை
ஸித்தாந்	தவத்தின் மூலம் சாதித்துப் பெற்றவர்களும்
தத் அநுபம குண	ஆகிய ஸித்த பரமேஷ்டிகளை; அவர்கள்
ப்ரக்ரக ஆக்ருஷ்டி	எய்திய இணையற்ற குணங்களாகிற கயிற்
துஷ்ட:	றின் மூலமாக என் உள்ளத்தைப் பற்றி
அஹம் மம	ஈர்க்கப் படுவதனுல் (அக் குணங்களைக்
ஸித்தி ப்ரசித்யை	கண்டு, அவ்வாறே யாமும் அடைய வேண்
வந்தே	டும் என்று) மகிழ்ச்சியடைந்த யான்; என்
யோக்ய உபாதாந	ஆத்ம சித்தியை அடையும் பொருட்டுத்
யுக்த்யா	துதித்து வணங்குகின்றேன். அந்த ஆத்ம
ப்ரகுண	சித்தியைப் பெற, மிகச் சிறந்தவற்றையே

குண கண ஆச்சாதி தோஷ அபகாராத் இஹ த்ருஷத: தோஷ அபகாராத் ஹேம பாவ உபலப்தி: யதா ததா ஸ்வாத்ம உபலப்தி: சித்தி: மே ஸ்யாத்	மேற்கொள்ளவேண்டும் (தீமையை விலக்கி நன்மையைக் கடைப் பிடிக்கவேண்டும்) ஆதலின், சிரேஷ்டமுள்ள குண சமூகமான எண் குணங்களையும், அனுதியாக விளங்க வொட்டாமல் மூடி மறைத்திருக்கிற எண் வினைகளாகிற குற்றங்களைக் கண்டு, இவ் வுலகில் மக்களுக்குப் பொன்னேடு பொருந்தி யிருக்கிற கல்லில் (கிட்ட காளிதங்களில்) இருந்து பாதரசம் முதலிய வற்றைக் கொண்டு களங்கத்தைப் போக்கி அப்பொன்னைப் பெறுவது எவ்வாருே அவ் வாறே, உயிரினின்றும் வினைகளைப் பிரித்து நீக்கி ஆன்மலாபத்தைப் பெறுவதாகிய அந்த ஸித்தி எனக்கு ஆகட்டும்.

வினைகளை வென்று ஆன்ம குணங்களை யடைந்த சித்தர்களை வணங்கி, அவர்களடைந்த குணங்களை நாம் அடையும் பொருட்டுத் தீமையை நீக்கி நன்மையைக் கடைப் பிடிக்க வேண்டும்; ஆதலின், அவர்களை வணங்கி வினைவெல்லும் வழியைக் கடைப் பிடிப்போமாக என்றவாறு.

ஞானுவரணீயம் முதலிய எண் வினைகளும் *மூலப்ரக்ருதி* யென்றும், அவற்றின் பிரிவாகிய 148-ம் *உத்தரப்ரக்ருதி* யென்றும், அவைகளின் விரிவு *உத்தரோத்தரப்ரக்ருதி* யென்றும் கூறப்படும். உதாரணமாக, வேதனீயம் - சாதவேதனீயம், அசாத வேதனீயம் என இரண்டே யாகும். அதன் விரிவு பலவித மாகும். என்னையெனின்? தலைவலி, பல்வலி, ஜுரம் முதலிய பலவேறு நோய்களுக்கும், மற்றும் உள்ளத்தே தோன்றும் துன்பங்களுக்கும், அசாத வேதனீயம் என்ற ஒன்றே கூறப்படும்; இன்ப காரணம் முதலியவை பலவற்றிற்கும் சாதவேதனீயம் எனப்படும்.

ஜீவன்; முக்தியடைந்தவிடத்தும் நாசமடையாமல் நிற்பதும், அழிவற்ற தன் குணங்களோடு கூடியதும்,

நிலையான தன்மையை யுடையதும், (கனியில் வெட்டி யெடுக்கும் பொன்னைப் போல) அநாதியாகவே வினைக ளோடு சம்பந்தப்பட்டதும், பிறவியில் வினைவசமாகித் தன்னால் சம்பாதிக்கப்பட்ட (ஈட்டிய) வினைப் பயன்களை அனுபவிக்கின்றதும், அவ் வினைகளை வென்று முக்தி யின்பத்தை அடைகின்றதும், அறிவு காட்சி மயமான, தன் இயற்கைக் குணங்களினால் எல்லாவற்றையும் அறிகின்றதும்; எல்லாவற்றையும் காண்கின்றதும், தான் எடுத்த உடலின் அளவாகவே உருவத்துக்குத் தகுந்தவாறு சிறிதும் பெரிதுமாக மாறி, ஆன்மஸ்வரூபமாக விளங்கு கின்றதும், பிறவியில் தான் ஈட்டிய வினைவசத்தால் தான் அடையும் உடல்கள் தோறும் சுருங்குதல் பெருகுத லாகிய தன்மையுடையதும், (உத்பாத, வியய திரவியம் என்ற) தோன்றுதல், மாய்தல், நிலைத் திருத்தல் என்ற முக்குணங்களை யுடையதும், இயற்கையான ஞானம் முதலிய எண் குணங்களோடு பொருந்தி யிருப்பதும் என்ற உயிரின் இயற்கைப் பண்புகளைக் கூறுகின்றார்.

63 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌜𑌗𑍁𑌣𑌹𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌪𑍋𑌭𑌿
𑌰𑍍𑌨𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌜𑌫𑌲𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌭𑌾𑌗𑍀 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹 𑌪𑍍𑌰
𑌮𑌿𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌧𑍍𑌰𑍌𑌵𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿
𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌯𑍁𑌤 𑌇𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ॥

நாऽ4பாவஸ் ஸி3த்4தி ரிஷ்டா ந நிஜ 3குணஹதி
ஸ்தத் தபோ4பிர் நயுக்தே:
அஸ்த்யாத்மாऽநா3தி 3ப3த்4தஸ் ஸ்வக்ருத ஜ2பல4புக்
தத் க்ஷயாந் மோக்ஷ 4பா3கீ

ஜ்ஞாதா 3த் ர ஷ்ட்டா ஸ்வ2தேஹ ப்ரமிதி ருபஸமா
ஹார விஸ்தார 4தர்ம்மா
4த்ரௌவ் யோத்பத்தி வ்யயாத்மா ஸ்வ 3குணயுத
இதோ, நாऽந்ய2தா ஸா4த்ய ஸி3த்4தி:

தத் தபோபி:	பௌத்தர்களுடைய (சிவந்த காவி வஸ்த்
அபாவ:	திரத்தைப் போர்த்துக் கொள்கிறது
ஸித்தி:	முதலான) தவங்களுள் அவர்களால் கூறும்
ந இஷ்ட்டா	" ஜீவனுடைய நாசம், முக்தி " யென்பது
	விரும்பத்தக்கதல்ல; நையாயிக வைசேஷிக
	ருடைய (பஸ்மத்தைப் பூசுகிறது முதலான)
தத் தபோபி:	தவங்களுள் அவர்களால் கூறும் " ஜீவ
நிஜகுணஹதி:	னுடைய புத்தி முதலிய குணங்களின்
ஸித்தி:	நாசம் முக்தி " யென்பது விரும்பத் தக்க
ந இஷ்ட்டா	தல்ல; இவ்வாறு யுக்தியினுல் கூறும்
யுக்தே: ஸித்தி:	கூற்று விரும்பத் தக்கதல்ல; (எனவே, தன்
ந இஷ்ட்டா	இயற்கைப் பண்புகளோடு நிலைத்திருப்
	பதுவே முக்தி; ஆத்மா அஸ்தி யென்ப
ஆஸ்தி ஆத்மா	தாயிற்று; அத்தகைய) ஆத்மன் என்ற
	ஒரு பொருள் உண்டு; எனவே, " ஆன்மா
	நிலையாக இல்லை " யென்ற பௌத்தமதக்
	கொள்கை உண்மையானதல்ல). மற்றும்
அநாதி பத்த:	ஆத்மா, அனுதிகாலமாகவே வினைகளால்
	கட்டப்பட்டவன் (எனவே, ஆத்மன் " பந்த
	கன் அல்லன் " என்ற சாங்க்ய மதக்
	கொள்கை விரும்பத் தக்கதல்ல), உண்மை
ஸ்வக்ருத	யில் ஆத்மன் தன்னுல் ஈட்டப்பட்ட வினை
ஜ பல புக்	யின் பயனை அனுபவிக்கின்றுன். (எனவே,
	ஆத்மன் " கர்ம பலத்தை அனுபவிக்கமாட்
	டான் " என்ற சாங்க்யமதக் கொள்கை
	விரும்பத்தக்கதல்ல).
தத் க்ஷயாத்	அந்தக் கர்மங்களின் விநாசத்தினுல்

மோக்ஷபாகி — ஆத்மன் முக்தியை அடைகின்றான்ஆகவே, ஆத்மன் "கரியை[க்கழுவினாலும் கரியே யாவதை]ப் போல் * கர்ம விபாகத்தால் நிர்மலமாகமாட்டான்" என்கிற மீமாம்ஸக மதக் கொள்கை விரும்பத் தக்கதல்ல),

ஜ்ஞாதா — ஆத்மன், எல்லாவற்றையும் அறிகிறவன்;

த்ரஷ்ட்டா — ஆத்மன், எல்லாவற்றையும் காண்கிறவன்;

ஸ்வதேஹ ப்ரமிதி: — ஆத்மன், தான் எடுத்த உடலின் அளவாக நிறைந்துள்ளவன் (எனவே, ஆத்மன் "எவ்விடத்தும் வியாபித்துள்ளான்" என்ற சாங்க்யம், மீமாம்ஸகம், யோகம் என்ற மூன்று மதக் கொள்கைகளும் விரும்பத் தக்கனவல்ல),

உபஸமாஹார-விஸ்தார தர்மா — ஆத்மா தான் எய்திய உடலுக்குத் தக்கவாறு (அணுவளவாயும், மகத்தாயும்) சுருங்குதல் விரிதல் என்ற இரண்டு தன்மைகளை யடைகிறது (அதாவது * தீப ஒளி தான் இருக்கும் இடத்திற்குத் தக்கவாறு காணப்படுவது போல்வது),

த்ரௌவ்ய உத்பத்தி வ்யய ஆத்மா ந இஷ்ட்டா — ஆத்மன், என்றும் அழியாமல் ஸ்திரமாக இருத்தல், உத்பத்தியாதல் (பிறத்தல்), அழிதல் என்ற மூன்று தன்மைகளை யுடையவன் (த்ரௌவ்யம் எனவே, க்ஷணிகவாதியான பௌத்தமதக் கொள்கையும், உத்பத்தி, வ்யயம் எனவே, சர்வதா நித்யம் என்று கூறும் சாங்கியர் மீமாம்ஸகருடைய கொள்கைகளும் விரும்பத் தக்கவையல்ல.)

---

* கர்ம விபாகமென்பது, நன்மை, தீமைகளைப் பகுத்துணர்ந்து தீமையை நீக்கி நன்மையைக் கடைபிடிப்பது.

* "ப்ரதேச ஸம்ஹார விஸர்ப்பாப்யாம் ப்ரதீபவத்" என்ற தத்வார்த்த சூத்ரம், ஈண்டு ஒப்பு நோக்கி அறிதற் பாலது.

நிஜ குண யுத:	ஆத்மன், தன் இயற்கையான குணங்களோடு பொருந்தி யிருப்பவன் (எனவே "நிர்க்குண பிரம"மென்ற அத்வைத மதக் கொள்கை விரும்பத்தக்கதல்ல),
இத:	ஆதலின்,
அந்யதா ஸாத்ய ஸித்தி: ந	"ஸ்வாத்மோபலப்தியே சித்தியாம்" என்ற அருகன் மதத்தைத் தவிர, இதரமான மதக் கொள்கைகளால் மோக்ஷத்தை அடைவதென்பது ஒன்றில்லை.

ஸ்வக்ருத ஜபலபுக் என்பது. ஸ்வ - தன்னுடைய, க்ருத - செயலால் ஈட்டப்பட்ட கர்மங்களால், ஜ-பிறந்த சுக துக்கரூபமான பலனை, புக் - அனுபவிக்கிருன். ஈண்டு, க்ருதம் என்பது கர்மம் என்ருயிற்று, (ஸுக்ருதம், துஷ்க்ருதம் - புண்ய பாபம் என்ருற் போல்வது.)

த்ருவஸ்ய பாவ: த்ரௌவ்யம். த்ரு, என்பதிலுள்ள உ, ஔ ஆகி முடிவில் யத் ப்ரத்யயம் வந்து த்ரௌவ்யம் என்ருகும், சாதாரணமாக, த்ரவ்யம் என்பது பொருளைக் குறிக்கும். ஆகவே, சாஸ்வதமான, த்ருவமான தத்வம் த்ரௌவ்யம் என்க. கைவல்யத்தை யடையப்படுவதற்கு முக்தி யெனப்படும்.

சாங்கியம், மீமாம்ஸம் முதலிய ஏனைய மதங்களிலுள்ள இரண்டொரு குற்றங்களைக் கூறிக் கண்டனம் செய்தார் என்க. அம் மதக் கொள்கைகளை விவரமாக அறிய விரும்புவோர் நீலகேசி, பதார்த்த சாரம், ராஜவார்த்திகம் முதலியவற்றுள் கண்டு கொள்க, 4

64 ஸர்வஜ்ஞபாஹ்யஹேதுப்ரவஹவிவ்ருதஸூத்ராந்
ஜ்ஞானத்வயாத் ஸம்பவேதி ப்ரஸாதக்ஷதஸாபிதத்யா
வ்யஞ்ஜிதா த்விஜ்யஸாதோ: । கைவல்யஜ்ஞானத்ருஷ்டி
ப்ரவரஸம்வஹவீர்யஸௌக்யமுக்யாம் ஜ்யோதிர்வா
தாயநாதிஷ்டிர வரப்ராணே ரஹஸ்யஸேந்த்ரஹாஸ
ராத: ॥

ஸத்வந்தர் ^{3}பாஹ்யஹேது ப்ர^{4}பவ விமல ஸ^{3}த்
^{3}தர்^{5}சந ஜ்ஞாந சர்யா
ஸ்ம்ப^{3}த்^{4}தேதி ப்ர^{4}காத க்ஷத ^{3}துரித தயா
வ்யஞ்ஜிதாऽசிந்த்ய ஸாரை:
கைவல்ய ஜ்ஞாந ^{3}த்ருஷ்ட்டி ப்ரவர ஸௌ^{2}க மஹா
வீர்ய ஸம்யக்த்வ ல^{3}ப்^{4}தி
ஜ்யோதிர் வாதாயநா^{3}தி ஸ்திர பரம ^{3}குணை:
அ^{3}த்^{4}புதைர் ^{4}பாஸமாந:

ஸ து
அந்த: (ஹேது)
பாஹ்ய ஹேது
ப்ரபவ விமல
ஸத் தர்சந:
ஜ்ஞாந, சர்ய்யா
ஸம்பத் ஹேதி
ப்ரகாத
க்ஷத துரித தயா
வ்யஞ்சித
அசிந்த்ய
ஸாரை:
அத்புதை:
கைவல்ய ஜ்ஞாந-
த்ருஷ்டி
ப்ரவர ஸௌகம்
மஹா வீர்யம்

அத்தகைய ஆத்மாவோ வெனில், தர்சன மோகனீயம், சாரித்திர மோகனீயம் முதலான கர்மங்களின் உபஸம, க்ஷயோபம, க்ஷயங்களென்னும் அந்தரங்க ஹேதுக்களாகிய முக்கிய காரணங்களாலும்; வினை நீக்கிக் கொள்வதற்குத் தகுந்த உத்தம க்ஷேத்திரம், உத்தம காலம், உத்தம ஆசான் அறவுரை முதலிய பாஹ்ய காரணங்களினுலும் (தோன்றிய) புறம்பான குற்றமற்ற நிர்மலமான நற்காட்சி, நல்லறிவு, நல்லொழுக்கம் என்னும் செல்வங்களாகிற ஆயுதங்களின் அறைதலினுல், மோதி வினைப்பகைவராகிய காதி கர்மங்களை வென்றதனுல்; நன்ருகக் காணப்பட்ட உள்ளத்தாலும் அறிய வியலாத; அதாவது, நம் எண்ணத்திற்கு எட்டாத மிகச் சிறந்த மாஹாத்மியத்தை உடையனவும்; ஆச்சர்யகரமான அனந்த ஜ்ஞானம், அனந்த தரிசனம், அனந்த சுகம், அனந்த வீரியம், க்ஷாயிக சம்யக்த்வம், க்ஷாயிக தானம், க்ஷாயிக லாபம், க்ஷாயிக போகம், க்ஷாயிக உப

ஸம்யக்த்வம்	போகம் என்கிற பரம குணங்களாகிற நவ
லப்தி	கேவல லப்திகளையும், மற்றும் ப்ரபா
ஜோதி:	மண்டலம், முக்குடை, சுஷாமரை முதலிய
வாதாய நாதி	பல அதிசயங்களையும் பெற்று என்றும்
ஸ்திர பரம குணை:	அழியாத தன்மையுடன் பகவானுக
பாஸமாந: அஸ்தி	விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

வினைகள் எண்வகை. அவை மோகனீயம் முதலாகக் கூறப் படும், அம் மோகனீயம்; தரிசன மோகனீயம் சாரித்திர மோக னீயம் என இரு பிரிவினதாகும். அவற்றுள், தரிசன மோகனீயம் ஏழு பிரிவினதாகவும், சாரித்திர மோகனீயம் இருபத்தொரு பிரிவினதாகவும் விரியும். தரிசன மோகனீயமாவன :-அனந்தானு பந்திக் குரோதம், மானம், மாயம், லோபம்; மித்யாத்வம், சம்யக் மித்யாத்வம், சம்யக்த்வ ப்ரக்ருதி என ஏழாகும்; இவற்றை சப்த ப்ரக்ருதி யெனவும் வழங்குவதுண்டு இவைகளின் விவரம் சூளாமணி உரை நூல், 181-ஆம் பக்கத்தில் காணலாகும்.

இந்தத் தரிசன சாரித்திர மோகனீயங்கள் உதயத்திலிருக்கும் வரை, ஆத்மனுடன் புதிது புதிதாகக் கர்மங்கள் வந்து சேர் கின்றன ; அம் மோகனீயங்கள் உபசமத்தை அடையும்போது, கர்மங்கள் உதயத்திற்கு வாராமல் அடங்கி, மனம் தூய வழியில் செல்லத் தூண்டுகிறது ; அம் மோகங்கள் க்ஷயோபசமத்தை அடையுமானால், மனம் நல்வழியில் நிலைத்து நிற்கிறது ; அம் மோகங்கள் க்ஷயத்தை (கேட்டை) அடையுமானால், ஆத்மனுடன் மாருகக் கட்டப்பட்டு, பந்தித்து நின்ற, காதி கர்மங்கள் வேரறக் கெட்டு நீங்கி, ஆத்மனின் இயற்கையான தன்மை (குணங்)களைப் பெற முடிகிறது ; எனவே, தரிசன சாரித்திர மோகங்களை அந்தரங்கக் காரணம் என்று கூறப்பட்டது. தவம் மேற்கொண்டு முத்தியடையத் தக்க பிறவியாகிய (கூன் குருடு செவிடு பேடு நீங்கிய) உத்தம மானிடப் பிறவி, கர்மபூமியாக மாறிய காலத்துத் தருமே கண்டத்தே தோன்றுதல் முதலியன, பாஹ்ய காரணமென்று கூறப்படும். வினைகளின் சேர்க்கையை வேரறுப்பதற்கு மும்மணிகளே காரணமாதலின், அவற்றைப் படையாக உருவகம் செய்தார். துரிதம் - பாபம். ஈண்டு, நவ

கேவல லப்தியைக் கூறியதனுல், இடத்திற் கேற்றவாறு துரிதம் - காதி கர்மங்கள் எனக் கூறப்பட்டது. க்ஷத துரித தயா - நாச மடைவிக்கப்பட்ட பாபமுள்ள தன்மையினுல் என்பது பொருள். இறைவனின் குணங்கள் அனந்தமாதலின், "அசிந்த்ய ஸாரை:" என்ருர். வாதம் - காற்று. மெல்லிய காற்றை வீசுவதனுல் வாதாயம் சாமரை யெனப்பட்டது. 5

அருகன் தன்மையைக் கூறித் துதிக்கின்ருர்,

65 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌮𑌨𑍁𑌪𑌰𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿
𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌧𑍁𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 * 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑌮𑌨𑍁𑌸𑌭𑌂
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌨𑍍𑌨𑍀𑌶𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 । 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌰
𑌮𑌭𑌿𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾
𑌸𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌪𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 ॥

ஜாநந் ப5ச்யந் ஸமஸ்தம் ஸமமநுபரதம்
ஸம்ப்ர த்ருப்யந் விதந்வந்
4துந்வந் 4த்வாந்தம் நிதாந்தம் நிசிதமநு ஸ4பம்
ப்ரணீயந்நீ5ச 4பாவம்
குர்வந் ஸர்வ ப்ரஜாநாம் அபரம4பி4பவந்
ஜ்யோதி ராத்மாந மாத்மா
ஹ்யாத்மந்யே வாத்ம நாஸௌ க்ஷணமுப ஜநயந்
ஸந் ஸ்வயம்4பூ: ப்ரவர்த்த:

ஸமஸ்தம்	மூவுலகிலுமுள்ள யாவையும் ஒருங்கே
ஸமம்	இடைவிடாமல், அனந்த ஞானத்தால்
அநுபரதம்	அறிகின்றவரும், அனந்த தரிசனத்தால்
ஜாநந்	காண்கின்றவரும், அனந்த சுகத்தால்
பச்யந்	(பரம த்ருப்தியாகிய) பேரானந்தத்தை
ஸம்ப்ர த்ருப்யந்	அடைகின்றவரும், அனந்த வீரியத்தால்
விதந்வந்	மூவுலகங்களிலும் அலோகத்திலும் ஞானத்
நிதாந்தம்	தால் (பரம்பி) சர்வ வியாபியாகி நிற்கின்ற

நிசிதம்	வரும், மிக மிக அதிகமாக வியாபித்துக்
த்வாந்தம்	கொண்டிருக்கிற மக்களின் அஞ்ஞான
துங்வந்	மாகிற இருளை அறவுரையினால் நாசம் செய்
அநுஸபம்	கின்றவரும், சமவசரணத்திலுள்ள சபை
ப்ரீணயந்	யில்(கோஷ்ட பூமியில்) வீற்றிருக்கும் பவ்வி
ஸர்வ ப்ரஜாநாம்	யர்களை அறவுரையால் பிரீதி செய்கின்ற
ஈசபாவம் குர்வந்	வரும், சகல ப்ராணிகளுக்கும் பிரபுவான
அபரம் ஜோதி:	தன்மையை அடைவிக்கின்றவரும், தன்
அபிபவந்	னுடையசுத்தாத்ம ஜோதியினால் இதரமான
ஆத்மா	ஜோதிகளெல்லாவற்றையும் தோல்வி
ஆத்மாநம்	அடைவிக்கின்றவரும்; பகவன் தன்மை
ஆத்மநா	அடைந்தவருமான ஆத்மன், தன்னைத்
ஆத்மந்யேவ	தானே, தன்னிடமே (தன்னாலேயே),
ப்ரதிக்ஷணம்	(சமயந்தோறும்) ஒவ்வொரு சமயமும்,
உபஜநயந் ஸந்	வெளிப்படுத்தி விளங்கச் செய்பவருமாகி
ஸ்வயம்பூ:	(தானாகவே விளங்கப்பட்டவராகி) ஸ்வயம்பு
ப்ரவர்த்த:	என்ற தன்மையுடன் நன்கு விளங்கு
	கின்றார்.

ஆத்மன் தன் இயற்கைப் பண்புகளை அடைவதற்குத் தன்னால், தானே; தன்னின்றுமே அடைகின்றான் என்பதற்குத் தான் அன்றி வேறொருவர் காரணமில்லை யென்பதனைக் குறிப்பாகக் கூறியது கருதத் தக்கது.

ஈண்டு, மோகனீயம் முதலிய காதி கர்மங்களை வென்றதனால். அனந்த ஞானம் முதலிய நான்கு குணங்களை யடைந்த அருகத் பரமேஷ்டியே, எஞ்சியுள்ள அகாதி கர்மங்களையும் வென்று, எண் குணங்களுடன் சித்தர் பதவி அடைவதனை அடுத்த சுலோகத்துள் கூறித் துதிக்கின்றார் ஆசிரியர். 6

---

* பா. பே. நிசிதமநுபமம்.

66 𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌗𑌳𑌬𑌲𑌕𑌲𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰
𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌗𑌾𑌹𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌲𑌘𑍁𑌕
𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌮𑌾𑌨𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍈𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌯
𑌮𑍁𑌪𑌗𑌤𑍋 𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇𑌽𑌗𑍍𑌰𑍇 ॥

[2]சிந்[3]தந் [5]சேஷாந[5]சேஷாந் நி[3]கள [3]பல கலீம்
ஸ்தைரநந்த ஸ்வ[4]பாவை:
ஸூக்ஷ்மத்வா [3]க்ர்யாவ [3]காஹா [3]குரு ல[4]குக [3]குணை:
க்ஷாயிகை: [5]சோ[4]பமாந:
அந்யை[5]ச்சாந்ய வ்யபோஹ ப்ரவண விஷய ஸம்
ப்ராப்த ல[4]ப்[4]தி ப்ர[4]பாவை:
ஊர்[4]த்வம் வ்ரஜ்யா ஸ்வ[4]பாவாத் ஸமய முப[3]கதோ
[4]தாம்நி ஸந்திஷ்[2]ட தேऽ[3]க்ரே.

ஸ: பகவாந்	அவ்வாறு ஸ்வயம்புவாயிருந்த பகவான்
நிகளபலகலீம்	தன்னிடம், கால் (விலங்குத்) தளை போல
சேஷாந்	நெடுநாளாகக் கட்டியிருந்த (பந்தித்
அசேஷாந்	திருந்த) ஆயுள் முதலிய எஞ்சிய நான்கு
சிந்தந் தை:	அகாதி கர்மங்கள் முழுவதையும் நாசம்
அநந்த ஸ்வபாவை:	செய்து, அதனால் சிறந்த முடிவில்லாத
ஸூக்ஷ்மத்வ	தன்மையுள்ள, அதி சூக்ஷ்மத்வம், சிரேஷ்ட
அக்ரிய	மான அவ்யா பாதத்வம், எல்லாவற்றிலும்
அவகாஹ	பொருந்தி யிருத்தலாகிய அவககனத்வம்,
அகுரு லகுக	சிறிதும் பெரிதுமல்லாத அகுரு லகுத்வம்
குணை:	ஆகிய நான்கு குணங்களும், முன்னர்
லப்தி ப்ரபாவை:	காதி கர்மத்தை வென்றபோது அடைந்த,
க்ஷாயிகை குணை:	அனந்த ஞானாதி நான்கு குணங்களுடன்
சோபமாந:	சேர்ந்து எண் குணங்களாகி, என்றும்
	அழிவில்லாத க்ஷாயிகங்களால் விளங்க;

அந்யை: ச
அந்ய வ்ய போஹ
ப்ரவண விஷய ஸம்
ப்ராப்த லப்தி
ப்ரபாவை:
ஊர்த்வம்
வ்ரஜ்யா
ஸ்வபாவாத்
ஸமயம்-
உபகத:
அக்ரே தாம்நி
ஸந் திஷ்டதே

இவ்வாறு மூலோத்தர (ப்ரக்ருதி) கர்மங்களனைத்தையும் வென்றதனால், பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டதினால், சுத்தாத்ம ஸ்வரூபமுடன், மேல் நோக்கிச் செல்லும் ஊர்த்துவ கதி ஸ்வபாவத்தினால், ஒரு க்ஷணநேரத்தில் உலக உச்சியில் உள்ள, எட்டாவது அஷ்டம ப்ரத்வியில் சித்தர் உலகத்தில்சென்று; சித்த பரமேஷ்டியாகி நிலைத்திருக்கின்றார். அத்தகைய பரமேஷ்டியை வணங்குவாம் என்றவாறு, (காதி நான்கு அகாதி நான்கு ஆகிய எண் வினைகளும் கெட்டதனால், எண் குணங்கள் விளங்குவது மரபு.)

அவற்றுள், அகாதி கர்மங்களின் பிரிவாகிய வேதனீயம். ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம் என்ற நான்கும் கெட்டதனால், அவ்யாபாதத்வம், அதி சூக்ஷ்மத்வம், அகுரு லகுத்வம், அவ ககனத்வம் என்ற நான்கு குணங்களும் விளங்குகின்றன இந்த எண் குணங்களையும் தமிழில், கடையிலா ஞானம், கடையிலாக் காட்சி, கடையிலா வீரியம், கடையிலா இன்பம், நாம மின்மை. கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அந்தராயமின்மை என்று கூறுவர். இதனை சூளாமணி நிகண்டில்,

"கடையிலா ஞானத் தோடு காட்சிவீ ரியமே யின்ப
மிடையுறு நாம மின்மை விதித்தகோத் திரங்க ளின்மை
அடைவிலா வாயு வின்மை யந்தரா யங்க ளின்மை
*உடையவன் யாவன் மற்றிவ் வுலகினுக் கிறைவ னாமே."

என்று சூடாமணி நிகண்டு பன்னிரண்டாம் தொகுதி 74-ஆம் செய்யுளில் கூறியுள்ளது கண்டு கொள்க.

ஜீவன்கள், மேல் நோக்கிச் செல்லும் தன்மையை இயற்கையாக வுடையன. வினைகளுள்ளவரை மறைந்திருந்த அத்தன்மை வினை நீங்கியவுடன் மேல் நோக்கிச் சென்று முக்தியில் நிலைத்து நிற்கிறது. அதற்குமேல் செல்வதற்குத் தர்மாஸ்திகாயம் இல்லை

* இவ்வாறே பழைய அச்சுப் பிரதியிலும் ஏட்டுப் பிரதியிலும் உள்ளன. புதிய அச்சுப் பதிப்பில் பிற்சேர்க்கையாகவுள்ளன.

யாதலின், மேலே செல்வதற்கில்லை. அவ்வாறு ஜீவன் சென்று தங்குவதனை,''வானோர்க் குயர்ந்த உலகம் புகும்'' என்று தேவரும், '' கேவலப் பேரொளியால்..............உயர்ந்த உலகின் முடிக்கு ஓர் சூளாமணி யானுன்'' என்று தோலா மொழித் தேவரும், '' ஓங்கிய வுலகத்தும்பர் ஒளி சிகாமணியின் நின்ருர்.'' என்று யசோதர காவியத்திலும் கூறியிருப்பதனுலறியலாகும்.

இம் மூவுலகையும் எண் வகையாகப் பிரித்துக் கூறுதல் மரபு. 1.(பூமியின் அடியிலுள்ள) நிகோதம், 2. நரகர் உலகம். 3. பவணர் உலகம், 4. மனுஷ்யர் உலகம், 5. ஜோதிர் லோகம், 6. கற்ப வுலகம், 7. அகமிந்த்ர வுலகம், 8. சித்தருலகம் என்பன. இதனை, '' நிகோதத்தோடு '' ''ஏழு நாரகர் நஞ்சுதாரிகள் நரர் ஒளியர் மேலவர் அஞ்சொலா ரிலாதவர் *அகதியரர்க்கிடம்.*'' என்று மேருமந்தரத்தில் வாமன முனிவர் கூறுவதனுலும் அறியலாகும். மேலே 71-ம் சுலோகத்திலும், ' அட்டமபுடவி ' என இவ்வாசிரியரே கூறுகின்ருர். 7

67 [illegible]

அங்யாகாராப்தி ஹேதுர் நச ^{4}பவதி பரோ
யேந தேநால்ப்ப ஹீந:
ப்ரா^{3}காத்மோபாத்த ^{3}தேஹ ப்ரதிக்ருதி ருசிரா
காரயேவ ஹ்யமூர்த்த:
க்ஷுத் த்ருஷ்ண ^{5}ச்வாஸ காஸ ஜ்வர மரண ஜரா
நிஷ்ட்ட யோ^{3}க ப்ரமோஹ
வ்யா பத்யா^{1}த் யு^{3}க்ர ^{3}துக்^{2}க ப்ர^{4}பவ ^{4}பவஹதே:
கோஸ்ய ஸௌ^{2}க்யஸ்ய மாதா.

தஸ்ய யேந
அந்ய ஆகார
ஆப்தி ஹேது ஏந
பர: ந பவதி
தேந அல்பஹீந:
ப்ராக் ஆத்ம-
உபாத்த தேஹ-
ப்ரதிக்ருதி
ருசிர ஆகார ஏவ
அமூர்த்த: ஹி
க்ஷுத் த்ருஷ்ணு
ச்வாஸ காஸ
ஜ்வர மரண ஜரா
அநிஷ்ட்டயோக
ப்ரமோஹ
வ்யாபத்தி ஆதி
உக்ர துக்க
ப்ரபவ பவஹதே:
அஸ்ய ஸௌக்யஸ்ய
மாதா க:

அந்த சித்த பரமேஷ்டிக்கு யாதொரு காரணத்தால் வேருெரு உடலை அடைவதற்குக் காரணமான நாம கருமம் (இப்போது) இல்லையாதலின், அந்தக் காரணத்தால், அவருக்கு, முன் தன்னுல் அடையப்பட்ட உடலின் அளவில் ஈசல் இறகு ப்ரமாணம் குறைந்த ப்ரதிபிம்பப் படிவம் போல, மனேகரமான ஆகாரமுள்ள வராக(அடையாளமுள்ளவராக) இருந்தும், உடல் இல்லாதவரேயாவர். ஆகவே, பசி, தாகம், மேல் மூச்சு, இருமல் (ஜ்வரம்) காய்ச்சல், சாதல் (மரணம்), கிழத்தனம், தனக்கு விருப்பம் அல்லாதவை வந்து சேரல், மெய் மறதி (மயக்கம்), ஆபத்து முதலாகிய கொடிய துன்பங்களுக்கு இடமான பிறவியை நாசஞ் செய்திருக்கின்ற இந்த சித்த பரமேஷ்டியினுடைய சுகத்தை (இன்பத்தை) இவ்வளவு என்று அளவிட்டுச் சொல்பவன் எவன் இருப்பான்? (எவராலும் இயலாது). 8

68 ஆத்மோபாதாநஸித்தம் ஸ்வயமதிஶயவத்வீதபாதம்
விஶாலம் வ்ருத்திஹ்ராஸவ்யபேதம் விஷயவிரஹிதம்
நிஷ்ப்ரதித்வந்த்வபாவம் । அந்யத்ரவ்யாநபேக்ஷம் நிரு-
பமமமிதம் ஶாஶ்வதம் ஸர்வகாலமுத்க்ருஷ்டாநந்தஸாரம்
பரமஸுகமதஸ்தஸ்ய ஸித்தஸ்ய ஜாதம் ॥ ॥ ௮ ॥

ஆத்மோ பா[3]தாந ஸி[3]த்[4]தம் ஸ்வயமதி [5]சயவ[3]த்
வீத [3]பா[4]தம் வி[5]சாலம்
வ்ரு[3]த் திஹ்ராஸ வ்யபேதம் விஷய விரஹிதம்
நிஷ்ப்ரதி*[3]த்வந்[3]த்வ [4]பாவம்

அந்ய [2]த்ரவ்யாந பேக்ஷம் நிருபம மமிதம்
[5]சா [5]ச்வதம் ஸர்வ காலம்
உத்க்ருஷ்ட்டாநந்த ஸாரம் பரம ஸு[2]க மதஸ்
தஸ்ய ஸி[3]த்[4]தஸ்ய ஜாதம்.

தஸ்ய ஸித்தஸ்ய ஜாதம் பரமஸுகம் அத: ஆத்ம- உபாதாந ஸித்தம் அத: ஸ்வயம் அதிசய வத் வீதபாதம் விசாலம் வ்ருத்தி ஹ்ராஸ வ்ய பேதம் விஷய விரஹிதம் நிஷ்ப்ரதி த்வந்த்வ பாவம் அந்ய த்ரவ்ய அநபேக்ஷம் நிருபமம் அமிதம் சாச்வதம் ஸர்வகாலம் உத்க்ருஷ்ட அநந்தஸாரம் அபூத்

அத்தகைய பரம ஆனந்தமயமான சித்தருக்கு உண்டான கடையிலா இன்பம், எந்தக் காரணத்திஞல், தன்னையே (தன் ஆத்மனையே உபாதானமாக) முக்கிய காரணமாகக் கொண்டு சாதிக்கப் பட்டதோ, அந்தக் காரணத்திஞல், தாஞகவே (தனிப்பட்ட முறையில்) மிக்க மேன்மை பெற்றிருப்பதும், எவ்விதத் துன்பமும் அடையாமலிருப்பதும், மிகவும் மகத்தானதும், எக்காலமும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி ஒரே மாதிரியாயிருப்பதும், பொறிப் புலன்களின் சம்பந்தம் ஒரு சிறிதும் இல்லாததும், வேருெரு திரவியங்களின் உதவியை நாடாமல் இயல்பாய் அமைந்ததும் (எனவே, தன்மயமான பரமானந்தத்தி லிருப்பதும்), தனக்கு வேறெதுவும் உவமையில்லாத (இணையற்ற)தும், யாவராலும் அளவிடப்படாததும், என்றும் அழிவின்றி, எக்காலத்திலும் நிலைத்திருப்பதும், மிகச் சிறந்த (அளவில்லாத) மகிமை தங்கியதுமாகும்.

'ஸர்வகாலம்' பஹ்வ்ரீஹி ஸமாசமானதால் எக்காலத்திலும் நிலைத்திருப்பது என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. (மஹாபாஹு என்பதற்கு பெரிய தோளை உடையவன் என்று பொருள் கொள்வது போல என்க). நிஷு, நிர், என்பது நிஷ் என நின்றது த்வந்த்வம் - தன்னைப்போல் வேருென்று, ப்ரதி - எதிர், பாவம் உள்ளது, நிஷ் - இல்லாதது.

69 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌰𑌸𑌯𑍁𑌤𑍈𑌰𑌨𑍍𑌨
𑌪𑌾𑌨𑍈𑌰𑌶𑍁𑌚𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌨𑌹𑌿
𑌮𑍃𑌦𑍁𑌶𑌯𑌨𑍈𑌰𑍍𑌗𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌆𑌤
𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌶𑌮𑌨𑌸𑌦𑍍𑌭𑍇𑌷𑌜𑌾 𑌨𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾𑌵
𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌗𑌤𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑍇 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇
𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ॥ ௭௦ ॥

நார்த்2த: க்ஷுத் த்ருட்3 விநா5சா3த் விவி4த ரஸயுதை ரந்நபாநைர5சுச்யா
நாஸ் ப்ருஷ்டேர்3கந்4த மால்யை: நஹி ம்ரு3து 5சயநை: 2க்லாநி நி3த்ரா3த்ய 4பாவாத்
ஆதங்கார்த் தேர4பாவே த3துப 5சமந ஸ3த் 4பேஷஜா 2நர்த்2த தாவ 3த்.
3தீபாநர்த்2தக்ய வ2த்வா வ்யப3கத திமிரே 3த்ரு5ச்யமாநே ஸமஸ்தே.

ஆதங்க ஆர்த்தே:	(இவ்வுலகில்) உயிரைப் போக்கக் கூடிய
அபாவே தத் உபசமந-	கொடிய நோயில்லாதபோது அந்நோயைத்
ஸத், பேஷஜ	தடுக்கக்கூடிய சிறந்த மருந்தை உட்
அநர்த்ததா வத்	கொள்ள வேண்டிய அவசிய மில்லாதது
வா வ்யபகத	போலவும்; அதுவன்றி, இருள் இல்லாத
திமிரே ஸதி ஸமஸ்தே	போது, அதாவது நம் கண்ணுக்கு, எல்லாம்
த்ருச்ய மாநே ஸதி	நன்கு காணப்படும்போது, ஒளியுள்ள
தீப ஆநர்த்தக்யவத்	தீபத்தின் அவசியம் வேண்டப்படாததும்
க்ஷுத் த்ருட்	போல; அந்த சித்த பரமேஷ்டிக்குத்தான்,
விநாசாத் (தஸ்ய)	முன்பு தனக்கிருந்த பசி, தாகம் இரண்டை
விவித ரஸயுதை:	யும் கெடுத்திருப்பதனுல் (இனி, அவருக்கு)
அந்ந பாநை: ச	பலவகையான சுவைகளுடன் கூடிய
அசுச்யா	அன்னம், தண்ணீர் முதலியவைகளாலும்,
அஸ்ப்ருஷ்டே:	அவ்வண்ணமே அசுத்தமான உடலின்

கந்த மால்யை: ச க்லாநி	சேர்க்கையின்றிக் கெடுத்திருப்பதனுல், நறு மணம் மிக்க சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவை
நித்ரா ஆதி அபாவாத்	களாலும, ஆயாசம் (களைப்பு) நித்திரை
ம்ருது சயனை:	முதலியவை யின்றி யிருப்பதனுல், மென்மை
அர்த்த: ந	யான படுக்கை (மெத்தை) முதலியவை களாலும் ப்ரயோஜனமில்லை. (என்று உணர்க.) பா. பே. க்லாந. 10

70 [illegible]

தா3த்ருக் ஸம்பத் ஸமேதா விவி4த நய தபஸ்
ஸம்யம ஜ்ஞாந 3த்ருஷ்ட்டி
சர்யா ஸி3த்4தா: ஸமந்தாத் ப்ரவிதத ய5சஸோ
வி5ச்வ3தேவா4தி 3தேவா:
4பூதா 4பவ்யா 4பவந்த: ஸகல ஜ3கதியே
ஸ்துாயமாநா வி5சிஷ்டை:
தாந் ஸர்வாந் நெளம்யநந்தாந் நிஜ3கமிஷுரரம்
தத் ஸவரூபம் த்ரிஸந்4த்யம்.

தாத்ருக் ஸம்பத் ஸமேதா	அத்தகைய (அனந்த ஜ்ஞாஞதி குணங்க ளாகிற) செல்வத்தால் நிறைந்தவர்களும்,
விவித நய தப ஸம்யம ஞாந	பல்வேறு வகையான நயம், தபம், ஸம்யமம், அறிவு, காட்சி, ஒழுக்கம்
த்ருஷ்டி சர்யா சித்தா ஸமந்தாத்	ஆகிய இவைகளுள் ஒவ்வொன்றையே முக்கியமாகக் கொண்டு முக்தி எய்தி

ப்ரவிதத யசஸ:	யவர்களும், உலகமெங்கும் மிகச் சிறந்த
விச்வ தேவ அதி-	புகழ் தங்கியவர்களும், தேவர்கள் யாவர்க்
தேவா: ஸகல-	கும் மிகச் சிறந்த தேவாதி தேவர்களும்
ஜகதி விசிஷ்டை:	என்று மூவுலகிலுமுள்ள அறிஞர் யாவ
ஸ்தூய மாநா:	ராலும் துதிக்கப்படுபவர்களும், முன்னரே
பூதா: பவ்யா:	முக்தியை அடைந்தவர்களும், இனிமேல்
பவந்த:, யே	(முக்தியை) அடையப் போகின்றவர்களும்,
அநந்தாந்	இப்பொழுது (முக்தியை) அடைகின்றவர்
தாந் ஸர்வாந்	களுமான எந்தச் சித்தர்களுண்டோ, எண்
தத் ஸ்வரூபம்	ணற்றவர்களான அவர்களெல்லோரை
அரம்	யும்; அவர்களடைந்த முக்தி ஸ்வரூபத்தை
நிஜிகமிஷு: (அஹம்)	அதிவிரைவில் (அவர்களடைந்தவாறே)
த்ரிஸந்த்யம்	அடையவிரும்பும் யான், மூன்று காலங்
நௌமி	களிலேயும் வணங்குகின்றேன்.

தாத்ருக் என்பது மேலே கூறிய குணங்களைக் குறிப்பிடுவ தாகும். நயஸித்தர், தபஸ்ஸித்தர் என்று ஒவ்வொன்றுக்கும் கூறிக் கொள்க. இந்தக் கருத்தையே 93-ஆம் காதையில், "தவ ஸித்தே நயஸித்தே" என்று கூறியிருப்பது கண்டு கொள்க. சித்தர் எண்குணமடைந்தவராதலின், "விச்வ தேவாதி தேவா:" என்றார். ஏனைய கடவுளர்க்கும் மேலானவர் எனினும் அமையும். 'அரம்', என்பது விரைவைக் குறிக்கும்.

(ஜீவோத) "சீக்ரம் த்வரிதம் லகு ஷிப்ர *அரம்* த்ருதம், ஸத்வரஞ்ச பலம் தூர்ணம் அவிலம்பித ஆசுச", அமரம் ஜிகமிஷு: என்ற தாது; நி, என்ற உபஸர்க்காக்ஷரத்தோடு கூடி நின்றது. த்ரிசந்த்யம், த்விகு ஸமாஸம். நௌமி என்பதற் கேற்ப அஹம் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. பா. பே. நிஜகமிஷு. 11

|| *மாயா* || [3]கா[2]தா

71 [illegible] |

[illegible] || க ||

அ^{2}ட்^{2}டவிஹ கம்மமுக்கே அ^{2}ட்^{2}ட
^{2}குண^{4}ட்^{4}டே அணோவமே ஸி^{3}த்^{4}தே
அ^{2}ட்^{2}டம பு^{4}டவி ணிவி^{2}ட்^{2}டே ணி^{2}ட்^{2}டிய
கஜ்ஜேய வந்^{3}திமோ ணிச்சம்.

அட்டவிஹ	மோஹனீயம் முதலான எண்வகைக் கருமங்
கம்ம முக்கே	களினுல் விடப்பட்டவரும், அனந்த ஞானுதி
அட்ட குணட்டே	எண் குணங்களால் நிறைந்தவரும், தனக்
அணோவமே	குவமை யில்லாத (இணையற்ற)வரும், எட்
அட்டம புடவி	டாவது பூமியான சித்தர் சிலையில் நிலைத்
ணிவிட்டே	திருப்பவரும், (இனிமேல்) செய்யவேண்டிய
ணிட்டிய கஜ்ஜேய	காரியம் எதுவுமின்றிச் செய்து முடித்த
ஸித்தே	வரும் ஆகிய சித்தபரமேஷ்டிகளையே
நிச்சம்	தினந்தோறும் (இடைவிடாமல்) யாம்
வந்திமோ	நமஸ்காரம் செய்வோம் என்றவாறு.

எண்வகை விணகளை 78-ஆம் காதையில் காண்க.

கஜ்ஜம் - கார்யம். "க்ருத க்ருத்யனும், அபுநர் பவனும், சித்த சாத்யனுமாகி," என்பர் ஸமயஸார உரையிலும். 1

72 [illegible]
[illegible]

தித்^{2}தயரே^{3}தர ஸி^{3}த்^{4}தே ஜல^{2}தள
ஆயாஸ நிவ்வு^{3}தே ஸி^{3}த்^{4}தே
அந்தய^{3}டே^{3}தர ஸி^{3}த்^{4}தே உக்கஸ்ஸ
ஜஹண்ண மஜ்^{4}சி மோ^{3}காஹே.

தித்தயர இதர	தீர்த்தங்கர கேவலிகளையும், இதர கேவலி
ஸித்தே	களையும்; நீர். நிலம், ஆகாயம் ஆகிய
ஜல தள ஆயாஸ	இவ்விடங்களிலிருந்து முக்தியடைந்த

நிவ்வுதே ஸித்தே அந்தயட இதர ஸித்தே உக்கஸ்ஸ ஜகண்ண மஜ்ஜிமோகாஹே வந்திமோ

சித்தர்களையும்; * அந்தக்ருதராயும் அந்தக்ருதரல்லாதவராயும் (அந்தர் முகூர்த்த கேவலியாயும் இதர கேவலியாயும்) உள்ள சித்தர்களையும்; (சித்தர் உயரத்தின்) அதிகமான, 525,வில் உயரமுள்ள சித்தர்களையும், குறைந்த அளவான ஏழுமுழ உயரமுள்ள சித்தர்களையும், இவற்றின் மத்தியள்வாகிய உடலின் உயரத்தில் பொருந்தியவர்களுமான சித்தர்களையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தித்தயர + இதர, தித்தயரேதர. அந்தயட + இதர, அந்தயடேதர. கேவலிகள் யாவரும் ஞானத்தால் சமமாயினும், வைபவத்தால் தீர்த்தங்கரரைப் பிரித்துக் கூறினர்.

ஆகாச சாரணத்தன்மை பெற்ற மாமுனிவர், ஒரு த்வீபத்திலிருந்து மற்றொரு த்வீபத்திற்கு(க்கடல் தாண்டி)ச் செல்லும் சக்தியுடையவராதலின், அவ்வாறு செல்லும்போது அவர்கள். கடலின் மையத்தில் செல்லும்போதே தமக்குக் கர்மக்ஷயம் செய்ய வேண்டிய காலம் நெருங்கிவிட்டதாயின், அவ்விடமே (அதாவது அக்கடல் நீரிலேயே) நின்று முக்தியடைவராதலின், ''ஜல தள ஆயாஸ'' என்றனர். மலையுச்சி முதலியவற்றை ஆகாசம் என்றதறிக.

---

* ''அந்தயடேதர'' என்பதற்குச் சரியான பொருள் விளங்கவில்லை யாதலின், (இரண்டு நாழியிலேயே காதி அகாதி இரண்டையும் கெடுக்கும்) அந்தர் முகூர்த்த கேவலி யென்றும், இதர கேவலி யென்றும் பொருள் கூறியுள்ளேன். அந்தக்ரத் கேவலி என்பது உபசர்க்கத்தை (பிறரால் செய்யும் தீமையை) அடைந்து அதனால் இரண்டு நாழிகையில் காதி அகாதி இரண்டையும் வென்றவர்களான தருமர், பீமன், அருச்சுனன் முதலியோரைக் குறிக்கும் எனலாம், என ஸ்ரீபாலவர்ணிஜீ அவர்கள் கூறுகிறார். மற்றும், விவரம் அறிந்தவர் அறிவிப்பாராயின் அடுத்த பதிப்பில் சேர்க்கின்றேன்.

பாகுபலி ஸ்வாமியின் உயரம் 525-வில், மகாவீரரின் உயரம் 7-முழம். மற்றையோர் உயரம் பலப்ரகாரம். (எனவே, 525-வில் லுக்கு அதிகமும், 7-முழத்திற்குக் குறைவும்' இல்லையென் றுணர்க.) 2

உஜ்ஜஹ திரியளோவ ஓவிஹ காரெயணிவு-ஜெவிஜெ ||
உவஸ ஹ திர-வஸ ஹெதீவொதஹி ணிவு-ஜெய வஹாமி ||

உ[4]ட்[4]டமஹ திரிளோயே [2]சவ்விஹ
காளேய ணிவ்வு[3]தே ஸி[3]த்[4]தே
உவஸ[3]க்[3]க நிருவஸக்[3]கே
[3]தீவோ[3]தஹி ணிவ்வு[3]தேய வந்[3]தாமி,

உட்டம் அஹ திரிய ளோயே	மேலேயும், கீழேயும், நாற்புறமும் உள்ள (கர்ம க்ஷயத்திற்கு யோக்யமான) உலகங் களிலும்;
சவ்விஹ காளேய நிவ்வுதே ஸித்தே	தீக்ஷை, சிக்ஷை, ஆத்ம ஸம்ஸ்காரம், கணபோஷணம், பாவனை, சல்லேகனை ஆகிய ஆறு காலங்களிலும் முக்தி யடைந்த சித்தர்களையும்;
உவஸக்க- நிருவஸக்கே ஸித்தே	உபஸர்க்கத்துடனும், உபஸர்க்கம் இல்லாமலும் முக்தி யடைந்த சித்தர்களையும்,
தீவோதஹி நிவ்வுதேய ஸித்தே	தீவுகளிலும் கடல் களிலும் முக்தி யடைந்த சித்தர்களையும்
வந்தாமி	நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

'உட்டமஹ திரிய ளோயே' என்றது ஜம்பூத்வீபம், தாதகி ஷண்ட த்வீபம், புஷ்கரார்த்த த்வீபம் ஆகிய மனிதர் பிறக்கும் இடத்தை மட்டும் குறிக்கும். தீக்ஷை, துறவு மேற்கொள்ளுதல். சிக்ஷை, உபதேசம் செய்து (கழுவாய்) ப்ரதிக்ரமணம் கூறல். ஸம்ஸ்காரம்-நற்குணத்தை அடையச் செய்தல் (சுத்தி பண்ணுதல் "ஸம்ஸ்கார: குண ஆதாந:" என்பர் மேலோர்.) கண போஷணம், மாணவர்களுக்கு உணவு முதலிய வகைகளை அறவுரை மூலம் அறிவித்தல். பாவனை, ஆத்ம பாவனை, சல்லேகனை :—

வீடுபற்றி(க் கொண்டவுடனே பலர் முயன்றும் அணைக்க வியலாமல்) எரியும்போது கையிலகப்பட்ட சிறந்த பொருளை (எடுத்து)க் கொண்டோடுவது போன்று; நாம் இறக்கும் தறுவாய் (மரணமடையும் சமயம்) நெருங்கிவிட்டது, (இனி நாம் பிழைக்க வழியில்லை) என்று நிச்சயமாக அறிந்த முனிவர் முதலியோர் தம் உயிருள்ளவரை (மரணகாலம் வரை) உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன ஆகிய நான்குவகை உணவையும் உட்கொள்ளுவதில்லை என்று விரதம் மேற்கொண்டு ஆத்ம பாவனையில் தளராமல் (நழுவாமல்) நிற்றல் (சல்லேகனை) என, காலம் ஆறுவிதமாகும். 3

74 வஜ்ஜாஜெயர ஸிஜெ உ௱ம திமஅஉ௱ணாண வஞ
அஉ௱ரயமெ | வரிவஙியா வரிவஙியெ ஸஂஜஊஸஞ
த்ணாண ஊாதீஹிழ || ௪

பச்2சா3டேயர ஸி3த்4தே 3து3க
தி3க ச3துஞ்ஞண பஞ்ச ச3துரயமே
பரிவ3டியா பரிவ3டியே ஸஞ்ஜம
ஸம்மத்த ஞ்ஞணமா3தீஹிம்.

துக(ஞ்ஞண)	மதி ஜ்ஞானம் சுருத ஞானம் என்ற இரண்டையாவது, மதி சுருத அவதி
திக (ஞ்ஞண)	ஞானம் என்ற மூன்றையாவது, மதி சுருத
சது ஞ்ஞண	அவதி மனப்பர்யயம் என்ற நான்கு ஞானங்களையாவது அடைந்து; ஸாமாயிகம், சேதோபஸ்தாபனம், பரிஹார விசுத்தி, சூக்ஷ்ம ஸாம்பராயம், யதாக்யாத சாரித்ரம்
பஞ்ச	என்ற ஐந்து ஸம்யமங்களையாவது; அல்
சதுரயமே	லது மத்யமம் நீங்கலாக நான்கு ஸம்யமங்
பச்சா டேயர	களையாவது; மேற்கொண்டு, ஸம்யமம்,
ஸஞ்ஜம	ஸம்யக்த்வம், ஞானம் முதலியவைகளில்
ஸம்மத்த	தொடர்ந்து வருகிறதனுல் உபஸம சிரேணி

ஞணம் ஆதீஹிம் பரிவடியா	மூலம் ஏறி, மீண்டும் மித்யாத்வத்தை யடைந்து, பிறகு முன்போல உபஸம சிரேணி பூர்வகம் க்ஷபக சிரேணியினை அடைந்து கர்மங்களைக் கெடுத்து சித்த ரானவர்களையும்,
அபரிவடியே ஸித்தே வந்தே	அவ்வாறின்றி க்ஷபக சிரேணியை மட்டும் ஏறி, கர்மங்களைக் கெடுத்து சித்தரானவர்களையும் நமஸ்கரிக் கின்றேன்.

மதிஜ்ஞானம், சுருத ஞானம், அவதி ஞானம், மனப்பர்யய ஞானம், கேவல ஜ்ஞானம் என ஸம்யக் ஞானம் ஐந்து விதம். மதி ஞானம் சுருத ஞானம் இரண்டும் பரோக்ஷ ஞானம் (பிற வஸ்துக்களைக் கொண்டு அறியும் அறிவு), அவதி ஞானம் மனப் பர்யய ஞானம் கேவல ஞானம் மூன்றும் ப்ரத்யக்ஷ ஞானம் (ஆத்மனைக் கொண்டே நேரில் அறியும் அறிவு); எனப்படும். அவற்றுள் அவதி ஞானம் மனப்பர்யய ஞானம் இரண்டும் விகல ப்ரத்யக்ஷம் எனவும், கேவல ஞானம் ஸகல ப்ரத்யக்ஷம் எனவும் கூறப்படும்; ஞானாவரணீய கர்மத்தின் க்ஷயோபஸம, க்ஷயங்க ளால் இவைகள் ஏற்படுவதாகும்.

1. **மதி ஞானம்**:—பொறிப் புலன்களைக் கொண்டு அறியும் அறிவு.

2. **சுருத ஞானம்**:-மதி ஞானம் மூலமாக நூல் (ஆகமப்) பொருள்களை அறியும் அறிவு.

3, **அவதி ஞானம்**:—ஐம்புலன்களின் உதவியின்றியே சூக்ஷ்மமாகிய ஞானாவரணீயம் முதலிய திரவிய கர்மம் முதலிய வைகளை அறியும் அறிவு. (ஆகவே) இதனை முற்பவ உணர்வு என்று கூறப்படும்.

4. **மனப்பர்யய ஞானம்**:-அவதி ஞானத்தின் சக்தியை விட அளவில் மீறியதாகி, பிறர் உள்ளத்திலுள்ளவற்றையும் அறியும் அறிவு.

6- **கேவல ஞானம்** :—லோகாலோகத்தையும் அறியும் அறிவு.

முக்தியடையும் பக்குவமுள்ள பவ்வியர்கள், மதிஞானம் சுருத ஞானம் என்ற இரண்டையும் அடைந்தவுடனே, கேவல ஞானத்தை அடைந்து முக்தி அடைவதும்; சிலர் மதி சுருத அவதி ஞானத்தை அடைந்வுடனே, கேவல ஞானத்தை யடைவதும், சிலர் மதி சுருத அவதி மனப்பர்யயம் என்ற நான்கு ஞானங்களையம் அடைந்து, பிறகு கேவல ஞானத்தை அடைவதும் மரபு. ஆதலின், 'துக, திக, சதுண்ண' என்றூர். இந்த ஞான விசேஷங்களை விவரமாக அறிய விரும்புவோர் தத்வார்த்த சூத்திர வுரையிலும், ஞாஞர்ணவம் என்ற நூலிலும் கண்டு கொள்க.

ஸஞ்ஜமம் - ஸம்யமம். (சாரித்ரம் என்பதும் இது) அதுவும் ஐவகை யாகும். அவையாவன :—

(1) **ஸாமாயிகம்** :—முனிவர்கள் தாங்கள் மேற்கொண்ட தவம் விரதம் முதலியவை சிறப்பை அடையும் பொருட்டு, காலத்தை அறுதியிட்டுக் காயோத் ஸர்க்கமாக நின்ருவது, அல்லது உட்கார்ந்தாவது ஸாமாயிகம் செய்தல். (இதனை முன்னர் ஸாமாயிக பக்தியில் கூறியுள்ளது).

(2) **சேதோபஸ்தாபநம்** :—முனிவர்கள் தாங்கள் மேற்கொண்ட தவம் விரதம் முதலியன நழுவின காலத்து (தவறிய காலத்து) மீண்டும் (புனர் தீக்ஷை) பெற்று நிறையச் செய்தல்.

(3) **பரிஹார விசுத்தி** :—தவம் முதலியவற்றுக்கு இடையூறுண்டாகி தோஷமாகுமாயின், அதற்கு நூல்கள் நுவலும் கட்டளைப்படி பரிஹாரம் (தேடல் கழுவாய்) செய்து சுத்தம் செய்தல்.

(4) **சூக்ஷ்ம ஸாம்பராயம்** :—சினம், கர்வம், மாயம், உலோபம் ஆகிய கஷாயங்களைக் குறைத்து, சூக்ஷ்மமாகச் செய்தல்.

(5) **யதாக்யாத சாரித்ரம்** :—ஆன்மாவின் இயற்கைப் பண்புகளாகிய அறிவு காட்சியிலேயே நிலைத்து நின்று முக்தி யடைய முயலல்.

இவ்வைந்தனுள் பரிஹார விசுத்தி நீங்கலாக மற்ற நான்கினை மட்டும் கடைப் பிடித்து முக்தியடைய முயல்வதும் உண்டு. (இவ் வைந்தையும் வேறு விதமாகக் கூறுவாரும் உளர்.) எனவே, "பஞ்ச சதுரயமே பச்சாடேயர ஸஞ்ஜம" என்றார். "ஸஞ்ஜம ஸம்மத்தஞணம் ஆதீஹிம்" என்றது, மும்மணியும் நிறைந்தாலன்றி முக்தியடைய வியலாதாதலின், மூன்றையும் ஒருங்கு கூறினர். இனி, உபசம, வேதக, க்ஷாயிகமென்னும் சம்யக்த்வங்களை, பஞ்ச லப்தியின் மூலம் அடைந்தவர்களே உபஸம சிரேணி அல்லது, க்ஷபக சிரேணியை அடைவர் என்க. அவைகளின் விவரமாவன, சிரேணி என்பது வரிசையைக் குறிக்கும் சொல்.

கல்வி நிலயங்களில், மாணவனின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப பல வகுப்புக்கள் ஏற்பட்டிருப்பது போலக் குணங்களையும் செயல்களையும் அனுசரித்து மக்களின் நிலை பதினான்கு வகையாகப் பிரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. (அவை, குணஸ்தானம் 14 எனப்படும்). அவை வருமாறு :—

1. மித்தியா திருஷ்டி, 2. சாசாதனன், 3. மிச்ரன், 4. **அசம்யதன்**. 5. தேச சம்யதன், 6. ப்ரமத்தன், 7. அப்ரமத்தன், 8. அபூர்வ கரணன், 9. அநிவிருத்தி கரணன், 10. சூட்சும சாம்பராயன், 11. உபசாந்த கஷாயன், 12. க்ஷீண கஷாயன், 13. ஸயோகி கேவலி, 14. அயோகி கேவலி என குணஸ்தானம் பதினான்காகும்.

அவற்றுள் ஒன்று முதல் ஐந்துவரை இல்லறத்தாரின் குணங்களையும் செயல்களையும் அனுசரித்தும், ஆறு முதல் பன்னிரண்டு வரை முனிவர்களின் குணங்களையும் செயல்களையும் அனுசரித்தும், பதின்மூன்றும் பதினான்கும் (கைவல்ய நிலையைக் குணத்தால் எய்திய) இறைவனின் குணங்களையும் செயல்களையும் அனுசரித்தும் கூறப்பட்டுள்ளன. இல்லறத்தார்களுக்குக் கூறிய ஐந்து குணஸ்தானங்களுள்ளும் முதல் மூன்று குணஸ்தானங்களிலுள்ளவர்களுக்கு (எந்தக் காலத்திலும்) நற்காட்சி பெறும் சக்தி யில்லையாதலின், அவர்கள் சிறப்பினராகக் கூறப்படமாட்டார் (அதாவது இல்லறத்தார் என்று கூறுவதற்கே தகுதி யுடையவரல்லர்).

நான்காவது குணஸ்தானத்திலுள்ளார் அசம்யத சம்யக் திருஷ்டியர் எனப்படுவர். இவர்கள் (சங்கை முதலிய 25, குற்றங்களின் நீங்கியதும், நிச்சங்கை முதலிய எண்குணங்களுடன் ப்ரசம, ஸம்வேக, அனுகம்ப, ஆஸ்திக்யச் சின்னங்களுடையது மாகிய) நற்காட்சி மட்டும் அமைந்தவராகி, விரதங்களை ஏற்று அனுஷ்டிக்காதவராவர். இயல்பினுல் (நூல் முறையினுல்) இல் வாழ்க்கையிலிருந்துப் பின் முறைப்படி துறந்து, முக்தியடைய முயல்வார் அனைவருக்கும் முதலாமவன் என்ற கருத்தில்,

"இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை."

என்று தேவர் கூறியதும் இவர்களையே யாகும் என்ப. மேரு மந்தரம், 160-ஆம் பக்கத்திலும், 355-ஆம் செய்யுளிலும், மற்றும் அருங்கலச் செப்பு முதலான பல நூல்களிலும் நற்காட்சி யின் சிறப்பை உணரலாகும். மேலும் அந் நற்காட்சி பஞ்சலப்தி (சாமக்ரீ)யை அடைந்தார்க்கே ஆவதாகும். அவை வருமாறு:-

ஐந்து விதமான பரிணமம் ஆத்மனிடம் வந்தடைவதற்குப் பஞ்ச லப்தி யென்று பெயர், (லப்தி - அடைவது.) அவை, 1. க்ஷயோபஸம லப்தி, 2. விசோதி லப்தி, 3. தேசனு லப்தி, 4. ப்ராயோக்யதா லப்தி, 5. கரண லப்தி எனப்படும். கடைசியில் கூறிய கரண லப்தி 1. அதப்ரவர்த்தி கரணம், 2. அபூர்வ கரணம், 3. அநிவ்ருத்தி கரணம் என மூன்று பிரிவின தாகும். தேசனு லப்தியினை, உபதேசனு லப்தி யென்றும் கூறுவதுண்டு. இவையெல்லாம் இரண்டு நாழி எல்லை (அளவை) யுடையன.

எழுபது கோடா கோடி கடற்கால நிலையினையுடைய தரிசன மோஹனீயத்தின் பிரிவாகிய மித்யாத்வ (கர்ம) ப்ரக்ருதி ஓரளவு குறையும்போதுதான், பஞ்ச லப்தி வந்தடையும். அவற்றுள் முதலாவதாகிய (1) *க்ஷயோபஸம லப்தி* அடைந்த மனிதன் (பவ்விய ஜீவனுகி), அதுவரை ஆத்மனின் உண்மை யறியாமல் மயங்கி யிருந்தவன், ஓரளவு அறிவு விளங்கப் பெற்று, ஆன்ம தத்துவங்களை அறிஞர் வாயிலாகக் கேட்டு, உண்மை யறிந்து

தனக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியினுல் (விசோதி பரிணுமத்தால்) பக்தி மார்க்கத்தில் ஈடுபட, மேலே கூறிய மித்தியாத்வ ப்ரக்ருதி உபஸமத்தை அடையும். அந்தச் சமயம் தான், *நற்காட்சி* வந்தடையும். அச்சமயம் இரண்டாவதாகிய *விசோதி லப்தி* தோன்றி மித்யாத்வ ப்ரக்ருதியின் அளவில், ஒரு கோடா கோடி கடற் காலமும், ஒரு அந்தர் முகூர்த்தமும் நிற்க, மற்றவைகளை உதயத்திற்கு வாராமல் கெடுக்கும். அதன் பிறகு, 3-வது தேசனு *லப்தி* தோன்றி (மேலே) கோடா கோடியும் அந்தர் முகூர்த்தமுமாகக் குறைந்திருந்த அளவையும் கண்டங் கண்டமாக்கி உதயத்திற்கே வாராமல் தடுக்கும்; இவ்வாறே நாற்பத்தோரு கர்மங்களுக்கு பந்தம் ஆகவொட்டாத நற் பரிணுமத்தை அடையச் செய்யும் (எனவே நாற்பத்தோரு கர்மங்கள் ஆத்மனுடன் வந்து (கலக்காமல்) பந்தமாகாமல் நிற்கும். அந்த 41-ம், வருமாறு,

1. மித்தியாத்வம்
2. நபும்ஸக வேதம்
3. நரகாயுஷ்யம்
4. நரக கதி
5. நரக கத்யானு பூர்வி
6. ஏகேந்திரிய ஜாதி
7. த்வீந்திரிய ஜாதி
8. த்ரீந்திரிய ஜாதி
9. சதுரேந்திரிய ஜாதி
10. ஹுண்ட ஸம்ஸ்தாநம்
11. அஸம்ப்ராப்த ஸ்ரபாடிகா ஸம்ஹநநம்
12. ஆதபம்
13. ஸ்தாவரம்
14. ஸூக்ஷமம்
15. அபர்யாப்தம்.
16. சாதாரண சரீரம்
17. நித்ரா நித்ரை
18. ப்ரசலா ப்ரசலே
19. ஸ்த்யாந க்ரந்தி
20. அனந்தானு பந்திக் குரோதம்
21. ஷை மானம்
22. ஷை மாயம்
23. ஷை லோபம்
24. ஸ்த்ரீ வேதம்
25. திரியக் ஆயுஷ்யம்
26. திரியக் கதி
27, திரியக் கத்யானுபூர்வி
28. ந்யக்ரோத ஸம்ஸ்தாநம்
39. ஸ்வாதி ஸம்ஸ்தாநம்
30. வாமன ஷை
31. குப்ஜ ஷை
32. கீலித ஸம்ஹனனம்
33. நாராச ஷை
34. அர்த்தநாராச ஷை
35. வஜ்ரநாராச ஷை
36. உத்யோதம்
37. அப்பிரசஸ்த விஹாயோகதி
38. துர்ப்பகம்
39. துஸ்வரம்
40. அநாதேயம்
41. நீசைக் கோத்திரம்.

என்பனவாம். மற்றும், நல்வினை தீவினைகளைக் குறைத்துத் தன் கால எல்லையாகிய இரண்டு நாழிகை வரை நின்று நீங்கும். அதன்பின், ஸம்யக்த்வ குணங்களை மிகுதியாகவுடைய 4-வது **ப்ராயோக்யதா** லப்தி வந்தடைந்து நல்வினையை மிகச் செய்து, தீவினையைக் குறையச் செய்யும். அதன்பின் 5-வது கரண லப்தியின் முதற் பகுதியாகிய **அதப்ரவர்த்திகரணம்** தோன்றி அதுவும் ப்ராயோக்யதாலப்திக்குக் கூறிய பலனையே மிகச் செய்து, இரண்டு நாழியில் நீங்கிவிட, அதன்பின் இரண்டாவது பகுதியாகிய **அபூர்வகரண பரிணமம்,** தோன்றி தீவினைகளின் ஸ்திதி (நிலை) யையும், அனுபாகத்தையும் குறைப்பது; நல்வினைகளின் ஸ்திதியையும், அனுபாகத்தையும் அதிகமாக்குவது; நற்குணங்களை சேரச் செய்வது; அவைகளை விருத்தியடையச் செய்வது ஆகிய ஆறுவிதமான தன்மைகளைச் செய்து இரண்டு நாழியில் நீங்கிவிட, அதன்பிறகு மூன்றுவது பகுதியாகிய **அநிவ்ருத்தி கரண** பரிணமம் தோன்றி ஆத்மனுக்குப் பல அதிசயங்களைச் செய்து, தீவினைகளுக்கு சத்வத்தையும், உதீரணையினையும் (நிர்ச்சரையினையும்); நல்வினைகளுக்கு பந்தத்தையும், உதயத்தையும் செய்து, மேலும் பல நற்குணங்களிலும் உருக்கமாக நின்று, முன் விசோதி லப்தியில் குறைந்திருந்த மத்யம ஸ்திதியாகிய ஒரு கோடா கோடி கடற்காலமும் அந்தர் முகூர்த்தமுமாகிய அதனையும், ஜகன்ய ஸ்திதியாகிய அந்தர் முகூர்த்தமாக (இரண்டு நாழிகையாக)க் குறைத்து; அதனையும் (மித்யாத்வப்ரக்ருதியையும்) தன் ஆத்மனுடைய கீழ்பாகத்திலும் மேல் பாகத்திலும் தள்ளி, நடுவில் பிரகாசத்தை (ஆத்ம ஜோதியை)ச் செய்து, மேல்பாகத்திலுள்ள மித்யாத்வத்தின் வெம்மையை (வெப்பத்தை)க் குளிரச் செய்து, கீழ் பாகத்திலுள்ள மித்யாத்வத்தைத் தானகவே நீங்கச் செய்கிறது; அக்கணமே அளவிலா நன் ஞானமும், நற்காட்சியும் விளங்குகிறது. அதன் பின்னர் வெளியின் மேல் தணிந்திருந்த மித்தியாத்வம் (இயந்திரத்தில் அரைத்த, வரகு; வரகு, கப்பி, அரிசி என மூன்று பிரிவாக விழுவதைப் போல), மித்யாத்வம், சம்யக் மித்யாத்வம், சம்யக்த்வ ப்ரக்ருதி என மூன்று துண்டமாக வீழும்: அவற்றோடு அனந்தாநு

பந்தி க்ரோத மான மாயாலோபம் ஆகிய சப்த ப்ரக்ருதிகளே, உபசமத்தை அடையச் செய்தவனுகின்ருன். அவனே சம்யக்த்வ மாகிற ரத்ன பர்வதத்தின்மேல் நின்று, பிறவிக் கடலின் கரை யைக் காண்கின்றவனுகின்ருன். இவ்வண்ணம் பஞ்ச லப்தி மூலமாக எய்திய உபஸம சம்யக்த்வத்தின் (நற்காட்சியின்) கால எல்லை இரண்டு நாழிகை யாகும்; அவ்விரண்டு நாழி முடிவதற்குள் அனந்தானுபந்தி க்ரோத மான மாயா லோபங்களில் யாதானு மொன்று உதயமாகில் சம்யக்த்வ பர்வதத்தின்மேல் நின்று தலைகீழாக விழுகிற பரிணுமமாகும். அவ்வாருகிய அது தாழ்ந்த தாகிய சாசாதன குணஸ்தானத்தை அடையும்.

உபஸம காலமாகிய இரண்டு நாழிகை முடிந்த பின்னர் சப்த ப்ரக்ருதியில் மித்யாத்வப் பிரக்ரதி உதயமாகில், மித்யாத்வ மும்; சம்யக் மித்யாத்வம் உதயமாகில், சம்யக் மித்யாத்வமும்; சம்யக்த்வ ப்ரக்ருதி உதயமாகில், சம்யக்த்வமும் ஆகும். இந்த உபஸம சம்யக்த்வத்தை ஒருதரம் அடைந்த ஜீவன், மீண்டும் பிறவியில் நழுவி அழுந்திலுைம் மீண்டும் நற்காட்சியைப் பெற்று முக்தி யடைவது திண்ணம். அவ்வாறு பிறவியில் நழுகிய ஆத்மன் இரண்டு மூன்று பிறவிகளில் முக்தியை அடைந்துவிடும்; நீடித்தால் (அர்த்த புத்கல பராவர்த்தனகாலம் அதாவது) இவ் வுலகிலுள்ள புத்கல பரமாணுக்களில் பாதி புத்கலத்தை அனுப விக்கும் வரை நிற்கும், அதற்குமேல் கண்டிப்பாக முக்தி யடையும்.

இனி, வேதக சம்யக்த்வ மென்பது சப்தப்ரக்ருதியில் சம்யக்த்வ ப்ரக்ருதிமாத்திரம் உதயத்திற்கு வந்து, மற்ற ஆறும் உதயமின்றி அடங்கி, இரண்டு நாழிகை நிற்குமாகில், அப்பொழுது வேதக சம்யக்த்வம் பூர்த்தி யடையும்; அதன் முடிவில் (வேதக சம்யக்த்வ மூலம்) சப்தப்ரக்ருதி ஏழும் ஆத்மப்ரதேசத்தை விட்டு அகன்று (க்ஷயமாகுமாகில்) கெட்டொழியுமாகில் அப்பொழுதுதான் க்ஷாயிக சம்யக்த்வம் நிலைபெறும். இவ்வாறு க்ஷாயிக சம்யக்த் வத்தை அடைந்த (க்ஷாயிக சம்யக்த்ருஷ்டி) இப்பிறவிப் பிணியில் இரண்டு அல்லது மூன்று பிறவிக்கு மேல் வர்த்தியார். (அதாவது மூன்று பிறவி முடிவதற்குள் முக்தியடைவர்.)

இதுவரை அஸம்யத குணஸ்தானத்தில் அடையும் சம்யக்த்வ விவரம் கூறப்பட்டன. இவ்வாறே; அஸம்யதன், தேச சம்யதன், ப்ரமத்தன், அப்ரமத்தன் ஆகிய நான்கு குணஸ்தானத்திலுள்ள வர்களுக்கு உபஸம சம்யக்த்வம், வேதக சம்யக்த்வம், க்ஷாயிக சம்யக்த்வம் ஆகிய மூன்றும் ஆகும்; அதாவது மூன்றில் எதானுலும் ஒன்று ஆகும்.

இவ்வாறு உபஸம சம்யக்த்வத்தை அடையும் தகுதியுள்ளவர் களாகிய 8-வது, அபூர்வகரணன்: 9-வது, அனிவ்ருத்தி கரணன், 10-வது, சூக்ஷ்ம சாம்பராயன், 11-வது, உபஸாந்த கஷாயன் என்ற நான்கு குணஸ்தான வர்த்திகளுக்கும் உபஸம சம்யக்த்வம் ஒன்றே யாகும். 8-வது, அபூர்வகரணன், 9-வது, அனிவ்ருத்தி கரணன், 10-வது, சூக்ஷ்ம சாம்பராயன், 12-வது: க்ஷீண கஷாயன், 13-வது, ஸயோகி கேவலி, 14-வது, அயோகி கேவலி ஆகிய ஆறு குணஸ்தான வர்த்திகளுக்கும் க்ஷாயிக சம்யக்த்வம் ஒன்றே யாகும். (சம்யக்த்வம் என்பதனை தமிழில் நற்காட்சி எனப்படும்). இவைகளின் விவரம் அறிய விரும்புவோர் மேருமந்தரம் 711, லிருந்து 723-ஆம் கவி வரையிலும் கூறி யிருப்பதனையும்,

"அடக்கமிலானை யாதி நால்வர்க்கு மூன்றுமாகும்
உடைத்திடா துவசமிப்பார் நால்வருக் குபசமித்தாங்
கெடுத்தவ ரறுவர்க் காகிற் கேட்டின்க ணுயதாகும்,"

என்னும் 724-ஆம் செய்யுளில் கூறியதனையும் கண்டு கொள்க. 5

75 𑌸𑌾𑌹𑌰𑌣𑌾 𑌸𑌾𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍁𑌗𑍍𑌘𑌾𑌦𑍇 𑌦𑌰𑍇𑌯
𑌣𑌿𑌵𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇 । 𑌢𑌿𑌦𑌪𑌳𑌿𑌯𑌂𑌕𑌣𑌿𑌸𑌣𑍍𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌗𑌯𑌮𑌳𑍇𑌪𑌰𑌮
𑌣𑌾𑌣𑌗𑍇 𑌵𑌂𑌦𑍇 ॥

ஸாஹரஞு ஸாஹரணே ஸம்மு^{3}க்^{4}கா^{3}தே
^{3}தரேய ணிவ்வா^{3}தே
^{2}டி^{3}தபளியங்கணி ஸண்ணே வி^{3}கயமளே
பரமஞுண^{3}கே வந்^{3}தே.

ஸாஹரண	ஹிம்ஸை காரணமாகக் கொண்டுபோக
அஸாஹரணே	வேண்டிய இடத்திற்குச் சென்றும்; அவ்
ஸமுத்காதே	வாறு போகாமலும், கேவலி ஸமுத்
இதரேய, டித	காதத்தை அடைந்தும், அவ்வாறு, அடை
பளியங்க	யாமலும்; காயோத் ஸர்க்கமாக நின்றும்,
ணிஸண்ணே விகய-	பல்யங்காசனமாக உட்கார்ந்தும், தவ
மளே, பரமஞணகே	மியற்றிக் கருமங்களைப் போக்கி, கேவல
ங்வாதே ஸித்தே	ஞானத்தை அடைந்தவர்களாகி, முக்தியை
வந்தே	அடைந்திருக்கிற சித்தர்களை நமஸ்கரிக்
	கின்றேன்.

விதேஹ நாட்டிலிருந்த சஞ்சயந்த பட்டாரகரைப் பரத கண்டத்தில் கொண்டு வந்து, ஹிம்ஸை செய்தது 'ஸாஹரண' என்பதற்கு உதாரணம். (மேரு மந்தரத்தில் கூறபபட்டுள்ளது). ஸப்த சமுத்காதத்தில் கேவலி சமுத்காதம் ஒன்று. அதாவது, நாம் இத்துணைக் காலம் உயிருடன் இருக்கவேண்டும் என்று நமக்குக் கால எல்லை (ஆயுஷ்யம்) இருப்பது போலவே எண் வினைகளுக்கும் கால எல்லைகள் உள்ளன. இதனை,

''ஏழுமூன் றிரண்டு பத்தா லெறிந்தன கோடா கோடி
ஆழிக ளாகு மான்ற நிலையல்ல தந்த மூழ்த்தம்
மோழைமோ வத்தி னுக்கு முதல்மும்மை யீற்றி னுக்கும்
ஆழிய நாம கோதத் தாயுமுப் பத்து மூன்றே.''

என்று (மேருமந்தரம்-103 ல்). வாமன முனிவர் கூறியதனுலும் உணரலாகும்.

அகாதி வினைகள் நான்கும் ஒருங்கே கெடுதல் இயல்பு. ஆகவே, ஆயுஷ்ய கர்மத்தை விட, வேதனீய, நாம, கோத்திரங் களுக்குக் கால எல்லை அதிகமாக இருப்பின், அவைகளை சரிகட்ட வேண்டி, முக்தியடையும் ஆத்மன், விரிந்து சுருங்குவதற்கு கேவலி ஸமுத்காதம் என்று பெயர். (ஒரு வஸ்திரத்தை நனைத்துப் பிழிந்து அப்படியே முறுக்குப் பிரியாமல் வைப்பின் விரைவில் ஈரம் உலராது; அதனை வெய்யலிலாவது காற்றிலாவது விரித்து உலர்த்திஞல், விரைவில் ஈரம் உலர்ந்து விடுவது எவ்வாறே

அவ்வாறே), முக்தியடையும் ஆத்மன், எட்டு சமயத்தில் விரிந்து சுருங்குகிறது. அதாவது அந்த ஆத்மன்; முதல் சமயத்தில் இவ் வுலகத்தின் உயரமான மேலே ஏழு கயறு கீழே ஏழு கயறு ஆகிய பதினாலு கயிறும் கோல் போல நீண்டு, இரண்டாம் சமயத்தில் கதவு திறப்பது போல இருபக்கமும் (உலகம் உள்ள வரை பக்கத்தே) விரிந்து, மூன்ரும் சமயத்தில் நாற்புறமும் (உலகத்தே) பரம்பி, நான்காம் சமயத்தில் இவ் வுலகத்தின் கன அளவான, 343. கயிற்றளவும் (ரஜ்ஜுப்ரமாணமும்), பூர்ணமாக நிறையும். அதன்பின் முன் பெருகிய முறைப்படியே நான்கு சமயத்தில் சுருங்கி தன் ஆத்மன் தங்கியிருந்த உடலிலேயே அடங்கிவிடும். இந்த எட்டு சமயத்தில் அகாதி நான்கும் ஓர் அள வினதாகிக் கெட்டு அவ் வாத்மன் முக்தி யடையும். இதனுக்கே கேவலி ஸமுத்காதம் என்று கூறப்படும். சமுத்காதங்களின் விவரம் பதார்த்த சாரத்தில் கண்டு கொள்க. 5

76 *𑌪𑌁𑌂𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌂𑌤𑌾 𑌜𑍇 𑌪𑌁𑌰𑌿𑌸𑌾 𑌖𑌵𑌗𑌸𑍇𑌢𑌿*
𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾 । 𑌸𑍇𑌸𑍋𑌦𑌯𑍇𑌣𑌵𑌿 𑌤𑌹𑌾 𑌝𑌾𑌣𑍁𑌵
𑌜𑍁𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌦𑍁 𑌸𑌿𑌜𑍍𑌝𑌂𑌤𑌿 ॥

77 *𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌸𑌯𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾*
𑌬𑍋𑌹𑌿𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌹𑍋𑌂𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 ।
𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂
𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌅 𑌪𑌣𑌿𑌵𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌦𑌾 ॥

புவ்வே^{3}தம் வே^{3}தந்தா ஜே புரிஸா
^{2}கவ^{3}கஸே^{3}டிமாரூ^{4}டா

ஸேஸோ^{3}தயேணவி தஹா
ஜ்^{4}சாணுவ ஜுத்தாய தே^{3}து ஸிஜ்^{4}சந்தி.

பத்தேய ஸயம் ^{3}பு^{3}த்^{4}தா
^{3}போஹிய ^{3}பு^{3}த்^{4}தாய ஹொந்தி தே ஸி^{3}த்^{4}தா

பத்தேயம் பத்தேயம் ஸமயே ஸமயேச
பணிவ^{3}தாமி ஸ^{3}தா.

பும் வேதம்
வேதந்தா
ஜே புரிஸா
கவக ஸேடிம் ஆருடா
ஜ்சாணுவ ஜுத்தாய
ஸிச்சந்தி தஹா
ஸேஸோத யேணவி
ஜே புரிஸா:
தேது ஸ:
ஸிஜ்கந்தி

பத்தேய-
ஸயம்புத்தா
போஹிய புத்தாய
தே ஸித்தா
ஹொந்தி
பத்தேயம் பத்தேயம்
ஸமயே
ஸமயே ஸமயேச
ஸதா பணிவதாமி

ஆண் மக்களை மேலாகக் கருதுகின்ற (பாவ பும் வேதத்தை அனுபவிக்கின்ற) யாவர் சிலர் திரவிய புருஷர்கள் தவமியற்றி க்ஷபக சிரேணியை ஏறி, சுக்கிலத் தியான பலத்தால் சித்தியை அடைகின்றவர்களையும்; மற்ற பாவ ஸ்திரீ வேத, பாவ நபும்ஸக வேதத்திலிருந்து மாறி, திரவிய புருஷர்களாகித் தவமியற்றி க்ஷபக சிரேணியை ஏறி, சுக்கிலத் தியான பலத்தால் சித்தியை அடைகின்றவர்களையும்; இடிவீழ்தல், மேக விநாசங் காணல் முதலிய பல்வேறு காரணங்களைக் கொண்டு விரக்தரான ப்ரத்யேக புத்தர், அவ்வாறின்றி இயல்பாகவே வெறுப்படைந்த ஸ்வயம்புத்தர், பிறர் உபதேசத்தைக் கேட்டு விரக்தியடைந்து தவம் மேற்கொண்ட போதித புத்தர், ஆகிய அவர்கள் மூவரும் சித்தராகின்றார்கள்; ஆதலின், அவர்களையும்; தனித் தனிக் காலங்களிலாவது, அல்லது எல்லோரையும் ஒருங்கே ஒரு சமயத்திலாவது, எப்பொழுதும் வணங்குகின்றேன்.

ஒரு மனிதன் தன் எண்ணத்தில் (பரிணமத்தில்), இதர மனிதர்களை மேலாகக் கருதி விரும்புகின்றான். அவ்வாறே, பெண்களையும், அலியையும் கருதுகின்றான். அவ்வாறின்றித் தன் எண்ணத்தைத் தன் ஆத்மனிலேயே நிலைக்கச் செய்து சுத்த பாவத்தை அடையும் பொழுதே, தவமியற்றும் சக்தி ஏற்படுகின்றது; விவரம் தத்வார்த்த சூத்திரம் இரண்டாவது அத்தியாயம் ராஜவார்த்திகத்தின் உரையில் கண்டு கொள்க.

78 வண ணவ ஃ- சுட்வீஸா
அஉ தியணவதீய தொண்ணி வஞ்சவ ।
பாவண்ண ஹீண பியஸய
வயடிவிஞ்ஞஸேண ஹொந்தி தே ஸித்தா

பண ணவ ^{3}து அ^{2}ட்^{2}டவீஸா
சவு திய ணவ^{3}தீய ^{3}தொண்ணி பஞ்சேவ
^{3}பாவண்ண ஹீண ^{3}பியஸய
பய^{3}டி விஞ்ஞஸேண ஹொந்தி தே ஸி^{3}த்^{4}தா.

பண நவ து அட்டவீஸா சவு, திய ணவதீய தொண்ணி, பஞ்சேவ பாவண்ண ஹீண பியஸய பயடி விஞ்ஞஸேண, தே ஸித்தா ஹொந்தி	ஞானாவரணீயம் ஐந்து, தரிசனாவரணீயம் ஒன்பது, வேதனீயம் இரண்டு, மோகனீயம் இருபத்தெட்டு, ஆயுஷ்யம் நான்கு, நாமம் தொண்ணூற்று மூன்று, கோத்திரம் இரண்டு, அந்தராயம் ஐந்து ஆகிய, ஐம்பத்திரண்டு குறைந்த இருநூறு (எனவே நூற்று நாற்பத்தெட்டு) கர்மங்களையும் வென்றழிப்பதனாலேயே மேற்கூறிய ப்ரத்யேகாதி புத்தர்கள் சித்தராகிறார்கள். 8

அஇஸயமவ்வாபாஹம் ஸொக்கமணந்தம் அணோவமம் பரமம் ।
இந்தியவிஸயாதீதம் அப்பத்தம் அச்சவம் அ தே பத்தா ॥ ௯ ॥

அயிஸயமவ்வா ^{3}பாஹம்
ஸொக்^{2}க மணந்தம் அணோவமம் பரமம்
இந்^{3}திய விஸயா தீ^{3}தம் அப்பத்தம்
அச்சவம் ச தே பத்தா.

தே, அயிஸயம் அவ்வாபாஹம் அணந்தம், அணோவமம் பரமம்	அந்தச் சித்தர்கள்; அதிசயமானதும், எவ்விதத் தடையுமில்லாததும், எண்ணற்றதும் (அளவு கடந்ததும்), இணையற்றதும், எல்லாவற்றையும் விட மிகச் சிறந்ததும்

இந்திய விஸய	(மேன்மை தங்கியதும்), பொறிப் புலன்
அதீதம் அச்சவம் ச	களை(க் கடந்து) மீறியதும், ஒருகாலும்
அப்பத்தம்	நழுகாததும் (நாசமில்லாததும்), பிறவி
ஸொக்கம்	யில் உள்ளவர்களுக்குக் கிடைக்காதது
பத்தா	மாகிய ஆத்மானந்தமயமான இன்பத்தை
	அடைந்தார்கள். பா - பே - அப்புத்தம். 9

(இதைவிட, பர: - சிரேஷ்டம், ம-இல்லை, யஸ்மாத்ஸ: பரம:)

80 *ஊடாயஉத்யஆ அஈஉஷஈஸ்ஷண தேஹஈகிஃ-*
அ8ணா । மயஷித்துஉ8ஷமஹ ஜாஈஷ ஞூயாஈ
தாஈஷாயாஈஈ ॥

ளோய³க்³க மத்²த யத்²தா
சரம ஸரீரேண தேஹூ கிஞ்சூணு
கயஸித்²த மூஸ³க³ப்⁴பே
ஜாரிஸ ஆயார தாரி ஸாயாரா.

ளோயக்க	மூவுலகின் உச்சியிலுள்ள அந்தச் சித்தர்
மத்தயத்தா தேஹூ	கள்; முக்தியடையும்போதிருந்த கடைசி
சரம ஸரீரேண	சரீரத்தின் அளவில் சிறிது குறைந்த
கிஞ்சூணு	(அதாவது ஈசல் இறகின் [கன] அளவு
கய ஸித்த	குறைந்த) வர்களாகி, மெழுகினால் செய்த
மூஸ கப்பே	உருவத்தையுடைய; மூஷைகைக்குள்ளே அம்
ஜாரிஸ ஆயார	மெழுகு எடுத்த பிறகு எவ்வித உருவம்
தாரிஸ	(ஆகாரம்) இருக்கின்றதோ, அத்தகைய
ஆயாரா ஹொந்தி	உருவத்தை உடையவர்களாகின்றார்
	கள். 10

81 *ஜாஈஉஈண ஜஒ ஈஹியா*
தை ஷிஃா உஉ ஷஈஹத்தி ஜஈத்தஷ ।
தெஞ்ஞ ஷாஈணாண ஞாஹஂ
ஷஈஹஜணஷரிஷத்துணஂ ஷாஉஷஈஃழ ॥

ஜரமரண ஜம்ம ரஹியா தேஸி[3]த்[4]தா
மம ஸு[4]பத்தி ஜுத்தஸ்ஸ
[3]தெந்து வரஞ்ஞண லாஹம்
[3]புஹ ஜண பரிபத்[2]தணம் பரம ஸு[3]த்[4]தம்.

ஜர மரண ஜம்ம ரஹியா தே ஸித்தா ஸுபத்தி ஜுத்தஸ்ய மம புஹஜண பரிபத்தணம், பரமஸுத்தம் வரஞ்ஞணளாஹம் - தெந்து

மூப்பு, இறப்பு, பிறப்பு இவைகளில்லாத அந்தச் சித்தர்கள்; சிறந்த பக்தியோடு கூடிய எனக்கு, அறிஞர்களால் விரும்பப் படுகின்றனவும், குற்றமற்றுச் சிறந்துள்ளனவுமான, கேவல ஞான லாபத்தைக் கொடுக்கக் கடவார்கள்.

82 𑌕𑌿𑌚𑍍𑌚𑌾 𑌕𑌾𑌉𑌸𑍍𑌸𑌗𑍍𑌗𑌂
𑌚𑌉𑌰𑌟𑍍𑌟𑌯 𑌦𑍋𑌸 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌸𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂।
𑌅𑌇𑌭𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌪𑌉𑌤𑍍𑌤𑍋
𑌜𑍋 𑌵𑌂𑌦𑌇 𑌸𑍋 𑌲𑌹𑍁 𑌲𑌹𑌇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍁𑌹𑌂 ॥

கிச்சா காஉஸ்ஸ[3]க்[3]கம் சஉர[2]ட்[2]டய
[3]தோஸ விரஹியம் ஸுவி ஸு[3]த்[4]தம்.
அயி[4]பத்திஸம்ப உத்தோ ஜோ வந்[3]தயி
ஸோலஹு லஹயி ஸி[3]த்[4]தி ஸு[2]ஹம்.

ஜோ சவுரட்டய தோஸ விரஹியம் ஸு வி ஸுத்தம் காஉஸ்ஸக்கம் கிச்சா அயிபத்தி ஸம்ப உத்தோ சவுரட்டய தோஸ விரஹியம் வந்தயி ஸோ ஸித்தி ஸுஹம் லஹு லஹயி

யாதொரு பவ்வியன், (காயோத் ஸர்க்கத்துக்குக் கூறிய 4 × 8 = 32) முப்பத்திரண்டு குற்றங்களில்லாமல் நூல் முறைப்படி மன வசன காய சுத்தியோடு செய்யும் காயோத் ஸர்க்கத்தைச் செய்து; மீண்டும், மிக்க பக்தியில் ஈடுபட்டவனுகி, வந்தனைக்குக் கூறும் முப்பத்திரண்டு குற்றங்களின் நீங்கியவனுகி, மேற்கூறிய சித்தர்களை வணங்குகின்றுனோ அந்தப் பவ்வியன், முத்தியின் பத்தை அதி விரைவில் அடைகின்றுன். 12

32, குற்றங்களை மேலே கூறப்படும்.

83 *𑌅𑌸𑌰𑍀𑌰𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌘𑌣𑌾 𑌉𑌵𑌜𑍁𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌂𑌸𑌣𑍇𑌣 𑌣𑌾𑌣𑍇𑌣 । 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌰𑌮𑌣𑌾𑌯𑌾𑌰𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌖𑌣𑌮𑍇𑌯𑌂𑌤𑍁 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌣𑌂 ॥*

அஸ[3]ரீரா ஜீவகஞு உவஜுத்தா
[3]தம்ஸணேண ஞணேண
ஸாயாரமஞயாரா லக்[2]கண
மேயந்து ஸி[3]த்[4]தாணம்,

ஸித்தா: அஸரீரா ஜீவகஞு தம்ஸணேண ஞணேண உவஜுத்தா ஸாயாரம் அஞயாரா ஹொந்தி ஏயம் ஸித்தாணம் லக்கணம் — ஸித்தர்கள்; ஔதாரிகம் முதலிய ஐவகை சரீரங்களும் இல்லாதவர்களாயும், ஆன்ம ஸ்வரூபத்திஞல் நிரந்தரமானவர்களாயும், இயற்கையான அனந்த ஞான தரிசனங்களிஞல் விளங்குகின்றவர்களாயும், (ஒரு விதத்திஞல்) சித்தராகுமுன் இருந்த சரீர அளவில் சிறிது குறைந்த ஆன்ம ப்ரதேசமுடையவர்களாயும், அமூர்த்த ஸ்வபாவமுடையவர்களாதலின், ஒரு விதத்திஞல் எவ்வித உருவமும் (ஆகாரமும்) இல்லாதவர்களாயும் ஆகின்ருர்கள். இதுவே, சித்தர்களின் இலக்கணம்.

து, பாத பூரணே, கனம் என்பதற்கு நிரந்தரம் என்ற பொருள் கொள்ளப்பட்டது. (அமூர்த்தமாதலின்). "கஹோ மேகே மூர்த்த [8]குணே த்ரிஷு மூர்த்தே நிரந்தரே" என்பது அமரம். 13

84 *𑌮𑍂𑌲𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑌯𑌡𑍀𑌣𑌂 𑌬𑌂𑌧𑍋𑌦𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍𑌮 𑌉𑌮𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌕𑌾 𑌮𑌂𑌗𑌲𑌭𑍂𑌦𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌅𑌟𑍍𑌠𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌦𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾 ॥*

மூளுத்தர பய[4]டணம்
[3]பந்[4]தோ[3]தய ஸத்த கம்ம•உம்முக்கா
மங்[3]கள [4]பூ[3]தா ஸி[3]த்[4]தா
அ[2]ட்[2]ட [3]குணதீ[3]த ஸம்ஸாரா.

மூளுத்தர பயடீணம் பந்த உதய ஸத்த- கம்ம உம்முக்கா மங்கள பூதா அட்டகுண அதீத ஸம்ஸாரா ஸித்தா ஹொந்தி	ஞானுவரணீயம் முதலிய மூலோத்தர ப்ரக்ருதிகளுடைய காரியமான பந்தம், உதயம், சத்வம் (உதீரணே) இவைகளால் விடப்பட்டவர்களாயும், மங்கள ஸ்வருபர்க ளாயும், அனந்த ஞானுதி எண் குணங்க ளுடையவர்களாயும், பிறவிச் சுழற்சியைக் கடந்தவர்களாயு முள்ளவர்களே ஸித்தர் களாக ஆகின்ருர்கள். 14

உயிருடன், வினைகள் சேர வருவதை *ஊற்று* எனவும், அவ் வினைகள் உயிருடன் சேர்ந்து பிணிப்பதைப் **பந்தம்** எனவும், அங்ஙனம் பிணித்த வினைகள் சிறிது காலம் (அதாவது அவ்வினை களுக்கு ஏற்பட்ட கால எல்லே வரையிலும்) உயிருடன் சேர்ந்து தங்கியிருப்பதை ***சத்வம்*** எனவும், பின்பு அவ்வினைகள் பயன் தருங் காலத்துத் துன்பம் முதலியன் உண்டுபண்ணுவதனே ***உதயம்*** எனவும், பயன் அளித்த பிறகு, அவ் வினைகள் உயிரினின்றும் நீங்குவதனே உதிர்ப்பு எனவும் கூறப்படும்.

இவற்றை இன்னும் விரிவாக யசோதர காவியம் 46-ஆம் செய்யுள் உரையில் கூறியுளது ஆங்கு கண்டு கொள்க. 14

85 *𑌅𑌟𑍍𑌠𑌵𑌿𑌹 𑌕𑌮𑍍𑌮𑌵𑌿𑌯𑌲𑌾 𑌸𑍀𑌦𑍀𑌭𑍂𑌦𑌾 𑌣𑌿𑌰𑌂𑌜𑌣𑌾 𑌣𑌿𑌚𑍍𑌚𑌾 ।*
𑌅𑌟𑍍𑌠𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌕𑌿𑌦𑌕𑌿𑌚𑍍𑌚𑌾 𑌲𑍋𑌯𑌗𑍍𑌗𑌣𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌣𑍋 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 ॥

அ^{2}ட்^{2}டவிஹ கம்மவியளா
ஸீ^{3}தீ^{4}பூ^{3}தா ணிரஞ்ஜணு ணிச்சா
அ^{2}ட்^{2}ட ^{3}குணு கி^{3}த கிச்சா
ளோய^{3}க்^{3}க ணிவாஸிணோ ஸி^{3}த்^{4}தா.

அட்டவிஹ கம்ம வியளா ஸீதீ பூதா ணிரஞ்ஜணு ணிச்சா அட்டகுணு	எட்டுவிதக் கர்மங்களேயும் கெடுத்தவர்கள் ஆதலால், முக்தியை அடைந்தவர்களும், அதனுல், இனி எக்காலத்திலும் கர்மங் களின் சேர்க்கையே இல்லாதவர்களாயும், நித்யர்களாயும், எண் குணங்களும் விளங் கப் பெற்றவர்களாயும், இனிமேல் செய்ய

கித கிச்சா ளோயக்க ணிவாஸிணோ ஸித்தா ஹொந்தி	வேண்டிய காரியம் எதுவும் இல்லாதவர்களாயும் (க்ருத க்ருத்யராயும்), உலகின் உச்சியில் (முக்தியில்) நிலைத்திருப்பவர்களும் ஆகியவர்களே சித்தர்கள் என்பார்.

எண் குணங்களைக் கூறுகின்றார்.

86 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌣𑌾𑌣 𑌦𑌂𑌸𑌣
𑌵𑍀𑌰𑌿𑌯𑌸𑍁𑌹𑍁𑌮𑌂 𑌤𑌹𑍇𑌵 𑌅𑌵𑌗𑌹𑌣𑌂 ।
𑌅𑌗𑍁𑌰𑍁𑌲𑌹𑍁𑌮𑌵𑍍𑌵𑌾𑌬𑌾𑌹𑌂
𑌅𑌟𑍍𑌠𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌹𑍋𑌂𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌣𑌂 ॥

ஸம்மத்தணாண ^{3}தம்ஸண வீரிய
ஸுஹுமம் தஹேவ அவ^{3}கஹணம்
அ^{3}குரு லஹு^{4}கம^{3}பாஹம் அ^{2}ட்^{2}ட ^{3}குணா
ஹொந்தி ஸி^{3}த்^{4}தாணம்

ஸம்மத்த தஹேவ ணாண தம்ஸண வீரிய ஸுஹுமம் அவகஹணம் அகுரு லகுகம் அபாஹம் அட்டகுணா :	க்ஷாயிக ஸம்யக்த்வத்தினாலான அனந்த சுகமும், அவ்வாறே அனந்த ஞானமும், அனந்த தரிசனமும், அனந்த வீரியமும், அதி சூக்ஷ்மத்வமும், அவகாஹனமும், அகுரு லகுத்வமும், அவ்யாபாதத்வமும் ஆகிய இயற்கையாயுள்ள எண்குணங்களும்,

ஸித்தாணம் ஹொந்தி ஸித்தர்களுக்கு நன்கு விளங்குகின்றன.

87 𑌜𑌯𑌮𑌂𑌗𑌲𑌭𑍂𑌦𑌾𑌣𑌂
𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾𑌣𑌂 𑌣𑌾𑌣 𑌦𑌂𑌸𑌣𑌮𑌯𑌾𑌣𑌂 ।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌶𑍇𑌖𑌰𑌾𑌣𑌂
𑌣𑌮𑍋 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌵𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌣𑌂 ॥

ஜயமங்^{3}கள ^{4}பூ^{3}தாணம்
விமளாணம் ணாண ^{3}தம்ஸண மயாணம்

தயிளோய ஸேஹராணம் ணமோ
ஸ³தா ஸவ்வ ஸி³த்⁴தாணம்.

ஜயமங்கள பூதாணம்	வினைகளின் வெற்றியினால் மங்கள ஸ்வ
விமளாணம் ஞண-	ரூபத்தை அடைந்தவர்களாயும்; நிர்மல
தம்ஸண மயாணம்	மானவர்களாயும், (அனந்த) ஞான தரிசன
தயிளோய	மயமானவர்களாயும், மூவுலகிற்கும் முடி
ஸேஹராணம்	மணி போன்றவர்களாயுமுள்ள, எல்லாச்
ஸவ்வ ஸித்தாணம்	சித்தர்களுக்கும், எப்பொழுதும் என்
ஸதா ணமோஅஸ்து	நமஸ்காரம் ஆகட்டும்.

மயட் (மய) என்ற ப்ரத்யயத்திற்குப் பொருள் மூன்று வகை அவற்றுள்,

(1) *ப்ராசுர்யார்த்தம்* (உதாரணம். சூத்ரமயோ க்ராம:— கிராமத்தில் சூத்திரர் அதிகமாயுள்ளனர் என்பது.)

(2) *விகாரார்த்தம்* (ஹிரண்மயம் குண்டலம்-உருண்டை வடிவமாகவுள்ள பொன், குண்டலத்தின் உருவமாக மாறுதல்.)

(3) ஸ்வார்த்தே (சின்மய: ஆத்மா - சித் ஸ்வரூபமே ஆத்மா என்பது.) எனவே, ஈண்டு, 'மயாணம்' என்பதற்கு ஸ்வார்த்தே ப்ரத்யயமே மேற்கொள்ளப்பட்டது.

நம: என்பதற்கு வணக்கம் என்பது பொருள். இதற்கு, *அஸ்து*, அல்லது *கரோமி* என்ற இரு பதங்களில் ஒன்றை, சேர்த்துக் கூறுவதே இலக்கணம். இதில் அஸ்து என்று கூறுமிடத்து, நம: என்பது முதல் வேற்றுமையாகும். இவை அல்லாமல், நம: என்று வேற்றுமையில்லாத அன்வய சப்தமும் உண்டு. அது (சதுர்த்தி) நாலாம் வேற்றுமையாகும். விவரம் அறிய விரும்புவோர் 'சப்தானு சாஸனம்' என்ற இலக்கண நூலுக்கு அமைந்த கன்னட உரையில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுளது அவற்றுள் கண்டு கொள்க.

88 *சுஉரணரவதியாணம் கிணரஹ¬ஜ மஃமர¬ஐ*
உஹியாணழ | ஹவவஸஹ விரஹியாணம் ணமொ
ஸஃா ஸவ்வஸிஊாணழ ||

அமரணர வந்^{3}தியாணம்
கிண்ணர^{4}புஜ ^{3}கந்^{4}த ^{3}கரு^{3}ட மஹியாணம்
^{4}பவ வஸஹ விரஹியாணம்
ணமோ ஸ^{3}தா ஸவ்வ ஸி^{2}த்^{4}தாணம்.

அமர ணர வந்தியா-ணம், கிண்ணர புஜ கந்த கருட மஹியாணம் பவ வஸஹ விரஹியாணம் ஸவ்வ ஸித்தாணம் அஹம் ணமோ ஸதா கரேமி	தேவர்களாலும், மனிதர்களாலும் வணங்கப்படும் தகுதியுள்ளவர்களும், மற்றும், கின்னரர், பவணர், கந்தர்வர் கருடர் ஆகிய இவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுபவர்களும், பிறவி வாழ்க்கையை (பற்றற) நீக்கியவர்களுமான சித்த பரமேஷ்டிகள் யாவருக்கும், யான் துதியோடுகூடிய வணக்கத்தை எப்பொழுதும் செய்கின்றேன். 18

89 *ஸிஊா ணஂஂ உஃடா*
விஸ¬ஃ ப¬ஃய ஞுஃஸஹாவா |
திஹ¬வண ஸிரஸெஹரயா
பஸியஂது ஃஂஊரயா ஸவ்வெ ||

ஸி^{3}த்^{4}தா ண^{2}ட்^{2}ட^{2}ட்^{2}ட மளா விஸு^{3}த்^{4}த
^{3}பு^{3}த்^{4}தீய ல^{3}த்^{4}த ஸ^{3}ப்^{4}பாவா
திஹுவண ஸிரஸேஹரயா
பஸியந்து ^{4}பண்^{3}டாரயா ஸவ்வே.

ணட்டட்ட மளா விஸுத்த புத்தீய-லத்த ஸப்பாவா	எண் வினைகளையும் வென்றவரும், அதனால் அனந்த ஞானம் முதலிய எண் குணங்களும் விளங்கப் பெற்றவரும், எனவே, தன்

திஹுவண ஸிர	னுடைய இயற்கையான ஆன்மலாபத்தைப்
ஸேஹரயா	பெற்றவரும், மூவுலகிற்கும் முடிமணி
பண்டாரயா	போன்றவரும், குணங்களாகிற நிதிக்கு
ஸவ்வே ஸித்தா:	இருப்பிடமானவர்களுமான சித்தர் யாவ
மம பஸியந்து	ரும், எனக்குத் தெளிவை உண்டாக்கட்டும்.

ப்ரஸந்நம் - தெளிவு. இனி, பஸியந்து என்பதற்கு அனுக்கிரகம் செய்யட்டும் என்று கூறினும் அமையும். 19

90 *ஸொா மெ திஹுவணமஹியொ*

ஸிஜொ புஜொ ணிரஞ்ஜணொ ணிச்சொ ;

திஸது வரணாணலாஹம்

சரித்தஸித்திம் ஸமாஹிம் ச ||

ஸோமே திஹுவண மஹியோ ஸி^{3}த்^{4}தோ

^{3}பு^{3}த்^{4}தோ ணிரஞ்ஜணோ ணிச்சோ

^{3}திஸ^{3}து வரணணளாஹம்

சரித்த ஸி^{3}த்^{4}திம் ஸமாஹிம் ச.

திஹுவண	மூவுலகோராலும் போற்றப் பட்டவரும்,
மஹியோ	(பூசிக்கப்பட்டவரும்) முக்தியடைந்தவரும்,
ஸித்தோ புத்தோ	இயற்கையான கேவல ஞான முள்ளவரும்,
ணிரஞ்ஜணோ	வினை(யின்) நீங்கியவரும், என்றும் அழி
ணிச்சோ	வில்லாதவரும் ஆகிய, அந்தச் சித்த
ஸோ ஸித்தோ மே	பரமேஷ்டிகள் ; எனக்குச் சிறந்த கேவல
வரணுண ளாஹம்	ஞான லாபத்தையும், முக்தி பெறத் தக்க
சரித்த ஸித்திம்	ஒழுக்கத்தையும் (யதாக்யாத சாரித்திரத்
ஸமாஹிம் ச	தையும்), சமதாபாவமான சாமாயிகத்
திஸது	தையும் அருள் செய்யட்டும்.

91 *திஹுவணஸஹாமஹியெ*

திஜெயவுஜெ திஜெய உதூஜெ ;

தெஜெக்கு விதிதவீரெ

திவிஹெணய வணிவதெ விஜெ ||

திஹுவண மங்3தரமஹியே திளோய
3பு3த்4தே திளோய மத்2த2த்2தே
தேளொக்க வி3தித வீரே
திவிஹேணய பணிவ3தே ஸி3த்4தே.

திஹுவண மங்தர மஹியே, திளோய புத்தே, திளோய மத்தத்தே, தேளொக்க விதித வீரே ஸித்தே திவிஹேணய பணிவதே	மூவுலகிலுமுள்ள அறிஞர்களால், பூஜித்துத் துதிப்பவரும், மூவுலகம் முழுவதிலுமுள்ள அனைத்தையும் சமயந்தோறும் அறிபவரும், மூவுலக உச்சியில் முடிமணிபோல் விளங்குகின்றவரும், மூவுலகத்தவராலும் நன்கு அறியப்பட்ட அனந்த வீரிய முடையவருமான, சித்த பரமேஷ்டிகளை; உள்ளம் உடல் சொல்ஆகியமூன்றினுலும்வணங்குகிறேன்.

உடலால் வணங்குதலென்பது கைகுவித்துத் தலைவணங்குதல்.

92 സിദ്ധാണം ണമോക്കാരം
ഭാവേണയ ജോ കരേദി പയദമദീ ।
സോ സവ്വദുക്ഖമോക്ഖം
പാവദി അചിരേണ കാലേണ ॥

ஸி3த்4தாணம் ணமோக்காரம்
4பாவேணய ஜோ கரே3தி பய3டிம3தீ
ஸோ ஸவ்வ 3துக்2க மொ2க்2கம்
பாவ3தி அசிரேண காளேண.

பயடிமதீ ஜோ ஸித்தாணம் ணமொக்காரம் பாவேணய கரேதி ஸோ, ஸவ்வ துக்க மொக்கம், அசிரேண காளேண பாவதி	தெளிந்த அறிவுடைய எவன் ஒருவன் சித்தர்களுடைய நமஸ்காரத்தைப் பற்றற்ற தூய எண்ணமுடன் (மேற் கூறியவாறு) செய்கின்றானே அவன், எவ்விதத் துன்பங்களுமில்லாத முக்தியை அதி விரைவில் அடைகின்றான்.

93 தவஸித்தே ணயஸித்தே
ஸஞ்ஜமஸித்தே சரித்தஸித்தேய
ணாணம்மி தம்ஸணம்மிய
ஸித்தே ஸிரஸா ணமம்ஸாமி ||

தவஸி^{3}த்^{4}தே ணயஸி^{3}த்^{4}தே
ஸஞ்ஜம ஸி^{3}த்^{4}தே சரித்த ஸி^{3}த்^{4}தேய
ஞாணம்மி ^{3}தம்ஸணம்மிய ஸி^{3}த்^{4}தே
ஸிரஸா ணமம்ஸாமி.

தவஸித்தே
ஸித்தே
நயஸித்தே ஸித்தே
ஸஞ்ஜம ஸித்தே
ஸித்தே,
ஞாணம்மி
தம்ஸணம்மிய
சரித்த ஸித்தே
ஸித்தே ஸிரஸா
ணமம்ஸாமி

(சுக்கிலத் தியானமாகிற அக்கினியோடு சேர்ந்த) பன்னிருவகை தவத்தினால் முக்தியடைந்த சித்தர்களையும்; சுத்தத் திரவியார்த்திக நயத்தினுல் முக்தியடைந்த சித்தர்களையும்; மேன்மையான விரதத்தினுலேயே முக்தியடைந்த சித்தர்களையும், இயற்கையான அறிவு காட்சியிலேயே பொருந்தி நிற்றலாகிய உத்தம ஒழுக்கத்தால் முக்தியடைந்த சித்தர்களையும், முறைப்படித் தலையில் இரு கைகளையும குவித்து, சாஷ்டாங்கமாக வணங்குகிறேன்.

(12, வகை தவத்தின் விவரம் யசோதர காவியம் 31-ஆம பக்கத்தில் கூறியுள்ளேன் ஆங்குக் கண்டு கொள்க.) விரதம்; யமம் நியமம் என இரண்டாக விரியும். அருங்கலச்செப்பில் காண்க.

நிச்சய நயம், வியவஹார நயம் என *நயம்* இரண்டு விதம். அவற்றுள், *நிச்சய நயம்* :—சுத்த நிச்சய நயம், அசுத்த நிச்சய நயம் என இரண்டுவித மாகும். *வியவஹார நயம்* :—உப சரித சத்பூதம், அனுபசரித சத்பூதம், உபசரித அசத் பூதம், அனுபசரித அசத்பூதம் என நான்குவித மாகும். அவை வருமாறு :—

(1) பிறவிச் சுழற்சியிலுள்ள ஒவ்வொரு ஆத்மனும் சுத்தாத்ம ஸ்வரூபமுடையவர்களே (சித்தருக்குச் சமானமானவர்களே) என்று அறிந்து நம்புவது *சுத்த நிச்சய நயம்.*

(2) வினைகளின் சேர்க்கையினுல் தோன்றிய ஆசை முதலிய அசுத்த பரிணுமங்கள் ஆத்மனுடையதே என்று மாறுபாடாக அறிந்து நம்புவது *அசுத்த நிச்சய நயம்.*

(1) வினைகளின் க்ஷயோபஸமத்தால் ஏற்படும் மதிஞானம் முதலிய குணங்கள் ஆத்மனுடையதே என்பது *உபசரித சத்பூத* வியவஹார நயம்.

(2) வினைகள் விலகியவுடன் விளங்கும் கேவல ஞானுதி குணங்கள் ஆத்மனுடையதே என்பது, *அனுப சரித சத் பூத* வியவஹார நயம். (இல்லாதவற்றை உள்ளதாகக் கூறுவது உப சரித சத் பூதம், உள்ளவற்றையே உள்ளதாகக் கூறுவது அனுப சரித சத் பூதம். அவற்றுள் சத்ய ஸ்வரூபமாகிய [இயற்கையான]வை சத்பூதம் எனப்படும். அசத்ய ஸ்வரூபமாகிய [செயற்கையான]வை அசத்பூதம் எனப்படும்.)

(3) நிகழ்காலத்தின் கண்ணும் ஒன்ருகச் சேர்த்துக் கூற வியலாத தேசம், வீடு, திரவியம் முதலானவை என்னுடையது என்பது *உபசரித அஸத் பூத* வியவஹார நயம் எனப்படும்.

(4) நிகழ்காலத்தின் கண்ணும் பிரிக்கவியலாத (பாலும் நீரும் போல் கலந்துள்ள) இவ்வுடல் என்னுடையதே என்றறிவது *அனுப சரித அஸத்பூத* வியவஹார நயம். இவைகள் அத்யாத்ம பாஷையினுல் கூறப்படும். இனி, ஆகம பாஷையினுல் நிச்சய வியவஹார நயங்களை திரவ்யார்த்திக, பர்யாயார்த்திக நயங்கள் என்று கூறுவர். அவை; நைகம நயம், ஸங்க்ரஹ நயம், வியவஹார நயம், ருஜு ஸூத்ர நயம், சப்த நயம், சமபிரூட நயம், ஏவம்பூத நயம்என ஏழு பிரிவினதாகும். நைகம, சங்க்ரஹ. வியவஹார நயங்கள் மூன்றும் திரவ்யார்த்திக நயத்தினுடைய அம்சங்கள்; மற்ற நான்கும் பர்யாயார்த்திக நயத்தின் அம்

சங்கள். அவற்றுள்ளும் ருஜுஸூத்ரம் அர்த்த நயம். (பொருளை அனுசரித்தவை.) மற்ற மூன்றும் சப்த நயங்கள். அவையாவன ;

(1) **நைகம நயம்** :—நைகமம் என்பது தற்சமயம் நடப்பவற்றை அனுசரித்ததாகும். அது, பூத நைகமம், பாவி நைகமம், வர்த்தமான நைகமம் என மூன்ருக விரியும். அவை வருமாறு :—

A. வருடந்தோறும் தீபாவளி தினத்தன்று, மக்கள் இன்று மகாவீரர் முக்தி யடைந்தார் என்று கொண்டாடுவது **பூத நைகமம்.** (முற்காலத்தில் நடந்தவற்றை இன்று நடப்பதாகக் கூறுவது).

B. எதிரே வருகின்ற யுவராஜனை நோக்கி, இதோ நமது அரசர் பெருமான் வருகிருர் என்று கூறுவது **பாவி நைகமம்.** (எதிர் காலத்தைக் குறிப்பிட்டுக் கூறுவது.)

C. சமையல் செய்வதற்கு நீர் கொண்டு செல்லும் ஒருவனை நோக்கி, நீ என்ன செய்கிருய் என்று கேட்டால், அவன் சமையல் செய்கிறேன் என்று பதிலளிப்பது வர்த்தமான நைகம நயத்தால் பொருந்துவதாகும்.

(2) *சங்க்ரஹ நயம்* :—பலவற்றை ஒருங்கே ஒரு சொல்லால் கூறுவது. அது, ஜாதி, வனம் என்பன போல்வது.

(3) *வியவஹார நயம்* :—ஒரு பொருளிடமுள்ள குணங்களையும் பர்யாயங்களையும் விவரிப்பது முதலியனவாகும் சமயம் சமயந்தோறும் மாறுவதற்குப் பரியாயம் எனப்படும்.

(4) *ருஜுஸூத்ர நயம்* :—சமயம் சமயந்தோறும் மாறும் தன்மைகளில் ஒவ்வொன்றைக் குறிப்பிட்டுக் கூறுவது.

(5) *சப்த நயம்* :—ஒரு சொல் ; பால், திணை, வேற்றுமை முதலானவற்றை அனுசரித்து மாறும் தன்மையைக் கூறுவது.

(6) *ஸமபிரூட நயம்* :—ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருள் இருந்தும் அவற்றுள் ஒன்றையே முக்கியமாகக் கூறுவது. அதாவது, 'கௌ', என்னும் சொல்லுக்கு ஆகாயம், பூமி கிரணம், அம்பு, பசு முதலான பல பொருள் இருந்தும், கௌ-பசு, என்று கூறுவது போல்வது.

(7) **ஏவம் பூத நயம்** :—என்பது முக்கியமாகக் காரணப் பெயர்களைக் குறிப்பிடுவதாகும். சக்கரன். புரந்தரன் என்பன தேவேந்திரனைக் குறிப்பது போல்வது, மேற் கூறிய இந் நயங்களை யும் மற்றும் உள்ளவைகளையும் விவரமாக அறிய விரும்புவோர் நயச்சக்கராதி கிரந்தத்தில் கண்டு கொள்க. 24

94 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌂𑌤𑍇, 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌭𑌤𑍍𑌤𑌿, 𑌕𑌾𑌉𑌸𑍍𑌸𑌗𑍍𑌗𑍋, 𑌕𑌓
𑌤𑌸𑍍𑌸, 𑌆𑌲𑍋𑌚𑍇𑌉𑌂, 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌣𑌾𑌣, 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌦𑌂𑌸𑌣,
𑌸𑌮𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌤𑌜𑍁𑌤𑍍𑌤𑌾𑌣𑌂, 𑌅𑌟𑍍𑌠𑌵𑌿𑌹𑌕𑌮𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑍍𑌪𑌮𑍁𑌕𑍍𑌕𑌾𑌣𑌂, 𑌅𑌟𑍍𑌠
𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌪𑌣𑍍𑌣𑌾𑌣𑌂, 𑌉𑌡𑍍𑌢𑌲𑍋𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌥𑌯𑌮𑍍𑌮𑌿 𑌪𑌵𑌟𑍍𑌠𑌿
𑌯𑌾𑌣𑌂, 𑌤𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌣𑌂, 𑌣𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌣𑌂, 𑌸𑌂𑌜𑌮 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾
𑌣𑌂, 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌣𑌂, 𑌭𑌤𑍍𑌤𑍀𑌏, 𑌣𑌿𑌚𑍍𑌚𑌕𑌾𑌲𑌮𑌚𑍍𑌚𑍇𑌮𑌿
𑌪𑍂𑌜𑍇𑌮𑌿, 𑌵𑌂𑌦𑌾𑌮𑌿, 𑌣𑌮𑌂𑌸𑌾𑌮𑌿, 𑌦𑍁𑌕𑍍𑌖𑌕𑍍𑌖𑌓, 𑌕𑌮𑍍𑌮𑌕𑍍𑌖𑌓,
𑌬𑍋𑌹𑌿𑌲𑌾𑌹𑍋, 𑌸𑍁𑌗𑌇𑌗𑌮𑌣𑌂, 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿
𑌮𑌰𑌣𑌂, 𑌜𑌿𑌣𑌗𑍁𑌣 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌹𑍋𑌉, 𑌮𑌜𑍍𑌝𑌂 ॥

இச்2சாமி, 4பந்தே, ஸி3த்4த4பத்தி, காஉஸ்ஸ3க்3கோ, கஓதஸ்ஸ, ஆளோசேவும், ஸம்மணாண, ஸம்ம3தம்ஸண, ஸம்ம சாரித்த ஜுத்தாணம், அ2ட்2டவிஹ கம்ம விப்ப முக்காணம், அ2ட்2ட 3குண ஸம்பண்ணாணம், உ4ட்4ட ளோய ம4த்2த யம்மி, *பவ2ட்2டியாணம், தவ ஸி3த்4தாணம், ணய ஸி3த்4தாணம், ஸஞ்ஜம ஸி3த்4தாணம், சரித்த ஸி3த் தாணம், 4பத்தீயே ணிச்ச காளமச்சேமி, பூஜேமி, வந்3தாமி, ணமம்ஸாமி, 3துக்2கக2வோ, கம்மக்2கவோ, 3போஹி ளாஹோ, ஸு3கயி 3கமணம், †ஸமாஹி மரணம். ஜிந 3குண ஸம்பத்தி ஹோவு மஜ்4சம்.

பந்தே ஸித்த பத்தி	முனிபுங்கவரே ! சித்த பக்தியின் காயோத்
காவுஸ்ஸக்கோ	ஸர்க்கம் என்னல் இப்பொழுது செய்யப்
கவோ தஸ்ஸ	பட்டது ; அதனை ஆலோசிப்பதற்கு

* பா. பே. பயட்டியாணம் † ஸமாதி மரணம்.

ஆலோசேவும்
இச்சாமி ஸம்மஞ்ஞண
ஸம்ம தம்ஸண
ஸம்ம சாரித்த
ஜுத்தாணம்
அட்டவிஹ கம்ம
விப்பமுக்காணம்
அட்ட குண ஸம்பண்-
ஞணம், உட்டளோய
மத்தயம்மி பவட்டி-
யாணம், தவ ஸித்தா-
ணம் நய ஸித்தாணம்
ஸஞ்ஜம ஸித்தாணம்
சரித்த ஸித்தாணம்
ஸித்தாணம் பத்தீயே
ணிச்சகாலம் அச்சேமி
பூஜேமி வந்தாமி
நமம்ஸாமி, மச்சம்
துக்கக் கவோ
கம்மக் கவோ
போஹிளாஹோ
ஸுகயி கமணம்
ஸமாஹி மரணம்
ஜிண குண
ஸம்பத்தி ஹோ உ

விரும்புகிறேன். நல்லறிவு, நற்காட்சி, நல்லொழுக்கம் ஆகிய இவற்ருேடு சேர்ந்தவர்களும், எண்வகை வினைகளையும் அறவே அகற்றியவரும், எண் குணங்களும் நன்கு விளங்கப் பெற்றவரும், மூவுலகின் உச்சியாகிய (அஷ்டம ப்ரத்வியாகிய) முக்தியில் நிலைத்திருப்பவரும், அன்றியும் (தவம் விரதம் முதலியவற்றுள்ளும் முக்கியமாகக் கருதிப் பார்க்குமிடத்து), தவத்தின் மூலம் முக்தியடைந்தவரும், நயத்தின் மூலம் முக்தியடைந்தவரும், ஸம்யமத்தின் மூலம் முக்தியடைந்தவரும், ஒழுக்கத்தின் மூலம் முக்தியடைந்தவரும் ஆகிய சித்தபரமேஷ்டிகளை, அளவுகடந்த பக்தியோடு இடைவிடாமல் எப்பொழுதும் (எண்வகைப் பொருள்களைக் கொண்டு) அர்ச்சிக்கிறேன், பூஜிக்கிறேன், துதிபாடுகிறேன், வணங்குகிறேன்; ஆகவே, எனக்குத் துன்பத்தின் கேடும், வினை வெல்லும் தன்மையும், (கர்ம க்ஷயமும்), நல்லறிவின் வாய்ப்பும், (ஞானலாபமும்), மேலான கதி அடைதலும் (நற்கதி ப்ராப்தியும்), ஸமதா பாவமான ஸமாதி மரணமும், வினை வென்றவர்கள் அடைந்த குணச் செல்வம் பெறுதலும் நன்முறையில் ஆகட்டும்.

விப்ப முக்காணம் என்பதில் வி, யும்; ப்ர, வும் உபசர்க்காக்ஷரங்கள். வந்தாமி என்பது வணங்குதல், துதித்தல் ஆகிய இருவிதப் பொருளுடையது. "வதி அபிவாதந ஸ்துத்யோ:" என்பது தாது மாலை. ஹோ உ, பவது, ப்ரார்த்தனையாம் லோட்.

95 [illegible]

[illegible]

𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌕𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 ||

𑌚𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌿 𑌮𑌂𑌗𑌲𑌂, 𑌅𑌰𑌹𑌂𑌤𑌾 𑌮𑌂𑌗𑌲𑌂, 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌂𑌗𑌲𑌂, 𑌸𑌾𑌹𑍂 𑌮𑌂𑌗𑌲𑌂, 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌿 𑌪𑌣𑍍𑌣𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌧𑌮𑍍𑌮𑍋 𑌮𑌂𑌗𑌲𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । 𑌵𑍋𑌸𑌰𑌾𑌮𑌿 𑌦𑍋𑌸𑌰𑌾𑌮𑌿𑌹𑌂 𑌜𑌿𑌣𑌵𑌰𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑌮 𑌦𑌿𑌸𑌂𑌤𑍁 ||

அ^{2}த *ஆஷா^{4}ட மாஸ ^{5}சுக்லபக்ஷ ஆஷ்ட்டாஹ்நிக மா^{4}த்யாஹ்நிக ^{3}தேவதா ஸ்தவநேந ஸஹ † ப்ர^{2}தம ^{3}திந நந்^{3}தீ^{5}ச்வர மஹா பர்வ க்ரியாயாம் பூர்வாசார்யாநுக்ர மேண ஸகல கர்ம க்ஷயார்த்^{2}தம் ^{4}பாவ பூஜா வந்^{3}தநா ஸ்தவ ஸமேதம், ஸ்ரீமத் சைத்ய ^{4}பக்தி, காயோத் ஸர்க்^{3}கம் கரோம்யஹம்.

சத்தாரிமங்களம்; அரஹந்தா மங்களம், ஸி^{3}த்^{4}தா மங்களம், ஸாஹூ மங்களம், கேவளி பண்ணத்தோ தம்மோ மங்களம், இத்யாதி ^{3}போஸராமி ^{3}தோஸாமி ஹம் ஜிணவரே ஸி^{3}த்^{4}தா ஸி^{3}த்^{4}திம் மம ^{3}திஸந்து.

---

*குறிப்பு:-கார்த்திக மாதமாயின், 'கார்த்திக மாஸ' என்றும், பங்குனி மாதமாயின், 'பால்குண மாஸ' என்றும் மாற்றிக் கொண்டு படிக்க. அவ்வாறே, †ப்ரதமதின, த்விதிய தின, த்ருதீயதின, சதுர்த்த தின, பஞ்சம தின, ஷஷ்டம தின, சப்தம தின, அஷ்டம தின; என்று எட்டு நாளைக்கும், மறுநாள் காலையில் சம்பூர்ண தினம், எனவும் மாற்றிக் கூறிக் கொள்க.

* பர. பே. ஆஷாட மாஸஸ்ய, சுக்லபக்ஷஸ்ய.

அத அஹம் ஆஷாட-	அதன்பிறகு யான், ஆடிமாதத்து சுக்கில
மாஸ, சுக்லபக்ஷ	பக்ஷத்து அஷ்டமி முதலாக பௌர்ணமி
ஆஷ்டாங்கிக	வரையிலும் (எட்டு நாளைக்கும்) ஏற்று
மாத்யாங்கிக	நடத்தும் விரத தினங்களில், மத்தியான
தேவதா ஸ்தவநேந	காலத்தில் செய்யும் நவ தேவதா ஸ்துதி
ஸஹ ப்ரதம திந	யோடு கூடி, நந்தீச்வர பர்வத்தின் முதல்
நந்தீச்வர மஹா	நாள் காரியத்தில், பூர்வாசாரியர்களால்
பர்வ க்ரியாயாம்	ஏற்று நடந்த-முறைப்படியே (என்னுடைய)
பூர்வ ஆசார்ய	எல்லா கர்மங்களும் நாசமாகும்பொருட்டு,
அநுக்ரமேண	பரிணாமத்தினால் செய்யும் பாவ பூஜை,
ஸகல கர்ம	வந்தனை, ஸ்தோத்திரம் முதலியவற்றோடு
க்ஷயார்த்தம்	கூடி, இயற்கை ஜிந ஆலயங்களிலுள்ள
பாவபூஜா வந்தநா	இயற்கை பிம்பங்களையும், செயற்கை ஜிந
ஸ்தவ ஸமேதம்	ஆலயங்களிலுள்ள செயற்கை பிம்பங்களை
ஸ்ரீமத் சைத்ய பக்தி	யும், (மூர்த்திகளையும்) பக்தி பூர்வகம்
காயோத் ஸர்க்கம்	துதித்து, அதற்குத் தக்க காயோத் ஸர்க்
கரோமி	கத்தை முறைப்படி ஏற்றுச் செய்கின்றேன்.
சத்தாரி மங்களம்	இவ்வுலகிலே சிறப்புடைய மங்களங்கள்
அரஹந்தா	நான்கு உள; அவை, அருகத் பட்டாரகரும்
மங்களம்	மங்களகரமானவர், சித்த பரமேஷ்டிகளும்
ஸித்தா மங்களம்	மங்களகரமானவர், (ஆசார்ய உபாத்தி
ஸாஹூ மங்களம்	யாய சர்வ சாது ஆகிய) சாதுக்களும்
கேவலி பண்ணத்தோ	மங்களகரமானவர், கேவலஜ்ஞானிகளால்
தம்மோ மங்களம்	திருமொழியின் மூலம் அருளிச்செய்யப்பட்ட
	திருவறமும் மங்களகரமானது;

இத்யாதி............	என்ற இது முதலாகச் சத்தாரி மங்களத்
........போஸராமி	தைக் கூறி வணங்கி, தீமைதரும் எண்ணங்
தோஸாமிஹம்	களையும் தீய செயல்களையும் போக்கி, ஜின
ஜிணவரே.........	வரர்களான நிகழ்கால (24) தீர்த்தங்கரர்
ஸித்தா	களையும் வணங்குகின்றேன்; இதனால்
ஸித்திம்	அவர்களடையும் சித்த கதியை யானும்

மம திஸந்து அடையும் வண்ணம் எனக்கு (அவர்கள்)
நன்கு அருள் பாலிக்கட்டும். 25

(எனவே சத்தாரிமங்களம், தோஸாமி தண்டகம் என்ற இரண்டையும் சுருக்கமாகக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன் என்பதாம்.)

ஸித்த பக்தி முற்றும்.

கௌதமர், கணதரரான வரலாறு.

மகாவீரர், தவமியற்றி, வினைகளை வென்று **கேவல ஜ்ஞானி**யாக விளங்குகிறார். அக்கணமே அதனையுணர்ந்த தேவ ராசிகள், இந்திரனுடன் அங்கு வந்து *சமவ சரண*மென்ற கோயிலை (நிருமித்து) அமைக்கின்றனர். அங்குக் கூடியிருந்த பன்னிரு கணங்களும் அறவுரை கேட்க விழைகின்றனர்; **ச்ரோதா** (கணதரர்) இல்லாத காரணத்தினால், **திவ்யத்வனி** (ஜினவாணி) புறப்படவில்லை; அவ்வமயம் தேவேந்திரன் " கணதரராக வரக்கூடியவர் யார் என்று தன் அவதி ஜ்ஞானமாகிற கண்ணைத் திறந்து நோக்குகின்றான்; அவ்வாறு வரத் தகுதியுடையவர் * **கௌதமர்** என்ற பிராமணரே என்று காண்கின்றான்; அவரை இங்கு அழைத்துவரத் தக்க உபாயம் யாது? என்று ஆராய்ந்து" தான் சிராவக வேடம் பூண்டு அவரிடம் செல்கின்றான்.

கௌதமர் என்பார் பிராமணர். சிறந்த அறிஞர்: ஐந்நூறு மாணவர்களுக்குத் தலைவர். தம்மைக் காட்டிலும் கல்வியில் மிக்கவர் எவருமிலர் என்ற பெருமிதங் கொண்டவர்; ஆயினும், எவர் எந்தக் கேள்வி கேட்டபோதிலும், அதற்குப் பதிலுரைத்த பிறகே, உணவு உட்கொள்வதென்ற நியதியையும் மேற்கொண்டிருந்தார்; மேற்கூறிய சிராவக வேடம் பூண்ட தேவன், அவரை அணுகி, சுவாமி! " சித்தார்த்த மஹாராஜனின் புதல்வர் **மகாவீரருக்குக்**

---

* இவர் இயற்பெயர் **இந்திரபூதி**. இவர் கௌதம கோத்திரத்துள் தோன்றியவராதலின், இவருக்குக் கௌதமர் என்ற பெயரே வழங்கலாயிற்று.

கேவல ஜ்ஞானம் என்ற, கடையிலா ஞானமனகு விளங்குகிறது; நீவிர் அங்கு வரவேண்டும்'' என்று வணங்குகின்றான்.

அதற்குக் கௌதமர், ''சித்தார்த்தன் புதல்வர் யானறிந்தவரே. அவருக்கு மட்டும் எங்ஙனம் அதிக ஞானம் உண்டாகியிருக்கமுடியும்? எனவே யாம் அங்கு வர இயலாது'' என்று விடை பகர்கின்றார். அப்போது தேவன், ''அங்ஙனமாயின், அவர் கூறியதொரு சுலோகத்துக்குப் பொருள் விளங்கும் வண்ணம் உரை பகர வேண்டும்'' கௌதமர் அதற்குச் சம்மதிக்கவே, தன் அறிவின் பெருமையால்; என்று கேட்கின்றான்.

''த்ரைகால்யம் த்ரௌவ்ய ஷட்கம் நவபத ஸஹிதம்
ஜீவஷட்காய லேஸ்யா
பஞ்சாந்யே சாஸ்திகாயா வ்ரத ஸமிதி கதி
ஜ்ஞான சாரித்ர பேதா:
இத்யேதந் மோக்ஷமூலம் த்ரிபுவந மஹிதை:
ப்ரோக்த மர்ஹத்பிரீசை:
ப்ரத்யேதி ச்ரத்ததாதி ப்ரதிதிச மதிமாந்
யஸ்ஸவை: சுத்த த்ருஷ்டி:''

என்ற ஒரு சுலோகத்தைத் தானே அமைத்துக் கூறுகின்றார். பார்த்தார் கௌதமர், வியப்புண்டாகிவிட்டது. என்ன? த்ரைகால்யம் - மூன்று காலம் சரி, 'த்ரௌவ்ய ஷட்கம்' ஆறு திரவியங்களென்பது யாது? நவபத ஸஹிதமா? இஃதென்ன யாவும் புதிதாக உள்ளனவே? சரி! சரி!! புறப்படு, யானும் அங்கு வருகின்றேன், என்று கூறிப் புறப்படுகின்றார். ஐந்நூறு மாணவர்களும் பின் தொடர்கின்றனர்; அங்ஙனம் சென்றதும், கௌதமர் சமவசரணத்திலுள்ள மானஸ்தம்பத்தை நிமிர்ந்து பார்க்கின்றார். அவ்வளவுதான், தன்னுடைய கர்வமெல்லாம் பறந்தோடின. உடனே, பகவந்தனே! ''நீரே எம்மை வெற்றி கொண்டீர்'' என்ற பொருளடங்கிய, ''*ஜயதி பகவாந்*'' என்று தொடங்கி, சைத்ய பக்தியை இயற்றி வணங்குகின்றார். பின்னர் துறவு பூண்டு கணதரரானார். ' என்று கர்ண பரம்பரைச் செய்தி யொன்று வழங்கி வருகிறது.

இவ்வரலாற்றையே, **ஸ்ரீ புராணம்**, 505-ஆம் பக்கத்தில் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சைத்ய பக்தி

வந்தே ஜிநவரம். *ஹரிணீச் சந்த:*

மஹாவீரரை நேரில் கண்டு கௌதம கணதரர் துதித்தல்.

௯௬ 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌹𑍇𑌮𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌾𑌰 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾
𑌵𑌮𑌰𑌮𑌕𑍁𑌟𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌰𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑍌 ।
𑌕𑌲𑍁𑌷𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑌃
𑌵𑌿𑌗𑌤𑌕𑌲𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌶𑍍𑌵𑌸𑍁𑌃 ॥

ஜயதி^{4}ப^{3}கவாங் ஹேமாம்^{4}போஜ ப்ரசார விஜ்ரும்^{4}பிதா
*வமர மகுடச் ^{2}சாயோ^{3}த்^{3}கீர்ண ப்ர^{4}பா பரிசும்^{3}பிதௌ
கலுஷ ஹ்ரு^{3}தயா மாநோ^{3}த்^{4}ப்ராந்தா: பரஸ்பர வைரிண:
வி^{3}கத கலுஷா: பா^{3}தௌ யஸ்ய ப்ரப^{3}த்ய வி^{5}ச^{5}ச்வஸு:

கலுஷ	ஆசை, கோபம் முதலானவைகளால், கலங்
ஹ்ருதயா:	கிய உள்ளம் உடையனவும்; (அவற்றுள்
மாந	ளும்) கர்வத்தால் (மான கஷாயத்தால்),
உத்ப்ராந்தா:	மயங்கிய உள்ளமுடையனவும், ஒன்றுக்
பரஸ்பர	கொன்று ஜன்ம வைரம் உள்ளனவும்
வைரிண:	(அதாவது பிறந்ததிலிருந்தே பகைமை
ஜீவா:	கொண்டிருப்பனவும்) ஆகிய, சிங்கம்,
ஹேம அம்போஜ	யானை, பாம்பு, கீரி, முதலிய ஜீவன்கள்;
ப்ரசார	தேவ நிர்மித (பொன்மய) மான செந்தா
விஜ்ரும்பிதௌ	மரையின் மேல் (ஸ்ரீ விகாரமாக, வந்து
அமர மகுடச் சாயா	சமவ சரணத்தில்) விளங்குகின்றனவும்,
உத்கீர்ண ப்ரபா	தேவர்கள் வணங்குமிடத்து அவர்களுடைய
பரிசும்பிதௌ	மகுட மணிகளினின்றும் புறப்படுகின்ற
யஸ்ய பாதௌ	காந்திகளினலும் ஜொலித்து கொண்டிருப்
ப்ரபத்ய	பனவுமான, எந்த மகாவீர பகவானின் திரு
விகத கலுஷா:	வடிக் கமலங்களை யடைந்து (திருவறத்தை

விசச்வஸு:	மேற்கொண்டு), தன் உள்ளத்தின் கலக்
ஸ: பகவாங்	கத்தை (பகைமையை) விட்டு, அன்பு
ஜயதி தங்	கொண்டனவோ, அத்தகைய ஜிந பகவான்
நமாமி	(வர்த்தமானர்), சர்வ உத்கிருஷ்டமாக
அஹம்	விளங்குகிறுர். ஆதலின், அவரை யானும்
	வணங்குகின்றேன். *பா,பே. வமரமுகுட.1

எந்த மகா வீரரைக் கண்டு, ஜன்ம வைரமுள்ள விலங்கினங்களும் தத்தம் பகைமையின் நீங்கி அன்பு கொண்டனவோ, அத்தகைய மகாவீரரை யானும் வணங்குகின்றேன் என்று துதி பாடுகின்றனர் கௌதம கணதரர்.

97 𑌤𑌦𑌨𑍁 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌃
𑌕𑍁𑌗𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌥𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤 𑌨𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌗𑍀 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂
𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑌾 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌵𑌚𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 ॥

த^{3}தநு ஜயதி ^{5}ச்ரேயாங் ^{4}தர்ம: ப்ரவ்ரு^{3}த்^{4}த மஹோ^{3}தய:
கு^{3}கதி *விப^{2}த க்லே^{5}சா^{3}த் யோஸௌ விபா^{5}சயதி ப்ரஜா:
பரிணத நயஸ்யாங்^{3}கீ ^{4}பாவா^{3}த் விவிக்த விகல்ப்பிதம்
^{4}பவது ^{4}பவதஸ்த்ராத்ரு த்ரே^{4}தா ஜிநேந்^{3}த்ர வசோம்ருதம்.

ததநு ய:	இவ்வாறு, ஜினனை வணங்கிய பிறகு
ப்ரஜா:	யாதொரு தர்மம்; பவ்விய ஜீவன்களை நரகம்
குகதி விபத	முதலிய தீய கதிகளில் (செல்லுகின்ற தீய
க்லேசாத்	வழியில்) ஏற்படும், துன்பத்தினின்றும் விடு
விபாசயதி	விக்கின்றதோ (தீக்கதிச் செலவினைத் தடுக்
ஸ: அஸௌ	கின்றதோ), அத்தகைய சிறந்த ஜிந
ச்ரேயாங் தர்ம:	**தருமம்,** சிறப்புற்றோங்கியதாகி, உலகி
ப்ரவ்ருத்த	லுள்ள தருமம் அனைத்திற்கும், மேன்மை
மஹோதயஸ் ஸங்	யுடன் வெற்றிபெற்று விளங்குகிறது;
ஜயதி ச	மேலும் அது, பரிபக்குவமான அறிஞர்

பரிணத நயஸ்ய	களால் முடிவு காணப்பட்டு, இயற்கை
அங்கீ பாவாத்	செயற்கையாகிய நிச்சய வியவஹார நயம்;
விவிக்த	அல்லது, திரவியார்த்திக பரியாயார்த்திக
விகல்ப்பிதம்	நயம் ஆகியவற்றை, ஆதாரமாக(க்
த்ரேதா	கொண்ட சப்த பங்கி நயத்தை) அங்கீகரித்
ஜிநேந்த்ர	திருப்பதும், 12. அங்கம், 14. பூர்வம்,
வசஸ் அம்ருதம்	16. ப்ரகீர்ணகம் என்ற மூன்று பிரிவாகக்
பவத:	கணதரரால் விரித்துரைத்தனவும், ஜிந
ப்ரஜா:	பகவான் வசனத்தினின்றும் புறப்பட்டதும்
த்ராத்ரு	ஆகிய, ***தர்மாம்ருதம்***, பிறவிச் சுழற்சியி
பவது	னின்றும் மக்களை (க் கெடாதவாறு), பாது
தம் தத் ச	காப்பதாக ஆகட்டும். அந்தத் தர்மத்தை
அஹம் வந்தே	யும், தர்மாம்ருதத்தையும் யான் துதித்து
	வணங்குகின்றேன். * பா. பே. விவித. 2

98 *𑌤𑌤𑌨𑍁 𑌜𑌯𑌤𑌾𑌜𑍍 𑌜𑍈𑌨𑍀 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌙𑍍𑌗𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑍀*
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵 𑌵𑌿𑌗𑌮𑌧𑍍𑌰𑍌𑌵𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌿𑌨𑍀 ।
𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌮𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌘𑌟𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌗𑌳𑌂
𑌵𑌿𑌗𑌤𑌰𑌜𑌸𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥

த^{3}தநு ஜயதாஜ் ஜைநீ வித்தி: ப்ர^{4}பங்^{3}க தரங்^{3}கிணீ
ப்ர^{4}பவ வி^{3}கம^{4}த்ரௌவ்ய ^{3}த்ரவ்ய ஸ்வ^{4}பாவ வி^{4}பாவிநீ
நிருபம ஸு^{2}கஸ்யே^{3}தம் ^{3}த்வாரம் வி^{4}கட்ய நிரர்^{3}களம்
வி^{3}கத ரஜஸம் மோக்ஷம் ^{3}தேயாந் நிரத்யய மவ்யயம்.

ததநு	அதன்பிறகு, ஒன்றின்மேல் ஒன்ருகத்
ப்ரபங்க	தொடர்ந்து வருகின்ற நதியின் அலைகளைப்
தரங்கிணீ	போல, ஸ்யாத் அஸ்தி, ஸ்யாத் நாஸ்தி
ப்ரபவ	முதலாகிய ஏழுவகைப் பிரிவுடைய; ***சப்த***
விகம	***பங்கி*** நியாயத்தை உட்கொண்டிருப்பதும்;
த்ரௌவ்ய	(உத்பாத வியய த்ரௌவ்ய மென்கிற)
த்ரவ்ய	***தோன்றுதல், மாய்தல்***, (இவ்விரண்டிற்
ஸ்வபாவ	கும் ஆதாரமாகி) ***நிற்றல்*** ஆகிய மூன்று

விபாவிநீ
ஜைநீ வித்தி:
ஜயதாத்
இதம்
விகத ரஜஸம்
நிரத்யயம்
அவ்யயம்
மோக்ஷம்
நிருபம
ஸுகஸ்ய
த்வாரம்
நிரர்க்களம்
விகட்ய தேயாத்

தன்மைகளும், இயல்பாகவே பொருந்தி யுள்ள, திரவிய ஸ்வபாவங்களை உட்கொண்டிருப்பதும்; வினையின் நீங்கிய, ஜிந பகவானிடம் விளங்கியதுமாகிய கேவல ஜ்ஞானம் ஜயிக்கட்டும்; இத்தகைய கேவலஞானம்; எவ்விதக்குற்றமும் இல்லாததும் (வினைகளிலகன்றதும்), எவ்வித மாறுதலும் அடையாத நிர்விகாரமானதும், கேடில்லாததுமாகிய முக்தியின்பத்தை; இணையிலா இன்பகாரணமான முக்தி நகருக்குச் செல்லும் வாயிலை, வினைகளாகிற தாளை நீக்கிக் கதவைத் திறந்து நாம் பெறும் வண்ணம், நமக்கு அளிக்கட்டும்.

அத்யயம் - அதிக்ரமம், மீறியது என்ற பொருளில் நின்றது. "அத்யயோதிக்ரமே க்ருச்ரே, தோஷே தண்டேபி" என்பது அமரம். (க்ருச்ரம் - துன்பம்) இனி ஜனன மரணமில்லாதது எனலுமாம், விகத ரஜஸம் என்பது, வினைகளின் நீங்கியது என்று கூறவும் அமையும். கேவலஞானம் நதியின் அலையை உடையதாகக் கூறியது மேலே 23, 29-ஆம் ஸ்லோகங்களால் அறியலாகும். சப்தபங்கியின் விவரம் முன் (பக்-17, 23ல்) கூறியுளது.3

பஞ்ச பரமேஷ்டிகளின் வந்தனை (ஆர்யா2சந்3த:)

93 *𑌅𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯*
𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋
𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥

அர்ஹத் ஸி3த்4தா சார்யோ பா4த்யா யே4ப்ய:
த2தாச ஸா4து4ப்ய:
ஸர்வ ஜ்3க3த் வந்3த்யே4ப்யோ
நமோऽஸ்து ஸர்வத்ர ஸர்வே4ப்ய:

ஸர்வத்ர ஸர்வஜகத்	எவ்விடத்திலேயும், மக்கள் யாவராலும்
வந்த்யேப்ய: அர்ஹத்	வணங்கப்படுகின்ற அருகர், சித்தர்,
ஸித்தஆசார்ய உபா-	ஆசாரியர், உபாத்தியாயர் (அவ்வாறே),
த்யாயேப்ய: ததாச	ஸர்வஸாது ஆகிய பஞ்ச பரமேஷ்டிகள்
ஸாதுப்ய: ஸர்வேப்ய:	அனைவருக்கும் என் வணக்கம் (நமஸ்காரம்)
மே நம: அஸ்து	ஆகட்டும். 4

24. தீர்த்தங்கரர் துதி.

100 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌾𑌰𑌿
𑌘𑌾𑌤𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑌤𑌰𑌜𑍋𑌭𑍍𑌯𑌃 ।
𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥

மோஹா[3]தி ஸர்வ [3]தோஷாऽரி
[4]காத கே[4]ப்ய: ஸ[3]தா ஹதரஜோ[4]ப்ய:
விரஹித ரஹஸ்க்ருதே[4]ப்யோ
பூஜார்ஹே[4]ப்யோ நமோऽர்ஹ[3]த்[4]ப்ய:

மோஹ ஆதி	குற்றங்களனைத்துக்கும் மூல காரணமாக
ஸர்வ தோஷ அரி	விளங்கும் முதல்வனை (தலைவனை),
காத கேப்ய:	மோகனீயம் என்கிற பகையரசனை அழித்
ஹத ரஜோப்ய:	தவரும், ஞானவரணீயம் தரிசனவர
விரஹித	ணீயம் இரண்டையும் நாசம் செய்தவரும்,
ரஹஸ் க்ருப்தேப்ய:	அந்தராய கருமத்தையும் வென்று அழித்த
பூஜா அர்ஹேப்ய:	வரும், தேவர் முதலானவர்களினால் செய்
அர்ஹத்ப்ய:	யும் பூஜைக்கு அர்ஹதை (யோக்கியம்)
நம:	உள்ளவரும் ஆகிய, ஆதிபகவன் (விருஷ
ஸதா அஸ்து	பர்) முதல் மகாவீரர் வரையிலுமுள்ள
	தீர்த்தங்கர பரம தேவர்களுக்கு, என் நமஸ்
	காரம் எப்பொழுதும் ஆகட்டும்.

இனி, அர்ஹத்ப்ய: என்பதற்கு மீண்டும் அருகத் பரமேஷ்டியையே ஸ்துதித்தார் என்று கூறவும் அமையும்,

ஜிந தரும வந்தனே.

101 *𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌸𑍁𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂*
𑌸𑌕𑌲𑌲𑍋𑌕 𑌹𑌿𑌤𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌭𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿 𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

க்ஷாந்த்யார்ஜ்ஜவா^{3}தி ^{3}குண^{3}கண ஸுஸா^{4}தநம்
ஸகல லோக ஹித ஹேதும்
^{5}சு^{4}ப^{4}தாமநி ^{4}தாதாரம்
வந்^{3}தே ^{4}தர்மம் ஜிநேந்^{3}த்ரோக்தம்.

க்ஷாந்தி ஆர்ஜ்ஜவ ஆதி குண கண ஸு ஸாதநம் ஸகல லோக ஹித ஹேதும் ஸுப தாமநி தாதாரம் ஜிந இந்த்ர உக்தம் தர்மம் வந்தே	உத்தம க்ஷமை, உத்தம ஆர்ஜ்ஜவம் முதலாகிய குண சமூகங்களை நன்னெறியில் சாதிப்பதும், சகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையை அளிக்கத்தக்க காரணமானதும், மங்களகரமான முக்தியில் பவ்வியர்களை அடையச் செய்து நிலை நிறுத்துவதும், ஜிந பகவான் கூறியருளியதுமான உத்தமமான ஜிநதருமத்தைத் துதித்து வணங்குகிறேன்.

ப்ரியமானதும், ஹிதமானதும் சேர்ந்ததே நன்மை என்க. பாலே மருந்தாயின் நலமானது போல என்க. 6

ஜிந ச்ருத வந்தனே.

102 *𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌤𑌮𑍋𑌵𑍃𑌤*
𑌲𑍋𑌕𑍈𑌕 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌮𑌿𑌤 𑌗𑌮𑌯𑍋𑌗𑌿
𑌸𑌾𑌂𑌗𑍋𑌪𑌾𑌂𑌗 𑌜𑍇𑌯𑌂
𑌜𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 ॥

மி^{2}த்யா ஜ்ஞாந தமோவ்ருத
லோகைக ஜ்யோதிரமித ^{3}கம யோ^{3}கி

ஸாங்^{3}கோ பாங்^{3}கமஜேயம்
ஜைநம் வசநம் ஸ^{3}தா வந்^{3}தே.

மித்யா ஜ்ஞாந	மித்தியா ஞானமென்னும் இருளினல்
தமஸ் வ்ருத	(அந்தகாரத்தால்), சூழப்பட்டிருக்கிற மக்க
லோக ஏக	ளுக்கு (அவ்விருள் நீங்கி ஞானம் பெறுதற்
ஜோதி:	குரிய) ஒப்பற்ற ஜோதியுடன் விளங்குவதும்,
அமித	கடையிலா ஞானமான கேவல ஞான ஸம்
கமயோகி	பந்தமானதும், பன்னிருவகை அங்கம். பதி
ஸ அங்க	நான்கு வகை உபாங்கம் (பூர்வம்), பதினறு
உபாங்கம்	வகை ப்ரகீர்ணகம் ஆகியவற்ருேடு கூடி
அஜேயம்	விசாலமாயுள்ளதும், ஏனைய பரவாதி
ஜைநம்	களால் வெல்ல இயலாத தன்மையுடையது
வசநம்	மான, பகவன் கூறியருளிய **அர்த்தமாகதி**
ஸதா வந்தே	பாஷையை (ஜிநவாணியை), எப்பொழுதும் துதித்து வணங்குகின்றேன்.

"ஏகே" என்பது; முக்கியம், அந்யம், கேவலம் என்ற மூன்று பொருளுடையது. "ஏகே முக்யாந்ய கேவலா:" அமரம். கதி:, கமநம், கதம், கம: என்ற இந்நான்கும் ஒரு பொருளின் அர்த்தத்தையே உடையதாகும். "கத்யர்த்தகாநாம் ஞானர்த்த கத்வம்" கதியென்ற அர்த்தத்துக்கெல்லாம் ஞானம் என்று பெயர். கரணம் சாதக தமம், என்று கூறுவதறிக. 'ஸஹ' என்பதற்கு ஸமாசத்தில், ஸ, என்று நிற்கும். "ஸஹஸ்ய ஸ:" என்ப. 7

ஜிந சைத்ய வந்தனா.

103 𑌭𑌵𑌨 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰
𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌗𑌦𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑌾 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥

^{4}பவந விமாந ஜ்யோதிர் வ்யந்தர
நரலோக வி^{5}ச்வ சைத்யாநி
த்ரிஜ^{3}க^{3}த^{4}பி வந்^{3}திதாநாம்
த்ரே^{4}தா வந்^{3}தே ஜிநேந்^{3}த்ராணும்.

த்ரிஜகத் அபி	மூவுலகோரால் துதித்து வணங்கப்பட்ட
வந்திதாநாம்	ஜிநேச்வரர்களின் சம்பந்தமானதும்,
ஜிநேந்த்ராணும்	பவணர் உலகம், தேவருலகம், ஜோதிர்
பவந	லோகம், வியந்தர லோகம், மனுஷ்ய
விமாந, ஜோதி:	லோகம் ஆகிய உலகங்க(ளில் விளங்கும்
வ்யந்தர	விமானங்களின் இயற்கை ஜிந ஆலயங்க)
நரலோக	ளில் உள்ளனவுமான பிரதி பிம்பங்கள்
விச்வ சைத்யாநி	அனைத்தையும் (மனம் வாக்கு காயம்
த்ரேதா	ஆகிய) திரிகரண சுத்தியுடன் துதித்து
வந்தே	வணங்குகின்றேன்.

'லோக' என்பதனை, ஒவ்வொன்றினுக்கும் கூறிக் கொள்க. விமாநம் - தேவருலகம் ; வைமானிகர் என்பர் வாமன முனிவர். 8

ஜிந சைத்யாலய வந்தனை.

104 ஸுவநத்ரயெ௨வி ஸுவந
த்ரயாயிபாஹூஅர்ச்ய தீர்த்தகர்த்ரூணாம் ।
வந்தெ ஹவாநிஶாந்த்யை
விஹவாநாமாலயா ஶ்ரீஸ்தா: ॥

^{4}புவந த்ரயேऽபி ^{4}புவந
த்ரயா^{4}திபா^{4}ப்யர்ச்ய தீர்த்^{2}த கர்த்ரூணும்
வந்^{3}தே ^{4}பவா^{3}க்நி ^{5}சாந்த்யை
வி^{4}பவாநாம் ஆலயாலீஸ்தா:

விபவாநாம்	பிறவிச் சுழற்சியில் அகன்றவரும் ; மூவுல
புவநத்ரய	கிலுமுள்ள இந்திரர்களான நூற்றுவர்

அதிப அப்யர்ச்ய	இந்திரர்களால், அருச்சித்து வணங்கப்
தீர்த்த	பட்டவரும்; தரும தீர்த்த கர்த்தாக்களு
கர்த்ருணும்	மான, **பகவந்தர்**களின் பிரஸித்தி பெற்ற,
புவந த்ரயேபி	மூவுலகஙகளிலும் அமைந்துள்ள இயற்கை
தா: ஆலய அலீ:	யான **ஜிநாலய**ங்களின் வரிசை (எண்
மே பவ அக்நி	ணிக்கை)களை, என்னுடைய பிறவியாகிற
சாந்த்யை வந்தே	நெருப்பின் தாபத்தைப் போக்கிக் கொள்
	ளும் பொருட்டு, துதித்து வணங்குகிறேன்.

''விபூதிர் பூதிரைச்வர்யம்'' அமரம். விகத: பவ: ஏஷாம்தே விபவா: ''வீச்யாளி ராவளி பங்க்தி: ச்ரேணி ரேகாஸ்து ராஜய:'' வீசீ, ஆளி:, ஆவளி: பங்க்தி: ச்ரேணி ஆகிய இவைகள், வரிசை யின் பெயர். ஆளி: என்பது விபக்தியில் அலீ: என்றாயிற்று. பவமாகிற அக்னி அவிய, தீர்த்தம் கூறினார். தீர்த்தம் என்பதை 23-29 ஆம் சுலோகங்களின் உரையில் கண்டுக் கொள்க. 9

நவ தேவதா வந்தனை.

105 *𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃*
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌃 𑌜𑌿𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌚𑌨 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 ।
𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌲𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾𑌂
𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍋𑌧𑌿𑌂 𑌬𑍁𑌧 𑌜𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 ॥

இதி பஞ்ச மஹா புருஷா:
ப்ரணுதா: ஜிந^{4}தர்ம வசந சைத்யாநி
சைத்யாலயா^{5}ச்ச விமலாம்
^{3}தி^{5}சந்து ^{3}போ^{4}திம் ^{3}பு^{4}த ஜநேஷ்ட்டாம்.

இதி ப்ருணுதா:	மேலே கூறியவாறு, நம்மால் துதிக்கப்பட்ட
பஞ்சமஹா புருஷா:	மகான்களாகிய பஞ்ச பரமேஷ்டிகளும்; நம்
ப்ருணுதா:	மால் துதி செய்யப்பட்ட ஜிந தருமம், ஜிந
ஜிந, தர்ம,	ச்ருதம், ஜிந சைத்யம், ஜிந சைத்யாலயம்
வசந, சைத்யாநி	என்ற (நான்கும் சேர்ந்த) நவதேவதா

சைத்யாலயா: ச	ஒன்பதும், நம் உள்ளத்துக்குத் தெளிவைத்
மஹ்யம் விமலாம்	தரும் நிர்மலமானதும், கணதரர் முதலான
புதஜந	பவ்வியர்கள் விரும்பக் கூடியதுமான
இஷ்ட்டாம் போதிம்	கேவல ஞான லாபத்தை, நமக்கு அருள்
திசந்து	செய்யட்டும்.

இயற்கையும் செயற்கையுமான மூர்த்திகள் வந்தனை.

106 *𑌅𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯*
𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑍇𑌷𑍁 ।
𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌮𑌰𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌜𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

அக்ருதாநி க்ருதாநி சாப்ரமேய
^{3}த்யுதிமந்தி ^{3}த்யுதிமத்ஸு மந்^{3}திரேஷு
மநுஜா^{2}மர பூஜிதாநி வந்^{3}தே
ப்ரதி ^{3}பிம்^{3}பாநி ஜ^{3}கத் த்ரயே ஜிநாநாம்.

ஜகத்ரயே	இம் மூவுலகங்களிலுமுள்ள விமானங்கள்,
த்யுதி மத்ஸு	மலைகள் ஆகியவற்றில் விளங்குவனவும்,
மந்திரேஷு	நவமணிகளின் ஜோதியும் ஒளியிடுகின்ற
அப்ரமேய	ஜிநாலயங்களின் மையத்தேயுள்ள, கந்த
த்யுதிமந்தி, மநுஜ	குடியின் நடுவில் விளங்குவனவும், அள
அமர பூஜிதாநி	வில்லாத காந்தியுடன்விளங்குகின்றனவும்,
அக்ருதாநி ச	மாந்தரும், தேவரும் பூஜிக்கப்பட்டனவும்,
க்ருதாநி	யாவராலும் இயற்றப்படாத இயற்கையா
ஜிநாநாம்	யுள்ளனவும், மக்களால் இயற்றப்பட்டனவு
ப்ரதி பிம்பாநி	மான, ஜிந பகவானின் *பிரதி பிம்பங்களை*
வந்தே	(படிமைகளை)த் துதித்து வணங்குகின்றேன்

107 *𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌭𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌯𑌷𑍍𑌟𑍀𑌃*
𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾 𑌜𑌿𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌃 ॥

*3த்யுதி மண்3டல 4பாஸுராங்3க யஷ்டீர்
4புவநேஷு த்ரிஷு 4பூதயே ப்ரவ்ருத்தா:
வபுஷாऽப்ரதிமா ஜிநோத்தமாநாம்
ப்ரதிமா: ப்ராஞ்ஜலிரஸ்மி வந்3தமாந:

த்ரிஷு புவநேஷு	மூவுலகங்களிலும் உள்ள பவ்வியர்களின்
பூதயே ப்ரவ்ருத்தா:	க்ஷேமத்திற்காக, நன்கு விளங்குகின்றன
வபுஷா அப்ரதிமா:	வும், கண்களைக் கவரத்தக்க உருவத்தினுல்
த்யுதி மண்டல	இணையற்றனவும், பிரபா மண்டலத்தின்
பாஸுர	காந்திகளினுல், கோல்கள் நாட்டிவைத்தன
அங்க யஷ்டீ:	போன்று சூழ்ந்திருக்கின்ற அங்க அழகு
ஜிநோத்தமாநாம்	உடையனவுமான, ஜிநேந்திரர்களின் படி
ப்ரதிமா: அஹம்	மைகளை, யான்; தாமரை மொக்குப்போல,
ப்ராஞ்ஜலி:	என் இரு கைகளையும் குவித்துத் தோத்திரம்
வந்தமாந: அஸ்மி	செய்து வணங்குகின்றேன்.

யஷ்டீ: என்பது கோல், அல்லது தண்டம் என்று பெயர். ப்ரஸ்ருதி-உள்ளங்கை. அவை இரண்டு கூடுவது ப்ராஞ்சலி: "பாணி: நிகுப்ஜ: ப்ரஸ்ருதி: தௌ யுதௌ அஞ்சலி: புமாந்" அமரம். 12

108 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌃
𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌽𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 ॥

வி3கதாயு4த விக்ரியா வி4பூஷா:
ப்ரக்ருதிஸ்2தா: க்ருதிநாம் ஜிநே5ச்வராணும்
ப்ரதிமா: ப்ரதிமா 3க்ருஹேஷு காந்த்யாऽப்ரதிமா:
கல்மஷ 5சாந்தயேऽ4பி வந்3தே.

ப்ரதிமா க்ருஹேஷு	ஜிந பிம்பங்கள் பொருந்திய, ஜிநாலயங்களி
ஸ்திதா: விகதஆயுத	லுள்ளனவும், கண்டவர் அஞ்சும் வண்ணம்

---

* இந்த சுலோகம் முதலியன, "தசபக்த்யாதி ஸங்க்ரஹம்" என்னும் வடமொழி நூலில் வரிகள் மாறிக் காணப்படுகின்றன.

10

விக்ரியா விபூஷா:	ஆயுதங்களை ஏந்தி, விகார உருவங்களை
ப்ரக்ருதிஸ்தா:	அடையாதனவும், ஆடை ஆபரணங்கள்
காந்த்யா	அணியாத அழகுடையனவும், பிறந்தபோது
அப்ரதிமா:	உண்டான (பற்றற்ற) இயற்கை உருவமே
க்ருதிநாம்	அமைந்தனவும், ஒளியினுல் வேறென்றை
ஜிநேச்வராணும்	யும் உவமை கூறுவதற்கில்லாதனவும், தீர்த்
ப்ரதிமா:	தங்கரநாம மஹா புண்ணிய ஸ்வரூபமாயின்
அஹம் மே	வும், ஆகிய ஜிநேச்வரர்களுடைய பிரதிமை
கல்மஷ சாந்தயே	(படிமை) களை, யான் என்னுடைய தீவினை
அபி வந்தே	களின் நாசத்தின் பொருட்டு எப்பொழுதும்
	துதித்து வணங்குகின்றேன்.

இனி, க்ருதிநாம் என்பதற்கு க்ருத க்ருத்யன், இனிச் செய்ய வேண்டியது ஒன்றும் இல்லாதவன் எனினுமாம். சமம், சாந்தி, சமனம், சாந்தம் இந்நான்கும் ஒரு பொருளன. 13

109 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌷𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌂
𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌜𑌿𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌭𑌿𑌰𑍂𑌪 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

க^{2}தயந்தி கஷாய முக்தி லக்ஷ்மீம்
பரயா ^{5}சாந்ததயா ^{4}பவாந்தகாநாம்
ப்ரணமாமி வி^{5}சு^{3}த்^{4}தயே ஜிநாநாம்
ப்ரதி ரூபாண்ய^{4}பிரூப மூர்த்திமந்தி.

பரயா சாந்த தயா	சிறந்த சாந்த ஸ்வரூபமாகக் காண்பதனுல்,
கஷாய முக்தி	கோபம் முதலான கஷாயத்தின் விடுதலை
லக்ஷ்மீம்	யால் ஆகிய காந்தியைக் குறிப்பிட்டு
கதயந்தி	காட்டுகின்றனவும் (தெரிவிக்கின்றனவும்);
அபிரூப மூர்த்திமந்தி	மிகவும் அழகிய வடிவம் உள்ளனவும்; மற்
பவ அந்தகாநாம்	றும் பிறவிப் பிணியை அடியோடு ஒழித்த
ஜிநாநாம்	காரணத்தால் அமைந்தனவுமாகிய ஜிநேந்
ப்ரதிரூபாணி	திரர்களுடைய ப்ரதிமைகளை, யான் என்

மே விசுத்தயே ப்ரணமாமி	னுடைய அந்தரங்க சுத்திக்காக (கர்மமலத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக)த் துதித்து வணங்குகின்றேன்.

சாந்தியுள்ளது சாந்தம், சாந்தத்தின் தன்மை சாந்ததா; என்பது. அதுவே, சாந்தி யென்ருயிற்று. லக்ஷ்மீ - காந்தி. புன் சிரிப்போடு கூடிய சாந்த உருவத்தை; அவ்வுருவமே, கோப தாபம் முதலியன இல்லாத தன்மையைச் சூசிக்கின்ற(து தெரிவிக்கின்ற)தென்றனர். பவத்துக்கு முடிவு காண்பவன், அந்தகன் - யமன். அந்தரங்கம் - உள்ளம். 14

110 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌮 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑍀𑌤𑌂
𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌰𑍋𑌧𑌿 𑌤𑍇𑌨 ।
𑌪𑌟𑍁𑌨𑌾 𑌜𑌿𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌏𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌾 𑌮𑍇 ॥

ய^{3}தி^{3}தம் மம ஸி^{3}த^{4}த ^{4}பக்தி நீதம்
ஸுக்ருதம் ^{3}துஷ்க்ருத வர்த்ம*ரோ^{4}தி தேந
படுநா ஜிந^{4}தர்ம ஏவ ^{4}பக்திர் ^{4}பவதா^{3}த்
ஜந்மநி ஜந்மநி ஸ்^{2}திரா மே.

மம ஸித்த பக்திநீதம் துஷ்க்ருத கர்ம வர்த்ம ரோதி இதம் ஸுக்ருதம் யத் படுநா தேந மே ஜந்மநி ஜந்மநி ஜிந தர்மே ஏவ பக்தி: ஸ்திரா பவதாத்	எனக்கு ஏற்பட்ட (ப்ரஸித்தமான) படிமைகளின் பக்தி காரணத்தால் உண்டானதும், தீவினைகள் வரும் வழியைத் தடுப்பதுவுமான, இந்த(த் தர்மானுபந்தி)ப் புண்ணியம் என்பது எதுவோ, முக்தியைச் சாதிக்கும் சாமர்த்தியமுள்ள அதனுல், எனக்குப் பிறவி தோறும் (ஒவ்வொரு பிறவியிலும்) ஜிந தருமத்திலேயே, (சிரத்தா) பக்தி, என்றென்றும் நிலையாக ஆகட்டும்.

ஸித்தம், சித்தமானது; சாதிக்கப்பெற்றது. (சாதனையின் பலன்). வர்த்ம - வழி. தர்ம, என்பது பதம் பிரியும்போது, தர்மே என்று வருதல் மரபு. (சிரத்தை - நம்பிக்கை.) * பா. பே. நிரோதி.

111 [illegible]
[illegible]

அர்ஹதாம் ஸர்வ ^{4}பாவாநாம் ^{3}தர்^{5}சந ஜ்ஞாந *ஸம்ப^{3}தா
கீர்த்த யிஷ்யாமி சைத்யாநி ய^{2}தா ^{3}பு^{3}த்^{4}தி வி^{5}சு^{3}த்^{4}தயே.

தர்சந ஞாந ஸம்பதா	கேவல ஞான தரிசன, செல்வத்தால் சகல
ஸர்வ பாவாநாம்	பதார்த்தங்களையும் (நன்றுகக் காண்பதும்,
அர்ஹதாம்	அறிவதுமாகிய தன்மையை) உட்கொண்
சைத்யாநி	டிருக்கும் ப்ரபுவான, அருகத் பரமேஷ்டியின்
விசுத்தயே	பிரதி பிம்பங்களை; என் தீவினை விலகும்
யதா புத்தி	பொருட்டு; யான், என் அறிவுக்குத் தகுந்த
கீர்த்தயிஷ்யாமி	வாறு (எட்டியவாறு), துதித்து வணங்கு
	கின்றேன்.

ஸர்வ பாவம் என்றது, மூவுலகங்களிலுள்ளவற்றையும் அலோகத்தையும் குறிப்பிடுவதாகும். தீவினை விலகிய பிறகே சுத்தம் ஏற்படும் என்றுணர்க. * பா. பே. ஸம்பதாம். 16

112 [illegible]
[illegible]

ஶ்ரீம^{3}த் ^{4}பவந வாஸஸ்^{2}தா: ஸ்வயம்^{4}பாஸுர மூர்த்தய:
வந்^{3}திதா நோ வி^{4}தேயாஸு: ப்ரதிமா: பரமாம் ^{3}கதிம்.

ஸ்வயம் பாஸுர	இயற்கையாகவே ஒளி தங்கிய மூர்த்திகளை
மூர்த்தய:	(ஆகாரங்களை) யுடையனவும், பவ்வியர்
வந்திதா: ஶ்ரீமத்	களால் வந்தனை செய்து வணங்கப்படுகின்
பவந வாஸஸ்தா:	றனவுமான காந்திமிக்க, பவணவாசி தேவர்
ப்ரதிமா: ந:	களின் விமானங்களில் அமைந்திருக்கிற
பரமாம் கதிம்	ஜிந பிம்பங்கள், வணங்கும் நமக்கு உத்தம
விதேயாஸு:	கதியை (முக்தியை) அளிக்கட்டும்.

விதேயாஸு: என்பது, ஆசீர்லிங். 17

113 [illegible]

யாவந்தி ஸந்தி லோகேऽஸ்மிந் அக்ருதாநி க்ருதாநிச
தாநி ஸர்வாணி சைத்யாநி வந்[3]தே [4]பூயாம்ஸி பூதயே.

அஸ்மிந் லோக	இம் மானிடர் உலகத்தில், இயற்கையும்,
அக்ருதாநி க்ருதாநிச	செயற்கையுமாயுள்ள பலவிதமான ஜிந
பூயாம்ஸி சைத்யாநி	பிம்பங்கள் எவ்வளவு உண்டோ, அவைகள்
யாவந்தி ஸந்தி	எல்லாவற்றையும், யான் முக்திச் செல்வம்
தாநி ஸர்வாணி	அடையும் பொருட்டுத் துதித்து வணங்கு
பூதயே வந்தே	கின்றேன். 18

வியந்தர உலக விமானங்களிலுள்ள ஆலயங்களைத் துதிக்கின்றார்.

114 [illegible]

யே வ்யந்தர விமாநேஷு ஸ்[2]தேயாம் ஸ: ப்ரதிமா [2]க்ருஹா:
தேச ஸங்[2]க்யாமதிக்ராந்தாஸ் ஸந்துநோ [3]தோஷ[5]சாந்தயே.

வ்யந்தர விமாநேஷு	வியந்தர விமானங்களில் இயற்கை பிம்பங்க
ஸ்தேயாம்ஸ:	ளுடன் விளங்குகின்ற இயற்கை ஜிநாலயங்
ப்ரதிமா க்ருஹா:	கள் எவைகள் உண்டோ, எண்ணிக்கை
யே ஸங்க்யாம்	யில்லாத (முடிவற்ற) அவைகள் முழுவதும்,
அதிக்ராந்தா:	நம்முடைய தீவினைகளின் நாசத்தின்
தேச ந: தோஷ	பொருட்டு (நம் வணக்கத்தை ஏற்பதாக)
சாந்தயே ஸந்து	இருக்கட்டும். (எனவே, வணங்குவோமாக.)

115 [illegible]

ஜ்யோதிஷாம^{2}த லோகஸ்ய ^{4}பூதயேऽ^{3}த்^{4}புத ஸம்ப^{3}த:
^{3}க்ருஹா: ஸ்வயம்^{4}புவஸ் ஸந்தி விமாநேஷு நமாமி தாந்.

அத ஜோதிஷாம்	மங்களகரமான ஜோதிஷ்க தேவர்களுடைய
லோகஸ்ய	உலகமான, சந்திர, சூரியராதிகளின்
விமாநேஷு	விமானங்களில் இயற்கையாய் உள்ளனவும்,
ஸ்வயம் புவ:	வியக்கத்தக்க விபூதிகளை யுடையனவுமான
அத்புத ஸம்பத:	எந்த ஜிநாலயங்கள், எண்ணற்றனவாக
யே க்ருஹா:	இருக்கின்றனவோ, அவைகளை; என்னு
ஸந்தி தாந் மம	டைய அறிவுச் செல்வத்தை அடையும்
பூதயே நமாமி	பொருட்டு வணங்குகின்றேன்.

ஸ்வயம், இயற்கை. அத என்பதற்கு, பிறகு எனினுமாம். 20

116 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌟𑌾𑌗𑍍𑌰 𑌮𑌣𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌂 ।
𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌚𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥

வந்^{3}தே*ஸுராஸ்திரீடா^{3}க்ர மணிச்^{2}சாயாऽ^{4}பிஷேசநம்
யா:† க்ரமைரேவ ஸேவந்தே த^{3}தர்ச்சா: ஸி^{3}த்^{4}தி ல^{3}ப்^{4}தயே.

ஸுரா: திரீட-	(கற்ப உலகம், அகமிந்திர உலகம் ஆகிய)
அக்ர மணி	தேவருலக தேவர்கள், தங்கள் கிரீடத்தின்
சாயா	உச்சியில் உள்ள முடிமணியின் காந்தியி
அபிஷேசநம் யதா	னால், அபிஷேகம் செய்வதைப் போல(த் தம்
ததா க்ரமை: ஏவ	சிரம் தாழ்ந்து), முறைப்படியே வணங்கி
ஸேவந்தே யா:	எந்த பிம்பங்களைச் சேவிக்கின்றார்களோ,
தத் அர்ச்சா:	அந்தப் பிம்பங்களை; யானும், முக்தியை
அஹம் அபி ஸித்தி-	அடையும் பொருட்டுத் துதித்து வணங்கு
லப்தயே வந்தே	கின்றேன். *பா. பே. ஸுர திரீடாக்ர.

"திரீடாநி - த்ரிசிகா முகுடாநி" என்று ப்ரபா சந்த்ர ஆசாரியர் உரை கூறியதனால், திரீட மென்பதற்கு, "மூன்று சிகையுள்ள மகுடம்" என்று கூறினும் அமையும். †பா. பே க்ரமேணைவ. 21

117 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌪𑌥𑌾𑌤𑍀𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌮 ।
𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌨𑍀 ॥

இதி ஸ்துதி ப²தாதீத ஸ்ரீ ⁴ப்ருதாமர்ஹதாம் மம
சைத்யாநாமஸ்து ஸம்கீர்த்தி: ஸர்வாஸ்ரவ நிரோ⁴திநீ.

ஸ்துதி பத	துதிக்கும் முறையைக் கடந்திருக்கிற
அதீத ஸ்ரீப்ருதாம்	(எனவே) எண்ணற்ற அந்தரங்க, பஹிரங்க
அர்ஹதாம்	ஐஸ்வர்யமுள்ள, அருகத் பரமேஷ்டியின்
சைத்யாநாம்	பிரதிமைகளுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட, மேலே
இதி ஸம்கீர்த்தி:	கூறிய இந்த ஸ்தோத்திரமானது, எனக்குப்
மம ஸர்வ	பத்து விதமான ஊற்றுகள் (ஆச்ரவங்கள்)
ஆஸ்ரவ நிரோதிநீ	அனைத்தையும் தடுப்பதான, திரவிய பாவ
அஸ்து	சம்வரையாக ஆகட்டும்.

ஊற்று பத்துவிதம் என்பதனை,

"ஈனமே யதிக மீரா பதகமே சாம்ப ராயம்
ஞானமே ஞான மின்மை நல்லவாம் புண்ய பாவங்
தேனுலா மலங்கல் வேந்தே தவியமே பாவ மென்று
தானெலா வுயிர்க்கு மாகு மூற்றிவை தாம்பத் தாகும்."

என்ற (மேருமந்தர புராணம் 98-ஆம்) கவியின் உரையில் கண்டு
கொள்க. 22

அர்ஹந் மஹாநந்த வர்ணநம் (ஸ்கந்³தச்²சந்³த:)
(எட்டுகண முடையது)

118 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌨𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨
𑌭𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑍈𑌕𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌮𑌤𑌿𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕
𑌕𑍁𑌹𑌕𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥 𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ॥

119 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌲𑍋𑌕 𑌸𑍁𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌬𑍋𑌧𑌨 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹 𑌵𑌹𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌂
𑌵𑍍𑌰𑌤𑌶𑍀𑌲𑌾𑌮𑌲 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲 𑌕𑍂𑌲𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌯𑌮𑍍 ॥

120 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

121 [illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

122 [illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

123 [illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

124 [illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

அர்ஹந் மஹா ந³தஸ்ய த்ரி²புவந
⁴பவ்ய ஜந தீர்த்²த யாத்ரிக ³துரிதம்
ப்ரக்ஷாளநைக காரண மதி லௌகிக
குஹக தீர்த்²த முத்தம தீர்த்²தம்.

லோகா லோக ஸுதத்வ
ப்ரத்யவ3போ4தந ஸமர்த்2த 3திவ்ய ஜ்ஞாந
ப்ரத்யஹ வஹத் ப்ரவாஹம்
வ்ரத 5சீலாமல வி5சால கூல3த்விதயம்.

5சுக்ல4த்யாந ஸ்திமிதஸ்2தித
ராஜ3த் ராஜ ஹம்ஸ ராஜித மஸக்ருத்
ஸ்வா4த்யாய மந்3த்ர 4கோஷம்
நாநா3குண ஸமிதி 3குப்தி ஸிகதா ஸு4ப3கம்.

க்ஷாந்த்யாவர்த்த ஸஹஸ்ரம்
ஸர்வ 3தயா விகச குஸும விலஸல் லதிகம்
3துஸ்ஸஹ பரீஷஹா2க்ய 3த்ருததர
ரங்3கத் தரங்3க 4பங்3குர நிகரம்.

வ்யப3கத கஷாய 2பேநம்
ரா3க 3த்வேஷா3தி 3தோஷ 5சைவல ரஹிதம்
அத்யஸ்த மோஹ கர்த்3தம மதி3தூர
நிரஸ்த மரண மகர ப்ரகரம்.

ரிஷி வ்ருஷ4பஸ்துதி மந்3த்ரோ3த் ரேகித
நிர்க்4கோஷ மு2கர விஹ3க 4த்வாநம்
விவி4த தபோநி4தி புளிநம்
ஸாஸ்ரவ ஸம்வரண நிர்ஜ்ஜரா நிஸ்ரவணம்.

3கண4தர சக்ர4தரேந்3த்ர ப்ர4ப்ருதிமஹா 4பவ்ய
புண்3டரீகை: புருஷை:
3பஹு4பி: ஸ்நாதம் 4பக்த்யா கலிகலுஷ
மலாபகர்ஷணார்த்2த மமேயம்.

த்ரிபுவந பவ்யஜந தீர்த்த யாத்ரிக துரிதம் ப்ரக்ஷாளந ஏக காரணம் அதி லௌகிக குகக தீர்த்தம் அர்ஹந் மஹா நதஸ்ய உத்தம தீர்த்தம்	மூவுலகிலுமுள்ள பவ்விய ஜனங்களாகிற தீர்த்த யாத்திரிகர்களுடைய, ஆத்மனிடம் பற்றியுள்ள தீவினைகளாகிற அழுக்கைப் போக்குவதற்கு (அலம்புவதற்கு), முதல் தரமான (முக்கியமான)தும், உலகத்தே பரவி வருகின்ற, **போலி** தீர்த்தங்களின் சக்தியை மீறியிருக்கின்றதுவுமான அருகத் பரமேஷ்டியாகிற மகா **நதியின்** உத்தம ***தீர்த்தம் :—***
லோகா லோக ஸ" தத்வ ப்ரதி அவபோதந ஸமர்த்த ப்ரத்யஹ வஹத் திவ்ய ஞாந ப்ரவாஹம்	லோகா லோகங்களையும், உலகிலுள்ள தத்துவங்களையும், அவையவைகளின் பரியாயங்களையும், தெரிவிக்கும்(அறியச்செய்யும்) தெளிவுடன் கூடி, இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் ஒருபோதும் வற்ருமல், பெருகி வருகின்ற **கேவல ஞானமாகிற வெள்ள** முடையதும் ;
அமல விசால வ்ரத சீல கூல த்விதயம் சுக்ல த்யாந ஸ்தித ஸ்திமித ராஜத் ராஜ ஹம்ஸ ராஜிதம்	அசுசி எதுவுமின்றி, நிர்மல முடையதும், கரைந்தும் அறுந்தும் சிறியதாகாமல், விசால முடையதுமான விரத, சீலங்களென்னும் இரு கரைகளை யுடையதும் ; (வேறு விதமான தியானங்களில் அகன்று) வெண்மையும் செம்மையுமுடைய சுக்கிலத் தியானத்தில், அசையாமல் (பிறழாமல்) நின்று யோகம் புரியும் யோகிகளாகிய **அன்னங்களால்** சோபிக்கின்றதும் ;
அஸ க்ருத் ஸ்வாத்யாய மந்த்ர கோஷம் நாநா குண ஸமிதி குப்தி	சாஸ்திரமாகிற மந்திர தந்திரங்களை இடைவிடாமல் தோன்றச்செய்து கம்பீரமாக இரைந்து ஒலியிடுகின்றதும், மூலகுணம் உத்தரகுணம் முதலான நாஞவித நற்குணங்களோடு கூடி, திரிகுப்தி, பஞ்ச

ஸிகதா	சமிதி முதலான அழகிய **மணற்குவியலை**
ஸுபகம்	அங்கங்கே யுடையதும்;
க்ஷாந்தி	உத்தம க்ஷமை முதலான ***சுழிகள்*** பல
ஆவர்த்த ஸஹஸ்ரம்	வற்றை நிரந்தரமாகவுடையதும்;
ஸர்வதயா	உயிர்கள் பலவற்றிற்கும் உதவி புரிவதாகிய
விகச குஸும	கருணை யென்னும் மலர்ந்த மலர்களினால்
விலசத் லதிகம் துஸ்-	விளங்குகின்ற (நீர்ப்பூவின்) கொடிகளுடை
ஸஹ, பரீஷக ஆக்ய	யதும், ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வேகமாக வந்து
த்ருததர ரங்கத்	குதித்து மேலெழும்பி அவிகின்ற பரீஷக
தரங்க பங்குர நிகரம்	ஜெய மென்கிற அலைகளின் சமூக முடைய
வ்யபகதகஷாயபேநம்	தும், நவ நோ கஷாயங்களாகிய *நுரைகள்*
ராகத்வேஷ ஆதி	இல்லாததும், ஆசை, கோபம் முதலான
தோஷ சைவல	கஷாயங்களாகிய ***பாசி***களினாலகன்றதும்,
ரஹிதம் அத்யஸ்த	மோகனீயமாகிற **சேறு** சிறிதுமில்லாத
மோஹ கர்த்தமம்	தும்; மரணம் என்கிற மகர **மத்ஸ்யங்களை**
அதிதூர நிரஸ்த	வெகு தொலைவில் துள்ளியோடச் செய்
மரண மகர ப்ரகரம்	வதும், விருஷபசேனர் முதலான கணதரர்
ரிஷி வ்ருஷப ஸ்துதி	களின் தோத்திரப் பாமாலையால், கண
மந்த்ர உத்ரேகித	கண வென்று சப்திக்கும் கம்பீரமான ஒலி
நிர்க்கோஷ முகர	யுடைய முனிவர்களான நீர்வாழ் ***பறவை***
விஹக த்வாநம்	களின் ஒலியுள்ளதும்.
விவித தபோநிதி	பலவகையான தபோதனர்களின் நிதிக்
புளிநம்	குவியலாகிய **மணல் மேடுகள்** (திடர்
ஸாஸ்ரவ ஸம்வரண	கள்) உடையதும், அனுப்ரேக்ஷை முதலிய
நிர்ஜ்ஜரா	வற்றாலான புண்யாஸ்ரவம் சம்வரை,
நிஸ்ரவணம்	நிர்ஜ்ஜரை ஆகிய மூன்று ***கிளை நதிகளை***
கணதர சக்ரதர	யுடையதும்;
இந்த்ர ப்ரப்ருதி	முனீந்திரர், நரேந்திரர், தேவேந்திரர் முத
மஹா பவ்ய	லான பவ்விய ஜீவன்களாகிய மகான்கள்
புண்டரீகை: பஹுபி:	பலராலும் பஞ்சம காலத்தி லேற்பட்ட பாப
புருஷை: கலிகலுஷ	மாகிற அழுக்கை அலம்பிக் கொள்வதற்

மல அபகர்ஷ-ஞார்த்தம், பக்த்யா ஸ்நாதம் அமேயம்	காக அந்தரங்க பக்தியோடு ஸ்நானம் செய்யப்பட்டதும், ஏனேயோரால் அளவிட முடியாத பெருமை வாய்ந்தது (எனவே, யாம் துதிப்பதற்கும் தகுதிவாய்ந்தது) மாகும்.

காசி, கோசலம், வினீதை முதலிய நகரத்துக்குச் செல்பவர், யாத்ரீகர் எனப்படுவர். அவ்வாறே. முக்தி நகருக்குச் செல்லு மவர்கள் யாத்ரீகர் எனப்படுவர். ஜீவகன் அறம் மேற்கொள்ள சமவ சரணத்துக்குச் செல்லும்போது, ஆசிரியர் (திருத்தக்க தேவர்) **பெரிய யாத்திரை** என்று குறிப்பிடுவது, ஈண்டு கருதற் பாலது. யாத்திரை செய்யும் மக்கள் கங்கை, யமுனே முதலிய தீர்த்தத்தில் முழுகி ஸ்நானம் செய்கின்றனர். அவை சாதாரண தீர்த்தங்களே யாகும். அவை உடலின் மேலுள்ள மலத்தையே (அழுக்கையே) சுத்தம் செய்யும், உள்ளத்தின் அழுக்கைப் போக் காது; ஈண்டு கூறும் (தீர்த்தங்கரனுகிற) பகவன் என்னும் நதியின் தீர்த்தம், **உத்தம தீர்த்தம்** எனப்படும். அது, ஆத்மனிடத்தில் (பாலும் நீரும் போலக் கலந்து) பற்றியுள்ள கர்ம மலங்களை (வினைக ளாகிற அழுக்கை)ப் போக்கும் சக்தி வாய்ந்தது; எனவே புண்ணிய காரணமென்று மக்களை ஏமாற்றும் போலி உரையி னின்றும் நீங்கியதாகும். உண்மையிலேயே முக்தி இன்பத்தை அளிக்கும் சக்தி வாய்ந்ததுவுமாகும். சாதாரண தீர்த்தம், தன்னுள் பார்க்கப் பட்டவர் முகம் முதலிய உருவங்களையே காட்டும் (முகம் முதலியவற்றின் நிழல் தெரியும்); அதுவும், காற்று முதலியன வீசும்போது கலந்து காணும். உத்தம தீர்த்தம் அவ்வாறின்றி, லோகா லோகம் முழுவதையும் உள்ளவாறே காண்பிக்கும். ஆதலின், ' ப்ரத்யவ போதந ஸமர்த்தம் '' என்ருர்.

(ப்ரதி - ஒவ்வொன்றையும், அவ - முழுவதையும், போதந சமர்த்தம் - காண்பிக்கும் சாமர்த்திய முடையது.) ஸாதாரண தீர்த்தம், மழை மிகுதியாகும் பொழுது வெள்ளம் கரை புரண்டும், மழை இல்லாதபோது வற்றியும் காணப்படும். உத்தம தீர்த்தம் பவ்வியர்களின் புண்ணிய மகிமைக்கேற்ப ஏற்றத் தாழ்வின்றி

இடைவிடாமல் பெருகிக் கொண்டிருக்கும். (வஹத்-பெருகுதல்). கங்கை முதலிய நதியின் கரைகள், சரிந்தும், இடிந்தும், கரைந்தும், மலம் முதலியவற்ருல் அசுசி மயமானதாகக் காணப்படுகின்றன. உத்தம தீர்த்தமுள்ள அருகன் நதியின் கரைகள், பழுதற்ற பஞ்ச மஹா விரதம், விசாலமான சீல சப்தகம் ஆகிய கரைகளையுடைய தாகின்றன. கூலம்-கரை. '' கூலம் ரோதஸ்ச்ச தீரஞ்ச, ப்ரதீரம்ச தடம் த்ரிஷு '', அமரம். (அஸக்ருத்-இடைவிடாமல்.)

கங்கை முதலிய ஸாதாரண தீர்த்தத்தில் உள்ள அன்னங்கள் ராஜ ஹம்ஸம் என்று சொல்வதற்கில்லை; பாதமும் மூக்கும் சிவந்து தூய வெண்மை யுடையதாகக் காணப் படாமையின். உத்தம தீர்த்தத்தில் உள்ள ஹம்ஸம் (அன்னம்) சுக்கிலத்தியான மாகிற அக்கினியுடைய ஞானிகளாகிற அன்னங்களாதலின், அவை ராஜ ஹம்ஸங்கள் எனப்பட்டன.

'' ராஜ ஹம்ஸஸ்து தே ஸஞ்சு சரணை: லோஹிதை: ஸிதா:
தார்த்த ராஷ்ட்ரா: ஸிதேதரை: ''

அமரம். லோஹிதை: - சிவந்த, ஸஞ்சுசரணை: - மூக்கு பாதங்களோடு கூடி, ஸிதா - வெண்மையா யுடையது, ராஜ ஹம்ஸம் எனப்படும். இதரை: - மற்ற அன்னங்கள் கருத்த மூக்கும் பாதமும் உடையனவாகும்.

ஸாதாரண நதிகள், அலைகளினுலும் கல், மரம் முதலிய வற்றின் தடையினுலும் இரைந்து செல்லும்; உத்தம தீர்த்தம் நூல்களின் சாரங்களையே கம்பீரமாக எப்பொழுதும் ஒலியிடுவதாகும். சாதாரண தீர்த்தம் சேற்ருேடு கூடிய மணல் நிறைந்ததாகும்; உத்தம தீர்த்தம், மூலோத்தர குணங்களை யுடைய முனிவர்களின் குணங்களாகிற த்ரிகுப்தி, பஞ்ச சமிதி யாகிய மணற் குவியலை உடையதாகும். மூலகுணம் 28, உத்தர குணம் 36. விவரம் பதார்த்த ஸாரத்திலும், கிரியா கலாபம் 2-ம் பாகம் சாரித்ர பக்தியிலும் கண்டு கொள்க. ஸிகதா வாலுகா என்பன மணல்கள். இனி, 8400000 குணங்கள் எனினுமாம்.

சாதாரண தீர்த்தம், தன் சுழியிலகப்பட்டவற்றை அழுத்தி உள்ளுக்கு இழுத்துச் செல்லும் தன்மையது. உத்தம தீர்த்தத்தின் சுழிகள், முனிவர்களின் உத்தம குணங்களாகிய உத்தம க்ஷமை முதலியன, 10 ஆகும். விவரம் சூளாமணி துறவுச் சருக்கத்துள் காண்க. "ஆவர்த்தோ அம்பதாம் ப்ரம:" அமரம். ஆவர்த்தம், நீரின் சுழற்சி. அம்பு - தண்ணீர். மேலும், அச்சுழிகள் பிறவியில் அழுந்தும் உயிர்களைக் கரையேற்றி முக்தி நகரில் சேர்ப்பிக்கும் தன்மையன. சாதாரண தீர்த்தத்துள் உள்ள மலர்கள், அவற்றை அடைந்தார்க்கே (அது வாடாத முன்னர்) மணமும் மகிழ்ச்சியும் அளிக்கும். உத்தம தீர்த்தத்திலுள்ள மலர்கள்; கண்டவர், காணு தவர் முதலிய யாவருக்கும் எப்பொழுதும் கருணையை (அபய தானத்தை) அளிப்பதாகும். மேலும் அதன் அலைகள் சம்வரை நிர்ச்சரைக்குக் காரணமான பரீஷக ஜயம் என்று கூறப்பட் டுளது. நுரை, பாசி, சேறு, ஆகிய மூன்றும் உத்தம தீர்த்தத் துக்கு இல்லை யென்று குறிப்பிட்டார். ஆகவே, அம் மூன்றையும் முறையே, நவ நோ கஷாயம், கஷாயம், மோகனீயம் யென்றார். (சைவலம் - பாசி. 'சைவால சைவலே' என்பர் அமரத்திலும்).

மென்மையுடையதாகலின் நவநோகஷாயத்தை நுரையோடு உவமித்தார். நவநோகஷாயமாவன :-சிரிப்பு, விருப்பம், வெறுப்பு, துன்பம், அச்சம், அருவறுப்பு முதலியவற்றுடன்; புருஷன், மாதர், அலி ஆகிய மூவரையும், ஆண்களும் பெண்களும் விரும்புவதாகிய (ஸ்த்ரீ பும் நபும்ஸக வேதம் என்ற) மூன்றும் சேர்ந்த ஒன்பதும் (நவநோகஷாயம்) ஆகும். மற்றும், பாசியில் சிக்கினோர் மீள்வது அரிதாகலின், அதனைக் கஷாயம் என்றார். அது, அனந்தானுபந்தி முதலிய பதினாருக விரியும். துன்பத்துக்கே காரணமாதலின் சேற்றை மோகனீயத்தோடு உவமித்தார். மோகனீயம், கஷாயம் என்பனவற்றை விவரமாக அறிய விரும்புவோர் சூளாமணி முக்திச் சருக்கம் 181-ஆம் பக்கம் பார்க்க. லதை - கொடி. லதிகம் - க ப்ரத்யம். பஹுவ்ரீஹி ஸமாசமானதால் லதைகளை யுடையது என்ற பொருளில் நின்றது. மரணம் இல்லாமையே முக்தி யின்பமாதலின், மரணத்தை மீன்களுக்கு உவமித்தார்.

"பங்குரம், நாசம், அழிவு", "நிஷத்ரவஸ்து ஜம்பால: பங்கோ ஸ்த்ரீ ச்யாத கர்த்தமௌ." அமரம். சேற்றுக்குக் கூறுவது. நீர்வாழ் பறவைகள் நீரிலேயே வசிப்பதனுல், (அவற்றுக்கு) இடை விடாமல் துதிபாடும் தபோதனரை உவமித்தார்.

சாரண பரமேஷ்டிகளின் விபவம் மகத்தானதும் பல்வேறு விதமுமாதலின், கூட்டம் கூட்டமாகக் குழுமியுள்ள அவர்களை மணல் மேடாக உவமித்தார். "ஆறிடு மேடும் மடுவும் போல் ஆம் செல்வம்" என்று கூறப்படுதலின். ஆற்றின் திடர்கள் ஓரிடம் உள்ளனவே மற்ருேரிடம் சென்று குவியும். உத்தம தீர்த்தத்தின் திடர்கள் அவ்வாறின்றி என்றும் நிலைபேறுடையன வென்பது கருதத்தக்கது மற்றும், உத்தம தீர்த்தத்தில் முழுகினவர் புண்ணிய ஆஸ்ரவம், சம்வரை, நிர்ச்சரை ஆகிய மூன்றையும் முறையே இடைவிடாமல் அடைகின்றன ராதலின், அவற்றைக் கிளை நதிகளாகக் கூறினுர். வினை நீங்கி வீடடைய எண்ணும் பவ்வியர்கள் அனைவரும் மேற்கொள்ளும் தீர்த்தமாதலின், 'பக்த்யா ஸ்நாதம்' எல்லோரும் பக்தியுடன் ஸ்நானம் செய்கின்றன ரென்றுர். ஆகவே, அர்ஹந் மஹா நதியின் உத்தம தீர்த்தம் அளவிட்டுக் கூறவியலாத பெருமை வாய்ந்த தென்றுணர்க. (23-29)

125 [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥

அவதீர்ணவத: ஸ்நாதும்

மமாऽபி துஸ்தர ஸமஸ்த [3]துரிதம் [3]தூரம்

வ்யபஹரது பரம பாவநம்

அநந்ய ஜய்ய ஸ்வ[4]பாவ [4]பாவ [3]க[4]பீரம்.

தத்	ஆகவே, அந்த (அர்ஹந் நதமாகிய) உத்தம
பரம பாவநம்	தீர்த்தம், மிகவும் பரிசுத்தமானதும்; ஏனைய
அநந்ய ஜய்ய	மதக் கொள்கைளை மேற்கொண்டவர்களால்

ஸ்வபாவ பாவ கபீரம்	வெல்ல இயலாத தன்மையும் பொருந்தி யிருப்பதனால், மிகவும் கம்பீரமானதாகும்.
ஸ்வஸ்மிந் ஸ்நாதும் அவதீர்ண வத:	ஆதலால், அந்த உத்தம தீர்த்தத்துள் இழிந்து ஸ்நானம் செய்வதற்குத் தொடங்கி
மம அபி துஸ்தர ஸமஸ்த துரிதம்	யிருக்கின்ற எனக்கும் கடத்தற்கரிய (தாண்ட வியலாத) என் தீவினைகள் எல்லா
தூரம் வ்யபஹரத்	வற்றையும், தூரமாகப் போக்கட்டும். (என்னிடமிருந்து அகன்றோடச் செய்யட்டும்).

எனவே, யானும் பக்தியுடன் வணங்கி மேற்கொள்ளுகின்றேன் என்பதாம். இதுவரை, பகவானை நதியாக வருணித்துத் துதித்து இனி, உருவத்தின் அங்கங்களுள் சிலவற்றைக் கூறித் துதிக்கின்றார். 30

பகவந்தன் முகத்திலுள்ள முக்கிய அம்சங்களில் சிலவற்றைக் கூறிப் புகழ்கின்றார். ப்ரு²த்வீ ²சந்³த:

126 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அதாம்ர நயனோத்பலம் ஸகலகோப வஹ்நேர் ஜயாத்
கடாக்ஷ ⁵சரமோக்ஷ ஹீந மவிகாரதோ ³த்ரேகத:
விஷா³தம³த ஹாநித; ப்ரஹஸிதாய மாநம் ஸ³தா
மு²கம் க²தயதீவ தே ஹ்ரு³தய ⁵சு³த்⁴திமாத்யந்திகீம்.

ஸ்வாமிந்! த்வம் ஸகல கோப வஹ்நேர் ஜயாத் அதாம்ர நயந உத்பலம்	பகவந்தனே! நீர், அனந்தானுபந்தி முதலான கோபாக்கினிகளை (உம் உள்ளத்தே சேராமல் கெடுத்திருப்பதனால் கோபங்களை)யே கோபித்து வென்றிருப்பதனால், (கோபம் மிக்கபோது காணப்படும்) சிவப்பில்லாத நெய்தல் மலர் போன்ற கண்களின் அழகு தங்கியதும்;

அவிகாரதா உத்ரேகத: கடாக்ஷ சர மோக்ஷ ஹீநம்	எவ்வித மனோவிகாரமும் அடையாத தன்மையை அதிசயமாகப் பெற்றிருப்பதனால், காம விருப்பத்தைத் தரும் கடைக் கண் பார்வையாகிற கூரிய அம்பை ஏவும் மாதர்களின் விருப்பத்திற்கே இடமில்லாத தன்மை வாய்ந்தனவும் ;
விஷாத மத ஹாநித: ஸதா ப்ரஹஸிதாய மாநம் தே முகம் ஆத்யந்திகீம் ஹ்ருதய சுத்திம் கதயதி இவ அஸ்தி	வருத்தப்படல், கர்வமடைதல் முதலானவைகளை அறவே கெடுத்திருப்பதனால், எப்பொழுதும் புன்சிரிப்புள்ளதுபோல் காணப்படுவதுமான உம்முடைய முகம் (இதற்கு மேல் ஒன்று உண்டு என்று கூறுவதற்கில்லாத) கடையில்லாத உள்ளத்தின் தூய்மையை நன்கு சூசித்துக் காட்டுவது போல விளங்குகின்றது.

தாம்ர - சிவப்பு. ஆத்யந்திகீம் - கட்டக் கடைசியிலுள்ளது, (முத்தி யின்பம்). 'அகத்தினழகு முகத்தில் தெரியும்' என்பது பழமொழி. 31

பகவந்தனின் உடலின் உருவத்தைக் கூறித் துதிக்கின்றார்

127 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑌾𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌰𑌾𑌗𑌵𑍇𑌗𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌨𑌿𑌰𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌸𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌯𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌿𑌷𑌸𑍁𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

நிரா^{4}பரண ^{4}பாஸுரம் வி^{3}கத ரா^{3}க வே^{3}கோ^{3}தயாத்
நிரம்^{3}பர மனோஹரம் ப்ரக்ருதி ரூப நிர்த்^{3}தோஷத:
நிராயு^{4}த ஸுநிர்^{4}பயம் வி^{3}கத ஹிம்ஸ்ய ஹிம்ஸாக்ரமாத்
நிராமிஷ ஸுத்ருப்திம^{3}த் விவித வே^{3}தநாநாம் க்ஷயாத்.

ஜிநேந்த்ர !	பகவந்தனே ! உம்முடைய உருவம்; மிகவும்
தவ ரூபம்	தீவிரமான ஆசை, கோபம் முதலியவற்றைக்
விகத ராக வேக	கெடுத்துப் பற்றற்ற உருவமாக அமைந்
உதயாத்	திருப்பதனல், அணி முதலியன அணியா
ராபரண	திருந்தும் சுந்தரமாயுளது; இயல்பாகவே
பாஸுரம்	குற்றங்குறை எதுவுமின்றி (பிறந்த ஸ்வரூப
ப்ரக்ருதிரூப	மாகவே) விளங்குவதனல், ஆடை அணியா
நிர்தோஷத:	திருந்தும் மனேஹரமாயுளது ;
நிரம்பர	எவ்வித ஆயுதங்களைக் கொண்டும், ஏனை
மநோஹரம்	யோரால் ஹிம்ஸை செய்ய வியலாத பரம
விகத ஹிம்ஸ்ய	ஔதாரிக சரீரம் அமைந்திருப்பதனலும்,
ஹிம்ஸா	(வேண்டுதல் வேண்டாமை இலளுகியும்)
க்ரமாத்	நீர் ஸர்வஜீவ தயாபரனுனதால், பிற உயிரை
நிராயுத	ஹிம்ஸிக்க வேண்டிய ப்ரமேயம் இல்லை
ஸு நிர்ப்பயம்	ஆதலாலும், (அதாவது தான் இம்சிக்கப்
	படுவது, தான் மற்ருென்றை ஹிம்ஸிப்பது
	என்ற முறை இல்லையாதலின்), ஆயுதங்
	களை மேற்கொள்வதும், (ஆயுதம் இல்லாமை
	யினல்) அஞ்சுவதும் ஆகிய இரண்டும்
விவித	இல்லை ; பசி, தண்ணீர் தாகம் முதலிய பல
வேதநாநாம்	வகையான வேதனைகள் தோன்றுவண்ணம்
க்ஷயாத்	கெடுத்திருப்பதனல், உணவு முதலிய போக
நிராமிஷ	வஸ்து இல்லாதிருந்தும், பரம திருபதியை
ஸுத்ருப்திமத்	அடைந்த தன்மையை வெளியிடுகின்றது.

ஆமிஷம் போக வஸ்து என்பதற்கு, ஆதாரம் இருக்கின்றதா ? எனின், ஒன்றல்ல பல உண்டு. அவற்றுள் சில வருமாறு ; காளிதாசன் இயற்றிய ரகுவம்ச காவியத்தில், இந்துமதியென்னும் பெண்ணரசியின் ஸ்வயம்வரத்தில், இந்துமதியை அஜன் வரித்த பிறகு அவன்மேல் பொருமை(யை)மேற்கொண்ட ஏனைய வேந்தர், அஜன் அயோத்திக்குச செல்லும் வழியில், அவனேடு போரிட்டு வென்று, இந்துமதியைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று சதியாலோசனை செய்கின்றபோது, “ ஆதாஸ்ய

மூாக: ப்ரமதாமிஷம் தத்'' என்று காளிதாசன் இயற்றிய (7ம் சருக்கம் 31-ஆம்) சுலோகத்தின் உரையில், ப்ரமதா [பெண்] ஆமிஷம் என்ற பதத்துக்கு உரை எழுதிய மல்லிநாதர், "ஆமிஷம் து அஸ்த்ரியாம் மாம்ஸே ததா ஸ்யாத் போக்ய வஸ்துநி'' என கேசவ நிகண்டிலிருந்து ஆதாரமாக மேற்கோள் காட்டி "பெண்ணென்னும் போக வஸ்து'' என்று பொருள் கூறியிருக்கின்றார்.

மற்றும், வைதீக மதத்தில் வழங்கிவரும் ஆஞ்சநேய ஸ்தோத்திரத்தில் "ஆமிஷீ க்ருத மார்த்தண்டம், மஸகீ க்ருத ராக்ஷஸம்'' என்பதற்கு, அனுமஹான் சூரியனை ஆமிஷமாக(ப் பழமாக) எண்ணியவன், (ராவணனைக் கொசுவாக எண்ணியவன்) என்று கூறியுளது. மற்றும், திரௌபதியின் சுயம்வரத்தில் திரௌபதியை, "ஏகாமிஷம்'' என்று கூறியிருப்பதனாலும் ஈண்டு, ஆமிஷம் என்பதற்கு, போக்கிய வஸ்து என்ற பொருள் மிகவும் அமைவுடையதாகும். (அம்பரம் - ஆடை.) 32

128 *மிதஸ்தித நகாங்கஜம் கதரஜோமலஸ்பர்சநம்*
நவாம்புருஹ சந்தந ப்ரதிம திவ்யகந்தோதயம் ।
ரவீந்து குலிசாதி புண்ய பஹுலக்ஷணாலங்க்ருதம் ।
திவாகரஸஹஸ்ரபாஸுரமபீக்ஷணாநாம் ப்ரியம் ॥

மிதஸ்^{2}தித ந^{2}காங்^{3}கஜம் ^{3}கத ரஜோமலஸ்பர்^{5}சநம்
நவாம்^{3}புருஹ சந்^{3}தந ப்ரதிம ^{3}திவ்ய ^{3}கந்^{4}தோ^{3}தயம்
ரவீந்^{3}து குலி^{5}சா^{3}தி புண்ய ^{3}பஹு லக்ஷணாலங்க்ருதம்
திவாகர ஸஹஸ்ர ^{4}பாஸுரம் அபீக்ஷணாநாம் ப்ரியம்.

மிதஸ்தித நக	பகவந்தனே! மேலும் உம் உடலில், நகங்
அங்கஜம்	களும், உரோமங்களும் (கேவலக் ஞானம்
கத ரஜோ மல	அடைந்த போதிருந்த) அளவாகவே (மித
ஸ்பர்சநம்	மாகவே) பொருந்தியுள்ளன; எனவே
நவ அம்புருஹ	வளராமலிருக்கின்றன); அழுக்கு முதலி
சந்தந ப்ரதிம	யனவும் ஒட்டாதிருக்கின்றன; புதிதாக

திவ்ய கந்த உதயம்	மலர்ந்த தாமரை, புதிய சந்தனம் ஆகிய
ரவி இந்து குலிச	வற்றின் மணம் போன்ற திவ்வியமான நறு
ஆதி புண்ய பஹு	மணம் மிக்கதாயுள்ளன; சந்திரன், சூரியன்,
லக்ஷண அலங்க்ருதம்	குலிசம் ஆகிய சங்கரேகை, சக்கரரேகை,
திவாகர	வஜ்ராயுதம் முதலான சுப லக்ஷணம் பல
ஸஹஸ்ர பாஸுரம்	வற்றினுல், அலங்காரமா யுள்ளன; கோடி
அபி ஈக்ஷணுநாம்	சூர்யனுடைய காந்தி யுடையதாயிருந்தும்
ப்ரியம்	பார்வைக்கு மனேஹரமாயுள்ளன. 33

129 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑌰𑌿𑌪𑌨𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑌰𑌾𑌗𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌕𑌲𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌜𑌨𑍋 𑌯𑌦𑌭𑌿𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌸𑌦𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌜𑍍𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃
𑌶𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌲𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌿𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

130 𑌦𑌦𑍇𑌦𑌮𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌮𑍌𑌲𑌿𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑌣𑌿
𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑍍𑌕𑌿𑌰𑌣𑌚𑍁𑌮𑍍𑌬𑍀𑌯𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌜𑍍𑌜𑌿𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌤𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌨𑍍𑌧𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌕𑌲𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑌦𑍋𑌷𑍋𑌦𑌯𑍈𑌃

ஹிதார்த்^{2}த பரி^{3}பந்^{4}தி^{4}பி: ப்ர^{3}பல ரா^{3}க மோஹா^{3}தி^{4}பி:
கலங்கிதமனா ஜனோ ய^{3}த^{4}பி வீக்ஷ்ய ^{5}சோ^{5}சு^{3}த்^{4}த்யதே
ஸ^{3}தா^{4}பிமு^{2}கமேவ யஜ்ஜ^{3}கதி ப^{5}ச்யதாம் ஸர்வத:
^{5}சர^{3}த் விமல சந்^{3}த்ர மண்^{3}டலமிவோத்^{2}திதம் ^{3}த்ரு^{5}ச்யதே.

த^{3}தேத^{3}தமரே^{5}ச்வர ப்ரசல மௌலி மாலாமணி
ஸ்^{2}புரத் கிரண சும்^{3}பீய சரணர விந்^{3}த ^{3}த்வயம்
புனாது ^{4}ப^{3}கவஜ்ஜிநேந்^{3}த்ர தவரூபமந்^{4}தீ க்ருதம்
ஜ^{3}கத் ஸகலமந்ய தீர்த்^{2}த ^{3}குரு ரூப ^{3}தோஷோ^{3}தயை:

ஹித அர்த்த	கடையிலா இன்பகாரணமான முக்தியை
பரிபந்திபி:	ஆக வொட்டாமல் தடுக்கின்ற, வினைப்
ப்ரபல ராக	பகைவராகிய வலிய ராகம் மோகம் முதலிய
மோஹாதிபி:	வைகளால் கலக்கமடைந்த உள்ளமுடைய

கலங்கித மநா: ஜந:
யத் அபிவீக்ஷ்ய
சோ சுத்யதே ச
யத் ஜகதி ஸதா
அபிமுகம் ஏவ
பச்யதாம் ஸர்வத:
உத்திதம் சரத் விமல
சந்த்ர மண்டல இவ
த்ருச்யதே தத் ஏதத்
அமரேச்வர ப்ரசல
மௌலி மாலா மணி
ஸ்புரத் கிரண
சும்பநீய சரண
அரவிந்த த்வயம்
தவரூபம்
அந்ய தீர்த்த
குருரூப தோஷ
உதயை:
அந்தீக்ருதம் ஜகத்
ஸகலம் புநாது

மக்கள், எந்த ஜிநனுடைய உருவத்தைக் கண்டு ராகம் முதலியவற்றை விட்டுப் பரிசுத்தமாகின்றனரோ, மற்றும், உலக மக்கள் எந்தச் சமயமும் உம்மை நேரில் கண்டபோது, எங்கும் உதயமாகக் காண்கின்ற சரத் காலத்தின் நிர்மலமான சந்திர மண்டலம் போலக் காணப்படுகின்றதோ அத்தகைய உம்முடைய உருவம் தேவேந்திரன் முடிமணிகளின் வரிசையில் விரிந்து ஒளிர்கின்ற கிரணங்களினால் பற்றப்பட்டிருக்கின்ற திருவடித் தாமரைகள் இரண்டுடன் விளங்குகின்றன. அத்தகைய மகிமை மிக்க உம் உருவம், ஏனைய பிற மதக் குருக்களால் உபதேசித்துப் பிறந்த வேதங்களின் மூலம் தீமையைக்கடைப் பிடித்து நன்மையைக் காணவொட்டாமல் குருடராகச் செய்யப்பட்ட மக்களனைவரையும், அக்குற்றங்களினின்றும் நீங்கி அவர்களை ஞானமார்க்கத்தில் ஈடுபடச் செய்யட்டும்.

பூம்புவநே தாது லோட் புநாது. ப்ரதிம, சமமானது. 35

131 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[3]த்வெள குந்[3]தேந்[3]து துஷார ஹார [4]தவளெள
[3]த்வா விந்[3]த்ர நீலப்ர[4]பெள
[3]த்வெள [3]பந்[4]தூக ஸமப்ர[4]பெள ஜிந வ்ருஷெள
[3]த்வெள ச ப்ரியங்[3]கு ப்ர[4]பெள
[5]சேஷா: ஷோ[3]ட[5]ச ஜந்ம ம்ருத்யு ரஹிதா:
ஸந்தப்த ஹேம ப்ர[4]பா:
தே ஸ[3]த் ஜ்ஞாந [3]திவாகரா: ஸுரநுதா:
ஸி[3]த்[4]திம் ப்ரயச்[2]சந்து ந:

சவ்வீஸ்
தீர்த்தங்கரேஷு
த்வெள
ஜிநவ்ருஷபெள
குந்த இந்து துஷார
ஹார தவளெள
ஜிந வ்ருஷபெள
த்வெள
இந்த்ர நீல ப்ரபெள
ஜிந வ்ருஷபெள
த்வெள பந்தூக
ஸமப்ரபெள
ஜிந வ்ருஷபெள
த்வெள ப்ரியங்கு
ப்ரபெள
ஜிந வ்ருஷபா :

ஷோடஸ
ஸந்தப்த
ஹேம ப்ரபா:
தே ஜந்ம

இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கரர்களில் ஜிந சிரேஷ்டர்களான சந்த்ரப்ரபரும், புஷ்பதந் தரும் முல்லை மலர், சந்திரன், பனி, முத்து மணி ஆகிய இவைபோன்ற வெண்மை நிற முடையவர்; ஜிந சிரேஷ்டர்களான முனி சுவ்ரதரும், நேமி நாதரும் நீலமணிபோலும் நீல நிறமுடையவர்; ஜிந சிரேஷ்டர் களான பத்மப்ரபரும், வாசுபூஜ்யரும், செந்தாமரை இதழ்போன்ற வெளிறிய சிவப்புக் கலந்த சிவந்த நிறமுடையவர்; ஜிந சிரேஷ்டர்களான சுபார்ஸ்வநாதரும், பார்ஸ்வஜிநரும் நாணலுக்கிணையான பச்சை வர்ண முடையவர்; ஜிந சிரேஷ்டர் களான, வ்ருஷபர் (ஆதிபகவன்), அஜிதர், சம்பவர் அபிநந்தனர், ஸுமதி நாதர், சீதள நாதர், சிரேயாம்ஸ நாதர், விமல நாதர், அனந்த நாதர், தர்மநாதர், சாந்தி நாதர், குந்து நாதர், அரதீர்த்தங்கரர், மல்லி நாதர், நமி நாதர், மகாவீரர் ஆகிய பதினாறுபேரும், (களங்கமறக் காயப்பட்ட) ஸ்புடம் போடப்பட்ட பொன்போன்ற நிற முடையவர். அத்தகைய சரீர காந்தி

ம்ருத்யு ரஹிதா:	யுடையவர்களும், பிறப்பு இறப்பு நீங்கியவர்
ஸுரநுதா:	களும், தேவர்களினுல் துதிக்கப்பட்டவர்
ஸத் ஞாந	களும் கேவலக் ஞானமாகிற சூரியர்களு
திவாகரா:	மான இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கரர்களும்
ந: ஸித்திம்	பக்தி பூர்வகம் துதிக்த்கின்ற நமக்கு
ப்ரயச்சந்து	(அவர்களடைந்த) முக்தி, இன்பத்தை அளிக்கட்டும்.

" பதினறுவர் பொன் வண்ணர் பச்சை யிருவர்
மதிவண்ணர் மற்ருே ரிருவர்—கதியடைந்த
செம்மைநிறத் தோரிருவர் சேர்ந்த முகிலிருவர்
எம்மைக்கும் தெய்வம் எமக்கு "—*திருக்கலம்பகம்:* 36

132 *வரகநக ஶங்க வித்ரும*
மரகத கநஸந்நிபம் விகதமோஹம் |
ஸப்ததிஶதம் ஜிநாநாம்
ஸர்வாமர பூஜிதம் வந்தே ||

வரகநக [5]சங்[2]க வி[3]த்ரும
மரகத [4]கந ஸந்நி[4]பம் வி[3]கத மோஹம்
ஸப்ததி [5]சதம் ஜிநாநாம்
ஸர்வாமர பூஜிதம் வந்[3]தே,

வரகநக சங்க	சிறந்த பொன், சங்கு, பவழம், பச்சை
வித்ரும மரகத கந	மணி, மேகம் இவைகளைப்போன்ற நிற
ஸந்நிபம் விகத	முடையவர்களும், மோகனீயம் முதலான
மோஹம் ஸர்வ	எண்வினைகளையும் நீக்கியவர்களும், தேவர்
அமர பூஜிதம்	களால் வணங்கப்பட்டவர்களும், நூற்றெழு
ஸப்ததி ஸதம்	பது தர்ம கண்டங்களிலும் அறம்பகர்ந்தவர்
ஜிநாநாம் வந்தே	களுமான நூற்றெழுபது ஜிநர்களையும் துதித்து வணங்குகிறேன். 37

133 *வஷேஷு வர்ஷாந்தர பர்வதேஷு*
நந்தீஶ்வரே யாநி ச மந்தரேஷு |
யாவந்தி சைத்யாயதநாநி லோகே
ஸர்வாணி வந்தே ஜிநபுங்கவாநாம் ||

வர்ஷேஷு வர்ஷாந்தர பர்வதேஷு
நந்^{3}தீ^{5}ச்வரேயாநி ச மந்^{3}தரேஷு
யாவந்தி சைத்யாயதநாநி லோகே
ஸர்வாணி வந்^{3}தே ஜிந புங்^{3}கவாநாம்.

வர்ஷேஷு வர்ஷ அந்தர பர்வதேஷு நந்தீச்வரே மந்தரேஷு, ஜிந புங்கவாநாம் யாநி சைத்யாயதநாநி ஸந்தி, ச லோகே யாவந்தி சைத்யாயதநாநி, ஸந்தி தாநி தாவந்தி ஸர்வாணி வந்தே	பரதம் முதலிய முப்பத்தைந்து நாடுகளிலும் அந் நாடுகளின் மத்தியிலுள்ள ஹிமவான் முதலிய முப்பது மலைகளிலும், நந்தீச்வர த்வீபத்தின் மையத்திலுள்ள ஐம்பத்திரண்டு மலைகளிலும், ஐந்து மகம் மேருவிலேயும் எந்த ஜிநேஸ்வரர்களுடைய இயற்கை ஜிநாலயங்கள் உள்ளனவோ, மற்றும் இதர உலகங்களில் எவ்வளவு ஜிநாலயங்கள் உள்ளனவோ, அவைகள் எல்லாவற்றையும் மன வசன காய சுத்தியுடன் துதித்து வணங்குகிறேன். 38

134 𑌅𑌵𑌨𑌿𑌤𑌲𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌽𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌵𑌰𑌭𑌵𑌨𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑍈𑌮𑌾𑌨𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌇𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌜𑌿𑌨𑌵𑌰𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌾𑌮𑌿 ॥

அவநிதல ^{3}கதாநாம் க்ருத்ரிமாऽக்ருத்ரிமாணும்
வர ^{4}பவந ^{3}கதாநாம் ^{3}திவ்ய வைமாநிகாநாம்
இஹமநுஜ க்ருதாநாம் ^{3}தேவராஜார்ச்சிதாநாம்
ஜிநவர நிலயாநாம் ^{4}பாவதோऽஹம் ஸ்மராமி.

அவநிதல கதாநாம் இஹமநுஜ க்ருதாநாம், க்ருத்ரிம அக்ருத்ரிமாணும், ஜிநவர நிலயாநாம் வரபவந	பூமியிலிருக்கின்ற இவ்வுலக மாந்தர்களால் வணங்கப்படுகின்ற செயற்கை, இயற்கை ஆகிய ஜிநர்களுடைய சிறந்த ஆலயங்களேயும், சிறந்த பவணருலகிலிருக்கின்றனவும், திவ்வியமான

கதாநாம் திவ்ய	கற்பவுலகங்களில் இருக்கின்றனவும்
வைமாநிகாநாம்	தேவர்களால் பூஜிக்கப்படுகின்றன
தேவராஜார்ச்சிதா-	வுமான இயற்கை ஜிநாலயங்களேயும்,
நாம், அக்ருத்திமா-	யான் மனப் பூர்வமாகத் தியானிக்
ணும், ச அஹம்	கின்றேன். (பரிணுமசுத்தியுடன் ஸ்மரிக்
பாவத: ஸ்மராமி	கின்றேன். 39

135 𑌜𑌂𑌬𑍂𑌧𑌾𑌤𑌕𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌃, 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜 𑌶𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌕𑌨𑌕
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌡𑍍𑌘𑌨𑌾𑌭𑌾 𑌜𑌿𑌨𑌾𑌃 । 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌧𑌰𑌾𑌃 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌷𑍍𑌟 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌃, 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾
𑌗𑌤𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥

ஜம்^{4}பூ ^{4}தாதகி புஷ்கரார்த்^{2}த வஸு^{4}தா
க்ஷேத்ர த்ரயே யே ^{4}பவா:
சந்^{3}த்ராம்^{3}போஜ ^{5}சி^{2}கண்^{3}டி
கண்^{2}ட கநக ப்ராவ்ருட் ^{4}கநா^{4}பா ஜிநா:
ஸம்யக் ஜ்ஞாந சரித்ர லக்ஷண^{4}தரா:
^{3}த^{3}க்^{4}தாஷ்ட்ட கர்மேந்^{4}தநா:
^{4}பூதாऽநா^{3}கத வர்த்^{2}தமாந ஸமயே
தே^{4}ப்யோ ஜிநே^{1}ப்யோ நம:

ஜம்பூ தாதகி	ஜம்பூ த்வீபம், தாதகி ஷண்ட த்வீபம், புஷ்க
புஷ்கரார்த்த	ரார்த்த த்வீபம் ஆகிய இரண்டரைத்
வஸுதா	த்வீபங்களிலே, இறந்தகாலம், எதிர்காலம்,
க்ஷேத்ர த்ரயே	நிகழ்காலம் ஆகிய மூன்று காலங்களில்
பூத அநாகத	முறையே பிறந்தவர்களும், பிறக்கப்
வர்த்தமாந	போகின்றவர்களும், பிறந்திருக்கின்றவர்
ஸமயே பவா:	களும், சந்திரன் போன்ற வெண்மை,
சந்த்ர அம்போஜ	தாமரை போன்ற செம்மை, மயில் கழுத்து
சிகண்டி கண்ட	போன்ற பசுமை, சுவர்ணம் போன்ற
கநக ப்ராவ்ருட் கந	செம்மை கலந்த மஞ்சள், மழைக் காலத்

ஆபா: ஸம்யக் ஞான
சரித்ர லக்ஷண
தரா: தக்த
அஷ்ட கர்ம
இந்தநா: யே
ஜிநா: தேப்யோ
ஜிநேப்யோ
நம: கரோமி

தில் திரண்டுவரும் மேகம் போன்ற நீலம் ஆகிய ஐவகை நிறமுள்ளவர்களும், க்ஷாயிக ஞான, க்ஷாயிக தரிசன, க்ஷாயிக சாரித்ரம் முதலான இலக்கணம் அமைந்தவர்களும், எண்வினைகளாகிற விறகுகளை எரித்துச் சாம்பலாக்கி அழித்தவர்களும் ஆகிய, எந்த ஜிநர்கள் உள்ளனரோ, அத்தகைய ஜிநர்களின் பொருட்டு, மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். 40

136 *𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍 𑌮𑍇𑌰𑍌 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌰𑌜𑌤 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌰𑍇*
𑌶𑌾𑌲𑍍𑌮𑌲𑍌 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇
𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍇 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰 𑌰𑍁𑌚𑌕𑍇
𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌙𑍍𑌕𑍇 |
𑌇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌽𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌦𑌧𑌿𑌮𑍁𑌖 𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇
𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑍇
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇
𑌭𑌵𑌨 𑌮𑌹𑌿𑌤𑌲𑍇 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 ||

ஸ்ரீமந் மேரௌ குலா^{3}த்ரௌ ரஜத ^{3}கிரிவரே
^{5}சால்மலௌ ஜம்^{3}பு வ்ருக்ஷே
வக்ஷாரே சைத்ய வ்ருக்ஷே ரதிகர ருசகே
குண்^{3}டலே மா நுஷாங்^{3}கே
இஷ்வாகாரேऽஞ்ஜநா^{3}த்ரௌ ^{3}த^{4}திமு^{2}க ^{5}சி^{2}கரே
வ்யந்தரே ஸ்வர்க்^{3}க லோகே
ஜோதிர் லோகேऽ^{4}பி வந்^{3}தே
^{4}பவந மஹிதலே யாநி சைத்யாநி தாநி.

ஸ்ரீமந்
மேரௌ
குலாத்ரௌ
ரஜதகிரிவரே
சால்மலௌ

பௌண்மலையான ஐந்து மேரு பர்வதங்களிலும், முப்பது குலகிரி பர்வதங்களிலும், நூற்றெழுபது விஜயார்த்த பர்வதங்களிலும், மகம்மேருவின் அருகிலுள்ள ஐந்து சால்மலி விருக்ஷங்களிலும், மகம்மேருவின் அருகி

ஜம்பு வ்ருக்ஷே	னுள்ள ஐந்து ஜம்பூ விருக்ஷங்களிலும்,
வக்ஷாரே	எண்பது வக்ஷார பர்வதங்களிலும், சைத்ய
சைத்ய	விருக்ஷங்களிலும், நந்தீச்வரத்வீபத்திலுள்ள
வ்ருக்ஷே	முப்பத்திரண்டு ரதிகர பர்வதங்களிலும்,
ரதிகர	ருசகவர த்வீபத்தே நான்கு பக்கங்களிலு
ருசகே	முள்ள நான்கு பர்வதங்களிலும், குண்டல
குண்டலே	வர த்வீபத்தே நான்கு பக்கங்களிலுமுள்ள
மாநு ஷாங்கே	நான்கு பர்வதங்களிலும், மானுஷோத்தரபர்
	வதத்தே நான்கு பக்கங்களிலுமுள்ள நான்கு
இஷ்வாகாரே	ஆலயங்களிலும், அவ்வாறே, இஷ்வாகாரம்
	என்ற நான்கு மலைகளின் மையத்திலும்,
	நந்தீச்வர த்வீபத்திலேயுள்ள நான்கு
அஞ்சநாத்ரௌ	அஞ்சன பர்வதங்களிலும், அவற்றின் நான்கு
ததிமுக சிகரே	பக்கங்களிலுமுள்ள பதினாறு, ததிமுக
வ்யந்தரே	பர்வதங்களிலும், (இம் மத்திய உலகத்தில்
	விளங்கும்) வியந்தர லோகத்திலுள்ள விமா
ஸ்வர்க்க லோகே	னங்களிலும், தேவருலகத்திலுள்ள விமா
ஜோதிர் லோகே	னங்களிலும், ஜோதிர் லோகத்திலுள்ள
பவநமஹிதலே	விமானங்களிலும், பவணருலகிலுள்ள
யாநி சைத்யாநி	விமானங்களிலும் எவ்வளவு ஜிந பிம்பங்
தாநி	கள் இருக்கின்றனவோ, அவைகளெல்லா
அபிவந்தே	வற்றையும் துதித்து வணங்குகிறேன். 41

137 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌨𑌰𑌨𑌾𑌗 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃
𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌕𑌰 𑌭𑌵𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 ।
𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌮𑍋 𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌜𑌿𑌨𑌾𑌲𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥

^{3}தேவாஸுரேந்^{3}த்ர நரநா^{2}க ஸமர்ச்சி தே^{4}ப்ய:
பாப ப்ரணா^{5}சகர ^{4}பவ்ய மநோஹரே^{4}ப்ய:
^{4}கண்டா ^{4}த்வஜா^{3}தி பரிவார வி^{4}பூஷி தே^{4}ப்யோ
நித்யம் நமோ ஜ^{3}கதி ஸர்வ ஜிநாலயே^{4}ப்ய:

ஜகதி தேவ அஸுரேந்த்ர, நரநாத ஸமர்ச்சி தேப்ய: பாப ப்ரர்ணுச கர பவ்ய மநோஹரேப்ய: கண்டாத்வஜ ஆதி பரிவாரவிபூஷிதேப்ய: ஸர்வ ஜிநாலயேப்ய : நித்யம் அஹம் நம : அஸ்து	இம் மூவுலகிலும்; தேவேந்திரர், தரணேந்திரர், சக்கரவர்த்தி ஆகியவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டனவும், தீவினைகளைப் போக்குவதனுல் மகிழ்ந்த பவ்வியர்களின் உள்ளங்களைக் கவருகின்றனவும், ஜெயகண்டை, த்வஜஸ்தம்பம் முதலான (தேவர்கள் இயற்றிய) பரிவாரங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டனவுமான எல்லா ஜிநாலயங்களுக்கும், இடைவிடாமல் எப்பொழுதும், என் வணக்கம் ஆகட்டும். எனவே, எப்பொழுதும் வணங்குகிறேன் என்பதாம். 42

138 கொட்யாஹ-ச்ச ப்ரதிமா: ஶதாநி நவதீ
பஞ்சோத்தரா விம்ஶதி:
பஞ்சாஶச் த்ரியுதா: ஜகத்ஸு கணிதா:
லக்ஷா: ஸஹஸ்ராணி து ।
ஸப்தாக்ராபி ச விம்ஶதிர் நவஶதீ
த்வ்யூநம் ஶதார்த்தம் மதா:
தாந் நித்யாந் புருதுங்க பூர்வமுக ஸத்
பர்யங்க பத்தாந் ஸ்துவே ॥

கோட்யாऽர்ஹத் ப்ரதிமா: ^{5}சதாநி நவதீ
பஞ்சோத்தரா விம்^{5}சதி:
பஞ்சா^{5}சத் த்ரியுதா: ஜ^{3}கத்ஸு ^{3}கணிதா:
லக்ஷா: ஸஹஸ்ராணி து
ஸப்தா^{3}க்ராபி ச விம்^{5}சதிர் நவ^{5}சதீர்
^{3}த்வ்யூநம் ^{5}சதார்த்^{4}தம் மதா:
தாந் நித்யாந் புருதுங்^{3}க பூர்வமு^{2}க ஸத்
பர்ய்யங்க ^{3}ப^{3}த்^{4}தாந் ஸ்துவே.

ஜகத்ஸு அர்ஹத் ப்ரதிமா : கோட்யா சதாநி நவதீ பஞ்சோத்தரா	மூவுலகங்களிலுமுள்ள (எண்ணற்ற ஆலயங்களுள்ள வியந்தர, ஜோதிஷ்க உலகங்கள் தவிர ஏனைய) இயற்கை ஜிநாலயங்களின் பிரதிமைகள், (கோடியோடு சேர்ந்த தொள்

விம்சதி : லக்ஷா : த்ரியுதா : பஞ்சாசத் ஸஹஸ்ராணி ஸப்தாக்ரா விம்சதி : நவசதீ : த்வ்யூநம் சதார்த்தம் : கணிதா: இதிமதா : நித்யாந் தாந் புருதுங்க பூர்வமுகஸத் பர்யங்க பத்தாந் பிம்பாந் ஸ்துவே

ளாயிரத்து யிருபத்தைந்தும், எனவே) தொள்ளாயிரத்து இருபத்தைந்து கோடியும், ஐம்பத்துமூன்று இலக்ஷமும், இருபத்தேழா யிரமும், தொள்ளாயிரத்து நாற்பத் தெட்டும் என்ற (9255327948) எண் களுள்ளன வென்று அறிஞர்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன. என்றென்றும் அழி யாமல் நித்தியமாயுள்ள அவைகள், ஆதி பகவாளுகிய விருஷ தேவரின் உயரத்தின் அளவான ஐந்நூறு வில் உன்னதமுடன், கீழ்த் திசை நோக்கும் முகமுடையனவாகி, சிறந்த பல்யங்காசனத்தில் அமர்ந்தனவாகி (இயற்கையாய்) உள்ளன. அந்த ஜிந பிம் பங்களேயும் யான் துதித்து வணங்குகிறேன்.

தொள்ளாயிரத்து இருபத்தைந்து கோடியே ஐம்பத்து மூன்று லக்ஷத்து இருபத்தேழாயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து நாற்பத் தெட்டு இயற்கை ஜிந பிம்பங்களின் பல்யங்காசனத்தின் உன்னதமே ஐந்நூறு வில் உடையனவாகி, மூவுலகங்களிலும் விளங்குகின்றன என்க. (த்வ்யூநம் சத அர்த்தம் - இரண்டு குறைந்த ஐம்பது, 48). 43

139 இச்சாமி ஹந்தே செதியஹத்தி காஉஸ்ஸமோ கஒ
தஸ்ஸ ஆலோசெஉ ஹஹலோய திரியலோய உ
லோயஹி கிட்டிமாகிட்டிமாணி ஜாணி ஜிண செஇயாணி
தாணி திஸுவி லோஏஸு ஹவணவாஸிய வாண
வெந்தர ஜோஇஸிய கப்பவாஸியத்தி சஉவிஹாதேவா
ஸபரிவாரா திவ்வேஹி கந்தேஹி திவ்வேஹி புப்பேஹி
திவ்வேஹி தூவேஹி திவ்வேஹி சுண்ணேஹி திவ்வேஹி
வாஸேஹி திவ்வேஹி ண்ஹாணேஹி ணிச்சகாலமச்சந்தி பூஜ்ஜந்தி
வந்தந்தி ணமம்ஸந்தி செதிய மஹாகல்லாணபூஜ்ஜம்

[illegible]

இச்சாமி பந்தே சே^{3}திய^{4}பத்தி காஉஸ்ஸ^{3}க்^{3}கோ கஓதஸ்ஸ ஆளோசேவும் அஹளோய திரியளோய உ^{2}ட்^{2}டளோயம்மி கட்டிமாSகட்டிமாணி ஜாணி ஜிண சேயியாணி தாணி திஸ~வி ளோயேஸ~ ^{4}பவண வாஸிய வாண் வெந்தர ஜோயிஸிய கப்பவாஸியத்தி சவுவிஹா தேவாஸ பரிவாரா ^{3}திவ்வேஹி ^{3}கந்^{4}தேஹி, ^{3}திவ்வேஹி அ^{2}க்^{2}கேஹி, ^{3}திவ்வேஹி புப்பேஹி, ^{3}திவ்வேஹி ^{3}தீவேஹி, ^{3}திவ்வேஹி ^{4}தூவேஹி, ^{3}திவவேஹி சுண்ணேஹி, ^{3}திவ்வேஹி வாஸேஹி, ^{3}திவ்வேஹிண்ஞணேஹி ணிச்சகாளமச்சந்தி பூஜந்தி வந்^{3}தந்தி ணமம்சந்தி சே^{3}திய மஹா கள்ளாண புஜ்ஜம் கரந்தி அஹமபி இஹ ஸந்தோத^{2}த்^{2}த ஸந்தாயி ^{4}பத்தீயே ணிச்ச காளமச்சேமி பூஜேமி வந்^{3}தாமி ணமம்ஸாமி ^{3}து^{2}க்^{2}க^{2}க்^{2}கஓ கம்ம^{2}க்^{2}கஓ ^{3}போஹி ளாஹோ ஸு^{3}கயி ^{3}கமணம் ஸமாஹிமரணம் ஜிந ^{3}குண ஸம்பத்தி ஹோஉ மஜ்^{4}சம்.

பந்தே! சேதிய பத்தி	ஞானவானே! சைத்ய பக்தியினுடைய
காஉஸ்ஸக்கோ கஓ தஸ்ஸ ஆளோசேஉம்	காயோத்ஸர்க்கம் செய்யப்பட்டது; அதனை ஆலோசிக்கிறேன்;
அஹ ளோய திரிய ளோய உட்டளோயம்மி,	அதோ லோகம், மத்யமலோகம் ஊர்த்துவலோகம் (கீழுலகம் நாம் வசிக்கும் உலகம், மேலுலகம்) என்கிற இவைகளில்
கட்டிமா கட்டிமாணி,	செயற்கை இயற்கை ஜிந பிம்பங்கள் எவ்வளவு உண்டோ அவைகளை;
ஜிண சேஇயாணி ஜாணி	மூவுலகங்களிலும் உள்ளவர்களான; பவண

140 𑌅𑌥 𑌆𑌷𑌾𑌢 𑌮𑌾𑌸 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷 𑌆𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕
𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌦𑌿𑌨
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁-
𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌕𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌜𑌿𑌨𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯 𑌚𑍈-
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌲𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 ॥

𑌚𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌿 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌂, 𑌅𑌰𑌹𑌂𑌤𑌾 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌂, 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌂, 𑌸𑌾𑌹𑍂 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌂, 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌿 𑌪𑌣𑍍𑌣𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌧𑌮𑍍𑌮𑍋 𑌮𑌂𑌗𑌳𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿। 𑌬𑍋𑌸𑌰𑌾𑌮𑌿 𑌦𑍋𑌸𑌾𑌮𑌿𑌹𑌂 𑌜𑌿𑌣𑌵𑌰𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑌮 𑌦𑌿𑌸𑌂𑌤𑍁 ॥

அ2த ஆஷா4ட மாஸ 5சுக்லபக்ஷ ஆஷ்டாங்நிக மா4த்யாங்நிக 3தேவதா ஸ்தவநேந ஸஹ ப்ரதம3திந நந்3தீச்வர மஹா பர்வ க்ரியாயாம் பூர்வா சார்யாநு க்ரமேண ஸகல கர்ம க்ஷயார்த்2தம் 4பாவ பூஜா வந்3தநா ஸ்தவ ஸமேதம் ஸ்ரீமத் நந்தீச்வர ஜிந சைத்ய சைத்யாலய 4பக்தி காயோத ஸர்க்3கம் கரோம்யஹம்.

சத்தாரி மங்3களம்: அரஹந்தா மங்3களம், ஸி3த்4தா மங்3களம், ஸாஹூ மங்3களம், கேவலி பண்ணத்தோ 4தம்மோ மங்3களம், இத்யாதி 3போஸராமி 3தோஸாமி ஹம் ஜிணவரே ஸி3த்4தா ஸி3த்4திம் மம 3திஸந்து.

அத அஹம் ஆஷாட- மாஸ, சுக்லபக்ஷ ஆஷ்டாங்நிக மாத்யாங்நிக தேவதா ஸ்தவநேந ஸஹ ப்ரதம திந நந்தீச்வர மஹா	அதன்பிறகு யான், ஆடிமாதத்து சுக்கில பக்ஷத்து அஷ்டமி முதலாக பௌர்ணமி வரையிலும் (எட்டு நாளைக்கும்) ஏற்று நடத்தும் விரத தினங்களில், மத்தியான காலத்தில் செய்யும் நவ தேவதா ஸ்துதி யோடு கூடி, நந்தீச்வர பர்வத்தின் முதல் நாள் காரியத்தில், பூர்வா சாரியர்களால்

திஸˉவிளோஏஸˉ	வாசி தேவர்கள், வானில் செல்லும் தன்மை
பவண வாஸிய	யுடைய வியந்தர தேவர்கள், ஜோதிஷ்க
வாணவெந்தர	தேவர்கள், கல்பவாசி தேவர்கள் ஏன்கிற
ஜோஇஸிய	நான்கு வகை தேவர்களும், அன்னவர்
கப்பவாஸிய இதி	(பவண, வியந்தர, ஜோதிஷ்க, கல்ப்ப வாசி
சஉவிஹா தேவா	யர் ஆகிய நான்குவகை தேவ)தேவியர் முத
ஸ பரிவாரா	லான பரிவாரங்களுடன் கூடினவர்களாகி.
திவ்வேஹி கந்தேஹி	திவ்வியமான சந்தனங்களாலும், திவ்விய
திவ்வேஹி அக்கேஹி	மான அக்ஷதைகளினுலும், திவ்வியமான
திவ்வேஹி புப்பேஹி	மலர்களினுலும், திவ்வியமான தீபங்களினு
திவ்வேஹி தீவேஹி	லும், திவ்விமான தூபங்களினுலும்,
திவ்வேஹி தூவேஹி	திவ்வியமான சூர்ணங்களினுலும்,
திவ்வேஹி	(அபிஷேகம் முடிந்தபின் துவட்டும்)
சுண்ணேஹி	திவ்வியமான வஸ்திரங்களினுலும்,
திவ்வேஹி வாஸேஹி	(முதலிலே தொடங்கும்) திவ்வியமான
திவ்வேஹி ஞணேஹி	அபிஷேகங்களினுலும் (விசேஷமாகப் பக்தி
ணிச்சகாளம் அச்-	செய்து) தினந்தோறும் அர்ச்சிக்கிருர்கள்,
சந்தி பூஜந்தி வந்தந்தி	பூஜிக்கிருர்கள், துதி பாடுகிருர்கள்,
ணமம்ஸந்தி சேதிய	வணங்குகிருர்கள்; பிம்பங்களின் மஹா
மஹா கல்லாண	கல்யாண பூஜையைச் செய்கிருர்கள்,
புஜ்ஜம் கரந்தி அஹ-	அவ்வாறே யானும் இங்கு இருந்து
மபி, இஹஸந்தோ	கொண்டே அங்கு உள்ளவன் போல
தத்த ஸந்தாயிபக்தீயே	எண்ணிக்கொண்டு, பக்தியுடன் எப்
ணிச்சகாளம்அச்சேமி	பொழுதும் அர்ச்சிக்கிறேன், பூஜிக்
பூஜேமி வந்தாமி	கிறேன், (1008, திருநாமங்களைக் கூறி)
ணமம்ஸாமி மச்சம்	வந்திக்கிறேன், நமஸ்கரிக்கிறேன்.
துக்கக் கஓ கம்மக்கஓ	அதனுல் எனக்குப் பிறவிச் சுழற்சியில்
போஹி ளாஹோ	ஏற்படும் துன்பக்கேடும், கர்மக்ஷயமும்,
ஸˉகயி கமணம்	(கைவல்யம் எய்துவதற்குக் காரணமான)
ஸமாஹி மரணம்	ஞானலாபமும் நற்கதி ப்ராப்தியும் சமாதி
ஜிந குண ஸம்பத்தி	மரணமும், ஜிந குணங்களின் ப்ராப்தியும்
ஹா உ	ஆகட்டும்.

பர்வ க்ரியாயாம்
பூர்வ ஆசார்ய
அநுக்ரமேண
ஸகல கர்ம
க்ஷயார்த்தம்
பாவபூஜா வந்தநா
ஸ்தவ ஸமேதம்
ஸ்ரீமத் நந்தீச்வர
ஜிந சைத்ய
சைத்யாலய பக்தி
காயோத் ஸர்க்கம்
கரோமி
சத்தாரி மங்களம்
அரஹந்தா மங்களம்
ஸித்தா மங்களம்
ஸாஹு மங்களம்
கேவலி
பண்ணத்தோ
தம்மோ மங்களம்
இத்யாதி...........
.........போஸராமி
தோஸாமிஹம்
ஜிணவரே.........
ஸித்தா
ஸித்திம்
மம திஸந்து

ஏற்று நடந்தமுறைப்படியே (என்னுடைய) எல்லா கர்மங்களும் நாசமாகும்பொருட்டு, பரிணமத்தினால் செய்யும் பாவ பூஜை, வந்தனை, ஸ்தோத்திரம் முதலியவற்றோடு கூடி, மகிமை தங்கிய (எட்டாவதான) நந்தீச்வர த்வீபத்திலுள்ள ஐம்பத்திரண்டு இயற்கை ஜிந ஆலயங்களையும் அவைகளிலுள்ள(5616)இயற்கை ஜிநபிம்பங்களையும், (மூர்த்திகளையும்) பக்தி பூர்வகம் துதிக்கும் பொருட்டு அதற்குத் தக்க காயோத் ஸர்க்கத்தை முறைப்படி ஏற்றுச் செய்கின்றேன். இவ்வுலகிலே சிறப்புடைய மங்களங்கள் நான்கு உள; அவை, அருகத் பட்டாரகரும் மங்களகரமானவர், சித்த பரமேஷ்டிகளும் மங்களகரமானவர், (ஆசார்ய உபாத்தியாய சர்வ சாது ஆகிய) சாதுக்களும் மங்களகரமானவர், கேவலஜ்ஞானிகளால் திருமொழியின் மூலம் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவறமும் மங்களகரமானது; என்ற இது முதலாகச் சத்தாரி மங்களத்தைக் கூறி வணங்கி, தீமைதரும் எண்ணங்களையும் தீய செயல்களையும் போக்கி, ஜின வரர்களான நிகழ்கால (24) தீர்த்தங்கரர்களையும் வணங்குகிறேன்; இதனால் அவர்களடையும் சித்த கதியை யானும் அடையும் வண்ணம் எனக்கு (அவர்கள்) நன்கு அருள் பாலிக்கட்டும். 25

எனவே சத்தாரிமங்களம், தோஸாமி தண்டகம் என்ற இரண்டையும் சுருக்கமாகக் கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன் என்பதாம்.

சைத்ய பக்தி முற்றும்

———o———

நந்தீச்வர பக்தி

141 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌿𑌨𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 ।
𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

யாவந்தி ஜிநசைத்யாநி வி[3]த்யந்தே [4]புவந த்ரயே
தாவந்தி ஸததம் [4]பக்த்யா த்ரிப் பரீத்ய நமாம்யஹம்.

புவந த்ரயே யாவந்தி மூவுலகங்களிலும் எவ்வளவு ஜிநாலயங்கள் ஜிந சைத்யாநி இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவையும் வித்யந்தே தாவந்தி யான், சிறந்த பக்தியுடன் (முறைப்படி) அஹம் பக்த்யா த்ரிः மும்முறை வலம் வந்து எப்பொழுதும் பரீத்ய ஸததம் நமாமி (இடைவிடாமல்) நமஸ்கரிக்கின்றேன். 1

சமவ சரண வருணனை

142 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌸𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌮𑌲𑌜𑌲𑌸𑌤𑍍𑌖𑌾𑌤𑌿𑌕𑌾
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌾𑌟𑍀, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌯𑌮𑍁𑌪𑌵
𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌸𑌾𑌲𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌸𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌿𑌵𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌪𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑍀 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾
𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌨𑍃𑌸𑍁𑌰𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌭𑌾 𑌪𑍀𑌠𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌃 ॥

மாநஸ்தம்[4]பாஸ் ஸராம்ஸி ப்ரவிமல
ஜல ஸத் [2]காதிகா புஷ்பவாடீ
ப்ராகாரோ நாட்ய [5]சாலா [3]த்விதயமுபவநம்
வே[3]தி காந்தர் [4]த்வஜா[4]த்வா
ஸாலக் கல்ப்ப [3]த்ருமாணும் ஸபரிவ்ருதிவநம்
ஸ்தூப ஹர்ம்யாவளீச
ப்ராகாரஸ் ஸ்[4]பாடி கோந்தர்
ந்ருஸுர முநிஸ[4]பா பீ[2]டிகாக்[3]ரேஸ்வயம்[4]பூ:

மாந ஸ்தம்பா:	(சமவ சரணத்தின் [மேல் ஏறுவதற்கு
	முதல் படியில் கால் வைத்தவுடன் கடைசி
	படியில் கொண்டுபோய் சேர்க்கும் தெய்வீ
	கத் தன்மை அமைந்த] 2000 படிகளையும்,
	தூளி சாலமென்னும் மதிலையும் கடந்து
	உள்ளே சென்றதும் விளங்கும்),
ஸராம்ஸி	மானஸ்தம்பம், தடாகம் முதலியனவுடைய
ப்ரவிமல	முதலாவது (ப்ராஸாத சைத்ய) பூமியும்;
ஜலஸத்	அதன் உட்புறத்தே தெளிந்த தண்ணீரு
காதிகா	டைய இரண்டாவது அகழ் பூமியும்; அத
புஷ்பவாடி	னுள் மலர் நிறைந்த மூன்ருவது (பூங்)கொடி
ப்ராகார:	பூமியும்; அதன் உட்புறத்தே உதயதர மென்
	னும் மதிலும், அம்மதிலின் நாற்புறமும்
நாட்யசாலா	மூன்று நிலை(களை)யுடைய உதயதர கோபுர
த்விதயம்	மும்; அதனுள் வீதியின் இருபக்கமும் விளங்
	கும் நடன மாளிகைகளும், மூலை (கோணங்)
	களில் ஏழிலம்பாலை, செண்பகம்,
உபவநம்	தேமா, அசோகம் முதலிய மரங்களுள்ள
	நான்காவது வனபூமியும்; அதனுள் ப்ரீதி
வேதிகா	தரமென்னும் மதிலும்; அதன் நாற்புறமும்
	ஐந்து நிலையுடைய ப்ரீதி தரமென்னும்
அந்த :	கோபுரமும், அதனுள் வீதிகளில் இரு
	பக்கமுமுள்ள நடன மாளிகைகளும், மூலை
	களில் சுற்றுமதில் முதலியனவுமுடைய
த்வஜாத் வா	ஐந்தாவது கொடி பூமியும்; அதன் உட்
சால:	புறத்தே கல்யாண தரமென்னும் மதிலும்,
	அதன் நாற்புறமும் ஏழு நிலையினையுடைய
	கல்யாணதர கோபுரமும், அதன் உள்வீதி
ஸ பரிவ்ருதி	களிலுள்ள நடனமாளிகைகளும், மூலைகளில்
வநம்	கற்பக விருக்ஷம் முதலான பல்வேறு வகை
கல்பத்ருமாணும்	அதிசயங்களும் நிறைந்த, ஆருவது கற்பக
ஸ்தூப	விருக்ஷ பூமியும்; அதனுள் (உலகம் முத

ஹர்ம்ய ஆவளீ ச — லான) ஸ்தூபைகளும், ஹர்ம்யங்களின் வரிசையும் நிறைந்த ஏழாவது கிரஹாங் கண(ம் அல்லது நவ ஸ்தூபா) பூமியும்;

ஸ்பாடிக: — அதனுள் ஸ்ரீநிலயமென்னும் பளிங்குச் சுவரி

ப்ராகார: — லான மதிலும், அம் மதிலின் உட்புறத்தே

அந்த: — மானிடர், தேவர், முதலியோருடைய

ந்ரு ஸுர முநி — கூட்டமுள்ள பன்னிருவகையான சபையும்

ஸபா — (கோஷ்ட பூமியும்), அதன் மையத்தில்

பீடிகா — த்ரிமேகலாபீடமும், அதன்மேல் உள்ள கந்த

அக்ரே — குடி மண்டப மையத்தில் நன்கு அமைந்த சிம்மாசனமும் அமைந்து, அதன்மேலுள்ள

ஸ்வயம்பூ: — மலர்மிசை தன் இயல்பான ஸ்வரூபத்தை

(அஸ்தி தம் நமாமி) — யடைந்த பகவான் எழுந்தருளி விளங்கு கிறார்; எனவே, அவரைபக்தியுடன் வணங்கு கிறேன்.

(உத்தம மானிடர்) முற்பிறவியில் தவமியற்றி (ஷோடஸ ப்ாவனே யென்னும்) பதினாறு பாவனைகளைத் தியானித்துத் தீர்த் தங்கர நாம மஹா புண்ணியத்தைப் பெற்று, இம்மையில் ஜின குமாரனாகத் தோன்றித் துறந்து, காதி வினைகளைக் கெடுத்துக் கைவல்ய ஞானம் விளங்கப் பெற்று, முனைவன் தன்மை அடைந்த வுடன்; இந்திரனால், ஏழு சுற்று ப்ராகாரம் முதலியனவுடைய சமவ சரணம் என்ற கோயிலை நிருமித்துத துதிப்பது மரபு. அதாவது, 1. ப்ராசாத சைத்ய பூமி, 2 காதிகா பூமி, 3. வல்லி பூமி, 4. வன பூமி, 5. த்வஜ பூமி, 6. கற்பக விருக்ஷ பூமி, 7. க்ருஹாங் கண (பூமி அல்லது நவஸ்தூபா) பூமி என்ற ஏழு சுற்றுப்ராகார(ம் அமைந்த 7) பூமிகளின் மையத்தில் ஸ்ரீநிலயம் என்னும் மண்டப மும், அதன்மேல் 375. நிலையுடைய உயரமான கோபுரமும் விளங் கும்; அம் மண்டபத்தின் உள் கோவிலில் பன்னிரு கணங்கள் தங்குவதற்குரிய கோஷ்ட பூமியும், அதன் மையத்தில் த்ரிமேகலா பீடம் என்னும் மூன்று மேடைகளும், அதன் மேல் கந்தகுடி என்னும் (விமானம் போன்ற) உள் மண்டபமும், அதன் மையத்தி

லமைந்த சிம்மாசனத்தின் மேல் நிருமித்துள்ள தாமரையும், அதன்மேல் (நாலாங்குலத்துக்கு மேல்) தீர்த்தங்கர பரமதேவன் எழுந்தருளி யிருப்பதும் மரபு. இவற்றை இன்னும் விவரமாக அறிய விரும்புவோர் மேருமந்தரம் ஸ்ரீவிகாரச் சருக்கம், சமவசரணச் சருக்கம் ஆகிய இரண்டிலும் கண்டுகொள்க.

''ப்ராகாரோ வர்ண சால:'' அமரம். மதிலுக்குக் கூறுவது. அத்வா - வழி. ''ஹர்ம்யாதி, தநிநாம் வாஸ: ப்ராஸாதோ தேவ பூபுஜாம்'' ஆலயம் அமைந்தப்ரஸாதம் (மாடி அமைந்த மாளிகை) என்க. ஸ்தூபைச்ச ஹர்ம்யாவளிச்ச - ஸ்தூபஹர்ம்யாவளீ என த்விவசனமாயிற்று. ஸ்தூபைகளும் ஹர்ம்யங்களும் உள்ள இடம் என்க. ''ப்ரீத்யாளி: ஆவளி, பங்க்தி:'' அமரம். வரிசையைக் குறிக்கும். 2

143 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌪𑌤𑌿 𑌮𑌕𑍁𑌟𑌤𑌟𑌗𑌤 𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣 𑌕𑌰 𑌨𑌿𑌕𑌰
𑌸𑌲𑌿𑌲 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌧𑍌𑌤 ||
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌕𑌮𑌲𑌯𑍁𑌗𑌲 𑌜𑌿𑌨𑌪𑌤𑌿 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬
𑌵𑌿𑌲𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌨𑍍 ||

144 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌨𑌹𑌮𑌿𑌹 𑌮𑌹𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑌨
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌵𑌨𑍌𑌮𑍍𑌯𑌵𑌨𑍌 |
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍
𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌘𑌨𑌰𑌜𑌸𑌾𑌂 ||

த்ரி^{3}த^{5}சபதி மகுட தட^{3}கத மணி^{3}கண கர நிகர
ஸலில ^{4}தாரா^{4}தௌத
கரம கமல யு^{3}கள ஜிநபதி ருசிரப்ரதி ^{3}பிம்^{2}ப
விலய *விரஹித நிலயாந்.
நிலயாநஹமிஹ மஹஸாம் ஸஹஸா ப்ரணி பதந
பூர்வ மவநௌம்யவநௌ
த்ரய்யாம் த்ரய்யா ^{5}சு^{3}த்^{4}த்யா நிஸர்க்^{3}க ^{5}சு^{3}த்^{4}தாந்
வி^{5}சு^{3}த்^{4}தயே ^{4}கந ரஜஸாம்.

மஹஸாம் நிலயாந்
நிஸர்க்க சுத்தாந்
த்ரய்யாம்
(ஸ்திதாந்)
த்ரிதசபதி
மகுட தட கத
மணிகண
கர நிகர ஸலில
தாரா தௌத
க்ரம கமல யுகள
ஜிநபதி ருசிர-
ப்ரதிபிம்ப
விலய விரஹித
நிலயாந்
அஹம் கந ரஜஸாம்
விசுத்தயே இஹ
த்ரய்யா
ஸுத்யா
ஸஹஸா அவநௌ
ப்ரணிபதந பூர்வம்
அவநௌமி

பலவகையான நவமணிகளின் ஒளிகள் நிறைந்துள்ளனவும், இயல்பாகவே (குற்ற மற்ற) பவித்திர முள்ளனவும், மூவுலகங் களிலும் நிலைபெற்றுள்ளனவும், தேவேந் திரர்களுடைய கிரீடங்களில் அழகுற ஆங் காங்கே பதிந்துள்ளனவாகிய மணிக் குவியல்களின் காந்தி சமூகமாகிற (ஒளிப் பிழம்பாகிற), நீர்ப் பெருக்கினால் அலம்பப் பட்ட, கமல மலரொத்த இரண்டு திருவடி களையுடைய ஜிநேந்திரர்களின் காட்சிக் கினிய மனோஹரமான ஜின ப்ரதிமைகள் அமைந்திருக்கின்றனவும்; (அதாவது தேவர்கள்பணியும்பாததாமரைகளுள்ளஜின பிம்பங்களுடையனவும்), எக்காலத்திலும் அழிவில்லாதிருக்கின்றனவுமான அக்ரத்திம (இயற்கை) ஜிநாலயங்களை, யான் என்னிடம் நிறைந்திருக்கிற வினைகளின் (சேர்க்கைக்) குவியல்கள் நீங்கும் பொருட்டு, யானிருக் கும் இம்மானிட உலகிலிருந்தே, மன, வசன, காய சுத்தி பூர்வகம் அதிவிரைவில் பூமியில் என் உடல் படியும் வண்ணம் வீழ்ந்து சாஷ்டாங்கமாக வணங்கித் துதிக்கிறேன்.

நிகரம் - கூட்டம் "ஸமூக நிகர வ்யூஹ ஸந்தோஹ விஸர வ்ரஜா:" அமரம். ருசிரம் - மனோஹரம். "ஸுந்தரம் ருசிரம்சாரு, ஸுஷமம் ஸாது சோபநம், காந்தம் மநோஹரம் ருச்யம் தயிதம் வல்லபம் ப்ரியம்" அமரம். * பா. பே. விரஹிதாந்நிலயாந். 2

145 பவநஸுரபவநேஷு த்வாஸப்ததி
ஶதஸஹஸ்ர ஸங்க்யாப்யதிகா: |
கோட்ய: ஸப்த ப்ரோக்தா: பவநாநாம்
பூரி தேஜஸாம் பவநாநாம் ||

* ⁴பாவந ஸுர ⁴பவநேஷு ³த்வா ஸப்ததி
⁵சத ஸஹஸ்ர ஸங்²க்யா⁴ப்ய⁴திகா:
கோட்யஸ் ஸப்த ப்ரோக்தா: ⁴பவநாநாம்
⁴பூரி தேஜஸாம் ⁴பவநாநாம்,

பாவநஸுரபவநேஷு,	பவணருலகில் வசிக்கும் பவண தேவர்
பவநாநாம் பூரி	களுடைய (7720000) விமானங்கள்
தேஜஸாம் பவநாநாம்	ஒவ்வொன்றிலும், ஒவ்வொன்றுக உள்ளன
த்வாஸப்ததி சத	வும், சொல்லொணு ஜோதிமயமுமான (அக்
ஸ்ஹஸ்ர	ரத்திம ஆலயங்கள்) இயற்கை ஜிநாலயங்
ஸங்க்யாப்யதிகா:	களின் எண்ணிக்கை ஏழு கோடியே எழு
ஸப்த கோட்ய: (இதி	பத்திரண்டு இலக்ஷம் உள்ளன என்று
புதை:) ப்ரோக்தா:	அறிஞர்களால் கூறப்பட்டுள்ளன.

(த்வா ஸப்ததி)-எழுபத்திரண்டு, (சத ஸஹஸ்ரம்-நூருயிரம், இலக்ஷம் (ஸங்க்யா அப்யதிகா : என்ற எண்ணிக்கை) அதிகமான (ஸப்த கோட்ய:) ஏழு கோடிகள். * இது ஹிந்தியில் மாறியுளது, 3

146 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌭𑍂𑌤 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯
𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 |
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨 𑌜𑌨 𑌨𑌯𑌨 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿
𑌭𑍌𑌮 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌨𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 ||

த்ரி⁴புவந ⁴பூத வி⁴பூநாம் ஸங்²க்யா தீதாந்ய
ஸங்³க்ய ³குண யுக்தாநி
த்ரி⁴புவந ஜநநயந மந: ப்ரியாணி ⁴பவநாநி
⁴பௌம வி³பு⁴த நுதாநி.

(பௌம விபுத பவ-	வியந்தரலோகத்திலுள்ள விமானங்களி
நேஷு,) பௌமவிபுத	லும், எண்வகை வியந்தர தேவர்களால்
நுதாநி, த்ரிபுவந	சேவித்து வணங்கப் பட்டனவும், மூவுல
ஜந நயந மந:	கிலுமுள்ள தேவர் முதலியோர் கண்களே
ப்ரியாணி	யும், உள்ளங்களேயும் கவர்க் கூடியனவும்,

அஸங்க்ய குண யுக்தாநி	அளவிலா மகிமை தங்கிய (மேன்மை யுடைய)னவுமான;
த்ரிபுவந பூதவிபூநாம்	மூவுலகிலுமுள்ள ஜீவன்களுக்கும், இறைவர்களான ஜினேந்
பவநாநி	திரர்களுடைய இயற்கை ஜினாலயங்கள்
ஸங்க்யா அதீதாநி	எண்ணற்றவைகளாயுள்ளன.

இயற்கை ஜிநாலயங்கள் வியந்தர லோகத்திலும், ஜோதிர் லோகத்திலும் எண்ணவியலாதனவும்; பூமியில் 458-ம் , பவண ருலகில், 7720000-ம், கற்ப லோகத்தில் 8497023-ம் உள்ளன என்ற பொருளில்,

"பாரிடையீ ரிருநூற் றைம்பத் தெட்டாம் பவணத்
தோரெழுகோடி எண்ஞென்பா னிலக்கம் உயர்ந்த கற்பத்
தோரியல் யோனித் தொண்ணேழாயிரச் சின்னம் எண்ண
சீரியவந்தரர் சோதிடத் தீசர் முச் சேதியமே." [வொண்ணு

என்று திருநூற்றந்தாதியில் கூறியுள்ளதனை ஈண்டு ஒப்புநோக்கி அறிக. வியந்தரர் வணங்கும் விமானம் எனவே, அவ் விமானங் களிலுள்ள இயற்கைஜிநாலயங்களைக் குறிக்கும். 4

இப்பொழுது ஜோதிர் லோகத்திலும், தேவருலகிலுமுள்ள (84.97,023) ஆலயங்களைக் கூறுகின்றார்.

147 *தாவந்தி ஸந்தி காந்திஜ்யோதிர்லோகாதி*
தேவதாபிநுதாநி |
கல்பேऽநேகவிகல்பே கல்பாதீதேऽஹமிந்த்ர
கல்பாநல்பே ||

148 *விம்ஶதிரத த்ரிஸஹிதா ஸஹஸ்ரகுணிதா ச*
ஸப்தநவதி: ப்ரோக்தா |
அஷ்டாபஞ்சாஶிகாஶீதிரத: வஸுகஶூந்யைர்ந
விநிஹிதாந்யநவாநி ||

தாவந்தி ஸந்தி *காந்த ஜ்யோதிர் லோகா4தி
3தேவதா4பி நுதாநி
கல்ப்பேऽநேக விகல்பே கல்ப்பாதீதேऽஹமிந்த்ர
கல்ப்பே ऽ நல்ப்பே.
விம்5சதிர்2த த்ரிஸஹிதா ஸஹஸ்ர 3குணிதா ச
ஸப்த நவதிப் ப்ரோக்தா
சதுர4திகா 5சீதிரதப் பஞ்சக 5சூந்யேந
விநிஹிதாந்யந4காநி.

(ஜோதிர்லோக
பவநேஷு), காந்த
ஜோதிர்லோக
அதிதேவதா
அபிநுதாநி பவநாநி
தாவந்தி ஸந்தி
அநேக விகல்ப்பே
கல்ப்பே
கல்ப்பாதீதே
அநல்ப்பே
அஹமிந்த்ர
கல்ப்பே
அநகாநி
பவநாநி
த்ரிஸஹிதா விம்சதி:
ஸஹஸ்ர குணிதா
ஸப்த நவதி: அத:
பஞ்சக சூந்யேந
விநிஹிதாநி
சதுரதிகா சீதி
இதி ப்ரோக்தா

அவ்வண்ணமே, ஜோதிர் லோகத்திலுள்ள விமானங்களில் விளங்கும் மனோஹரமான, ஜோதிர்லோகத்திலிருக்கும் தேவர்களால் சேவித்து வணங்கப் படுகின்ற இயற்கை ஜிநாலயங்கள், மேலே வியந்தர லோகத்துக்குக் கூறிய எண்ணற்றனவாகவே இருக்கின்றன. பல்வேறு வகையான பிரிவுடைய சௌதர்ம கற்பம் முதலான (16) கற்ப லோகத்திலும், அவைகளுக்கு மேலே (கற்ப லோகத்தைக் கடந்து) உள்ள மகிமை தங்கிய நவக்ரைவேயகம், நவாணுதிசை, பஞ்சாணுத்தரம் ஆகிய அகமிந்திரவுலகங்களிலும், குற்றங்குறையின்றி (நல்வினை ஈட்டுதற்குக் காரணமாகி) விளங்குகின்ற இயற்கை ஜிநாலயங்கள்; இருபத்து மூன்றும், அதனோடு ஆயிரத்தால் பெருக்கப் பட்ட தொண்ணூற்றேழும் (எனவே, தொண்ணூற்றேழாயிரமும்), அதனோடு ஐந்து சுன்னங்களோடு கூடிய எண்பத்து நான்கும் (எனவே, எண்பத்து நான்கு இலக்ஷமும்) ஆகியவை 8497023 என்று அறிஞர்களால் சொல்லப்படுகின்றன.

குறிப்பு :-மேற்குறிப்பிட்ட கணக்கு விவரம் : 20+3=23+97000=97023+8400000=8497023, தேவருலகிலுள்ளன. அதிகதா என்பது அங்குள்ள என்ற பொருள். பா. பே. காந்தி.

சௌதர்ம கற்பத்தில் இயற்கை ஆலயம்.		3200000
ஈசான கற்பத்தில்	ஷை	2800000
சனத்குமார கற்பத்தில்	ஷை	1200000
மாஹேந்திர கற்பத்தில்	ஷை	800000
பிரம, பிரமோத்தர கற்பங்களில்	ஷை	400000
லாந்தவ, காபிஷ்ட கற்பங்களில்	ஷை	50000
சுக்ர, மஹாசுக்ர கற்பங்களில்	ஷை	40000
ஸதார, ஸஹஸ்ரார கற்பங்களில்	ஷை	6000
ஆனத, பிராணத கற்பங்களில்	ஷை	400
ஆரண, அச்சுத கற்பங்களில்	ஷை	300
ஹேஷ்டிமத் திரயத்தில்	ஷை	111
மத்திமத் திரயத்தில்	ஷை	107
உபரிமத் திரயத்தில்	ஷை	91
நவாணுதிசையில்	ஷை	9
பஞ்சாணுத்தரத்தில்	ஷை	5
	ஆக	8497023

149 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அஷ்டா பஞ்சா^{5}ச^{3}தத: சது^{5}ச்^{5}சதாநீஹ
மாநுஷேச க்ஷேத்ரே
லோகாலோக வி^{4}பா^{3}க ப்ரலோக நாலோக
ஸம்யுஜாம் ஜய^{4}பாஜாம்.

இஹ மாநுஷே
க்ஷேத்ரே ஸ்திதாநி
லோக அலோக
விபாக ப்ரலோகந
ஆலோக ஸம்யுஜாம்
ஜயபாஜாம் பவநாநி
அஷ்டா பஞ்சாசத்
அத: சது: சதாநி
ஸந்தி

நாம் வசிக்கும் மத்தியம உலகமாகிய இம் மண்ணுலகில்; லோகா லோகத்தின் பிரிவு எது என்று காண்கின்ற (ஆலோக) கேவல தரிசன (கேவல ஞான)த் தோடு கூடியவர்களும், வினைப் பகைவரை வென்றவர்களுமான ஜின பகவானின் படிமைகள் அமைந்த இயற்கை ஜிநாலயங்கள் ஐம்பத் தெட்டும், அவற்றோடு சேர்ந்த நானூறு, ஆகிய நானூற்று ஐம்பத்தெட்டே அமைந்துள்ளன.

150 𑌨𑌵𑌨𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌚
𑌨𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌾 𑌷𑌟𑍍 𑌚 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌪𑍁𑌨𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍋𑌟𑌯𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥

451 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌥
𑌜𑌿𑌨𑍇𑌶𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 ।
𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍁𑌰𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿
𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿 ॥

நவநவ சது[5]ச்[5]சதாநிச ஸப்தச
நவதி ஸஹஸ்ர[3]குணிதா ஷட்ச
பஞ்சா[5]சத் பஞ்சவியத் ஸஹிதா :
புநரத்ரகோட யோஷ்டௌ ப்ரோக்தா:
ஏதாவந்த்யேவ ஸதாம் அக்ரதிமாண்யத
ஜிநே[5]சிநாம் [4]பவநாநி
[4]புவந த்ரிதயே த்ரி[4]புவந ஸுரஸமிதி
ஸமர்ச்யமாந ஸத் ப்ரதிமாநி.

புவந த்ரிதயே அத
ஸதாம்ஜிநேசிநாம்
த்ரிபுவந ஸுர ஸமிதி

மூவுலகம் முழுவதிலும் உள்ள முனைவன் தன்மை விளங்கப்பெற்ற ஜினேந்திரர்களின் (திருவடிகளில்), மூவுலக வானவர்களால்

ஸமர்ச்சமாந
ஸத் ப்ரதிமாநி
அக்ருத்திமாணி
பவநாநி ஏதா-
வந்த்யேவ, அத்ர
நவநவ சதுச் சதாநி
ஸஹஸ்ர குணிதா
ஸப்தச நவதி:
பஞ்சவியத் ஸஹிதா:
ஷட் பஞ்சாசத் புந:
அஷ்டௌ கோடய:
இதி ப்ரோக்தா:

நன்கு பூஜிக்கப்படுகின்ற தூய படிமைகள் (பிரதிமைகள்) நிறைந்த இயற்கை ஜிநாலயங்கள், இங்கு மேற்கூறிய இவ்வளவே. அவை எவ்வளவு எனில்? ஒன்பதால் பெருக்கப் பட்ட ஒன்பதும் (9 × 9 = 81-ம்). நானூறும் (400-ம்) ஆயிரத்தால் பெருக்கப்பட்ட தொண்ணூற்றேழும் (97 × 1000 = 97000-ம்) ஐந்து சுன்னங்களோடு கூடிய ஐம்பத்தாறும் (5600000-ம்), பிறகு எட்டு கோடிகளும் என்று அறிஞர்களினுல் சொல்லப்படுகின்றன. எனவே, 8,56,97,481 என்று அறியவும். 9

152 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

வக்ஷார ருசக குண்[3]டல ரௌப்யந [3]கோத்தர
குலேஷுகார ந[3]கேஷு
குருஷுச ஜிந [4]பவநாதி த்ரி[5]சதாங்ய[4]திகாநி
தாநி ஷ[3]ட்விம்[5]சத்யா.

வக்ஷார ருசக
குண்டல ரௌப்ய நக
உத்தர குல
இஷுகார நகேஷு
குருஷு
ச ஸ்திதாநி
தாநி ஜிந பவநாநி
ஷட்விம்சத்யா
அதிகாநி
த்ரிசதாநி

வக்ஷாரம், ருசகம், குண்டலம், விஜயார்த்தம் (வெள்ளியம் பெருமலை), மானுஷோத்தரம், குல பர்வதம் ஆகிய மலைகளிலும், இஷுகாரம் என்கிற மலைகளிலும், உத்தர, தக்ஷிண குருக்களிலுள்ள ஜம்பூ, சால்மலி விருக்ஷங்களின் கீழும், ச என்றதனுல் அங்கே சூழ்ந்துள்ள கஜதந்த பர்வதங்களிலும் இருக்கின்ற, அந்த இயற்கை ஜிநாலயங்கள் இருபத்தாறு அதிகமான முன்னூறு (326) இருக்கின்றன.

ருசகம் - ருசகவரத்வீபத்திலும், குண்டலம் - குண்டலவர த்வீபத்திலும் உள்ளவற்றைக் குறிக்கும்.

1. ஒரு விதேகத்திற்கு வக்ஷாரபர்வதம் 16. ஆக ஐந்து விதேகத்திற்கும் (16×5=80) ஆகிய வக்ஷார பர்வதங்களில் உள்ள இயற்கை ஜிநாலயங்கள் 80

2. ருசகவர த்வீபத்தில் நாற்புறமும் ஒவ்வொன்றுக உள்ளவை 4

3. குண்டலவரத்வீபத்தில் நாற்புறமும் ஒவ்வொன்றுக உள்ளவை 4

4. ஒரு விதேகத்திற்கு கச்சா முதலிய விதேக நாடுகள் 32. ஆக ஐந்து விதேகத்திற்கும் (32×5=) 160. தெற்கேயுள்ள பரதம், 5. வடக்கேயுள்ள ஐராவதம் 5. ஆக (160+5+5=) 170 தர்ம கண்டங்களிலும் உள்ள வெள்ளியம் பெருமலை களில் உள்ள இயற்கை ஜிநாலயங்கள் 170
மானுஷோத்தர பருவதத்தின் நாற்புறமும் ஒவ் வொன்றுக (நாற்புறமும்) உள்ளவை 4

5. ஒவ்வொரு மகமேருவின் இருபக்கங்களிலும், ஹிம வான் முதலிய குலகிரி 6. ஆக, ஐந்து மேருவுக் கும் குலகிரிகள் (5×6=30) உள்ளன. அவை களின் மேலுள்ள இயற்கை ஜிநாலயங்கள் 30

6. தாதகிஷண்ட த்வீபத்தையும், புஷ்கரார்த்த த்வீபத் தையும் இரண்டிரண்டாகப் பிரிப்பதற்கு அமைந் துள்ள, இஷுவாகார (பாணம்போன்ற) பர்வதங் களின்மேல்அமைந்துள்ளஇயற்கைஜிநாலயங்கள் 4

7. உத்தம போக பூமியாகிய உத்தரகுரு தக்ஷிண குரு என்ற 10. இடங்களின் அருகிலுள்ள ஜம்பூ விருக்ஷம், சால்மலி விருக்ஷங்களினிடம் அமைந் துள்ள ஆலயங்கள் (5×2=) 10

8. (குருஷு) "ச" என்றதனுல் மேரு பர்வதங்களிலிருந்து நீலி பர்வதம் வரை வளைவாக (யானைத் தந்தம் போல) நீண்டுள்ள கஜதந்த பர்வதங்களின் மேலுள்ள இயற்கை ஜிநாலயங்கள் (5×4=) 20

ஆக 326

9. 154-ஆம் சுலோகத்துள் கூறிய நந்தீச்வரத்வீபத்தின் நாற்புறமும் உள்ள ஆலயங்கள் (13×4=) 52

10. 161 ஆம் சுலோகத்துள் கூறிய மகமேருவின் நாற்புறமும் உள்ள பத்ராஸால, நந்தந, ஸௌமனஸ, பாண்டுகம் என்ற வனங்கள் நான்கிலும் உள்ள ஜிநாலயங்கள் (16×5=) 80

ஆக மத்தியம லோகத்தில் (பூமியில்) உள்ள ஜிநாலயங்கள். 458

153 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

154 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

நங்^{3}தீ^{5}ச்வர ஸ^{3}த்^{3}த்வீபே நங்^{3}தீ^{5}ச்வர
ஜல^{4}தி பரிவ்ருதே ^{4}த்ருத ^{5}சோ^{4}பே
சங்^{3}த்ரகர நிகர ஸங்நி^{4}ப ருங்^{3}த்ர ய^{5}சோ
விதத ^{3}திக்மஹீ மண்^{3}டலகே.

தத்ரத்யாஞ்ஜந [3]த[4]திமு[2]க ரதிகர புருந[2]க
வரா[2]க்ய பர்வத மு[2]க்யா:
ப்ரதி [3]தி[5]சமேஷாமுபரி த்ரயோ[3]த[5]சேந்[3]த்ரார்ச்சி
தாநி ஜிந [4]பவநாநி.

நந்தீச்வர ஜலதி பரிவ்ருதே த்ருத சோபே சந்த்ர கர நிகர, ஸந்நிப ருந்த்ர யசோ விதத திக் மஹீ மண்டலகே நந்தீச்வர ஸத் த்வீபே	எட்டாவதாகிய நந்தீச்வர சமுத்திரத்தினுல் வட்டமாகச் சூழ்ந்துள்ளதும், நவமணிகளின் காந்தி நிறைந்ததும், கோடைக் காலத்தின் தாபத்தைப் போக்கும் கலை வளர்ச்சியுள்ள நிலவின் ஒளியைப் போலப் பிறவிப் பிணியிலுழலும் பக்தர்களின் சந்தாபத்தைப் போக்கக் கூடியதும், மகத்தான கீர்த்தியினுல் பரப்பப்பட்ட பெரியோர்களின் விசாலமான உள்ளம்போல, நாற்புறமும் வட்டவடிவுமான விசாலமான உள் அகலம் (163,84,00000 யோஜனை) உள்ள எட்டாவது நந்தீச்வர த்வீபத்தில் கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய நான்குபக்கங்களின்
ப்ரதி திசம் தத்ரத்ய அஞ்ஜந	மையத்திலும், பக்கத்திற்கு ஒவ்வொன்றுக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிற (நான்கு) அஞ்சன பர்வதங்களும்; அந்த அஞ்சன பருவதத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் உள்ள நான்கு
ததிமுக	தடாகங்களின் நடுவில் (ஒவ்வொன்றுக நாற்புறமும்)நான்கு ததிமுக பர்வதங்களும்; அந் நான்கு தடாகங்களுக்கும் வெளிப்பக்கங்களிலுள்ள இரண்டிரணடு மூலைகளிலும், மூலைக் கொன்றுக (அதாவது அந்தத் தடாகங்களின் வெளிப்புறத்தே சூழ்ந்துள்ள வனங்களின் உள் கோணங்களில்) அமைந்
ரதிகர புருநக	துள்ள எட்டு ரதிகர பர்வதங்களும் (எனவே, பக்கத்திற்குப் பதின்மூன்று) ஆகிய, இவை
வர ஆக்ய	கள் மிகச் சிறந்த உலகப் பிரசித்தமான

பர்வத முக்ய:	உன்னதமுள்ள மலைகள் (52) என்று பேர்
ஏஷாம் உபரி	பெற்றுள்ளன. இம்மலைகளின் உச்சியில்
த்ரியோதச	(ஒவ்வொரு பக்கத்திற்கும்) பதின்மூன்று
ஜிநபவநாநி, தாநி	இயற்கைஜிநாலயங்கள் உள்ளன; அவைகள்
இந்த்ரார்ச்சிதாநி	இந்திரர்களால்தான் பூஜிக்கப்படுகின்றன.

நாம் வசிக்கும் ஜம்பூ த்வீபம் வட்டவடிவமானது, ஒரு லக்ஷ யோஜனை (விஸ்தீர்ணம்) அகலம் உடையது. அதனைச் சுற்றிலும் வட்டமாகச் சூழ்ந்துள்ள இலவண சமுத்திரம் இரண்டு லக்ஷ யோஜனை உள் அகலம் உடையது. இவ்வாறே, தீவுகளும், கடல்களும் ஒன்றையொன்று இரட்டித்த அளவாகச் சென்ற இடத்தில், எட்டாவது நந்தீச்வர த்வீபம் 163840000 யோஜனை (உள்) அகலம்உடையதாகி, ஏழாவது சமுத்திரமும்,எட்டாவது நந்தீச்வர சமுத்திரமும் உள்ளும், புறமும் சூழப்பட்டனவாகி, (ஆரக்கால் இல்லாத வண்டிச் சக்கரத்தின் வட்டயைப்போல்) விளங்குகிறது.

அதன் ஒவ்வொரு திக்கிலும் அஞ்சனமலை ஒன்று, ததிமுக மலை நான்கு, ரதிகரமலை எட்டு (ஆக $1+4+8=13$) ஆக, நான்கு பக்கத்திற்கும் ($13\times4=$) 52, மலைகளாகின்றன. அவைகளின் மேலேயே இயற்கை ஜிநாலயங்கள் விளங்குகின்றன. அவைகளுள், அஞ்சனமலை நீலமணியின்மயமானது (கருமை வண்ணமுடையது) 84,000 யோசனை உயரமுடையது; ததிமுகம், ஸ்படிகமணியின் மயமானது (வெண்மையானது) 10,000 யோசனை உயரமுடையது; ரதிகரம் பல மணிகளின் மயமானது (பல வர்ணமுடையது), 1000 யோசனை உயரம் உடையது; அது, காண்பவர் கண்களையும் உள்ளத்தையும் கவரக்கூடிய காட்சிக்கினியதாயிருக்கும் காரணத்தால், ரதிகரம் என்ற பெயர் பொருந்துவதாயுளது. (ஆலயத்துக்கு நான்கு பக்கமும் நான்கு தடாகங்கள் உள்ளன.) மேற்கூறிய ஆலயங்கள்; ஒவ்வொன்றும், தெற்கு, வடக்கு அகலம் 50 யோசனை, கிழக்கு மேற்கு நீளம் 100 யோசனை, மூலஸ்தாந கோபுரம் உள்பட உயரம் 75 யோசனை உடையனவாகும். நாற்புறமும் நான்கு கோபுரமும், கோபுரவாயிலும் உடையனவாகும்.

மற்றும், கோபுர வாயிலுக்குள் பலிபீடமும், மானஸ்தம்பமும், சைத்ய விருக்ஷமும், வைஜயந்தை யென்னும் கொடியும், 108, அஷ்டமங்கல சமூகமும், (த்வஜ ஸ்தம்பம் முதலியனவும்) வரிசை பெற்றுள்ளன. இவைகளுக்கு உட்புறத்தில் தெற்கு வடக்காக மூன்று பத்திகளையுடைய கிழக்கு பார்த்த மண்டபம் ஒன்றுளது. அது, உழைக்கல மண்டபம் எனப்படும். அதன் உள்ளும், புறமும், மேற்புறமும் புராண வரலாறு முழுவதும், பல சித்திரக் கலைகளாக அமைந்துள்ளன. அதனால், அவற்றைக் காண்கின்றவர்கள் புராணங்களில் கூறும் விஷயங்கள் அனைத்தையும், அறிந்துகொள்வதற்குத் தக்கவண்ணம் அமைந்துள்ளன. அதனுள் தெற்கு வடக்கு அகலத்தில் முப்பத்தாறு முப்பத்தாருக மூன்றுவரிசையில் 108 கந்தகுடி மண்டபங்களும், அவைகளுள் 500 வில் உன்னதம் பல்யங்காசனமாக அமைந்த 108 ஜின பிம்பங்களும், மற்றும் பல அதிசயங்களும், விளங்குகின்றன. 12

155 ஆஷாட⁴கார்த்திகாக்²யே பா²ல்கு³ணமாஸேச
ஶுக்லபக்ஷேऽஷ்டம்யா: ।
ஆரப்⁴யாஷ்டதி³நேஷுச ஸௌத⁴ர்மப்ரமுக²
விபு³த⁴பதயோ ப⁴க்த்யா ॥

156 தேஷு மஹாமஹேஷ்வித³ம் ப்ரஸ்தோத்ர
மது³பவாஷ்டீபெவ்யம்ஸமேவை: ।
ஸவர்ஜ்ஞ ப்ரதிமாநாம் ஸுப்ரதிமாநாம்
ப்ரகுர்வதே ஸர்வஹிதம் ॥

ஆஷா³ட³ கார்த்திகா²க்யே ²பால்³குண மாஸேச
⁵சுக்ல பக்ஷேऽஷ்டம்யா:
ஆர⁴ப்யாஷ்ட்ட*³தி³நேஷுச ஸௌ⁴தர்ம ப்ரமு²க
வி³பு⁴த பதயோ ⁴பக்த்யா.

தேஷு மஹாமஹமுசிதம் ப்ரசுராக்ஷத
[3]கந்[4]த புஷ்ப [3]தீபைர்[4]தூபை:
ஸர்வஜ்ஞ ப்ரதிமாநாம் அப்ரதிமாநாம்
ப்ரகுர்வதே ஸார்வ ஹிதம்.

ஸௌதர்ம ப்ரமுக விபுத பதய: தேஷு அப்ரதிமாநாம் ஸர்வஜ்ஞ-ப்ரதிமாநாம், ஆஷாட கார்த்திக ஆக்யே பால்குண மாஸே ச சுக்லபக்ஷே அஷ்டம்யா: ஆரப்ய அஷ்டதிநேஷு ப்ரசுர அக்ஷத கந்த புஷ்ப தீபை: தூபை: உசிதம் ஸார்வஹிதம் மஹாமஹம் பக்த்யா ப்ரகுர்வதே	ஸௌதர்ம கற்பம் முதலான, கற்ப அமரர்களுக்குத் தலைவர்களான தேவேந்திரர்கள் (சௌதர்மேந்திரன் முதலானவர்கள்), அந்த நந்தீச்வர த்வீபத்தின் இயற்கை ஜிநாலயங்களி(ன் 108 கந்தகுடியி)லுள்ள இணையற்றனவாகிய ஜிந பிம்பங்களுக்கு, ஆடி மாதம், கார்த்திகை மாதம், பங்குனி மாதம் ஆகிய மூன்று மாதங்களிலும் வருகின்ற பூர்வபக்ஷத்தின் எட்டாவது நாளான அஷ்டமியில் தொடங்கி (ஆரம்பித்து) பௌர்ணமிவரையில் எட்டுநாட்கள்தோறும் இடைவிடாமல், விசேஷமான வாலரிசி, செஞ் சந்தனம், சிறந்த மலர்கள், தீபங்கள், தூபங்கள் முதலிய அர்ச்சனு திரவியங்களால்; நூல் முறைப்படி தகுதியுள்ளதும், யாவருக்கும் நன்மை தருகின்றனவுமான, மிக மிகச் சிறந்த மகிமையுள்ள பூஜையை பக்தி பூர்வகம் செய்கிருர்கள்.

ப்ரசுர - அதிகமான, "ப்ரபூதம் ப்ரசுரம் ப்ராப்யம், அதர்ப்பம் பஹுளம் பஹு", அமரம். * பா. பே. திநேஷு.

157 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

158 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[4]பே[3]தேந வர்ணநா கா ஸௌ[4]தர்ம:
ஸ்நபந கர்த்ருதாம் *ப்ரதிபந்ந:
பரிசாரக [4]பாவமிதா: [5]சேஷேந்[3]த்ரா
ருந்[3]த்ர சந்[3]த்ர நிர்மல ய[5]சஸ:
மங்[3]கள பாத்ராணி புநஸ் த[3]த்[3]தேவ்யோ
[3]பி[4]ப்ரதிஸ்ம [5]சு[4]ப்ர[3]குணா[4]ட்யா:
அப்ஸரஸோ நர்த்தக்ய:
[5]சேஷ ஸுராஸ்தத்ர லோகந வ்ய[3]க்ர[4]திய:

தத்ர ஸௌதர்ம :	அந்தப் பூஜையில் ஸௌதர்மேந்திரன் அபி
ஸ்நபந கர்த்ருதாம்	ஷேகம் செய்தலை மேற்கொண்டான்;
ப்ரதிபந்ந:	களங்கமற்ற பௌர்ணமிச் சந்திரனின் காந்
ருந்த்ர சந்த்ர	தியைப் போல நன்கு விளங்குகின்ற, புகழ்
நிர்மல யசஸ:	தங்கிய ஏனைய இந்திரர்களும், தேவர்
சேஷேந்த்ரா:	களும், சௌதர்மேந்திரன் ஏவலைக் கேட்டு
பரிசாரக பாவம்	அதன்படி நடக்கும் தன்மையை மேற்
இதா: சுப்ரகுணட்யா:	கொண்டனர்; சிறந்த நற்பண்புகள்
தத் தேவ்ய: புந:	வாய்ந்த தேவமாதர்களும், நல்வினைகளின்
மங்கள பாத்ராணி	வருவாய்களுக்குக் காரணங்களான குடை
பிப்ரதிஸ்ம	முதலிய (8) மங்கலத் திரவியங்களை ஏந்தி
அப்ஸரஸ: புந:	நின்றனர்; நடன மாதர்களான தேவ
நர்த்தக்ய: அபவந்	வனிதையர்களும், துதிபாடி நடனம் செய்
சேஷ ஸுரா:	பவர்களாயினர், ஏனைய தேவர்குழுவெல்
லோகந வ்யக்ர	லாம் (தங்கள் மனம் வேறொன்றில் செல்

* பா. பே. ஆபந்ந:

தியः அபவந் தத் பேதேந வர்ணநா, கா ?	லாமல்) அந்தப் பூஜையைக் காண்பதி லேயே ஆழ்ந்த உள்ளமுடையவர்களாயி னர். ஆகவே, அத்தகைய பூஜையை விவர மாக வருணிப்பதற்கு எங்ஙனம் முடியும் ?

159 𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌚𑌰𑌤𑌾𑌂
𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌂
𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌪𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌵𑌿𑌭𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍁𑌮𑍍 ।

வாசஸ்பதி வாசாமபி [3]கோசரதாம்
ஸம்வ்யதீத்ய யத்க்ரம மாணம்
வி[3]பு[4]தபதி விஹித வி[4]பவம் மாநுஷ மாத்ரஸ்ய
கஸ்ய [5]சக்தி: ஸ்தோதும்.

வாசஸ்பதி வாசாமபி கோசரதாம் ஸம் வ்யதீத்ய விபுதபதி விஹித விபவம் க்ரமமாணம் யத் தத் ஸ்தோதும் மாநுஷ மாத்ரஸ்ய கஸ்ய சக்தி: அஸ்தி	(உலகிலுள்ள ஒவ்வொன்றையும் விசேஷ மாக வருணித்துக் கூறும்) தேவ குருவான ப்ரஹஸ்பதியின் வசனத்துக்கும், எட்டாத மஹிமை தங்கியதாய், தேவேந்திரர்களால் நூல் முறைப்படி செய்யப்பட்ட மிக்க சிறப் புடன் நடத்துகின்ற எந்தப் பூஜையுண்டோ, அதனைப் புகழ்ந்து வருணிப்பதற்கு அறிவிற் குறைந்த மானிடர்களாகிய நம் போன்ற யாருக்குத்தான் திறம் உண்டு ? (எவருக்கு மில்லை). (வ்யதீத்ய-மீறிய)

அறிவிற் சிறந்த தேவ குருவாலும் வருணிக்க இயலாத, பெருமை வாய்ந்த பூஜையின் சிறப்பை, அறிவிற் குறைந்த மானிடராகிய, யாம் எவ்வாறு கூற இயலும்? இயலாதென்க. 17

160 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌤𑌜𑌿𑌤𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌾𑌃 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌦𑌤𑍍𑌤
𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌜𑌿𑌤𑌹𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

161 பஞ்சஸு மந்த்ரகிரிஷு ஸ்ரீபத்ர
ஸாலநந்தந ஸௌமநஸம் ।
பாண்டுகவநமிதி தேஷு ப்ரத்யேகம்
ஜிநக்ருஹாணி சத்வார்யேவ ॥

162 தாந்யத பரீத்ய தாநி ச நமஸித்வா
க்ருதஸுபூஜநாஸ் தத்ராபி ।
ஸ்வாஸ்பதமீயுஸ்ஸர்வே ஸ்வாஸ்பதமௌல்யம்
ஸ்வசேஷ்டயா ஸம்க்ருஹ்ய ॥

நிஷ்ட்2டாபித ஜிநபூஜா: சூர்ணஸ்நபநேந
3த்ருஷ்ட விக்ருத வி5சேஷா:
ஸுரபதயோ நந்3தீ5ச்வர ஜிந4பவநாநி
ப்ர3தக்ஷிணீ க்ருத்ய புந:
பஞ்ச ஸுமந்3தர 3கிரிஷு ஸ்ரீ 4ப3த்ர
ஸால * நந்3தந ஸௌமநஸம்
பாண்3டுக வநமிதி தேஷு ப்ரத்யேகம்
ஜிந3க்ருஹாணி சத்வார்யேவ.
தாந்ய2த பரீத்ய தாநிச நமஸித்வா
க்ருதஸு பூஜநாஸ் தத்ராபி
ஸ்வாஸ்ப3தமீயுஸ்ஸர்வே ஸ்வாஸ்ப3த மௌல்யம்
ஸ்வசேஷ்ட்டயா ஸங்3க்ருஹ்ய.

நிஷ்ட்டாபித ஜிநபூஜா: சூர்ண ஸ்நபநேந த்ருஷ்ட விக்ருத விசேஷா: ஸுரபதய: புந: நந்தீச்வர ஜிநபவநாநி	மேற்கூறியவாறு ஜிந பூஜையை செய்தவர்களும், அவ்வாறு ஜிந அபிஷேகம் செய்யும்பொழுது தங்கள்மேல் சிதறப்பட்ட கந்தோதகத்தோடு சேர்ந்த, சூர்ணப் பொடிகளினால், கீர்ணபதற்கு மங்களகரமாக மாறின உருவமுடையவர்களுமான தேவேந்திரர்கள்; மீண்டும் ஒருமுறை

ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய
தத: நிர்க்கத்ய
மந்தரகிரிம்
ப்ராப்ய தத்ரத்ய
பஞ்சஸு மந்தர
கிரிஷு ஸ்ரீ
பத்ரஸால
நந்தந ஸௌமநஸம்
பாண்டுக
வநம் இதி தேஷு
ப்ரத்யேகம்
ஜிந க்ருஹாணி
சத்வாரி ஏவ, அத
தாநி பரீத்ய
தாநிச நமஸித்வா
தத்ராபி
க்ருதஸு பூஜநா:
ஸர்வே
ஸ்வசேஷ்டயா
ஸ்வாஸ்பத
மௌல்யம்
ஸங்க்ருஹ்ய
ஸ்வாஸ்பதம்
ஈயு:

நந்தீச்வர த்வீப ஜிநாலயங்களை வலம் வந்து (பூயாத் புனர் தரிசனம் என்று) வணங்கி அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு வந்து மேரு கிரிகளை அடைந்து, அங்குள்ள (1) ஸுதர்சன மேரு, (2) விஜய மேரு, (3) அசல மேரு, (4) மந்தர மேரு, (5) வித்யுந் மாலினி மேரு என்ற ஐந்து மேரு பருவதங்களிலும் உள்ள மனோகரமான (1) பத்ரா ஸாலவனம், (2) நந்தனவனம், (3) ஸௌமனஸ வனம், பாண்டுக வனம் என்ற (பெயருடைய) சிறந்த அவ்வனங்களில்; அடியிலிருந்து வரிசையாகவுள்ள அவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் பொருந்தியுள்ள இயற்கை ஜிநாலயங்கள், பக்கத்துக்கு நான்கு நான்கேயாகும்: மங்களகரமான அந்த ஜிநாலயங்களை மும்முறை வலம் வந்து மீண்டும் மீண்டும் துதிபாடி, அந்த ஆலயங்களிலுள்ள ஜிந பிம்பங்களுக்கும் சிறந்த பூஜையைச் செய்தவர்களான அவர்கள் (தேவர்கள்) எல்லோரும், தத்தம் உத்தமச் செயல்களால், நற்பதவிக்குக் காரணமான மதிப்பிட முடியாத நல்வினைகளைச் சேகரித்துக் கொண்டு, தேவருலகிலுள்ள தங்கள் தங்களிருப்பிடத்தைச் சென்றடைந்தனர்.

* பா. பே. நந்தநம். 20

163 ஸாஹ தொரண ஸமெதீவரீதவந
யாமவரக்ஷ ஊநஹ்ைஹ ।
யஜ்வஷீஉபக மொவுஙஅதஷய
கீதயஸாமு ஊவ வமெ-௨ ॥

164 𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨 𑌸𑌂𑌗𑍀𑌤
𑌨𑌾𑌟𑌕𑌾𑌲𑍋𑌕𑌗𑍃𑌹𑍈𑌃 ।
𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍀𑌤
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍈𑌃 ॥

165 𑌵𑌾𑌪𑍀𑌸𑌤𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌸𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍁
𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍈𑌃
𑌵𑌿𑌕𑌸𑌿𑌤 𑌜𑌲𑌰𑍁𑌹 𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌨𑌵𑌸𑍌𑌰𑌭𑍈𑌃 ।
𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌶𑍋𑌭𑌾𑌢𑍍𑌯𑍈𑌃 ॥

166 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌵𑌕 𑌕𑌲𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌕𑌮𑌲𑍈
𑌰𑌮𑍍𑌯𑌤𑌕 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌣𑌕𑌣
𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦 𑌵𑌿𑌤𑌤 𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌾𑌜𑍈𑌃 ॥

167 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌾
𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤 𑌪𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌨𑌾𑌨𑌿 ।
𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾𑌟𑌿𑌮𑌤 𑌉𑌮𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧 𑌵𑌿𑌭𑌵 𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥

ஸஹதோரண ஸ[3]த்வே[3]தீ பரீதவந
யா[3]க வ்ருக்ஷ மாநஸ்தம்[4]ப
[4]த்வஜ பங்க்தி [3]த[5]சக [3]கோபுர சதுஷ்ட்டய
த்ரிதய ஸால மண்[3]டப வர்யை:
அ[4]பிஷேக ப்ரேக்ஷணிகா஽஽க்ரீ[3]டந ஸங்[3]கீத
நாடகாலோக [3]க்ருஹை:
[5]சில்பி விகல்ப்பித கல்ப்பந ஸங்கல்பாதீத
கல்பநை: ஸமுபேதை: *
வாபீஸத் புஷ்கரிணீ ஸ[3]தீர்க்[4]கிகா[3]த்யம்[3]பு
* ஸம்ஸ்ரிதை: ஸமுபேதை:

விகஸித ஜலருஹ குஸுமை: ந4பஸ்யமானை:
5ச5சி3க்ர ஹர்க்ஷை5ச் 5சர3தி
4ப்ருங்3கா ரா3ப்3தக கல5சா3த்யுப கரணை
ரஷ்ட 5சதக பரிஸங்2க்யானை:
ப்ரத்யேகம் சித்ர3குணை: க்ருத4சண 4சண
நிந3த விதத 4கண்டா ஜாலை:
ப்ர4ப்ராஜந்தே நித்யம் ஹிரண்மயா
நீ5ச்வரே5சிநாம் 4பவநாநி
3கந்4த குடீ3கத ம்ரு3கபதி விஷ்டர ருசிராணி
விவி4த வி4பவ யுதாநி.

கந்தகுடீ கத
ம்ருக பதி விஷ்ட்டர
ருசிராணி
விவித விபவயுதாநி
ஹிரண்மயாநி
ஈச்வரேசிநாம்
பவநாநி
சில்பி விகல்பித
கல்ப்பந ஸங்கல்ப்ப
அதீத கல்ப்பனை:
ஸமுபேதை: விகஸித
ஜலருஹ
குஸுமை:
சரதி சசி க்ரஹ
(ர்)ருக்ஷை:
நபஸ்யமானை:
வாபீஸத்
புஷ்கரிணீ, ஸு
தீர்க்கிகா ஆதி
அம்பு ஸம்ச்ரிதை:

108, கந்தகுடி மண்டபங்களினுள் இருக்கின்ற (108) சிம்மாஸனங்களால் மனோஹரமாகியனவும், பல்வேறு சிறப்புக்களால் பொருந்தியனவும், குற்றமற்ற பொன்மயங்களுமான ஜிந பகவானின் பிரதிமைகள் உள்ள இயற்கை ஜிநாலயங்கள்; சிற்பிகள் உள்ளத்திலும் அறிய வியலாத பல்வேறு வகை விசேஷ சிறப்புகள் அமைந்தனவும், மணந்தங்கிய மலர்ந்த கமல மலர் முதலிய நீர் பூக்களினுல் நிறைந்து, சரத் காலத்தில் பிரகாசிக்கும் சந்திரன், கிரகங்கள், நக்ஷத்திரங்கள் ஆகியவற்ருேடு சேர்ந்த ஆகாயம்போல் விளங்குகின்ற, நீர் நிறைந்த வட்டமான குளம், முக்கோணமான குளம், நாற்சதுரமான குளம் முதலான தடாகங்களினுல் சிறப்புற்ருேங்கியதும், மங்களகரமான தோரணம் முதலியவற்ருேடு சேர்ந்த மேடைகளால் சூழப்பட்ட கற்பகவனங்களும், த்வஜஸ் தம்பங்களும், மானஸ்தம்பங்களும், மயில்

ஸமுபேதை:
ஸஹ தோரண
ஸத்வேதீ பரீத
வந யாக வ்ருக்ஷ
மாநஸ்தம்ப
த்வஜபங்க்தி தசக
கோபுர சதுஷ்ட்டய
த்ரிதய ஸால
மண்டப வர்யை:
அபிஷேக
ப்ரேக்ஷணிக
ஆக்ரீடந
ஸங்கீத நாடக
ஆலோக க்ருஹை:
ப்ரத்யேகம்
சித்ரகுணை:
அஷ்ட சதக
பரிஸங்க்யாநை:
ப்ருங்கார
அப்தக கலச
ஆதி உபகரணை:
க்ருத சண சண
நிநத விதத
கண்டாஜாலை:
நித்யம்
ப்ரப்ராஜந்தே

முதலான பத்துவகைக் கொடிகள் தங்கிய த்வஜங்களின் வரிசைகளும், நாற்புறமும் நான்கு கோபுரங்கள் விளங்கும் வாசற் படிகளும், மூன்று அட்டாலயங்களை (விளிம்புகளை) யுடைய மூன்று மதில்களும், மூன்று பிரிவு உடையதாகிய உழைக்கல மண்டபங்களும் ஆகிய இவைகளாலும்; மற்றும் அபிஷேகத்தின் போது (ஆனந்த நர்த்தனம் செய்யத்தக்க) நடன மண்டபம், ஹாஸ்யம் செய்து விளையாடும் க்ரீடார்த்தி மண்டபம், அதிசயமான பதினெண் வகை வாத்தியக் கருவிகளைக் கொண்டு ஒலியிடும் சங்கீத மண்டபம், தேவமாதரின் நடனம் காணும் நாட்ய மண்டபம் ஆகிய இவைகளாலும்; மற்றும், இயற்கை ஆலயம் ஒவ்வொன்றிலு முள்ள நூற்றெட்டு கந்தகுடி மண்டபங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், வியக்கத் தக்க குணங்கள் தங்கிய நூற்றெட்டு என்கிற எண்ணுள்ள கெண்டீர், கண்ணாடி, கலசம் முதலான மங்கலத் திரவியங்களாலும், கண கணவென ஒலியிடும் கம்பீரமான தோற்றமுள்ள கண்டாமணிகளின் சமூகங்களாலும் நிறைந்து, எந்தக் காலத்திலும் அழிவென்பதேயில்லாமல், நித்தியஸ்வபாவமுடையனவாகி நன்கு விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. * பா. பே. ஸம்ஸ்ருதை: 25

168 யேஷு ஜிநேந்த்ராணாம் ப்ரதிமா: பஞ்சசத
சராஸநோத்ஸேதா: ப்ரதிமா: ।
மணி கநக ரஜத விக்ருதா: திநகரகோடி
ப்ரபாதிக ப்ரபதேஹா: ॥

169 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌦𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿
𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌤𑌾𑌨𑌿 ।
𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌮𑌹𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌶𑌮𑌤𑌿𑌶𑌯
𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌞𑍍𑌜𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌭𑌞𑍍𑌜𑌿 ॥

யேஷு * ஜிநே^{5}சாம் ப்ரதிமா: பஞ்ச^{5}சத
^{5}சராஸ†நோர்ச்^{2}சிதா^{2}ப்ரதிமா:
மணிகநக ரஜத விக்ருதா: ^{3}திநகர கோடி
ப்ர^{4}பா^{4}திக ப்ர^{4}ப ^{3}தேஹா:
தாநி ஸ^{3}தா வந்^{3}தே௨ஹம் ^{4}பாநு ப்ரதிமாநி
யாநி காநிச தாநி
ய^{5}சஸா மஹஸா ப்ரதி ^{3}திச மதி^{5}சய
^{5}சோ^{4}பா வி^{4}பாஞ்ஜி பாப வி^{4}பஞ்ஜி.

யேஷு ஜிநேசாம் ப்ரதிமா: பஞ்ச சத சராஸந உத்ச்ரிதா அப்ரதிமா: மணி கநக ரஜத விக்ருதா: திநகரகோடி ப்ரப அதிக ப்ரபதேஹா: தாநி யசஸா மஹஸா ப்ரதிதிசம் அதிசய சோபா விபாஞ்ஜி பாப விபஞ்ஜி பாநு ப்ரதிமாநி	எந்த இயற்கை ஜிநாலயங்களில்; (பல்யங்காசனமாக) அமைந்திருக்கின்ற ஜிநேஸ்வரர்களுடைய பிரதி பிம்பங்கள் ஐந்நூறு வில் உன்னதம் உடையனவும், இணையற்றனவும், நவமணிகள், பொன், வெள்ளி முதலியவற்றுலான கந்தகுடியின் மையத்திலிருப்பதனுல், நாஞவித வர்ணமாகக் காட்சி யளிக்கின்றனவும், கோடி சூர்யர்களுடைய காந்தியைக் காட்டிலும், அதிகமான காந்தியுள்ள பிரதி பிம்பங்களுமாகியிருக்கின்றனவோ; அத்தகைய, பெருமை வாய்ந்தனவும், அளவிலா ஒளிப் பிழம்பினுல் எத்திக்கிலும் காண்பதற்கு வியப்பெய்துமாறு மனோஹரமான சோபையுடன் விளங்குகின்றனவும், பவ்வியர்களின் தீவினையைப் போக்குகின்றனவும், சூரியன் போல விளங்குகின்றனவுமான இயற்கை

யாநி காநிச	ஜிநாலயங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்
பவநாநி தாநி	றனவோ, அவைகளையெல்லாம் யான் எப்
அஹம் ஸதா வந்தே	பொழுதும் துதித்து வணங்குகிறேன்.

"ஈசாம்" என்பது, "ஈட், ஈசௌ, ஈச:" என்ற முதல் விபக்தியின், ஆருவதில், "ஈச:, ஈசோ:, ஈசாம்" என்று வருவதனைப் பின் பற்றியதாகும். "கோடிந்து ஸூர்யநிப தேஹப்ரகாசாய" என்பர், தண்டக ஸ்துதியிலும். * பா. பே. ஜிநாநாம். † நோச்ரிதாம். 27

170, தர்ம கண்டங்களில் முக்காலங்களிலும் தோன்றி முக்தி (யடைந்த, அடையப் போகின்ற,) அடைகின்ற ஜிநேந்திரர்களைக் குறித்து வணங்குகின்றார்.

170 *𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕 𑌶𑌤𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰*
𑌗𑌤 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑌰 𑌵𑌰𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌨𑍍 ।
𑌭𑍂𑌤𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌭𑌵𑌵𑌿𑌹𑌾𑌨𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥

ஸப்தத்ய^{4}திக ^{5}சதப்ரிய^{4}தர்ம க்ஷேத்ர
^{3}கத தீர்த்^{2}த கரவர வ்ருஷ^{4}பாந்
^{4}பூத ^{4}பவிஷ்யத் ஸம்ப்ரதி கால ^{4}பவாந்
^{4}பவ விஹாநயே விநதோஸ்மி.

சப்ததி அதிக சத	நூற்றெழுபது தர்மகண்டங்களில்; இறந்த
ப்ரிய தர்மக்ஷேத்ர	காலத்தில் பிறந்தவர்களும், எதிர்காலத்
கத, பூதகால பவாந்	தில் பிறக்கப் போகின்றவர்களும், நிகழ்
பவிஷ்யத்கால பவாந்	காலத்தில் பிறக்கின்றவர்களுமாகி அற
ஸம்ப்ரதி கால பவாந்	வுரை பொழிந்து, முன்னம் முக்தியடைந்த,
தீர்த்தகர வர	இனி அடையக் கூடிய, இப்பொழுது
வ்ருஷபாந்	அடைகின்ற சிரேஷ்டர்களான மிகச்
அஹம்	சிறந்து விளங்கிய ஜிநேந்திரர்களை யான்,
பவ விஹாநயே	என் பிறவித் துன்பத்தைப் போக்கிக் கொள்
விநத: அஸ்மி	ளும் பொருட்டு வணங்குமவனுகின்றேன்.
	(வணங்குகிறேன்.)

"ஸ்யு: உத்தரபதே வ்யாக்ர புங்கவ ரிஷப குஞ்சர ஸிம்ம ஸார்த்தூல நாகாத்யா பும்ஸி சிரேஷ்ட்டார்த்த கோசரா:" அமரம். வியாக்ர, புங்கவ, ரிஷப, குஞ்ஜர, ஸிம்ம, ஸார்த்தூல நாகம் முதலானவை உத்தரபதமாகவந்துபுல்லிங்கமாகிஇருப்பின், சிரேஷ்ட்டார்த்தம் என்பது நூற்பொருளாதலின், ஈண்டு, "தீர்த்த கர வ்ருஷபரங்" என்பது சிரேஷ்டமான பொருளேயே தந்தது. வ்ருஷபாங் என்ற பதம் முதலில் இருந்தால் மட்டும் தீர்த்தங் கரனேக் குறிக்கும். விநத: என்பது யான் நமஸ்காரம் செய்தவன், என்று கர்த்தரி ப்ரயோகமாக நின்றது. 28

171. 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭 𑌜𑌿𑌨𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌦𑌗𑌿𑌰𑌿 𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌗𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥

அஸ்யாமவஸர்ப்பிண்யாம் வ்ருஷ^{4}ப ஜிந:
ப்ர^{2}தம தீர்த்^{2}த கர்த்தா ^{4}பர்த்தா
அஷ்ட்டா ப^{3}த^{3}கிரி மஸ்தக ^{3}கதஸ்^{2}திதோ
முக்திமாப பாபாங் முக்த:

அஸ்யாம் அவஸர்ப்பிண்யாம் வ்ருஷப ஜிந: ப்ரதம தீர்த்த-கர்த்தா, பர்த்தா ஸ: (பகவாங்) அஷ்டாபத கிரி மஸ்தக கத ஸ்தித: பாபாத் முக்த: முக்திம் ஆப தம் விநதோஸ்மி	இந்த அவஸர்ப்பிணி காலத்தில் (அறம் போதித்த தீர்த்தகரர் இருபத்து நால்வரில்) விருஷப தீர்த்தங்கரர் முதல் தீர்த்தங்கரராகி (ஆதிபகவாணுகி), பவ்வியர்களுக்கு ஆதியில் அறமுரைத்துக் காப்பவராஞர். அதன் பின்பு அவர், எட்டுபட்டையாகவுள்ள கைலாஸ கிரியின் உச்சியை அடைந்து காயோத் ஸர்க்கமாக யோகத்தில் நின்று, அகாதி கர்மத்தாலும் விடப்பட்டவராகி, முக்தியை அடைந்தார். அந்த ஆதி பகவனைப் பக்தியுடன் வணங்குகிறேன்.

மாறி மாறித் தோன்றும் உத்ஸர்ப்பிணி அவஸர்ப்பிணி காலங்களில், இப்பொழுது நடப்பது உண்டாவஸர்ப்பிணி காலம் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டி, 'அஸ்யாம் அவஸர்ப்பிண்யாம்' என்றார். கைலாசகிரி, அர்க்க கீர்த்தி குமாரனால் எட்டு பட்டையாகச் செய்யப்பட்டது என்பது புராண, வரலாறு. 29

172 ஸ்ரீவாஸுபூஜ்ய ஹமவாந் ஸிவாஸு
வூஜாஸு வூஜித ஸ்த்ரிடமாநாம் ।
அம்பாயாம் டுரிதஹரஃ வரமவடம்
ப்ராவடாவடாமந்தகடஃ ॥

ஸ்ரீ வாஸு பூஜ்ய ^{4}ப^{3}கவாந் ^{5}சிவாஸு
பூஜாஸு பூஜிதஸ்த்ரி^{3}த^{5}சாநாம்
சம்பாயாம் ^{3}துரிதஹர: பரமப^{3}தம்
ப்ராப^{3}தாப^{3}தாமந்த ^{3}கத:

சிவாஸு பூஜாஸு த்ரிதசாநாம் பூஜித: ஸ்ரீ வாஸு பூஜ்ய பகவாந் துரித ஹர: ஆபதாம் அந்தகத: சம்பாயாம் பரமபதம் ப்ராபத் தம்ச விநதோஸ்மி	மங்களகரமான ஸ்வாமியின் கர்ப்ப அவதரணம் முதலிய பஞ்ச கல்யாண பூஜையில், தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட அந்தரங்க லக்ஷ்மி நாயகரான வாஸு பூஜ்ய பகவான். (சம்பாபுரத்தில்), வினைகளைக் கெடுத்தவராய்த் துன்பகரமான பிறவியின் முடிவை (கரையை)க் கண்டு சம்பாபுரத்தில் முக்தியடைந்தார். அவரையும் துதித்து வணங்குகிறேன்.

பூஜித: என்ற கிருதந்தத்தின் சம்பந்தத்தை அடைந்திருக்கிற 'த்ரிதசாநாம்' என்ற ஷஷ்டி விபக்திக்கு மூன்றும் வேற்றுமைக்குக் கூறவேண்டிய கர்த்ரு அர்த்தம் கூறவேண்டியதென்பது நூல் முறை. "ஷஷ்டி சேஷே கர்த்ரு கர்மணோ க்ருதி" என்பதறிக.

173 உஜ்ஜிதஉதி வஙு உஸாமி வூவஜிதோ
ஜிதகஷாய ஸிவாமய ஜாதஃ ।

[illegible]
[illegible] ||

மு3திதமதி 3பல முராரி ப்ரபூஜிதோ
ஜிதகஷாய ரிபுர்2த ஜாத:
3ப்ருஹு3தூர்ஜ்ஜயந்த 5சி2கரே 5சி2காமணி
ஸ்த்ரி4புவநஸ்ய நேமிர் 4ப3கவாந்.

முதித மதி	உள்ளத்தே மிக்க மகிழ்ச்சி கொண்டவர்க
பல முராரி	ளான பலதேவர் கிருஷ்ணர் ஆகிய இருவ
ப்ர பூஜித:	ராலும் பூஜிக்கப்பட்டவரும், கொடிய பகை
ஜித கஷாய ரிபு:	வளுகிய மோகனீயமென்னும் கர்மராஜனை (அவன் படைகளாகிய ஞானுவரணீயம், தரிசனுவரணீயம், அந்தராயம் ஆகியவற்
அத நேமி: பகவாந்	றேடு) வென்றவருமான நேமி தீர்த்தங்கரர்,
ப்ருஹத்	பகவன் தன்மையடைந்து அறமுரைத்துப்
ஊர்ஜ்ஜயந்த	பின்பு, பெருமை தங்கிய ஊர்ஜ்ஜயந்த
சிகரே	கிரியின்மிசை யோகத்திலமர்ந்து, அகாதி
த்ரிபுவநஸ்ய	கர்மங்களையும் வென்று, எண் குணங்க
சிகாமணிஜாத:	ளுடன் மூவுலகிற்கும் முடிமணி போன்ற
தம்ச விநதோஸ்மி	முக்திகதியைச்சென்றடைந்து விளங்கினர். அவரையும் துதித்து வணங்குகிறேன். 31

174 [illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

பாவா புரவர * ஸரஸோ ம4த்ய3கதஸ்
ஸி3த்4திவ்ரு3த்4தி தபஸாம் மஹஸாம்
வீரோ நீர3தநா3தோ 4பூரி3குண2ச்
§ சாரு ஸௌ2க்ய மாஸ்பதம3கமத்.

நீரத நாத: பூரிகுண: ஸித்தி வ்ருத்தி தபஸாம் மஹஸாம் ஆஸ்பதம் வீர: பாவாபுர வர ஸரஸ: மத்யகத: சாரு ஸௌக்யம் ஆஸ்பதம் அகமத் தம் ச விநதோஸ்மி	மேக கர்ஜ்ஜனை போன்ற இயற்கையான திவ்யத்வனியுடைய்வரும், அனந்த ஞானாதி (எண்) குணங்களையுடையவரும், சித்தியை அளிக்கவல்ல தவங்களுக்கும், மன வசன காய ஜோதிகளுக்கும் இருப்பிடமானவரும் ஆகிய, மகா வீர பகவான்; பாவாபுரத்தில் உள்ள தடாகத்தின் மையத்தில் (அமைந்த கற்பாறையில்) யோகமடைந்தவராகி, மனோஹரமான இன்பத்திற்கு இருப்பிடமான முக்தியை அடைந்தார். அவரையும் துதித்து வணங்குகிறேன்.

* பா. பே. ஸரஸாம். § சாருசோபம். 32

175 ஸஜஉகர வநவரிவ்ரு ஸஜெஉ
கிரீந்ரு உஷகெ விஷ்ணெ ।
செஷா யெ தீய கரா: கீதி ஹ்ய:
ப்ராயி தாய ஸிகிஉவாவங ॥

ஸம்ம[3]தகர வநபரிவ்ருத ஸம்மே[3]த
[3]கிரீந்[3]த்ர மஸ்தகே விஸ்தீர்ணே
[5]சேஷாயே தீர்த்[2]தகரா: கீர்த்தி [4]ப்ருத:
ப்ரார்த்[2]தி தார்த்[2]த ஸி[3]த்[4]திமவாபந்.

கீர்த்தி ப்ருத: சேஷா: தீர்த்தகரா: யே தே விஸ்தீர்ணே	மூவுலகோராலும் புகழப் பட்டவர்களான அஜிதர் முதலாகவுள்ள மற்ற இருபது தீர்த்தங்கரர்கள், எவர்களுண்டோ; அவர்கள் எல்லோரும், விசாலமான (பரப்பளவுள்ள)
ஸம்மத கர வந பரிவ்ருத ஸம்மேத கிரீந்த்ர மஸ்தகே ப்ரார்த்தி தார்த்த ஸித்திம் அவாபந் தாந் ச விநதோஸ்மி	தும், காண்பவர் உள்ளத்தைக் கவர்ச்சி செய்கின்ற மூலிகைகள் நிறைந்த வனங்களால் சூழப்பட்டனவுமான மிகச் சிறந்த சம்மேத கிரியின் மேல் பரப்பில் தாங்கள் விரும்பிய காரிய ஸித்தியை (முக்தியை) அடைந்தார்கள். அவர்களையும் துதித்து வணங்குகிறேன். 33

இதரகேவலிகள், முனிவர் முதலியோர் முக்தியடைந்த இடங்களை எண்ணித் துதிக்கின்றார்.

176 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

177 [illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

[5]சேஷாணும் கேவலிநாம[5]சேஷமத வே[3]தி
கண[4]ப்ருதாம் ஸா[4]தூநாம்
[3]கிரிதல விவர [3]தரீஸரி [3]துருவந
தருவிடப ஜல[4]தி [3]தஹந [5]சி[2]காஸு.
மோக்ஷ[3]கதி ஹேது[4]பூத ஸ்[2]தாநாநி
ஸுரேந்[3]த்ர ருந்[3]த்ர [4]பக்திநுதாநி
மங்[3]கள [4]பூதாங்யேதாங்யங்[3]கீக்ருத
[4]தர்ம கர்மணமஸ்மாகம்.

கிரி	மலைகள்,
தல	தாழ்வரை (மலைச்சாரல்)கள்,
விவர	மரப் பொந்துகள்.
தரீ	மலைக் குகைகள்,
சரித் உருவந	ஆறுகள், பெரிய வனங்கள்,
தருவிடப	கிளைகள் அடர்ந்த மரங்கள்,
ஜலதி தஹநசிகாஸு	கடல்கள், ஏரியின் மையம் ஆகிய இவை
ஏதேஷு சேஷாணும்	களில் கேவலஜ்ஞானம் அடைந்த (தீர்த்தங்
கேவலிநாம்	கரர்கள் தவிர) ஏனையோர்கள், உலகிலுள்ள
அசேஷமத வேதி	ஏனைய மதக் கொள்கைகளை(யும்) அறிந்த

கண ப்ருதாம்	கணதரர்கள், முக்தி நெறியைச் சாதிக்கும்
ஸாதூநாம்	சாது பரமேஷ்டிகள்] ஆகியோர் மோக்ஷம்
மோக்ஷகதி ஹேது	அடைவதற்குக் காரணமான இடங்கள்,
பூத ஸ்தாநாநி	ஆகியவை தேவேந்திரர்களால் பக்தியுடன்
ஸுரேந்த்ர ருந்த்ர	கூடி துதித்து வணங்கும் இடங்களாக
பக்தி நுதாநி பவந்தி	ஆகின்றன. ஆகவே, இவ்விடங்கள் அறச்
அங்கீக்ருத	செயலில் ஈடுபட்டுள்ள நமக்கு எந்தக்
ஏதாநி தர்மகர்மணும்	காலங்களிலேயும் (இடைவிடாமல்)மங்கள
அஸ்மாகம் மங்கள	கரமானதாக (தர்மானுபந்தி புண்ணியத்தை
பூதாநி பவந்து	அடைவிப்பதாக) ஆகட்டும்.

மலைகள், கடல்களின், மேல்நீர் மட்டம், ஆறு முதலிய இடங்களில் முனிவர்கள் தவமியற்றி முக்தியடைவார்கள்; ஆகவே, அவ்விடங்கள் தேவராதியோரும் வணங்கும் தகுதி பெறுகிறது. அவ்விடங்கள் முக்தி ஸ்தானங்களாதலின்; நமக்கு, இறைவனை வணங்குவது போலவே, அவன் நின்ற இடங்களும் வணங்கும் தகுதி யுடையதாகிறது. இவ்விவரம் பரிநிர்வாண பக்தி, 31 ஆம் சுலோகத்திலும் கூறப்படுகிறது. 35

178 *ஜிநபதயஸ் தத்ப்ரதிமா:*

தாலயாஸ் நிஷத்யகா ஸ்தாநாநி |

தே தாஸ்ச தேச தாநிச

பவந்து பவகாத ஹேதவோ பவ்யாநாம் ||

ஜிநபதயஸ் தத்ப்ரதிமா:

த^{3}தாலயா ஸ்தங் நிஷ^{3}த்யகா ஸ்^{2}தாநாநி

தே தா^{5}ச்ச தேச தாநிச பவந்து

^{4}பவ^{4}காத ஹேதவோ ^{4}பவ்யாநாம்.

தே ஜிநபதய:	மேற்கூறிய 24 தீர்த்தங்கரபரமதேவர்களும்
தா: தத்ப்ரதிமா:	மேற்கூறிய அவர்களின் ஜிநப்பிரதிமைகளும்
தே தத் ஆலயா:	மேற்கூறிய அவர்களின் இயற்கை ஜிநால

தாநி தந் நிஷத்யகா-ஸ்தாநாநி,	யங்களும், மேற்கூறிய அந்த ஜிநர்கள் முக்தியடைந்த ஸ்தானங்களில் அமைந்த மேடை முதலியனவும்,
பவ்யாநாம் அஸ்-மாகம், பவகாத	பவ்வியர்களாகிய நமக்கு, பிறவிச் சுழற்சியைக் கெடுப்பதற்குக்
ஹேதவோ பவந்து	காரணங்களாக ஆகட்டும். 36

179 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸந்^{4}த்யாஸு திஸ்ருஷு நித்யம்
ப^{2}டே^{3}த்ய^{3}தி ஸ்தோத்ரமேத^{3}துத்தம ய^{5}சஸாம்
ஸர்வஜ்ஞாநாம் ஸார்வம் ல^{4}கு ல^{4}பதே
^{5}ச்ருத ^{4}தரே^{3}டிதம் ப^{3}தமமிதம்.

உத்தம யசஸாம் ஸர்வஜ்ஞாநாம்	மிகமிகச் சிறப்பு வாய்ந்த உலகம், அலோகம் ஆகியவற்றிலுள்ள சமஸ்தத்தையும் அறியும் கேவல ஞானிகளான ஜிநேந்திரர்களுடைய
ஏதத் ஸ்தோத்ரம்	இந்தத் தோத்திரத்தை;
கச்சித்	ஒருவன்
நித்யம்	தினந்தோறும்
திஸ்ருஷு ஸந்த்யாஸு	காலைப்பொழுது, உச்சிப் பொழுது, மாலைப் பொழுது ஆகிய மூன்று காலங்களிலும்,
படேத்யதி ஸ:	தவறுமல் படிப்பாளுகில், அவன்,
ச்ருததர ஈடிதம்	கணதர பரம தேவர்களால் துதிக்கப் பட்டதும்,
ஸார்வம்	யாவருக்கும் முக்தி யின்பத்துக்குக் காரணமானதும் ஆகிய,
அமிதம்	அனந்த வீரியத்தை அடைவதற்குக் காரணமான
பதம்	முக்தியை
லகு லபதே	அதிவிரைவில் அடைகிருன்.

'அமித குணஸ்ய' என்பர் மேலும் ''பதம் வ்யவஸித த்ராண ஸ்தாந லக்ஷ்ம அங்க்ரி வஸ்துஷு'' அமரம். 37

உடலின் இயற்கை அதிசயம் பத்தாவன

180 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌤𑌾
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌗𑍌𑌰 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑍇 𑌸𑍌𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂
𑌸𑍌𑌰𑌭𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍌𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 ॥

181 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌿𑌤
𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑌮𑌿𑌤𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 ।
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌦𑌶 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌿𑌶𑌯
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 ॥

நித்யம் நி:ஸ்வே3தத்வம் நிர்மலதா
க்ஷீர3கௌர ரு4திரத்வஞ்ச
ஸ்வா3த்யாக்ருதி ஸம்ஹநநே ஸௌரூப்யம்
ஸௌர4பஞ்ச *ஸௌலக்ஷ்ம்யம்.
அப்ரமித வீர்யதாச ப்ரியஹித
வா3தித்வ மங்ய3தமித 3குணஸ்ய
ப்ர2திதா 3த5ச ஸங்2க்யாதா: ஸ்வதி5சய
4தர்மா: ஸ்வயம்4புவோ 3தேஹஸ்ய.

அமிதகுணஸ்ய	கடையிலா அறிவு, கடையிலாக் காட்சி, கடையிலா இன்பம், கடையிலா வீரியம்
ஸ்வயம்புவ:	ஆகிய நான்கு குணங்களைப்பெற்றுஸ்வயம்பு வான தீர்த்தங்கர பரம தேவனுக்கு (அருக
தேஹஸ்ய	னுக்கு)ப் பொருந்தியுள்ள பரம ஔதாரிக திவ்ய சரீரத்தினுடைய இயற்கை (ஸ்வ
ஸ்வ அதிசய	பாவ) அதிசயங்கள் (பத்தும்) உலகத் தன்
தர்மா:	மைக்கு (உலகமக்களின் உடலமைப்புக்கு)
அந்யத்	மாறுன தன்மையன. அதாவது, அவர்
நித்யம்	(பகவானுடைய) திருமேனியில் எப்பொழு தும் வேர்வையில்லாதிருத்தல் (ஸ்வேதா

நிஸ்வேதத்வம் நிர்மலதா் க்ஷீர கௌர-ருதிரத்வம்	பாவம்), அவர் உடலில் தூசு படியாமலும், அழுக்கின்றியும் இருத்தல், (ரஜோமலா பாவம்), உடலின் உதிரம் பால் போல வெண்மையா யிருத்தல் (க்ஷீரஸமாந ரஸ விசேஷம்), (பொதுவாக) உடலமைப்புக்குக் கூறிய அறுவகை அங்க அளவில் (அடையாளத்தில்) முதலாவதாகிய (அங்கோ பாங்கம்), உடலின் நாற்புறமும் இருக்க வேண்டிய அளவு ஒத்து அமைந்திருத்தல் (சம சதுரஸ்ர ஸம்ஸ்தாநம்), அவ்வாறே
ஸ்வாத்ய ஆக்ருதி-	அறுவகை வலிமைக்குக் கூறிய ஆறில் முதலாவதாகிய, வஜ்ஜிரம் போன்ற எலும்பு(க்கூடு)கள், ஒன்றோடு ஒன்று பொருந்தி அவை, விலகாதவண்ணம் ஆணி அடித்தது போன்ற எலும்பின் உறுதி அமைந்திருத்தல் (வஜ்ரவ்ருஷப நாராச ஸம்ஹநநம்),
ஸம்ஹநநே	
ஸௌரூப்யம்	(பகவான்) திருவுருவம் இணையின்றி அழகுடனிருத்தல் (உபமாதீத ஸௌந்தர்யம்), அந்தத் திவ்ய உடல் சுகந்தமான நறுமணங் கமழ்ந்திருத்தல் (பரமமான பரிமள கந்தம்),
ஸௌரபம்	
ஸௌலக்ஷ்ம்யம்	அவர் திருமேனியில் (1008) திருமறுவின் இலக்கணம் அமைந்திருத்தல்(ஸ்ரீதேவ்யாதி ஸ்ரீலக்ஷணம், மற்றும் பகவந்தனுக்கு), அளவில்லாத வீர்ய (பல)ம் அமைந்திருத்தல் (அளவில்லாத மஹா பலம்), மேலும், கேட்பவர்க்குப் பிரியமான நன்மையளிக்கவல்ல சொல்லின் திறமை (சக்தி) பொருந்தி யிருத்தல், (ஸ்ரவணப்பிரியமான வசன ப்ரவர்த்தி) ஆகிய இந்தப் பத்துவகையான குணங்களை (தன்மைகளை) இயல்பாகவே பெற்றவர், என்று நூல்களில் விளக்கமாகக் கூறப்படுகின்றன.
அப்ரதிம வீர்யதா ப்ரியஹித-வாதித்வம், தச ஸங்க்யாதா: இதி ப்ரதிதா.	

ஸம்ஹநநம் உறுதியையும், மஹாபலம், வீரியத்தையும் குறிக்கும், சிறிது விசேஷமுண்டு.

"விலங்கரசன் வலிவிலக்கி வேர்ப்பொழிந்து
விமலமாய் வெளிதா யுன்மேல்
இலங்குபொறி யாயிரத்தெட் டிருந்தழகார்ந்
திளநாற்ற மியல்பா யின்சொல்
புலந்தனக்கின் னமுதாகி வஜ்ஜிரப்பூண்
செறிந்தாணி யறைந்த யாப்பாய்
இலங்குவடி வுடையதிரு மூர்த்தியியல்
பதிசயனெம் மிறைவ நீயே." மேருமந்தரம் (1192)

ஸம்ஸ்தாநம், ஸம்ஹநநம் இரண்டும் நாம கருமத்தின் உட்பிரிவு ஆகும். அவை ஒவ்வொன்றும் ஆறு பிரிவுகளை உடையன. ஸம்ஸ்தாநம் - அடையாளம். ஸம்ஹநநம் - பலம் (வலிமை). அவைகள் வருமாறு.

(1) ஸமசதுரஸ்ர ஸம்ஸ்தாநம் :—உடலின் உருவம் நாபிக்கு (கொப்பூழ்க்கு) மேலும் கீழும் சமானமாயிருத்தல்.

(2) ந்யக்ரோத ஸம்ஸ்தாநம் :—நாபிக்குக் கீழ் (அடி) சிறுத்தும் மேல் பெருத்தும் இருத்தல் (ஆலமரத்தைப் போல்வது).

(3) ஸ்வாதி ஸம்ஸ்தாநம் :—அடி பெருத்தும் மேல் சிறுத்தும் இருத்தல் (புற்று போல்வது).

(4) குப்ஜ ஸம்ஸ்தாநம் :—முதுகு கூனுக வளைந்திருத்தல்.

(5) வாமந ஸம்ஸ்தாநம் :—குள்ளமான உருவமடைந்திருத்தல்.

(6) ஹுண்ட ஸம்ஸ்தாநம் :—சிறிதும் பெரிதுமாகிய கற்களைக் கோணியில் கட்டிவைத்தது போன்று சில அவயவம் சிறுத்தும், சில பெருத்தும் விகாரமடைந்திருத்தல் என்பன.

ஸம்ஹநநம் 6, ஆவன.

(1) வஜ்ர ரிஷப நாராச ஸம்ஹநநம் :—வஜ்ஜிரம் போன்ற எலும்புகள் இரண்டிரண்டாக இணைந்திருக்குமிடத்தில், வஜ்ஜிரம்

போன்ற உறுதியான கீலும் பூட்டும் பொருந்தி, வஜ்ஜிரம் போன்ற ஆணியும் அடித்தது போன்று உறுதியா யிருத்தல்.

(2) வஜ்ர நாராச ஸம்ஹநநம் :—மேலே கூறியவற்றுள் ஆணி மட்டும் இல்லாமல் மற்றவை அமைந்திருத்தல்.

(3) நாராச ஸம்ஹநநம் :— வஜ்ரம்போன்று அதிக உறுதி யில்லாமல் ஓரளவு உறுதியுடன், கீல் பூட்டுபோன்று அமைந் திருத்தல்.

(4) அர்த்த நாராச ஸம்ஹநநம் :—நாராச ஸம்ஹனனத்தில் பாதி வலிமையுடையதாகி, ஒரு பக்கத்தே கீல்பூட்டும், மற்றப் பக்கத்தே அவை இல்லாமலும் பொருந்தி யிருத்தல்.

(5) கீலக ஸம்ஹநநம் :—கீல் பூட்டு எதுவுமின்றி எலும்புகள் ஒன்றேடொன்று சேர்ந்து இருத்தல். கீலிதம் எனலுமாம்.

(6) அஸம்ப்ராப்த ஸ்ருபாடிகா ஸஹநநம்:— உள் எலும்பு கள் ஒன்றேடொன்று பொருந்தாமலிருந்து, அதன்மேல் உள்ள சிறு நரம்புகள் புலால் முதலியவை பொருந்தியிருத்தல் என்ப. ஆகவே, சமசதுரஸ்ர ஸம்ஸ்தாநத்தையும். வஜ்ர ரிஷப நாராச ஸம்ஹன னத்தையும் குறிப்பிடவேண்டி, "ஸ்வாத்யாக்ருதி ஸம்ஹநநே" என்றூர் ஆசிரியர்.

ஈண்டு கூறிய அதிசயங்களை, ஸ்ரீ புராணத்திலே வர்த்தமான ஸ்வாமி புராணப் பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு:— "**ஸ்வபாவாதிசயம்** பத்துடன் கூடியருளினன்; அந்த அதிசயம் யாவையோ? எனில் :— 1. ஸ்வே[3]தா[4]பாவம், 2. ரஜோமலா [4]பாவம், 3. க்ஷீரஸமான ரஸவிசேஷம், 4. ச்ரவண ப்ரியமான வசனப்ரவ்ருத்தி, 5. உபமாதீத ஸௌந்தர்யம், 6. பரமமாகிய பரிமள கந்தம், 7. ஸ்ரீ தேவ்யாதி ஸ்ரீ லக்ஷணம், 8. அளவில்லாத மஹா[3]பலம், 9. வஜ்ர (ஈரு) ரிஷபநாராச ஸம்ஹநநம், 10. ஸம சதுரஸ்ர ஸம்ஸ்[2]தாநம் என,

(1) ஸ்வேதாபாவமாவது - அவர் திருமேனியில் ஒரு கால மும் வேர்ப்பு இல்லாதது, (2) ரஜோ மலாபாவமாவது - பஞ் சேந்த்ரியத்திலும் ஜல மலங்களில்லாதது, (3) க்ஷீரஸமாந ரஸ விசேஷமாவது-திருமேனியில் ரக்தாதிகள் க்ஷீரம் போன்றிருத்தல்,

(4) ஸ்ரவண ப்ரியமான வசன ப்ரவர்த்தியாவது - ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கும் ஹிதமான வசனமே பாஷித்தருளுவர். (5) உபமாதீத ஸௌந்தர்யமாவது - திருவுருவம் அநேக விசக்ஷணராலும் ரூபிக்கவும் ஒப்பிடவும் போகாதது. (6) பரமமாகிய பரிமள கந்தமாவது - ஸப்த [4]தாதுக்களும் திசைகள் தோறும் விசிஷ்டமான பரிமளமாயிருக்கும், (7) ஸ்ரீதேவ்யாதி ஸ்ரீ லக்ஷணமாவது :— சுபமாயிருக்கப்பட்ட ஆயிரத்தெட்டு லக்ஷணத்தையும் உடையார், (8) அளவில்லாத மஹா பலமாவது :-முடிவில்லாத மஹா வீரியம், (9) வஜ்ர ரிஷப நாராச ஸம்ஹநநமாவது :-ஸர்வராலும் பேதிக்கப் படாத சரீரம். (10) ஸம சதுரச்ர ஸம்ஸ்தானமாவது :—சதுர் திக்கிலும் அழகியரூபம்.

கர்மக்ஷயாதிசயம் பத்தாவன :-1. அச்சாயத்வமும், 2. நிர் புக்தியும், 3. நிருபஸர்க்கமும், 4 நிர் நிமேஷத்வமும், 5. நிர்ஜ்ஜந்துக வதையும், 6. துர்பிக்ஷ விரஹமும், 7. ஸர்வ வித்யேஸ்வரத்வமும், 8. ஸமான நக கேசத்வமும், 9, வ்யோம கமனத்வமும், 10. சதுராநநத்வமும் என.

(1) அச்சாயத்வமாவது :—அவர் திருமேனியில் நிழலில்லாதது. (2) நிர்புக்தித்வமாவது :—அவர்க்கு[4]புக்தியில்லாதது. (3) நிருபஸர்க்கமாவது:-அவர்க்கு உபஸர்க்கமில்லாதது. (4) நிர் நிமேஷத்வமாவது :-இமை கொட்டாதது. (5) நிர்ஜந்துகவதையாவது :- ஜீவ வதை யில்லாதது. (6) துர்பிக்ஷ விரஹமாவது :—அவர் எழுந்தருளியிருந்த தேசத்தில் க்ஷாமம் இல்லாதது. (7) ஸர்வ வித்யே ஸ்வரத்வமாவது :—அவரைத் தியானித்தவளவில் ஸகல வித்தைகளும் ப்ரவேசிக்கும். (8) ஸமான நக கேசத்வமாவது :— நககேசங்கள் ஸமானமாயிருக்கும். (9) வ்யோம கமனத்வமாவது :—ஆகாசத்தில் சரிப்பது. (10) சதுராநநத்வமாவது :— சதுர் திக்கிலும் சதுர் வடிவாய் எழுந்தருளி யிருப்பர்.

தைவீகாதிசயம் பதினாலாவன; 1. ஸகல பாஷா ஸமந்வித வாக் ப்ரவ்ருத்தி ; 2. ஷட்ருது ஸம்பூர்ண ஸஹப்ரவ்ருத்தி ; 3. ஸர்வ ஜீவஸ்ய மித்ரபாவம் ; 4. ஸமஸ்த ஜீவஸ்ய ஸந்தோஷ ப்ரவ்ருத்தி, 5 தர்ப்பண ஸமான[4]பூதலம், 6. மந்தமாருத சலனம், 7. வாயுகுமார உன்மார்ஜ்ஜநம், 8. மேக குமார ஜலப்ரோக்ஷணம், 9. ஜயஜய ஜயாரவதேவ கோஷணே, 10. [4]பூதலே ஸர்வ ஸஸ்

யாதி ஸம்வ்ருத்தி, 11. ஆகாச திசா வைமல்யம், 12. அஷ்ட மங்கல சமூகம், 13. அரவிந்த ச்ரேணி, 14. தர்ம ச்க்ரம் என.

அவற்றுள், (1) ஸகல பாஷா ஸமந்வித வாக் ப்ரவ்ருத்தி யாவது :—சகல ஜீவன்களுக்கும் தத்தம் பாஷையில் தெரிவிக்கிற திருவாக்கு. (2) ஷட்ருது ஸம்பூர்ண ஸஹ ப்ரவ்ருத்தியாவது :— த்வாதச மாசத்திலுண்டான புஷ்பாதி ஸகல பதார்த்தங்களும் ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருந்த தேசத்தில் ஸம்வ்ருத்தியாயிருக்கும். (3) ஸர்வ ஜீவஸ்ய மித்ரபாவமாவது :-ஸகல ஜீவன்களிடத்திலும் மித்ரத்வமாயிருப்பர் (4) ஸமஸ்த ஜீவஸ்ய ஸந்தோஷ ப்ரவ்ருத்தி யாவது :—அவர் எழுந்தருளியிருந்த தேசத்தில் கூன், குருடு, செவிடு, முடம் இது முதலாகிய துக்கங்களில் நீங்கி வர்த்திப்பர். (5) தர்ப்பண ஸமான பூதலமாவது :—அவர் எழுந்தருளியிருந்த ஸமவ ஸரண க்ஷேத்திரம் அதி நிர்மலமாகிப்ரதிபலிக்கும். (6) மந்த மாருத சலனமாவது :—[5]சைத்ய மாந்[3]த்ய ஸௌர[4]ப்யமுமாகிய வாயு, ஸமவ சரணத்திலே ப்ரவேசிக்கும். (7) வாயுகுமாரோந் மார்ஜ்ஜநமாவது :—வாயுகுமாரன் ஸமவ ஸரணத்தில் [4]தூளி முதலாயினவற்றைப் போக்குவிக்கும். (8) மேக குமார ஜல ப்ரோக்ஷணமாவது :—ஸுகந்தி ஹிம ஜலங்களால் மேக குமாரன் ஸமவ ஸரணம் எப்பக்கமும் ப்ரவேசிக்கும். (9) ஜயஜய ஜயாரவ தேவகோஷணயாவது:-தேவர்களாலும் மனுஷ்யர்களாலும் ஸ்துதி பூர்ணமானது. (10) பூதலே ஸர்வ ஸஸ்யாதி ஸம்வ்ருத்தியாவது - ஸ்வாமி எழுந்தருளின தேசத்தில் ஸகலமான தான்யங்களும் ஸம்பூர்ணமாயிருக்கும். (11) ஆகாச திசா வைமல்யமாவது :- ஆகாசங்களும், திக்குகளும் நிர்மலமாயிருக்கும், (12) அஷ்ட மங்கல ஸமூஹமாவது :—த்ரிமேகலா பீடத்திலும், இரண்டாம் பீடத்திலும் அஷ்டமங்கலம் ஸம்பூர்ணமாயிருக்கும். (13) அர விந்த ச்ரேணியாவது :-ஸிம்ஹாஸநத்தின்மேல் மத்ய கமலத்திற்கு முன் ஏழாயிரம், பின் ஏழாயிரம் தாமரைகளாகும். (14) தர்ம சக்ரமாவது :-ஸமவ ஸரணத்தில் நாற்றிசையிலும் பூதங்களால் தரிக்கப்பட்ட ரத்ந மயமான தர்ம சக்ரம் நாலு'' என்ப. 36

---

* பா. பே. ஸௌலக்ஷண்யம், ஸௌலக்ஷ்யம்.

கர்மக்ஷயாதிசயம் (10)

182 [illegible]

183 [illegible]

^{3}கவ்யூதி ^{5}சத சதுஷ்ட்டய ஸு^{4}பிக்ஷதா
^{3}க^{3}கந ^{3}கமநமப்ராணிவ^{4}த:
^{4}புக்த்யுப ஸர்க்^{3}கா^{4}பாவ: சதுராஸ்ய
த்வஞ்ச ஸர்வ வி^{3}த்யே^{5}ச்வரதா.

அச்^{2}சாயத்வ மபக்ஷ்ம ஸ்பந்^{3}த^{5}ச்ச
ஸமப்ரஸி^{3}த்^{4}த ந^{2}க கே^{5}சத்வம்
ஸ்வதி^{5}சய ^{3}குணு ^{4}ப^{3}கவதோ
^{4}காதிக்ஷயஜா ^{4}பவந்தி தேபி ^{3}த^{5}சைவ.

கவ்யூதி சத சதுஷ்டய	பகவான் அறவுரைப் பகரும் சமவசரணத்தின் நாற்புறமும், நானூறு யோசனை (நானூறுகவ்யூதி) தூரம் வரையிலும் பஞ்ச
ஸுபிக்ஷதா ககந கமநம்	மின்றி க்ஷேமமாயிருத்தல், (துர்ப்பிக்ஷவிரஹம்) ஆகாயத்தில் (வான்வழியாகச்) செல்லல் (வ்யோம கமனத்வம்), அவருள்ள
அப்ராணிவத:	இடத்தில் எவ்வுயிர்க்கும் அழிவு ஏற்படாதிருத்தல் (நிர்ஜந்துகவதை), உணவு உட்
புக்தி அபாவ: உபஸர்க்க அபாவ:	கொள்ளாதிருத்தல் (நிர்புக்தித்வம்), எவ்வித உபசர்க்கமும் (துன்பந்தரும் வதையும்) இல்லாதிருத்தல் (நிருபஸர்க்கம்), சமவ

சதுரு ஆஸ்யத்வம்	ஸரண மத்யகமலத்தில் நாற்புறமும் நான்கு முகமுடைய உருவமாக அமைந்திருத்தல் (சதுராநநத்வம்), பகவானைத் தியா
ஸர்வ- வித்யேச்வரதா	னித்த அளவில் சகல வித்தைகளும் சாதகமாவதற்குத் தகுந்த தலைவராயிருத்தல் (ஸர்வ வித்யேச்வரத்வம்), பரம
அச்சாயத்வம்	ஔதாரிக திவ்ய திரேகமானதால் அவர் திருமேனியில் நிழலில்லாதிருத்தல் (அச்சாயத்வம்), (கண்) இமை கொட்டா
அபக்ஷ்ம ஸ்பந்த:	திருத்தல் (நிர் நிமேஷத்வம்), நகமும்
ஸமப்ரஸித்த நக கேசத்வம்	கேசமும் வளராமல் சமானமாயிருத்தல் (ஸமான நக கேசத்வம்), என்ற இச் சிறந்த
இதிஸு அதிசய குணா: பகவத: காதிக்ஷயஜாபவந்தி தே அபி தச ஏவ	அதிசயத் தன்மைகள் ஜிநேந்திரனுக்குக் காதி கர்ம க்ஷயத்தினால் ஆனவைகளாகும்; அந்த அதிசயங்களும் பத்தேயாகியிருக்கும்.

கவ்யூதி என்பது யோசனைக்கே அமையவேண்டும் ஏனெனில்? "யோசனை நானூறகத்தின்" என்று மேரு மந்தரத்துள் 1193-ல் கூறுவர். "கவ்யூதி ஸ்த்ரீ க்ரோசயுகம்" என்று அமரத்தில் கூறியிருப்பதனால்; ஈண்டு அது, க்ஷுல்லக யோசனை யென்ற பொருள் தரும் எனலாம்.

> "சாயைபசி யிமைப்பொழிந்து சதுமுகமாய்
> மயிருகிர்தம் அளவிற் கேற்றுக்
> காயமிசை யுலவிகல கலைக்கெல்லா
> மிறைவனுமாய்க் கருமக் கேட்டின்
> ஓசனைநா னூறகத்தி னுயிர்கழிவு
> பயிர்களுப சருக்க நீங்கத்
> தேசினொடு திளைத்திருந்த திருமூர்த்தி
> அதிசயனெஞ் செல்வ னீயே." மேருமந்தரம் 1193

யோசனையின் விவரம் சூளாமணி உரைநூல் துறவுச் சருககம் 107 ஆம் கவியின் உரையில் காண்க.

தய்விக அதிசயம் 14

184 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

185 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

186 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

187 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

188 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

189 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

190 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

191 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

192 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

193 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸார்வார்த்4தமா3க 4தீயா
4பாஷா மைத்ரீச ஸர்வஜநதா வ்ஷயா
ஸர்வர்த்து 2பலஸ்த3பக ப்ரவாள குஸுமோப
* 5சோ4பி தரு பரிணமா.

ஆ3தர்5ச தலப்ரதிமா ரத்நமயீ
ஜாயதே மஹீச மநோஜ்ஞா
விஹரணமங்வேத்யநில: பரமாநந்3த5ச்ச
4பவதி ஸர்வ ஜநஸ்ய.

மருதோऽபி ஸுர4பி3கந்4த வ்யாமி5ச்ரா
யோஜநாந்தரம் 4பூ4பா3கம்

வ்யுப5சமித 4தூளி கண்டக த்ருண கீடக
5சர்க்கரோபலம் ப்ரகுர்வந்தி.
த3தநு ஸ்தநித குமாரா வி3த்யுந்மாலா
விலாஸ ஹாஸ வி4பூஷா:
ப்ரகிரந்தி ஸுர4பி 3கந்4திம் 3கந்4தோ3தக
வ்ருஷ்ட்டிமாஜ்ஞயா த்ரி3தசபதே:
வர ப3த்மரா3க கேஸரமதுல ஸு2க
ஸ்பர்5சஹேம மய3தள நிசயம்
பா3தந்யாஸே ப3த்மம் ஸப்தபுர
ஸ்ப்ருஷ்ட்2ட த5ச்ச ஸப்த 4பவந்தி.
2பல4பார நம்ர5சாலி வ்ரீஹ்யா3தி
ஸமஸ்த ஸஸ்ய4த்ருத ரோமாஞ்சா
பரிஹ்ருஷிதேவ ச 4பூமி: த்ரி4புவந
நா2தஸ்ய வை4பவம் ப5ச்யந்தீ,
5சர3து3தய விமல ஸலிலம் ஸர இவ3க3கநம்
விராஜதே வி3கதமலம்
ஜ3கதி ச 3தி5சஸ்திமிரிகாம் வி3கதரஜ:
ப்ர4ப்ருதி ஜிஹ்ம4பாவம் ஸ3த்ய:
ஏதைதேதி த்வரிதம் ஜோதிர் வ்யந்தர
3திவௌகஸா மம்ருத4புஜ:
குலி5ச 4ப்ரு3தாஜ்ஞாபநயா குர்வந்த்யந்யே
ஸமந்ததோ வ்யாஹ்வாநம்.
ஸ்புர3தர ஸஹஸ்ர ருசிரம் விமல மஹா
ரத்ந கிரண நிகர பரீதம்•
ப்ரஹஸித ஸஹஸ்ர கிரண 3த்யுதி மண்3டல
ம3க்ர3காமி 4தர்மஸு சக்ரம்.

இத்யஷ்ட்ட மங்^{3}களம் ச ஸ்வா^{3}தர்^{5}ச
ப்ர^{4}ப்ருதி^{4}பக்திரா^{3}க பரீதை:
உப கல்ப்யந்தே த்ரி^{3}த^{5}சை: சதுர்^{3}த^{5}சை
தேऽபி நிருபமாதி *வி^{5}சேஷா:

ஸார்வார்த்த மாகதீயா பாஷா	மக்கள் அனைவரும் பேசும் அவரவர் பாஷை (18) க்கும் பொருள் விளங்கும் தகுதியுள்ள பகவத் திவ்ய பாஷையான அர்த்தமாகதி பாஷை ஒலியிடல் (ஸகல பாஷா ஸமந்வித வாக் ப்ரவ்ருத்தி);
ஸர்வஜநதா விஷயா மைத்ரீ	பிறவியில் வாழும் ஜீவன்கள் விஷயத்தில் வேற்றுமையின்றி யாவருடனும் மித்திரன் போன்று கருணையுடன் இருத்தல். (ஸர்வ ஜீவஸ்ய மித்ரபாவம்.);
ஸர்வர்த்து பல ஸ்தபக ப்ரவாள குஸும உபசோபி தரு பரிணமா	அறுவகை, ருதுகாலங்களிலும் (12 மாதங்களிலும்), கிடைக்கின்ற பழங்கள், கொத்து கொத்தாகிய தளிர்கள், மலர்கள், முதலியன ஸ்வாமி எழுந்தருளியபோது ஒருங்கே பலிதமாகி, மரம் செடி முதலியன வளம் பெற்றிருத்தல். (ஷட்ருது ஸம்பூர்ண ஸஹப்ரவ்ருத்தி)
மஹீச ஆதரிச தல ப்ரதிமா ரத்நமயீ ஜாயதே மநோஜ்ஞா	சமவ சரணபூமி கண்ணாடி போல வழவழப்பாயும், மணிமயமாகி பளபளப்பாயும், மனோஹரமாயும் விளங்கியிருத்தல். (தர்ப்பண ஸமாந பூதலம்);
அநில: விஹரணம் அந்வேதி ச	பகவான் ஸ்ரீ விஹாரமாகச் செல்லும் பொழுது, குளிர்ந்த, நறுமணம் மிக்க இளங்காற்று, யாவரும் இனிய சுகம் பெற வீசுதல். (மந்தமாருத சலநம்);
ஸர்வஜநஸ்ய	மக்களனைவரும் யாதொரு குறையுமின்றிப்

பரம ஆநந்த:	பரம ஆனந்த மயமாகி மகிழ்தல் (ஸமஸ்த ஜீவஸ்ய ஸந்தோஷ ப்ரவ்ருத்தி),
த்ரிதசபதே:ஆஜ்ஞயா மருத: அபி ஸுரபி கந்த வ்யாமிச்ரா: யோஜந அந்தரம் பூபாகம் வ்யுபசமித தூளிகண்டக த்ருண கீடக சர்க்கர உபலம் ப்ரகுர்வந்தி	தேவேந்திரன் கட்டளையால் வாயுகுமாரர்கள் நறுமணம் மிக்க சுகந்தமான காற்றை வீசுபவர்களாகி, பகவான் தங்கியுள்ள இடத்திலிருந்து ஒரு யோசனை தூரம் பூமியில் தூசுகள், முள், புல், எறும்பு முதலிய உயிர்கள், சின்னஞ் சிறு கற்கள் முதலியன இல்லாமல் பூமியைச் சுத்தம் செய்தல் (வாயு குமார உன்மார்ஜ்ஜநம்),
ததநு ஸ்தநித குமாரா: வித்யுந்மாலா, விலாஸ ஹாஸ விபூஷா: ஸுரபி கந்திம் கந்தோதக வ்ருஷ்டிம், ப்ரகிரந்தி	அதன் பிறகு மேக குமாரர்கள், மின்னல்களின் ஜொலிப்பாகிற சிரிப்பைப் பூஷணமாக உடையவர்களாய் (எனவே, மின்னலோடுகூடி) இந்திரன் ஆணையைப் பெற்று, நறுமணம் மிக்க சந்தனம்கலந்த நீர்த் தாரையை மழை பொழிவதுபோலச் சொரிதல், (மேக குமார ஜல ப்ரோக்ஷணம்);
வரபத்மராக கேஸரம் அதுல ஸுகஸ்பர்ச ஹேம மயதள நிசயம் பாதந்யாஸே பத்மம் புர: ப்ருஷ்டத: ஸப்த ஸப்த பவந்தி	மிகச் சிறந்த மாணிக்க மணியினுலான கேஸரங்களுடையனவும், இணையிலா இன்பந்தரும் ஸ்பர்சகுணமுள்ளனவும், பொன்மயமான ஆயிரம் இதழ்களுடையனவுமான தாமரைகள். பகவான் திருவடிகளின் கீழ் உள்ள ***மரைமலரின்*** முன் ஏழு (ஆயிரம்), பின் ஏழு(ஆயிரம்) வரிசை பெற்றிருத்தல் (அரவிந்த ச்ரேணி);
பூமி: த்ரிபுவந நாதஸ்ய வைபவம் பச்யந்தி பரிஹ்ருஷிதே இவ பலபார நம்ரசாலி வ்ரீஹ்யாதி ஸமஸ்த	பூமிதேவி மூவுலகநாதனுகிய பகவந்தனுடைய வைபவத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்தவள் போலத் தன் உடலாகிற பூமியெங்கும் பழுத்த கதிர்களின் பளுவினுல் விளைந்திருக்கிற நெல், தினை முதலாகிய பல்வேறு வகை பயிர்களாகிற மயிர்கூச்சலடைந்தா

ஸஸ்ய த்ருத : ரோமாஞ்ச யதாததாபவதி	லொப்ப மக்களுக்கு வேண்டிய தானிய வகைகள் நிறைந்திருத்தல் (பூதலே ஸர்வ ஸஸ்யாதி ஸம் வ்ருத்தி) ;
ககநம் சரத் உதய விமல சலிலம் விகத-மலம் ஸர இவ விராஜதே திசஸ்ச ஸத்ய: விகத ரஜ: ப்ரப்ருதி ஜிஹ்ம பாவம் யதா ததா திமிரிகாம் ஜகதி	ஆகாயம் ; ஐப்பசி கார்த்திகை மாதங்களில் (சரத் காலத்தின் ஆரம்பத்தில்) விளங்குகின்ற, தெளிந்த நீர் நிறைந்த குளத்தைப் போல ; மேகம், புகை, தூள்கள் முதலியவை நீங்கி, நிர்மலமாகி ஒளிர ; அதனுடனே திக்குகளும் அழுக்கில்லாதனவாகி, இருள்நீங்கி விளங்குதல் (ஆகாச திசாவைமல்யம்);
குலிச ப்ருத் ஆஜ்ஞாபநயா அந்யே அம்ருதபுஜ: ஸமந்தத: ஜோதிர் வ்யந்தர திவௌக-ஸாம், த்வரிதம் ஏதா ஏதா இதி ஆஹ்வாநம் குர்வந்தி ஸ்புரத் அர	இந்திரன் கட்டளையை மேற்கொண்ட வாயுகுமாரர், மேக குமாரர் தவிர, ஏனைய பவண தேவர்கள் ; எப்பக்கமும் குழுமியுள்ள ஜோதிஷ்க தேவர், வியந்தர தேவர் முதலானவர்களைச் சீக்கிரமாக வாருங்கள் ! வாருங்கள் !! என்று அழைத்தவர்களாகி, அவர்களெல்லோரும் ஜய ! ஜயா !! வென்று கோஷித் (துத் துதித்)தல், (ஜயஜய ஜயாரவ தேவகோஷணே);
ஸஹஸ்ர ருசிரம் விமல மஹா ரத்ந-கிரண நிகர பரீதம் ப்ரஹஸித ஸஹஸ்ர கிரணத்யுதிமண்டலம் தர்ம ஸு சக்ரம் அக்ரகாமி	ஜோதிமயமான ஆயிரம் ஆரக்கால்களுடையதும், மனோஹரமானதும், நிர்மலமானதுமான மிகச்சிறந்த மணிகளாலாம் வட்டைகளால் சூழ்ந்துள்ளதும், சூரியன் ஒளியையும் பரிகசிக்கத்தக்க காந்தி மிளிர்வதும், நாற்புறமும் உள்ளனவுமாகிய சிறந்த தர்ம சக்கரம் (அறவாழி) பகவான் முன் தொடர்ந்து செல்லுதல். (தர்ம சக்கரம்);
அஷ்டமங்களம் ச பக்தி ராக பரீதை: த்ரிதசை:	தூய கண்ணடி முதலாகிய அஷ்டமங்கலங்கள் (நூற்றெட்டு நூற்றெட்டாக) வரிசை பெற்றுள்ள அவைகளை, அன்பும் ஆர்வமும்

ஸ்வாதர்ச ப்ரப்ருதி உபகல்ப்யந்தே இதி ஏதேபி சதுர்த்தசா நிருபம அதிவிசேஷா: பவந்தி	கலந்த பக்தியுள்ள தேவர்களால் ஏந்தி முன் செல்லுதல், அர்ச்சித்தல் முதலிய சேவைகளைச் செய்தல் (அஷ்டமங்கல சமூகம்) என்ற இந்தப் பதினன்கும், இணையில்லாத தெய்வீக சம்மந்தமான சிறந்த அதிசய விசேஷங்களாகும்.

ஸ்தநிதம் - மேகத்வனி, "ஸ்தநிதம் கர்ஜ்ஜிதம் மேக நிர்க்கோஷே ரஸிதாரிச" அமரம், ஹாஸ - சிரிப்பு. தாமரையின் மையத்திலுள்ள கர்ணிகையைச் சூழ்ந்து சுற்றிலும் நீண்டு நின்று (தலையில்) உச்சியில் மகரந்தப் பொடியுள்ள கோல்கள் நாட்டியது போன்றுள்ளதற்குக் கேஸரம் என்று (பெயர்) கூறப்படும். குலிசம் - வஜ்ராயுதம், "குலிசம் பிதுரம் பவி:" அமரம். ப்ருத் என்பது தரித்தல், போஷித்தல் என்ற இரு பொருளுடையது. "ப்ருத் தாரண பூஷணயோ:" என்பதறிக.

"திருமொழியின் வியத்தகவு மனைத்துயிரின்
மைத்திரியுந் திக்காகாய
நிருமலமாய் விளங்குதலெவ் விருதுவும்வந்
துடனிகழ்த னிலத்துப் பைங்கூழ்ப்
பெருமையொடு மங்கலங்க ளறவாழி
பூமாரி நறுங்காற் றம்பொன்
மரைமலரி னிரைமுதல்வா னவரின்வரு
மதிசயனெம் மன்ன னீயே." மேரு, 1194.

ஈண்டு கூறிய 14 அதிசயங்களும் தேவர்களால் இயற்றப்பட்ட தென்பது பொருந்தாவுரையாகும். அதாவது, ஸகல பாஷா ஸமந்வித வாக் ப்ரவர்த்தி என்ற முதல் அதிசயத்தைப் பற்றித் தேவர்கள் இயற்றியதெனின் முற்றும் பொருந்தாமை, பின் வரும் சுலோகங்களாலும், அவற்றின் உரையினுலும் விளங்கும்.

69. " திவ்ய மஹாத்வநிரஸ்ய முகாப்ஜாத்
மேகரவாநு கதிர் நிரகச்சத்
பவ்ய மநோகத மோஹ தமோக்நந்
அத்யுத தேஷ யதைவ தமோரி:

70. ஏகதயோபிச சர்வ ந்ருபாஷா
ஸோந்தர நேஷ்ட பஹுச்ச குபாஷா
அப்ரதி பத்திமபாஸ்ய ச தத்வம்
போதயதிஸ்ம ஜிநஸ்ய மஹிம்நா.

71, ஏக தயோபி யதைவ ஜலௌக:
சித்ர ரஸோ பவதி த்ருமபேதாத்
பாத்ரவிசேஷ வசாச்ச ததாயம்
ஸர்வ விதோ த்வநி ராப பஹுத்வம்.

72. ஏக தயோபி யதா ஸ்படிகாஸ்ம
யத்யதுபாஹித மஸ்ய விபாஸம்
ஸ்வச்ச தயா ஸ்வயமப்யநு தத்தே
விச்வ புதோபி ததா த்வநிருச்சை:

73. தேவ க்ருதோ த்வநி ரித்யஸத் ஏதத்
தேவகுணஸ்ய ததா விஹதிஸ்யாத்
சாக்ஷர ஏவச வர்ண ஸமூஹாத்
நைவ விநா஽ர்த்த கதிர் ஜகதி ஸ்யாத், "

என. மஹாபுராணத்திலே ஆதி புராணப் பகுதி 23-ஆம் பர்வம் (69-73 வரை உள்ள) சுலோகங்களில் கண்டு கொள்க.

(1) பகவந்தனுடைய முகத்தில் தோன்றிய *திவ்யத்வனி*—இயல்பாகத்தோன்றும் மேககர்ஜ்ஜனை(ஒலி)யைப்போலப் புறப்படுகிறது. இது, இருளைப் போக்கும் சூரியனைப் போலப் பவ்வியர்களின் உள்ளத்தேயுள்ள அஞ்ஞானமாகிற இருளை நாசம் செய்கிறது.

(2) அந்தத் திவ்யத்வனி ஒன்ருகவே இருந்தும் உலகிலுள்ள மாந்தரின் பாஷை பலவற்றையும்; மற்றும், க்ஷுல்லக பாஷை

பலவற்றையும் உட்கொண்டுளது; அது ஜிந பகவானின் மஹிமையினுல் விரோதங்களினின்றும் நீங்கி, (உறவினர், பகைவர் என்ற வேறுபாடின்றி) யாவருக்கும் ஒரேவிதமான தத்துவங்களை அறிவிக்கின்றது.

(3) வேம்பு முதலிய மரங்களில் பாயும் நீரின் பிரவாஹம் அம் மரங்களுக்குத் தக்கவாறு (வேம்பின் நீர் கசப்பாகவும், கரும்பின் நீர் இனிப்பாகவும்) ரஸம் மாறுவது போல, இந்தத் திவ்யத்வனியும் ஒன்றேயாகியிருந்தும், அதனைக் கேட்கும் மக்களின் உள்ளத்தை யடைந்து, அவரவர் பாஷைக்குத் தக்கவாறு மாறி, பலவிதமான தன்மையைப் பெறுகிறது.

(4) எவ்வாறெனில்? எவ்வித வர்ணமும் இல்லாத தூய ஸ்படிகமணி, தான் நிர்மலமாகி யிருந்தும், தன்னிடம் அடைகின்ற பொருள்களின் வர்ணங்களுக்குத் தக்கவாறு, தான் பல வர்ணங்களைப் பெறுகிறது. அது எவ்வாருே அவ்வாறே, பகவானின் திவ்யத்வனியும் பல பாஷைகளுக்கும் பொருள்தரும் தன்மையைப் பெறுகிறது என்று உறுதியாகக் கூறப்படுகிறது.

(5) மற்றும் இந்தத் திவ்யத்வனி தேவரால் உண்டாக்கப் பட்டதென்பதும் பொய்யுரையாகும். ஏனெனில்; இந்தத் திவ்யத்வனி தேவரால் இயற்றப்பட்டதெனின்?'' வினைகளை வென்ற ஜிநேந்திரனுடைய குண மாகாத்மியத்திற்குக் குறையுளதாகும். (நாசம் தருவதாகும்). ஆதலால், அது ஸ்வாமியின் தன்மையே யாகும். மேலும் அது, அக்ஷரங்களோடும் கூடியுளது. எவ்வாறெனில்? உலகில், அர்த்தத்தின் மூலம் ஏற்படும் அறிவு, பல அக்ஷரங்கள் கூடாவிடில் பதமும் அர்த்தமும் ஆகிறதில்லை.'' என்ற பொருளில் (69,73 வரை) கூறியிருப்பது கண்டு தெளிக. 51

* பாடபேதங்கள் 184 ல், சோபிததரு. 185 ல், மங்வேத்ய நிலய. 186 ல், ஸுரபிகந்தி, குர்வந்தி. 192 ல், ஸஹஸ்ர ஸுருசிர. 193 ல், நிருபமாதிவிக்ருத விசேஷா:.

பகவானின் அதிசயங்களான அஷ்டமங்கலங்களைக் கூறுவாராய் அசோக விருக்ஷத்தைக் கூறுகின்றார்.

194 𑍈𑌵𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰 𑌵𑌿𑌟𑌪 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳
𑌮𑍃𑌦𑍁𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌶𑌾𑌖𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌶𑍋𑌕𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌵𑌰𑌮𑌰𑌕𑌤
𑌪𑌤𑍍𑌰𑌗𑌹𑌨𑌬𑌹𑌳𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌃 ॥

வை³டூர்ய ருசிர விடப ப்ரவாள
ம்ரு³து பல்லவோப ⁵ஶோ⁴பித⁵ஶா²க:
ஶ்ரீமாந⁵ஶோக வ்ருக்ஷோ வரமரகத
பத்ர ³கஹந ³பஹளச்²சாய:

ஶ்ரீமாந் அஶோக வ்ருக்ஷ:	(பகவானுடைய பின்புறத்தே யுள்ள மூன்று மேடைகளில், இரண்டாவது மேடையில் தோன்றி வளர்ந்து, கந்தகுடியின் மேலே தழைந்து) காந்தியுடன் விளங்குகின்ற அசோக தரு;
வைடூர்ய ருசிர விடப ப்ரவாள	வைடூர்ய மணிகளாலான பெரிய கிளைகளையுடையதும்,
ம்ருது பல்லவ உப ஶோபித ஶாக:	சிவந்த பவழ மணிகளாலான மென்மையான தளிர்களினால் ஜோதியுடன் விளங்குகின்ற, விஸ்தாரமான ஏனைய கிளைகளையுடையதும்,
வரமரகதபத்ர கஹந பஹள சாய: அஸ்தி	சிறந்த பச்சை மணிகளாலான இலைகளின் நெருக்கத்தால் காந்தி மிக்க நிழலுடையதுமாகி விளங்குகிறது.

ஶ்ரீமாந் - காந்தியுடையது. 52

195 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦 𑌕𑍁𑌵𑌲𑌯 𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲
𑌕𑌮𑌲 𑌮𑌾𑌲𑌤𑍀 𑌬𑌕𑍁𑌳𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 ।
𑌸𑌮𑌦 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰 𑌪𑌰𑍀𑌤𑍈𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾
𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌨𑌭𑌸𑌃 ॥

மங்^{3}தார குந்^{3}த குவலய நீலோத்பல
கமல மாலதீ வகுளா^{3}த்யை:
ஸம^{3}த ^{4}ப்ரமர பரீதை: வ்யாமி^{5}ச்ரா
பததி குஸும வ்ருஷ்ட்டிர் ந^{4}பஸ:

ஸமத ப்ரமர பரீதை:	மதத்தோடு ரீங்காரஞ் செய்கின்ற வண்
மந்தார குந்த	டினங்களினுல் சூழப்படுகின்ற மந்தாரம்,
குவலய நீலோத்பல	வனமுல்லே, சிவந்த நெய்தல், நீலோத்பலம்
கமல மாலதீ வகுள	(கருநெய்தல்), தாமரை, சாதி, மல்லிகை,
ஆத்யை:	வகுளம் (மகுடம்), முதலாகிய மலர்களின்
வ்யாமிஸ்ரா	தொகுதிகளினுல் மணங்கமழும் மலர்
குஸும வ்ருஷ்டி:	மழை வானிலிருந்து (தேவர்களினுல்)
நபஸ: பததி	சொரியப் படுகின்றது. 53

196 கடக கடி ஸூத்ர குண்டல கேயூர
ப்ரப்ருதி பூஷிதாங்கௌ ஸ்வாங்கௌ ।
யக்ஷௌ கமல தலாக்ஷௌ பரிவிக்ஷிபத:
ஸலில சாமர யுகளம் ॥

கடக கடிஸூத்ர குண்^{3}டல கேயூர
ப்ர^{4}ப்ருதி ^{4}பூஷிதாங்^{3}கௌ ஸ்வாங்^{3}கௌ
யக்ஷௌ கமல ^{3}தலாக்ஷௌ*பரிவிக்ஷிபத:
† ஸலில சாமர யு^{3}களம்.

(ஸ்வ அங்கௌ)	தேவர்கள் பிறக்கும்போதே (அவர்களின்
கடக	உடல் அமையும் போதே) இயல்பாகத்
கடி	தோன்றின அஸ்த கங்கணம் (கடகம்),
ஸூத்ர	அரைஞாண் கயிறு, கர்ண குண்டலம்,
குண்டல	(ஒரு காதில் கடுக்கனும் மற்ருெரு காதில்
கேயூர	குண்டலமும்), தோள்வளே (பாஹுவலயம்
ப்ரப்ருதி	முதலான (பதினறு) ஷோடச ஆபரணங்
பூஷிதாங்கௌ	களினுல் அழகுதங்கிய அங்கமுடையவர்

ஸ்வா அங்கௌ	களும், மனோஹரமான உடலுடையவர்
கமல தள அக்ஷௌ	களும், தாமரையிதழ்போலும் சிவந்த கண்க
யக்ஷௌ ஸலில	ளுடை யவர்களுமான யக்ஷ தேவர்கள், இரு
சாமர யுகளம்	பக்கமும் வரிசையாக நின்று, நீரின் அலைகள்
பரிவிக்ஷிபத:	போன்ற *சாமரைத்* தொகுதிகளை இரு
	பக்கமும் நின்று வீசுகின்றனர். 54

* பா. பே. பரிநிக்ஷிபத: † ஸலீல, ஸலோல.

197 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஆகஸ்மிகமிவ யு3கப3த் 3திவஸகர
ஸஹஸ்ரமப3கத வ்யவ4தாநம்
4பாமண்3டலமவி4பாவித ராத்ரிந்3திவ 4பே3த
மதிதராமவ4பாதி.

ஆகஸ்மிக இவயுகபத்	எதிர்பாராமல் (அகஸ்மாத்தாய்) திடீரென
திவஸகர ஸஹஸ்ரம்	ஒருங்கே ஆயிரம் சூரியன் உதயமானது
இவ அபகத வ்யவ-	போல, இரவு பகல் என்ற வித்தியாசம்
தாநம், அவிபாவித	காணாமல், எங்கும் ஒரே ஜோதி மயமாக
ராத்ரிம் திவபேதம்	ஒளியிடுகின்ற *ப்ரபாவலயம்* பகவானின்
பாமண்டலம்	பின்புறத்தே இருபக்கங்களிலிருந்து(ம்)
அதிதராம் அவபாதி	வட்டமாகப் பிரகாசித்திருக்கின்றது. 55

198 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ப்ர4பல பவநா4பி4காத ப்ரக்ஷு4பித
ஸமு3த்ர 4கோஷ மந்3த்ர 4த்வாநம்
*3தம்4த்வந்ய தே ஸவீணா வம்5சா3திஸ
வா3த்ய 3துந்3து4பி ஸ்தாலஸமம்.

ப்ரபல பவந அபிகாத	பெருங்காற்றின் மோதுதலால் கலங்கிய
ப்ரக்ஷுபித	கடல் ஒலிபோன்ற கம்பீரமான த்வனி
ஸமுத்ர கோஷ	யுடைய, குற்றங்குறையில்லாத வீணை
மந்த்ர த்வாநம்	(நரம்புக் கருவி), புல்லாங்குழல், (துளைக்
ஸுவீணாவம்சம் ஆதி	கருவி தோற்கருவி, கஞ்சக்கருவி) முதலான
ஸுவாத்ய துந்துபி:	வாத்தியக் கருவிகளோடு சேர்ந்திருக்கிற
தால ஸமம்	தேவதுந்துபி, தாளத்தோடு கலந்து இசை
தம் த்வந்யதே	யுடன் அதிசயமாக ஒலியிடுகின்றது.

ஈண்டு, மந்த்ரம் கம்பீரமான ஒலியைக் குறிக்கும். "கலோ மந்த்ரஸ்து கம்பீரம்" அமரம். பா. பே. த்வந்த்வந்யதே. 56

199 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌲𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯

𑌸𑌦𑍃𑌶𑌮𑌤𑍁𑌲𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌜𑌾𑌲𑌮𑍍 ।

𑌛𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯

𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌧𑌿𑌕𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑌮𑍍 ॥

த்ரி⁴புவந பதிதா லாஞ்²சந மிந்³து த்ரய
ஸ³த்ருச மதுல முக்தா ஜாலம்
²சத்ர த்ரயஞ்ச ஸ³ப்ருஹ³த் வை³டூர்ய
விக்லுப்த ³தண்³ட ம⁴திக மநோஜ்ஞம்.

இந்து த்ரய ஸத்ருசம்	மூன்று முழுச் சந்திரனை ஒன்றின்மேலொன்
அதுல முக்தாஜாலம்	ருக அடுக்கிவைத்தாற் போன்றதும், சுற்றி
ஸுப்ருஹத்	லும் விளிம்பு (ஓரங்)களிலே தொங்குகின்ற
வைடூர்ய	இணையற்ற முத்துமணிகளின் சரங்களுடை
விக்லுப்த	யதும், அழகும் அளவுக்கேற்ற பருமனும்
தண்டம்	(கனமும்) உள்ள வைடூர்ய மணியினுல்
சத்ர த்ரயம்	நிருமிக்கப்பட்ட குடையின் காம்பு உள்ளது
த்ரிபுவந பதிதா	மாகிய *முக்குடை*, மூவுலகிற்கும் இவரே
லாஞ்ஜநம்	இறைவன் என்ற தன்மையைக் குறிப்பாக
அதிக மநோஜ்ஞம்	(அடையாளமாக)த் தோற்றுவித்து, மிக்க
யதா ததா சோபதே	மனோஹரமாக விளங்குகிறது.

பதிதா என்பதிலுள்ள. 'தா' தல்ப்ரத்யயம். பதியினுடைய தன்மை.

200 𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌹𑍃𑌦𑌯𑌹𑌾𑌰𑌿 𑌗𑌭𑍀𑌰𑌃 ।
𑌸𑌸𑌲𑌿𑌲𑌜𑌲𑌧𑌰𑌪𑌟𑌲𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌤𑌮𑌿𑌵
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌶𑌾𑌵𑌲𑌯𑌮𑍍 ।

[4]த்வநிரபி யோஜநமேகம் ப்ரஜாயதே
[5]ச்ரோத்ர ஹ்ரு[3]தய ஹாரி [3]க[4]பீர:
ஸஸலில ஜல[4]தர படல [4]த்வநிதமிவ
ப்ரவித தாந்தரா[5]சா வலயம்.

ச்ரோத்ர ஹ்ருதய	(அறவுரை கேட்கும் பவ்வியர்களின்) செவி
ஹாரி கபீர: த்வநி:	யையும், உள்ளத்தையும் கவரக் கூடிய,
அபி ஸஸலில ஜலதர	கம்பீரமான *திவ்வியத்வனி*; நீர் நிறைந்த
படல த்வநிதம் இவ	மேக படலத்தின் கர்ஜனையைப் போல,
ப்ரவிதத அந்தர	வட்டமான சமவசரணம் எப்பக்கமும் பரந்து
ஆசா வலயம்	ஒலியிட்டு விளங்குகின்றனவாகி, ஒரு
ஏகம் யோஜநம்	யோசனை தூரம் உள்ளவர்க்கும் கேட்
ப்ரஜாயதே	கின்றது. பா. பே. ஸ்தோத்ர ஹ்ருதய. 58

201 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌰𑌤𑍍𑌨𑌦𑍀𑌧𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾
𑌮𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌾𑌪𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌶𑌿𑌲𑌾
𑌘𑌟𑌿𑌤𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑌮𑌤𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥

ஸ்புரிதாம்[5]சு ரத்ந[3]தீ[4]திதி பரிவிச்[2]சுரிதா
மரேந்[3]த்ர சாபச்[2]சாயம்
[4]த்ரியதே ம்ரு[3]கேந்[3]த்ர வர்யை; ஸ்படிக [5]சிலா
[4]கடித ஸிம்ஹ விஷ்டர மதுலம்.

அதுலம்	இணைகூற வியலாததும், ஜொலிக்கின்ற
ஸ்புரிதா அம்சுரத்ந	நவ மணிகளின் பல்வேறு விதமான காந்தி
தீதிதி பரிவிச்சுரித	களால் வட்டமாகச் சூழ்ந்திருக்கிற, வான
அமரேந்த்ர சாப	வில்லின் காந்தியால் பற்றப்பட்டது போலக்

சாயம் ஸ்படிகசிலா	காட்சி யளிப்பதும், ஸ்படிக மணியினுல்
கடிதஸிஹ்மவிஷ்டரம்	இயற்றப்பட்டதுமாகிய *சிம்மாசனம்;*
ம்ருகேந்த்ர	கம்பீரமான தோற்றமுள்ள சிங்கங்களால்
வர்யை: த்ரியதே	தாங்கப்பட்டனவாக அமைந்துள்ளது.

விச்சுரிதம் - வியாப்தம்; சூழ்ந்திருப்பது. (இஃது அரும்பதம்)

202 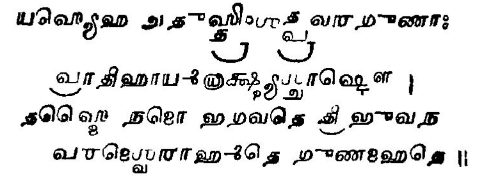

யஸ்யேஹ சதுஸ்த்ரிம்^{5}சத் ப்ரவர ^{3}குணு:
ப்ராதிஹார்ய *லக்ஷ்ம்ப^{5}ச் சாஷ்டௌ
தஸ்மை நமோ ^{4}ப^{3}கவதே த்ரி^{4}புவந
பரமே^{5}ச்வரார்ஹதே ^{3}குண மஹதே.

யஸ்ய இஹ சது:-	எந்தப் பகவந்தனுக்கு இந்தச் சமவ சரண
த்ரிம்சத் ப்ரவரகுணு:	பூமியில் மிகச் சிறந்த முப்பத்துநான்கு அதி
அஷ்டௌ ப்ராதி-	சயங்களும், எண்விதமான ப்ராதி ஹார்ய
ஹார்ய லக்ஷ்ம்ய: ச	விபூதிகளும், ஏற்பட்டனவோ, அத்தகைய
அபூவந் தஸ்மை	வரும், இந்திராதி தேவர் முதலியோரால்
பகவதே	பூஜிக்கப்பட்டவரும், அனந்த ஞானுதி
குணமஹதே த்ரிபுவந	எண் குணங்களும் விளங்கப் பெற்ற
பரமேச்வர	வரும், மூவுலக நாதனுமான **ஆதிபகவன்**
அர்ஹதே மம	அருகத் பரமேஷ்டிக்கு என்னுடைய நமஸ்
நம: அஸ்து	காரம் ஆகட்டும். (பா. பே. லக்ஷ்ம்யா)

வாசலில் காவல் புரிபவனுக்குப் ப்ராதிஹாரி என்று பெயர், ஈண்டு, தேவர்கள் சேவித்துத் தொண்டு புரியும் இடமாகையால். அவர்களால் இயற்றிய ப்ராதிஹார்யம் மங்களகரமானது என்று கூறலாம். "ஸ்த்ரீ த்வார் த்வாரம் ப்ரதீஹார:" அமரம். 60

203 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌂𑌤𑍇, 𑌣𑌂𑌦𑍀𑌸𑌰𑌵𑌰 𑌚𑍇𑌇𑌯𑌭𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌉𑌸𑍍𑌸𑌗𑍍𑌗𑍋 𑌕𑌓 𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌆𑌲𑍋𑌚𑍇𑌉𑌂, 𑌣𑌂𑌦𑍀𑌸𑌰𑌵𑌰 𑌦𑍀𑌵𑌂𑌮𑌿 𑌚𑌉𑌦𑌿𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌸𑌾𑌸𑍁 𑌅𑌂𑌜𑌣 𑌦𑌹𑌿𑌮𑍁𑌹 𑌰𑌇𑌯𑌰 𑌪𑍁𑌰𑍁 𑌣𑌗𑌵𑌰𑍇𑌸𑍁 𑌜𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌿𑌣𑌚𑍇𑌇𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌵𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌿𑌸𑍁 𑌵𑌿 𑌲𑍋𑌏𑌸𑍁 𑌭𑌵𑌣𑌵𑌾𑌸𑌿𑌯 𑌵𑌾𑌣𑌵𑌿𑌂𑌤𑌰 𑌜𑍋𑌇𑌸𑌿𑌯 𑌕𑌪𑍍𑌪𑌵𑌾𑌸𑌿𑌯𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌉𑌵𑌿𑌹𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌗𑌂𑌧𑍇𑌹𑌿, 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌪𑍍𑌫𑍇𑌹𑌿, 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌧𑍂𑌵𑍇𑌹𑌿, 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌦𑍀𑌵𑍇𑌹𑌿, 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌅𑌕𑍍𑌖𑍇𑌹𑌿, 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌚𑍁𑌣𑍍𑌣𑍇𑌹𑌿, 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍇𑌹𑌿, 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌣𑍍𑌹𑌾𑌣𑍇𑌹𑌿, 𑌆𑌸𑌾𑌢𑌕𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑌫𑌾𑌗𑍍𑌗𑍁𑌣 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌣𑌂 𑌅𑌟𑍍𑌠𑌮𑌿𑌯𑌾𑌇𑌂 𑌕𑌾𑌊𑌣 𑌜𑌾𑌵 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌣𑌿𑌮𑌂𑌤𑌿 𑌣𑌿𑌚𑍍𑌚𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌅𑌚𑍍𑌚𑌂𑌤𑌿, 𑌪𑍂𑌜𑌂𑌤𑌿, 𑌵𑌂𑌦𑌂𑌤𑌿, 𑌣𑌮𑌂𑌸𑌂𑌤𑌿, 𑌣𑌂𑌦𑍀𑌸𑌰𑌵𑌰 𑌚𑍇𑌇𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌲𑍍𑌲𑌾𑌣 𑌪𑍁𑌜𑍍𑌜𑌂 𑌕𑌰𑌂𑌤𑌿, 𑌅𑌹𑌮𑌵𑌿 𑌇𑌹𑌸𑌂𑌤𑍋 𑌤𑌤𑍍𑌥 𑌸𑌂𑌤𑌾𑌇𑌂 𑌣𑌿𑌚𑍍𑌚𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌅𑌚𑍍𑌚𑍇𑌮𑌿, 𑌪𑍂𑌜𑍇𑌮𑌿, 𑌵𑌂𑌦𑌾𑌮𑌿, 𑌣𑌮𑌂𑌸𑌾𑌮𑌿, 𑌦𑍁𑌕𑍍𑌖𑌕𑍍𑌖𑌓, 𑌕𑌮𑍍𑌮𑌕𑍍𑌖𑌓, 𑌬𑍋𑌹𑌿𑌲𑌾𑌹𑍋, 𑌸𑍁𑌗𑌇𑌗𑌮𑌣𑌂, 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌮𑌰𑌣𑌂, 𑌜𑌿𑌣𑌗𑍁𑌣𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌉 𑌮𑌜𑍍𑌝𑌂 ॥

𑌅𑌥 𑌆𑌷𑌾𑌢𑌮𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌷𑌾𑌢𑌿𑌕 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌮𑍇𑌨 𑌮𑌹 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌦𑌿𑌨 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌹𑌾𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌕𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥

இச்[2]சாமி [4]பந்தே ணங்[3]தீஸரவர சே[3]திய [4]பக்தி காஉஸ்ஸ[3]க்[3]கோ கஓதஸ்ஸ, ஆளோசேவும் ணங்[3]தீஸரவர [3]தீவம்மி சவு[3]திஸா வி[3]திஸாஸ அஞ்ஜண [3]தஹிமுஹ

ரயியர புரு ண3கவரேஸு ஜாணி 3பாவண்ண ஜிண சேயி யாணி தாணி திஸுவி ளோயேஸு 4பவணவாஸிய வாண வெந்3தர ஜோயிஸி3க கப்பவாஸியத்தி சவுவிஹா 3தேவா ஸபரிவாரா 3திவ்வேஹி 3கந்4தேஹி, 3திவ்வேஹி அ2க்கேஹி, 3திவ்வேஹி பு2ப்2பேஹி, 3திவ்வேஹி 3தீவேஹி, 3திவ்வேஹி 4தூவேஹி, 3திவ்வேஹி சுண்ணேஹி, 3திவ் வேஹி வாஸேஹி, 3திவ்வேஹிண்ஹாணேஹி, ஆஷா4ட கத்திய* 3பா3குண மாஸாணம் அ2ட்2டமியாயிம் காவூண ஜாவ புண்ணிமாஸந்தி ணிச்சகாளம் அச்சந்தி, பூஜந்தி வந்3தந்தி ணமம்ஸந்தி நந்3தீஸரவர சேயிய மஹா கள்ளாண புஜ்ஜம் கரந்தி, அஹமபி இஹஸந்தோ தத்2த ஸந்தாயிம் 4பத்தீயே ணிச்ச காளம் அச்சேமி பூஜேமி வந்3தாமி ணமம்ஸாமி 3துக்2கக்2கவோ கம்ம2க் 2கவோ 3போஹிளாஹோ ஸு3கயி3கமணம் ஸமாஹி மரணம் ஜிண 3குண ஸம் பத்தி ஹோஉ மஜ்4சம்.

அ2த ஆஷா4ட மாஸஸ்ய 5சுக்ல பக்ஷஸ்ய ஆஷ்ட் டாந்நிக மா4த்யாந்நிக 3தேவதா ஸ்தவநேந ஸஹ ப்ர4தம 3திந நந்3தீச்வர மஹா பர்வ க்ரியாயாம் பூர்வா சார்ய்யாநு க்ரமேண ஸகல கர்ம க்ஷயார்த்2தம் 4பாவ பூஜா வந்3தநா ஸ்தவ ஸமேதம் ஸ்ரீமத் பஞ்சகுரு 4பக்தி காயோத் ஸர்க3கம் கரோம்யஹம்.

சத்தாரி மங்3களம்: அரஹந்தா மங்3களம். ஸி3த்4தா மங்3களம், ஸாஹு மங்3களம், கேவலி பண்ணத்தோ 4தம்மோ மங்3களம், இத்யாதி 3போஸராமி 3தோஸாமிஹம் ஜிணவரே ஸி3த்4தா ஸி3த்4திம் மம 3திஸந்து.

பந்தே நந்தீஸரவர சேதியபத்தி காஉஸ்ஸக்கோ கஓ தஸ்ஸ ஆலோ சேஉம்

ஞானவானே! சிறந்த நந்தீச்வரத்வீபத்திலுள்ள ஜிந ப்ரதிமைகளின் பக்தியின் சம்பந்தமான காயோத் ஸர்க்கம் செய்யப்பட்டது. அதனே, என் உள்ளத்தே எண்ணி

நந்தீஸரவர தீவம்மி
சவுதிஸ¬ விதிஸாஸ¬
அஞ்ஜண தஹிமுஹ
ரயியர புரு
ணகவரேஷு¬யாநி
பாவண்ண ஜிண
சேயியாணி தாநி
திஸ¬வி ளோயேஸ¬
பவண வாஸிய
வாணவெந்தர
ஜொயிஸிக
கப்பவாஸியத்தி
சவுவிஹா தேவா
ஸபரிவாரா
திவ்வேஹி கந்தேஹி
திவ்வேஹி அக்கேஹி
திவ்வேஹி புப்பேஹி
திவ்வேஹி தீவேஹி
திவ்வேஹி தூவேஹி
,, சுண்ணேஹி
திவ்வேஹி ஞணேஹி
திவ்வேஹிவாஸேஹி
ஆஷாட கத்திய
பால்குண மாஸாணம்
அட்டமியாயிம்
கா ஊண ஜாவ
புண்ணி மாஸந்தி
நிச்சகாளம் அசச்ந்தி
பூஜந்தி வந்தந்தி
ணமம் ஸந்தி நந்தீ-
ஸரவர, சேயிய மஹா
கள்ளாண புஜ்ஜம்

ஆலோசிக்கிறேன். மிகச் சிறந்த நந்தீச்வர த்வீபத்தின் நாற்புறங்களிலும் பக்கத்துக்கு ஒவ்வொன்ருக உள்ள அஞ்ஜந பர்வதங்கள் நான்கும், அவைகளின் கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய நான்கு பக்கங் களிலுமுள்ள ததிமுக பர்வதங்கள் (4×4=) பதினறும், அவைகளின் வெளி மூலைகள் எட்டிலும் [அதாவது வனங்க ளின் கோணங்களிலும்] உள்ள ரதிகர பர்வதங்கள் (4×8=) முப்பத்திரண்டும் ஆகிய மிகவும் உன்னதமான பருவதங் களில் எந்த ஐம்பத்திரண்டு, ஜிநாலயங்கள் உள்ளனவோ, அவைகளே, மூவுலகிலுமுள்ள வர்களான; பவண தேவர்கள், (வனம் முதலியவற்றில் வாழும்) வியந்தர தேவர் கள், ஜோதிஷ்க தேவர்கள், கல்பவாஸி தேவர்கள் ஆகிய நான்கு வகை தேவர் களும், அவர்களின் தேவியர் முதலான பரி வாரங்களுடனும் கூடினவர்களாகி, சிறந்த சந்தனக் குழம்பினலும், சிறந்த அக்ஷதை களினலும், சிறந்த புஷ்பங்களினலும், சிறந்த தீபங்களினலும். சிறந்த தூபங்களி னலும், சிறந்த நறுமணப் பொடிகளினலும், சிறந்த அபிஷேக ஸ்நானங்களினலும்: (அபிஷேகம் முடிந்தவுடன், ஈரத்தைத் துவட்டும்) சிறந்த வஸ்திரங்களினலும் ஆடி (மாதம்), கார்த்திகை (மாதம்), பங் குனி (மாதம்), ஆகிய மூன்று மாதங்களில், அஷ்டமி முதலாகப் பௌர்ணமி வரையில் (எட்டு நாட்களிலும்) இரவும் பகலும் இடை விடாமல் தினந்தோறும் அர்ச்சிக்கிருர்கள், பூஜிக்கிருர்கள், துதிக்கிருர்கள், வணங்கு

கரந்தி அஹமபி
இஹஸந்தோ
தத்த ஸந்தாயிம்
பத்தீயே நிச்சகாலம்
அச்சேமி பூஜேமி
வந்தாமி ணமம்ஸாமி
ஏதேஹி துக்கக்கவோ
கம்மக்கவோ
போஹி லாஹோ
ஸுகயி கமணம்
ஸமாஹி மரணம்
ஜிணகுண ஸம்பத்தி
மச்சம் ஹோ உ
இச்சாமி ஏதம்வா
அஹம்

கிருர்கள், இவ்வண்ணம் நந்தீச்வர த்வீபத்தி லுள்ள (ஜிநாலய) கந்தகுடி அனைத்திலும் மஹா கல்யாண பூஜையைச் செய்து முடிக் கிருர்கள். யானும் (இங்குள்ள ஜிநால யத்தை அடைந்து எட்டு நாளைக்கும்) இவ் விடத்திலிருந்தே அங்கேயுள்ள ஜிநபிம்பங் களை எண்ணி மன வசன காய சுத்தியோடு பக்தியுடன் எப்பொழுதும் அர்ச்சிக்கிறேன், பூஜிக்கிறேன், துதிக்கிறேன், வந்தனை செய்கிறேன். இதனுல், துன்பக் கேடும், இருவினைகளின் நாசமும், கேவல ஞான லாபமும், நற்கதியினைச் சென்றடைவதும், சமாதி மரணமும், ஜிந குணங்களைப் பெறு வதும் எனக்கு ஆகட்டும்: இதனையே யான் விரும்புகிறேன். (இதைத் தவிர்த்து வேருென்றுமில்லை.)

அத அஹம் ஆஷாட-
மாஸஸ்ய, சுக்லபக்ஷ-
ஸ்ய ஆஷ்டாங்நிக
மாத்யாங்நிக
தேவதா ஸ்தவநேந
ஸஹ ப்ரதம திந
நந்தீச்வர மஹா
பர்வ க்ரியாயாம்
பூர்வ ஆசார்ய
அநுக்ரமேண ஸகல-
கர்ம க்ஷயார்த்தம்
பாவபூஜா வந்தநா
ஸ்தவ ஸமேதம்
ஸ்ரீமத் பஞ்சகுரு பக்தி
காயோத் ஸர்க்கம்
கரோமி

அதன்பிறகு யான், ஆடிமாதத்து சுக்கில பக்ஷத்து அஷ்டமி முதலாக பௌர்ணமி வரையிலும் (எட்டு நாளைக்கும்) ஏற்று நடத்தும் விரத தினங்களில், மத்தியான காலத்தில் செய்யும் நவ தேவதா ஸ்துதி யோடு கூடி, நந்தீச்வர பர்வத்தின் முதல் நாள் காரியத்தில், பூர்வாசாரியர்களால் ஏற்று நடந்த முறைப்படியே (என்னுடைய எல்லா கர்மங்களும் நாசமாகும்பொருட்டு, பரிணமத்திஞல் செய்யும் பாவபூஜை, வந்தனை. ஸ்தோத்திரம் முதலியவற்றேடு கூடி முக்திககுக் காரணமான பஞ்சபரமேஷ் டிகளுடைய பக்தி (பூர்வகம் யானும் அந்) நிலையை அடையவேண்டி அதற்குத் தக்க காயோத் ஸர்க்கத்தை முறைப்படி ஏற்றுச் செய்கிறேன். மற்றவை முன்போல.

நந்தீஸ்வர பக்தி முற்றும்.

பஞ்ச குரு பக்தி

அருகர்கள் வந்தனே

204 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌮𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌕𑍁𑌟𑌪𑍍𑌰𑌘𑌟𑌿𑌤𑌮𑌣𑌿
𑌕𑌿𑌰𑌣𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑌾𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌿𑌤𑌪𑌦𑌯𑍁𑌗𑌲𑌾𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ॥

ஸ்ரீம^{3}தமரேந்^{3}த்ர மகுட ப்ர^{4}கடிதமணி
கிரண வாரி^{4} தாரா^{4}பி:
ப்ரக்ஷாளித ப^{3}த யுகளாங்
ப்ரணமாமி ஜிநே^{5}ச்வராங் ^{4}பக்த்யா.

ஸ்ரீமத் அமரேந்த்ர	ஜிந பகவானின் பூஜை செய்வதற்குரிய
மகுட ப்ரகடித	நல் வினையாளராகிய தேவேந்திரர்களின்
மணி கிரணவாரி	கிரீடத்தில் பொருந்தியிருக்கிற மணிகளின்
தாராபி: ப்ரக்ஷாளித	ஒளிப் பிழம்பாகிற நீர்த் தாரைகளினுல்,
பத யுகளாங்	அலம்பப்பட்ட இரண்டு பாதங்களேயுடைய
ஜிநேச்வராங்(அஹம்)	அருகத் பரமேஷ்டிகளே; யான் பக்தி பரிணு
பக்த்யா ப்ரணமாமி	மத்தோடு துதித்து வணங்குகிறேன்.

தேவேந்திரர்கள் செய்யும் பூஜைக்கு அருகன்; யோக்ய மானவன், கிரணங்களே, வாரி என்றதற்கேற்ப, ப்ரக்ஷாளித பாதம் என்ருர். ஆகவே, திருவடிகளின் கீழ்ப்படிந்து வணங்குவதனேக் குறிப்பிட்டார் என்க. 1

சித்தர்கள் வந்தனே

205 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌷𑍍𑌟 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌰𑌿𑌪𑍁𑌸𑌮𑌿𑌤𑍀𑌨𑍍 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌷𑍍𑌟 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 ॥

அஷ்ட ³குணைஸ் ஸமுபேதாந் ப்ரணஷ்ட
³துஷ்டாஷ்ட கர்ம ரிபுஸமிதீந்
ஸி³த்⁴தாந் ஸதத மநந்தாந்
நமஸ்கரோ*மீஷ்ட ஸம்ஸி³த்⁴த்யை.

ப்ரணஷ்ட துஷ்ட அஷ்ட கர்ம ரிபு ஸமிதீந் அஷ்ட குணை: ஸமு பேதாந் அநந்தாந் ஸித்தாந் மம இஷ்டஸம்ஸித்யை ஸததம் நமஸ்கரோமி	மோகனீயம் முதலிய கொடிய வினைப் பகைவர்களாகிய எண்வினைகளையும் கெடுத்ததனால், ஆத்மனின் இயல்பாகிய எண் குணங்களும் விளங்கப் பெற்றவர்களாகிய எண்ணற்ற சித்த பரமேஷ்டிகளை; வினை வென்று வீடடைய எண்ணும் என் எண்ணம் நிறைவேறும் பொருட்டு, எப்பொழுதும் துதித்து வணங்குகிறேன்.

* பா. பே. மீஷ்ட துஷ்டி ஸம்ஸித்யை. 2

ஆசார்யர்கள் வந்தனை

206 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤 𑌜𑌲𑌧𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌰𑍁 𑌚𑌰𑌣 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 ।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌯𑍁𑌗 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌨𑌿
𑌦𑌧𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌹𑌮𑍍 ।

ஸ்வாசார ⁵ச்ருத ஜல⁴தீந் ப்ரதீர்ய
⁵ஶு³த்⁴தோரு சரண நிரதாநாம்
ஆசார்யாணும் ப³தயு³க கமலாநி
³த⁴தே ⁵சிரஸி மேऽஹம்.

ஸ்வா சார ச்ருத ஜலதீந் ப்ரதீர்ய சுத்த உரு சரண நிரதாநாம் ஆசார்யாணும்	தன்னுடைய ஆசாரமான பஞ்சாசாரம் முதலியவற்றை விவரித்துக்கூறும் சாஸ்திர மாகிற கடலைக் கடந்த (ஆசாரங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் கரை கண்ட)வரும்; நிருமலமானதும், தாங்குதற்கரியதுமான ஒழுக்கங்களில் நிலைத் திருப்பவருமாகிய

பதயுக	ஆசார்ய பரமேஷ்டிகளின், மரைமலர்
கமலாநி அஹம்	போன்ற இரண்டு திருவடிகளேயும், யான்
மே சிரஸி ததே	என் சிரசில் வைத்துத் தாங்குகிறேன். (எனவே வணங்குகிறேன் என்க).

"ஷஷ்டோயம் நல கூவா" என்ற இலக்கண முறைப்படி 203, 204 ஆகிய இரண்டும் ஆர்யா விருத்தமாக அமைந்துள்ளன. மற்றவை ஆர்யாகீத மெனப்படும். 3

உபாத்தியாயர்கள் வந்தனை

207 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌮𑌤𑍋𑌗𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌿𑌵𑌚𑌨𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍 ।
𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌮 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌾𑌯 ॥

மி[2]த்யாவா[2]தி மதோ[3]க்ர [4]த்வாந்த ப்ர[4]த்வம்ஸிவசந ஸந்[3]தர்
உப[3]தே[5]சகாந் ப்ரப[3]த்யே மம [3]துரிதாரி ப்ரணு[5]சாய. [[4]பாந்

மித்யாவாதி மத	தத்துவ மல்லாதவற்றைத் தத்துவமென்று
உக்ர த்வாந்த	கூறும் ஏனைய மதக் கொள்கைகளாகிற
ப்ரத்வம்ஸி	மிக்க இருளே, அறவே நாசம் செய்கின்ற
வசந ஸந்தர்ப்பாந்	வசனத் தொடர்புள்ள (நூல் வல்லமை
உபதேசகாந் மம	யுள்ள) உபாத்தியாய பரமேஷ்டிகளே
துரித அரி ப்ரணசாய	என்னுடைய தீவினைகளாகிற பகைவர்களே
ப்ரபத்யே	நாசம் செய்யும் பொருட்டுச் சரணடைகிறேன்.

ஈண்டு சரணமடைகிறேன் என்றது. அவர்கள் திருவடிகளில் தன் ஆத்மனேப் பொருந்தச் செய்கிறேன் என்பதாம். 4

சர்வ சாதுக்கள் வந்தனை

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌵𑌚𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌯𑍇 ।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌤𑌕𑌾𑌠𑍈𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 ॥

ஸம்ய^{3}க் ^{3}தர்^{5}சந ^{3}தீப ப்ரகா^{5}சிதா: மோக்ஷ ^{4}பவந ^{4}பூதாயே
^{4}பூரி சரித்ர பதாகாஸ்தே ஸா^{4} து ^{3}கஞ்ஸ்துமாம் பாந்து.

யே ஸம்யக் தர்சந	யாவர் சிலர், நற்காட்சியாகிற விளக்கின்
தீப ப்ரகாசிதா:	ஒளி மயமாகவே விளங்குமவரும், முக்திக்கு
மோக்ஷபவந பூதா:	இருப்பிடமானவரும். மோக்ஷ மார்க்கத்
பூரி சரித்ர பதாகா:	தைச் சாதிக்கப்பட்டவரும், யதாக்யாத
(பவேயு:) அஸ்துதே	சாரித்ரமென்னும் அடையாள முள்ளவரும்
ஸாது கஞ:	ஆவார்களோ, அத்தகைய குழுவினராகிய
மாம் பாந்து	*சாது பரமேஷ்டிகள்* என்னை ரக்ஷிக் கட்டும். 5

209 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

ஜிநஸி^{3}த்^{4}த ஸூரி ^{3}தே^{5}சக
ஸா^{4}துவரா நமல ^{3}குண^{3}கஞே பேதாந்
பஞ்ச நமஸ்கார ப^{3}தைஸ்த்ரி ஸந்^{4}த்ய
ம^{4}பிநௌமி ஸம் ப்ரீத்யா.

அமலகுண கஞே- பேதாந், ஜிநஸித்த ஸூரி தேசக ஸாது வராந் ஏதாந் பஞ்ச நமஸ்காரபதை:	நிர்மலமான (குற்றமற்ற) குணங்கள் நிறைந்தவர்களான அருகர், சித்தர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர், ஸர்வ ஸாதுக்கள் என்ற இந்தப் பஞ்ச பரமேஷ்டிகளை, அவர்களின் நாமாக்ஷரங்களைக் கூறி; அவர்கள் நற்குணங்களை எண்ணியபடியே பஞ்ச மந்
த்ரிசந்த்யம்	திரங்களை உச்சரித்து (ஜபித்து) இவ்வாறே
ஸம்ப்ரீத்யா	மூன்று காலங்களிலேயும், மிக்க பக்தியுடன்
அபிநௌமி	துதித்து வணங்குகிறேன். 6

[illegible]

[illegible] || [illegible]

[ஸா^{4}தூங்

ஸர்வாங் ஜிநேங்^{3}த்ர சங்^{3}த்ராங் ஸி^{3}த்^{4}தா நாசார்ய பா^{2}டகாங்
ரத்ந த்ரயஞ்ச வங்^{3}தே ரத்ந த்ரயஸி^{3}த்^{4}தயே ^{4}பக்த்யா.

ஸர்வாங் ஜிநேந்த்ர சந்த்ராங் ஸித்தாங் ஆசார்ய பாடகாங் ஸாதூங் ரத்நத்ரயம் ச அஹம் ரத்நத்ரய- ஸித்தயே பக்த்யா வந்தே	(முன்னர் முக்தியை அடைந்தவர், இனி அடையப் போகின்றவர். இப்பொழுது அடைகின்றவர் ஆகிய) அருகர், சித்தர், ஆசாரியர், உபாத்தியாயர். ஸர்வ சாதுக்கள் ஆகிய பஞ்ச பரமேஷ்டிகள் அனைவரையும் அவர்களடைந்த (நற்காட்சி, நல்லறிவு, நல்லொழுக்கமாகிய) மும் மணிகளையும்; யான் அவர்களடைந்தவாறே மும்மணி நிறையப்பெற்று, முக்தியடையும்பொருட்டு, பக்தியுடன் துதித்து வணங்குகிறேன்.

அஞ்ஞானமாகிய இருளைப் போக்கும் ஜிநேந்திரனாகிய சந்திரன் என்க. ஸர்வாங் ஸித்தாங், ஸர்வாங் ஆசார்ய பாடகாங், ஸர்வாங் ஸாதூங் என்று கூறிக் கொள்க. ரத்னத்ரயம் பூர்த்தியடைந்த பிறகே முக்தி பெறுவது முறையாதலின், '' ரத்நத்ரயம் '' என்றார். 7

211 [illegible] ||
[illegible] ||

^{3}குரவ: பாந்து நோநித்யம் ஜ்ஞாந ^{3}தர்^{5}சந நாயகா:
சாரித்ரார்ணவ ^{3}கம்^{4}பீரா: மோக்ஷமார்க்^{3}கோப^{3}தே^{5}சகா:

ஞாந தரிசந- நாயகா: சாரித்ர- அர்ணவ கம்பீரா: மோக்ஷ மார்க்க	அறிவு, காட்சி மயமானவரும், கம்பீரமான கடல் போன்ற ஒழுக்கம் நிறைந்தவரும், முக்தியை அடையும் வழியை (அறவுரையின் மூலம்) அருளிச் செய்தவரும் ஆகிய,

உபதேசகா: குரவ: ந: நித்யம் பாந்து	பஞ்ச பரமேஷ்டிகள் நம்மைத் தினந் தோறும் ரக்ஷிக்கட்டும் (பிறவிப் பிணி வாராமல் தடுக்கட்டும்.)

"கு சப்தஸ் தந்தகாரஸ்யாத் ரு சப்தஸ் தந் நிரோதக:
அந்தகார நிரோதித்வாத் குருரித்வபி தீயதே."

கு, என்பது அஞ்ஞானமாகிற இருள், ரு, என்பது அதனைத் தடுப்பது. ஆகவே, அஞ்ஞானமாகிற இருளைத் தகர்த்து இனி வாராமல் தடுப்பவர். ஆதலின், அவருக்குக் குரு என்ற பெயர் அமைந்ததென்க. 8

212 [illegible]
[illegible] ||

ஏஷ பஞ்ச நமஸ்கார: பாபகர்ம விநா[5]சந:
மங்[3]களாநாஞ்ச ஸர்வேஷாம் * ப்ர[2]தமம் மங்களம் [4]பவேத்.

ஏஷ பஞ்ச நமஸ்கார: பாப கர்ம விநாசந: ச ஸர்வேஷாம் மங்களாநாம் ப்ரதமம் மங்களம் பவேத்	இந்தப் பஞ்ச பரமேஷ்டிகளுக்குச் செய்யும் துதி பூர்வகமான வணக்கம், தீவினைகளை மட்டும் நாசம் செய்கிறது; மற்றும் நல்வினை வருவதற்குக் காரணமான மங்கள காரியம் எல்லாவற்றிற்கும் முதல் மங்கள மாகவும் ஆகிறது. (ப்ரதமம் - முக்கியமுமாம்.) 9

213 [illegible]
[illegible] ||

காஊண ணமோங்காரம் அரஹந்தாணம்
தஹேவ ஸி[3]த்[4]தாணம்
ஆயிரிய உவஜ்[4]ச யாணம்
ணோயம்மிய ஸவ்வ ஸாஹூணம்.

---

* பா. பே. ப்ரதமம் பவது மங்களம்.

அரஹந்தாணம் அருகத் பரமேஷ்டிகளுக்கும், அவ்
தஹேவ ஸித்தாணம் வண்ணமே சித்த பரமேஷ்டிகளுக்கும், இவ்
ஙோயம்மிய ஆயிரிய- வுலகிலுள்ள ஆசார்ய பரமேஷ்டிகளுக்கும்,
உவச்சயாணம் ஸவ்வ-உபாத்யாய பரமேஷ்டிகளுக்கும், ஸர்வ
ஸாஹூணம் ணமோ-ஸாது பரமேஷ்டிகளுக்கும் துதி பூர்வகமான
ங்காரம் காவூண வணக்கத்தைச் செய்கிறேன். 10

214 *அஸ்மாகஞ்ஜிநஸித்3தஸ்ரீஸூர்யுபாத்4யாயஸாத4வ: ।*
குர்வந்து3 குரவ: ஸர்வே நிர்வாண பரமச்ரியம் ॥

அஸ்மாகம் ஜிந ஸி³த்⁴தஸ்ரீ ஸூர்யுபா³த்⁴யாய ஸா⁴தவ:
குர்வந்து ³குரவ; ஸர்வே நிர்வாண பரம⁵ச்ரியம். ||

ஜிந ஸித்தஸ்ரீ ஸூரி அருகர், சித்தர், முக்தி ஸ்ரீயை நல்கும்
உபாத்யாய ஸாதவ: தீக்ஷையருளும் ஆசாரியர், உபாத்தியாயர்
ஸர்வே குரவ: ஸர்வ ஸாதுக்கள் என்னும் பஞ்ச பரமேஷ்டி
அஸ்மாகம் நிர்வாண கள் யாவரும், எங்களுக்கு முக்திச் செல்
பரமச்ரியம் குர்வந்து வத்தை (அடையும் வண்ணம்) செய்யட்டும்.

215 *ஊர்த்4வாதோ4ஜ் ஜ்யோதிஷ்ம் ஸ்வர்க3 பா4த3 ஹர்த ஸப்த வேத3 ஸ்ரமண க்ஷேத்ர குத்ரஸ்தோ ஸ்வர்க3 பா4வ பரஸ்ஞாதாணம் ஸரஹ ஜ்ஞாணம், ஸர்வஹஸ்யாவதிஜ்ஞாணம் விஸ்ரணம், ஸர்வவய ணரோ உவஜ்ஜ ஸம்ஞாதாணம் குதிரியாணம், குயாராதி ஸ ணாணோவஜ்ஜ யாணம் உவஜ்ஜ்யாணம், திரயண பாண வாஸணரயாணம் ஸவ்வஸாஹூணம், ஹக்த, ணிதகாஸ ரவ்வி, வணிஜ்ஜ, வஷாதி, ணஜ்ஜாதி, துவ்வஃ, கஜ வ்வஃ, வொஹிஸாவொ, ஸாபஸரணம், ஸராஹிரணம் ஜிநபாண ஸம்வத்தி ஹோஉ ஜ்ஜ ॥*

அத்4 ஜூஷார்வாஸஸ்ஸ பூர்வக்ஷவக்ஷஸ்ஸ ஜூஷா ஹிக ராயஸ்ரீஹிக தேவதாஸ்ஸவந்த ஸஹ வ்யுச திந ஸ்தீபஸ்ரஹாவவர்ஜிய்யாம் வர்வார்தாயர

க்ரமேண ஸகல கர்ம க்ஷயார்த்தம் பாவ பூஜா வந்தநா ஸ்தவ ஸமேதம் ஸ்ரீமத் சாந்தி பக்தி காயோத்ஸர்க்கம் கரோம்யஹம் || அத்ராபி மங்களம் இத்யாதி விஸா [illegible] ||

இச்சாமி [4]பந்தே பஞ்ச [3]குரு [4]பக்தி காஊஸ[3]க்[3]கோகஊ தஸ்ஸ ஆளோசேவும், அ[2]ட்[2]ட மஹாபா[3]டி ஹார ஸஞ்ஜுத் தாணம் அ[2]ரஹந்தாணம், அ[2]ட்[2]டவிஹ கம்ம விப்பமுக் காணம் ஸி[3]த்[4]தாணம், அ[2]ட்[2]ட பவயணமாஉ வாயிஸஞ் ஜுத்தாணம் ஆயிரியாணம், ஆயாரா[3]தி ஸு[3]தணுணேவ [3]தேஸயாணம் உவஜ்[4]சயாணம், திரயண [3]குண பாளண ரயாணம் ஸவ்வ ஸாஹுணம், [4]பக்தீயே நிச்சகாளமச்சேமி, பூஜேமி, வந்[3]தாமி ணமஸ்ஸாமி [3]துக்[2]க[2]க்கவோ, கம்ம[2]க் [2]கவோ [3]போஹிளாஹோ ஸு[3]கயி [3]கமணம் ஸமாஹி மரணம் ஜிந[3]குண ஸம்பத்தி ஹோஉ மஜ்[4]சம்.

அ[2]த ஆஷா[4]ட மாஸஸ்ய [5]சுக்ல பக்ஷஸ்ய ஆஷ்ட் டாந்நிக மா[4]த்யாந்நிக [3]தேவதா ஸ்தவநேந ஸஹ ப்ர[4]தம [3]திந நந்[3]தீச்வர மஹா பர்வ க்ரியாயாம் பூர்வா சார்ய்யாநு க்ரமேண ஸகல கர்ம க்ஷயார்த்[2]தம் [4]பாவ பூஜா வந்[3]தநா ஸ்தவ ஸமேதம் ஸ்ரீமத் [5]சாந்தி [4]பக்தி காயோத் ஸர்க்[3]கம் கரோம்யஹம்.

சத்தாரி மங்[3]களம்; அரஹந்தா மங்[3]களம். ஸி[3]த்[4]தா மங்[3]களம், ஸாஹு மங்[3]களம், கேவலி பண்ணத்தோ [4]தம்மோ மங்[3]களம், இத்யாதி [3]போஸராமி [3]தோஸாமிஹம் ஜிணவரே ஸி[3]த்[4]தா ஸி[3]த்[4]திம் மம [3]திஸந்து.

பந்தே, பஞ்சகுருபத்தி ஞானவானே! பஞ்ச பரமேஷ்டிகளுடைய பக்தியின் காயோத் ஸர்க்கம் செய்யப்பட்டது; அதனை ஆராய்ச்சி செய்கிறேன்.

காஊஸக்கோ கஊ

தஸ்ஸ ஆளோசேஉம்

அட்டமஹா பாடி-	எண்வகையான (ப்ராதி ஹார்ய மென்கிற)
ஹார ஸஞ்ஜுத்தா-	அதிசயங்களினுல் விளங்குகின்ற அருகத்
ணம் அரஹந்தாணம்	பட்டாரகர்களேயும், எண்வகை வினேகளேயும்
அட்டவிஹ கம்ம	வென்று, எண்குணங்களுடன் விளங்கு
விப்பமுக்காணம்	கின்ற சித்த பரமேஷ்டிகளேயும், பஞ்ச மஹா
ஸித்தாணம்	விரதம் த்ரிகுப்தி என்ற எட்டுவகையான
அட்டபவயணமாஉ-	ப்ரவசன மாத்ரகங்களால் நிறைந்திருக்கிற
வாயி, ஸஞ்ஜுத்தா	ஆசார்ய பரமேஷ்டிகளேயும், ஆசாராங்கம்
ணம், ஆயிரியாணம்	முதலாகிய பரமாகம ஞானங்களே உப
ஆயாராதிஸுத	தேசிக்கின்ற *உபாத்யாய பரமேஷ்டி*
ஞ்ஞுவதேசயாணம்	களேயும். நற்காட்சி, நல்லறிவு, நல்
உவஜ்சாயாணம்	லொழுக்கம் ஆகிய மும்மணிகளேயும் இடை
திரியண குணபாளண	விடாமல் மேற்கொண்டு சாதிக்கின்ற
ரயாணம்	**ஸர்வ ஸாது பரமேஷ்டிகளேயும்**, அளவு
ஸவ்வ ஸாஹூணம்	கடந்த பக்தியுடன் எப்பொழுதும் அர்ச்சிக்
பக்தீஏ நிச்சகாலம்	கிறேன், பூஜிக்கிறேன், துதி செய்கிறேன்,
அச்சேமி பூஜேமி	வணங்குகிறேன் இதனுல் என்னுடைய
வந்தாமி ணமஸ்ஸாமி	துன்பங்களின் கேடும், கர்மங்களின் கேடும்
ஏதேந மம துக்கக்-	ஏற்பட்டு யான், ஞான லாபத்தைப் பெறு
கவோ, கம்மக்கவோ	வதும், நற்கதிக்குச் செல்வதும், அதாவது,
அஹம் போஹிளா-	இதுவரை யாம் அடைய முடியாதிருந்த
ஹோ ஸுகயிகமணம்	கைவல்யத்தை எய்துவதும், அதற்குத்
ஸமாஹிமரணம்	தக்க சமதா பாவத்தோடு கூடிய ஸமாதி
ஜிநகுண ஸம்பத்தி	மரணமும், ஜினனுடைய குணங்களின்
மச்சம் ஹோஉ	பிராப்தியும் எனக்கு உண்டாகட்டும்,
இதம் ஏவ இச்சாமி	இதனேயே யான் விரும்புவதாகும்.
அத அஹம் ஆஷாட	அதன்பிறகு யான், ஆடிமாதத்து சுக்கில
மாஸ, சுக்லபக்ஷஸ்ய	பக்ஷத்து அஷ்டமி முதலாக பௌர்ணமி
ஆஷ்டாங்கிக	வரையிலும் (எட்டு நாளேக்கும்), ஏற்று
மாத்யாங்கிக	நடத்தும் விரத தினங்களில், மத்தியான
தேவதா ஸ்தவநேந	காலத்தில் செய்யும் நவ தேவதா ஸ்துதி
ஸஹ ப்ரதம திந	யோடு கூடி, நந்தீச்வர பர்வத்தின் முதல்

நந்தீச்வர மஹா
பர்வ க்ரியாயாம்
பூர்வ ஆசார்ய
அநுக்ரமேண
ஸகல கர்ம
க்ஷயார்த்தம்
பாவபூஜா வந்தநா
ஸ்தவஸமேதம் ஸ்ரீமத்
சாந்தி பக்தி
காயோத் ஸர்க்கம்
கரோமி
சத்தாரி மங்களம்
அரஹந்தா மங்களம்
ஸித்தா மங்களம்
ஸாஹூ மங்களம்
கேவலிபண்ணத்தோ
தம்மோ மங்களம்
இத்யாதி...........
.........போஸராமி
தோஸாமிஹம்
ஜிணவரே.........
ஸித்தா ஸித்திம்
மம திஸந்து

நாள் காரியத்தில், பூர்வாசாரியர்களால் *ஏற்று நடந்தமுறைப்படியே* (என்னுடைய) எல்லா கர்மங்களும் நாசமாகும்பொருட்டு, பரிணுமத்திஞல் செய்யும் பா வ பூ ஜை. வந்தனே, ஸ்தோத்திரம் முதலியவற்ருேடு கூடி, மகிமை தங்கிய சாந்தி பக்தியின் காயோத் ஸர்க்கத்தை முறைப்படி ஏற்றுச் செய்கின்றேன். இவ்வுலகிலே சிறப்புடைய *மங்களங்கள் நான்கு உள; அவை, அருகத்* பட்டாரகரும் மங்களகரமானவர், சித்த பர மேஷ்டிகளும் மங்களகரமானவர், (ஆசார்ய உபாத்தியாய சர்வ சாது ஆகிய) சாதுக் களும் மங்களகரமானவர், கேவலஜ்ஞானி களால் திருமொழியின் மூலம் அருளிச்செய் யப்பட்ட திருவறமும் மங்களகரமானது; *என்ற இது முதலாகச் சத்தாரி மங்களத்* தைக் கூறி வணங்கி, தீமைதரும் எண்ணங் களேயும் தீய செயல்களேயும் போக்கி, ஜின வரர்களான நிகழ்கால (24) தீர்த்தங்கரர் களேயும் வணங்குகிறேன்; இதஞல் அவர்களடையும் சித்த கதியை யானும் அடையும் வண்ணம் எனக்கு (அவர்கள்) *நன் முறையில் அருள் பாலிக்கட்டும்.*

எனவே சத்தாரிமங்களம், தோஸாமி தண்டகம் என்ற இரண் டையும் சுருக்கமாகக் கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன் என்பதாம்.

ஈண்டு, அரஹந்தர் யாவரையும் குறிப்பிட வேண்டி ப்ராதி ஹார்யம் கூறிஞர். தீர்த்தங்கரராகிய அரகந்தருக்கு மட்டுமே 34. அதிசயம் உண்டென்றறிக. ஆசாராங்கம் முதலியவற்றைக் கிரியா புஸ்தகம் இரண்டாம் பாகம் சுருத பக்தியில் பார்த்துக் கொள்ளவும்.

பஞ்ச குரு[2]பக்தி முற்றும்.

* டா. பே. பா[4]டிஹர, பாடி[3]ஹேர.

சாந்தி பக்தி:

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑌂𑌯𑌮𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌶𑌤𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍌𑌮𑌿𑌜𑌿𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 ॥

[5]சாந்தி ஜிநம் [5]ச[5]சி நிர்மல வக்த்ரம்
[5]சீல[3]குணவ்ரத ஸம்யம பாத்ரம்
*அஷ்ட[5]சதாஞ்சித லக்ஷண [3]காத்ரம்
நௌமி ஜிநோத்தம மம்[3]புஜ நேத்ரம்.

சசி நிர்மல-வக்த்ரம் சீல குண வ்ரத ஸம்யம பாத்ரம் அஷ்டசத அஞ்சித லக்ஷண காத்ரம் அம்புஜ நேத்ரம் ஜிந உத்தமம் சாந்தி ஜிநம் நௌமி	களங்கமற்ற(முழுச் சந்திரன் போன்ற முகம் உடையவரும், பதினெண்ணுயிரம் சீலா சாரம், எண்பத்து நான்கு லக்ஷம் குண விரதம், நூற்றுக்கோடி மஹாவிரதம் யதாக் யாத சாரித்ரம் ஆகிய இவைகளுக்கு இருப் பிடமானவரும், நூற்றெட்டு இலக்கணம் பொருந்திய பரம ஔதாரிக திவ்ய சரீரம் உடையவரும், ஜிநர்களுக்குள் சிறந்த நல் வினையாளருமாகிய சாந்தி தீர்த்தங்கர ரைத் துதித்து வணங்குகிறேன்.

(* 'அஷ்ட சதார்ச்சித' பாடபேதம்,) 24 தீர்த்தங்கரர்களும் சமவ சரணம் முதலிய விபூதிகளாலும், குணங்களாலும், மற்றும் பலவற்ருலும் சமானமாயிருந்தாலும், அன்னவர் (பூர்வபவங்களை) முற்பிறவிகளை நோக்க, சாந்தி தீர்த்தங்கரர் தமக்கு முன் பத்து பவம் வரை அரசராகவும், தேவராகவும், மூன்று முறை சக்கர வர்த்தியாகவும் இன்பம் நுகர்ந்தவராதலாலும். சர்வ சாந்திக்கும் காரணமான பெயர் அமைந்தவராதலாலும் (அவர் பெயரைத் துதித்தபோதே துன்பம் அகலும் ஆதலாலும்), "ஜின உத்தமம்" என்று புகழப்பட்டார்.

பஞ்சம மீப்ஸித சக்ரதராணாம் பூஜித மிந்த்ர நரேந்த்ர கணைச்ச |
சாந்திகரம் கண சாந்திமபீப்ஸு: ஷோடச தீர்த்தகரம் ப்ரணமாமி ||

பஞ்சம மீப்ஸித சக்ர[4]தராணும்
பூஜித மிந்[3]த்ர நரேந்[3]த்ர [3]கணை[5]ச்ச
[5]சாந்திகரம் * [3]குண [5]சாந்திம[4]பீப்ஸு:
ஷோ[3]ட[5]ச தீர்த்[2]தகரம் ப்ரணமாமி.

ஈப்ஸித	(மக்கள் தேவர் முதலியோரால்) விரும்பப்
சக்ர தராணும்	படுகின்ற சக்கரவர்த்திகள் பன்னிருவரில்,
பஞ்சமம்	ஐந்தாம் சக்கரவர்த்தியானவரும், தேவேந்
இந்த்ர, நரேந்த்ர	திரர்கள், அரசர்கள், கணதரர் முதலிய
கணைச் ச	முனிவர்கள் ஆகியோர்களால் பூஜிக்கப்
பூஜிதம்	பட்டவரும், அறவுரை மேற்கொள்ளும்
சாந்திகரம்	உயிர்களனைத்திற்கும் சாந்தியை உண்
ஷோடச தீர்த்தகரம்	டாக்குமவரும், ஆகிய பதினறும் தீர்த்தங்
அஹம் குண சாந்திம்	கரரான *சாந்தி பகவானை*, யான், நற்
அபீப்ஸு:	குணங்களையும் மனச் சாந்தியையும் அடை
ப்ரணமாமி	யும் விருப்பம் மிக்கவனாய் துதித்து வணங்கு
	கிறேன். * பா. பே. சாந்திகரம் கண. 2

218 திவ்யதரு: ஸுரபுஷ்பஸுவ்ருஷ்டி:
துந்துபிராஸந யோஜநகோஷௌ |
ஆதபவாரண சாமரயுக்மே
யஸ்ய விராஜதி மண்டலதேஜ: ||

219 தம் ஜகதர்ச்சித சாந்தி ஜிநேந்த்ரம்
சாந்திகரம் சிரஸா ப்ரணமாமி |
ஸர்வகணாய து யச்சது சாந்திம்
மஹ்யமரம் படதே பரமாம் ச ||

[3]திவ்ய தருஸ் ஸுர புஷ்ப ஸுவ்ருஷ்டி:
[3]துந்[3]து [4]பிராஸந *திவ்ய நிநா[3]தெள
ஆதப வாரண சாமர யு[3]க்மே
யஸ்ய விராஜித மண்[3]டல தேஜ:
தம் ஜ[3]க[3]தர்ச்சித [5]சாந்தி ஜிநேந்[3]த்ரம்
[5]சாந்திகரம் [5]சிரஸா ப்ரணமாமி
ஸர்வ[3]கணுயது யச்[2]சது [5]சாந்திம்
மஹ்யமரம் ப[2]டதே பரமாம்ச.

யஸ்ய திவ்ய
தரு: ஸுர
புஷ்ப ஸுவ்ருஷ்டி:
துந்துபி: ஆஸந
திவ்ய நிநாதெள
ஆதப வாரண
சாமர யுக்மே
விராஜித மண்டல
தேஜ: ஸந்தி
தம் சாந்திகரம்

ஜகத் அர்ச்சித
சாந்தி ஜிநேந்த்ரம்
சிரஸா ப்ரணமாமி
ஸ: பகவாந்
ஸர்வ கணய
படதே மஹ்யம் ச
பரமாம் சாந்திம்
அரம் யச்சது

யாதொரு ஸ்வாமிக்கு; சிறந்த திவ்வியத் தன்மை வாய்ந்த அசோக மரமும், தேவர்களால் பொழிகின்ற நறுமணம் மிக்க மலர் மாரியும், பேரிகை முதலியன ஒலிக்கின்ற தேவதுந்துபியும், சிம்மாசனமும், திவ்யத்வனியும், (வெப்பத்தைத் தடுக்கும்) முக்குடையும், இருபக்கமும் வீசுகின்ற சாமரைகளும், ஸ்வாமியின் மேல் (வட்டமாகச் சூழ்ந்து) விளங்குகின்ற ப்ரபாவலயமும், இருக்கின்றனவோ, அத்தகையவரும், மூவுலகிலுள்ள உயிர்களனைத்திற்கும் (உள்ளத்தின் தெளிவை) சாந்தியை அளிப்பவருமான அறிஞர்களால் பூஜித்து அர்ச்சிக்கின்ற சாந்தி தீர்த்தங்கரரைப் புவியில் தலை படும் வண்ணம் சாஷ்டாங்கமாக வணங்குகிறேன்; அவர் (பகவான்) பவ்வியர்கள் அனைவருக்கும், இவ்வண்ணம் துதிபாடுகின்ற எனக்கும் சிறந்த சாந்தியை (முக்தியின்பத்தை)ச் சீக்கிரமாக அளிக்கட்டும்.

* பா. பே. யோஜந கோஷெள. *வரசாந்தி மவாப்தும் [] கண சாந்தி மபீப்ஸு: என்பன பாடபேதங்கள்.

"த்வாப்யாம் யுக்மமிதி ப்ரோக்தம் த்ரிபி: ச்லோகை: விசேஷகம்
காலாபகம் சதுர்த்தி'ஸ்யாத் ததூர்த்தம் குளகம் ஸ்ம்ருதம்."

உபேந்த்ர வஜ்ரா (ஜத சங்க யுக்மம்)

220 [illegible]

அ^{5}சோக வ்ருக்ஷஸ் ஸுர புஷ்ப வ்ருஷ்டி:
^{3}திவ்ய ^{4}த்வநி^{5}ச் *சாமரே ஆஸநஞ்ச
^{4}பாமண்^{3}டலம் ^{3}துந்^{3}து^{4}பிராதபத்ரம்
ஸத்ப்ராதிஹார்யாணி ஜிநே^{5}ச்வராணாம்.

ஜிநேச்வராணும்	கேவல ஜ்ஞான மடைந்த ஜிநர்கள் யாவ
அசோக வ்ருக்ஷ:	ருக்கும், அசோக தருவும், தேவர்கள் சொரி
ஸுர புஷ்ப வ்ருஷ்டி:	யும் பூமழையும், திவ்யத்வனியும், சாமரை
திவ்யத்வநி: சாமரே	களும், சிம்மாசனமும், ப்ரபா மண்டலமும்
ஆஸநம் ச	தேவ துந்துபியும், (வெயிலின் தாபத்தைத்
பாமண்டலம், துந்துபி:	தடை செய்து காக்கும்), முக் குடையும்
ஆதபத்ரம் ஏதாநி	என்ற இவைகள் சிறந்த (அஷ்ட மஹா
ஸத்ப்ராதி	ப்ராதிகார்யங்கள்) எண்வகை அதிசயங்கள்
ஹார்யாணி பவந்தி	ஆகின்றன. *பா. பே. சாமரமாஸநம்ச. 5

221 [illegible]

யேऽ^{4}ப்யர்ச்சிதா மகுட குண்^{3}டல ஹார ரத்நை;
^{5}சக்ரா^{3}தி^{4}பிஸ் ஸுரவரை: ஸ்துத பா^{3}த ப^{3}த்மா:
தேமே ஜிநா: ப்ரவர வம்^{5}ச ஜ^{3}கத் ப்ர^{3}தீபா;
தீர்த்^{2}தங்கரா: ஸதத ^{5}சாநதிகரா ^{4}பவந்து.

யே மகுட குண்டல ஹார ரத்நை: சக்ராதிபி: ஸுரவரை: அர்ச்சிதா: ஸ்துத பாத பத்மா: ப்ரவர வம்ச ஜகத் ப்ரதீபா: ஜிநா: தே தீர்த்தங்கரா: மே, ஸதத சாந்திகரா: பவந்து	எவர்கள்; மணிமகுடம், கர்ண குண்டலம் மாணிக்க மாலை முதலான இயல்பான ஆபரணங்களுடைய தேவேந்திரன் முதலான மகர்த்திக தேவர்களினால் பூஜிக்கப் பட்டவரும், மூவுலகோரால் துதி செய்து வணங்கப்பட்ட திருவடித் தாமரைகளை யுடையவரும், சிறந்த உத்தம குலத்து உதித்தவரும், உலகத்தவரின் அஞ்ஞானமாகிற இருளை நீக்கும் கேவல ஞானமாகிற விளக்கை உடையவரும், காதி கர்மங்களை வென்றவருமாகி இருக்கின்றார்களோ, அத்தகைய தீர்த்தங்கர பரம தேவர்கள் எனக்கு எப்பொழுதும் (இடைவிடாமல்) மனச்சாந்தியை அளிப்பவர்களாகட்டும்.

"நிபாந ஆகமயோ: தீர்த்தம் ரிஷி ஜுஷ்ட ஜலே குரௌ," அமரம். நிபாநம்-நீர்த்தொட்டியும், ஆகமம்-நூலும், ரிஷி ஜுஷ்ட ஜலே, ரிஷிகளாலே சேவிக்கப்பட்ட தீர்த்தமும் (மற்றும் ஆறு முதலியனவும்), குரு என்பதும் தீர்த்தம் என்ற பொருளில் வரும்.

222

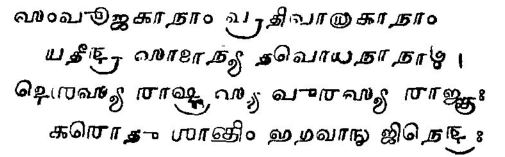

ஸம்பூஜகாநாம் ப்ரதிபாலகாநாம்
ய³தீந்³த்ர ஸாமாந்ய தபோ⁴தநாநாம்
³தே⁵சஸ்ய ராஷ்ட்ரஸ்ய புரஸ்ய ராஜ்ஞ:
கரோது ⁵சாந்திம் ⁴ப³கவாந் ஜிநேந்³த்ர:

பகவாந் ஜிநேந்த்ர: ஸம்பூஜகாநாம் ப்ரதி பாலகாநாம்	பூஜ்யரான சாந்தி பகவான்; தம்மைப் பக்தி பூர்வகம் துதித்து வணங்குகின்றவர்களுக்கும், ஜிந தர்மங்களைக் காப்பாற்று

யதீந்த்ர, ஸாமாந்ய	மவர்களுக்கும், யதிவரர்களான கணதரர்
தபோதநாநாம்	முதலானவர்களுக்கும், துன்பத்தைத் தாங்
தேசஸ்ய	கும் ஏனைய முனிவர்களுக்கும், தேசத்திற்
ராஷ்ட்ரஸ்ய	கும் (நாட்டிற்கும்), மாகாணத்திற்கும்,
புரஸ்ய ராஜ்ஞ:	நகரத்திற்கும், மன்னனுக்கும், இன்பகாரண
காந்திம் கரோது	மான சர்வ சாந்தியை உண்டாக்கட்டும். 7

223 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑍋𑌦𑌯𑌕𑌰𑌂
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌂
𑌧𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍁𑌜𑌾𑌜𑌰𑌾𑌪𑌹𑌰𑌣𑌂
𑌭𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 |
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌦𑍍
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌪𑌾𑌟𑌲𑌂
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌶𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌤𑍁
𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ||

ஸ்ரீஸௌ4பா3க்ய †பரம்பரோ8தய கரம் புண்யம் பவித்ரம் பரம்
4தாமாநந்த ருஜா ஜராபஹரணம் 4பவ்ய ப்ரஜாநாம் ஸ5தா
த்ரைளோக்யேந்3த்ர திரீடகோடி விலஸத் ரத்ரப்ர4பாபாடலம்
5சாந்தீ5ச5ச் சரண*4த்வயம் 3தி5சதுநஸ்ஸங் மங்3களம்,
[மங்5களம்.

பவ்ய ப்ரஜாநாம்	பவ்ய ஜீவன்களுக்குத் தம் பிறவியில் (இல்
ஸ்ரீ ஸௌபாக்ய	வாழ்க்கையில்) அடையத்தக்க செல்வங்
பரம்பர-	களையும், அதன் பின்னர் பரம்பரையாக
உதயகரம்,	உண்டாகும் முக்திச் செல்வத்தையும்
புண்யம்	அளிக்கவல்லதும்; நல்வினையைப் பெறச்
பவித்ரம்	செய்வதும்; குற்றமற்ற தன்மையை அடை
பரம் தாம	விப்பதும், (பரிசுத்தமானதும்), முக்திக்குக்
அநந்த	காரணமான பரம ஔதாரிக திவ்ய தேகத்
ருஜா ஜரா	திற்கு ஆதாரமானதும், (அல்லது சிறந்த

அபஹரணம்	காந்தியுள்ளதும்), எண்ணற்ற ரோகம் (அல்
த்ரைளோக்ய	லது பிறவிப்பிணி), மூப்பு இவைகளைப் போக்
இந்த்ர திரீட	கடிப்பதும், மூவுலக இந்திரர்களுடைய
கோடி விலஸத்	கிரீடங்களின் உச்சியில்† ஜ்வலிக்கின்ற
ரத்ந ப்ரபா	மாணிக்க மணியின் ஒளிகளினால் சூழ்ந்
பாடலம்	திருக்கின்றதும்; (தேவர்கள் வணங்கு
மங்களம்	வதும்), முக்கிய மங்களமானதும் ஆகிய
சாந்தி ஈச:	சாந்தி பட்டாரகருடைய ***திருவடிகள்***
சரணத்வயம் ந: ஸதா	இரண்டும் நமக்கு எப்பொழுதும் சிறந்த
ஸந்மங்களம் திசது	மங்களத்தை அளிக்கட்டும்.

" தேஜோ தாம மஹோ விபா " அமரம்.

† பா. பே. (கரம்பர. *த்வயம் து ஸததம்ஸந்மங்களம்.

224 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑍁
𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑍋 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌾𑌲𑌃
𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍁 𑌮𑌘𑌵𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌶𑌮𑍍 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚𑍋𑌰𑌮𑌾𑌰𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂
𑌮𑌾𑌸𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇
𑌜𑍈𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌸𑌤𑌤𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿 ॥

க்ஷேமம் ஸர்வ ப்ரஜாநாம் ப்ர^{4}பவது
^{3}பலவாந் ^{4}தார்மிகோ ^{4}பூமி பால:
காலே காலேச ஸம்யக் வர்ஷது ம^{4}கவா
வ்யா^{4}தயோ யாந்து நா^{5}சம்
^{3}துர்^{4}பிக்ஷம் சோரமாரி க்ஷணமபி
ஜ^{3}கதாம் மாஸ்ம^{4}பூத் ஜீவ லோகே
ஜைநேந்^{3}த்ரம் ^{4}தர்ம சக்ரம் ப்ர^{4}பவது ஸததம்
ஸர்வ ஸௌ^{2}க்ய ப்ர^{3}தாயி.

ஸர்வ ப்ரஜாநாம் க்ஷேமம் ப்ரபவது பூமிபால: பலவாந் தார்மிக: ப்ரபவது மகவா காலே காலேச ஸம்யக் வர்ஷது வ்யாதய: நாசம் யாந்து ஜகதாம் துர்ப்பிக்ஷம் சோர மாரி க்ஷணமபி மாஸ்ம பூத் ஜீவலோகே ஸர்வ ஸௌக்ய ப்ரதாயி ஜைநேந்த்- ரம், தர்ம சக்ரம் சததம் ப்ரபவது	இவ்வுலகில்உள்ள மக்கள் முதலிய உயிர்கள் அனைத்திற்கும் இன்ப காரணமான நன்மை ஆகட்டும்; (அவ்வுயிர்களைக் காக்கும்), அரசன் படைப் பலமுடன் தரும குணத்தில் தவறாதவனாக இருக்கட்டும்; மேகம், பயிர்களின் வளர்ச்சிக்கு அனுகூலமான காலங்களில் (அவ்வப்போது தேவைக்குத் தக்கவாறு), வேண்டிய அளவு மழை பொழியட்டும்; கொடிய பூச்சி முதலிய நோய்கள் தோன்றாமலிருக்கட்டும்; இவ்வுலக மக்களுக்கு, பஞ்சமும், களவாடும் எண்ணமும், (ப்ளேக், காலரா) அம்மை முதலான வியாதிகளும், ஒரு சமயங்கூடத் தோன்றாதிருக்கட்டும்; இவ்வுலக மக்கள் அனைவருக்கும் இன்பத்தைத் தருகின்ற ஜிநேந்திரர்களின் அறவாழி எப்பொழுதும் நிலைத்து நிற்கட்டும்.

"நச அதர்சநே" என்பது தாது பாடம் ஆதலின் நாசம், என்பது தோன்றாமலிருக்கட்டும் என்ற பொருள் தரும். தோன்றி நாசமடைவதைவிட தோன்றாமலிருப்பது மேல் ஆதலின் என்க.

இவ்வாசிரியர் தம்மைப்போலவே உலகமும் க்ஷேமம் அடைய வேண்டும் என்ற விருப்பமுடன், **"க்ஷேமம் ஸர்வ ப்ரஜா நாம்"** என்றார். ஸர்வப்ரஜாநாம் என்றது ஜாதிமத பேதமின்றி சகல உயிர்களையும் குறிப்பிடுவதாகும்.

ப்ரஜைகள் க்ஷேமமடைய வேண்டுமாயின் மக்களைக் காக்கும் மன்னவன் படைப் பலமுடன் வீரம் மிக்கவனாக இருக்க வேண்டும்; அதனோடு, அவன் (அரசன்), •தர்மவானாகவும் அமைய வேண்டும்; அங்ஙனமாயினும், நாடு செழிப்படைவதற்குக் காரணமான பருவமழை, காலம் தவறாமல் பொழியவேண்டும்; அவ்வாறு நாடு செழிப்படைந்த போதிலும், நோய் முதலிய துன்பங்கள்

அணுகாமல் இருக்கவேண்டும். இவையாவும் நிலைக்க வேண்டு மாயின், நல்வினை மிகவேண்டும். ஆதலின் அந் நல்வினை மிகுதற் குக் காரணமான அறவாழியின் அறநெறி ஓங்கவேண்டும் என்று (ஓம் படை) முடிவு கூறினார். * பா, பே. மகவாந். 9

225 𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌘𑌾𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥

ப்ர^{4}த்வஸ்த ^{4}காதி *கர்மாண: கேவல ஜ்ஞாந † ^{4}பாஸ்வரா:
குர்வந்து ஜ^{3}கதாம் ^{5}சாந்திம் வ்ருஷ^{4}பா^{3}த்யா ஜிநே^{5}ச்வரா:—

ப்ரத்வஸ்த காதி கர்மாண:	காதிகர்மங்களை கெடுத்தவர்களும் மற்றும்,
கேவல ஜ்ஞாந பாஸ்வரா:	கேவல ஞானத்தினால் விளங்கப்பட்டவர் களுமான, விருஷபர் முதலாக மகாவீரர்
வ்ருஷபாத்யா:	வரையிலுமுள்ள இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்
ஜிநேச்வரா: ஜகதாம்	கரர்களும் உலக மக்களுக்கு (மனச்)
சாந்திம் குர்வந்து	சாந்தியை உண்டாக்கட்டும். 10

226 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

* பா. பே. கர்மாணும், † பாஸுர:, ஜிநேச்வர:

ஸுகதிகமநம், ஸமாதிமரணம் ஜிநகுணஸம்பத்திர் பவது மஹ்யம் ||

அத ஆஷாடமாஸ ஶுக்லபக்ஷ ஆஷ்டாஹ்நிக மாத்யாஹ்நிக தேவதாஸ்தவநேந ஸஹ ப்ரதமதிந நந்தீஶ்வர மஹாபர்வக்ரியாயாம் பூர்வாசார்யாநுக்ரமேண ஸகலகர்மக்ஷயார்தம் பாவபூஜாவந்தநாஸ்தவஸமேதம் ஶ்ரீஸித்தபக்தி சைத்யபக்தி நந்தீஶ்வர ஜிநசைத்ய சைத்யாலயபக்தி பஞ்சகுருபக்தி ஶாந்திபக்திஶ்ச விதாய தத்ஹீநாதிகதோஷவிஶுத்த்யர்தம் ஸர்வாதீசாரதோஷவிஶுத்த்யர்தம் ச ஶ்ருதஸமாதிகாரணார்தம் பாவபூஜாவந்தநாஸ்தவஸமேதம் ஶ்ரீஸமாதிபக்தி காயோத்ஸர்கம் கரோம்யஹம் ||

இச்சாமி [4]பந்தே ஸந்தி [4]பக்தி காஓஸ[2]க்[3]கோ கஓதஸ்ஸ ஆளோசேஉம் பஞ்ச மஹா கல்லாண ஸம்பண்ணணம் அ[2]ட்[2]டமஹா பா[2]டிஹார ஸஹியாணம் சொத்தீஸ அஇஸய விஸேஸ ஸஞ்ஜுத்தாணம் [3]பத்தீஸ [3]தேவிந்[3]த மணிமௌலி ம[2]த்[2]தய மஹியாணம், [3]பல[3]தேவ வாஸு[3]தேவ சக்கஹர ரிஸி முணி ஜ[3]யி அண[3]காரோவ[3]கூ[3]டாணம், [4]துயிஸய ஸஹஸ்ஸ ணிளயாணம் உஸஹாயி *வீராவஸாணம் மங்[3]கள மஹா புரிஸாணம் [4]பக்தீயே ணிச்சகாலம் அச்சேமி பூஜேமி வந்[3]தாமி ணமம்ஸாமி [3]துக்[2]கக்[2]கவோ கம்மக்[2]கவோ [3]போஹிளாஹோ ஸு[3]கயி [3]கமணம் ஸமாஹி மரணம் ஜிந [3]குண ஸம்பத்திஹோஉ மஜ்[4]சம்,

அ[2]த ஆஷா[4]ட மாஸ [5]சுக்லபக்ஷ ஆஷ்டாங்கிக மா[4]த்யாங்கிக [3]தேவதா ஸ்தவநேந ஸஹ ப்ர[3]தம[3]திந நந்[3]தீ[5]ச்வர மஹா பர்வ க்ரியாயாம் பூர்வாசார்யாநுக்ரமேண ஸகல

கர்ம க்ஷயார்த்[2]தம் [4]பாவ பூஜா வந்[3]தநா ஸ்தவ ஸமேதம் ஸ்ரீமத் ஸி[3]த்[4]த [4]பக்தி சைத்ய [4]பக்தி நந்[3]தீ[5]ச்வர ஜிந சைத்ய சைத்யாலய [4]பக்தி பஞ்ச [3]குரு [4]பக்தி [5]சாந்தி [4]பக்திம் வி[4]தாய தத் ஹீநா[4]திக [3]தோஷ வி[5]சுத்யர்த்[2]தம், ஸர்வ அதீசார தோஷ வி[5]சுத்யர்த்[2]தம்; மம ஆத்ம[5] சுத்[2]தி காரணார்த்[2]தம், [4]பாவ பூஜா வந்[3]தநாஸ்தவ ஸமேதம் ஸ்ரீமத் ஸமா[4]தி [4]பக்திம் காயோத் ஸர்க்கம் கரோமி அஹம்.

பந்தே ஸந்தி பத்தி காஓஸக்கோ கஓ தஸ்ஸ ஆளோசேஉம் பஞ்ச மஹாகல்லாண ஸம்பண்ணணம் அட்டமஹாபாடிஹார ஸஹியாணம் சொத்தீஸ அயிஸயவிஸேஸ ஸஞ்ஜுத்தாணம் பத்தீஸ தேவிந்தமணி மௌலிமத்தய மஹியாணம், பலதேவ, வாசுதேவ சக்கஹர ரிஸி முணி ஜயி அணகார உவகூடாணம், துயிஸய ஸஹஸ்ய ணிளயாணம், உஸஹாயி வீராவஸாணம் மங்கள மஹாபுரிஸாணம் நிச்சகாளம் அச்சேமி, பூஜேமி வந்தாமி ணமஸ்ஸாமி

ஞானவானே! சாந்தி பக்தியினுடைய காயோத் ஸர்க்கம் செய்யப்பட்டது; அதனை ஆலோசிக்கிறேன். கர்ப்பாவதரணம் முதலிய ஐந்து மகா கல்யாணங்களை நன் முறையில் அடைந்தவர்களும்; அஷ்ட மஹா ப்ராதி ஹார்ய அதிசயங்களோடு விளங்கியவர்களும்; முப்பத்துநான்கு அதிசயங்களோடு கூடி அறமுறைத்தவர்களும்; முப்பத்திருவர் தேவேந்திரர்களின் மகுட மணிந்த (மஸ்தகத்தால்) தலையால் வணங்கி பூஜிக்கப் பட்டவர்களும்; பலதேவர், வாசுதேவர் ஆகிய அர்த்த சக்கரவர்த்திகளும், (அவதி ஞானம் மனப்பர்யய ஞானம் முதலியவற்றையுடைய) ரிஷிகளும், முனிகளும், யதிகளும், (கேவல ஞானம் அடைந்த) கேவலிகளும் ஆகிய தபோதனர்களால் சூழ்ந்திருப்பவர்களும், ஸஹஸ்ர நாமம் முதலிய பலவிதத் துதிகளுக்கு இருப்பிடமானவர்களுமான **விருஷபன்** முதலாக **மகாவீரன்** வரையிலுமுள்ள முக்கியமங்கள கர்த்தாக்களான, இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கர பரம தேவர்களையும் நாள்தோறும் (இடைவிடாமல்) அர்ச்சிக்கிறேன், பூஜிக்

மச்சம் துக்கக்கவோ கம்மக்கவோ போஹி-லாஹோ, ஸுகயி-கமணம், ஸமாஹி மரணம் ஜிநகுணஸம்-பத்திஹோஉ இச்சாமி	கிறேன். துதிக்கிறேன், வணங்குகின்றேன். இதனால் எனக்குத் துன்பங்களின் (விடுதலையும்) அழிவும், கர்ம க்ஷயமும், ஞான லாபமும், நற்கதி பெறுதலும், ஸமாதி மரணமும், ஜிநகுண ப்ராப்தியும் ஆகட்டும், என்பதற்காக யான் இதனையே விரும்புகிறேன்.

அவதி ஞானமுடையவர் ரிஷிகள், மனப்பர்யய ஞானம் முதலியன உடையவர் முனிகள், சாரணருத்தி பெற்ற மகான்கள் யதிகள். அழகர்கக் கத்தரித்துக் கன்னத்தில் தொங்கவிடப்பட்ட மயிருக்கும், கிரீடத்துக்கும், தலைமயிருக்கும் மௌலி என்பது. ஈண்டு, மௌலி - கிரீடம். "சூடா கிரீடகேசாச்ச ஸம்யதா மௌலயஸ்த்ரய; அமரம். முப்பத்தீராயிரம் மன்னர்களால் சேவித்துத் திறை செலுத்தும் தன்மையும், பதினான்கு ரத்தினங்களும், ஆறு கண்டங்களை ஆள்வதும், மற்றும் பல வைபவமும் உடையவர், சக்கரவர்த்திகள். இதில் பாதி விபவம் உடையவர்; அதாவது, பதினாறுயிரம் அரசர்களால் சேவிப்பதும் மூன்று கண்டம் மட்டிலும் ஆள்வதும், ஏழு இரத்தினங்கள் மட்டும் உடையவரும் அர்த்த சக்கரவர்த்திகள் எனப்படும். அவர்கள், பலதேவர், வாசுதேவர், ப்ரதிவாஸு தேவர்என மூவகையராவர். (ஜயி, யதி என்று மாறும்)

* பா. பே. சவுதீஸ. † மணிமய மகுடபத்தய. வீரபச்சிம.

கோமள க[3]தளீ பத்ர ஸ்படிகம் பாலார்க்க ஹேம நீலா[4]பம்
பஞ்ச பரமேஷ்ட்[2]டி வர்ணம் [4]பாவநம் [4]பவ விநா[5]சநம்.

பஞ்சபரமேஷ்டி வர்ணம்	பஞ்ச பரமேஷ்டிகளின் தன்மை யடைந்த தீர்த்தங்கரர்களின் திருமேனியின் வர்ணங்
கோமள கதளீபத்ர	கள், முற்றுத இள வாழையிலை போன்ற
ஸ்படிக	பச்சைவர்ணமும், ஸ்படிகம்போன்றவெள்ளை
பால அர்க்க	வர்ணமும், இளஞ் சூரியன் போலும் சிவந்த
ஹேம	வர்ணமும், பொன் போன்ற சிவப்பு கலந்த
நீல ஆபம்	மஞ்சள் வர்ணமும், நீலமணி போன்ற நீல

ஏதேஷாம்	வர்ணமும் ஆகிய பஞ்ச வர்ணங்களாயுள்
பாவநம்	ளன. இறைவர்களாகிய இவர்களை உள்
பவ விநாசநம்	ளத்தே எண்ணித் துதிப்பதனால் அது பிறவிப்
பவதி	பிணியை நாசம் செய்வதாக ஆகிறது.

ஆபம்-சமானமான. தீர்த்தங்கரர்கள் ஒவ்வொருவரும் பஞ்ச பரமேஷ்டிகளின் தன்மை அடைந்தவர்களாதலின், 'பஞ்ச பரமேஷ்டி வர்ணம்' என்றார் எனினும் அமையும்.

சதுர் விம்[5]சதி தீர்த்[3]தே[5]சாங் சதுர்க்[3]கதி நிவ்ருத்[2]தயே
வ்ருஷ[4]பா[3]தி மஹாவீர பர்யந்தாங் ப்ரணமாம்யஹம்.

வ்ருஷபாதி மஹாவீர	விருஷபர் முதலாக மஹாவீரர் வரையிலு
பர்யந்தாங்	முள்ள இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கரர்களையும்
சதுர்விம்சதி	யான் (செல்லும்) சதுர்கதியின் செலவினைத்
தீர்த்தேசாங் அஹம்	தடைசெய்யும் பொருட்டு (அதாவது நான்கு
சதுர்கதி நிவ்ருத்தயே	கதியில் செல்லுதலையும் நீக்கிக் கொள்ளும்
ப்ரணமாமி	பொருட்டு)த் துதித்து வணங்குகிறேன்.

எட்டு கோடியே ஐம்பத்தாறு லக்ஷத்து தொண்ணூற்றேழாயிரத்து நானூற்று எண்பத்தோரு அக்ரத்திம ஜிநசைத்யாலயங்களுககும், தொளாயிரத்து இருபத்தைந்து கோடியே ஐம்பத்து மூன்று லக்ஷத்து இருபத்தேழாயிரத்து தொளாயிரத்து நாற்பத்தெட்டு அக்ரத்திம ஜிநபிம்பஙகளுக்கும் அநந்த ஸங்க்யை உடைத்தாயிருக்கின்ற சி[3]த்[4]த பரமேஷ்ட்[2]டிகளுக்கும் த்ரிகரண சுத்தியினாலே த்ரிஸந்த்யா காலங்களிலேயும் ப்ரத்யேகம், ப்ரத்யேஹம் த்ரிப்ரதக்ஷிணம் செய்து அனந்தானந்த வாரம் நமோஸ்து நமோஸ்து நமோஸ்து.

" அர்ஹ[3]த் வக்த்ர ப்ரஸூ[3]தம்[3] கண[4]தர
ரசிதம் [3]த்வா[3]த[5]சாங்[3]கம் வி[5]சாலம்
சித்ரம் [3]பஹ்வர்த்[2]த யுக்தம் முநி[3]கண
வ்ருஷ[4]பை: [4]தாரிதம் [3]பு[3]த்[4]தி ம[3]த்[4]பி:

மோக்ஷா[3]க்ர [3]த்வார [4]பூதம்
வ்ரத சரண் [2]பலம் ஜ்ஞேய [4]பாவ ப்ர[3]தீபம்
[4]பக்த்யா நித்யம் ப்ரவந்தே [5]ச்ருதமஹம[2]கிலம்
ஸர்வ லோகைக ஸாரம்". (ச்ருதபக்தி)

அர்ஹத் வக்த்ர ப்ரஸூதம் கணதர ரசிதம் த்வாத சாங்கம் விசாலம் சித்ரம் பஹு அர்த்த யுக்தம் புத்தி மத்பி: முநிகண வ்ரஷபை: தாரிதம் மோக்ஷ அக்ர த்வார பூதம் வ்ரத சரண பலம் ஜ்ஞேய பாவ ப்ரதீபம் ஸர்வலோக ஏகஸாரம் அகிலம் ச்ருதம் அஹம் நித்யம் பக்த்யா ப்ரவந்தே

அருகன் முகத்தினின்றும் புறப்பட்டதும் (வெளி வந்ததும்), கணதரர்களால் கிரந்த ரூபமாக (எழுதப்பட்டதும்) செய்யப்பட்டதும், பன்னிருவகை அங்கங்களையுடையதும் (துவாதசாங்க பரமாகமும்), விரிவான பொருள் உள்ளதும், வியப்பைத் தருவதும், (ஆச்சரியம் உண்டாக்குவதும்), பல் வேறு வகையான அர்த்தங்களுடன் சேர்ந்திருக்கின்றதும், மதி சுருத அவதி மனப்பர்யய மென்ற நான்கு ஞானங்களையும் அடைந்திருக்கிற முனிநாயகர்களான விருஷபஸேந கணதரர் முதலான கணதரர்களால் உட்கொண்டிருப்பதும் (தரித்திருப்பதும்), உலக உச்சியிலுள்ள முக்திக்குச் செல்லும் வாயிலானதும், விரதங்களையும் சீலங்களையும் பயனுக அளிப்பதும், அறியவேண்டிய தத்துவப் பொருள்களுக்குத் தீபம் போன்றதும் (அதாவது இருளை நீக்கி வஸ்துக்களைக் காட்டும் விளக்கைப் போல; அஞ்ஞான மாகிற இருளை விலக்கி உண்மைப் பொருள் விளங்குமாறு தோற்றுவிக்கும் விளக்குப் போன்றதும்), உலகமக்கள் அனைவருக்கும் உபயோகமுள்ள ஸாரமான (ஸத்தான)தும், ஆகிய நாற்பத்திரண்டு விதமான பரமாகமங்கள் முழுவதையும் யான் தினந்தோறும் பக்தி பூர்வகம் துதித்து வணங்குகிறேன்.

இருபத்தெட்டு மூல^{3}குணம் முப்பத்தாறு உத்தர^{3}குணம் பதினெண்ணுயிரம் ^{5}சீலா சாரம் எண்பத்து நான்கு லக்ஷம் ^{3}குண வ்ரதம் நூற்றுக்கோடி மஹா வ்ரதம் ஸப்த ரி^{3}த்^{4}தி ^{3}ஸம்பந்நர்களுமான ^{3}கண^{4}தரா^{3}தி பரம தேவர்களுக்கும் நாற்பத்திரண்டு பரமா^{3}கமங்களைத் தரித்த த்ரயோ^{3}தச கிரியை நிறைந்த மஹா முனிகளுக்கும், எட்டு கோடியே தொண்ணூத் தொன்பது லக்ஷத்து தொண்ணூத் தொன் பதாயிரத்து தொளாயிரத்து தொண்ணூற்றேழு ஸர்வ ஸம்யதர்களுக்கும் த்ரிகரண^{5}சுத்தியிஞலே த்ரிஸந்த்யா காலங்களிலேயும் ப்ரத்யேஹேம் ப்ரத்யேஹம் த்ரிப்ரதக்ஷி ணம் செய்து அனந்தானந்த வாரம் நமோஸ்து நமோஸ்து நமோஸ்து.

''மந்^{3}த்ரஹீநம் க்ரியாஹீனம் ^{4}பக்திஹீனம் ஜிநார்ச்^{2}சயா பூஜிதந்து மயா^{3}தேவ பரிபூர்ணகமுச்யதே ''

ஜிந ! தேவ !	ஜிநேச்வரரே ! தேவாதி தேவனே ! உன்
அர்ச்சய	னுடைய பூஜையி(ல் என் அறியாமை அல்
மந்த்ரஹீநம்	லது அசதி மறதியி)லிருந்து மந்திரங்கள்
க்ரியாஹீநம்	குறைவாகவும், செயல் முறையில் குறை
பக்திஹீநம் மயா	வாகவும், பக்தியில் குறைவாகவும், என்ஞல்
பூஜிதம் யத் தத்	பூஜிக்கப்பட்டவை யாவையுண்டோ அவை
பரிபூர்ணகம்	குறையின்றிப் பூர்ணமானவையே போன்று
உச்யதே	அறிஞர்களால் சொல்லப்படுகின்றன.

ஆப்த ஆகம^{3}குரு^{5}ச்ரத்தாநம் பஞ்ச^{3}குருப்யோநமோந் நம: வி^{3}த்யா குருப்யோ நமோந்நம: ஜிநஸேநா சார்யர்க்கு நமோஸ்து நமோஸ்து, குணபத்ரா சார்யர்க்கு நமோஸ்து நமோஸ்து, குந்தகுந்தா சார்யர்க்கு நமோஸ்து நமோஸ்து, சகலகீர்த்தி ஆசார்யர்க்கு நமோஸ்து நமோஸ்து, ஜிநாயநம; ஜிநவராய நம: ஜிநவ்ரஷ^{4}பாய நம. அஷ்ட கர்மங்களைக் கெடுத்து அனந்த ஜ்ஞானத்தைப் பெற்ற அருகத் பரமேஷ்டி களுக்கும் சித்த பரமேஷ்டிகளுக்கும் அனந்தாநந்த வாரம் நமோஸ்து நமோஸ்து நமோஸ்து.

ஸாந்தி பக்தி முற்றும்.

ஸமா^{4}தி^{4}பக்தி:

227 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍
𑌸𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌨𑍁𑌸𑍍𑌰𑌜𑍇 ।
𑌸𑌹𑍇𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋𑌰𑍍𑌮𑍀𑌨𑍍
𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍 ।

வ்யுத்ஸ்ருஜ்ய ^{9}தோஷாங் நி^{5}ச்^{5}சேஷாங்
ஸ^{6}த்^{4}த்யாநீ ஸ்யாத் தநுஸ்ரஜௌ
ஸஹேதாப் யுபஸர்க் ^{8}கோர்மீங்
கர்மைவம் ^{4}பி^{3}த்யதே தராம்.

(ய: கச்சித் பவ்ய:)	யாதொரு பவ்வியன்; தன் மரணகாலத்தில்
தநு ஸ்ரஜௌ	தன் உடலை விடும்பொழுது முப்பத்திரண்டு
நிச்சேஷாங் தோஷாங்	தோஷங்களையும் விட்டு நீங்கித் தன் இயற்
வ்யுத்ஸ்ருஜ்ய	கையான ஆன்ம ஸ்வரூபத்தையே தியானிக்க
ஸத் த்யாநீ ஸ்யாத்	வேண்டும்; மற்றும் கடல் அலைகளைப்
உபஸர்க்க ஊர்மீங்	போலத் தொடர்ந்து வருகின்ற பிறவுயிர்
ஸஹேதா அபி	களாலேற்படும் கொடுமை மிக்க துன்பங்
ஏவம் ஸ்யாத்	களைச் சகித்துக் கொள்ளவும் வேண்டும்;
தஸ்ய கர்ம	இவ்வாருகில் அவனுடைய வினைகள்
பித்யதே தராம்	ஆத்மனை விட்டு அறவே விலகுகின்றன.

வி + உத் + ஸ்ருஜ்ய = வ்யுத் ஸ்ருஜ்ய,

228 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌶𑍁𑌶𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌮𑌨𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌸𑌮𑍀𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑌿𑌧𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌷𑌾 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌮𑍋𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ॥

^{3}த்யாநா^{5}சு^{5}சு க்ஷணிவி^{3}த்^{4}தே மநருத்வித் ஸமீஹிதா :
ஸ்வகர்ம ஸமி^{4}தோ ^{4}பாவ ஸர்ப்பிஷா ஜுஹுமோऽ^{4}துநா.

மந	உள்ளத்தே தோன்றும் எண்ணங்களென்கிற
ருத் விக் ஸமீஹிதா:	ருத்விக்குகளால் (ஹோமம் செய்பவர்க

ஸ்வ கர்ம ஸமித:
பாவ ஷர்ப்பிஷா
இத்தே த்யாந
ஆசுசு க்ஷணௌ
அதுநா
ஜுஹும:

ளால்), தன் ஆத்மனிடம் பற்றியுள்ள கர்மங்களாகிற சமித்துக்களை (விறகுகளை). நற்பரிணும மென்கிற நெய்யுடன் சேர்த்து (நெய்யைச் சொரிந்து) நன்ருகக் கொழுந்து விட்டு எரிகின்ற தியானமாகிற நெருப்பில், இப்பொழுது ஹோமம் செய்கிருேம்.

ஹோம கர்த்தா ஆத்மா, மனம் ருத்விக்குகள், கர்மங்கள் சமித்துக்கள், எண்ணம் நெய், த்யானம் நெருப்பு, இவற்றின் பலன் நிஜஸ்வரூப ப்ராப்தி (முக்தி). "க்ருத மாஜ்யம் அவி: ஸர்ப்பி:" நெய்க்குக் கூறுவது அமரம். "ரோஹிதாச்வோ வாயு ஸஹ: சிகாவாந் ஆசுசுக்ஷணி:" அமரம். ஆசுசுக்ஷணி: என்பது நெருப்பு, ஏழாம் வேற்றுமையில் ஆசுசுக்ஷணௌ; என்ருயிற்று. 2

229 அஹமேவாஹமித்யாத்மஜ்ஞாநாத³ந்யத்ர சேதநாம் ।
இத³மஸ்மி கரோமீத³ம் இத³ம் பு⁴ஞ்ஜமிதி க்ஷிபேத் ॥

அஹமேவாऽஹமித்யாத்ம ஜ்ஞா^{3}தந்யத்ர சேதநாம்
இதமஸ்மி கரோமீ^{3}தம் இ^{3}தம் ^{4}புஞ்ஜமிதி க்ஷிபேத்.

(ஸித்த ஸத்ரஸ)
அஹம் ஏவ அஹம்
இதி ஆத்ம ஞாநாத்
இதம் அஸ்மி
இதம் கரோமி
இதம் புஞ்ஜம்
இதி அந்யத்ர
சேதநாம்
க்ஷிபேத்

(வினைகள் அகன்ற சித்தருக்கு இணையான ஆத்மஞகிய) யானே, யான் என்று (குரு மூலம்) ஆத்மனின் உண்மையை அறிந்ததனுல், யான் இந்தச் சரீரமேயாகி யிருக்கின்றேன், இவ்வுடலுக்கு வேண்டிய செயல்களையே செய்கின்றேன், இவ்வுடலுக்கு வேண்டிய பொறிப்புலன்களையே அனுபவிக்கின்றேன் என்கிற (ஆத்மனை விட்டு மற்றவைகளை யான் என்று எண்ணும்) புத்தியை, அறவே விட்டுவிடத் தகுந்தது.

230 அஹமேவாஹமித்யந்தர்ஜ்யோதிஷம் வ்ருத்தி கல்பநாம் ।
தத்ஸ்வரூபம் ஜ்யோதி: ஸ்வயம்பஶ்யாமி ஸ்வதாம் ॥

அஹமேவா ஹமித்யந்தர் ஜல்ப்ப: ஸம்வ்ருத்த கல்ப்பநாம்
த்யக்த்வாऽவா^{3}க் ^{3}கோசரம் ஜ்யோதிஸ் ஸ்வயம்
[ப^{5}ச்யாமி ^{5}சா^{5}ச்வதம்

அஹம் ஏவ	சுத்த ஸ்வரூபனுகிய ஆத்மனே, யான்
அஹம் இதி	என்று உள்ளத்தே எண்ணி அதனையே இடை
அந்தர் ஜல்ப்ப:	விடாமல் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற
ஸம்வ்ருத்த	யான், புத்ர மித்ராதிகள் என்னுடைய
கல்ப்பநாம்	தென்கிற கற்பனைகளை (ஏற்பாட்டை)ப்
த்யக்த்வா	பற்றற விட்டு; இத்தகையது, இவ்வளவு,
அவாக் கோசரம்	இத்தன்மையது என்று வசனத்தாலும்
சாச்வதம்	கூற முடியாததும், எக்காலமும் அழிவில்லா
ஸ்வயம்	ததுமான என்னுடைய ஆத்மப்ரகாசத்தை.
ஜோதி:	ஞானத்தால் நன்கு அறிகிறேன்; அவ்
பச்யாமி	வாறே ஞானத்தால் காண்கிறேன். 4

231 𑌅𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌰𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌪𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

அமுஹ்யந்த மரஜ்யந்த ம^{3}த்விஷந்தஞ்ச யஸ் ஸ்வயம்
^{5}சு^{3}த்^{4}தே நி^{4}தத்தே ஸ்வே^{5}சுத்தமுபயோ^{3}கம் ஸஸி^{3}த்^{4}த்யதி.

ய:	எவன் ஒருவன் (மோகனீய கர்மத்தின் உதய
அமுஹ்யந்தம்	மாகிய) மயக்கத்தினின்றும் நீங்கியதும்,
அரஜ்யந்தம்	(இறைவனிடத் துண்டாகும் பக்தியிலும்)
	பற்றின்றி நீங்கியதும், (உத்தம க்ஷமையை
அத் விஷந்தம்ச	மேற்கொண்டதனுல்) சிறிதளவும் துவே
சுத்தம்	ஷத்தை (கறுவு பகை முதலியவற்றை) மேற்
உபயோகம்	கொள்ளாததும் ஆகிய (மோஹராக
ஸ்வயம்	த்வேஷங்களிலகன்ற)சுத்தோபயோகத்தை
சுத்தே ஸ்வே	(சுத்தாத்ம தியானத்தை) இயல்பாகவே
நிதத்தே	சுத்தமாயிருக்கிற• (வினைகளிலகன்ற) தன்
ஸ்வஸித்தே	சுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்தில் நிலையாக மேற்
ஸ: ஸித்யதி	கொண்டுநின்று, தியானிக்கிருனே; அவன்,
	ஸித்தரின் ஸ்வரூபத்தை அடைகிருன். 5

232 [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

^{3}போ^{4}தி ஸமா^{4}தி வி^{5}சு^{3}த்^{4}த
ஸ்வசி^{3}துபல^{3}ப்^{4}த்யுஜ்வலத் ப்ரமோ^{3}த பரா:
^{3}ப்ரம்ம வி^{3}தந்தி பரம்யே தே
ஸத் ^{3}குரவோ மம ப்ரஸீ^{3}தந்து,

யே போதி
ஸமாதி விசுத்த
ஸ்வ சித் உபலப்தி
உஜ்வலத்
ப்ரமோத பரா: தே
பரம் ப்ரம்ம விதந்தி
தே ஸத் குரவ:
மம ப்ரஸீதந்து

எவர்கள், ஸம்யக் ஞானத்தாலும், நிரந்தர மான ஆத்மத் தியானத்தாலும், பரிசுத்த மான தன்ஆன்ம லாபத்தை அடைவதனுல், நன்ருகப் பிரகாசிக்கின்ற பரமானந்த (மய)த்தில் ஒன்ருகக்கலந்து விருப்பமுடன் பக்தி செய்கிருர்களோ, அவர்கள் பரப்ரம்ம ஸ்வரூபமான நிஜாத்ம ஸ்வருத்தை அறிந்த வர்களாவார்கள்; அத்தகைய சிறந்த பரமேஷ்டிகள்,எனக்குநன்மையளிக்கட்டும்.

233 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

ஆத்யந்த வர்ஜ்ஜித ம^{5}சேஷ விகல்ப்ப ^{5}சூந்யம்
ரா^{3}கா^{3}தி ^{3}தோஷ ரஹிதஞ்ச விமுக்த ^{3}தேஹம்
யந்நித்ய மவ்யய மசிந்த்ய மநந்த ^{3}போ^{4}தம்
தத் ^{3}ப்ரம்ம ^{5}சு^{3}த்^{4}த மஹமேவ ஸ^{2}க ஸ்வரூபம்.

ஆதிஅந்த வர்ஜ்ஜிதம்
அசேஷ விகல்ப்ப-
சூந்யம், ராகாதி
தோஷ ரஹிதம் ச

ஆதியும்,அந்தமும் (முதலும்,முடிவும்) இல்லாததும், வேறு வகையான பல பேதங்கள் எதுவும் இல்லாததும், ஆசை கோபம் மயக்கம் முதலான குற்றங்கள் இல்லாததும்,

விமுக்த தேஹம்	உடலால் விடப்பட்டதும் (எனவே உடலில்
யத் தத் நித்யம்	நீங்கினதும்) ஆகிய, எந்த ஆத்ம ஸ்வரூ
அவ்யயம்	பமோ; அது, எக்காலமும் நிலையாக இருப்
அசிந்த்யம்	பதும், அழிவற்றதும், சிந்தனைக்கு எட்டா
அநந்தபோதம்	ததும், கடையிலாத ஞான ஸ்வரூபமான
ஸுத்தம்	தும், நிர்மலமானதும், கடையிலா இன்பமய
ஸுக்ஸ்வரூபம்	மானதுமாகும்; அத்தகைய சுத்த ஆத்ம
தத் ப்ரம்ம அகம் ஏவ	ஸ்வரூபம் யானே ஆகின்றேன் (என்று தியானிக்கவும்). 7

234 സാകാരഞ്ച നിരാകാരം ശുദ്ധസ്ഫടികബിംബവത് ।
സിദ്ധമഷ്ടഗുണോപേതമഷ്ടകര്മ്മഹരം യജേ ॥

ஸாகாரஞ்ச நிராகாரம் ^{5}சு^{3}த்^{4}த ஸ்படிக ^{3}பிம்^{3}பவத்
ஸி^{3}த்^{4}த மஷ்ட்ட ^{3}குணோபேதம் அஷ்டகர்ம ஹரம்யஜே.

சுத்த ஸ்படிக	எவ்வித வர்ணமுமில்லாத தூய ஸ்படிகம்
பிம்பவத்	போன்ற ஆகாரம், ஒருவிதத்தினால் (அதா
ஸாகாரம்	வது ஸித்தர் பதவி அடையுமுன் இருந்த
நிராகாரம்ச	உடலின்அளவில் சிறிது குறைந்த உருவம்) உடையதும், அமூர்த்த ஸ்வபாவமானதால் ஆகாரம் (எவ்வித உருவமும்) இல்லாததும்
அஷ்டகுண	(காணப்படாததும்), எண் குணங்கள்
உபேதம்	நிறைந்து விளங்குவதும், எண் வினைகளை அறவே (வென்றதும்) நீக்கியதும் ஆகிய
அஷ்டகர்ம ஹரம்	*ஸித்த* ஸ்வரூபத்தை (ஸித்த பரமேஷ்டியை
ஸித்தம் யஜே	பூஜிக்கிறேன்

ஜினமதத்தில் தேஹமாத்திரம் பிரமாணம் முக்கியமானதால் ஸாகாரம் என்றபடி. ஆத்மா ஒருவகையில் உருவமுடையது, ஒருவகையில் இல்லை யென்றார். எங்ஙனமெனில்? சித்தர் பதவி எய்தின ஆத்மன் தான் முன்பு மேற்கொண்டிருந்த மானிட உடலின் அளவில் சிறிது குறைந்த அளவினதாகக் கூறப்படு தலின், ஆகாரம் (உருவம்) உடையது என்றும்; அந்த ஆத்மா அமூர்த்த ஸ்வபாவம் உடையதாதலின் எவ்வித உருவமும் இல்லா தது (அரூபியானது) என்றும் கூறினார். 8

235 [illegible]

இச்சாமி [4]பந்தே ஸமாஹி [4]பக்தி காஓஸ் ஸ[3]க்[3]கோ கஓ தஸ்ஸ ஆளோசேவும் ரயணத்தயரூப பரமப் பஜ்[4]சாண ல[2]க்[2]கணம் ஸமாஹிம் ஸவ்வகாள மச்சேமி பூஜேமி வந்[3]தாமி ணமஸ்ஸாமி [3]து[5]க்[2]க[5]க்[2]கவோ கம்ம[2]க[3]கவோ [3]போஹிளாஹோ, ஸு[3]கயி [3]கமணம் ஸமாஹி மரணம் ஜிந[3]குண ஸம்பத்தி ஹோ உ மஜ்[4]சம்.

பந்தே ஸமாஹிபத்தி காஓஸ்ஸக்கோ கஓ தஸ்ஸஆளோசேஉம் ரயணத்தய ரூப பரம: பஜ்சாணலக்கணம் ஸமாஹிம் ஸவ்வ காளம் அச்சேமி பூஜேமி வந்தாமி மச்சம் ணமஸ்ஸாமி துக்கக் கவோ கம்மக்கஓ போஹி லாஹோ ஸுகயி கமணம் ஸமாஹி மரணம் ஜிநகுண ஸம்பத்தி ஹோ உ இச்சாமி

ஞானவானே! ஸமாதி பக்தியினுடைய காயோத் ஸர்க்கம் இப்போது செய்யப்பட்டது. அதனை அலோசிக்கிறேன். முக்திக்கு முதற் காரணமாகிய ஸம்யக் தரிசனம், ஸம்யக் ஞானம், ஞானதரிசனத்திலேயே நழுகாமல் நிற்பதாகிய ஸம்யக் சாரித்ரம் ஆகிய இரத்தினத்திரய மயமான பரமாத்ம தியான லக்ஷணமாகிய (அந்திய சல்லேகனையோடு கூடிச்) சிறந்த சமாதியை, சர்வகாலமும் அர்ச்சிக்கிறேன், பூஜிக்கிறேன், துதிக்கிறேன், வணங்குகிறேன்: அதனால் எனக்குத் துன்பக் கேடும் கர்மக் கேடும், ஞான லாபமும், நற்கதி ப்ராப்தியும், ஜின குணங்களின் ப்ராப்தியும் ஆகட்டும்; இதனையே யான் என்றென்றும் விரும்புகிறேன். 9

ஸமாதி பக்தி முற்றும்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சாஸ்த்ராப்4யாஸோ ஜிநபதிநுதிஸ் ஸங்3தி ஸர்வ3தாऽர்யை:
ஸ8த்வ்ருத்தாநாம் 3குண3கணக2தா 3தோஷவா3தேது மௌ-
ஸர்வஸ்யாபி ப்ரியஹித வசோ 4பாவநாசாத்ம தத்வே [நம்
ஸம்ப3தயந்தாம் மம 4பவ 4பவே யாவ3தே தாநி முக்தி:

சாஸ்த்ர அப்யாஸ:	நன்மை தீமைகளை தெரிவிக்கவல்ல சிறந்த
ஜிநபதி நுதி:	சாஸ்திரங்களில் இடைவிடாத பயிற்சியும்,
ஸர்வதா ஆர்யை:	ஜிநேந்திரர்களைத் துதிக்கின்றதும், எப்
ஸங்கதி:	பொழுதும் அறிஞர்களுடன் சேர்ந்து பழகு
ஸத் வ்ருத்தாநாம்	வதும், நல்லொழுக்கம் உடையவர்களின்
குண கண கதா	நற்குணங்கள் பலவற்றையும் புகழ்ந்து பேசு
தோஷ வாதே து	வதும், (ஆராய்வதும்). குற்றமான விஷயங்
மௌநம்	களைப் பேசுமிடத்தில் மௌனமாக(ப் பேசா
ஸர்வஸ்ய அபி	மல்) இருப்பதும், எல்லோருக்கும் பிரியமும்
ப்ரிய ஹித வச:	நன்மையுமான வசனங்களையே சொல்லுவ
ஆத்ம தத்வே	தும்; தன் ஆத்மனின் நிஜஸ்வரூபத்தையே
பாவநா ச ஏதாநி	(பாவிப்பதும்) தியானிப்பதும், ஆகிய
மம முக்தி:	இவைகள், ''எனக்கு முக்திச் செல்வம் எப்
யாவத் பவதி தாவத்	பொழுது கிடைக்கின்றதோ அதுவரையில்''
பவ பவே	யான் மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு பிறவி
ஸம்பத்யந்தாம்	யிலும் தவறுமல் நன்கு கிடைக்கட்டும்.

கதயதி - பேசுகிருன். வச: என்பது க்ருதந்தம் ஆதலின் சொல்வது என்ற பொருளும் அதிலேயே அடங்கும். ஸம்பத்யந்தாம் என்பதில், ஸம் உபசர்க்காக்ஷரம். பது, தாது, யதாம்

ஆகட்டும் என்ற கிரியாபதம் (ஏக வசனம்), யந்தாம் என்பது பஹு வசனம். அடுத்தது, ரத்தோத்ததா என்ற விருத்தம், 11 எழுத்துக்களை யுடையது. ர3 + ந3 + ர3 + ல1 + இ1 ஆக = 11.

237 𑌜𑍈𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌗𑌤𑌾
𑌜𑌿𑌨𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍌 𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
𑌅𑌕𑌲𑌙𑍍𑌕𑌵𑌿𑌮𑌲𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾
𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌮 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥

ஜைந மார்க்[3]க ருசிரந்ய மார்க்[3]க நிர்வே[3]கதா
ஜிந[3]குணஸ்துதௌ மதி:
அகளங்க விமலோக்தி [4]பாவநா
ஸம்[4]பவந்து மம ஜந்ம ஜந்மநி.

ஜைந மார்க்க ருசி:	ஜிநேந்திரர் அருளிச்செய்த அஹிம்ஸையை அடிப்படையாகக் கொண்ட (ஜிந) தர்ம மார்க்கத்தில் விருப்பமும், ஏனையோர்
அந்யமார்க்க நிர்வேகதா	உபதேசித்துள்ள ஹிம்ஸை முதலியவற்றுக்குக் காரணமான வேறு மார்க்கத்தில் வெறுப்பும்;
ஜிந குண ஸ்துதௌ மதி:	ஜினனுடைய குணங்களைத் துதிப்பதிலேயே கருத்தும்;
அகளங்க விமல உக்தி பாவநா	வினைகளின் நீங்கி நிர்மலமாயிருக்கின்ற தன் ஆத்மனின் உண்மைத் தத்துவத்தைப் பேசுவதிலேயே எண்ணமும், (ஞாபகமும்) ஆகிய
இதி ஏதாநி	இவை போன்றவைகள்,
மம ஜந்ம ஜந்மநி ஸம்பவந்து	எனக்கு இனி ஏற்படும் பிறவிதோறும் தவறுமல் கிடைக்கட்டும். 2

ஆர்யா வ்ருத்தம்

238 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌯𑌤𑌿𑌨𑌿𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌿-
𑌸𑌦𑍍𑌘𑍋𑌷𑍇 । 𑌮𑌮 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑌨
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥

^{3}குரு மூலே யதி நிசிதே சைத்யே
ஸி^{3}த்^{4}தாந்த வார்^{3}த்^{4}தி ஸ^{3}த்^{4}கோஷே
மம ^{4}பவது ஜந்ம ஜந்மநி
ஸந்யஸந ஸமந்விதம் மரணம்.

ஜந்மஜந்மநி	யான் அடையும் ஒவ்வொரு பிறவியிலும்
யதி நிசிதே குரு	யதிகள் சூழ்ந்த குருவினுடைய பாத மூலத்
மூலே, சைத்யே	திலாவது (குருவின் இடத்திலாவது), ஜிந
ஸித்தாந்த வார்த்தி	பிம்பத்தின் சமீபத்திலாவது, கடல் போன்ற
ஸத்கோஷ	பரமாகமங்களின் வேதமொழிகள் ஒலிக்
மம ஸந்யஸந	கின்ற சிறந்த இடத்திலாவது, எனக்குப்
ஸமந்விதம்	பற்றற்ற தன்மையுடைய சந்நியாசத்தோடு
மரணம் பவது	கூடிய சமாதி மரணம் கிடைக்கட்டும்.

ஸம் நி அஸந - ஸந்யஸந. 3

239 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑌰𑌾𑌤𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌿𑌨𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

ஜநம ஜந்ம க்ருதம் பாபம் ஜந்மகோடி ஸமார்ஜ்ஜிதம்
ஜந்ம ம்ருத்யு ஜரா௨௨ தங்கம் ஹந்யதே ஜிந வந்^{3}தநாத்.

மம ஜந்மஜந்ம-	யான் என்னுடைய பிறவிகள் தோறும் பல
க்ருதம் ஜந்மகோடி	தீயசெயலில் ஈடுபட்டு; இவ்வாறு, பற்பல
ஸமார்ஜ்ஜிதம் பாபம்	கோடி பிறவிகளிலும், அளவின்றிச் சம்
ஜந்ம ம்ருத்யு	பாதிக்கப்பட்ட தீவினைகளும்: அதனுலாம்,
ஜரா ஆதங்கம்	பிறப்பு இறப்பு மூப்புப் பிணிகள் என்னும்
ஜிந வந்தநாத்	துன்பங்களும் ஜிநேஸ்வரனைத் தியானிப்பத
ஹந்யதே	னுல் நாசமாகின்றன.

ஆதங்க: என்பது, ருக் - ரோகம், தாபூ - ஸந்தாபம் (துன்பம்). ஸங்கா - பயம் என மூன்று பொருளுடையன.

"ருக் தாப ஸங்கா ஸ்வாதங்க:" அமரம், பாபம் ஜாத்யேக வசனம். 4

𑌆𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌿𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾
𑌸𑍇𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌨𑍇𑌯𑌕𑌲𑍍𑌪𑌲𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌫𑌲𑌮𑌰𑍍𑌥𑌯𑍇 𑌤𑌦𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇
𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑌰𑍍𑌣𑌪𑌠𑌨𑍇 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑌣𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌮 ௨௨

ஆ^{3}பால்யாத் ஜிந ^{3}தேவ^{3}தேவ ^{4}பவத : ஸ்ரீபாதயோ : ஸேவயா, ஸேவாऽऽஸக்த விநேய கல்ப்ப லதயா காலோऽ ^{3}த்யயாவாங்^{3}கத : த்வாம் தஸ்யா: ^{2}பலமர்த்^{2}தயே த^{3}த^{4}துநா ப்ராண ப்ரயாணக்ஷணே, த்வந் நாம ப்ரதி^{3}ப^{3}த்^{4}த வர்ண ப^{2}டநே கண் ^{2}டோஸ்த்வ குண்^{2}டோ மம.

தேவதேவ ஜிந	தேவாதி தேவனே! ஜிநேச்வரனே!
ஸேவயா ஆஸக்த-	(வணக்கமுள்ள) வினய ஜனங்களாகிற
விநேய கல்ப்ப	பக்தர்களுக்குத் தம் விருப்பம் மிக்க (கற்ப
லதயா பவத:	கத்தின் மேல் படரும்) சேவையாகிற
ஸ்ரீ பாதயோ: தத்	கொடிக்கு ஆதாரமா யிருக்கிற உம் திரு
ஸேவா ஆஸக்த	வடிக் கமலங்களுக்கு, அவ்வாறே சேவை
அஹம் ஆபால்யாத்	செய்து தொண்டு புரிவதில் விருப்பங்
அத்ய ஸேவயா	கொண்ட யான், என் பால்ய வயதிலிருந்து
யாவாந்	இதுவரை சேவை செய்ததில் எவ்வளவோ
கால: கத:	காலங்கள் கழிந்து விட்டன; இப்பொழுது
அதுநா ப்ராண-	மூப்பு மிகுதியாகி, என் பிராணன் பிரியும்
ப்ரயாண க்ஷணே,	காலமும் நெருங்கிவிட்டது; ஸ்வாமி! இந்
தஸ்யா: பலம்	நாள்வரை செய்த (சேவைக்குத்) தொண்
த்வாம் அர்த்தயே	டிற்குப் பயனாக, உம்மை (ஒன்றே) ஒன்று
தத் (தஸ்மிந்க்ஷணே)	யாசிக்கின்றேன் அஃது யாதெனில்? என்
த்வத் நாம	மரணத் தறுவாயில் உன் பெயரை உட்
ப்ரதி பத்த	கொண்டுள்ள நாமாக்ஷரங்களாகிய பஞ்சா
வர்ண படநே மம	க்ஷரங்களை உச்சரிக்குமிடத்தில், என்னு
கண்டக: அகுண்ட:	டைய குரல் (தொண்டை), கோழை முத
அஸ்து	லியவற்றால் தடைப்படாததாக ஆகட்டும்.

ஜினனைத் தருவாகவும், சேவையைக் கொடியாகவும் உருவகம் செய்தார். பக்தியில் பொருந்துவதனை, மரத்தைச் சூழ்ந்து பற்றும் கொடியோடு உவமித்தார். இனி, பக்தர்களுக்குக் கொடி போன்றிருக்கிற பாதம் எனினுமாம். பஞ்சமந்திர ஜபத்தைக் குறிப்பிட்டார். * பா. பே. யாவ³த் கத: 5

241 *തവ പാദൌ മമ ഹൃദയേ മമ ഹൃദയം തവ പാദാബ്ജ യോർ ലീനം । തിഷ്ഠതു ജിനേന്ദ്ര യാവത്താവന്നിർവാണ സംപ്രാപ്തി: ॥*

தவ பா³தௌ மம ஹ்ரு³தயே மம ஹ்ரு³தயம்
தவ பா³தா³ப்ஜயோர் லீநம்
திஷ்ட²டது ஜிநேந்³த்ர யாவத்
தாவந் நிர்வாண ஸம்ப்ராப்தி:

ஜிநேந்த்ர! தவ பாதௌ மமஹ்ருதயே மம ஹ்ருதயம் தவ பாத அப்ஜயோ: லீநம் திஷ்டடது ஏதத் மம நிர்வாணஸம்ப்ராப்தி: யாவத் தாவத் திஷ்டடது	ஜிநேச்வரரே! உம்முடைய திருவடிகள் என் உள்ளத்திலும்; என் உள்ளம், உம்முடைய திருவடிக் கமலங்களிரண்டிலும், இரண்டறக் கலந்து, ஒன்றுகப் பற்றியிருக்கட்டும்; இந்த (இந்) நிலை எனக்கு எப்பொழுது முக்தியின்பம் கைகூடி வருகின்றதோ, அந்நாள் வரை (மாறுமல்) இவ்வாறே நிலைத்திருக்கட்டும். 6

242 *അക്ഖര പയത്ഥഹീണം മത്താഹീണം ച ദംഹവേയ്യത്ഥാ രക്ഖ മമണ്ണാണാഹം ദേഉ സമാഹിം ച മേ ബോഹിം ॥*

அ²க்²கர பய²த்²தஹீணம்
மத்தாஹீணம்ச ³தம்ஹவேய²த்²தா
ர²க்²க மமஞ்ஞணாஹம்
³தேஉ ஸமாஹிம்ச மே ³போஹிம்.

தேவ! அக்கர பயத்த ஹீணம்,மத்தாஹீணம்	சுவாமி! அக்ஷரம் பதம் அர்த்தம் ஆகிய மூன்றின் குறைவையும் மாத்திரைகளின்

ச தம்மவேயத்தா மே ரக்க மம ஞணளாஹம் ஸமாஹிம் போஹிம் தேஉ	குறைவையும் பொருட்படுத்தாமல் (என் துதியை வீணுக்காமல்) என்னே ரக்ஷிக்கக் கடவாய்; அதுவன்றியும் எனக்கு ஸம்யக் ஞானத்தையும், அந்த்ய (ஸல்லேகனேயுடன் கூடிய) சமாதியையும், கேவல ஞானத்தையும் கொடுக்கக் கடவாய். 7

ஊகாவி ஸஉஜே-ஃயம் ஜிநஹக்தி ஓ-ஃ-ூ-ஃதிம் நிவாரயிதூழ ।
வூணஜூாநிஅ வஉாரயிதூம் ஓாதூம் உக்திஸ்ரியம் கூஜதிந: ॥

ஏகாபி ஸமர்த்[2]தேயம் ஜிந[4]பக்திர் [3]துர்க்[3]கதிம் நிவாரயிதும்
புண்யாநி ச பூரயிதும் [3]தாதும் முக்தி[5]ச்ரியம் க்ருதிந :

இயம்ஜிநபக்தி: ஏகாபி க்ருதிந: துர்க்கதிம் நிவாரயிதும் ச புண்யாநி பூரயிதும் முக்தி ச்ரியம் தாதும் ஸமர்த்தா	இந்த ஜினபக்தி ஒன்றே (நல்லொழுக்கமுடைய) புண்ணியசாலிகளுக்குத் தீவினே வசத்தால் உண்டாகக் கூடிய துர்க்கதியைத் தடை செய்வதற்கும்; மற்றும் பூர்ணமான நல்வினேகளே அளிப்பதற்கும், முக்திச் செல்வத்தைக் கொடுப்பதற்கும் தகுதியுடையதாகிறது. 8

244 *வஞ்சயரிஜயணாஜெ வஞ்சயஉதிஸாயரெ ஜிணெவந்தெ ।*
வஞ்சயஜஸாயஉணாஜெ வஞ்சயஸீஉஉரெ ஜிணெவந்தெ ॥

பஞ்ச யரிஞ்ஜயணுமே பஞ்சய
மதிஸாயரே ஜிணேவந்[3]தே
பஞ்ச *ய[5]சோ[4]தர ணுமே பஞ்சய
ஸீமந்[4]தரே ஜிணே வந்[3]தே.

பஞ்ச அரிஞ்ஜய ணுமே ஜிணே வந்தே பஞ்சய மதி ஸாயரே	(ஐந்து விதேக க்ஷேத்திரங்களிலும், என்றும் இடையருமல் வர்த்திப்பவர்களாகிய) அரிஞ்ஜயரென்று பெயருடைய ஐந்து தீர்த்தங்கரர் களேயும் துதித்து வணங்குகின்றேன். அவ்வாறே ஐந்து விதேக நாட்டில், என்றும்

ஜிணே வந்தே பஞ்ச யசோதர ஞமே ஜிணேவந்தே பஞ்சய ஸீமந்தரே ஜிணே வந்தே	இடையருமல் வர்த்திப்பவர்களாகிய மதி சாகரர் என்ற ஐந்து தீர்த்தங்கரர்களையும் துதித்து வணங்குகின்றேன். அவ்வாறே ஐந்து விதேக நாட்டிலும் இடையருமல் உள்ள யசோதரர் என்ற ஐந்து தீர்த்தங்கரர் களையும் துதித்து வணங்குகின்றேன்; அவ்வாறே ஐந்து விதேக நாட்டில், என்றும் இடையருமல் வர்த்திக்கின்ற ஸீமந்தரர் என்ற ஐந்து தீர்த்தங்கரர்களையும் துதித்து வணங்குகின்றேன்.

மேற்கூறிய இருபது தீர்த்தங்கரர்களைப் போலவே மற்றும் இருபது தீர்த்தங்கரர்களையும் ஆராதனு விதானங்களில் தனித் தனிப் *பெயர் கூறி*, இடம் முதலியவற்றோடு விவரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. எண்ணிக்கையில் இருபதே இருந்தாலும், பெயர் மாறிக் கூறப்பட்டுள்ளன; ஆகவே இவை சிந்திக்கத் தக்க விஷயம்.

விதானங்களில் கூறும் தீர்த்தங்கரர்கள் பெயர் வருமாறு:—

1. ஸீமந்தரர்	6. ஸ்வயம்ப்ரபர்	11. வஜ்ரதரர்	16. நேமிப்ரபர்
2. யுக்மந்தரர்	7. *வ்ருஷபாநநர்*	*12. சந்த்ராநநர்*	17. வீரஸேநர்
3. பாஹு	8. அனந்தவீர்யர்	13. சந்த்ரபாஹு	18. மஹாபத்ரர்
4. ஸுபாஹு	9. ஸூரப்ரபர்	14. புஜங்கமர்	19. தேவயசர்
5. ஸஞ்ஜாதர்	10. விசாலகீர்த்தி	15. ஈச்வரர்	20. அஜிதவீர்யர்

என்பனவாகும். * பா. பே. யசோயர். 9

245 *ரயணத்தயஞ்ச வந்தே சவுவீஸஜிணஞ்ச ஸவ்வதா வந்தே ।*
பஞ்ச குருணம் வந்தே சாரண சரணம் ஸதா வந்தே ॥

ரயணத்தயஞ்ச வந்^{3}தே சவுவீஸ
ஜிணஞ்ச ஸவ்வ^{3}தா வந்^{3}தே
பஞ்ச ^{3}குருணம் வந்^{3}தே *சாரண*
சரணம் ஸ^{3}தா வந்^{3}தே.

ரயணத்தயம்
ஸதா வந்தே
சவுவீச
ஜிணஞ்ச
ஸவ்வதா வந்தே
பஞ்ச குருணம் ச
ஸவ்வதா வந்தே
சாரண சரணம்
ச ஸதா வந்தே

நற்காட்சி, நல்லறிவு, நல்லொழுக்கமாகிய மும்மணிகளை, எப்பொழுதும் எண்ணி வணங்குகிறேன்; ஆதிபகவன் (விருஷபர்) முதலாக மகாவீரர் வரையிலுமுள்ள இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்கரர்களையும் எப்பொழுதும் துதித்து வணங்குகிறேன்; அவ்வாறே, பஞ்ச பரமேஷ்டிகளையும் எப்பொழுதும் துதித்து வணங்குகிறேன்; மற்றும், இருவர் இருவராக இணைபிரியாமற் சென்று பவ்வியர்களுக்கு அறம் போதிக்கும் சாரண பரமேஷ்டிகளையும் எப்பொழுதும் துதித்து வணங்குகிறேன். * பா. பே. சவுவீசம். 10

246 [illegible]
[illegible]

கர்மாஷ்ட்டக விநிர்முக்தம் மோக்ஷ லக்ஷ்மீ நிகேதநம்
ஸம்யக்த்வா[3]தி [3]குணோபேதம் ஸி[3]த்[4]த சக்ரம் நமாம்யஹம்.

கர்ம அஷ்டக
விநிர்முக்தம்
மோக்ஷ லக்ஷ்மீ
நிகேதநம்
ஸம்யக்த்வ ஆதி
குண உபேதம் ஸித்த-
சக்ரம் அஹம் நமாமி

மோகனீயம் முதலான எண் வினைகளால் பற்றற விடப்பட்டவரும் (வினை நீங்கியவரும்), மோக்ஷ லக்ஷ்மிக்கு இருப்பிடமானவரும், அனந்த சுகம் முதலான எண்குணங்களுடன் கூடினவருமான சித்தர் சமூகத்தையும் யான் எப்பொழுதும் துதித்து வணங்குகிறேன். (இனி சித்தசக்கரத்தை வணங்குகிறேன் எனினுமாம்.) 11

247 [illegible]
[illegible]

அர்ஹமித்யக்ஷரம் [3]ப்ரம்ம வாசகம் பரமேஷ்ட்[2]டிந:
ஸி[3]த்[4]த சக்ரஸ்ய ஸ[3]த் [3]பீஜம் ஸர்வத: ப்ரணி[3]த[4]த்மஹே.

ப்ரம்ம வாசகம்	பரப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தின் மறு பெயருடைய
பரமேஷ்டிந: ஸித்த-	தும், முக்தி பெற்ற சித்தர் சமூகத்துக்கு
சக்ரஸ்ய சத் பீஜம்	நல்ல வித்தாகி இருப்பதும்; ஆகிய அர்ஹம்
அர்ஹம் இதி அக்ஷரம்	(ர்ஹம்) என்ற அக்ஷரத்தை (பதத்தை) எவ்
ஸர்வத: வயம்	விடங்களிலும், யாங்கள் நன்ருகத் தியானிக்
ப்ரணி தத்மஹே	கின்ரேம். 12

"ஆகர்ஷண: வசீகரண, உச்சாடன, மாரண, ஸ்தம்பந, மோசநம்" ஆகிய 'ஆபிசாரிக மந்த்ரக்ரியா' என்ற அறு வகைத் தன்மைகளேயும் உடையது பஞ்ச மந்திரம் என்று அமைத்து உரைக்கின்ருர்.

248 [illegible]

ஆக்ருஷ்ட்டிம் ஸுர ஸம்ப^{3}தாம்
வி^{3}த^{4}ததீ முக்தி^{5}ச்ரியோ வ^{5}ச்யதாம்
உச்சாடம் விப^{3}தாம் சதுர்^{3}கதி
^{4}புவாம் வி^{3}த்வேஷ மாத்மைநஸாம்
ஸ்தம்^{4}பம் ^{3}துர்க்^{3}கமநம் ப்ரதி ப்ரயததாம்
மோஹஸ்ய ஸம்மோஹநம்
பாயாத் பஞ்ச நமஸ்க்ரியாக்ஷரமயீ
ஸாऽऽரா^{4}தநா ^{3}தேவதா.

ஸுர ஸம்பதாம்	தேவாதி வைபவங்களே (ஆகர்ஷணம்
ஆக்ருஷ்டிம்	செய்து) இழுத்துக்கொண்டு வந்து நம்மிடம்
விததீ முக்தி-	தருகின்றதும்; முக்தி லக்ஷ்மி வசமாகும்
ச்ரிய: வச்யதாம்	தன்மையை நமக்கு அளிப்பதும்; நாற்கதி

விததீ சதுர்கதி புவாம் விபதாம் உச்சாடம் விததீ ஆத்மைநஸாம் வித்வேஷம் விததீ துர்க்கமநம் ப்ரதி ப்ரயததாம் ஸ்தம்பம் விததீ மோஹஸ்ய ஸம்மோஹநம் விததீ பஞ்ச நமஸ்க்ரியா அக்ஷரமயீ தேவதா அஸ்மாபி:ஸாராதநா ந: பாயாத்	யிலும் தோன்றுகின்ற (உயிர்களின்) ஆபத்துக்களை (அகன்றேடுமாறு) ஓட்டும் தன்மையை அளிப்பதும்; ஆத்மனிடத்துள்ள தீவினை(ப் பகைவர்)களைப் பகைத்து விலக்கும் தன்மையை அளிப்பதும்; துர்க்கதியைக் குறித்துச் செல்லும் முயற்சியை ஆகவொட்டாமல் நிறுத்திவைக்கும் தன்மையை அடைவிப்பதும்; பிறவிச் சுழற்சியில் அழுந்தச் செய்யும் மோகனீய கர்மத்துக்கே மயக்கம் வரச் செய்கின்றதுமான பஞ்ச பரமேஷ்டிகளுடைய நமஸ்கார மந்திரமான, நாமாக்ஷரங்களென்கிற தேவதை நம்மால் ஆராதிக்கப்பட்டதாகி நம்மை இரக்ஷிக்கட்டும். என்பதற்காக அதனை ஸதாகாலமும் தியானிக்கின்றேன்.

ஆக்ருஷ்ணம் - இழுத்தல். வசீகரணம் - வசம் செய்தல். உச்சாடனம் - ஓட்டுதல். மாரணம் - மரிக்கச் செய்தல். ஸ்தம்பனம் - நிறுத்தல். மோஹனம் - மயங்கச் செய்தல். 13

249 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।

𑌜𑌿𑌨𑌰𑌾𑌜𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 ௨௨ ॥

அநந்தாநந்த ஸம்ஸார ஸந்ததிச் [2]சே[3]த காரணம்

ஜிநராஜ ப[3]தாம்[4]போஜ ஸ்மரணம் [5]சரணம் மம.

அநந்தாநந்த ஸம்ஸார ஸந்ததி சேதகாரணம் ஜிநராஜ பத- அம்போஜ ஸ்மரணம் மம சரணம் அஸ்து	(அனந்தம் என்ற எண்ணிக்கையை அனந்தமாகவுடைய அதாவது,) அனந்தாநந்தமான பிறவியின் தொடர்பை அறுப்பதற்குக் காரணமான ஜிநேச்வரனின் திருவடிக் கமலங்களின் தியானமே எனக்குத் தஞ்சமாகட்டும் (ரக்ஷணையாகட்டும், என்னைக் காப்பாற்றட்டும்) என்பதாம். 14

250 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌮 |
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ||

அந்ய^{2}தா ^{5}சரணம் நாஸ்தி த்வமேவ ^{5}சரணம் மம
தஸ்மாத் காருண்ய ^{4}பாவேந ரக்ஷ ரக்ஷ ஜிநே^{5}ச்வர !

ஜிநேச்வர மம அந்யதா சரணம் நாஸ்தி த்வமேவ- சரணம் தஸ்மாத் காருண்ய பாவேந மாம் ரக்ஷ ரக்ஷ	ஜிநேந்திரரே! எனக்கு உம்மைத் தவிர வேறொருவர் கதியில்லை; ஆகவே, நீரே எனக்குத் தஞ்சம் (புகல்), ஆதலால் சர்வ ஜீவ தயாபரராகிய நீவிர், நின் கருணை நிறைந்த உள்ளத்தோடு என்னைக் காப்பாற்றுவீராக! காப்பாற்றுவீராக!!

விரைவைக் குறித்து இரண்டு முறைக் கூறினர், அதிவிரைவில் என்னைக் காப்பாற்றுங்கள் என்பது பொருள். 'அந்யதா' என்றது வேறு தெய்வங்களையும், புத்ர மித்ராதிகளையும் குறிப்பிடுவதாகும்.

251 𑌨𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 ,
𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌨 𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿

நஹித்ராதா நஹித்ராதா நஹித்ராதா ஜ^{3}கத் த்ரயே
வீதரா^{3}காத் பரோ^{8}தேவோ ந^{4}பூதோ ந^{4}பவிஷ்யதி.

ஜகத்ரயே மம த்ராதா வீதராகாத் பரோ தேவ: நஹி வர்த்தமாநே த்ராதா ந அஸ்தி நஹிநஹி நபூத: ந பவிஷ்யதிஹி	(ஏனெனில்), இம்மூவுலகிலும் என்னைக் காப்பாற்றுகிறவர், ஜிநேஸ்வரனைக் காட்டிலும் வேறொருவர் இல்லை; நிச்சயமாக இல்லை; இல்லவே இல்லை; கடந்துபோன காலத்திலும் இருந்ததில்லை, இனி எதிர்காலத்தில் இருக்கப்போவதுமில்லை. இது நிச்சயம். 16

252 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍌𑌘𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌕𑌿𑌨𑍀 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌾𑌃 |
𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ||

வி^{4}க்நௌ^{4}கா: ப்ரளயம் யாந்தி ^{5}சாகிநீ ^{4}பூத பந்ந^{3}கா:
விஷம் நிர்விஷதாம் யாதி ஸ்தூயமாநே *ஜிநே^{5}ச்வரே.

ஜிநேச்வரே	ஜிநேச்வரர் என்று துதிக்கப்படுகின்ற
ஸ்தூயமாநே ஸதி	அளவில் (ஜிநனை யான் துதிக்குமிடத்து)
சாகிநீ பூதபந்நகா:	பிசாசு, பூதம், சர்ப்பம் ஆகிய இவை
விக்நௌ கா:	முதலான பல்வேறு இடையூறுகளும் நாச
ப்ரளயம் யாந்தி	மடைகின்றன. மற்றும் கொல்லும் தன்மை
விஷம்	யுள்ள கொடிய விஷமும், தன் தன், தன்மை
நிர்விஷதாம்யாதி	யில் மாறி அம்ருதமாக நலம் அளிக்கிறது. 17

* பா, பே. ஜிநேச்வராந்.

253 𑌜𑌿𑌨𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌨𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌨𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
𑌸𑌦𑌾 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌦𑌾 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌦𑌾 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑍇 𑌭𑌵𑍇 ॥

ஜிநே^{4}பக்திர் ஜிநே^{4}பக்திர் ஜிநே^{4}பக்திர் ^{3}திநே ^{3}திநே
ஸ^{3}தா மே^{3}ஸ்து ஸ^{3}தா மே^{3}ஸ்து ஸ^{3}தா மே^{3}ஸ்து ^{4}பவே ^{4}பவே.

பவேபவே திநேதிநே	ஒவ்வொரு பிறவியிலும் ஒருநாளும் தவறு
ஜிநே பக்தி	மல் நாள்தோறும் ஜிநரிடம் யான் செய்யும்
ஜிநே பக்தி ஜிநேபக்தி	பக்தியானது மும்முறையும் எப்
ஸதா மே அஸ்து	பொழுதும் எனக்கு ஆகட்டும்
ஸதா மே அஸ்து	எப்பொழுதும் எனக்கு ஆகட்டும்
ஸதா மே அஸ்து	எப்பொழுதும் எனக்கு ஆகட்டும். 18

254 𑌯𑌾𑌚𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌯𑌾𑌚𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌯𑌾𑌚𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌜𑌿𑌨 𑌤𑌵 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌯𑌾𑌚𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌯𑌾𑌚𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌯𑌾𑌚𑍇𑌽𑌹𑌂
𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 ।

யாசேऽஹம் யாசேऽஹம் யாசேऽஹம் ஜிந
தவ சரணார்விந்^{3}தயோர் ^{4}பக்திம்
யாசேऽஹம் யாசேऽஹம் யாசேऽஹம்
புநரபி தாமேவ தாமேவ.

ஜிந தவ சரண	ஜிநேச்வரரே! உம்முடைய திருவடித்
அரவிந்தயோ:	தாமரைகள் இரண்டிலும் செய்யும் பக்தியை
பக்திம் அஹம் யாசே	யான் யாசிக்கிறேன், யான் யாசிக்கிறேன்,
அஹம் யாசே அஹம் யாசே புநரபி தாம்ஏவ	யான் யாசிக்கிறேன்; மீண்டும் அந்தப் பக்தியையே மீண்டும் மீண்டும் அந்தப்
தாம் ஏவ தாம் ஏவ	பக்தியையே யான் யாசிக்கிறேன்; மும்
அஹம் யாசே	முறையும் யாசிக்கிறேன். 19

" ஸர்வேந்^{3}த்ர ஸ்துத்ய பா^{3}தா^{3}ப்ஜம் ஸர்வஜ்ஞம் ^{3}தோஷ
ஸ்ரீஜிநா^{3}தீ^{5}ச்வரம் நௌமீ பரமாநந்^{3}த மக்ஷயம். [வர்ஜ்ஜிதம்
நமஸ்தஸ்மை ஸரஸ்வத்யை: விமல ஜ்ஞாந மூர்த்^{2}தயே
விசித்ரா லோகயா த்ரேயம் யத் ப்ரஸா^{4}தாத் ப்ரவர்த்^{2}ததே.
நமோ வ்ருஷ^{4}ப ஸேநா^{4}தி ^{3}கௌ^{3}தமாந்^{2}த்ய ^{3}கணேஸிநே
மூலோத்தர ^{3}குண^{4}ட்யாயாம் ஸர்வஸ்மை முநயேந நம:
^{3}குரு ^{4}பக்த்யா வயம் ஸார்த்^{2}த ^{3}த்வீப ^{3}த்வி^{3}தய வர்த்^{2}தி
வந்^{3}தாமஹே த்ரிஸங்^{2}க்யோந நவகோடி முநீ^{5}ச்வராந். [நாம்
அஜ்ஞாந திமிராந்^{4}தாநாம் ஜ்ஞாநாஞ்ஜந ^{5}சலாகயா
சக்ஷுர் ருந் மீலிதம் யேந தஸ்மை ஸ்ரீ ^{3}குரவே நம:" (சாந்தி)

ஸ்ரீ பரம ^{3}குரவே நம: பரம்பராசார்ய
வி^{3}த்யா ^{3}குரு^{4}ப்யோ நமோ நம:
ஸ்தோத்திரம் முற்றும். சுபம்.

பரிநிர்வாண பக்தி:

255 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌪𑌤𑌿 𑌖𑌗𑌪 𑌨𑌰𑌪𑌤𑌿
𑌧𑌨𑌦𑍋𑌰𑌗 𑌭𑍂𑌤𑌯𑌕𑍍𑌷𑌪𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌿𑌤𑌂 ।
𑌅𑌤𑍁𑌲𑌸𑍁𑌖 𑌵𑌿𑌮𑌲 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌮
𑌶𑌿𑌵𑌮𑌚𑌲𑌮𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

256 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑍇
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑌨𑌘𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌪𑌰𑌮𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 ।
𑌭𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌜𑌨𑌨𑍈𑌃
𑌦𑍁𑌰𑌾𑌵𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ॥

வி^{3}பு^{4}தபதி ^{2}க^{3}கப நரபதி
^{4}தந^{3}தோர^{3}க ^{4}பூத யக்ஷபதி மஹிதம்
அதுல ஸுக விமல நிருபம
^{4}சிவமசலம் அநாமயம் ப்ராப்தம்.
கல்யாணை: ஸம்ஸ்தோஷ்யே
பஞ்ச^{4}பிரந^{4}கம் த்ரிளோக பரம ^{3}குரும்
^{4}பவ்ய ஜந துஷ்ட்டி ஜநநை:
^{3}துரவாபை: ஸந்மதிம் ^{4}பக்த்யா.

விபுதபதி ககப நரபதி	தேவேந்திரர், விஞ்சைய வேந்தர், குபேரன்,
தநத உரக பதி பூத-	தரணேந்திரன், வியந்தரேந்திரன், யக்ஷேந்
பதி, யக்ஷபதி	திரன் ஆகியோரால், பவ்வியர்களுக்கு
பவ்யஜந துஷ்டி	மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றனவும், நல்வினை
ஜநநை:	யாளர்க்கன்றி ஏனையோர்க்கு எளிதாகக்
துரவாபை: பஞ்சபி:	கிடைத்தற்கரியனவுமான; கர்ப்பாவ
கல்யாணை:	தரணம், ஜன்மாபிஷேகம், பரிநிஷ்க்ரமணம்,
மஹிதம் அதுலஸுக	கேவல ஞானம், பரிநிர்வாணம் ஆகிய
விமல நிருபம	பஞ்ச கல்யாண பூஜைகளால் பூஜிக்கப்
அசலம்	பட்டவரும்; கடையிலா இன்பமுடையதும்,
அநாமயம் சிவம்	நிர்மலமானதும், இணையற்றதும், சலன
ப்ராப்தம் அநகம்	மற்ற நித்தியமானதும் (குற்றமற்றதும்)

த்ரிலோக	மங்கள ஸ்வரூபமானதுமான முக்தி
பரமகுரும்	யின்பத்தை அடைந்தவரும்; பாவமில்லா
ஸந்மதிம்	தவரும், சிறந்த மூவுலக நாதனுமான மகா
பக்த்யா	வீரரைப் பக்தி பரிணாமமுடன் துதித்து
ஸம்ஸ்தோஷ்யே	வணங்குகிறேன்.

தேவேந்திரன் முதலியோரால் பஞ்சகல்யாண பூஜையை அடைந்த முக்தியின்பநாதரான மகாவீரரை வணங்குகிறே னென்பதாம். 2.

கர்ப்பாவதார கல்யாண வர்ணநம்

257 𑌆𑌷𑌾𑌢𑌸𑍁𑌸𑌿𑌤𑌷𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇𑌶𑌶𑌿𑌨𑌿 ।
𑌆𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑍀𑌶𑌃 ॥

258 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌤𑌨𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇
𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑍇 ।
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥

ஆஷா4ட ஸுஸித ஷஷ்2ட்யாம்
ஹஸ்தோத்தர ம4த்யமா5ச்ரிதே 5ச5சிநி
ஆயாதஸ் ஸ்வர்க3க ஸு2கம்
4புக்த்வா புஷ்போத்தரா3தீ5ச:
ஸி3த்4தார்த்2த ந்ருபதி தநயோ
4பாரத வாஸ்யே வி3தேஹ குண்3ட புரே
3தேவ்யாம் ப்ரிய காரிண்யாம்
ஸுஸ்வப்நாந் ஸம்ப்ர3தர்5ச்ய வி4பு:

விபு; ஆஷாட	பகவன் தன்மை யடைந்த மகாவீரர், ஆடி
ஸுஸித ஷஷ்ட்யாம்	மாதத்து சுக்கில பக்ஷ ஷஷ்டி திதியில்,
சசிநி ஹஸ்த உத்தர	சந்திரன் உத்திரம் அஸ்தம் ஆகிய இரண்
மத்யம ஆச்ரிதே	டின் மையத்தை அடைந்த அளவில் (நன்

ஈச: ஸ்வர்க்க-
ஸுகம் புக்த்வா-
புஷ்போத்தராத்
பாரத வாஸ்யே
விதேஹ குண்டபுரே
ஸித்தார்த்த
ந்ருபதி தநய:
தேவ்யாம்
ப்ரிய காரிண்யாம்
ஸு ஸ்வப்நாந்
ஸம்ப்ரதிஸ்ய
ஆயாத:

ளில்), (முற்பிறவியில்) அச்சுத கற்பத்திலுள்ள புஷ்போத்தர விமானத்தில் அமரேந்திரனாக இருந்தவர், தனக்குக் கட்டின ஆயுளளவும் தேவ இன்பம் நுகர்ந்து (ஆயுள் முடிவில்), அவ்விமானத்தினின்றும் இறங்கி, ஜம்பூத்வீப பரத கண்டத்திலுள்ள விதேக தேசத்தில் குண்டலபுரத்தின் அரசரான *சித்தார்த்த* மகாராஜனுக்குப் புதல்வராக, அம்மன்னவனின் மகா ராணியான பிரியகாரிணி மகாதேவியினிடம், கஜேந்திரன் முதலான பதினாறு ஸ்வர்ப்பனங்களைக் கனவின் மூலம் காண்பித்து, அவள் கருவில் வந்தடைந்தார்.

மகாவீரர், முற்பிறவியில் தேவராகியிருந்தார்; அவர் குண்டலபுர வரசன் சித்தார்த்தருக்கும், பிரியகாரிணிக்கும் புதல்வராக, சுப ஸ்வப்ன மூலம், ஆடிமாதத்தில் ஜின மாதாவின் கருவில் வந்தடைந்தார்.

கஜேந்திரன் - சிங்கம் முதலான பதினாறு கனவின் விவரம்,

"கஜேந்த்ர வ்ருஷ ஸிஹ்ம போத கமலாலயா தாமகம்
சசாங்க ரவிமீந கும்ப நளிநாங்கராம்போ நிதி:
ம்ருகாதிப த்ருதாஸநம் ஸுரவிமாந நாகாலயம்
மணிப்ரசய வந்நிநாம் ஸஹ விலோஹிதம் மங்களம்."

என்று ஸ்வப்நஸ்தவத்தில் கூறியுளது, ஆங்கு கண்டு கொள்க.

ஜந்மாபிஷேக கல்யாண வர்ணநம்

259 சைத்ர ஸித பக்ஷ பால்குநி
ஶஶாங்கயோகே திநே த்ரயோதஶ்யாம் |
ஜஜ்ஞே ஸ்வோச்சஸ்தேஷு க்ரஹேஷு
ஸௌம்யேஷு ஶுபலக்நே ||

சைத்ரஸித பக்ஷ ^{2}பால்^{3}குநி
^{5}ச^{5}சாங்க யோ^{3}கே ^{3}திநே த்ரயோ^{3}த^{5}ச்யாம்
ஜஜ்ஞே ஸ்வொச்^{2}சஸ் ^{2}தேஷு ^{3}க்ருஹேஷு
ஸௌம்யேஷு ^{5}சு^{4}ப ல^{3}க்நே.

(இதி கர்ப்பஸ்தித பகவாந்) சைத்ரஸித பக்ஷபால்குநி சசாங்க யோகே திநே த்ரயோ தச்யாம் ஸௌம்யேஷு க்ரஹேஷு, ஸ்வ உச்சஸ் தேஷு சுபலக்நே ஜஜ்ஞே	(மேற்கூறியவாறு கர்ப்பத்திலடைந்திருக்கிற) வீரஜிநர், சித்திரை மாதத்து சுக்கில பக்ஷத்தில் பூரம் உத்திரம் என்ற நக்ஷத்திரங்களின் மையத்தில், சந்திரன் அடைகின்ற காலத்தில் திரயோதசி திதியில், சூரியன் முதலிய சுப கிரகங்கள் தங்கள் தங்களுக்கு உரிய வீட்டில் உச்சமாக இருக்கும் நன்னாளில் (நன் முகூர்த்தத்தில்), பிறந்தார்.

அஜம் - மேஷச் சூரியன், வ்ருஷப - ரிஷபச் சந்திரன், ம்ருக - விருச்சிக அங்காரகன், அங்கநா - கந்யா புதன், குலீராகா : - கடகக் குரு, ஜஷ - மீனச் சுக்கிரன், வணிஜெள - துலா சனி என்பன உச்ச க்ரஹம் எனப்படும்.

"அஜ வ்ருஷப ம்ருகா஽ங்கநா குலீராகா
ஜஷ வணிஜெள திவாகராதி துங்கா" என்பதறிக. 5

260 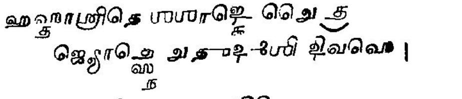

ஹஸ்தா^{5}ச்ரிதே ^{5}ச^{5}சாங்கே சைத்ர
ஜ்யோத்ஸ்நே சதுர்^{3}த^{5}சி ^{3}திவஸே
பூர்வாஹ்ணே ரத்ந ^{4}கடை:
வி^{3}பு^{4}தேந்^{3}த்ரா^{5}ச் சக்ரு ர^{4}பிஷேகம்.

சைத்ர ஜ்யோத்ஸ்நே
சதுர்த்தசி திவஸே
சசாங்கே ஹஸ்த
ஆச்ரிதே ஸதி
பூர்வாஹ்ணே
விபுதேந்த்ரா:
ரத்ந கடை:
அபிஷேகம்
சக்ரு:

சித்திரை மாத சுக்கில பக்ஷ சதுர்த்தசியில், சந்திரன் அஸ்த நக்ஷத்திரத்திலடைந்த சமயத்தில் காலையில், கற்பத்து அமரர் தலைவனான சௌதர்மேந்திரன் ஈசான இந்திரன் ஆகிய இருவரும், ஏனைய தேவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட ரத்தினகடங்களில் நிறைந்த பாற்கடல் நீரால்: ஜிநபாலகனாகிய மகாவீரருக்கு, மேரு மலையின் மேலுள்ள பாண்டுக சிலை மண்டபத்தில் ஜன்மாபிஷேக (கல்யாண)த்தைச் செய்தார்கள். 6

பரிநிஷ்க்ரமண கல்யாண வர்ணநம்

261 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

162 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[4]புக்த்வா குமார காலே
த்ரிம்[5]ச[3]த் வர்ஷாண்யநந்த [3]குணரா[5]சி:
அமரோப நீத [4]போ[3]காந்
ஸஹஸா[4]பிநி [3]போ[4]திதேந்யே[3]த்யு:

ஞாநாவி⁴த ரூப சிதாம்
விசித்ர கூடோர்ச்²சிதாம் மணி வி⁴பூஷாம்
சந்³த்ர ப்ர⁴பா²க்ய ⁵சி³பிகாம்
ஆருஹ்ய புரா³த் விநிஷ்க்ராந்த:
மார்க்³க⁵சிர க்ருஷ்ண ³த⁵சமி
ஹஸ்தோத்தர ம⁴த்யமா⁵ச்ரிதே ஸோமே
ஷஷ்²டேந த்வபராண்ணே
⁴பக்தேந ஜிந ப்ரவ வ்ராஜ.

அநந்த குண ராசி:	முடிவிலா நற்குணங்களையுடைய **பகவான்**
குமார காலே	மகாவீரர் குமார காலத்தில், முப்பது
த்ரிம்ஸத் வர்ஷாணி	ஆண்டு வரையில் இடைவிடாமல் தேவர்
அமர உபநீத	களால் கொண்டு வரப்பட்ட அணி, ஆடை,
போகாந் புக்த்வா	மாலை முதலிய போகப் பொருள்களை அனு
அங்யேத்ய: ஸஹஸா	பவித்து வருகின்றபோது ; ஓர் நாள் தனக்கு
அபிநி போதித:	ஏற்பட்ட **பவஸ்ம்ருதி** என்னும் முற்பிறவி
ஞாநாவித	யில் நடந்தவற்றை அறியும் அவதி
ரூப சிதாம்	ஞானத்தால், தான் (முன்னர்) சிம்மமா
விசித்ர கூட	யிருந்ததைக் கண்டு, கண்டவுடனே இல்லற
உர்ச்சிதாம்	இன்பத்தில் வெறுப்பு கொண்ட பகவான்,
மணி விபூஷாம்	லௌகாந்திக தேவர்களால் போதனை மூலம்
சந்த்ர ப்ரப ஆக்ய	எச்சரிக்கப் பட்டவராய்; பலவகையான
சிபிகாம் ஆருஹ்ய	சித்திர வேலைப்பாடமைந்த உருவமுடன்
புராத்	விசித்திரமும் உன்னதமுமான சிகர முடைய
விநிஷ்க்ராந்த:	தும், நவமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டது
மார்க்க சிர	மான **சந்த்ர ப்ரபை** என்ற பல்லக்கில்
க்ருஷ்ண தசமி	ஏறி அமர்ந்து, குண்டல புரத்தினின்றும்
ஸோமே	வெளிப் போந்து வினமடைந்து, மார்கழி
ஹஸ்த உத்தர	மாத க்ருஷ்ண பக்ஷ தசமியில் சந்திரன்,
மத்யம	அஸ்தம் உத்திரம் என்ற இரண்டு நக்ஷத்
ஆச்ரிதேஸதி	திரத்தின் மையத்தை அடைந்த மாலைக்

அபராண்ணே ஷஷ்டேந அபக்தேந ஜிந: ப்ரவவ்ராஜ	காலத்தில் ஆறுபொழுதுடைய இரண்டு நாள் உபவாச விரதத்தை மேற்கொண்ட பகவான் விதிப்படி துறவு பூண்டார், எனவே, தீக்ஷா கல்யாணத்தை தேவர் களால் இயற்றப் பெற்று முனிவரானார்.

பால்யம், கௌமாரம், யௌவனம் மூன்றும் சேர்ந்தது குமார கால மெனப்படும். "கால அத்வநோ: அத்யந்த ஸம்யோகே" என்பது நியாயம். அதாவது. கால வாசகம், அத்வ வாசகம் ஆகிய இரண்டுக்கும் இடைவிடாமல் என்ற பொருள் (அர்த்தம்) தோன்றினால் சப்தமிக்கு த்விதியா விபக்திவரும். (அத்வம்-வழி) எனவே, ஈண்டு வர்ஷாணி என்பதுக்கு இடைவிடாமல் என்ற பதம் சேர்க்கப்பட்டது. உர்ச்சிதம் - உயர்ந்ததான. ப்ரவ்ருஜ்யா - ப்ரக்ருஷேணவ்ரஜதி, வ்ரஜகதௌ - கமனம். என்பது நியாயம். அதாவது, ஓரிடமும் நிலைத்து நிற்காமல் செல்பவர், முனிவர். ஆதலின், அவர்களின் துறவுக்கு '*ப்ரவ வ்ராஜ*' என்றார்.

உத்தம சிராவகன் உணவு கொள்ள வேண்டிய முறை; ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளை உணவும், ஒரு வேளை தின்பண்டமும் ஆக இரண்டு வேளை யாகும். அவன் துறவு மேற்கொள்ளும் தினத் திற்கு முந்தின நாள் (பூர்வ சேர்வையில்) ஒரு வேளை மட்டும் உணவு கொள்ளவேண்டும்; உபவாசத்துக்கு மறுநாளும் (பாரணை யிலும்) ஒரு பொழுது உண்ண வேண்டும். ஆகவே, இரண்டு நாள் உபவாசத்துக்கு நான்கு வேளை, முன்னும் பின்னும் இரண்டு வேளை ஆக, ஆறு பொழுதுடைய இரண்டு நாள் உபவாசத்துக்கு "ஷஷ்டேந அபக்தேந" என்றார்.

"ஸமுத்பந்ந மஹாபோதி: ஸ்ம்ருத பூர்வ பவாந்தர:
லௌகாந்தி காமரை; ப்ராப்ய ப்ரஸ்துத ஸ்துதிபி: ஸ்துத:" 297
"ஸிம்மேநைவ மயாப்ராப்தம் வநே முநிவதாத் வ்ரதம்
மத்வே வேத்யே கதாம் தத்ர ஸைங்ஹீம் வ்ருத்திம் ஸமாபஸ:" 315

என்று, மகாபுராண உத்தர புராணத்தில் (வர்த்தமான புராணத்தில்) கூறியிருப்பதைக் கொண்டு ஈண்டு, உரை வகுக்கப் பட்டது.

கேவல ஞான கல்யாண வர்ணநம்

264 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

^{3}க்ராம புர ^{2}கேட ^{3}கர்வட
ம^{3}டம்^{3}ப ^{4}கோஷா கராந் ப்ரவிஜஹார
உ^{3}க்ரைஸ் தபோ வி^{4}தாநை:
^{3}த்வா^{3}த^{5}ச வர்ஷாண்யமர பூஜ்ய:

அத
அமர பூஜ்ய:
உக்ரை: தபோ-
விதாநை:
க்ராம புர
கேட
கர்வட
மடம்ப
கோஷ ஆகராந்
த்வாதச வர்ஷாணி
ப்ரவிஜ ஹார

அதன் பிறகு, தேவர்களினால் பூஜிக்கப்பட்டவரான மகாவீர முனிவர், தவத்தில் நிகழும் முறைப்படியே, வேலியினால் சூழப்பட்ட கிராமங்களிலும், கோட்டை, மதில், அகழ் முதலியனவுடைய நகரங்களிலும், ஆற்றினால் சூழப்பட்ட கேடங்களிலும், மலைகளினால் சூழப்பட்ட கர்வடங்களிலும், ஐந்நூறு கிராமங்களுக்குத் தலைநகரான மடம்பங்களிலும், இடைச் சேரியிலும், சிறந்த நவமணிகள் உற்பத்தியாகும் ஆகரங்களிலும், பன்னிரண்டு ஆண்டுவரை இடைவிடாமல் சஞ்சரித்தார். 10

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ருஜு⁻கூலாயாஸ்தீரே 5சால3த்ரும
ஸம்5ச்ரிதே 5சிலாபட்டே
அபராண்ணே ஷஷ்2டேந
ஸ்2திதஸ்ய 2கலு ஜ்ரும்3பிகா 3க்ராமே.
வை5சா2கஸித 3த5சம்யாம்
ஹஸ்தோத்தர ம4த்யமா5ச்ரிதே சந்3த்ரே
க்ஷபக 5ச்ரேண்யா ரூ4ட ஸ்யோத்பந்நம்
கேவல ஜ்ஞாநம்.

ருஜு⁻கூலாயா:தீரே	ருஜு⁻கூலம் என்கிற ஆற்றின் கரையில்
ஜ்ரும்பிகா க்ராமே	ஜ்ரும்பிக மென்கிற கிராமத்தில் குங்கிலிய
சாலத்ருமஸம்ச்ரிதே	மரத்தின் கீழ் உள்ள கற்பாறையின் மேல்,
சிலாபட்டே	ஆறுபொழுதுடைய இரண்டு நாள் உபவா
ஷஷ்டேந ஸ்திதஸ்ய	சத்தோடு கூடி, குணஸ்தான வரிசையில்
க்ஷபக ச்ரேணி	க்ஷபகசிரேணியில் ஏறி (அனிவ்ருத்திகரண
ஆருடஸ்ய வைசாக-	குணஸ்தானத்தில் காதி) வினைகளை வென்
ஸித தசம்யாம்	றிருக்கிற மகாவீர முனிவருக்கு, வைகாசி
அபராண்ணே சந்த்ரே	மாத சுக்லபக்ஷ தசமியில், மாலையில் சந்தி
ஹஸ்த உத்தர	ரன் ஹஸ்தம் உத்திரம் என்ற நக்ஷத்திரங்
மத்யம ஆச்ரிதேஸதி	களின் மையத்தில் அடைந்தபோது,
கலு, கேவல ஜ்ஞாநம்	அறிஞர்களால் உடன்படப்பட்ட கேவல
உத்பந்நம்	ஞானம் உதயமாகி (விளங்கி)யது. 12

𑌅𑌥 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍍 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌭𑌾𑌰𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍।
𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌣𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌘𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍂𑌦𑍍 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 ॥

அ2த 4ப3கவாந் ஸம்ப்ராபத்
3திவ்யம் வை4பார பர்வதம் ரம்யம்
சாதுர் வர்ண்யஸ⁻ ஸங்4கஸ்
தத்ரா4பூத் 3கௌதம ப்ர4ப்ருதி.

அத பகவாந் ரம்யம்	பிறகு மகாவீர பகவான், மனோஹரமான
திவ்யம்வைபாரபர்வ-	தும், திவ்வியமுமான வைபார பர்வதத்தை

தம் ஸம்ப்ராபத் தத்ர கௌதம ப்ரப்ருதி சாதுர் வர்ண்ய ஸங்க: அபூத்	அடைந்தார். அவ்விடத்தில் கௌதம கண தரர் முதலான யதிகள், ஆர்யாங்கனைகள், சிராவகர் (சாவகர்), சிராவகியர் ஆகியோருடைய கூட்டம் ஒருங்கு கூடியது. 13

268 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍋𑌕𑍌 𑌘𑍋𑌷𑌂
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍀𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑍍 ।
𑌵𑌰𑌚𑌾𑌮𑌰𑌭𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌵𑌾𑌪𑌤𑍍 ॥

[2]சத்ரா[5]சோகௌ [4]கோஷம்
ஸிம்ஹாஸந [3]துந்[3]து[4]பீ குஸும வ்ருஷ்டிம்
வர சாமர [4]பாமண்[3]டல
[3]திவ்யாந்யந்யாநி சாவாபத்.

ஏவம்ஸ்தித: பகவாந் சத்ர அசோகௌ கோஷம்ஸிம்ஹாஸந துந்துபீ குஸும வ்ருஷ்டிம், வரசாமர பாமண்டலதிவ்யாநி அந்யாநிச அவாபத்	இவ்வண்ணம் சங்கமுடன் கூடின பகவான், முக்குடை, அசோக தரு, திவ்வியத்வனி, சிம்மாஸனம், தேவ துந்துபி, பூமாரி இவைகளையும், சிறந்த சாமரை, ப்ரபாமண்டலம், ஆகியவற்றுடன் ஏனைய திவ்வியத் தன்மை வாய்ந்த தெய்வீக அதிசயம் முதலான சிறப்பையும் அடைந்தார். 14

𑌦𑌶𑌵𑌿𑌧𑌮𑌨𑌗𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑌧𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌰𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌶𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌹𑌰𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑍍𑌯𑌥 𑌜𑌿𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

[3]த[5]சவி[4]த மந[3]காராணு மேகா[3]த[5]ச[4]தா
த[2]தேதரம் [4]தர்மம்
[3]தே[5]சயமாநோ வ்யஹரத்
த்ரிம்[5]ச[3]த் வர்ஷாண்ய[2]த ஜிநேந்[3]த்ர:

அத ஜிநேந்த்ர: அநகாராணும் தசவிதம் தர்மம்	அதன் பிறகு பகவான், யதிகளுக்கு யோக்கியமான உத்தம க்ஷமை முதலிய பத்து தர்மங்களையும், அவ்வாறே, தர்சனீகன் முத

ததா ஏகாதசதா	லான பதினொரு வகை சிராவக தர்மங்களை
தத் இதரம் தர்மம்	யும், உபதேசம் செய்பவராகி, இவ்வண்ணம்
தேசயமாந:	முப்பது ஆண்டு வரை இடைவிடாமல்
த்ரிம்சத் வர்ஷாணி	அறம் போதித்து, எவ்விடங்களிலும் **சமவ**
வ்யஹரத்	சரணமுடன் விசேஷமாகச் சஞ்சரித்தார்.

வி+அஹரத், வ்யஹரத். ததா+இதரம், ததேதரம். 15

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌵𑌨𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌷𑌣𑍍𑌡𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 ।
𑌪𑌾𑌵𑌾𑌨𑌗𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌰𑌜𑌃
𑌅𑌵𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 ॥

ப^{3}த்மவந*^{3}தீர்க்^{4}கிகாயாம்
விவி^{4}த ^{3}த்ரும ஷண்^{3}ட மண்^{3}டிதே ரம்யே
பாவா ந^{3}கரோ^{3}த்யாநே
வ்யுத்ஸர்க்^{3}கேண ஸ்^{2}திதஸ்ஸமுநி:
கார்த்திக க்ருஷ்ண ஸ்யாந்தே
ஸ்வாதாவ்ருக்ஷே நிஹத்யகர்ம ரஜ:
அவ^{5}சேஷம்ஸம் ப்ராபத் வ்யஜராமர
மக்ஷயம் ஸௌ^{2}க்யம்.

அத பகவாந்	அதன்பிறகு மகாவீர பகவான், பலவகை
விவித த்ரும ஷண்ட	மரங்களின் சமூகத்தால் வளம்பெற்று
மண்டிதே ரம்யே	அலங்காரமான, அழகதிசயம் பெற்ற பாவா
பாவா நகர	புரி யென்னும் நகரத்தைச் சூழ்ந்துள்ள
உத்யாநே பத்மவந	ஷண்டம் என்னும் உத்யான வனத்தின்
தீர்க்கிகாயாம்	மையத்திலுள்ள, தாமரை நிறைந்திருப்பத
ஸ முநி:	னால் பத்மவன சரோவரம் என்று பெயர்
வ்யுத்ஸர்க்கேண	பெற்ற தடாக மையத்தின் கற்பாறையில்,
ஸ்தித: கார்த்திக	மற்றும் சில முனிவர்களுடன் பரமதியானத்
க்ருஷ்ணஸ்ய அந்தே	துக்கு உரிய காயோத் ஸர்க்கமாக நின்று,

ஸ்வாதௌ ருக்ஷே அவசேஷம் கர்ம ரஜ: நிஹத்ய வ்யஜராமரம் அக்ஷயம் ஸௌக்யம் ஸம்ப்ராபத்	கார்த்திகை மாத கிருஷ்ண பக்ஷத்தின் முடிவில், ஸ்வாதி நக்ஷத்திரத்தில் முன் கெடாதிருந்த அகாதி கர்மங்கள் நான்கையும் (நாசம் செய்து) கெடுத்து, மூப்பு இறப்பு இல்லாததும், என்றும் அழியாததுமான அனந்த சுகத்தை அடைந்து சித்தரானார். (முக்தியடைந்தார்).*பா.பே. தீர்க்கிகாகுல.

ஸ்வாதௌ வ்ருக்ஷே என்பது, சந்தியால் ஔ, ஆ ஆகி ஸ்வாதா வ்ருக்ஷே என்றாயிற்று. வி+அ+ஜரா+மரம் - வ்யஜராமரம் என்றாயிற்று. வி-விசேஷமாக, அ - இல்லாத, ஜரா - மூப்பு, மரம் - மரணம். (அமரன் - மத்தியில் மரணமில்லாதவன் என்பதறிக). ஸம்+ப்ரா+ஆபத் - ஸம்ப்ராபத். ஆபத் - அடைதல்.

272 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

273 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

பரிநிர்வ்ருதம் ஜிநேந்^{3}த்ரம்
ஜ்ஞாத்வா வி^{3}பு^{4}தா ஹ்ய^{2}தா^{4}சு சா^{3}கம்ய
^{3}தேவதரு ரக்த ச^{3}ந்தந காலா^{3}கரு
ஸுரபி^{4} ^{3}கோ^{4}சீர்ஷை:
அ^{3}க்நீந்^{3}த்ராஜ் ஜிந^{3}தேஹம் முகுடாநல
ஸுரபி^{4}தூ^{4}ப வரமால்யை:
அ^{4}ப்யர்ச்ய ^{3}கண^{4}தராநபி
^{3}கதா^{3}திவம் ^{2}கஞ்ச வந ^{4}பவநே.

அத விபுதா:	பிறகு நான்கு வகை தேவர்களும், மகாவீர
ஜிநேந்த்ரம்	பகவான் முக்தியை யடைந்தார் என்று
பரிநிர்வ்ருதம்	(தத்தம் அவதி) ஞானத்தால் அறிந்து,
ஜ்ஞாத்வா ஆசு ச	அவ்விடத்தே விரைந்து வந்து பகவானைப்
ஆகம்ய	போன்ற ஓர் உருவத்தை நிருமித்து; அதனை,
ஜிநதேஹம்	தேவதாரு, செஞ்சந்தனம், கருத்த அகில்,
தேவதரு ரக்த சந்தந	வாசனைமிக்க கோசீர்ஷம் ஆகிய வாசனை
கால அகுரு	யுள்ள சந்தனக் கட்டைகளாலும், அக்கினி
ஸுரபி கோ சீர்ஷை:	குமாரனின் மகுடத்தினின்றும் உண்டான
அக்நி இந்த்ராத்முகுட	நெருப்புப் பொறியினாலும், வாசனை
அநல ஸுரபிதூபம்	மிக்க தூபங்களாலும், சிறந்த மாலைகளி
வரமால்யை:	னாலும் அர்ச்சித்து தகனம் செய்து; கணதர
அப்யர்ச்ய	பரமேஷ்டிகளையும் எண்வகைப் பொருள்
கணதராந் அபி	களால் அர்ச்சித்து வணங்கி, கற்ப அமரர்
அப்யர்ச்ய	கள் தேவலோகத்தையும், ஜோதிஷ்க
திவம் கம் வந	தேவர்கள் ஆகாசத்தையும், வியந்தர தேவர்
பவநே	கள் தேவாரண்யம் முதலான வனத்திலுள்ள
கதா:	வியந்தர லோகத்தையும், பவண தேவர்கள்
	பவண ருலகத்தையும் அடைந்தார்கள். 19

274 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇
𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌠𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿 ।
𑌸𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑍃𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇
𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌦𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿 ॥

இத்யேவம் ^{4}பகவதி வர்த்^{4}தமாந சந்^{3}த்ரே
யः ஸ்தோத்ரம் ப^{2}டதி ஸுஸந்^{4}த்யயோ: ^{3}த்வயோர்ஹி
ஸோऽநந்தம் பரமஸு^{2}கம் ந்ரு^{3}தேவ லோகே
^{3}புக்த்வாந்தே ^{5}சிவப^{3}த மக்ஷயம் ப்ரயாதி.

இதி ஏவம் பகவதி	இவ்வண்ணம் பகவான் மகாவீரர் முதலான
வர்த்தமாந சந்த்ரே	தீர்த்தங்கரர்களைத் துதிக்கும் பரிநிர்வாணக்

ஸ்தோத்ரம் ய:
ஸு ஸந்த்யயோ:
த்வயோர்ஹி படதி
ஸ: ந்ருதேவலோகே
பரமஸுகம்
புக்த்வா, அந்தே
அநந்தம் அக்ஷயம்
சிவபதம் ப்ரயாதி

கிரியையை எவன் ஒருவன், காலையிலும், மாலையிலும் சிறந்த பக்தியுடன் படிக்கின்றானே அவன், இம்மானிடர் அனுபவிக்கும் இன்பங்களில் சிறந்தவற்றையும், மறு பிறவியில் தேவனாகிப் பிறந்து அனுபவிக்கும் தேவ இன்பத்தையும் அனுபவித்துக் கடைசியில் (பிறவி முடிவில்), அனந்தமானதும். என்றும் அழிவில்லாததும் ஆகிய இன்ப காரண மான முக்தியைத் தவறாமல் அடைவான்.

சந்திரன் என்றது சிரேஷ்ட்டார்த்தத்தில் வரும், பகவதி, விஷய சப்தமி. 20

275 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

யத்ரார்ஹதாம் [3]கண[4]ப்ருதாம் [5]ச்ருத பார[3]காணாம்
நிர்வாண [4]பூமிரிஹ[4]பாரத வர்ஷஜாநாம்
தாம[3]த்ய [5]சு[3]த்[4]தமநஸா க்ரியயா வசோ[4]பி:
ஸம்ஸ்தோதுமு[3]த்யதமதி: பரிணௌமி [4]பக்த்யா.

இஹ பாரத வர்ஷ
ஜாநாம் அர்ஹதாம்
ச்ருத பாரகாணாம்
கணப்ருதாம்
(ஏதேஷாம்)
நிர்வாணபூமி: யதர
தாம் அஹம் அத்ய
சுத்த மநஸா
க்ரியயா வசோபி:

ஜம்பூத்வீப பரதகண்டத்தில் தோன்றி (அறம் கூறி)ய தீர்த்தங்கரர் முதலான அருகத் பரமேஷ்டிகள், நூற்கடலின் கரை கண்டவர்களான கணதர பரமேஷ்டிகள் ஆகியோர், கர்மக்ஷயம் செய்து முக்தி யடைந்த இடம் எங்கெங்கே உண்டோ, அவ்விடங்களையெல்லாம் யான் இப்பொழுது பரிசுத்தமான மனத்தாலும், அமைதியான வசனத்தாலும், வணங்கும்

ஸம்ஸ்தோதும் உத்யதமதி: பக்த்யா பரிணௌமி	முறையாகிய செயல்களாலும், நன்முறையில் துதிப்பதற்கு முயற்சியுள்ள உள்ளம் உடையவனாகி, பக்தி பரிணுமத்துடன் துதித்து வணங்குகிறேன், 21

276 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌶𑍈𑌲𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌
𑌶𑍈𑌲𑍇𑌶𑌿𑌭𑌾𑌵𑌮𑍁𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌷𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ।
𑌚𑌮𑍍𑌪𑌾𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌚 𑌵𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍁𑌪𑌗𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌰𑌾𑌗𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥

கைலாஸ ^{5}சைல ^{5}சிகரே பரிநிர்வ்ருதோऽஸௌ
^{5}சைலே^{5}சி ^{4}பாவமுபப^{3}த்ய வ்ருஷோ மஹாத்மா
சம்பாபுரேச வஸுபூஜ்ய ஸுதஸ் ஸு^{4}தீமாந்
ஸித்^{4}திம் பராமுப^{3}கதோ ^{3}கத ரா^{3}க ^{3}பந்^{4}த:

அஸௌ மஹாத்மா வ்ருஷ: சைலேசி பாவம் உப பத்ய கைலாஸ சைலசிகரே பரிநிர்வ்ருத: அபூத் ஸுதீமாந் கதராக பந்த: வசுபூஜ்ய ஸுத: பராம்ஸித்திம் சம்பாபுரே உபகத:	இந்த (அவஸர்ப்பிணியில் முதன் முதல் அறம் பாலித்த) மகாத்மாவான விருஷப தேவர் (ஆதிபகவன்), சீலம் முதலான ஆசாரத்தை யாவரும் அறியத் தோற்றுவித்துத் தானும் மேற்கொண்டிருக்கும் தன்மையை அடைந்து, கைலாசகிரியில் பரிநிர்வாண மடைந்தார். மதி சுருத அவதி ஜ்ஞானத்தோடு பிறந்தவரும், ராகத்வேஷ மோகங்களை விட்டவரும், வசுபூஜ்ய மகாராஜன் புதல்வருமான, வாசுபூஜ்ய பகவான் கர்மக்ஷயம் செய்து அடையும் முக்தியை, சம்பாபுரத்தி(ன் அருகி)ல் அடைந்தார்.

"சம்பாபுரவர வாலுகர் நதி அக்ரமந்தர பர்வத சிகரஸ்தித மோக்ஷகத வாஸுபூஜ்ய ஜிநதேவ" என்று அர்ச்சிப்பதனுலும், சம்பாபுரத்தின் அருகில் என்று அறியலாகும். அது, மந்தாரகிரி என வழங்குகிறது. 22

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

யத் ப்ரார்த்^{2}த்யதே ^{5}சிவஸு^{2}கம் வி^{3}பு^{4}தே^{5}ச்வ ரா^{3}த்யை:
பாஷண்^{3}டி ^{4}பி^{5}ச்ச பரமார்த்^{2}த^{3}க வேஷ ^{5}சீலை:
நஷ்டாஷ்ட்ட கர்ம ஸமயே த^{3}தரிஷ்ட்ட நேமி:
ஸம்ப்ராப்தவாந் க்ஷிதி^{4}தரே ^{3}ப்ரஹ^{3}தூர்ஜ்ஜயந்தே.

விபுதேச்வர ஆத்யை:
பரம அர்த்த கவேஷ சீலை: பாஷண்டிபி: ச
யத் ப்ரார்த்யதே தத்
அரிஷ்டநேமி: நஷ்ட-அஷ்டகர்ம ஸமயே
ப்ரஹத்
ஊர்ஜ்ஜயந்தே
க்ஷிதிதரே
சிவஸுகம்
ஸம் ப்ராப்தவாந்

தேவேந்திரன் முதலானவர்களாலும் சிறந்த தத்துவப் பொருளைத் தேடுகின்ற சீல ஸ்வபாவத்தை மேற்கொண்ட பாஷண்டி தபஸ்விகளாலும், எந்த முக்தியின்பம் வேண்டப்படுகிறதோ; அந்த முக்தியின்பத்தை, வினைகளை வென்று அடைபவரான நேமி பகவான், எண்வினைகளும் கெடுகின்ற சமயமான அயோகி குணஸ்தானத்தின் அந்திய சமயத்தில், உன்னதமான ஊர்ஜ்ஜயந்தகிரியின் உச்சியில் முக்தியடைந்தார். 23

278 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பாவாபுரஸ்ய ^{3}பஹிருந்நத ^{4}பூமி^{3}தே^{5}சே
ப^{3}த்மோத்பலா குலவதாம் ஸரஸாம் ஹி ம^{3}த்^{4}யே
ஸ்ரீ வர்^{3}த்^{4}தமாந ஜிந^{3}தேவ இதி ப்ரதீதோ
நிர்வாணமாப ^{4}ப^{3}கவா*நவ^{4}தூத பாப்மா.

ஸ்ரீ வர்த்தமாந:இதி ப்ரதீத: ஜிநதேவ: அவதூத பாப்மா பாவா புரஸ்ய பஹி: பத்ம உத்பலா ஆகுலவதாம் ஸரஸாம் மத்யே உந்நத பூமி தேசே நிர்வாணம் ஆப	வர்த்தமானர் என்று புகழப்பெற்ற பகவான் மகாவீரர், எண் வினைகளையும் கெடுத்தவராகி, பாவா புரத்தினுடைய அருகிலுள்ள தாமரை ‘நெய்தல் முதலிய மலர்கள் நிறைந்த தடாக மத்தியில் நீர்மட்டத்துக்கு மேலே ஓரளவு உயர்ந்து’ விசாலமாகவுள்ள கற்பாறையில் (பவ்வியர்கள் அனைவரும் விரும்பத்தக்க) முக்தியை அடைந்தார். * பா. பே. ந்ப்ரவிதூத. 24

279 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌜𑌿𑌨𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌜𑌿𑌤𑌮𑍋𑌹𑌮𑌲𑍍𑌲𑌾𑌃
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌕𑌭𑍂𑌰𑌿𑌕𑌿𑌰𑌣𑍈𑌰𑌵𑌭𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌧𑌾𑌰𑌿𑌤𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂
𑌸𑌂𑌮𑍇𑌦𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌤𑌲𑍇 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌪𑍁𑌰𑍀𑌶𑌾𑌃 ||

^{5}சேஷாஸ்து தே ஜிநவரா: ஜிதமோஹ மல்லா:
ஜ்ஞாநார்க்க ^{4}பூரிகிரணை ரவ^{4}பாஸ்ய லோகாந்
ஸ்^{2}தாநம் பரம் நிரவ^{4}தாரித ஸௌ^{2}க்ய நிஷ்ட்^{2}டம்
ஸம்மேத பர்வத தலே ஸமவாபு ரீ^{5}சா:

ஜித மோஹ மல்லா: ஈசா: சேஷா: தே ஜிநவரா: ஞாந அர்க்க பூரி கிரணை: லோகாந் அவபாஸ்ய ஸம்மேத பர்வததலே நிரவதாரித ஸௌக்ய நிஷ்டம் பரம் ஸ்தாநம் ஸமவாபு:	மோகனீயம் முதலான வலிய வினைப் பகைவர்களை வென்றவர்களும், மூவுலக நாதர்களுமான அஜிதர் முதலான இருபது தீர்த்தங்கரர்களும், கேவலஞானமென்கிற சூரியனுடைய மாபெரும் ஒளியால், உலக மக்களின் அஞ்ஞானமாகிற இருளைப் போக்கி, நன்மார்க்கத்தை விளங்கச் செய்து, ஸம்மேத கிரியின் தாழ்வரை, உச்சி முதலிய இடங்களில், (இத்தகைய பெருமை யுடையதென்று) வருணித்துக் கூற வியலாத பரம ஆனந்தமயமான இன்பத்துக்கு இருப்பிடமான முக்தியை அடைந்தார்கள்.

நிலைத்து நிற்கும் இடத்துக்கு. நிஷ்டம் என்றார். 25

280 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌦𑌿𑌨𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑌃
𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌜𑌿𑌨𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌃 ।
𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌘𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌪𑌾𑌶𑌾𑌃
𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃

ஆ^{3}த்ய^{5}ச் ச^{3}துர்^{3}த^{5}ச ^{3}திநை: விநிவ்ருத்த யோ^{3}க:
ஷஷ்^{2}டேந நிஷ்ட்^{2}டித க்ருதி: ஜிநவர்^{3}த்^{4}தமாந:
^{5}சேஷா வி^{4}தூத ^{4}கநகர்ம நி^{3}ப^{3}த்^{4}த பா^{5}சா:
மாஸேந தே ய^{3}திவராஸ் த்வ^{4}பவந் வியோ^{3}கா:

ஆத்ய:
சதுர்தச திநை:
விநி வ்ருத்த யோக:
அபூத் ஜிந வர்த்த-
மாந: ஷஷ்டேந
நிஷ்டிதக்ருதி: அபூத்
சேஷா: து தே
யதிவரா:
விதூத
கந கர்ம நிபத்த
பாசா: மாஸேந
வியோகா: அபவந்

ஆதிபகவான் (விருஷபதேவர்) தான் முக்தி யடைவதற்கு முன், பதினான்கு நாள் முன்ன தாகவே (திரவிய) மன வசன காயத்தை விட்டவரானர்; மகாவீரர் நிர்வாணமடை வதற்கு இரண்டு நாள் முன்னதாக (மேற் கூறியவாறு) யோகத்தை விலக்கினர்; மற்ற இருபத்திரண்டு தீர்த்தங்கரர்களும் கர்மங்களென்னும் கயிற்றினல் வலிவாகக் கட்டப்பட்டிருப்பதனை விடுவித்துக் கொண் டவர்களாய் முக்தியடைவதற்கு ஒரு மாதம் முன்னதாக யோகத்தைத் தடை செய்தவர்க ளானர்கள்.

முனிவர்கள் முக்தியடையும்போது இதரமான எவ்வித வியா பாரமும் இல்லாதவர்களாய், மன வசன காயத்தை அடக்கி ஏகாக்ர சிந்தையிலிருந்து, அகாதி கர்மங்களைக் கெடுத்தல் இயல்பு. ஆகவே, ஆதிபகவன் பதினான்கு நாளும், மகாவீரர் இரண்டுநாளும் ஏனையோர் ஒருமாதமும் உண்டென்னும் அளவில் யோகத்தை நிரோதம் (தடை) செய்தனர் என்க. மகாவீரருக்கு ஆறுநாள் என்று கூறுவாருமுளர். ஈண்டு, யோகம் என்பது: மனம், வசனம், காயம். அவை, திரவிய, பாவமென இரண்டாக விரியும். அவற்றுள் திரவிய மன வசன காயத்தை அடக்கு

வதனையே ஈண்டு கூறினர். என்னை யெனில்? மோகனீயத்தை வென்ற அருகத் பரமேஷ்டி இனி தியானிக்க வேண்டிய ப்ரமேயம் இல்லையாதலின் என்க. 26

281 ஊஹுூா நி வாக்ஸு-திமயெ: கு-மஸ-மெ: ஸ-ஃரு ஸ்வா
நூாஃாய ஊாநஸகரொா ஹிது: கிரஞ: ।
வயெ-ஃஉ ஞுஃரு தியு-தா ஹமவ ஞிஷஃூா:
ஸம்வ்ராயி-ஃதா வயமிமெ வரஊாம் மதிம் தாழ

மால்யாநி வாக் ஸ்துதிமயை: குஸுமை: ஸு³த்ரு³ப்³தா
ந்யா³தாய மாநஸகரை ர⁴பித: கிரந்த:
பர்யேம ஆ³த்ருதியுதா ⁴ப³கவந் நிஷ³த்யா:
ஸம்ப்ரார்த்²திதா வயமிமே பரமாம்³கதிம் தாம்.

வாக் ஸ்துதி மயை:	வசன ரூபமான தோத்திரங்க ளென்கிற
குஸுமை: ஸுத்ருப்-	மலர்களால், நன்முறையில் தொகுத்துக்
தாநி, மால்யாநி	கட்டப்பட்டிருக்கிற நற்பாமாலைகளை, மன
மாநஸகரை:ஆதாய	மென்னும் கைகளால் எடுத்துக் கொண்டு,
பகவந் நிஷத்யா:	பகவந்தன் நிர்வாணமடைந்த இடங்களெங்
அபித: கிரந்த:	கும் சூழ்ந்து (சிதருநின்ற) தூவுகின்ற
இமே வயம் தாம்	இந்த (துதிபாடும்) யாங்கள், அத்தகைய
பரமாம் கதிம்	மோக்ஷகதியைப் பெறவேண்டு மவர்களாய்
ஸம்ப்ரார்த்திதா:	மிக்க விருப்பமுடன் (ஆதரவுடன்) கூடி
ஆத்ருதியுதா:பகவந்	பகவந்தன் நிர்வாணமடைந்த க்ஷேத்திரங்
நிஷத்யா: பர்யேம:	களை வலம் வருகின்றோம். 27

282 பத்ரு-ஜயெ நமவரெ உஜிதாபிவக்ஷா:
வஹ்ணொாஸு-தா: வாரஉநிவ-ஃரு திஉஹூ-வெதா:
த-ஜூா ஞ- ஸஜூரஹிதொ பெஞுஹஉ நாஉா
நஉூாஸுடெ ஜிதரிவ-ஸு ஸ-வண-ஃஹஉ: ॥

^{5}சத்ருஞ்ஜயே ந^{3}கவரே ^{3}தமிதாரி பக்ஷா:
பண்^{3}டோஸ்ஸுதா: பரம நிர்வ்ருதி ம^{4}ப்யுபேதா:
துங்^{3}க்யாந்து ஸங்^{3}கரஹிதோ ^{3}பல^{4}ப^{3}த்ர நாமா
ந^{3}த்யாஸ்தடே ஜிதரிபு^{5}ச்ச ஸுவர்ண ^{4}ப^{3}த்ர:

தமிதாரி பக்ஷா:	துரியோதனன் முதலான பகைவர்களை
பண்டோ: ஸுதா:	வென்றவர்களான, பண்டு மன்னனின்
சத்ருஞ்ஜயே நகவரே	மக்களான **தருமன், பீமன், அருச்சுனன்**
பரம நிர்வ்ருதிம்	என்ற மூன்று முனிவர்களும், மலைகளில்
அபி உப இதா:	சிறந்ததாகிய *சத்ருஞ்சய கிரியில்*
துங்க்யாம் து	மேலான *முக்தி* (யின்பத்தை உடன்பட்ட
ஸங்க ரஹித:	னர். எனவே, முக்தி)யை அடைந்தனர்;
பலபத்ர நாமா	*தூங்கி* என்ற மலையின்மேல், பற்று முதலிய
பரம நிர்வ்ருதிம்	பாஹ்யாப்யந்தர பரிக்ரஹங்களை விட்டுத்
அப்யுபேத:	துறவு கொண்டவரான **பலபத்ர** முனிவர்
நத்யாஸ்தடே ஜித-	முக்தி யெய்தினர். அம்மலையருகே செல்
ரிபு: ஸுவர்ணபத்ர:	லும் ஆற்றின் கரையில், வினைப் பகைவரை
பரி நிர்வ்ருதிம்	வென்றவரான **சுவர்ண பத்ர** ஸ்வாமி
அப்யு பேத:	முக்தி யடைந்தார். 28

283 *த்3ரோணீமதி ப்ரப3லகுண்ட3லமேட்4ரகே ச*
வைபா4ரபர்வத தலே வரஸித்34கூடே ।
ருஷ்யாத்3ரிகே ச விபுலாத்3ரிப3லாஹகே ச
விந்த்4யே ச பௌத3நபுரே வ்ருஷதீ3பகே ச ॥

284 *ஸஹ்யாசலே ச ஹிமவத்யபி ஸுப்ரதிஷ்டே2*
த3ண்டா3த்மகே க3ஜபதே2 ப்ருது2ஸாரயஷ்டௌ ।
யே ஸாத4வோ ஹதமலா: ஸுக3திம் ப்ரயாதா:
ஸ்தா2நாநி தாநி ஜக3தி ப்ரதி2தாந்யபூ4வன் ॥

^{3}த்ரோணீ மதி ப்ரவர குண்^{3}டல மேண்^{3}ட்ர கேச
வை^{4}பார பர்வத தலே வரஸி^{3}த்^{4}த கூடே
(ர்)ருஷ்யா^{3}த்ரிகேச விபுலா^{3}த்ரி ^{3}பலாஹ கேச
விந்^{4}த்யே ச பௌ^{3}தநபுரே வ்ருஷ ^{3}தீபகேச.

ஸஹ்யாசலே ச ஹிமவத்யபி ஸுப்ரதிஷ்ட்^{2}டே
^{3}தண்^{3}டாத்மகே ^{3}கஜப^{2}தே ப்ர^{2}துஸார யஷ்ட்டௌ
யே ஸா^{4}தவோ ^{3}கதமலா: ஸு^{3}கதிம் ப்ரயாதா:
ஸ்^{2}தாநாநி தாநி ஜ^{3}கதி ப்ர^{2}திதாங்ய^{4}பூவங்.

த்ரோணீமதி	மற்றும் த்ரோணீ என்ற மலையின் மேலும்,
ப்ரவர குண்டல	மிகச் சிறந்த குண்டலபுரத்தின் அருகி
மேண்ட்ர கேச	லுள்ள பாறையின் மேலும், மேண்ட்ர கிரி
வைபார பர்வத தலே	என்ற முக்தா கிரியின் மேலும், (அதன்
வர சித்த கூடே	பக்கத்தே யுள்ள ஸ்வர்ண கிரியிலும்),
ருஷ்யாத்ரிகேச	வைபார பர்வதத்தின் மேலும், மேலான
விபுலாத்ரி	சித்திரகூட பர்வதத்தின் மேலும், *சிரவண
பலாஹ கேச	கிரியின் மேலும் (ச்ரவண பளி குளத்திலும்),
விந்த்யேச	விபுலாசலத்திலும், பலாஹகிரி மேலும்,
பௌதநபுரே	விந்த்ய பர்வதத்தின் மேலும், பௌதன
வ்ருஷ தீப கேச	புரத்திலும், வ்ருஷ தீபமென்கிற மலையின்
ஸஹ்யாசலே	மேலும் ஸஹ்யாசலம் என்ற மேற்கு மலைத்
ஹிமவதி அபி	தொடரிலேயும் (இமயமலை என்ற) ஹிமவத்
ஸுப்ரதிஷ்டே ச்	பர்வதத்தின் மேலும், ஸுப்ரதிஷ்ட மலையின்
தண்டாத்மகே	மேலும், தண்டாத்மகம் என்ற மலையின்
கஜபதே ப்ரதுஸார	மேலும், மதுரையிலுள்ள கஜபத மென்ற
யஷ்டௌ, ச	யானை மலையின் மேலும், (மிகவும் சார
யே, ஸாதவ:	மான பொருள்கள் உற்பத்தியாகும் காரணத்
கதமலா:	தினாலும், கோல்போல் உயர்ந்திருப்பதனா
ஸு கதிம் ப்ரயாதா:	லும் ஆகிய) ப்ரதுஸாரயஷ்டி என்ற மலை
தாநி ஸ்தாநாநி	யின் மேலும், மற்றும் இவை போன்ற பல

ஜகதி ப்ாதி தாநி அபூவந்

இடங்களிலும், எந்த எந்த முனிவர்கள் கர்ம மலங்கள், அகன்றவர்களாகி முக்தி யடைந் தார்களோ, அவர்களடைந்த அந்த இடங் கள் இவ்வுலகில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற புகழ்வாய்ந்த இடங்களாக விளங்குகின்றன

(பலாகம் - மேகம்.) "ச்ரமணா வாதவசநா:" நிகண்டு ச்ரமணர் காற்றை வஸ்திரமாகவுடையவர், திகம்பரர்.

ச்ரவணம் ச்ரமணம் என்பதன் மரூஉ. வால்மீகி ராமாயண பாலகாண்டத்தில் தசரதன் புத்ரகாமேஷ்டியாகம் செய்தபோது (யாக வுணவை தாபஸரும் ச்ரமணரும் உண்டனர்) ச்ரமணாச்சைவ புஞ்ஜதே - சிரமணரும் உண்டனர் "தாபஸா புஞ்ஜதே சாபி, ச்ரமணா புஞ்ஜதே ததா, சதுர்த்தம் ஆச்ரமம் ப்ராப்தா: ச்ரமணா நாம தே மதா" என்று கூறியுளது. 30

285 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌰𑌸𑌪𑍃𑌕𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑍇
𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌰𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 ॥

இக்ஷோர் விகார ரஸப்ருக்த ^{3}குணேந லோகே
பிஷ்ட்டோ^{2}^{4}திகம் ம^{4}துரதாமுபயாதி ய^{3}த்வத்
த^{3}த்வச்ச புண்ய புருஷை ருஷிதாநி நித்யம்
ஸ்^{4}தாநாநி தாநி ஜ^{3}கதாமிஹ பாவநாநி.

லோகே பிஷ்ட: இக்ஷோ: விகார ரஸப்ருத்த குணேந அதிகம் மதுரதாம் யத்வத் உபயாதி தத்வத் புண்ய புருஷை: உஷிதாநி தாநி ஸ்தாநாநி, இஹ

இவ்வுலகில், அரிசியின் மா, கருப்பங் கழியினின்றும் பிழிந்தெடுத்த (கருப்பஞ்) சாற்றில் தயாரித்த வெல்லத்துடன் சேர்ந்த தன்மையால் இனிமை அதிக மாகும் தித்திப்பை* அடைகின்றது. அது எவ்வாறோ, அவ்வாறே புண்ணிய புருஷர் கள் தங்கி முக்தி யடையப்பட்ட அந்த இடங்கள்; இவ்வுலக மக்களுக்கு எப்பொழு

ஜகதாம் நித்யம் ஸந்தி பாவகாநி — தும் பரிசுத்தமும் புண்ணிய காரணமுமாக நிலைத்திருக்கின்றன. 31

உதர்ஹதாம் ஸமவதாஞ ச மஹாமுநீநாம்
ப்ரோக்தா மயாத்ர பரிநிர்வ்ருதி பூமிதேசா: ।
தேமே ஜிநா: ஜிதபயா முநயச்ச சாந்தா:
திச்யாஸு ராசு ஸு கதிம் நிரவத்ய ஸௌக்யாம் ॥

இத்யர்ஹதாம் [5]சமவதாம் ச மஹாமுநீநாம்
ப்ரோக்தா மயாத்ர பரிநிர்வ்ருதி [4]பூமி[3]தே[5]சா:
தேமே ஜிநா: ஜித[4]பயா முநய[5]ச்ச [5]சாந்தா:
[3]தி[5]ச்யாஸுரா[5]சுஸு [3]கதிம் நிரவ[3]த்ய ஸௌ[2]க்யாம்.

அத்ர இதி அர்ஹதாம் சமவதாம் மஹா முநீநாம் பரிநிர்வ்ருதி பூமிதேசா: மயா ப்ரோக்தா: தேஜிநா: ஜிதபயா: சாந்தா: முநய: ச மே நிரவத்ய ஸௌக்யாம் ஸுகதிம் ஆசு திச்யாஸு: — இவ்விடத்தில், இவ்வண்ணம் இருபத்தி நான்கு தீர்த்தங்கரர், பரம சாந்தியடைந்த ஏனைய முனிவர்கள், கணதரர் முதலான மகா யதிகள் ஆகியோர் நிர்வாணமடைந்த தேசங்களும், மலைகளும் என்னால் கூறப் பட்டன. அரஹந்த பதவியடைந்த அந்த ஜிநர்களும், எவ்விதப் பயமுமின்றி பரம சாந்தியடைந்த கணதரர் முதலிய முனிவர் கூட்டங்களும், எனக்குக் குற்றங் குறை யில்லாத இன்பமுடைய நிர்வாணத்தை (முக்தி யின்பத்தை) சீக்கிரம் அளிக்கட்டும்.

திச்யாஸு: - ஆசீர்லிங். 32

287 *கைலாசாத்ரௌ முநீந்த்ர: புருரபததுரிதோ*
முக்திமாப ப்ரணூத:
சம்பாயாம் வாஸுபூஜ்யஸ் த்ரிதசபதிநுதோ
நேமிரப்யூர்ஜயந்தே ।

பாவாயாம் வர்த்தமாந ஸ்த்ரிபுவந குரவோ
விம்சதி ஸ்தீர்த்தநாதா:
ஸம்மேதாக்ரே ப்ரஜக்மு ர்த்ததது விநமதாம்
நிர்வ்ருதிம் நோ ஜிநேந்த்ரா: ||

கைலாஸா^{3}த்ரௌ முநீந்^{3}த்ர: புருரப ^{2}துரிதோ
முக்திமாப ப்ரணூத:
சம்பாயாம் வாஸுபூஜ்ய ஸ்த்ரி^{3}த^{5}ச பதிநுதோ
நேமிரப்யூர்ஜ்ஜயந்தே
பாவாயாம் வர்த^{4}தமாந ஸ்த்ரி^{4}புவந ^{3}குரவோ
விம்^{5}சதி: ஸ்தீர்^{3}த்^{4}த நா^{2}தா:
ஸம்மே^{3}தா^{3}க்ரே ப்ரஜ^{3}க்மு: ^{3}த^{3}தது விநமதாம்
நிர்வ்ருதிம் நோ ஜிநேந்^{3}த்ரா:

கைலாஸாத்ரௌ முநீந்த்ர: புரு: அபதுரித: முக்திம் ஆப சம்பாயாம், ப்ரணூத: வாசு பூஜ்ய: முக்திம் ஆப ஊர்ஜ்ஜயந்தே த்ரிதச பதிநுத: நேமி: முக்திம் ஆப பாவாயாம் வர்த்தமாந: முக்திம் ஆப ஸ்த்ரிபுவந குரவ: விம்சதி தீர்த்தநாதா: ஸம்மேத அக்ரே முக்திம் ப்ரஜக்மு: தே ஜிநேந்த்ரா: விநமதாம் ந: அபி நிர்வ்ருதிம் தததுு
20

கைலாச கிரியில், முனிநாயகரான ஆதி பகவன் விருஷபதேவர், கர்மங்களைக் கெடுத்து முக்தியடைந்தார்; சம்பாபுரத்தில், அறிஞர்களால் புகழப்பட்ட வாசுபூஜ்யர் முக்தியடைந்தார்; ஊர்ஜ்ஜயந்த கிரியில் தேவேந்திரர்களால் துதிக்கப்பட்ட (அரிஷ்ட) நேமி தீர்த்தங்கரர் முக்தியடைந்தார்; பாவாபுரியில் பவ்வியர்களால் வணங்கப்படுகின்ற மகாவீரர் முக்தியடைந்தார்; மூவுலக நாயகர்களான அஜிதர் முதலான இருபது தீர்த்தங்கரர்களும் ஸம்மேத கிரியின்மேல் முக்தி யடைந்தார்கள். இவ்வண்ணம் முக்தி யடைந்த இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கரர்களும்; (அவர்களைத்) துதித்து வணங்குகின்ற நமக்கு அவர்களடைந்த முக்தியை அளிக்கட்டும்.
33

அட்ாவயம்மி உஸஹோ சம்பாயே வாஸுபுஜ்ஜஜிணணாஹோ ।
உஜ்ஜந்தே ணேமிஜிணோ பாவாயே ணிவ்வுதோ மஹாவீரோ ।

அ²ட்²டா வயம்மி உஸஹோ
சம்பாயே வாஸுபுஜ்ஜ ஜிணஞ்ஹோ
`உஜ்ஜந்தே ணேமிஜிநோ
பாவாயே நிவ்வு³தோ மஹாவீரோ.

அட்டாவயம்மி	அஷ்டாபத மென்னும் கைலாச கிரியில்
உஸஹோ சம்பாஏ	விருஷபரும் (ஆதி பகவனும்). சம்பா
வாஸு புஜ்ஜ ஜிண-	புரத்தில் வாஸுபூஜ்ய ஜிந நாதரும்,
ஞ்ஹோ உஜ்ஜந்தே	ஊர்ஜ்ஜயந்த கிரியில், நேமி ஜினரும்,
நேமி ஜிநோ பாவாஏ	பாவா புரியில் மகாவீரரும் நிர்வாணத்தை
மஹாவீரோநிவ்வுதோ	அடைந்தார்கள்.

நிர்வாணம் - அணேதல், அதாவது சரீரம் நாசமாதல், "நிர்வாஞேவாதே" என்பது வியாகரண சூத்ரம். பரத சக்கரவர்த்தி குமாரன் அர்க்ககீர்த்தியால் கைலாசகிரியை எட்டு பட்டையாகச் செய்யப்பட்டதென்பது புராண வரலாறு. விவரம் ஸ்ரீ புராணத்தில் காணலாகும். ஜிநநாதர், ஜிநேந்திரர் என்பது போன்ற வாக்கியம். 34

289 *வீஸஞ்ஜு ஜிணவரிந்தா*
அமராஸுரவந்திதா யுதகிலேஸா ।
ஸம்மேத கிரிஸிஹரே
ணிவ்வாணகயா ணமோ தேஸிம் ॥

வீஸந்து ஜிணவரிந்³தா
அமராஸுர வந்³திதா ⁴துதகிலேஸா
ஸம்மே³த ³கிரிஸிஹரே
ணிவ்வாண³கயா ணயோ தேஸிம்.

அமராஸுர வந்திதா	தேவர்கள் முதலியோரால் துதிக்கப்பட்ட
துத கிலேசா	வர்களும், பிறவித் துன்பங்களே அறவே

வீஸந்து	ஒழித்தவர்களும், ஜிந சிரேஷ்டர்களுமான
ஜிணவரிந்தா	அஜிதர் முதலான இருபது தீர்த்தங்கரர்
ஸம்மேத கிரிஸிஹரே	களும் சம்மேத கிரியின் உச்சியில் பரம
ணிவ்வாண கயா	நிர்வாணத்தை (முக்தியை) அடைந்தார்
தேஸிம் ணமோ	கள். அவர்கள் பொருட்டு என் நமஸ்காரம்
ஹொந்து	இருக்கட்டும். (சேரட்டும்). 35

290 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍁𑌆 𑌬𑍇𑌣𑍍𑌣𑌿 𑌜𑌿𑌣𑌾
𑌲𑌾𑌡𑌣𑌰𑌿𑌂𑌦𑌾𑌣 𑌪𑌂𑌚𑌕𑍋𑌡𑍀𑌓 ।
𑌪𑌾𑌵𑌾𑌏 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑌿𑌹𑌰𑍇
𑌣𑌿𑌵𑍍𑌵𑌾𑌣𑌗𑌯𑌾 𑌣𑌮𑍋 𑌤𑍇𑌸𑌿𑌂 ॥

ராமஸுதா [3]பெண்ணி ஜிஞு
லா[3]டணரிந்[3]தாண பஞ்ச கோ[3]டீஓ
பாவாயே [3]கிரிஸிஹரே
ணிவ்வாண [3]கயா ணமோ தேஸிம்.

ராமஸுதா	ராமஸ்வாமியின் குமாரர்களான லவன்.
பெண்ணி ஜிஞு	குசன் ஆகிய இரண்டு ஜிந முனிவர்களும்,
லாட ணரிந்தாண	லாட தேசத்து நரேந்திரர்களான ஐந்து
பஞ்சகோடீஓ	கோடி எண்ணிக்கையுள்ள ஜிந முனிவரர்
பாவாயே கிரிஸிகரே	க ளு ம் (பாவாபுரத்தின் பக்கத்தேயுள்ள)
ணிவ்வாண கயா	பாவாகிரி யென்னும் மலையின்மேல் நிர்
தேஸிம் அஹம்	வாணத்தை அடைந்தார்கள். அவர்கள்
ணமோ அஸ்து	பொருட்டும் என் நமஸ்காரம் சேரட்டும்.

லவன், குசன் ஆகிய இருவரும் ஸ்ரீ ராமபிரானின் புதல்வரே. 36

291 𑌣𑍇𑌮𑌿𑌸𑌾𑌮𑌿 𑌪𑌜𑍍𑌜𑍁𑌣𑍍𑌣𑍋
𑌸𑌂𑌬𑍁𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋 𑌤𑌹𑍇𑌵 𑌅𑌣𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 ।
𑌬𑌾𑌹𑌤𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍋𑌡𑍀𑌓
𑌉𑌜𑍍𑌜𑌂𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌸𑌯𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾

ணமஸாமி பஜ்ஜுண்ணே
ஸம்^{3}புகுமாரோ தஹேவ அணிரு^{4}த்^{4}தோ
^{3}பாஹத்தரி கோ^{3}டீஓ
உஜ்ஜந்தே ஸததஸயா ஸி^{3}த்^{4}தா.

உஜ்ஜந்தே பஜ்-ஜுண்ணே, ஸம்பு குமாரோ தஹேவ அணிருத்தோ பாஹத்தரி கோடீஓ ஸத்தஸயா ஸித்தா: தேஸிம் ணமஸாமி	ஊர்ஜ்ஜயந்த கிரியின் உச்சியில், (வாசு தேவன் மனைவி, ருக்மணியின் பிள்ளையான) ப்ரத்யும்னரும், ஜம்புகுமாரரும், அவ்வாறே, அநிருத்தரும் ஜவலச்ரி (முச்ராஜமாலச்) எழுபத்திரண்டு கோடியுடன் சேர்ந்த எழு நூறுபேர்கள் முக்தி யடைந்தார்கள். அவர்கள் பொருட்டும் வணங்குகிறேன். 37

292 வரதத்தோ ய வரங்கோ
ஸாயரதத்தோ ய தாரவரணயரே ।
ஆவுட்டயகோடீஓ
ணிவ்வாணகயா ணமோ தேஸிம் ||

வர^{3}தத்தோய வரங்^{3}கோ
ஸாயர ^{3}தத்தோய தார வரணயரே
ஆவு^{2}ட்^{2}டய கோ^{3}டீஓ
ணிவ்வாண ^{3}கயாணமோ தேஸிம்.

தாரவரணயரே வர-தத்தோய, வரங்கோ ஸாயர தத்தோய ச ஆவுட்டய கோடீஓ ணிவ்வாண கயா தேஸிம் மம ணமோ அஸ்து	(ஹுப்ளிக்கு அருகிலுள்ள) தார்வார நகரத்திலே, வரதத்த முனிவர், வராங்க முனிவர், ஸாகரதத்தர் முதலான முனிவர்களின் சமூகங்கள் மூன்றரைக் கோடி பேர்கள் நிர்வாணமடைந்தனர்; அவர்கள் பொருட்டும் என் நமஸ்காரம் ஆகட்டும். (சேரட்டும் எனவே,) அவர்களையும்வணங்குகிறேன். 38

293 வண்டு ஸுதா திண்ணி ஜணா
த³விடணரிந்தாண அட்டகோடீஓ ।
ஸத்துஞ்ஜய கிரிஸிஹரே
ணிவ்வாண கயா ணமோ தேஸிம் ॥

பண்^{3}டு ஸுதா திண்ணி ஜணு
^{3}தவி^{3}டணரிங்^{3}தாண அ^{2}ட்^{2}ட கோ^{3}டீஓ
ஸத்துஞ்ஜய ^{3}கிரிஸிஹரே
ணிவ்வாண ^{3}கயாணமோ தேஸிம்.

ஸத்துஞ்ஜய கிரிஸிஹரே பண்டுஸுதா திண்ணி ஜிணு தவிட ணரிந்தாண அட்டகோடீஓ ணிவ்வாண கயா தேஸிம் அஹம் ணமோஸ்து — சத்ருஞ்ஜய கிரியின் மேலே, பண்டு மன்னவன் புதல்வர்களான தருமர், பீமன், அருச்சுனன் ஆகிய மூவரும் திராவிட நரேந்திரர்களான (அரசர்களான) எட்டு கோடி பேர்களும் (பற்றற்று துறவு மேற்கொண்டு தவமியற்றி) நிர்வாண மடைந்தார்கள்; அவர்களுக்கும் என் வணக்கம் ஆகட்டும்.

294 ராமோ ஸுக்ரீவ ஹணுமோ
கவய கவக்கோய ணீலமஹாணீலோ ।
துங்கீய கிரிஸிஹரே
ணிவ்வாண கயா ணமோ தேஸிம் ॥

ராமோ ஸு^{3}க்^{8}கீவ ஹணுமோ
^{3}கவய ^{3}கவ^{2}க்^{2}கோய ணீளமஹா ணீளோ
துங்^{3}கீயே ^{3}கிரிஸிஹரே
ணிவ்வாண ^{3}கயாணமோ தேஸிம்.

துங்கீஏ கிரி ஸிகரே ராமோ சுக்கீவ அணுமோ கவய கவக்கோய நீள — துங்கீ என்ற மலையின் மேலே (பத்ம பலதேவராகிய) ஸ்ரீ ராமபிரானும், வித்தியாதரவரசனுன சுக்ரீவனும், ஹநுமானும் (அணுமஹானும்), கவயன் கவா

மஹாணீளோ	க்ஷன் ஆகிய இருவரும், நீலன், மஹா
ணிவ்வாணகயா	நீலன் ஆகிய இருவரும், நிர்வாணமடைந்
தேஸிம் அஹம்	தார்கள். அவர்கள் பொருட்டும் யான்
ணமோ அஸ்து	நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

ஸ்ரீ இராமபிரான் முதலியோர் முக்தியடைந்த விவரம் ஸ்ரீ புராணத்திலும் காணலாம். 40

[illegible]

இச்சாமி [4]பந்தே பரிணிவ்வாண [4]பக்தி காஉஸ ·ஸ[3]க்[3]கோ கஓதஸ்ஸ ஆளோசேவும் இம்மிஸே அவஸப் பிணீயே சவு[4]த்[4]த ஸமயஸ்ஸ பச்[2]சிமே [4]பா[3]கே ஆவு[2]ட்[2]ட

மாஸே ஹீணவாஸ சவுக்காவாஸே ஸகாளம்மி பாவாயே ணயரீயே கத்திய மாஸஸ்ஸ கிண்ண சவு3த்3தஸீயே ரத் தீயே ஸா3தீயே ணக்2கத்தே பச்சூஸே 4பயவ3தோ வ3ட்4ட மாணோ ஸி3த்4திம் 3க3தோ திஸுவி லோயேஸு 4பவண வாஸிய வாணவெந்தர ஜோயிஸிய கப்பவாஸியத்தி சவு விஹா3தேவா, ஸபரிவாரா 3திவ்வேண 3கந்4தேண 3திவ் வேண அ3க்2கேண 3திவ்வேண புப்பேண 3திவ்வேண 3தீவேண 3திவ்வேண 4தூவேண 3திவ்வேண சுண்ணேண 3திவ்வேண வா5சேண 3திவ்வேண ஞ்ணேண ணிச்சகாள மச்சந்தி பூஜந்தி வந்3தந்தி ணமம்ஸந்தி பரிணிவ்வாண மஹாகல்லாண புஜ்ஜம் கரந்தி அஹமபி இஹ ஸந்தோ தத்2த ஸந்தாயிம் பக்தீயே ணிச்சகாளம் அச்சேமி பூஜேமி வந்3தாமி ணமம்ஸாமி 3து2க2க1கவோ கம்ம2க்2கவோ 3போஹிளாஹோ ஸு3கயி3கமணம் ஸமாஹி மரணம் ஜிண 3குண ஸம்பத்திஹோஉ ம4ச்சம்.

பந்தே பரிணிவ்வாண பத்தி காஓஸக்கோ கவோதஸ்ஸ ஆளோ சேஉம் இம்மிஸே அவ ஸப்பிணிஏ சவுத்தஸம யஸ்ஸ பச்சிமபாகே ஆவுட்டமாஸ ஹீணே-வாஸே, சவுக்காவா-ஸே. ஸகாளம்மி பா-வாஏ ணயரீஏ கத்திய மாஸஸ்ஸ, கிண்ண சவுத்தஸீஏ ரத்தீயே ஸாதீயே நக்கத்தே பச்சூஸே பயவதோ எட்டமாஞே ஸித்-திம் கதோ திஸுவி-ளோஏஸு பவணவா-ஸிய வாண வெந்தர ஜோயிஸிய, கப்பவா-

ஞானவானே! பரிநிர்வாண பக்தியின் காயோத்ஸர்க்கம் செய்யப்பட்டது அதனை ஆலோசிக்கிறேன். இப்போது நடக்கிற ஹுண்ட அவசர்ப்பிணியின் நாலாங்கால மான துஷம ஸுஷம மென்கிற காலத்தின் கடைசீ பாகத்தில் மூன்று வருஷமும், எட்டரை மாதமும் உண்டென்னும் அளவில் (அதாவது மிச்சம் இருக்கிற காலத்தில்) பாவா நகரத்தில் கார்த்திகை மாத கிருஷ்ண பக்ஷ சதுர்த் தசியின் இரவில் ஸ்வாதி நக்ஷத் திரத்தில், விடியற்காலத்தில், பகவந்தரான வர்த்தமானர் (மகா வீரர்) முக்தி யடைந்தார். அவரை, மூவுலகிலுள்ளவர்களான பவண வாசி தேவர்களும், வியந்தர தேவர் களும், ஜாதிஷ்க தேவர்களும், கற்பவாசி தேவர்களும் ஆகிய நான்கு வகை தேவர்களும் தங்கள்

ஸிய இதி சஉவிஹா	த ங் க ள் தேவியர் முதலான பரிவாரங்க
தேவா ஸபரிவாரா	ளுடன்
திவ்வேண கந்தேண	திவ்வியமான கந்தத்திஞலும்.
திவ்வேண அக்கேண	திவ்வியமான அக்ஷதையிஞலும்,
திவ்வேண புப்பேண	திவ்வியமான மலர்களிஞலும்,
திவ்வேண தீவேண	திவ்வியமான தீபங்களிஞலும்,
திவ்வேண தூவேண	திவ்வியமான தூபங்களிஞலும்,
திவ்வேணசுண்ணேண	திவ்வியமான சூர்ணங்களிஞலும், ஈரம்
திவ்வேண வாசேண	துவட்டும் திவ்வியமான வஸ்திரங்களிஞ
திவ்வேண ஞ்ஞேணை	லும், திவ்வியமான அபிஷேக ஸ்நானங்களி
ணிச்சகாளம்	ஞலும், எப்பொழுதும் (அன்று முதல்
அச்சந்தி பூஜந்தி	இன்றைய வரையில்) அர்ச்சிக்கிருர்கள்,
வந்தந்தி ணமம்ஸந்தி	பூஜிக்கிருர்கள், துதி செய்கிருர்கள்.
பரிநிவ்வாண மஹா-	வணக்கம் செய்கிருர்கள், பரிநிர்வாண
கல்லாண புஜ்ஜம்	கல்யாண பூஜையை செய்கிருர்கள். அவ்
கரந்தி அஹமபி இஹ-	வாறே யானும் இவ்விடம் இருந்தே அவ்
ஸந்தோதத்தஸந்-	விடம் உள்ளவஞக (பாவித்து) எண்ணி,
தாயி, ணிச்சகாளம்	பக்தியுடன், நித்தியமும் அர்ச்சிக்கிறேன்.
அச்சேமி பூஜேமி	பூஜிக்கிறேன். துதிக்கிறேன், வணங்கு
வந்தாமி ணமஸ்ஸாமி	கிறேன் இதஞல் எனக்குத் துன்பங்
மச்சம் துக்கக்கஓ	களின் நாசமும், கர்மக்ஷயமும், நல்
கம்மக்கஓ போஹி	ஞானம் பெறுவதும், நற்கதிச் செல்
லாஹோ ஸுகயிகம-	வதும், ஸமதா பாவமான சமாதி மரண
ணம் ஸமாஹிமரணம்	மும், ஜிநனுடைய குணங்களை அடைவதும்
ஜிநகுண ஸம்பத்தி	எனக்கு ஆகட்டும். இவைகளையே இச்சிக்
ஹோஉ இச்சாமி	கின்றேன்.

ப்ரத்யூஷ: என்றது ப்ராக்ரதத்தில் பச்சூஸே என ஏழாம் வேற்றுமையில் நின்றது. ''ப்ரத்யூஷோऽஹர்முகம் கல்யம், உஷப்ரத்யுஷஸீ அபி'' அமரம். ப்ரத்யூஷ:. அகஸ்முகம், கலயம், உஷ:, ப்ரத்யுஷஸீ, என்பவை விடியற்காலத்தைக் குறிக்குஞ் சொற்கள். * பா. பே. மஹதி மஹாவீரோ வட்டமாணோ.

பரிநிர்வாண பக்தி முற்றும்.

சுபம.